

ANUL 1898

1986

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Publicată sub îngrijirea Comitetului de Redacție al Societății

TOMUL XII

1977

Prețul abonamentului este de 12 lei pe an.

Pentru membrii societății și pentru școlarii, prețul se reduce
la 10 lei pe an.

BUCURESCI
TIPOGRAFIA GUTENBERG, JOSEPH GÖBL

20, — STRADA DOAMNEI, — 20
(Biserica Kalinderu)
1898

SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC“
FONDATA IN 1886

31137

7 SEP 1970

REVISTA PĂDURILOR

Publicată sub îngrijirea unui comitet de redacție

TOMUL XII.—ANUL 1898.
SERIA II.—ANUL II.

BUCURESCI
TIPOGRAFIA GUTENBERG, JOSEPH GÖBL.
20, — STRADA DOAMNEI, — 20
(Biserica Kalinderu)

1898

REVISTA PĂDURILOR
1898

REVISTA PĂDURILOR

SERIA II. — ANUL II.

UN NOU AN

Inceputul unui an este un bun prilej de reculegere. La aceste bariere convenționale ale timpului, mintea omenească recheamă amintirile vieții trecute și a străduințelor ei și pe temeiul acestora durează planuri pentru viitor, întovărășite în tot-de-a-una de acea vecinică rază de speranță, pe care o nutrește sufletul omenească pentru tot ce e 'n viitor. Această examinare a vieții trecute și reculegere de forțe pentru pregătirea isbinzel viitoare, se poate petrece în sufletul orî-căruî om, cu privire la propria-i viață, cu privire la orî-ce întreprindere a lui. Să ne examinăm dar și să ne reculegem puterile și noi aceștia de la «*Revista pădurilor*».

* * *

S'au împlinit unspre-zecé ani, de cînd mulțumită inițiativei unui grup de tineri și agerî silvicultorî, cu încurajarea cîtor-va oămeni doritorî de prosperarea științei silvice și în

această țară, s'aŭ pus temelile societății «Progresul Silvic» și în acelaș timp a «Revistei pădurilor». A trecut vreme de atunci; cu multe greutateți a avut să lupte plâpînda noastră societate și începătoarea ei publicațiune: în întiul loc cu apatia acelora căroră mai ales ea se adresa și pe a căroră dezinteresat concurs trebuia să se sprijine. Avînd însă a satisface o necesitate adînc simțită, de care erau conștienți mai ales acei cari de la început i-aŭ dat tot sprijinul dezinteresat, publicațiunea «Revista Pădurilor» a durat și durează. Soarta a fost poate uneori crudă, nu de mult ea ni-a răpit pe doi din susținătorii cei mai devotați ai Revistei noastre. Dar înboldul încurajator și luminața conducere a D-lui Ion Kalinderu, Președintele societății, bine-voitoarei interesări a căruia se datorește existența ei, nu ne lipsesc; nu despez că și acei cari s'aŭ luat sarcina de a umplea, pe cit e cu putință, golul lăsat prin moartea lui G. Stătescu și N. R. Danilescu, își vor da osteneala ca publicațiunea «Revista pădurilor» să continue, ori cit de multe greutateți morale și neajunsuri materiale vor trebui de învins, și ori cit de mare va fi nepăsarea acelor cari sint desemnați ca sprijinitorii ai acestei publicațiuni.

* * *

«Revista pădurilor» va trebui să continue, răspunzînd unei necesități adînc simțite și ar trebui să aibă sprijinul tuturor silvicultorilor, pe cit aceasta e cu putință. E ușor de înțeles pentru ce..... Nicî un corp de profesioniști din această țară nu-î așa de redus ca număr și 'n urmare ca putere și adese ori — de ce n'am spune adevărul mai ales că vorbim mai mult în familie? — atît de nebăgat în seamă. Pușinî dintre oamenii noștri luminați 'și-aŭ dat socoteală de rolul mare pe care ar trebui să aibă silvicultura în producția noastră economică și ni-aŭ întins mina de ajutor.

Răspîndiți în cele patru colțuri ale țării, cei mai mulți izolați de centrele sociale și culturale, foarte puțini avînd puțința unei comune înțelegeri, silviculorul trăiește în pădure, se îngrijește de ea, unul din cele mai însemnate izvoare de bogăție, și nici cu muncă ușoară, nici cu răspundere puțină. Adese-ori Poezia pădurei și a naturii devine pentru el groază ! Dar cine știe asta, cine știe apoi sbuciumul vieții lui, căruia i cade adese-ori victimă ; și victime, din nenorocire, n'am avut puține în ultimul timp. Apoi lucrarea silviculorului e una din acele lucrări care și-au planul lor mai puțin determinat. Pe mina fie-căruia e o mică comoară, de care trebuie să aibă grijă a nu o pierde și în același timp să producă. Cît e de mare această avere și cît ar trebui să producă, nimeni nu poate ști în starea actuală de lucruri.

Observările și experiențele specialiștilor se 'nmulțesc pe fie ce zi căutînd a fixa mai bine calea de urmat ; dar și spiritul fie-căruia în parte poate spori, — ca efect al propriei observări — cunoștințele în această materie. Ce folos însă, că pe de o parte lucrurile nouă e atît de greu să ajungă la cunoștința unui silviculor, din cauza situațiunii lui particulare și une-ori și a lipsei de mijloce ; iar pe de altă parte propriile observări, fie ele cît de neînsemnate, să le pue în contact cu ale altora !

«Revista pădurilor» e menită a răspunde acestei necesități. Nimic nu împedică pe cine-va de a și arăta în ea toate păsurile și tot rezultatul cunoștințelor și a observațiilor lui. «*Revista pădurilor*» este a pădurarilor. Ea să fie mijlocul de afirmare onestă a silviculturii țării, care merită un loc mai onorabil ; ea să fie mijlocul de a strînge măcar prin scris și cilit legătura între acești oameni, răspîndiți în cele patru colțuri ale țării și «rătăciți prin păduri».

* * *

Iată pentru ce o dată cu intrarea «*Revistei pădurilor*» în al doilea-zecilea an al existenței sale, am crezut po-

trivit momentul, ca examinînd trecutul, îndemnînd la reculegerea forțelor pentru viitor, să aducem mulțumirile noastre sincere aceloră, cari n'au încetat, de a da sprijinul lor desinteresat acestei publicațiuni și să facem tot-o-dată un apel calduros la toți tovarășii de meserie pentru a 'i da, pe cit e cu putință, sprijinul lor moral și material.

Interesul «Revistei pădurilor» este, în acelaș timp, interesul *Silviculturei acestei mănoase țări!*

N. C. Nădejde.

GREUTAȚILE INTOCMIREI AMENAJAMENTELOR IN PĂDURILE NOASTRE

Este cunoscut fie-cărui specialist că amenajamentul ce-prinde toate constatările și dispozițiunile utile unei păduri date, în scopul unei exploatări susținute și aplicarea tratamentelor potrivite fie-cărei părți de pădure, — dispozițiuni, cari depind de o parte de starea actuală a pădurilor, iar de altă parte de scopul urmărit de proprietarul pădurei, și cari în acelaș timp indică pentru un timp mai lung sau mai scurt prescripțiunii necesarii și obligatorii în mersul regulat al unei bune gospodării, constituind prin urmare, pentru organele de execuțiune, o normă de la care nu se pot abate după bunul plac.

Tot așa de bine este cunoscut că gospodăria la o suprafață mare de pădure, cere însemnate capitaluri de exploatare și cheltuelile curente sînt însemnate. — Sacrificiile temporarii și perderile, în cazul cînd un tratament o dată introdus s'a părăsit, sau s'a înlocuit cu alt tratament, sînt foarte simțitoare, aducînd perturbațiuni de lungă durată în mersul exploatărilor; — în consecință, *amenajarea cu drept cuvînt apare ca principiu indispensabil al industriei forestiere*, și prin urmare proprietarul pădurei are motive fundate pentru a 'și amenaja pădurea, dobîndind profundă convingere că interesele lui actuale și viitoare vor fi asigurate și că în urmă vor fi înlăturate ori-ce ciocniri cu dreptele pretențiuni streine (cum servituți, indiviziune, contracte anterioare etc.) precum

vor fi împiedicate ori-ce împietări păgubitoare sau înrăutățirea stărei pădurii.

Asemenea se știe că Amenajamentul trebuie a se redijă pe cât de exact, în un mod mai simplu, lesne de înțeles și fără cheltueli prea mari, evitându-se a intra în teorii minuțioase, ci mai mult cu vedere la starea actuală și viitoare a pădurilor, decît la o idee teoretică, de oare-ce elementele naturii sînt foarte capricioase, și cu așa puternică influență la pădurile noastre, în cît se poate ca prevederile prea minuțioase și propuse pentru un timp mai lung se devie iluzorii la un moment al acestui interval, în care cas nenorocit, sacrificiile făcute prin o muncă și cheltueli prea mari rămîn zadarnice.

La un amenajament mai puțin complicat, revizuirile și bilanțele sînt mai ușor de făcut; — în tot cazul chiar dacă s'ar face o amenajare în un mod simplu și efin, tot trebuie a se dispune de lucrători și mijloace suficiente.

Ca în toate țările, și în România, pădurile aū trebuit să 'și termine epoca lor de desconsiderare, a nu mai fi prîvite ca o bogăție naturală ce crește fără intervenirea muncii omului, căci în succesiunea secolelor, ce aū adus civilizațiunea, s'a influențat mult asupra distrugerii pădurilor și a micșorării întinderii lor.

Ast-fel vedem că Corpurile legiuitoare în anul 1881 în vederea intereselor generale ale țării, pentru a asigura o pază eficace pădurilor statului și pentru a stabili o regulă în exploatarea pădurilor atît ale Statului cît și ale Comunelor, ale stabilimentelor publice, comunităților, bisericilor de mir și ale particularilor de pe vîrfurile și coastele munților, etc. aū votat Legea Silvică, în care *Art. 6.* prevedea: *Administrația domeniilor Statului va procede la amenajarea pădurilor supuse regimului Silvic, pentru ca cel mult pînă în termen de 15 ani de la promulgarea acestei legi, să fie amenajate toate pădurile de uccastă categorie.*

Pădurile supuse regimului silvic nu se vor mai putea da în exploatare de cît dacă vor fi amenajate.

Prin Regulamentul aprobat în ședința Consiliului de Miniștri dela 30 Martie 1885, la art. 14 se prevede că amenajarea tuturilor pădurilor supuse regimului silvic se va face de Comisiuni întocmite în conformitatea articolului 4 din

Legea silvică adică compusă din cel puțin 3 agenți silvici direcți ai Statului, și că numărul acestor comisii se va spori în fie care an potrivit *trebuințelor* și *resurselor* ce se vor prevedea pentru serviciul amenajerilor.

Vom examina acum în treacăt în ce măsură s'a îndeplinit prescripțiunile Legii, de la 1881. La 1883 s'a înțocmit trei comisii speciale cari au durat până la 1884 când ele s'a desființat. Pe acele timpuri, personalul silvic era compus din vre-o 50 de agenți, din cari 16 agenți șefi de subinspecții și cu câte unul sau 2 gardi g-li șefi de ocoale, (câți-va fiind detașați la Serviciul Central din Minister), cărora agenți pe lângă cele l'alte lucrări de administrațiune și de punere în valoare a pădurilor, li s'a pus obligațiune ca pe fie ce an să se constituie în comisii de amenajament și se amenajeze cel puțin câte o pădure a Statului. Înțelege ori-cine că în asemenea condițiuni nu se putea face nici o lucrare serioasă, de oare-ce pentru executarea amenajamentului trebuia mai întâi să se procedeze la ridicarea în plan general și de detaliu a pădurei ce se alegea, lucrare ce trebuia să dureze mai multe luni și în unele cazuri mai mulți ani; și o lipsă de atîta timp de la biroul subinspecții ar fi adus mari pagube atât Statului cît și celor interesați în afacerile silvice și domeniiale, căci toți știm cum lucrările domeniiale (controlul arendașilor, măsurarea terenelor lăsate spre odihnă, estimarea ecaretelor, căutarea în regie a moșiilor, a bălților, reparațiuni de ecarete, verificarea loturilor vîndute locuitorilor, arendarea celor rămase ne-vîndute, primirea declarațiunilor, verificarea și aplicarea hotărniciiilor, exploatarea carierilor de piatră, nisip, reclamațiuni de tot soiul ivite între particulari și Stat etc.) s'a executat și se execută încă încontinuu de agenții silvici, și aceasta din cauză că multiplele servicii ale Ministerului Domeniilor, n'au agenți speciali pentru executarea lucrărilor ce le aparțin și cari în nici un cas nu pot fi socotite ca aparținînd serviciului silvic propriu zis. Cu toate îndemnurile bine motivate ce noi silvicultorii indicăm pentru a obține separațiunea proprietății forestiere de cea domeniială, totuși nu putem reuși, ei din contra ne împovărăm din ce în ce mai mult cu lucrările domeniiale, și cînd credeam că prin vînzarea moșiilor în loturi și prin perimetrarea pădurilor vom fi re-

zervați numai culturei forestiere, tocmai atunci vedem serviciul Domenial, amestecat chiar în însăși proprietatea forestieră, cerînd arendarea poenilor pînă la $\frac{1}{2}$ hectar chiar, cari ar fi coprinse în perimetrul pădurilor. Apoi pentru ca formalitățile de licitațiune se fie pe cît posibil de echitabile se cer tablouri și schițe de plan pentru cele mai mici poeni, și alte diverse detalii, pentru cari adesea silviculorul este pus în o așa de mare dificultate că n'ar ști ce tablou se prezintă, căci timpul nu'î permite a face planurile pădurilor din regiunea sa, iar pe de altă parte teama de care zilnic este coprins din cauza lipsei unui Regulament de atribuțiuni, sau de Drepturi și Datorii, 'l vedem în un impas, din care adesea nu știe cum se iasă, căci ocupat cu asemenea lucrări la mai multe păduri, este forțat a-le indica în mod aproximativ. Ca consecința de multe ori cînd aproximația este superioară realității, acel agent va fi bine privit, ca credincios apostol al intereselor Statului! (dar nici atunci recompensat), iar cînd aproximația este inferioară realității și s'ar întîmpla vre-un denunț, 'l vedem pe silviculor acuzat prin scripte Ministeriale, de rea credință către Stat, și ca consecință dacă nu destituit dar cel puțin amendat.

Ast-fel, în asemenea condițiuni, Comisiunile de amenajament, așa zise locale, (pe sub-inspecții), nu puteau să satisfacă măsurilor ordonate, de cît alegînd cîte o pădure neînsemnată, pentru amenajare, la care să nu poată pierde decît un timp de maximum cîte-va săptămîni și acelea întrerupte, așa ca să aibă timpul a satisface atît lucrările serviciului silvic cît și cele l'alte lucrări administrative mai sus menționate.

În anul 1885, în urma decretării Regulamentului pentru aplicarea art. 3, 11 și 17 etc. din Codul silvic, un mare număr de cereri din partea stabilimentelor publice, comunelor, bisericilor de mir și particularilor fură adresate Ministerului de Domenii, pentru ca să se instituiască Comisiunile de amenajamente, în conformitatea art. 4 din Lege și a art. 30 din Regulament. În fața unor cereri atît de drepte din partea proprietarilor particulari, cari nu puteau fi înțîrziți dela încasarea veniturilor lor anuale ce le producea pădurea, Ministerul fu nevoit se renunțe pentru cît-va timp la amenajarea Pădurilor statului, și delegă comisiunile dela

Sub-inspecții ca se procedeze de urgență la întocmirea amenajamentelor pădurilor stabilimentelor publice, particularelor etc., aflate în teritoriul circumscripțiunii respective.

În anul 1887, în vederea sporirii personalului silvic, cu tineri absolvenți a diferite școli din țară și străinătate, vedem figurînd o comisiune de amenajament compusă de 3 membri cu misiunea specială de a se ocupa numai cu amenajeri de păduri ale Statului, — în anul 1889 se constituie 2 comisiuni iar în anul 1890 se constituie 3 comisiuni speciale de amenajament, cari au durat pînă la 1892. În acest interval s'au amenajat cîte-va păduri ale Statului de mare întindere cum : Tarcăul, Comana, Lucăcești, Paserea, Căscioarele, Cotmeana etc.

De la 1892 și pînă azi nu s'a mai văzut figurînd nici o comisiune specială de amenajamente, care să nu se mai ocupe și cu cele-lalte lucrări, multiple ale serviciului.

În anul 1896 prin noua diviziune teritorială silvică pe inspecțiunii, din nou s'a dispozat măsurile de la 1884, ca fiecare Inspecțiune (7) să facă anual cîte un amenajament.

Acosta fiind mersul procedurilor la întocmirea amenajamentelor, să vedem rezultatul lor.

Este adevărat că corpul silvic la noi, se compune din elemente tinere, cu școli speciale și cu rîvna de a produce cît se poate mai mult și mai bine pe vastul teren al Silviculturii; și că acei ce au avut ocaziunea de a face parte din Comisiunile de Amenajamente, nu au cruțat nici timp, nici oboseală, nici inteligența lor, stăruind ca lucrările lor se fie pe cît de exacte ca topografie, pe atît de complete ca observațiunii relative la vegetațiune, coordonate și reunite în un sistem de aplicațiune la tratamentul pădurilor; dar nu mai puțin adevărat este că sarcina silvicultorului nu e tocmai așa de ușoară, și că 'i trebuie o lungă practică și o lungă cunoștință a exploatarei pădurilor, fiind însărcinat a da fe-cărui arbore cultura cea mai bună, a regulamenta această societate de arbori, pentru a avea profit în viitor.

Ast-fel fiind, nu putem crede că vom ajunge a avea vre-o dată Amenajamente complete, cît timp în comisiuni vor figura pe rînd cîte un an sau două, tinerii absolvenți ai Școalelor Silvice, cari abia eșiți de pe băncile școlii, fără spiritul de observațiune dezvoltat, vor avea însărcinarea să

se ocupe cu asemenea lucrări, mai ales fiind în serviciul nostru pînă mai acum cîți-va ani, nu exista vre-un model de exploatarea unei păduri, bazată pe un bun amenajament, căci trebuie să recunoaștem că silvicultura țării noastre s'a dezvoltat chiar în însăși pădurile noastre, din cauză că serviciul încă tînăr, nu a avut destul timp și destule mijloace să facă o practică îndelungată în alte țări, din care cauză s'a simțit lipsa de agenți instructori, în studii așa de grele și importante și la care s'a mai adăogat și lipsa de cărți silvice în limba Romînă.

Din această cauză amenajamentele care s'aun făcut pînă acum, cu multă muncă și cu cheltueli mari, din cauză că s'a întrebuițat mult timp pentru ridicările în plan, nu aun putut se dea rezultatele dorite, de oare-ce nu a existat nici un principiu, nici o unitate de vedere, ci fie-care a lucrat după propria'i inspirațiune; iar de altă parte lipsa de aplicațiune a acestor lucrări a făcut ca să nu se recunoască, și ca consecință să se îndrepteze erorile ce s'ar fi comis sau putut comite.

Bine înțeles că în fața acestor greutăți de care s'a izbit agenții Silviei, termenul de 15 ani acordat prin legea Silviei de la 1881, nu putea fi suficient pentru amenajarea pădurilor, — chiar admițînd că împrejurările ar fi fost suficiente pentru amenajarea pădurilor de așa mare întindere cum sînt în țara noastră, — cu un cuvînt această mare chestiune, a fost de la început prea puțin apreciată. Un alt inconvenient a mai fost și acela că Legea Silviei oprea a se exploata pădurile fără a avea un amenajament și din această cauză s'a procedat cu multă iuțală la amenajările efectuate, căutîndu-se a se amenaja cît de multe păduri, de oare-ce proprietarii de sigur că nu puteau sta fără venitul pădurilor lor, așa că multe cereri s'aun prezentat de-o dată și aun trebuit să fie satisfăcute, mai ales cînd ei erau obligați să plătească taxa prevăzută de regulament, din care cauză nici o dată nu s'a putut face amenajamentele cu așa mare exactitate.

Astăzi chestiunea, amnrajamentelor în țara noastră, putem afirma că a intrat în o stare mai bună, avem convingerea că pentru efectuarea amenajamentelor ne trebuie un timp de mai multe zecimi de ani, și dificultatea

mai sus menționată, cum că exploatările să nu se facă decât în baza unui amenajament, s'a înlăturat modificându-se art. 6 din Codul Silvic în sensul că pădurile cari nu se vor putea amenaja la timp și cari trebuiesc puse în exploatare în vederea etății masivelor și a circumstanțelor economice locale, se vor exploata după studii sumare pentru anume porțiuni de pădure.

Prin crearea unei școale speciale Silvice, unde pe lângă teorie se face și practica de 1 an și jumătate, se poate că elevii să capete practica de amenajamente, luând parte la efectuarea unor asemenea lucrări, iar pe de altăparte personalul actual și cu oare-care vechime în serviciu a cîștigat deja practica unor asemenea lucrări cu ocaziunea multiplelor servicii ce au avut de efectuat în păduri, ast-fel că de acum înainte putem spune că dacă s'ar aloca sumele necesare pentru cheltueli de amenajamente și dacă mai mulți din actualii agenți s'ar atașa în special la asemenea lucrări, de sigur că amenajamentele de aci înainte vor fi superioare și nu vor avea asemănare cu cele din trecut și se vor efectua mai repede și mai bine și cu atît mai repede, cu cît dacă un viitor mai apropiat ne-ar asigura și planul cadastral al întregii țări, căci atunci nu s'ar mai pierde de cătră agenții Silvici, un timp așa de prețios cu ridicările în plan a perimetrului pădurilor.

În vederea celor mai sus expuse, rezultă că următoarele măsuri sînt absolut necesarii a se avea în vedere la amenajarea pădurilor :

1. La Minister ar trebui să existe o secție specială pentru amenajarea pădurilor, sub conducerea unui șef special în asemenea lucrări, și care sub a sa răspundere și control, va trebui să facă repartițiunea personalului atașat la aceste lucrări speciale, cari vor lucra în timpul verii pe teren, iar iarna vor trece la lucrări de cabinet în Minister chiar ;

2. Șeful secției amenajărilor, va stabili principiile generale cari trebuiesc să decidă la întocmirea unui amenajament și va elabora instrucțiunile, ce vor trebui să serve de normă în amenajarea pădurilor dupe regiuni (cîmp, podgorie și munte) în scopul de a avea o unitate în lucrări.

3. Pînă la sporirea personalului special de amenajări, pentru a nu se pierde un timp prețios cu ridicările de pla-

nuri, să se poată efectua lucrările topografice (fixarea perimetrelor) și de către Ingineri contractanți, sub controlul șefului Comisiunii de Amenajament.

4. Pentru pădurile de mai mică importanță, amenajarea să se poată face de Sub-inspectorii sili și de Șeful ocolului respectiv, sub controlul Comisiunii de amenajamente, iar pentru pădurile particulare, proprietarul să fie obligat a prezenta planul perimetral, spre a nu se mai pierde timp cu această lucrare, de către Silviculții Statului.

Credem că numai ast-fel se va ajunge a se da acestor studii dezvoltarea cea mai completă și a pune temelia amenajării pădurilor noastre.

Dacă dela 1885, data promulgării Regulamentului, s'ar fi instituit comisiunile în conformitatea art. 14, și s'ar fi sporit în fie-care an, numărul lor, de sigur că astă-zî după 12 ani, am fi avut multe amenajamente decretate și un mare număr de agenți silvici cu totul speciali în asemenea lucrări. Dacă aceasta nu s'a făcut, nu putem face pe nimeni responsabil decît pe însăși aliniatul 2 art. 14 din Regulament în care se spune că numărul Comisiunilor se va spori în fie-care an potrivit *trebuințelor și resurselor* ce se vor prevedea pentru serviciul amenajărilor. Or trebuințele în tot-d'a-una au existat, însă al doilea cuvînt *resurse*, intercalat în articol, a avut menirea, din nenorocire, se serve ca dilemă în realizarea progresului amenajării pădurilor căci ori de cîte ori, anual se apropia luna Martie, la întocmirea bugetului, se cer economii bugetare, iar bărbații de cifre, fără a cere vre-o dată avizul oamenilor competenți în materia silvică, nu numai că nu sporeau numărul comisiunilor, dar au redus chiar cele ce exista, sub motivul perpetuului cuvînt că nu sunt fonduri; căci ne aducem bine aminte, lucrul fiind recent, cum în 1896 s'a propus chiar reducerea personalului silvic de la 151 la 115 agenți.

Motivul, *lipsă de fonduri*, în chestiunea de amenajarea pădurilor, nu poate fi recunoscut ca just, de oare-ce Statul a făcut foarte puține amenajamente la pădurile sale, efectuînd însă în schimb prin agenții săi, foarte multe lucrări de amenajamente particulare, cari s'au plătit de către Proprietari.

Ast-fel în scurt am voit să arătăm greutățile ce s'au

întîmpinat la amenajarea pădurilor și sperăm că viitorul va înlătura aceste dificultăți în interesul pădurilor și al progresului Silviculturii din țara noastră.

Amicul pădurilor

PLOAIA ÎN PADURE

Norî groși s'au lăsat pe vârful dealurilor, iar în pădure plouă cu vrăjmășie. Privești din ceardacul casei tale, cu ce înbelșugare curge apa din văzduh, și cite pîrîiașe să prăvălesc de pe coasta muntelui la vale.... iar gîndurile ți se pornesc la drum căutînd ce legătură este între arbori și ploaie, cercetînd care ar fi însemnătatea climatologică a pădurilor.

În adevăr, după zeci de ani de cercetări conștiincioase și migăloase, datorite în mare parte lui *Ebermayer*, însemnătatea pădurilor asupra menținerii unei clime constante, astăzi este bine stabilită.

Se știe bună-oară că pădurile au darul de a face clima mai umedă, prin faptul că măresc apa din atmosferă apropiînd-o de punctul de saturațiune; așa că temperatura pogrîndu-se în pădure și apa va fi eliminată mai cu înlesnire și într'o mai mare cantitate de cît într'un loc șes, despădurit. Mai ales în lunele de vară, această influență e aproape îndoit mai mare de cît în cele-l'alte anotimpuri.. și de aceea vara, pădurea contribuiește mai mult asupra căderilor de apă atmosferică de cît primăvara, toamna și iarna.

Se știe de asemenea că în pădure nu numai aerul absolut luat, e mai umed de cît la cîmpie, dar că și oscilările zilnice ale acestei umidități, sunt mult mai mici într'un loc împădurit de cît pe un șes. Și ce se petrece cu umiditatea să întîmplă și cu temperatura.

Dar relațiunea dintre pădurile și starea climaterică a unei regiuni, e mai mult ori mai puțin cunoscută. Mai puțin cercetată a fost însă legătura ce există între diferitele esențe și umiditatea pămîntului. Și e atît de natural de a ști dacă ploaia străbate de o potrivă de repede într'un

arboret de fag ori de brad, dacă coroana arborilor n'are o influență asupra cantității de apă căzută în terenul unei păduri.

În această direcțiune datorim mult, foarte mult lui *Ebermayer* care vreme de peste 30 de ani, s'a ocupat cu cercetarea fenomenelor de meteorologie forestieră.

După atîtea ani de observări, astăzi știm că în adevăr coroana unei arbore, are o influență asupra căderilor de apă atmosferică. Așa în Bavaria s'a făcut observațiunea, că pădurile de molid (*Abies excelsa*) opresc iarna în coroana lor 35,5% din apa meteorică căzută, iar Vara 45,7%. După 30 de ani de observări *Ebermayer*, a socotit că cel puțin în pădurile bavareze, molidul oprește în coroana sa mijlociul pe fiește-care an 40,5% din apa căzută (ploaic, zăpada).

Tocmai la molid însă, forma și gradul de dezvoltare a coroanei are o mare influență asupra apei căzute, pe cîta vreme la esențele foioase, cum e în întîia linie fagul numai dezvoltarea coroanei, adecă ramificația, iar nu și desimea sa, are darul de a împedeca într'u cît va căderile de apă.

Tot-d'a-una coniferele rețin în coroana lor mai multă apă de cît foioasele. De aceea într'un complex de molizi, bine încheiat, pămîntul capătă mai puțină apă de cît într'o pădure de arbori foioși, ceea ce explică faptul că un pămînt umed și mlaștinos printr'o împădurire cu molizi, 'și perde cu vremea plusul său de apă.

Atît în stațiunile bavareze cît și în cele prusiene pinul din cauza acelor sale în formă de buchet, reține în coroana sa mai multă apă de cît molidul. Acelaș fapt s'a observat și în alte stațiuni, unde s'a făcut și observațiunea că complexe bine încheiate și exclusive numai de molizi și de pini, influențează nefavorabil asupra pămîntului, condiționînd o mai mare pierdere de apă de cît arborii foioși.

Laricele constituie un fel de tranziție între rășinoase și arborii foioși. Amestecuri de larice cu molizi și cu pini influențează deci mai bine asupra umezelei pămîntului.

Cu totul alt-fel de observațiuni s'a făcut asupra arborilor foioși și în special asupra fagului, care contribuiește mai mult asupra umezelei pămîntului de cît coniferele și

aceasta nu numai fiind-că iarna este desfrunzit, ce fiind-că coroana sa și vara, permite să treacă mai multă apă.

În Elveția, *Bübler* a observat că într'o pădure tânără de fagi (de 20 de ani) 98⁰/₀ din apa căzută, a străbătut frunzișul căzînd în pămînt. Dar chiar într'o pădure bătrînă, deasă și bine încheiată, coroana tot nu reține de cît 20—25⁰/₀ din ploaia căzută.

Acelaș iucru s'a observat și în Bavariea, unde la *Rohrbrunn* din 1039,7 mm. din apa căzută, numai 15⁰/₀ a fost reținută în coroană, iar prof. *Matbieu* socotește după observările făcute între 1867—1877 în stațiunea *Belle Fontaine* lângă *Nancy* că vreme de 11 ani, n'a rămas mijlociul anual în coroana fagilor de cît numai 16,4⁰/₀ din apa căzută.

Dar la arborii foioși, afară că ploaia trece mai mult prin coroană de cît la conifere, dar și pe trunchiul se scurge mai multă apă în pămînt de cît la rășinoase.

Odată dovedit că arborii foioși contribuiesc mult la mărirea umezelei din pămînt, iar pe timpul vegetațiunii aducînd mai multă ploaie pămîntului de cît rășinoasele e de sfătuit ca în plantațiunile care le facem, să amestecăm coniferile cu fagi și alți arborii foioși. Afară de aceasta e știut că frunzișul foioaselor din cauza bogăției în azot, potasă și acid fosforic are o mai mare valoare ca îngrășăminte, iar din pricina ușoarei descompozițiunii influențează mai bine asupra activității pămîntului de cît acele de conifere.

Din altă serie de observațiuni făcute în diferite țări, reese că pe cît e mai mare cantitatea de ploaie căzută în cîmp liber, cu atîta mai puțină apă va reținea și coroana. Dar și în acest caz, molidul tot reține de două ori mai multă apă de cît fagul.

În această privință *Hoppe* a făcut în Austria mai multe observațiuni din care reese că într'o pădure de molid de 61 de ani, la o cădere de ploaie de mai puțin de 5 mm. coroana reține 70,8 din apa căzută, iar la o cădere de peste 20 mm. reține numai 24,0. Într'o pădure de fag de 88 de ani, proporția e însă numai de 38,0 pentru căderea de mai puțin de 5 mm. și 10,4, pentru căderea de 20 mm.

Din toate observațiunile făcute pînă acuma, putem trage

conclușiunea, că în climatele unde plouă dese ori dar cîte puțin, populamentele dese, mai ales cele de molizî, trebuiesc mai mult rîrite de cît acolo unde dominează ploile mari.

Cum am mai spus înșă, apa se scurge în pămînt și pe trunchiul lemnului. Arborii, ca : fagul, paltinul, frasinul, permit a se scurge mai multă apă pe trunchiul lor, din cauză că crengelile lor tind mai mult în sus. La alte esențe unde crengelile stau mai mult orizontal, ori se apleacă în jos, ca la molid, nu se poate scurge atîta apă pe trunchiul.

Riegler a făcut asupra acestei chestiuni multe observațiuni în stațiunea austriacă de la Mariabrunn, observațiuni destul de interesante pentru a nu fi trecute cu vederea.

Așa bună oară pe trunchiul unui fag a cărui coroană are o suprafață de 64,75 m². se scurge 12,8 din apa căzută, iar prin frunze 65,4. La un stejar a cărui coroană e de 60,26 m². scurgerea e de 5,7 pe trunchiul, și de 73,6 prin frunziș, la un paltin cu o coroană de 91,61 m². scurgerea pe trunchiul e de 5,9, iar prin frunze de 71,6, iar la un molid cu coroană de 29,90 m². scurgerea era de 1,3 pe trunchiul, și de 39,8 prin frunziș.

Din toate cercetările făcute pînă acuma reese limpede adevărul, că apa care se scurge la suprafața povârnișurilor unui munte, e mai mică într'un arboret de molizî, unde pămîntul ar fi acoperit cu mușchiul, de cît într'o pădure de fagi, a cărei pămînt ar fi acoperit de frunziș; cea ce e important de știut cînd ne gîndim la dezastrele pricinuite de către inundațiuni, și ne dă indiciile că nu trebuie să împădurim o regiune, numai cu fag ori numai cu molid, brad, ori pin, cum se obicinuește, ci trebuie să amestecăm tot-d'a-una două esențe — una răsinoasă și alta foioasă.

De abia ai schițat cu mintea, conturul unor cercetări atît de îndelungate ca acelea asupra relațiunilor dintre umezeala terenului și natura esențelor, și iar revenim la ideia cea mare, care conduce toate cercetările de meteorologie forestieră, la importanța climatologică a pădurilor în viața economică a unei țări.

Picături mari bat în acoperișul casei,.., umezeala de afară, vremea rece, și vîntul subțire, te dispune la gînduri nu prea vesele.... Icoane grandioase din trecutul Asiei mici

’Ńi trec pe dinaintea ochilor tăŃi,... ’Ńi aduci aminte cĂ cu mii de ani Ńn urmĂ, erau niŃte țĂri Ńnbelșugate, acolo unde astĂ-zŃi sĂ Ńntinde trist Ńi nesfŃrșit, marele pustiŃ. Vechia Mesopotamie, Babylonie Ńi Asirie, rodnice Ńi bogate Ńntr’o vreme, au ajuns locașul uitĂrei Ńi sĂrĂciei. Mii Ńi mii de kilometri de pĂdure au fost doborĂite la pĂmŃnt, din nepricepere, Ńntocmai cum sĂ petrece astĂ-zŃi Ńn orientul nostru european. Ńn Rusia mai ales pĂdurile au fost exterminate pe Ńntinderi de sute de kilometre, iar efectul acestei gospodĂrii asiatice, s’a simțit cŃnd cu foamea cea mare, Ńi sĂ simte Ńn fiește care an.

Și la noi s’au ridicat glasuri contrĂ nimicirei pĂdurilor, Ńi pentru facerea de plantațuni noi, Ńi ar fi de dorit ca aceste glasuri sĂ nu resune Ńn pustiŃ.

D. G. Ionescu

CULTURA RICHITEI ¹⁾

1. — Folioasele culturii richitei.

Cultura richitei meritĂ, Ńn gradul cel mai Ńnalt, sĂ ne atragĂ luarea aminte prin folioasele de prima ordine ce ne oferĂ. OrŃce proprietar iubitor al comunei rurale, poate face aceastĂ culturĂ care nu cere nici material nici Ńngrijiri prea minuțioase, nici nu te obligĂ sĂ stai continuŃ la țĂrĂ. Mai mult, exploatațunea unei richitĂri fĂcŃndu-se tocmai Ńn iarnĂ sau de cu primĂ-varĂ, cŃnd lucrĂrile agricole nu se Ńmbulzesc, putem stabili o combinațune excelentĂ Ńntre cultura richitelor Ńi exploatațunea ruralĂ.

Deosebit de aceasta, richita se obișnuiește cu situațunile cele mai rele Ńi reușește Ńn pĂmŃnturile cele mai sĂrace Ńi umede pe cari le ŃnsĂnĂtoșește Ńi contribuie a le ŃmbunĂtĂți. Nu numai proprietarii, dar Ńn unele cazuri, unele comune Ńn pĂmŃnturile ce au, unele administrațuni, cum este aceea a Domeniilor Statului sau a Domeniilor CoroĂnei, ar putea

1) Ăcest studiu extras din Revista «Albina» se publicĂ cu Ńnvoirea autorilor.

cu folos să îndrepteze solitudinea lor către acest mod de cultură a pământurilor sterpe și de valoare mică. Instalațiunile de felul acesta făcute de comunele rurale, care multe posedă în delimitări terenuri ponorite, smîrcuri, etc., ar aduce acestor comune venituri, ar contribui foarte mult și la înaintarea industriei rurale, prin întrebuințarea richitei ca materie primă la fabricarea coșurilor, precum și din punct de vedere igienic, richităriile ar aduce foloase mari. De asemenea administrația căilor noastre ferate, imitînd unele companii de drumuri de fer din Europa occidentală și centrală, ar face o lucrare și lucrativă și protectoare, dacă ar planta cu richită marginile liniilor ferate în locurile cu umpluturi său de preferință unde se fac săpături.

Alături cu aceste foloase de ordine economică, pe care le arătarăm, cultura richitei ne aduce și altele nu mai puțin importante. Pentru că crește în terenurile de pe marginea râurilor, gîrlilor, pîraelor, eleșteelor, etc., richita ne oferă un mijloc de a preveni stricarea adusă de ape, moderează pagubele ce pot aduce apele revărsate și întărește pămînturile mișcătoare.

Rădăcinile richitei, care sînt mai mult fibroase și tîrîtoare de cît pivotante, răspund acestui scop protector. Richita ne prezintă un fascicul (un mănunchiú) de rădăcini viguroase, foarte ramificate și terminate cu rădăcioare subțiri ca firul de păr. S'a observat, serie un autor, că în condițiuni favorabile, rădăcinile richitelor într'un an, pot ajunge pînă la 2 metri lungime.

Forestierul Hartig vorbește de o richită din specia *Salix Caprea*, care posedă o rădăcină de 60 picioare lungime.

Cum vedem, richita ocupă în domeniul agricol, un loc multumitor, care se mărește din zi în zi cu trebuințele noastre.

2. — Importanța culturii richitei.

Richita este materia primă a industriei coșurilor și coșulețelor, care în fie-care au procură economiei domestice, industriei și comerțului mîi și zeci de mîi de obiecte necesare. Din richită se fac coșuri de căruțe, lucrări hidraulice, precum și lucrări pentru armată: în unele țări se fac din richită barace de soldați în lipsă de corturi.

Richita se întrebuințează și în fabricarea butoaielor, în a face îmbrăcăminte de damigene, iar unele varietăți sînt de o întrebuințare zilnică în cultura arborilor fructiferi, și cu deosebire în cultura viei richita este indispensabilă. Coaja unor specii de richită se întrebuințează în vâpsitorie, iar scoarța altora cuprinde multă salicilină căutată în medicină ¹⁾.

În fine, foile richitelor îmbunătățesc pămîntul. Prin lucrările ce reclamă o richitărie, prin produsele ce ne dă, prin epoca cînd aceste produse se cer de industrie, populațiunea de la țară găsește ocupațiuni numeroase, bănoase și lesnicioase, cari reclamă numai puțină grijă și gust în zilele cînd cele-lalte lucrări agricole se găsesc suspendate.

3. — Cultura richitei în alte țări.

În *Francia*, după statistica oficială, cultura richitelor se întinde pe suprafață de 70.000 hectare. Această țară exportă anual în Statele-Unite cantități mari de richită fină, de și pe de altă parte industria națională franceză importă o parte din această materie primă. În *Francia* richita se lucrează în locurile de producțiune în mai multe departamente, unde fabricanții de coșulețe parisieni, aș aci ateliere de fabricațiune (departamentele *Seine et Marne*, *Aisne*, *Seine et Oise*, *Herault*, *Meuse*, *Charente inférieure* et *Meurthe*, etc). Catalogul expozițiunii universale din *Paris* pe 1878, tomul II, ne spune că din secolul XVII coșulețele fine fabricate la *Paris*, mai cu seamă *coșulețe de voiaj și de toaletă* și de desert, aveau reputație mare și făceau obiectul unui comerț de exportatiune destul de întins. Astăzi încă industria coșulețelor fine de *Paris* este foarte prețuită, de și la dreptul vorbind, obiectele se fabrică în prea mică cantitate în capitala *Francei*.

1) În general, richitele sînt astringente, coaja lor este tonică și febrifugă, de aceea richitele și sălcile cresc mai ales în locurile smîrcoase, pentru că natura unde se naște boala a puș și leacul. S'a propus ca coaja de richită și de sălcii să înlocuiască chinchina. Coaja richitei cuprinde tanin și un principiu neutru numit *salicilină* care, în stare curată este cristalin, foarte amar, solubil în apă și în alcool. Fiertura de coaje de salcie se întrebuințează la tămăduirea bubelor și alte boale de piele cronice. Se știe asemensa că *acidul salicilic* și salicilatele combat reumatismul (Dr. Baillon). După unii veterinarî, salicilina preîntîmpină boala oilor numită gâlbeaza, și chiar o vindecă.

Industria coșulețelor zise de lux sau din fantezie, care cuprinde panerașele, coșulețele, măsuțele de pus flori (jardinere) văpsite și lustruite, bronzate sau aurite, butelii și damigene îmbrăcate, etc., este singura industrie cu totul pariziană; ea consumă în fie-care an 3—4.000.000 kilograme de richită. După A. Moitrier, industria panerașelor fine, ocupă în departamentul Aisne, mai mult ca 5.000 persoane de toate vârstele; la Origny, Vernvins, Guise, La Capelle, etc., se fabrică anual lucrări diverse de richită mai mult ca pentru 3 milioane lei.

Dacă trecem în *Belgia* găsim și în această țară că cultura richitelor a luat în anii din urmă o dezvoltare însemnată. Plantațiunile de richită găsim mai pretutindenea în *Belgia*, dar mai ales în *Flandra* orientală și în provincia *Anvers*. Mulți proprietari mari în *Belgia* recoltează anual 30—40.000 snopți de richită. Culturile sistematice de richită ale Ministrului de agricultură belgian, d-l de Bruyn, pe domeniul *Calmphout*, se consideră ca modele. Întinderea consacrată culturii richitei în fie-care an în *Belgia* se evaluează la minimum 4.500 hectare. Singură provincia *Anvers* cultivă pînă la 1.560 hectare cu richite.

În *Englita* cultura richitelor a făcut progrese. Sir *Laling* prețuește întinderea terenurilor plantate cu richite la 6.000 hectare și valoarea importațiunilor ca materie primă provenind din *Francia*, *Belgia* și *Olanda*, la 1.125.000 lei.

În *Germania* cultura richitei este în mare onoare. După jurnalele germane unele districte întretin anual 25—30.000 lucrători pentru cultura richitei și fabricarea coșurilor. Sînt persoane cari au văzut în *Germania* plantațiunile de richită d'alungul drumurilor de fier în umpluturi și în rîpeturi, avînd 3—10 metri înălțime, cu doosebire pe lângă orașele *Aix-la-Chapelle* și *Düsseldorf*.

În *Olanda* plantațiunile de richită sînt foarte importante; exploatațiunile sînt numeroase și trec, după spusa jurnalelor, peste 500.000 lei anual cu destinațiune pentru *Englita*. N'avem cifre precise asupra întindrii culturii richitelor în această țară.

În *Austro-Ungaria* cultura richitei este de asemenea foarte importantă. Vecinii noștri de peste *Carpați* exportă *România* cantități însemnate de fabricate de richitărie.

Recomandăm cultura richitei tuturor cultivatorilor din România, cum am recomandat atâtea alte culturi în studiile noastre. Să nu uităm însă că în agricultură, clima, târgurile de desfacere, natura pământului, mijloacele bănești de care dispunem, țin în loc cele mai frumoase proiecte. Credem însă că în această mică lucrare, învățătorii rurali și agricultorii la care ea se adresează, vor găsi învățăminte folositoare tocmăi pe aceste timpuri de criză.

4. — Caracterele botanice ale richitei.

Sălciiile cu richitele (*Salix*) fac parte din familia *Salicaceelor* și cuprind un număr aproape nemărginit de specii și varietăți, adesea foarte greu de recunoscut, multe din ele având de sigur o origine hibridă. În adevăr sălciiile fiind toate *dioice* (adică cu florile femele și masculine așezate deosebit) și prin urmare fecundându-se numai la distanță se găsesse prin aceasta în cele mai bune condițiuni pentru a se încrucișa unele cu altele. Deosebit de aceasta, fecundarea lor se face prin intermediul albinelor și altor insecte care sed pe flori.

Fig. 1. — Moț de salcie cu flori masculine.

Fig. 2. — Moț de salcie cu flori femele.

Sălciiile prezintă un număr mare de specii a căror talie variază de la aceea a unei plante ierboase pînă la aceea

a unui arbore mare. Cea mai mare parte cresc pe marginea apelor formînd *Richite* sau *Richitări* cari se întrebunțează după scurt timp. Richitele sînt arbuști, au foile caduce, izolate, și de conformațiune diversă, florile dioice sînt goale și dispuse în spice cilindrice la subțioara bracteelor mume, foarte strînse.

Figurile 1 și 2 reprezintă moțurile (cotocii), pe cari sînt așezate florile masculine și femele ale richitei; figurile 3 și 4 ne arată florile izolate.

Semințele sînt foarte mici și poartă perișori lungi mă-tăsoși, cari plecînd din funicul (1) le învălește în întregime; ele conțin un embrion drept fără albumină.

Richitele cultivate bine produc lăsturi lungi, drepti, flexibili sau mlădioși. Cînd tulpinile sînt tăiate din fața pă-

Fig. 3. — Flori masculine.

Fig. 4. — Flori femele.

mîntului, richitele vegetează repede; însă cînd tulpinile se lasă în voia lor, vegetațiunea se încetinește din an în an. Mlada tăiată în fie-care an servește ca materie primă în vîticultură, la fabricarea butoaielor și a coșurilor, la facerea de îmbrăcăminte de butelii și damigene, etc.

5. — Deosebite soiuri de richită

Există un număr mare de specii și varietăți de richită. Cum am zis, hibridațiunile fiind lesne și frecvente, ceea ce determină forme numeroase și intermediare, nehotărîte și trecătoare, tind a confunda prin tranzițiuni speciile legitime.

1) Fie-care leagă sămînța de placentă.

Descrierea lor ar fi de prisos, puțin utilă pentru cultivatori, avîndu-și locul numai în monografiile speciale.

Afară de cîte-va specii întrebuintate în mod excepțional, speciile următoare sînt cele mai apreciate și cele mai în general cultivate.

1) *Salix alba*, 2) *Salix amygdalina*, 3) *Salix cinerea*, 4) *Salix fragilis*, 5) *Salix purpurea*, 6) *Salix viminalis*, 7) *Salix vitellina*.

Salcia albă (*Salix alba*) este un arbore cu dimensiuni destul de mari, foarte comun în toate părțile Europei. Vulgar se chiamă *salcie* sau *salcă*, crește în toată România pe malurile râurilor și în locuri umede. Răposatul Dr. Brînză a observat-o în insula din fața Măcinului, numită Balta-Romînească (Prodromul florei romîne, pag. 164). Foile alterne, lungi și ovale, de 7—10 cm. lungime, dințate foarte fin și mătăsoase pe dedesubt, crește mai în toate terenurile, cele ușoare, răcoroase și umede; în particular îi convin mai bine aluvionele de pe marginea râurilor. Terenurile tari și reci nu-î priese. În general, salcia albă se exploatează în scaun,

în zăvoacele de pe marginea râurilor sau a lacurilor precum și în ostroavele Dunării; în cazul acesta ne dă numai lemn de foc. Lemnul său alb, ușor și fraged se preferă celui de plop și are aceleași întrebuintări. Ca mladă, această salcie nu se întrebuintează dar a dat naștere la o varietate excelentă, richita galbenă, ale căria merite le vom descrie mai departe.

Fig. 6. — Salcia albă, mladă de un an.

mod foarte fin, verzi și puțin lustruite, dedesubt puțin tari. Această richită se acomodează în solurile cele mai variate, fie tari sau lesne de mărunțit, turboase ori mocirloase. O înflinim pe malurile apelor și în locurile mlăștinoase din

Salcia amygdalină (*Salix amygdalina discolor* sau *triandra*) are foile lanceolate, de 3—5 ori mai lungi ca largi, de 8—10 cm. lungime, dințate ca ferestru în

toată România. Tulpinele dau lăstari mulți, viguroși, foarte mlădioși; lemnul lor este rezistent și durabil. Salcia amigdalină se distinge de toate cele-alte prin puțină coajă ce are, jupuite, smiccelele sale sînt de o albeață strălucitoare, calitate foarte apreciată. Prin urmare, agronomul Hauzé face greșală cînd consideră această specie de richită că nu se poate descoji cu înlesnire din cauză că lemnul său este prea moale.

Mlada cojită saŭ nu servește cu mult folos la fabricarea coșurilor fine saŭ comune, circumstanța favorabilă pentru că cultivatorul poate să-și desfacă produsul într'un mod saŭ altul. Notăm, în fine, lucru foarte interesant pentru clima noastră, că salcia amigdalină prin foile sale abondente luptă cu mult succes în contra secetei.

Richita cenușie (*Salix cinerea*) are ramurile cenușii și catifelate, robuste, pârtoase și destul de mlădioase; foile sale de 1—3 ori mai lungi ca largi sînt aproape lustruite d'asupra și acoperite cu fulgi alburii pe fața de desubt; ele sînt ovale, lanceolate și de culoare verde cenușie. Această richită este peste măsură rustică și viguroasă și se întrebunțează numai pentru a face coșuri comune. Dintre toate felurile de richiți și sălcii lemnul acestei specii în stare uscată este cel care se rupe mai cu înlesnire. Crește pe lângă ape prin toate locurile umede. S'a găsit de D-rul Brînză la Titu, Ghergan, Periș, Bufta, Predeal și alte localități.

Salcia fragedă (*Salix fragilis*) vulgar *richită*, are foile alterne, foarte ascuțite, dințate, verzi dedesupt, verzi strălucitoare pe partea d'asupra, lungi de 8—12 cm.; stipule dințate; coaja de culoare verde limpede, roșie ori roșcată după varietăți; dă lăstari anuali de 1^m,50—2^m. mărime. Crește în toată România în locurile umede, pe marginea riurilor și a lacurilor, chiar în smîrcuri, suportînd cît se poate de bine terenurile tari și reci. Mlada de un an este flexibilă și se pot face din ea coșuri de căruțe și altele comune, pe cînd mai tîrziu ramurile se fac fragede așa că se rup chiar cînd păserile se așează pe ele. Această richită este de mina a doua. Adesea cultura acestei richite se face în scaun, folosîndu-se în fie-care an mlada tînără.

Richita roșie sau purpurie
(*Salix purpurea*, helix ori monandra). Această specie posedă diferite varietăți, înseminate prin fineța mladei lor. Foile sînt netede și lucioase, mai lungi ca largi, închise d'asupra, verzi albastrii dedesupt, lungi de 8—15 cm., înegrindu-se cînd se usucă; coaja verde, roșie purpuriu, albastrie sau negricioasă după varietăți; ramurile anuale mlădioase, ajungînd la o lungime de 1^m. — 1^m,50. Această richită se caută mult la fabricarea coșurilor și în fabricarea butoaielor, pentru că se crapă lesne și drept, de aci și numele de *richită spartă* ce i se dă în unele țări din Europa occidentală, (Francezul ȳice: osier fendu).

Fig. 7. — Salcia roșie sau purpurie
(*Salix purpurea*)

Richita purpurie prosperă tot-d'a-una în pămînturile nisipoase, cu humus, bogate și răcoroase; unele varietăți reușesc în pămînturile turboase și toate varietățile de această specie sufer în pămînturile tari. Clime caldă este în particular favorabilă acestor richite. Numai după 3—4 ani plantațiunile de richită purpurie dau o recoltă mulțumitoare, dar care din punctul de vedere al greutateii este tot-d'a-una inferioară în produs față de *salix viminalis*.

Richitele roșii sau purpurii cu lăstari (mlada) subțiri, netezi, cu spărtura lesne, se întrebuintează pentru legat și în fabricarea coșurilor fine; ele se cultivă foarte mult în Franca și în Belgia; am putea zice și în România, cu deosebire în regiunea viilor și a dealurilor, pentru legatul viei și cercurile de buți. D-rul Brînză a observat în țară această specie pe malul Prutului, la Neamț, la Beceni în Buzău, la Predeal, la Cerneți pe malul Topolnicei etc. Dintre toate speciile indigene, richita roșie conține în coaja ei mai multă salicină. Francezii au introdus-o în Algeria, unde s'a dezvoltat cultura mult, contribuind mai mult ca ori-care arbore

să dea valoare unor pământuri pînă atunci improductive și foarte nesănătoase.

Fig. 8. — *Salix purpurea helix*.

Fig. 9. — *Salix viminalis* (richiță vinjoasă).

Salix purpurea helix se consideră o varietate ale căria ramuri tinere au coaja de un galben frumos și este una din cele mai bune richițe pentru fabricarea coșurilor fine. În timpul cel mai scurt crește foarte mult. Se cultivă în Franța, Belgia și chiar în România pentru legatul viilor. În Prodromul florei române se vede citată la Berevoescii-Pămînteni din Mușcel și la Otescii de sus din Olt.

Salix viminalis, richiță vinjoasă sau de mlajă există în Moldova pe malurile râurilor. Dr. Brînză o citează pe luncile dintre T.-Neamțului și M-rea Neamțului, între Plocești și Văleni, etc. Germanii numesc această richiță Hanfweide sau Korbweide; ea are ramurile drepte, lungi și mlădioase; coaja ei este cenușie; cînd ramurile sînt tinere, se fac însă mai închise cînd lemnul se coace: foile alterne, liniare, cu codița scurtă, mai strîmte de cum sînt în toate cele-alte specii, lungi de 10—16 cm., cu marginile întoarse, verzi d'asupra, alburii și mătăsoase dedesupt. Lăstarii cresc pînă la 4 metri înălțime după fertilitatea solului, toată planta crește cu multă putere dîndu-ne o mare cantitate de lăstari lungi și robuști, neramificați, întrebunțați la facerea coșuri-

lor ordinare, grătii etc. Pentru că mlada acestei specii este prea viguroasă, cu măduva grosă, o face spărgătoare și nu se poate întrebuința la fabricare de lucruri fine. Este aproape singura richită care se întrebuințează în stare necojită, iar articolele ce se prepară din ea au mai puțină durată.

Richita vînjoasă trăește mult în terenurile bune fie argiloase, nisipoase, sau chiar uscate; nu reușește însă în pământurile prea umede sau cu subsolul impermeabil. Richita vînjoasă se chiamă de francezii *osier des Vanniers* și are mare valoare la dinșii pentru cultură, cînd pot desface produsele ei necojite. Specia socotește multe varietăți cari au merite inegale: cele cu coaja galbenă portocalie se preferă; cele cu coaja cenușie sau închisă, în general se refuză fiind de calitate mai slabă.

Lozia, *salix vitelina* sau richita galbenă (în limba germană *Dotterweide*) se găsește mult în Moldova, ne prezintă într'o tulpină 15—20 smicele înalte de 1—2 metri, are coaja netedă și lucitoare, de culoare galbenă frumoasă, vie sau portocalie și sînt foarte mlădioase.

Fig. 10. — *Salix vitelina* (*Lozia*).

Foile lucitoare și de un verde puțin galben d'asupra, sînt d'un verde slab dedesupt, dințate foarte fin.

Lozia sau richita galbenă prin finețea și prin mlădierea lăstarului său este foarte căutată de vierii și de dogari în fabricarea butoaielor, crește în pământurile răcoroase și lesne de mărunțit, ne dă produse bune în locurile mlăștinoase care fără această richită ar rămînea improductive.

Deosebit de aceste specii și varietăți, descrise mai sus, se cultivă încă și alte specii de richită, cari cresc spontan în țara noastră și cari se găsesc citate de neuitatul Dr. Brînză în opera sa *Prodromul florei romîne* (pag. 164—177).

Acestea sînt:

Salix russeliana, în munții mănăstirilor Cozia, Bistrița și Tasmania.

Salix Pentandra, observată la Solonț (Bacău) pe malurile râurilor.

Salix alnoides, observată prin văile sub-alpine, în munții Vilcei, ai Turnului Roșu, etc., are lăstariși fini, coaja violetă și foile foarte ascuțite.

Salix incana riparia (sau salcia albicioasă) răspîndită prin văi umede și în munți.

Salix caprea ori salcia căprească, vulgar *richită puturoasă*, richită moale, crește prin pădurile umede din regiunea muntoasă, în partea inferioară a regiunii fagului, cuprinzînd ast-fel o zonă pînă la 800 m. înălțime. S'a observat de Dr. Briuză la Iași, pe lângă Repedea, la Vaslui, la M-rea Chea și la Cîmpina.

Salix aurita crește în păduri umede pe lângă piraie.

Salix silesiaca crește pe stîncile umede și pe lângă torenții din păduri în toată țara. S'a văzut în munții Bacăului, la Slănic, în Prahova, la Bușteni pe Valea Epei, etc.

Salix myrsinites, salcie cu foi de mirt, crește prin locuri stîncose și umede din regiunea alpină. S'a observat la Bușteni pe Valea Cerbului, în Valea Ialomitei și în munții Moldovei.

Salix babilonica, salcie pletoasă, se găsește cultivată prin grădini și cimitire. Se mai citează *salix retusa* sau Kitaibeliana observată pe Ceahlău, în Bucegi, pe Om etc., *salix rosmarinifolia* (argintea) etc.

Printre atîtea specii și varietăți de sălcii și richiți, cînd voim să le cultivăm în scop de a întemeia industria la care dau naștere, alegerea se raportează în prima linie la natura pămîntului.

(Va urma)

L. Magniet și P. S. Radianu

COMUNICARI ȘI FAPTE DIVERSE

Austria la Expoziția de la 1900. — Austria pregătește pentru 1900, o frumoasă expoziție forestieră. În acest scop s'a format la Viena un Comitet central special, care împreună cu alte 3 comitete din Austria de jos, Boemia și Galiția, să lucreze în vederea unei expozițiuni forestiere colective a tuturor provinciilor Imperiului.

Austriac. Comitetul face apel la toți proprietarii de păduri, d'asemenea la negustorii și industrialii de lemne, și este subvenționat de ministerul Agriculturii. Președintele Comitetului central este d. Friedrich Horny, consilier silvic superior al prințului Liechtenstein, delegatul societății forestiere din Moravia și Silezia. Acest comitet se prepară ca expoziția produselor forestiere, a industriei și comerțului lemnului din Imperiul Austriac să fie strălucită.

Revue des Eaux et forêts, de unde luăm această știre, urează expozițiunii Austriace un desăvârșit succes.

N.

Direcția Pădurilor și Piscicultura în Franța. — În *Revue des Eaux et forêts* de la 15 Ianuarie, a apărut decretul de promulgare a *regulamentului asupra pescuitului fluvial*. După Art. 20 din acest regulament, pe lângă Ministerul Agriculturii funcționează o comisiune — *Comission de la pêche fluviale* — compusă din 9 membrii și anume: un consilier de Stat din serviciul ordinar ca președinte, patru reprezentanți ai Ministerului de Agricultură și patru reprezentanți ai Ministerului de lucrări publice, carei sint numiți cu decret pentru un period de 3 ani.

Pentru prima perioadă de 3 ani, reprezentanții Ministerului de Agricultură sint: d-nii Sédillot, Bert, Mersey, Vaney; cei doi d'intiții *Administratori silvici*, iar cei alți doi *Conservatori silvici*.

Prin un alt decret de la 30 Decembrie 1897 se crează pe lângă Ministerul Agriculturii (direcția pădurilor) un serviciu special care se va ocupa de îmbunătățirile pășunatului, de pescuit și de piscicultură.

Iată conținutul acestui decret:

Art. 1. Se crează pe lângă Ministerul Agriculturii (direcția pădurilor) un serviciu de îmbunătățire a pășunatului, de pescuit și piscicultură, care se va ocupa cu studiile și lucrările următoare:

Punerea în valoare, amenajarea și îmbunătățirea pășunelor comunale din regiunile pastorale și forestiere;

Aplicarea legii de la 1882 în cea-ce privește reglementarea pășunatului comunal și oprirea pășunatului (*la mise en defens*).

Amenajarea și îmbunătățirea agricolă a apelor în regiunea pastorală și forestieră;

Pescuitul și piscicultura pentru cursurile de apă ce țin de administrația pădurilor.

Art. 2. Serviciul este atașat la direcția pădurilor și condus de

un conservator de păduri asistat de 2 agenți silvic, de 2 ingineri hidraulici și de 2 amployați ce pot fi luați din afară de serviciul pădurilor.

Acești funcționari și agenți snt numiți prin decizie de Ministrul Agriculturii.

Art. 3. Conservatorul de păduri însărcinat a conduce acest serviciu face parte din Consiliu de administrație al pădurilor cu vot deliberativ, pentru afacerile din serviciul său.

Art. 4. Leafă inginerilor hidraulici este fixată de la 2400—2600 pe an.

Ca șef al acestui serviciu a fost numit D-le Mersey L. care tot de odată a fost avansat conservator de păduri.

N.

INFORMAȚIUNI

† In ultimul moment ni-a sosit trista veste că distinsul nostru camarad **Th. G. Petraru**, Inspectorul Regiunii a 7-a și profesor la școala specială de silvicultură a sucombat în z.ua de 7 Februarie ora 4 p. m. la Brănești, în urma unei scurte suferințe.

* * *

Comitetul de administrație al societății „Progresul silvic” în ședința de la 29 Decembre 1897 a hotărât ca și în anul curent, să se țină o serie de trei conferințe, în zilele de 21, 28 Februarie și 7 Martie.

Subiectele ce se vor trata sînt:

1. In ziua de 21 Februarie a. e. d. *S. P. Radiann*, inspector general viticol, va vorbi despre: *Intrebuintarica chimică a lemnului în arte și în industrie*;

2. In ziua de 28 Februarie a. e. d., inspector silvic, va trata despre *Pășunarea în pădurile Statului*;

3. In ziua de 8 Martie a. e. d. *Florian Davidescu* silvicultor la Domeniul Coroanei, șeful Regiei Domeniului Dobrovăț va expune chestiunea *Pădurilor rășinoase din țară*.

Conferințele se vor ține în zilele indicate, la orele 8³/₄ seara, la sediul societății — de la Administrația Domeniului Coroanei, str. Știrbei-Vodă No. 3.

* * *

În cursul lunii Ianuarie s'aŭ depus în corpurile legiuitoare 3 proiecte de legi de mare însemnătate și anume: Un proiect de lege asupra sindicatelor agricole depus de d-l Ministru al Domeniilor; un proiect de lege pentru modificarea legii pentru construirea și exploatarea căilor ferate de interes local (promulgată cu decretul No. 1771 de la 10 Aprilie 1895) și un proiect de lege asupra regimului apelor, ambele aceste din urmă aŭ fost depuse de d-l Ministru al lucrărilor publice.

* *

Consiliul tehnic al pădurilor este convocat pentru ziua de 3 Februarie a. e. spre a se pronunța asupra «măsurilor ce urmează a se lua de ministerul domeniilor în ce privește reprezentarea pădurilor la Expoziția universală de la 1900 din Paris».

* *

În zilele de 9 și 17 Februarie a. e. se vor ține licitații la Iași, Focșani, București și Craiova pentru vânzarea parchetelor din 253 păduri ale statului.

* *

Din pădurile ce s'aŭ licitat în zilele de 4 Decembrie 1897 și 9 Ianuarie 1898 s'aŭ adjudecat în total una sută, pe diferite perioade, considerate ca începînd de la 1 Septembrie 1897.

* *

Venitul pădurilor statului. — După situația financiară de la 30 Noembrie 1897, pînă la această dată s'aŭ încasat lei 2.226.551 banii 92, adică cu lei 780.204 banii 02 mai puțin ca încasările corespunzătoare din anul trecut.

Prevederile budgetare pentru exercițiul 1897/98 sînt de lei 4.390.000.

Dacă ținem seamă că pînă la 30 Noembrie nu erau plătite toate pădurile vîndute anterior, asemenea și de cele 100 păduri vîndute la licitațiile de la 4 Decembrie și 9 Ianuarie, precum și de însemnatele vânzări de produse accesorii efectuate după 20 Noembrie, probabil că prevederile budgetare se vor realiza.

* *

Pînă la sfîrșitul lunii Ianuarie aŭ achitat complet cotizațiile și abonamentele următorii membri și abonați:

Membrii: Radianu S. P., Vlădescu Gh., în total 45 din 192.

Abonații : Corbu Dim., General G. Manu, Ilie Niculescu Dorobanțu, Iliescu N., Monteoru Gh., Mieșunescu Gr., Mack Frantz, Otto Ernest, Sturdza A. D., Școala de Agricultură de la Herăstrău, Tzenor V. A. et C-nie, în total 33 din 86.

Pe anul 1898 a plătit abonamentul societatea Goetz et C-nie.

BIBLIOGRAFIE

Sumarul Revistelor apărute în cursul lunii Ianuarie

Economia Națională. — No. 1. — Către cititori, de P. S. Aurelian; — Programul nostru, de C. I. Băicoianu. — Ce este Economia naționată? de Lujo Brentano; — Studii asupra Legei minelor, de C. Alimănrșteanu; — Congresul viticol de la Huși, de D. G. Ionescu; — Importanța economică a Abatoriului din Iași, de **; — Critici și Referate: Dr. N. Mauolescu Igiena țaranului, de I. Levan; — H. O. Schlawe, Înființarea magaziiilor cu silosuri, de L. C. — G. V. Cordea, Sindicatele agricole; — Brezeanu, Creșterea vitelor; — Goilav, Principii de îngrășarea pământului și nutrițiunea plantelor, de Byron; — Cronica parlamentară, de L. C.; — Revista agricolă și comercială, de V. S. Moga; — Bibliografie.

Jurnalul Societății centrale agricole. — No. 1. — Un act filantropic al Societății centrale agricole; — Extract după ședința comitetului de la 11 Decembrie 1897, de Ilie Ene; — Societatea centrală agricolă, de M. Popovič; — Ghițaș, de G. V. Cordea; — A treia cauză a degenerării calului românesc, de N. Filip; — Despre modul de vânzarea cerealelor, de St. Hepites.

No. 2. — Comerțul nostru de produse agricole în 1896, de Chr. D. Seacovič; — Orfelinatul agricol «Ferdinand»; — Grădina de pomi, de I. Hășepanu; — Starea agricolă și trebuințele ei, de Dr. G. Maior; — Planul unei ferme de apicultură și modul cum ar trebui organizată, de R. Begnescu.

No. 3. — Invitația pentru adunarea generală a Societății; — Darea de seamă asupra mersului Societății centrale agricole în anul 1897; — Un premiu de 500 lei pentru cea mai bună scriere asupra cultivei grâului; — Bilanțul, situație și proiectul de budget.

Gazeta Săteanului. — No. 22 și 23. — Datinele Romine, de Teodorescu G. Dem.; — Mutare silită (poesie, de A. Vlașuță; — Sătenilor (poesie), «Gazeta Săteanului»; — Scrisoare către C. C. Dăculescu, de Caragiale; Cănuță, om sucit, de Caragiale; — Timp și depărtare (poesie), de I. N. Roman; — Robia durerei, de A. Vlașuță; — Ajunul Crăciunului. Să vă spunem «Nașterea»? de Dr. Dra-

gomir *Demetrescu* și *N. Rădulescu-Niger*; — Cronica științifică. Probleme psihice, de *Dr. R. Dona*; — Crăciunul, de *S.*; — Tervueren (poesie), de *I. N. Roman*; — Cerul, corpurile cerești, nemărginirea, de *N.*; — Țiganul cu Nașul (anecdota), de *Th. D. Sperantia*; — Din educația poporului, de *S. N.*; — Căldura și lumina în contra microbilor, de *Dr. N. Manolescu*; — Administrarea turmelor de oi, de *I. St. Furtună*; — Credinți populare asupra gospodăriei, de *S. Teodorescu Kirileanu*; — Unghiile, de *C.*; — Din istoria unui arbore, de *Marcel Brandza*; — Cămilele la expoziția din Constanța, de *I. St. Furtună*; — La pindă, de *Arthur Gorovei*; — Către femei, Poezii populare: Cucul și Turturica. Toate trec..., de *S. Teodorescu Kirileanu*; — Pozuașii țerănești, de *I. Adam*; — Meteorologia populară, de *S. Teodorescu Kirileanu*; — Din viața sufletescă a săteanului, de *George C. Dragu*; — China în pradă, de **; — Țăranul în literatură, de *C. Dobrogeanu-Gherea*; — Cele mai bune plante de nutreț pentru România: Moha de California, tot-d'a-una verde, de *C. C. Datculescu*; — Cele mai bune Ovăsuri din România, de *C. Roman*; — Intrebări, de *Red.*; — Răspunsuri la seria I și II; — Modul alimentațiunii copiilor noștri ca cauză a mortalității, de *Dr. Tomescu N. C.*; — Epurile, Copoiul și Ogarul (legendă), de *St. Țuțescu*; — Recreațiuni științifice: Frigarea automată, de *Corotincanu*; — Cronica agricolă, de *C. C. Datculescu*; — Legenda anului nou, de *P. C. C.*; — Zicători, Miscellanea, de *C.*; — Din toată lumea, de *Sătuceanul*; — Fericire conjugală (Note pentru voce și piano), cuvinte de *St. M. Soimescu*, muzica de *Leopold Stern*.

No. 24. — Orfelinatul agricol «Ferdinand». O nouă fundațiune Regală; — Dar Regese, *Gazeta Săteanului*; — Fără ritmu (poesie), de *A. Vlahuță*; — Cronica științifică, de *Dr. R. Dona*; — Țăranul în literatură, de *C. Dobrogeanu-Gherea*; — Țiganii (poesie), de *Pompi*; — Nemărginirea în timp, cum se fac și nimicesc lumile, de *N.*; — Țiganii la Bobotează (poesie), de *Th. D. Sperantia*; — Schimbarea cliimei în România, de *St. C. Hepites*; — Muncitorul (poesie), de *A. Vlahuță*; — Arta, de *L. G.*; — Noua gară Râmnicu-Sărat, de *Const. Raileanu*; — Cele mai bune plante de nutreț pentru România, de *C. C. Datculescu*; — Sindicatele agricole și guvernul, de **; — Cronica agricolă, de *D.*; — Prunul cu foile roșii-negre (*Prunus Pissardi*), de *Un grădinar*; — Buletin comercial; — Bibliografie; — Miscellanea, de *C.*

Amicul Agriculturului. — No. 1. — Opt ani; — Cronica din țară; — Cronica din afară; — Principii raționale de agricultură; — Știri; — Credinți d'ale poporului.

No. 2. — Cronica; — Principii raționale de agricultură; — Sindicatele agricole; — Din observațiunii zilnice; — în contra băuturilor suspecte; — Mașini americane; — Marina noastră comercială; — Știri.

TH. G. PETRARU

O dureroasă datorie de amic și camarad mă obligă astăzi a scrie câte-ve rânduri biografice asupra mult regretatului inspector și profesor Th. G. Petraru, pe care nemiloasa moarte l'a răpit dintre noi în floarea vieții, acum când era mai folositor decât or când serviciului silvic și camarazilor săi, acum când ajunseser argumentele cultivate de

După o suferință scurtă s'a stins la vîrstă de 36 de familie, scumpilor lui cari 'și-a sa viața lui de

Teodor Petraru s'a născut la Roșiori în anul 1862 la

unde 'și-a terminat și școala primară. Venit în București pentru a urma cursurile gimnaziale, ca mai toți elevii de pe vremurile acelea a fost înrolat în pensionatul Apostolatu, unde numai de cît prin blîndeța caracterului său 'și-a atras iubirea tuturor colegilor lui.

Luîndu-și bacalaureatul cu mult succes în anul 1880 s'a înscris la facultatea de științe matematice, unde a rămas pînă în 1884 trecîndu-și în mod brilant 6 examene, și cînd era dar aproape de a-și

ca cuvîntul și lui să fie astoți.

ferință scurtă Brănești în anii, departe dar pe brațele elevii, pentru crificat toată forestier.

traru s'a născut de-Vede în anuarie 5, un-

da licența, îl vedem de o dată părăsind facultatea și prezentându-se la concursul pentru bursele ce Ministerul Domeniilor deschisese celor ce voia să se devota carierei forestiere, — burse desemnate pentru școalele din Franța și Germania. — Petraru reușește cel întâiu și pleacă imediat la școala forestieră din Nancy, unde făcu parte din promoțiunea 60. Și aci Petraru se distinge cu mult succes printre colegii săi, căci în tot timpul fu șeful promoțiunii străine.

Terminând școala în 1886 urmat de elogiile profesorilor săi, și acum îmi aduc aminte când ne-am prezentat pentru intrare Directorului școlii pe atunci *A. Pulton*, cum în îndemnul ce ne dădea ca să fim serioși și silitorii ne aducea ca exemplu pe Th. Petraru.

De acum începe adevărata viață de silvicultor a lui Petraru; întors în țară îl vedem de la început devotându-se pentru școală, pentru care avea o menire deosebită, și este chiar numit la 4 Noembrie 1886 cu titlu suplinitor la catedra de amenajament de la Herestrău; după trei luni, adică în Ianuarie 87 este numit în corpul silvic cu gradul onorific de subinspector, cl. III; iar pe ziua de 1 Octombrie 1887 în baza unui concurs ce a trecut *magna cum laude* se numește ca profesor cu titlu provizoriu la catedra ce suplinise pînă acum.

Ca profesor Petraru făcea onoare corpului didactic al școlii de la Herestrău, lecțiunile lui erau o adevărată recreațiune științifică, dotat de o cuvîntare clară, plină de logică, cu o argumentațiune aleasă, făcea ca să fie ascultat și urmărit continuu de toți elevii săi chiar în chestiunile de tehnologie cele mai grele și cele mai monotone.

Petraru și dădea toate silințele și reușise ca cursul său de amenajament, care în definitiv constituie cam baza silviculturii, să fie combinat și cu o aplicațiune suficientă pentru cari după scurtă vreme cu colaboratorii și amicii

săi profesorii de la școală a înființat în 1888 anul de aplicațiune silvică, a cărui diriginte el a fost numit.

Practica, ce elevii cari se destinau carierei silvice și cari după ce terminaș școala de la Herăstrău și treceau un anumit concurs pentru a intra în anul de aplicație, era dintre cele mai alese și mai corespunzătoare cerințelor serviciului, de unde rezultate reale pentru serviciul pădurilor Statului, căci tinerii agenți ce se formaș, grație educațiunei forestiere inteligente ce primeaș, aș dat o pleiadă de silvicultori, dintre cei mai harnici și mai experimentași.

În 12 Februarie, 1892 Petraru este numit cu titlu definitiv la catedra de amenajament.

În 10 Maiu 1893 grație numai meritelor lui este numit membru al ordinului Coroana României cu gradul de Cavaler.

În Decembrie 1893 este numit în gradul onorific de Inspector cl. III în corpul silvicultorilor Statului, iar în Septembrie 1894 este numit ca membru în comisiunea permanentă după lingă Ministerul Domeniilor.

De acum îl vedem pe Petraru mereu tinzând a se apropia de serviciul activ al Statului, unde avea o menire din cele mai înalte și unde grație unor împrejurări fericite și superioritatea ce încet încet căpătase printre silvicultori îl vedem primit în cadre pe ziua de 1 Octombrie 1894, când i s'a dat conducerea Inspecției VII silvice, atașată tot-d'odată școalei speciale de silvicultură de curînd creată — sub d. ministru Carp, la Brănești, — la care în aceeași zi Petraru este confirmat în baza drepturilor anterioare ca profesor la cursul de silvicultură și amenajament.

Printr'un decret din 28 Decembrie 1894 Petraru este numit membru în Consiliul tehnic al pădurilor, și aci îl vedem luînd o parte din cele mai active pentru prosperarea serviciului.

Om, de natură blîndă, calm, inteligent, energic, Petraru a luat o parte din cele mai active alături cu cei-l'alți co-

legi ai săi la înlăturarea greutăților ce de la o vreme în continuu încearcă serviciul nostru. În toate chestiunile dificile Petraru cu calmul său și activitatea-i fără margini (căriua în parte i se datorește chiar pierderea, fiind pînă la atît devotat serviciului în cît și neglija chiar căutarea sănătății) găsea soluțiunea problemei ce frămînta mintea tuturor. În toate chestiunile, de proiecte de organizare, de regulamente, de instrucțiuni de serviciu, Petraru era neobositul, care veșnic se însărcina cu prima concepere.

În timpul din urmă toți colegii săi, ca pe unul cari era mai tînăr, mai plin de vigoare, îl desemnară d-lui Ministru de Domenii ca membru în comisiunea pentru Expoziția internațională din Paris, în ceea-ce privește ramura silvică, și aspirațiunile lui erau dintre cele mai înalte și mai demne de laudă. În prima linie a programului era harta pădurilor țării, în special ale Statului, lucrare dintre cele mai grele și mai necesare, căci sîntem serviciu constituit de peste 35 ani și încă nu am putut'o alcătui, deși aceste chestiuni se agită de mai bine de 10 ani în mod continuu; monografia esențelor forestiere ale țării, lucrare nu de mai puțină importanță. În fine se alcătuiuse un program pe cît de inteligent pe atît de important, căruia nu rămînea să i se adauge de cît o lege organică pe baza de descentralizare a serviciului pentru ca și branșa forestieră din țara românească să se prezinte cu demnitate la acel mare *rendez-vous* al națiunilor, pe cale economică de dezvoltare.

În serviciul exterior Petraru căuta tot-d'a-una ca să nu se facă numai administrație în inspecția ce conducea, dar să se facă și cultură, — el căuta tot-d'a-una sisteme noi, inovațiuni pot să zic, în materie de exploatare și de felul conducerei ei, nici odată Petraru nu s'a mîrginit la rutina serviciului, — el căuta ca chiar cu foarte restrînse resurse bănești cari se pun la dispoziția serviciului nostru, să gă-

sească mijlocul, de a se ameliora exploatările, de a se crea drumuri.

Cu agenții de sub ordinele sale Petraru era blînd, dar nu îngăduitor, cerea fie-căruia să-și facă datoria, pentru care era foarte iubit de subalternii săi, ce îl secunda în lucrări cu dragoste și devotament. El pînă la atît dorea ca să se facă lucrări culturale, în cît în diferite împrejurări l'am văzut chiar scoțînd banii din punga sa proprie, pentru efectuarea lor, cari cereau urgență, rămînînd ca să și-i primească de la Minister mai tîrziu.

Petraru era o natură foarte harnică, el avea o menire înaltă în acest serviciu pentru cari și-a sacrificat toată viața și pierderea lui așa de timpurie, atunci cînd toate speranțele începeau a se concentra în el, desvîlue un gol, a cărui împlinire cu greu se va putea face.

Cîmpu-Lung

M. Tănăsescu

Th. G. Petraru, Inspector silvic și profesor la școala specială de silvicultură a încetat din viață Sîmbătă 7 Februarie a. e. ora 4 p. m. la Brănești după o suferință numai de 20 ore.

Ultimele rămășițe ale acestui fruntaș și stimat silvicul-tor au fost înmormîntate la mănăstirea Cernica în ziua de 10 Februarie ora 3 p. m. În această zi la ora 12 s'a oficiat un mic serviciu la Reședința Inspecțiunei VII unde domicilia defunctul, la care în afară de familie și toți agenții Inspecțiunei VII au asistat: d-nii Al. Moroiu și Gh. Hazu ca delegați ai Ministerului domeniilor, L. P. Chihaia, N. G. Popovici, Inspectori silvici cu mai mulți agenți din Inspecțiunea III, IV și V precum și din administrația centrală, V. C. Munteanu Directorul școlii centrale de Agricultură împreună cu o delegațiune din elevii acestei școli, corpul profesoral al școlii speciale de silvicultură precum și alte persoane prieteni și cunoscuți ai lui Petraru. Înainte de scoaterea cosciugului din casă Domnu M. Tănăsescu subinspector silvic, din partea agenților Inspecțiunei VII a ținut următorul discurs :

Intristată adunare ! Inconsolabilă familie !

O datorie din cele mai grele, 'mă împune astăzi de a 'mă lua rămas bun pentru vecie, și cu mine toți agenții silvici ai Inspecțiunei VII în numele cărora am onoarea de a vorbi, de la cel mai iubit Șef, de la Teodor Petraru cel mai scump al nostru amic.

Cuvintele 'mă sînt slabe, inima 'mă e cernită și plină de durere, simt că nu me poate ajuta în deajuns de a ve arăta cît de mult îl stimam și îl iubeam.

Teodor Petraru s'a născut la 5 Ianuarie 1862 la Roșiori de Vede, cursul primar îl terminase deja la vîrsta de 10 ani. Lăceul l'a făcut la St. Sava, de unde în 1880 fu promovat Bacalaureat; s'a înscris la facultatea de științe matematice din București, — aci *cu mult succes a trecut cele mai multe din examene și cînd era aproape să dea pe cele din urmă — dupe carî venea licența, o schimbare bruscă se produce în el, părăsește facultatea de științe și se prezintă în 1884 la concurs pentru a obține o bursă la școala forestieră din Nancy de la Ministerul Domeniilor, concurs la care a fost clasificat cel I-iu; alegîndu-și ast-fel cariera de silvicultor socotită ca de mult viitor, în acele vremuri.

La Nancy a făcut parte din promoțiunea 60 trecîndu-și examenele și terminînd școala dupe 2 ani cu mari elogii din partea Directorului și a profesorilor. Grație acestor studii strălucite Petraru înapoindu-se în țară în 1886 este primit în cadre cu gradul de subinspector cl. III, — fără însă a intra în serviciul activ, el prefera a lua prin concurs catedra de amenajament de la școala centrală de agricultură și silvicultură de la Herestrau, catedră care prin înființarea școlii speciale de silvicultură de la Brănești în 1894 s'a transferat aci și a continuat a o ocupa pînă în ultimele momente.

Prelegerile lui erau de o claritate și un coperîns substanțial care îi făcea admirațiunea elevilor și chiar a colegilor săi.

În anul 1894 a fost promovat Inspector silvic și puțin dupe aceea numit în serviciul activ și membru în consiliul tehnic al pădurilor unde se remarcă prin avizele'i logice și pline de știință.

În anul 1894 a fost numit membru în Comisiunea permanentă dupe lîngă Ministerul Domeniilor și în fine în ultimele zile a fost ales ca membru în comisiunea pentru organizarea expoziției universale de la Paris din 1900, în cea cea privește bransa silvică. Însărcinarea aceasta era una dintre cele mai grele, și Petraru cînd 'mă vorbea acum 5 zile despre această chestiune, îl vedeam că i se umplea inima de bucurie, în siguranța ce avea că totul va reuși de minune.

Ca agent era dotat de calitate superioară, și cunoștea și 'și alegea foarte bine personalul, pe care îl iubea mai presus de toate. Toți agenții Regiunei a 7-a silvice constituiau o strînsă familie, al cărui părinte era el.

Inima lui blindă, cuvîntul lui clar și convingător, inteligența lui fină făcea ca toate să se petreacă în cea mai perfectă ordine în strînsa noastră familie. Nu era agent, nu era om, care să 'i fi expus vre-un păs

lui, să nu găscască drept răspuns, un cuvânt dulce din parte'i, o mîngiere a nevoilor sale.

Inteligent, muncitor la extrem, cu tact în administrație, cu delicateță făcea ca toate chestiunile ce 'i cădeau în mână să fie examinate cu cea mai mare atențiune, și se fie rezolvate într'un mod fără reproș.

Prezența lui de spirit, agilitatea lui în argumentație, îl făcea ca să fie ascultat de oamenii cei mai recalcitranți. Se vede însă că natura nemiloasă a trebuit, ca tot ceea ce este prea distins, tot ceea ce este prea nobil, tot ceea ce este prea generos să nu poată fi și de lungă durată.

Perderea ce încercăm în prea iubitul nostru Teodor Petraru este ireparabilă și nu numai pentru familie, pentru agenții Regiunii a 7-a, dar pentru întreg serviciul silvic al căruia stilp puternic era.

O boală crudă, dupe puține suferințe 'l-a răpit pentru tot-d'auna de lângă noi.

Oh! Doamne! Doamne, de ce fusesi tu așa de nemilos cu noi, de ce răpiși tu din mijlocul nostru și al familiei prea iubite, bobocul abia înflorind cînd, drept poate ar fi fost, să nu 'l ei de cît cînd era de tot deschis și cînd, frunzele 'l-ar fi căzut,—dar el, iubitul nostru șef abia avea 36 de ani, acum era în plină putere, și de acum încolo calea vieții mai mult ar fi trebuit să 'i fie deschisă.

Oh! plîngeți întristată adunere și neconsolată familie, plîngeți iubii camarazi pe cel mai scump al vostru amic, de care eu ochii plini de lacrimi trebuie să ne despărțim astăzi, zicîndu-i pentru tot-d'auna Adio! Adio!

În urmă d. N. G. Popovici, ca prieten și tot odată în numele tuturor agenților din Inspectia V, ținu o călduroasă cuvîntare dupe care mai vorbi d. C. P. Georgescu, elev stagiar în următorii termîni :

Intristată Adunare!

S'a dus, s'a stins; ea o stea a licărit în infinitatea lumii, o clipă numai, și a dispărut în neant, în vecinicie.

Theodor Petraru a fost un luccafăr.

Noi, care Pam eunoscut, care Pam ascultat vorbindu-ne din înălțimea catodrei ca un părinte al științei, trecem prin o grea încercare.

Și nu ne vine a crede că n'o să 'i mai vedem figura'i plină de demnitate, că n'o să 'i mai ascultăm glasul profetic!

Suflet mare, suflet generos, te ștream pus în fruntea noastră, și încălzit de flacăra iubirei de neam și a științii, ne conduceai pe noi— generația tinără—spre idealul tău, ce singur ai putut concepe.

Idealul tău, sfîntă lumină! Ea nu mai încălzește astăzi cînd tu nu mai ești.

Pădurea, singura ta iubită, la care ai ținut atît de mult, al cărei ocoi făcea să 'ți vibreze inima de o dragoste nesfîrșită, te perde și ea.

Singură, fără tine, plînge împreună cu noi, perderea celui mai bun prieten.

Despletită, 'și întinde ramurile'i goale către eer, și 'l roagă în disperarea ei, să facă o minune, să i te dea înapoi, să te vadă iar sub umbra ei, să 'ți mai șoptească în taină cuvinte fermecate.

Dar zadarnică rugă ! Tu nu'i vii și sufletu'i se încacă de durere. Crivățul—tovarășul celor nenorociți—o coprinde în brațele'i înghețate și mângînd cearcă să'i intre în inimă.

Pădurea se clatină tare, mai încet, și plînge ; iar plînsetu'i resună ca o simfonie nesfîrșit de dureroasă.

Tu nu'i mai vii, și va plînge tot-d'auna. Viu în numele absolvenților școlii speciale de Silvicultură—prima promoțiune— a depune ultimelor rămășițe ale tale, omagiile și dragostea ce ai știut să sîdești în inimile noastre și admirațiunea și recunoștința ce'ți vom păstra în tot-d'auna.

Tu n'ai murit maestre ! Oameni de talia, ta nu mor o dată cu corpul !

Dacă inima ta a încetat de a bate vor bate ale noastre pentru tine ! Veți trăi pentru noi, pentru țară.

Dacă te va uita cine-va vre-o dată, vor spune operele tale, va spune pădurea, vom spune noi, care ne-am adăpat la vasta'ți știință, cine ai fost, cine ești, și cine vei fi în tot-d'auna.

Iar voi, întristați membri ai familiei, sfîșițați de durere, mîngăiați-vă ; căci nu sînteți singurii care'l iubiți și care plîngeți după el. Și că noi elevii lui, care ne-am încălzit la lumina'i bine-făcătoare, îl iubim ca și voi, și că lacrimile noastre nu sînt de ajuns pentru a'i resplăti dragostea și generozitatea lui.

Adio, iubite profesor, nu te vom uita nici odată, nici odată...

Apoi cortegiul se formează în ordinea următoare : după prapurî urmează coroanele duse de oameni și anume o coroană de lauri din partea «Ministerului domeniilor» cu inscripția «*Profesorului și Inspectorului silvic Th. G. Petraru* ; o coroană de foi de stojar brunate din partea societății «Progresul silvic» cu inscripția «*Regretatului coleg Th. G. Petraru* ; o coroană de foi de stojar verzi și aurite din partea «Silvicultorilor statului» cu inscripția «*Inspectorului Th. G. Petraru* ; apoi mai multe alte coroane din partea agenților Inspecțiunei a V și VII ; a profesorilor școlii speciale de silvicultură, a profesorilor școlii centrale de Agricultură, a elevilor stagiarî, a elevilor școlii speciale de silvicultură, a familiilor Saegiu, Biescu-Măciucă, Tănăsescu, Eustațiu, Grunau, Sculy, Solacol și o coroană de lauri cu inscripția «*Mult regretatului coleg Th. G. Petraru* N. C. Nădejde.

După coroane urmau preoții în trăsuri, apoi 3 pădurari purtînd decorația defunctului.

În urmă venea carul funebru în alb frumos împodobit cu flori naturale și frunze și condus de 4 cai îmbrăcați în alb. Carul era acoperit de următoarele prea frumoase coroane ale familiei: o coroană de trandafiri și liliae cu inscripția «*Regrete eterne*» din partea părinților; o coroană de erin alb și trandafiri cu inscripția «*Recunoștință și dragoste*» din partea surorilor, fraților și nepoților; o coroană de foi de stejar cu inscripția «*Scumpului nostru cumnat, amintiri neșterse*»; o coroană de trandafiri albi și roși cu inscripția «*Iubitului nostru văr*», din partea d-nei și d-lui Căpitan Gh. Dumitrescu; o coroană de trandafiri și camelii cu inscripția «*Regretatului nostru văr*», din partea d-nei și d-lui G. Bureă, iar pe sicriu se afla o prea frumoasă cruce de flori naturale.

În urma carului mergea familia, prietenii și multă lume ce venise din satele vecine să aziste la înmormântare.

După o oră și jumătate de drum, cortegiul ajunge la poarta mănăstirii Cernica unde așteptau o delegațiune a elevilor școlii centrale de agricultură, Elevii stagiați, mai mulți pădurari în ținută și țeranii de prin împrejurimi. De o dată o faufară anunță că distinsul camarad, care ne părăsește, a ajuns în preajma lăcașului de veci.

Multă lume din București, membri ai familiei, prietenii și cunoscuții cari venise direct la biserică, așteptau în curtea mănăstirii sosirea cortegiului, așa că imediat ce carul funebru a trecut poarta a doua a mănăstirii, este urmat de d-nii Ion Kalinderu, veneratul președinte al societății «Progresul silvic», Ar. Eustațiu, Maior Marian, profesor Th. Popescu, Iliescu Măciuca și alții. La ușa bisericii așteptau mai mulți preoți și diaconi, care după ce fac o mică rugăciune, în care timp jalnica familie intră în biserică, cosciugul este luat de pe car și dus în biserică de camarazii lui Petraru, precedat de preoți și urmat de prietenii și lumea ce însoțise cortegiul.

La ora două și jumătate începe serviciul divin, oficiat de P. S. S. Arhimandritul Visarion, superiorul mănăstirii Cernica, azistat de mai mulți preoți și diaconi, iar după terminarea serviciului a urmat cuvântările.

Cuvîntarea d lui G. Hazu

Intristată Adunare,

Însărcinat să reprezint pe d. Ministru al domeniilor, la această ceremonie, care ne-a întrunit aici, într'un sentiment unanim de profundă durere, pe noi toți rude, prieteni, colegi și elevi ai defunctului și să aduc, în numele Ministerului, un ultim omagiū calităților distinse de muncă, de inteligență și de inimă, ce caracterizau pe iubitul nostru Petraru, nu voi căuta să schițez biografia camaradului și prietenului dispărut dintre noi în floarea vrîstei, în chip atît de neașteptat, și să descriu întreaga activitate desfășurată de dînsul, în toate serviciile și însărcinările ce a îndeplinit cu o desebită distincțiune. Alții mai în măsură ca mine vor face aceasta.

Natură de elită în toată puterea cuvîntului, Petraru, prin amenitatea și sinceritatea caracterului său, prin afabilitatea și distincțiunea manierelor sale, cucerea repede simpatia tuturor. El nu avea de cît prieteni. Era iubit de toți acei cari îl cunoșteau.

Înzestrat cu o vie inteligență și cu o cultură serioasă, conștiincios și muncitor,—moartea nemiloasă l'a surprins la lucru, pe cînd pregătea proiectul pentru concursul de diplomă a stagiarilor,—el a ajuns în scurt timp, prin meritele sale recunoscute de toți, la cele mai însemnate situațiuni, în specialitatea sa de inginer forestier. Lucrările sale ca inspector silvic și membru al consiliului tehnic al pădurilor, sînt prea cunoscute de d-voastre toți, pentru ca să mai am trebuință a le semnala. Săptămîna trecută, chiar, fusese delegat de colegii săi din consiliul tehnic, pentru a îndeplini însărcinarea delicată de organizator al secțiunii forestiere romîne, de la expozițiunea din Paris.

Petraru făcea, fără îndoială, lala corpului nostru forestier, după cum iarăși, sunt în măsură de a o afirma, era podoaba corpului profesoral al școlii speciale de silvicultură.

Colaborațiunea sa în comisiunea permanentă școlară de la ministerul domeniilor, a cărui membru era, ne-a lăsat cele mai bune amintiri nonă cari am lucrat alături cu dînsul.

El lasă în toate aceste locuri, pe cari le-a ocupat cu atita distincțiune un gol, greu, foarte greu de împlinit.— În fața mormîntului deschis atît de timpuriu, dăm curs liber durerei noastre. Ne înclinăm cu respect înaintea rămășițelor tale pămîntești. Amintirea ta va rămîne pururea sădită în inimile noastre.—Fie ca nobilele tale însușiri și faptele tale vrednice de laudă, să servească tinerilor chemați să continue opera ta, și ca partea vie ce luăm eu toții la doliul familiei, să aline durerea părinților și fraților, atît de crud loviți.— Adio iubite prieten. Odihnească-se sufletul tău cel drept și bun, în locașul de vecinică fericire !

Cuvîntarea d-luî N. Saegiu

Domnilor,

Este penibilă pentru mine misiunea ce 'mî este încredințată de corpul Profesorat al școlii speciale de Sylvicultură de a exprima aei regretate provocate prin pierderea pe cît de repede și de ne-așteptată, pe atît de prematură a eminentului și iubitului nostru coleg Theodor Petraru.

Onorat cu ne-prețioasa lui amicie și bucurîndu-mă de intimitatea lui, cu inima zdrobită de durere, voi încerca să 'mî îndeplinesc această pioasă datorie, arătîndu-vă cît 'l stimăm noi toți pentru calitățile lui excelente și nobilul său caracter.

Euroziunea ce resimț, în fața resturilor sale pămîntești, me împiedică să pot face cum merită clogiul scurtei lui existențe, consacrată pînă la sfîrșit întru îndeplinirea datoriilor. Mi-ar trebui momente mai calme ca să pot aprecia într'un mod demn de dînsul, toate calitățile superioare ce posedă.

Vineri, încă vesel și plin de viață, lucram împreună la enunțul proiectului de propus elevilor-stagiari pentru examenul lor de diplomă, și după ce redactasem partea mea, rămăsese ea el să 'și formuleze partea relativă la amenajamentul pădurei ce făcea obiectul proiectului. Mai înainte d'a termina, apucat pe seară de o indispoziție abdominală subită, părăsește biroul, așezîndu-se pe pat, fără a prezînta nici un fenomen închictant. Eă, citind partea ce redactase, întîlhese cuvintele: *«parcelar de studiu»* și *«parcelar de gestiune»*.

Aproape profan în ale silviculturii, și cît știu am învățat de la el, rog pe unul din silvicultorii ce erau de față, să'mî explice ce deosebire există între aceste două parcelare. Petraru, care auzise explicațiunea ce mi se dăduse, mă chiamă lingă el și cu afabilitatea lui caracteristică, pe patul durerei, cu o vîrvă și o claritate admirabilă, 'mî reface explicațiunea.

Chiar în ziua decesului, văzîndu-l la plecarea mea, era mai ales preocupat că boala lui va aduce oare-care întîrziere în examenul stagiarelor.

Am reprodus aceste detalii mișcătoare pentru ca să arăt că sentimentul îndeplinirii conștiințioase a datoriei, care se face din ce în ce mai rar în zilele noastre, era așa de mult încarnat în Petraru, în cît l'a manifestat pînă la ultimul său moment.

Printre multiplele sale ocupațiuni școala și datoriile catedrei țineau primul loc și vă arăta că ultima sa lucrare, rămasă din nenorocire neterminată, era o îndeplinire a însărcinării sale de profesor. Căci la Petraru școala era mai presus de cît toate și putem afirma, fără exagerație, că tot ce s'a făcut pentru această instituție este opera lui.

Inzestrat cu o inteligență de elită și cu o aplicație la lucru neobosită, 'și-a făcut studiile enciclopedice, fundamentale ori-cărei specialități, în vechiul Liceu al S-tului Sava, căruia se datorese mai multe generațiuni de bărbați distinși.

După ce a luat bacalaureatul s'a destinat științelor matematice, pentru cari avea o deosebită aptitudine, și a urmat cursurile Facultății noastre de științe, unde a trecut cu succes mai multe examene.

În 1884, a obținut, prin concurs, bursa Statului pentru studiul silviculturii la școala forestieră din Nancy, unde a făcut studii strălucite cari l-au pus imediat în evidență.

Întors în țară, în baza notelor sale de examene, a fost numit profesor suplinitor la catedra vacantă de silvicultură de la școala centrală de Agricultură și Silvicultură de la Herestrău.

După un scurt interval, luând prin concurs această catedră, a început să lupte pentru înființarea anului de aplicație sylvică, unde elevii să să poată specializa.

Activitatea ce a dezvoltat în acest sens a fost încoronată de succes și mulți dintre tinerii silvicultori datoresc o bună parte din cunoștințele lor acestui an de aplicație.

Cu ocaziunea alcătuirii legii învățământului profesional, Petraru a luptat pentru crearea școlii speciale de Silvicultură, și dacă n'a avut deplină satisfacție d'a o vedea întemeiată după idealul său, a fost totuși mulțumit c'a reușit în parte, având speranța fermă c'o va putea ameliora într'un viitor apropiat.

Dar acolo unde Petraru și manifesta mai ales dragostea pentru școală, era pe catedră. Cultura lui distinsă, cunoașterea desăvârșită a specialității, talentul de a și putea exprima ideile în mod clar și concis, spiritul său iubitor de metodă, interesul ce purta ca elevii să profite cât mai mult din lecțiunile sale, aprecierea justă a valorii fie-cărui, făceau din Petraru un Profesor stimat și iubit.

El primea tot d'auna pe foștii săi elevi, intrați în meserie, cu multă bună-voință ajutându-i în mod foarte delicat cu observațiunile, și consiliile lui prețioase, încurajându-i în toate lucrările lor în cari distingea oare-care merit. Prin exemplul său învăța pe toți a căuta în viață alt-ceva de cât averea și satisfacțiunea aabișionilor vulgare. Exprim, de sigur, sentimentul de grațitudine al multora dintre tinerii silvicultori, cari n'ascultă, aducând omagii de admirațiune acestor eminente calități ale lui Petraru.

De o afabilitate și modestie rară, reușind tot d'auna a fi de cea mai perfectă corectitudine în toate raporturile sale, Petraru aducea în orice discuție o logică strânsă, întemeiată pe o convingere sinceră.

Întreg corpul profesoral al școlii de silvicultură nutrea pentru dînsul cele mai frumoase și distinse sentimente, iar pierderea lui ne consternă.

Alți mai autorizați de cât mine, v'au arătat și ve vor mai arăta de sigur importanțele serviciilor aduse de el ca silvicultor și ca înalt funcționar al Statului.

Eu termin, cu înțîm convingere că astfel de oameni sunt rari și pierderea lor lasă tot d'auna un vid simțitor. Dar Providența care l'a trimis ca să servească drept model de imitat, l' respățește fără îndoielă, într'o lume mai bună, de modul cum au reprezentat-o pe pămînt.

În această speranță, împărtășită chiar de Petraru în ultimul său moment, adresez iubitului și regretatului nostru coleg un suprom *adieu*.

Cuvîntarea d-lui Ion Kalinderu

Fraților,

În calitate de președinte al Societății «Progresul silvic» am trista datorie de a da ultimul rămas bun unui tânăr, secerat prea de timpuriu și demn de durerea ce a deșteptat la noi toți moartea sa. Acel care 'l plîngem era în vîrstă de 36 de ani, de abia, și cată că o boală neașteptată îl răpește în chip fulgerător, țărcei, familiei îndurcate, nouă, lucrărilor sale, așa de meritorii. El moare cînd viitorul se deschidea dinaintea sa, și totuși își plătitse deja datoria față de știință și de societatea noastră, în care era unul din cei mai activi și zeloși membrii, și cărcia promitea încă mult, dacă moartea nemiloasă, vecinic nesătulă de dolii, nu l'ar fi smuls, fără cruțare, dintre noi.

Tocmai acum colegii săi îl onorase, desemnîndu-l pentru a prepara partea silvică a secțiunii romîne la expozițiunea universală de la Paris, din 1900.

Și ca silvicultor și ca profesor, îndeplinea cu distincțiune funcțiunile sale și va lăsa vii amintiri.

Colegii mei din Comitetul Societății care 'mă-au dat trista însărcinare ce îndeplinesc aici, vor da cu dreptate, un prinos de regrete celui care pe lângă talent, avea și atîtea însușiri frumoase, și care din toți colaboratorii săi, își făcuse amici. Aceștia 'l vor pomeni cu drag, și sentimentele lor vor îndulci durerea părinților care ved stîngîndu-se pe un fiu care era mîndria bătrînețelor lor.

Dac'a fost soarta să 'l perdem, în chip așa de nefericit, să dea Domnul, fraților, ca pilda sa și devotamentul său să găsească demni imitatori, ca ast-fel să se mieșoreze în cît-va durerea noastră. Amintirea sa însă va rămînc în veci neștearsă în inimile noastre. Fic-'i țărînu ușoară.

Cuvîntarea d-lui Ion St. Stamatescu

Intristată adunare,

Luînd cuvîntul în această tristă și măreață solemnitate ca delegat al elevilor școalei de silvicultură, sînt convins a fi interpretul colegilor mei ale căror voci vin, odată cu slaba mea voce, să se amestece în concer-

tu imens de durere și admirațiune ce se înalță în jurul acestui sieriu.

Cu sufletul plin de jale și cu inima întristată de durere, sîntem chemați a plăti tributul nostru de lacrimi pe mormîntul aceluia ce fu Theodor G. Petraru.

Crudă ne este soarta! Ne așteptată ne a fost lovitura! Mare ne este pierderea!

Adîncă ne este întristarea! Moartea crudă și nemiloasă a secerat în puterea vîrstei pe omul iubit de toată lumea, pe profesorul iubit și respectat de elevii săi. Care poate fi testimoniul mai necontestabil al iubirei de care s'a bucurat cine-va de cît respectul cu care este înconjurată memoria sa și regretele unanime care 'l însoțesc dincolo de mormînt.

Din calea strîmtă și trecătoare a vieții pămîntesci, el s'a dus acolo unde nu mai este durere nici întristare, ci viață vecinică.

Dar nu! Nu vei muri pentru noi imagină măreată și iubită căci, dacă rămășițele tale pămîntesci se întorc astăzi din țerina din care au fost plămădite, duhul tău curat și neprihănit rămîne viu între noi. Faptele și exemplele tale vor rămîne ca un far luminos care arată calea pe care trebuie s'o străbatem noi elevii tăi.

Nu vei dormi somnul veciniciei, mult iubite și regretate profesor, fără ca vr'utul din acei care au avut fericirea de a fi elevul tău și a lucra sub ordinele tale, fără ca vr'utul din acei care ți-au dat inima cu munca lor, să nu-ți arate cît de adîncă și nemărginită este a noastră durere.

Dacă aparții familiei care te plînge, și corpului silvic care te jelește, ne aparți și nouă iubite profesor, care eram ca o a doua a ta familie și care te iubeam ca pe un părinte.

A învăța din exemplu tău iubirea de cinste, iubirea de muncă, a ne lumina la luminele tale, toate acestea creaseră niște legături puternice pe care nu le va putea rupe nici chiar moartea nemiloasă.

Dacă te-ai dus din lumea aceasta, nu te-ai dus și nu te vei duce din inima noastră.

AI intrat adînc într'înșă prin bunătatea și sollicitudinea ce ne-î arătat, prin iubirea, devotamentul, respectul și admirațiunea cu care te înconjuram.

Pe pragul veciniciei, primește mult iubite și regretate profesor, expresiunea întristată a nemărginitei noastre dureri. Jalea noastră e adîncă și singura noastră mîngăiere este, —dacă mîngăiere poate fi— ca, dacă noi te pierdem, nemurirea te cîștigă.

Și în fața perderilor de felul acesta, în fața odraslelor din care ne-îmblinzita moarte smulse o viață fără vreme, me închin cu sfințenie și zic: fie-i țerina ușoară.

După această cuvîntare cociugul este luat pe brațe de către elevi și dus pînă la mormînt, unde aștepta și o companie de geniu care a făcut cuvenitele onoruri militare, caei defunctul era ofițer în rezervă și cavalier al ord. «Coroana

României». D-l N. C. Nădejde, ca coleg al defunctului, pronunță următoarea cuvîntare :

Fruntașul corpului nostru silvic azi nu mai este al nostru ! Iată cuvîntul dureros care ni 'l spunem, din nenorocire atît de timpuriu și atît de pe neașteptate. A fost într'adevăr o lovitură de trăsnet moartea lui, cînd cu 2 zile mai 'nainte îl revăzusem, om în toată firea.... Ast-fel sînt aceste lovituri ale soartei, că nici cuvînte de mîngiere nu găsim pentru ele. Ca un omagiu totuși pentru amintirea lui Th. Petraru, să 'mî fie permis și mie, colegul lui și atîta vreme mai 'nainte conlucrătorul lui de aproape, să 'mî fie permis, zic, a spune profundul sentiment de durere ce mi-a produs neașteptata lui stingere.

Intristată adunare,

Printre puținii tineri trimiși în anul 1884 să se specializeze în silvicultură la școala superioară din Nancy, printre ei și 'n fruntea lor se numără Teodor Petraru. Am făcut împreună studiile pregătitoare meseriei căreia ne devotasem ; am trăit împreună ; am avut ocazie să ne cunoaștem mai bine și să ne apreciem, de și împrejurările une-ori au viciat pentru aparențe și fără voia noastră poate, bunele sentimente și bunele intenții reciproce, cîștigate dintr'un îndelung și intim contact — căci împrejurările sînt capricioase. Mie însă Petraru mi-a făcut în tot-d'a-una aceiași frumoasă și profundă impresie, pentru mine el a fost acelaș de cînd l'am cunoscut. Esecînd prin inteligența lui, cu dragoste de lucru, exact în îndeplinirea datoriilor lui, impunîndu-se prin seriozitatea și talentul său ast-fel l'am cunoscut pe Petraru ca student.

Ne-am reîntors în țară și am intrat în serviciul silvic ; Petraru s'a distins ca profesor și silvicultor, fiind curînd înaintat la gradul de Inspector, unde meritele lui deosebite îl impuncau. Am lucrat aproape tot timpul împreună o muncă grea și costisitoare, o muncă pe care cei cărora li era destinată pentru a trage foloase nu știu dacă au recunoscut-o și o recunosc. Petraru a rămas în tot timpul acelaș. Fire mîndră și impunătoare, inteligență distinsă și agerime la lucru, perfectă corectitudine în afaceri, neîntrecută rivnă în îndeplinirea conștiințioasă a numeroaselor lui sarcini, dînsul a fost fala și facla corpului nostru silvic, el a înțeles și a știut să țină prestigiul acestui neconsiderat corp, el și-a pus ambiția, poate exagerată, pentru ridicarea lui, căruia 'și-a sacrificat, — pot zice — chiar viața.

O boală crudă îl pînea, îl mîna ; o supraexcitabilitate, cauza marii lui nenorociri, îl făcea une-ori să persiste prea mult în cele ce apuca și să alunece ast-fel de la obicinuita 'i judecată elară și dreaptă. Dar, lovitură neașteptată a morții a fost prea puternică, pentru ca să nu întunce cu desăvîrșire micile slăbiciuni, inerente naturii omenești și meritele lui sînt prea mari și calitățile lui au fost prea frumoase. Paloare ce ne prezintă astăzi fața lui înghețată face și mai izbitor contrastul cu strălucirea imaginii care ne rămîne 'n amintire, pe urma trecerei lui din această lume.

A rare ori mi-a fost dat să simt mai multă groază pentru nestatornicia vieții omenеști ca acum cînd moartea a doborît pe acest om în floarea vieții. Poate neașteptarea loviturii e cauza, poate relațiunile de aproape, pe care le-am întreținut cu el și pe care ani de traiu comun le întăresc. Nu știu ce să spun. Știu însă că e penibilă situația mea să'mi ia durerosul adio de la Petraru, cînd nimănui nu i-ar fi putut trece măcar prin închipuire că aceasta se va întîmpla așa de curînd.

Pe colegul de școală, pe tovarășul de meserie, cu care-am dus împreună aproape toți anii carierei noastre profesionale și anii cei mai frumoși ai vîrstei noastre, ajutîndu-me și ajutîndu-l, pe prietenul stimat vin astăzi să'l plîng cu inima sfișiată de durere. Nici cuvînte destule n'am să'mi spun durerea mea și nici lacrimi, căci izvorul lor sacă, cînd inima e prea brusc lovită. Iar pentru asemenea lovituri ale soartei cuvînte de mîngiere nu sînt nici pentru o familie zdrobită, nici pentru mulțimea consternată a acelor cari l'aun cunoscut, l'aun iubit și l'aun stimat.

Vouă me adresez 'acum, cari ați fost și cari erați și'n ultimul moment elevii lui Th. Petraru, vouă tinerilor—căci nouă, deși nu ni s'a albit încă părul de greutatea anilor, dar văd că rînd pe rînd ni se taie drumul vieții; se vede că spinii carierei căreia ne-am devotat și căreia unii poate spre nenorocirea lor se sacrifică cu tot dinadinsul, sînt prea numeroși—vouă mă adresez și vă zic : să ve fie scumpă amintirea lui Theodor Petraru și sîntă ieoana lui; el să ve fie modelul vostru în tot dealungul carierei ce-ați îmbrășsat, căci el în viață a fost un model, el să ve fie idealul cătră care se tîndeți căci cu-un al doilea Petraru nu știu dacă ve veți mai întîlni de aici înainte.

Iar ție scumpe coleg, ție a căruia stingere prea matură, ne-a dat încă o dovadă puternică și dureroasă în acelaș timp, cît de mare e disproporția între sbuciumul și truda vieții pentru a învinge și a te ridica și'ntre trecătoarele și deșertele satisfaccri pe nedrept cuvînite pe urma lor, ție îți zic *dormi în pace măcar de aci înainte*.

Ultima cuvîntare s'a ținut la mormînt de către d-l Dem. Ionescu Zane :

Intristată familie,

Iubiți camarazi,

Sînt convins că nimeni nu are nimie de protestat în contra destinului fatal, în contra neînduratei legi a schimbării, înouirii și preînouirii combinațiunei materiei, pentru ca să realizeze capricioasa poftă a unei Providențe care ne a creat ca din noi, să-și facă poate, un obiect de distrațiune.

Nu ! — Nu putem să ne revoltăm în contra Dumnezeirei prin faptul că noi trebuie să murim; căci ast-fel ne este scrisul. Ast-fel a hotărît acel Paradox, pe care noi îl numim Dumnezeu.

Trebuie însă să fim cu inimele cernite, trebuie însă se ne plîngem

cu toți în fața Dumnezeirii, de ne dreptatea care a săvârșit-o prin smulgerea din mijlocul nostru, în floarea vârstei, a prea iubitului, stimatului și inimosului nostru coleg și șef.

Nu numai că el era așa de bun, așa de iubitor al aproapelui său, așa de dulce în raporturile dintre el și cei cari 'l înconjură, dar mai pre sus de acestea, erca un om folositor Patriei lui, un om de la care țara aștepta mari servicii, de la care noi ne adăpam de frumoase pilde, și de la care familia sa aștepta mângăeri.

Da! Groapa stă acum deschisă, ea să-și înghiță prada.

Intr'insa se înmormîntează azi, o lume de aspirațiuni nobile, un tezaur neprețuit de bogății științifice și o inimă debordîndă de sentimente umanitare și patriotice.

Privesc în fundul acestei gropi, și me îngrozesc de tenebrele cari le zăresc într'insa!

* Pentru ce Dumnezeirea a făcut pe om cu atîta senzibilitate și cu atîtea elemente de a putea să intre în unele din tainele creațiunii, dacă i-a rezervat o predestinațiune așa de tristă?

Pentru ce dînsul, Dumnezeu, a mai dat inteligență, dacă i-a rezervat aceeași soartă ea și celor mai neînțelegătoare ființe?

Care este atunci deosebirea pe care creatorul a făcut-o între om și restul ființelor?

Și dacă nu este nici o deosebire, atunci pentru ce din toate ființele existente, numai omul a fost înzestrat de creațiune cu sublima calitate a Dumnezeirii, Inteligența?

Iată taina care apasă greu omenirea; taina care face neînțeleș rolul omului în existență și din pricina căreia, el se crede cu drept cuvînt, lovit de providență, în cazul în care, ființele scumpe îi sînt în mod neîndurător smulse iubirei lui.

Căci, dacă am ști rațiunea pentru care asemenea ființe trebuie să dispară dintre noi înainte de vreme, de sigur că lovitura de azi nu ni s'ar părea așa de zdrobitoare și revolta sufletului, nostru ar fi îndulcită cunoscînd acea rațiune providențială, care a dat un asemenea verdict.

Pe cît este de tenebroasă deschizătura mormîntului, pe atîta este de misterioasă rațiunea existenței omenești. Și fiind că sîntem așa de micî pentru a putea să rezolvăm această problemă, trebuie în mod fatal, să ne ridicăm sufletul și să ne îndreptăm mințea, tot către a tot puternicia lui Dumnezeu. Căci, împăcîndu-ne cu dînsul, ne împăcăm cu conștiința noastră și putem astfel ca în pace să ne urmăm calea spinoasă a existenței.

Da, prea scumpul meu șef, ne sînt zdrobite inimile prin dispariția ta prematură din mijlocul nostru, din mijlocul fabricilor tăi panduri în inimile cărora prezența ta în tot'dauna a descoperat entuziasmul, admirațiunea și dragostea cea mai desăvîrșită.

Plîng codrîi tăi de jale că-ți părăsești tocmai acuma, cînd, gata de a se împodobi în verdea lor mantie de gală, nerăbdători așteptau să te vadă în mijlocul lor, să te desmerde cu orchestra privighetorilor și cucilor lor sburdalnicî, să te delecteze cu parfumul suav al micșunelelor și mîrgăritărelului candid, să te răcorească cu apa limpede a svăpă-

iatelor lor isvoare și să te culce ca pe copilul lor iubit și răsfățat, pe pat moale urzit cu multă măiestrie din frunzele lor, și adăpostit de arșița soarelui sub umbroasele lor brațe înverzite.

Vin din mijlocul codrilor, din plaiurile județului Dâmbovița, ca să-ți aduc prin graiul meu, suspinele lor de jale!

Vin din mijlocul ștejarilor, îmbătrâniți de ani și depun la mormîntul tău prinosul lor de dragoste și admirațiune!

Ce pot să-ți mai spun iubite maestru, de cît că sufletele noastre sînt zdrobite prin dureroasa ta pierdere.

Te duci în lumea veșniciei, nemulțămît, căci moartea nemiloasă, te a răpît dintre noi prea tînăr și cu dragoste multă de viață. Ai dreptate să fi trist! Trebuie însă să te consolezi, căci prin rîvna ta de muncă, prin caracterul tău superior și nobil, prin faptele tale îndrumate în totdeauna de o cunoștință de elită, ne ai subjugat la carul admirațiunii pentru tine, și memoria 'ți va fi neștersă din inimile noastre, cît vom fi pe lume.

Și Istoria Silviculturii naționale, 'ți va scri numele cu litere de aur în paginile ei, pentru serviciile luminate și patriotice ce 'l-ai adus.

Iar Dv. ne-mîngăiați părinți surori și frați ai scumpului nostru camarad și șef, consolați-ve de ireparabila pierdere, prin glorioasa aureolă ce dînsul a lăsat în jurul numelui său. Și, gîndindu-ve, că mai curînd sau mai tîrziu toți sîmăm așteptați de aceeași soartă, resemnați-ve cu curaj bărbătesc, pentru ca să urmați calea acestei vieți, plină de taină și decepțiune.

Și aeum, ilustre camarad și șef, la pragul mormîntului tău, primește lacrimile noastre de durere și salutări de admirațiune și respect veșnic.

Dea Dumnezeu ca exemplele tale de muncă, caracter blind și abnegațiune, să ne fie nouă, urmașilor tăi, spre învățătură, în conducerea carului forestier național.

Dupe ce elevul Stagiari G. Crăciunescu citește poezia ce urmează, clerul întonează ultima cîntare, trîmbețele anunță despărțirea de vecie, dupe care urmează o salvă de focuri trase de compania care a făcut onorurile militare; iar familia, prietenii, camarazii și lumea ce asistase își ia rămas bun de la acest *linăr, valoros și distins camarad*.

LA MORMINTUL LU TH. G. PETRARU

Cînd sorî se sting și stele pic
Înîi vine să cred că tot -i nimic ..

M. Eminescu.

*Nălucire e a 'fi...! — Un vis...!
De cum te naști lîngă un pas,
Mormîntu-ți stă mercu deschis,
Spre el te chiamă — un straniu glas...!*

*Nu-l auzim pînă n'a sunat
 Ceasul din urmă, ceas amar!
 Și-atuncea totul s'a curmat,
 Pășim al vieții mic hotar.*

*Curmași și tu al vieții drum,
 Te-ai stins, te-ai stins sfîntă făclie:!
 În alte lumii te'nulși acum,
 Te duci de-aici pentru vecie,
 Poate acolo — o fi mai bine,
 În lumii eterice, albastre...
 Necoc chiar o fi de tine
 Să ici un loc, sus, printre astru.*

*De acolo tu veți priveghea
 În lumea noastră strîmță, rece!
 De și, mai bine — ar fi ca'n ea
 Să nu mai știți ce se petrece...,
 În lumea noastră unde este
 Tot o minciună și-o părere,
 Și unde nu se mai sfîrșește,
 Lanțul greu numit: durere...*

*Ce jale adîncă...! Cît de grea...
 Pe cîți durerea 'i-a cuprins...
 O luminoasă, sfîntă stea,
 Ce fără de vreme te-ai mai stins...!
 Te-ai stins cu corpul, dar trăești,
 Și mult trăi-vei înainte,
 Și mult mai mult o să lucești,
 De-apururi în a noastră minte...!*

G. Crăciunescu
 Stagiatar silvic

CULTURA RICHITEI ¹⁾

(URMARE)

6. — Situațiuni proprii culturii richitei

Putem zice că richita reușește pretutindinea, însă ea și ori-care plantă cultivată, produsele culturii sale se măresc după îngrijirile ce i se dau. Richitei nu-i place în locurile cu apă stătătoare și acide, trebuie s'o depărtăm de smircuri, neînsănătoșite, nu-i plac nici expozițiunile uscate, umezeala multă face vlăstarii să crească cu putere, să dobândească prea multă măduvă, să se facă buboși, spărgători și plantațiunea să nu aibă de loc durată.

În regulă generală richitele se plantează în locurile josuroase, argiloase, cu humus, nu însă smircoase. Aluvioanele nu prea tari, dar fertile și răcoroase, așezate pe văile cursurilor de apă, sînt pămînturi în cari richitele cresc mai bine.

Eleștaiele vechi scurse și însănătoșite, livezile de fin mediocre și pășunile rele de pe marginea rîurilor potmolite de ape, avînd cursul repede și ale căror ape se revarsă din timp în timp, sînt situațiuni avantajoase culturii richitelor.

Nu putem zice că am înființat o plantație bună de richite într'un teren umed pînă ce nu l-am însănătoșit prin rigole sau șanțuri, sau dispuind terenul în parcele (tarlale) înguste despărțite prin șanțuri adînci.

Ori-ce s'ar zice, este lucru dovedit că richitele dobîndite în terenuri avute cresc mai înalte și au mai multă măduvă, fiind mai mlădioase și mai puțin traînice de cît cele crescute în pămînturile mai uscate și mai sărace, în care richita din potrivă crește mai scurtă, dar mai subțire, mai tare, resistă mai mult la torsiune (sucire) și prin urmare este mai bună. Pămînturile cari rămîn iarna acoperite cu un strat de gheață nu sînt bune pentru cultura richitei.

Natura sub-solului, starea sa mai mult sau mai puțin tare, exercită asupra vegetațiunii richitii și asupra alegerii speciilor, sau varietăților ce voim să cultivăm influențe diverse și apreciate diferit după localități.

1) Vezi N-ru 1, Anul 1898.

Din momentul ce richitele se găsesec pe văi și pe cursul apelor în solurile lesne de mărunțit și răcoroase, ca și întru cât-va sînt stațiunea lor naturală, s'a conchis cu înlesnire că numai în aceste situațiuni ar prospera richitele.

Lucrul este departe de a fi așa. În general *richita fragedă* este cea care vegetează mai bine în terenurile tari și reci. *Richita roșie purpurie* și *richita galbenă (viminalis)* cer neapărat aluvioane ușoare. *Richita albă* și cea *amigdalină* suferă în particular de secetă primăvara pe cînd *richita purpurie* resistă mai bine. *Richita galbenă* este singura care poate reuși în terenuri permeabile și puțin uscate.

7. — Pregătirea terenului.

Dacă terenul pe care voim să-l convertim în richitărie este sănătos, trebuie de cu toamnă să-l defundăm la o adîncime de 40-50 c. m. ca toată iarba solului să se îngroape adînc. Dacă, din potrivă, apa este stătătoare, ori umezeala în sol este peste măsură, însănătoșirea mai dinainte a locului, adică punerea în circulație a apelor ce conține, ni se impune riguros. Ajungem la aceasta, nivelînd terenul și trăgînd un canal de scurgere sau de preferință o rețea mai mult sau mai puțin întinsă de rigole de scurgere; operațiunea se numește *drenare* prin canale deschise.

Pămîntul scos din săpatul canalelor se aruncă în parcelele vecine și, prin urmare, adîncim nivelul apei. În regulă

Richită sădită în pămînt umed.

generală drenarea cu tuburi sau cu olane suterane nu se consiliează, căci mai curînd sau mai tîrziu tuburile ori olanele se astupă de rădăcini.

Defundatul terenului se face după sistemul cunoscut prin șanțuri paralele. Primul strat de pămînt pe care-l ridi-

căm din săpatul șanțului al doilea îl aruncă în fundul celui d'întîi, rupînd cu casmauă brasde pînă ce se umple; apoi nivelăm săpătura. Deschidem, în fine, al treilea șanț, aruncînd în al doilea pămîntul ce ridicăm, și așa mai încolo. Dacă pămîntul este prea umed, în cît apele să se arate la al doilea fier de casma, începem lucrarea desfundării prin punctele cele mai de jos spre a da scurgere apelor.

Figura aci alăturată, reprezintă vederea unui cîmp pregătît prin drenare cu șanțuri deschise pentru plantațiunea unei richitării. Terenul este împărțit în parcele sau bilioane, de 1^m. 20—1^m. 50 lărgime, separate prin rigole de însănătoșire, adînci de 40 c. m. și largi de 330 c. m.

În pămînturile cari nu sînt prea umede, n'avem nevoie să mai săpăm rigole de însănătoșire. De asemenea, dacă avem un strat agricol mai gros, nu este nevoie nici să desfundăm pămîntul. Lucrarea cu mîna o putem înlocui printr'o arătură făcută cu plugul de desfundare. Primăvara, în momentul plantațiunei, este de ajuns să grăpăm pentru a nivela pămîntul.

8.— Alegerea unei specii bune de richită

Printre atîta specii și varietăți, alegerea se referă mai întîi la natura pămîntului. În terenurile cele bogate vom preferi *lozia*, richita purpurie și galbenă. Aceste două specii au o valoare particulară pentru-că lăstariii pot să ajungă la lungimea voită pentru a putea fi întrebuințate în dogărie.

Orî-ce teren, în care nu sîntem siguri că richita dogarilor va ajunge cel puțin mărimea de un metru, trebuie plantat cu altă specie. Adăogăm că una și aceeași varietate de richită produce lăstari de calitate diferită după natura solului în care o cultivăm.

Măduvă puțină, fibre strînse, lăstariii înalți fără ramificațiuni, rezistență mare la sucire; acestea sînt caracterile unei richite bune.

În fine, după ce am găsit soiul de richită ce voim să cultivăm trebuie să ținem socoteală de trebuințele țîrgului de desfacere, căci, dacă specia aleasă nu este bună, chiar în teren bun și cu cele mai bune pregătiri, întreprinderea nu poate reuși și nu poate plăti cheltuelile. Afară de aceasta

richita are valoare, dacă este proprie pentru împletitură. Alegerea unei bune varietăți de richită trebuie să fixeze foarte mult atențiunea plantatorului fiind că, cu tot numărul cel mare al varietăților, în realitate sînt puține de recomandat. Cu toate acestea nu trebuie să ne grăbim a osîndi o varietate, pentru că ea nu ne dă din primul an, rezultatele la care ne așteptăm. Unele richite dau lăstari tocmai în al doilea, al treilea și chiar al patrulea an după plantațiune. Așa *richita purpurie* face în primul an lăstari slabi în raport cu aceia ai *richitei amigdaline* și cei ai *richitei dogarilor*; lăstarii își iaă toată dezvoltarea în anul al doilea. Asemenea sînt varietăți cari dau lăstari din ce în ce mai numeroși cu cît îmbătrînesc mai mult.

9. Plantarea richitei.

Richitele se plantează toamna sau primăvara. Plantațiunile operate în cursul lunilor Noembrie și Decembrie oferă foloase însemnate, pentru că richitele sufăr mai puțin de secetă în anul următor. Cu toate acestea plantațiunile de primăvară sunt cele mai obișnuite. Pe cît se poate operațiunea plantării trebuie să se termine de la 15 pînă la 20 Aprilie.

Inmulțirea prin butași este singură întrebuințată în cultură. Butașii de richită pentru plantațiune se fac din cei mai frumoși lăstari, cu coaja netedă, nepătată, nici sbărcită, pe care-i tăiem d'asupra unui mugure, lungi de 25—35 cm. E mai bine să întrebuințăm la facerea butașilor richite avînd un an de vîrstă, cînd sînt destul de rezistente pentru a putea fi înfipite în pămînt fără a se încovoia. S'a observat că butașii făcuți ast-fel lăstăresc cu mai multă vigoare de cît cei de 2 sau 3 ani. Butașii se taie puțin înainte de plantare, nici odată însă în timpul cînd lemnul este înghețat. Se poate, cu toate acestea, să-i preparăm cu una sau 2 luni înainte de plantare; în timpul acesta este de ajuns să-i conservăm în pămînt puși în șanțuri, avînd grijă să punem între fie-care grămadă de butași un strat de pămînt. Plantațiunile de richită la distanțe mari nu se recomandă pentru că rezultatele obținute nu sînt mulțumitoare.

(Va urma)

L. Magniet și P. S. Radianu

PROIECT DE BUDGET¹⁾

Exercițiul 1898 — 1899

EXPUNERE DE MOTIVE

Venituri. Veniturile pădurilor au dat următoarele rezultate în ultimii 5 ani :

		Evaluară	Incasări
1892—1893	Lei	3.850.000	4.195.000
1893—1894	>	4.567.000	4.540.000
1894—1895	>	4.584.630	3.434.000
1895—1896	>	4.265.500	3.353.000
1896—1897	>	3.700.000	4.377.000
1897—1898	>	4.090.000	(evaluări)

Din examinarea acestui tabloă se vede că media anuală a evaluărilor pe această perioadă a fost de 4.200.000 lei, iar a incasărilor de lei 4.000.000. Pe de altă parte, două din cinci ani au dat deficite colosale, pe cînd în alți două ani au fost excedente, iar în anul 1893—1894 incasările au fost aproape egale cu evaluările.

Cauzele deficitelor din anii 1894—1895 și 1895—1896 sînt numeroase și am eși din cadrele unei simple expuneră de motive menționîndu-le pe toate. Vom aminti numai că *criza agricolă*, ce a bîntuit țara în ultimii ani, a influențat și asupra venitului pădurilor Statului, căci pe de o parte, la un moment dat, proprietarii fiind constrînși, au vîndut pădurile lor pe prețuri reduse, din care cauză pădurile Statului nu s'au putut vinde ; iar pe de altă parte, afacerile mergînd rău, mulți au preferat a se retrage din oră-ce afacere, așteptînd un timp mai bun. Mai cu seamă în Moldova, în acest timp pădurile statului nu se vindeau aproape de loc. În acelaș timp, din cauza numeroaselor lucrări puse în sarcina silvicultorilor, mai cu seamă de la aplicarea legei asupra vînzărilor de moșii în loturi, aceștia nici nu au avut timpul material a se ocupa de lucrările de punere în exploatare.

1) Această expunere de motive însoțită de un Proiect de Budget s'a prezentat d-lui Ministru de Domenii, cu ocazia formărei budgetului pe exercițiul 1898 — 1899.

asa că unele din păduri, de-și bine situate, sînt și azi nepuse în exploatare sau nu produc atît cît trebuie.

Prin noua organizație, care datează de la Aprilie 1896, agenții silviciei sînt puși în măsură de a face față tuturor cerințelor, căci șefii de ocoale se ocupă cu poliția și administrația; iar sub-inspectorii se ocupă exclusiv cu lucrări de punere în exploatare și alte lucrări pe teren. Mai înainte, atît șefii de ocoale, cît și șefii de circumscripțiuni, se ocupaū mai mult de cancelarie, căci trebuiau să dea la timp diferitele informațiuni. Apoi astăzi inspectorii regionali pot mai cu înlesnire să-și dea seamă despre activitatea subalternilor și în acelaș timp să îngrijească ca să producă din inspecția sa maximum de venit, fără să se atace întru nimic fondul păduros.

În baza celor arătate, cari nu sînt de cît o parte din considerațiunile cari ne îndeamnă de a propune sporirea venitului pădurilor și considerînd că din pădurile vîndute avem deja asigurat un venit de lei 2.300.000 și că rămîn ne vîndute aproape 250 păduri și de sigur în campania anului 1898 se vor mai face lucrări pentru cel puțin 100 păduri, propunem ca pentru Exercițiul 1898—1899, venitul pădurilor să se ridice la suma de *cel puțin 4 300.000* lei, adică cu 100.000 lei mai mult de cît s'a propus și cu 210.000 mai mult ca în exercițiul trecut.

Sîntem siguri că întreg personalul silvic își va da toată silința ca aceste evaluări să fie realizate spre a corespunde și afirmațiunei D-lui Ministru de Finanțe, care în expunerea de motive a bugetului general pe Ex. 1898—1899 la pag. 10 spune că *exploatarea pădurilor ia o importanță mai mare*.

Nu credem de prisos a aminti că o bună parte din venitul carierilor, a bălților și a multor altor domenii de ale Statului, se încasează prin concursul agenților silviciei.

Cheltuieli. Proiectul de buget, ce propunem pentru exercițiul 1898—1899 se prezintă la personal cu un plus de cheltuieli de lei 43,920, iar la material cu un minus de lei 12.500, adică în total cu un plus de lei 31.420, față de bugetul cheltuelilor pe Exercițiul 1897—1898.

Credem că reducerea de lei 12.500 de la material este justificată prin faptul că mare parte din lucrările culturale urmează a se face din fondul aproximativ de 250.000 lei;

fiind determinat prin lege pentru punerea în valoare a pădurilor.

Este incontestabil că pentru ameliorarea și cultura pădurilor trebuiesc din contră fonduri mult mai mari chiar ca cele ce s'aŭ prevăzut pînă acum în budget, însă personalul silvic nu este suficient pentru a întreprinde aceste lucrări ceea ce trebuie să ne dea de gîndit pentru viitor căci numai *mărind personalul și acordîndu-se sume mult mai însemnate pentru lucrările culturale*, vom putea ajunge a *mări venitul pădurilor*. Sîntem convinși că sporindu-se cheltuelile anual în baza unui *plan bine alcătuit* în o perioadă u mai mare de cît 10 ani, venitul pădurilor s'ar îndoii. În Franța din venitul pădurilor Statului se cheltuiește pentru păduri mai mult ca jumătate; iar la noi cheltuelile nu sînt nici a treia parte din venituri. Apoi trebuie să mai ținem seamă că pădurile aŭ și altă menire de cît a produce venituri!

Sporul de 43,920 lei se va întrebuița ast-fel: un spor de lei 12,600 pentru 7 garzi ajutoři, cari locuri se vor completa cu absolvenții școlii speciale de silvicultură, căci la 1 Martie a. e. iese din această școală prima promoție și este foarte trist ca cel puțin o parte din acești absolvenți, să nu fie primiți în cadrele corpului silvic, pentru completarea cărora s'a înființat această școală. Acești agenți vor fi întrebuițați ca atașați la cele 7 inspecțiuni.

Mai propunem un spor de lei 31.320 la spese de transport pentru 2 inspectori, subinspectori, șefi de ocoale și adaus 2 brigadierii cl. III. De la înființarea corpului silvic și pînă la Aprilie 1896 spesele de transport aŭ fost acele cari le propunem noi acum și numai din o eroare s'aŭ redus la Aprilie 1896. Credem că este foarte necesar a se restabili vechile sume ca spese căci din cauza lucrărilor de punere în exploatare și în vederea Expoziției agenții vor trebui să facă mai multe deplasări.

După organizația actuală a serviciului silvic între Administrația centrală și serviciul exterior nu există nici o legătură, așa că de multe ori s'a recurs la agenți superiori, străini serviciului și chiar Domnul Director general al Ministerului a trebuit să ancheteze în cazuri mai grave. Acest neajuns propunem a'l completa fără nici un adaus la personal și fără a produce vr'o preturbație, însărcinându-se

două din Inspectorii cei mai superiori în grad cu asemenea funcțiuni și care tot odată se vor însărcina în special cu preparativele pentru Expoziție ¹⁾. Tot în acest scop se mai adaugă și speșele a două Sub-inspectorii. În acest mod va dispărea și anomalia ce există azi ca Inspectorii să fie Șefi de biurouri, iar sub-inspectorii Șefi de ocoale, cari sînt controlați de egali lor în grad. Pentru prosperarea orîi cărei ramuri de administrațiune este foarte necesar ca gradul să corespundă unei anumite funcțiuni, afară de cine știe ce împrejurări extraordinare.

Din cele arătate pînă aci și prin admiterea propunerii ce avem onoare a face, se poate prevedea cu siguranță, că veniturile pădurilor pe exercițiul viitor vor fi superioare prevederilor budgetare.

Nu trebuie a se scăpa din vedere că un număr oare-care de agenți va fi detașat în baza avizului Consiliului tehnic din ședința de la 5 Februarie a. c., spre a putea aduce la îndeplinire întreg programul fixat pentru Expoziția silvică de la 1900 din Paris și orîi-ce reducere în personal pe lîngă perturbația ce va produce în întreaga organizație, apoi va fi și o descurajare pentru agenții cu bună-voință pentru lucru. Toți agenții vor trebui să desfășure multă activitate pentru ca serviciul pădurilor statului să fie cu demnitate reprezentat la această expozițiune și pe de altă parte să lucreze ca și venitul pădurilor să crească.

Sîntem convinși, Domnule Ministru, că D-voastră ca unul din Economisții de frunte ai acestei țări, sinteți mai bine în măsură de a ști că serviciul silvic nu poate aduce îmbunătățiri reale Economiei noastre silvice fără liniște și că nu poate spori treptat veniturile pădurilor, fără a i se spori mijloacele de care are necesitate ca personal în prima linie și apoi ca material, abstracție făcînd de o organizație solidă și apropiată cerințelor actuale, menită a nu-și risipi în zadar o parte din forțele sale de producțiune și a îmbunătăți soarta acestui corp, spre a-l putea face să pășcască cu încredere și cu dragoste la realizarea idealului D-voastră *de a produce mult și bun*.

1) Din zece inspectorii, unul va fi șeful secției, două vor fi atașați în permanență la Consiliul tehnic și însărcinați cu controlul serviciului exterior, iar șapte vor conduce cele șapte regiuni silvice.

COMUNICARI ȘI FAPTE DIVERSE

Arborii întrebuințați la Paris pentru plantarea stradelor. — Pentru aceste plantațiuni se întrebuințează 4 specii: *castanul*, *teiul*, *platanul* și *ailantul*. Era un timp când această din urmă specie nu se mai întrebuința, însă s'a revenit. În adevăr ailantul la o epocă a anului produce un miros puternic și răspindește în aer niște fulgi albi în cantitate foarte mare, cari se prind de hainele trecătorilor. Apoi în unele localități rădăcina este atacată de o boală, necunoscută pînă azi și care n'are remediū. Dar, cum este unul din cei mai frumoși arbori de ornaament, de oare ce frunzișul său des rămîne verde mai mult ca al castanului, cu toate inconveniente ce prezintă, ailantul tot se plantează pe strade.

Cedrii giganticî. — La Saint Aubin des Châteaux, lingă Châteaubriant, în parcul *Plessis* se află un cedru, a cărui trunchiū are la bază 5 m. împrejur și mai mult ca 4 m. la înălțimea omului.

Rămurile care încep la 5 m. de la pămînt au o dezvoltare în lături de 22 m. egală cu înălțimea arborelui, care ocupă o suprafață de 5 arii. Se crede a fi cam de pe la 1734, când B. de Jussieu aduse la Paris, după cum spune o legendă nu tocmai exact, în fundul pălăriei un cedru care azi se află la grădina Plantelor și care se crede a fi cel întâiū naturalizat în Europa. Dar s'ar putea să fie cu 50 ani mai bătrîn adică contemporan cu acei introduși în Anglia la 1684. Diametrul său superior aceluī din grădina Plantelor ar justifica această presupunere.

La Roissy (Seine-et-Oise) se află de asemenea 2 cedri colosali, cari ar putea de asemenea fi elasați printre arborii giganticî. Unul din ei are 5^m05 la un metru de la pămînt. Cea întâiū cracă are 1^m75 împrejur la un metru de la trunchiū și unele crăci au lunigme mai mare ca 28 m.

Cel mai bătrîn stejar din Franța. — În Ardèche se află cel mai bătrîn și cel mai gros stejar din Franța. Are la bază 11 m. 50 de circumferință, iar la 3 m. de la pămînt unde încep crăcile primitive are 13 m. Înălțimea cu crăci este 12 metri. Singura cracă din cele primitive a fost tăiată și are 3 m. de circumferință.

INFORMAȚIUNI

Conferințele silvice, ținute anul acesta la societate, au fost frecventate de un numeros și inteligent public, între care cităm pe d. Dimitrie Sturdza, președintele Consiliului de Miniștri, d. Gr. Ștefănescu rectorul Universității, d. baron Barbu Belu, d. Al. Stăncescu, d. C. Cârlova mare proprietar, d-nii ingineri C. Alimănișteanu și N. Saegiu, d. profesor Ilie Păunescu, d. Bălăceanu P., inspector domeniial, d. Ștefan Ion, inspector al învățământului secundar, d. Eduard Grant, întreg Comitetul central de administrație al societății, o parte din agenții Statului aflați în Capitală, mai mulți elevi de la Brănești și Herăstrău, precum și mai multe alte persoane din București.

Conferințele s-au ținut în zilele de 21 și 28 Februarie și au fost prezidate de d. Ioan Kalinderu, prezidentul Societății, care a ținut un discurs de deschidere, ce se va publica în numărul viitor.

* * *

D-nii sub-inspectorii Crăiniceanu A. de la Craiova și Bancheru C. P. de la Pitești, au fost mutați unul în locul altuia.

Asemenea și d-nii guardii generali Fortunatu Luca de Rîmnicu-Sărat și Dancov Panait de la Vălenii-de-Munte (Prahova).

* * *

Pînă la sfîrșitul lunii Februarie au achitat complet pentru trecut atît cotizațiile cît și abonamentul următorii membri și abonați:

Membrî: Antonescu Remus P., Antonescu Petre, Busuioe Vasile, Chivulescu Th., Cosmescu A., Galeriu Th., Gheorghiu Ernest, Luchian Al., Manolescu Corneliu R., Mărculescu Al., Niculescu Ștefan, Pop Alexandru, Popescu Vasile, Popovici Lupa, Șoarec Al., Virnav V. C., în total 61 din 192.

Abonați: Direcția moșiei Larga, Eforia spitalelor civile, Lacinschy Vlad, Paladi G. D., Poenaru Bordea, Pencu Ion, Stefanide G., Rășcan Th., Tătărescu Iordan, în total 42 din 86.

BIBLIOGRAFIE

Sumarul Revistelor apărute în cursul lunii Februarie

Jurnalul Societății Centrale Agricole. — No 4. — Înștiințare; Sindicatele agricole, de *G. D. S.*; — Creșterea rațională a vițelilor, de *N. Filip*; — Controlarea alimentelor și băuturilor, de *P. Rădulescu*;

No 5. — Cauzele degenerării rasei de boi din Moldova, de *I. Th. Popovici*; — Un cuvânt înaintea întrebunțării îngrășămintelor chimice de *N. O. Popovici-Lupa*; — Înălbitul pînzeturilor, de *Maximilian Popovici*; — Noua lege asupra zahărului, de *N. O. Popovici-Lupa*; — Tot în chestia stupăritului, de *I. Enescu*;

No. 5. — Înființarea magaziiilor cu silozuri în stațiunile C. F. R. și introduciunea clasificării cerealelor, de *Maximilian Popovici*; — Sumarul ședinței adunării generale de la 1 Februarie 1898; — Raportul cenzorilor pentru verificarea gestiunii financiare a anului 1897; — Budgetul societății centrale agricole pe anul 1898;

Gazeta Săteanului No. 1. — Descoperire, de *Teodorescu G. Dem.* Nimfele (poesie), de *St. O. Iosef*; — O scrisoare, de *A. Vlahuță*; — Originea artei, de *S. N.*; — Transformările unei bucăți de piine pînă este în stare ca să intre în sînge, de *Dr. N. Manolescu*; — Știința și menirea ei, de *M. Brandză*; — Din ale agrarilor germani „* *”; — Frumoasa, de *Th. D. Speranță*; — Isus gonind vînzătorii din Templu; — Cronica Agricolă, de *C.*; — Care-i cea mai bună băutură?, de *S. Teod. Kirileanu*; — Răspunsuri la seria III; — Întrebări, *Red.*; — La hanul lui Minjoală, de *Caragiale*; — „.... Cei din urmă vor fi cei dintâi” (poesie), de *A. Vlahuță*; — Cantinele școlare, de *S.*; — La școală, de *Artur Gorovci*; — O datorie, de *C. G.*; — Clima lunii Octombrie 1897 st. n., de *St. C. Hepites*; — Despre mijlocirea guvernului și a societăților în scopul îmbunătățirii animalelor, de *I. St. Furtună*; — Proiectul de lege asupra sindicatelor agricole. Expunere de motive la Proiectul de lege asupra sindicatelor agricole; — De toate: Un mijloc de reclamă. — Valoarea banilor în Franța. — Fermele de cultură în Japonia, de *M. B.*; — Cele mai bune plante de nutreț pentru România, de *D.*

No 2. — Anglia și Rusia „* *”. — Evoluția sentimentului artistic, de *S. N.*; — Înlesnirea cantinelor, de *S.*; — O scrisoare (sfîrșit), de *A. Vlahuță*; — Instinct și inteligentă, de *George C. Dragu*; — Fabrica de conserve de carne la Iași, „* *”; — Cronica invențiilor: Trimiterea imaginilor prin telegraf, de *Compiler*; — Despre mijlocirea guvernului și a societăților în scopul îmbunătățirii animalelor, de *I. St. Furtună*; — Cele mai bune plante de nutreț pentru România: Luțerna de Provence de *C. C. Dăculescu*; — Felurimi: Ușurința de a face socoteli și idioția. A opta minune a lumii. — Băile de aburi. — Leac contra divorțului. — Inventatorul cărților poștale, de *Vox*; — Poesii populare: Ia-ți puiele ziua bună. — Scii puicută.... de *S. Teod. Kirileanu*; — Cronica agricolă, de *D.*; — De toate: Păstrarea ouălor prin cauciuc. — Minuni pe cale de a

se realiza, de *M. B.*; — Superstiții, de *M. Lupescu*; — Țiganu și nași-so, de *G. Ciocănel*.

Amicul Agricultorului No. 3. — Cronica din țară; — Cronica din afară; — Principii raționale de agricultură; — Vitele cornute; — Schimbarea unui cuvânt; — Sporirea termenului de arendare la moșii; — De unde vine numele de Dobrogea; — Escențe de oțet; — Carnetul bunului cultivator; — Știri.

No 4. — Cronica; — Principii raționale de agricultură; — Rolul bacteriilor în agricultură; — Schimbarea climatei în România; — Carnetul bunului cultivator; — Știri.

CLIMA LUNEI DECEMBRIE 1897 st. n.

Luna Decembre a fost caracterizată în toată țara printr'o mică cantitate de precipitațiuni atmosferice, printr'un timp relativ călduros în primele sale 2 decade și foarte friguros în a treia.

Frigul din această ultimă decadă a făcut ca mijlocia lunară a temperaturii să fie mai coborâtă ca valoarea ei normală.

Cea mai ridicată temperatură observată în întreaga țară a fost 12°4 la Cîmpu-lung; iar cea mai coborâtă—21°5 la Gura Tarcăului. Zile cu îngheț au fost foarte multe în toată țara. Zile de iarnă au fost în mijlociū cîte 8.

Presiunea atmosferică a fost mai ridicată de cît valorile normale cu 5 mm. în mijlociū în toată țara.

Soarele a strălucit puțin, și aproape numai în decada a treia, cînd a fost cel mai frumos timp.

De remarcat a fost zilele multe cu ceață foarte deasă și abundentă în aproape toată țara.

Chiciură foarte multă a fost în ultima zi a lunii în toată Muntenia; ea s'a menținut 5 zile.

Cantitatea de apă căzută în mijlociū în toată țara a fost 55 mm.; de obiceiū cade cam 47 milimetri în aceasta lună. Apa a provenit în general din zăpadă. La cîmp au fost și zile cu ploae.

Grosimea zăpezei a variat după localități între 5 și 15 centimetri, pe unele locuri chiar 21 cm. În decada a treia zăpada s'a menținut pe sol în tot cursul ei.

Dunărea a fost limpede de ghețuri în primele 2 decade. În decada a treia sloii groși au început în ziua de 23, oprindu-se în ziua de 25 și 26 în multe puncte.

La sfîrșitul lunii, Dunărea era înghețată pe toată întinderea ei de la Hirșova pînă la Kilia Veche, în cele alte părți curgeau sloii.

CLIMA LUNEI IANUARIE 1898 st. n.

Luna Ianuarie a fost caracterizată printr'o calitate excesiv de mică de precipitațiuni atmosferice și printr'un timp prea puțin friguros. Temperatura a fost în mijlociū cu 3°7 mai ridicată ca valorile normale.

În Moldova ea a 'ntrecut chiar peste 5 grade aceste valori. Cu toate acestea în prima și mai ales în ultima decadă au fost cite-va zile friguroase. Decada a doua a fost cea mai călduroasă, cea mai rece a fost a treia. În această din urmă decadă s'a produs o schimbare foarte repede în temperatură din care cauză la interval de 4 zile, termometrul de la cea mai coborită temperatură înregistrată în cursul acestei luni — 19°6 la Păncești Dragomirești lângă Roman în ziua de 27, s'a ridicat la cea mai înaltă a s'a valoare + 15°5 la Herești în Ilfov în ziua de 31.

Afară de prea puține zile în care termometrul nu s'a coborit pînă la zero grade, în toate cele alte a fost îngheț.

Zile de iarnă n'au fost iusă în mijlociū de cît 5.

Cerul în primele două decade a fost în cea mai mare parte închis în aproape toată țara. Ceața deasă a fost în multe zile; uneori ea a fost însoțită de chiciură groasă mai cu seamă în primele zile ale lunii.

În decada a treia timpul a fost frumos, mult mai uscat și luminos.

Vînt tare a suflat în multe rînduri, mai ales în ultima decadă, cînd a avut loc un viscol general cu puțină zăpadă. Vaporul Meteor s'a luptat 50 de ore pe Marea Neagră, în contra acestei vijelii.

Barometrul a variat foarte mult în cite-va rînduri; el s'a menținut ridicat în tot cursul lunii cu mai bine de 5 mm.

Cantitatea de apă ce s'a adunat în cursul acestei luni a fost în mijlociū d'abia de 9 milimetri în 2 zile; de obicei cad 50 mm. Grosimea stratului de zăpadă a variat de la 15—40 cm. la munte și în Moldova; la cîmp d'abia 5 cm.

În mijlociū solul a fost acoperit cu zăpadă în timp de 3 zile. Dunărea de la Hirșova la mare, a fost puțin înghețată în 2 rînduri.

În ziua de 13, la 5 ore dimineața s'a simțit la Caracal un slab cutremur de pămînt.

Eclipsa parțială de soare de la 22 Ianuarie a fost observată la București în bune condițiuni atmosferice.

Institutul Meteorologic.

CONFERINȚELE SILVICE¹⁾

*Domnule Președinte al Consiliului,
Domnilor, Scumpi colegi,*

Nu pot deschide aceste conferințe silvice, fără a exprima adîncă noastră părere de rău că nu mai avem în acest an printre noi pe scumpii noștri colegi, Danielescu, G. Stătescu și Petraru. Cîteși trei au fost scerați de cruda moarte, care pare că ar voi să ne descurajeze prin lovituri repețite. Mai e nevoie să înfățișez aci chipurile acestor trei regretați membrii ai societății noastre? Mai mulți dintre colegii noștri și ei, am avut trista datorie de a înfățișa cariera acelor scumpi repositați. Amintirea lor va rămîne săpată în inimile noastre și activitatea, ce au desfășurat pentru prosperitatea societății, trebuie să ne servească de exemplu, și să ne îndemne la muncă, la iubirea binelui, fără care nu se poate face nimic folositor, frumos și mare, fără care nimic nu înflorește, nimic nu dă roade îmbelșugate. Munca e sprijinul virtuții, primul izvor al bogăției, baza familiei, a proprietății, agentul de capetenie al civilizațiunei, ea a scos universul din barbarie și ea singură îl poate opri de a recădea în ea, munca asigură — după Dumnezeu — mîntuirea lumei.

Domnilor, dacă omul e neapărat supus morței, trebuie să ne mîngăim prin certitudinea unei vieți viitoare, care începe după moarte. Nu trebuie să între descurajare în sufletele noastre, nici indiferența să se încuibe la noi, pentru că e o datorie obștească a noastră de a ne da silințe pentru a face muma noastră comună,

1) Această cuvîntare a fost rostită la societatea noastră, în ziua de 21 Februarie, de d. I. Kalinderu, Președintele societății, cu ocaziunea deschiderii conferințelor din acest an.

patria, cât mai frumoasă, tare și prosperă, capabilă de a înfrunta cu izbîndă luptele pentru traiu și de a o apăra în contra celor care ar încerca de a lovi în existența ei.

Conferințele din acest an, prin subiectele tratate înfățișează mai mult interes de cît cele din anii trecuți, ele au un caracter mai practic, și vor face ast-fel să se simtă mai bine îndatorirea ce ni se impune de a cultiva, de a îngriji, de a amenaja pădurile noastre, care ne încîntă vederea, ne ocrotesc de asprimele vremei, care regulează clima, care ne dau sănătate și asigură viața noastră, pădurile a căror frumusețe a celebrat-o Virgiliu prin versurile acestea:

*O quis me gellidis in vallibus Haemis
Sistat, et ingenti ramorum protegat umbra.*

(Cine mă va duce în răcoroasele văi ale Haemusului și mă va acoperi cu umbra deasă a ramurilor).

Exprimînd viua mea grațitudine Domnului Prim-Ministru, Domnielor voastre care ați bine-voit a onora aceste conferințe cu prezența lor, precum și scumpilor colegi care au bine-voit a primi sarcina de a ni le face, dau cuvîntul Domnului Inspector viticol, P. S. Radianu, care ne va vorbi despre întrebuițarea chimică a lemnului în arte și în industrie.

INBUNĂȚIREA MIJLOACELOR DE PRODUȚIUNE

Este incontestabil că din pricina relcor influințe climatologice, ce au avut loc în ultimii ani, avuția publică a încercat porderi considerabile, iar veniturile Statului s'au soldat, în consecință, prin deficite destul de însemnate.

De notorietate publică asemenea este că comerțul țarei a trecut și trece încă printr'o criză, printr'o strîmtoare încă necunoscută la noi, iar încetările de plăți, falimentele și încheiările de concordate, sînt la ordinea zilei.

Ceia ce însă, este și mai întristător și mai rău, este că o atare situațiune de lucruri amenință, din nefericire, a se perpetua, orî cel puțin a se repeta și în viitor la intervale neprevăzute.

Față cu aceste fapte de natură a inspira cele mai serioase îngrijiri, era firesc lucru ca obiectul discuțiunilor și al preocupățiunei generale să'l formeze căutarea remediilor, a mijloacelor celor mai nemerite, cari prin eficacitatea lor să ne pună în plăcuta pozițiune de a scăpa cu o oră mai curînd de perspectiva unui adevărat dezastru financiar, și în tot cazul de a se evita ca creditul țarei, pînă acum prea bine consolidat, să nu sufere nici cea mai mică știrbire.

Ast-fel fiind, unii propun stabilirea de noi impozite, căci numai cu chipul acesta Statul va putea să 'și procure resursele trebuitoare pentru întîmpinarea tutulor nevoielor sale; alții susțin, din contră, că mult mai potrivit ar fi de a se face apel la capitalurile străine, de a recurge, cu alte vorbe, la cunoscutul mijloc, de care atît de mult am uzat, contractînd, prin emisiune de rentă, un nou împrumut pe marile piețe financiare ale Europei.

Netăgăduit că ambele aceste propunerî au părțile lor și bune și rele în acelaș timp.

Bune, pentru că nu necesită prea multă cheltuială de inteligență pentru a le găsi.

Rele, pentru că cu aducerea lor la îndeplinire sînt legate multe dificultăți: sînt destinate a provoca saū nemulțumiri formidabile din partea locuitorilor contribuabili, văzîndu-se impuși la noi sarcine covîrșitoare poate, peste puterile lor ordinare, orî a da naștere la obiecțiuni justificate din partea celor dispuși a realiza împrumuturile proiectate.

Obiecțiuni justificate, în adevăr, pentru că creditul unei țări nu este, în definitiv, resultanta unor împrăjurări fortuite în afară de previziunile omenești, ci el urmează unor legi nestrămutate, el se ridică saū se scoboară, după cum bogăția publică, forțele de producțiune ale unui Stat sporesc saū se micșorează.

Totul în această privință stă în cea mai desăvîrșită și mai dreaptă cumpănă.

Așa fiind, se înțelege de la sine că spre a putea contracta în condițiuni avantajoase un împrumut oare-care, tre-

buie pe de o parte să dovedim celor în drept că în tot-d'una, cînd a sosit ziua de scadență, am fost în stare să facem onoare angajamentelor noastre și fără nici o jenă, iar pe de altă parte că puterea de producțiune a țării nu numai că nu a încercat nici cea mai mică atingere, dar din potrivă ea a urmat și continuă a păstra, în mod constant, o progrese siune crescîndă.

În alt-fel de condițiuni Statul, orî care ar fi el, 'și micșorează creditul pe zi ce trece, ceea ce se manifestă prin deprecierea diferitelor efecte și acțiuni publice, iar dacă măsuri de îndreptare nu se iaă la timp, el 'și pierde în scurtă vreme, și în mod fatal, independența economică.

Spre a nu fi expuși de a ne găsi și noi într'o ast-fel de tristă situațiune, nu ne rămîne de cît un singur expedient, mijlocul cel mai sigur dealtminteri, care trebuia adoptat, fie-zis între noiîncă de multă vreme, acela de a creia noi resurse de avuție, de a îmbunătăți puterile noastre fundamentale de producțiune.

A căuta, cu alte cuvinte, să sporim rentabilitatea solului național printr'o cultură mai corespunzătoare noilor cerințe moderne, călăuzindu-ne în acest scop de procedările practicate în țările civilizate unde exploatațiunea pămîntului se face în mod cît se poate de intenziv.

În aceste țări preocupațiunea neconținută a bărbaților puși la cîrma statului, consistă în a favoriza descoperirea de noi măsuri, de noi metode, pentru a se ameliora isvoarele de bogăție publică, de a aduce la maximum de productivitate întinsele suprafețe aflătoare de alt-fel în fiecare țară, acoperite cu nisipuri sburătoare, cu bălți, smîrcuri, terenuri prea puțin fertile din cauza relei compozițiuni mineralogice, orî a unei culturi istovitoare.

În aceste țări sînt puși agenți, ingineri orî profesori ambulanți, plătiți de Stat, a căror menire nu este alta de cît de a contribui, cu cuvîntul și cu fapta, la vulgarizarea ultimelor cuceriri științifice, la difuziunea lor pînă și în cele din urmă straturi sociale, pînă în cele mai îndepărtate centre de populațiune.

În Austria, de pildă, exista fondul permanent cunoscut sub numirea de *Ameliorations-Fond* care servește exclusiv pentru întîmpinarea cheltuelilor necesare la desecarea mlăș-

tinilor, la irigațiuni, la drenajuri importante, la regularizarea cursurilor râurilor, la corecțiuni și stingeri de torenți etc.

La noi, din nenorocire, sînt aproape necunoscute asemenea lucrări, al căror scop imediat este mărirea forțelor de producțiune ale țarei.

Și cu toate acestea cît ne-ar fi ele de trebuitoare!

Cum s'ar ridica și mai mult Creditul Statului cînd Capitaliștii streini ar ști cu siguranță că împrumuturile efectuate sînt întrebuintate exclusiv în lucrări destinate ca, într'un timp mai mult sau mai puțin depărtat, să producă sporirea veniturilor Statului, să îmbunătățească bunul traiu al populațiunei, să amelioreze starea economică a țarei!

Este adevărat că o parte însemnată din datoria noastră publică a fost utilizată în rescumpărări de căi ferate, în construcțiuni de noi artere de comunicațiune, care au avut o înrîurire directă asupra creșterii valorii fonciare a proprietăților rurale, — pentru menținerea fertilității pămînturilor agricole, pentru a da spre folosință agriculturii terenurile improductive a căror întindere este de sigur foarte importantă în țara noastră, pentru perfecționarea metodelor de exploatațiune trebuie să mărturisim, în toată sinceritatea, că am făcut și facem prea puțin lucru.

Este adevărat asemenea că și la noi se găsesc oameni cu bune intențiuni, doritori de a înzestra țara cu așezăminte al căror rol principal este ridicarea nivelului cultural, precum și sporirea forțelor de rezistență ale națiunei în lupta cea mare de preponderență economică între popoarele de diverse rase și aspirațiuni.

Faptul însă că toate forțările noastre în atari direcțiuni sînt infructuoase, sau dau, comparativ, atît de puține roade, se datorește împrejurărei, că nu ne călăuzim, de un program de lucru bine definit, că continuitatea în vederi ne lipsește aproape cu desăvîrșire, că nu sîntem în stare încă să ne dăm seama că în materie de economie națională condițiunea esențială pentru dezvoltarea diverselor ramuri de producțiune este, că toate măsurile ce le luăm să nu fie rezultatul unei inspirațiuni momentane, ci al unui studiu aprofundat, al unei chibzuiri streine de orî-ce ocupațiune politică, de interes personal, orî în favorul unei anumite clase de privilegiați.

Instabilitatea noastră guvernamentală să nu poată, mai departe, să schimbe în mod radical, cum se întâmplă de obicei, cele mai bune instituțiuni sub diferite pretexte, din care cauză ne găsim vecinic în studiul încercărilor și al incertitudinii.

Dacă iubiții noștri compatrioți întorcându-se, în tot anul din lungi voiagiuri în străinătate, sînt plini de laude despre progresele realizate în toate felurile de activitate socială, iar unii dintre ei care condamna cu ușurință starea lucrurilor din această țară, trebuie să știe că acolo se lucrează cu stăruință, se fac și încă din epoci foarte îndepărtate, sacrificii mari, acolo există un spirit de urmărire, o unitate în acțiune, iar nu domnește ca la noi o perpetuă intermitență în procedările întreprinse.

Nu e destul, afară de aceasta, să votăm legi peste legi avînd, chipurile, de țintă ameliorarea forțelor de producție, de multe ori numai să scăpăm aparențele, trebuie ca, în acelaș timp, să luăm toate măsurile necesare ca ele să se aplice cu dinadinsul, căci numai ast-fel putem ști dacă sînt bune ori merită a li se aduce cuvenitele modificări.

Ar fi multe de zis în această ordine de idei. Faptul pozitiv este că agricultura țării pînă acum, s'a folosit prea puțin din diversele dispozițiuni luate în profitul său cu tot marele interes ce 'l avem de a i se aduce fundamentale îmbunătățiri.

Este știut asemenea că în această direcțiune este foarte mult de făcut și cu toate acestea budgetul departamentului respectiv este unul din cele mai reduse, și care, zice-se, va fi micșorat anul acesta într'o proporțiune și mai mare ca în trecut.

Este aceasta în interesul adevărat al Statului, al interesului general care reclamă în mod imperios tocmai din contră de a nu se preocupați cheltuielile de făcut, cînd este vorba de a se mări bogăția publică ?

Evident că nu.

Din nefericire însă nu numai de prosperitatea agriculturii ne interesăm așa de puțin, ci și despre ramura suroră, despre silvicultură.

Și cu toate acestea cît de mare, cît de roditor ar fi terenul de acțiune al unui prevăzător bărbat de Stat și în această direcțiune.

Cît de mult s'ar spori într'un viitor apropiat, rentabilitatea solurilor forestiere și prin urmare veniturile statului, dacă nu ne-am mulțumi numai după cum se urmează încă de la înființarea serviciului silvic în România de a procura Ministerului de Domenii, sau mai bine zis eelui de Finance, sume pe fie-care an din ce în ce mai mari; ci am fi căutat, printr'o cultură rațională, să ameliorăm starea masivelor, să dăm consumațiunei un material din ce în ce mai prețios, să îndreptăm exploatațiunea în spre producțiunea lemnului de lucru de mare dimensiuni și în consecință de cea mai mare valoare, să fi intrat cu alte vorbe, pe calea ameliorațiunei întinsului și importantului nostru domeniu forestier, mina cea mai bogată a țării, care nu stă, ce-i drept, ascunsă în profunzimele pămîntului și tocmai pentru aceasta, poate, este mai nesocotită, mai supusă indiferinței generale ca și soarta personalului silvic, care, cu toate serviciile imense, ce le aduce, este cel mai expus fluctuațiunilor, mai neglijat și mai puțin recompensat.

Dar despre acesta cu altă ocaziune.

Petre Antonescu

CULTURA RICHITEI ¹⁾

(URMARE)

D-l Krabe care, are o experiență de peste 30 ani în cultura comercială a richitelor, este tot de această părere. D-sa condamnă în mod absolut plantațiunile prea rări. Un număr de 75.000—100.000 tulpini de richită pe aceiași întindere dau lăstari de 2—3 ori mai mici pe cari nu i-ar fi dat, dacă numărul richitelor plantate pe aceiași suprafață ar fi fost îndoit sau întreit. Cu toate acestea, masa lemnului produsă este aproape aceiași, numai că o plantațiune rară ne dă lăstari robuști, dar mai rari, pe cînd o plantație deasă ne dă smicele multe, subțiri și mlădioase. Acest rezultat este cu atît mai rațional cu cît valoarea comercială a lăstarului ast-fel obținut este mai mare.

1) Vezi «Revista Pădurilor» pe Ianuarie și Februarie 1898.

Ca toate vegetalele, richita în masiv rar se ridică puțin, se îngroașă și produce lăstari laterali, ceea ce-i scade valoarea comercială pentru-că la *impletături* richita se rupe din punctul ramificațiilor. *Salix amygdalina*, specie excelentă, tot-d'a-una ne oferă această particularitate nefavorabilă, când tulpinele plantate sînt prea mult rari. Să nu uităm că în tot-d'a-una lăstarii lungi, mlădioși și neramificați au valoare comercială mai mare.

Se citează richitării cu renume, în cari plantele sînt puse în linii depărtate de 45 cm. și pe linii numai de 15 cm., ceea ce reprezintă 148.000 tulpini pe hectar; avem cu modul acesta *richită fină pentru impletături de lux*. Multe richitării pentru impletături fine create acum în urmă în Franca (Aisne) au pînă la 250.000 tulpini pe hectar.

D-l de Bruyn, Ministrul agriculturii belgiene, este foarte mulțumit de noile sale plantațiuni de *salix viminalis* făcute la 25 c. m. distanță în toate senzurile. Este lucru netăgăduit că plantațiunile dese luptă cu mai mult succes în contra parazitismului. Din potrivă, profesorul Damseaux recomandă plantațiunile cu 45.000 butași pe hectar și adaogă că varietățile cultivate în general în Belgia și în Olanda nu permit de cît o depărtare de 60 cm. între linii și 40 cm. între tulpini pe linii, ceea ce dă 41.500 plante pe hectar.

Butașii de richită se vînd de obicei 2—3 lei mia. Plantați la loc definitiv, costul lor se urcă la 5—8 lei mia.

Plantațiunile se ezeacă întinzînd o sfoară cu noduri la distanțele unde trebuie se înfigem butașii, cu mîna orî mai bine cu plantatorul, reprezentat prin figura 12, avînd 80 cm. pînă la 1 metru lungime și o pedală la 35 cm. de la vîrf, care ne permite să înfigem uncalta la adîncimea la care voim să facem plantațiunea. Putem înfige butașii în sol pe lungimea de la 3—5 cm.

Cînd pămîntul este pe coastă și ne temem să nu fie rupt de ape, vîrfurile plantelor se îndreptează în sensul opus înclinării.

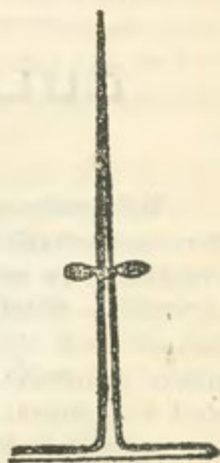

Fig. 12.

Pentru a planta un hectar trebuie să se lucreze 25—30 zile de lucrători.

S'a recomandat și plantațiunea butașilor cu plugul, procedeul care nu este de loc practic.

După cum sfătuiește Koltz, și după cum în Olanda, urmînd procedeul acesta, s'a obținut rezultate extraordinare, cînd este vorba să plantăm în apă și să construim țărături artificiale, țesem richitele tăete proaspăt în grății sau coșuri pe cari le umplem cu pămînt și astfel le menținem sub apă prin pietre sau prin țărături. Aceste coșuri se pun unul d'asupra altuia pînă ce ajungem la nivelul apei. Richita amigdalină se întrebuințează tot-d'a-una în scopul acesta.

10. — Ingrijirea și întreținerea richitei.

După plantație, richitările nu se dau uitării; ele trebuie întreținute bine, pentru-că buruienile le năpădesc și le vatămă. Cu deosebire în primii doi ani, după plantațiune, să avem grijă a distruge pirul care le vatămă în particular. În acest scop, în fie-care an după ce tăiem richita, este bine să răsufălăm pămîntul printr'o rarită sau scarificator. Canalele de scurgere, după ce recoltăm richita, trebuie să le curățim, Noroiul scos din șanțuri, după ce se svîntează, prin influențele atmosferice, îl punem pe lingă tulpini pentru a le înălța solul.

Dacă apele, prin depunerii sau prin potmolire, acoperă tulpinele, neapărat trebuie să le curățim în primăvară de acest potmol.

În toți anii pierd un număr oare-care de tulpini. Prin urmare, ca se conservăm plantațiunea în stare bună, trebuie să înlocuim în fie-care an după recoltă tulpinele uscate sau în depericiune. Completarea golurilor nu este tocmai o operațiune lesnicioasă. Ne putem servi cu fire de richită viguroase și întregi de 0^m,70—1^m lungime, pe care le înfigem adînc în pămînt în locurile goale. Se înțelege pentru ce întrebuințăm acest mod, căci dacă ne-am servi de butași pentru completarea golurilor, ei s'ar usca, neputînd trăi sub umbra și acoperișul richitelor din juru-le; aceste fire sădite

daŭ repede rădăcini și pot lupta în mod viguros cu tulpinele vechi.

Cînd mai multe tulpini de richită pe aceeași linie s'aŭ uscat, putem umplea golurile și prin *marcotagiŭ* aplicat în serpentin, cum se vede în figura 13.

Fig. 13.

Lucrarea o facem în practică în modul următor :

De la o tulpină vecină luăm o smieca viguroasă de richită, fără a o tăia; luăm din cele eșite cît se poate aproape de pămînt, pe cari le îngropăm în cîte-va puncte în direcțiunea golurilor. Partea îngropată se menține prin niște cîrlige și în anul al doilea, după prindere, separăm tulpina mamă.

Terenurile destinate la plantațiunea unei richitării, ce trebuie să se ude, se dispun cu totul alt-fel de cum se obișnuiește în plantațiunile ordinare. După ce se desfundă pămîntul toamna cu plugul, pe urmă dispunem terenul în momentul plantațiunii cu o rariță, ca cum am voi să sădim varză. Butașii de richită îi punem în șanțul tras de rariță în modul cum se pun și firele de varză, observînd numai distanțele. Acum le udăm ca cum ar fi varză. Udările făcute din timp în timp asigură vigoarea și durata plantațiunii. Trebuie însă ca operațiunea să se aplice bine. Acest procedeu de irigațiune s'a pus în lucrare de d-l Magniet la Slobozia-Galbenu, pentru cultura richitelor întreprinsă pe acest domeniu.

Nu mai este nevoie să adaug că reușita unei irigațiunii stă mult în legătură cu dibăcia omului de practică, chemat să combine lucrurile în fie-care cas spre a trage cele mai multe foloase.

Richitele sînt adesea năpădite de *convulvulus sepium* (o specie de poala rînduniceii), plantă vivace, greu de distrus și avînd inconvenientul că înfășură mlaja tînă de richită și vatămă dezvoltarea ei.

Printre insecte richita are inimiții mulți; de aceea pasările mîncătoare de insecte, cari își fac cuiburi în richitării, merită a fi protejate de cultivatori.

Printre insecte însemnăm inimici ai richitei : chripomela vitellina și chripomela populi, ce trăiesc pe foi și le consumă. Prima insectă este albastră și a doua de un roșu frumos.

Intre lepidoptere, fluturele unei omizi cenușii (*Halias chlorana*) se înfășură în foile de la vîrf ale richitei *salix viminalis* și roade extremitățile ramurilor, cari, fiind oprite în creșterea lor în lungime, dau atunci ramuri laterale.

Liparis Salicis distruge foile în plantațiunile tinere.

Cicidomia salicina printre diptere înțeapă foile și produce pe ele gogoși cari seamănă cu nucile verzii.

Inghieturile tîrzii, prea tari, distrug în parte sau în total ramurile crude ale richitelor. Ramurile dezvoltate izbite de grindină se fac fragede și se rup ; ele se pot întrebuița cu greutate.

Nu este permis a introduce vite în richitării, cu deosebire oile și caprele. Sub acest raport o priveghere activă este necesară.

Însemnăm, terminînd, că richitările oferă un adăpost excelent vînatului, apoi vizita vîntătorului este foarte dăunătoare recoltei. Plumbul vîntătorilor pentru plantațiuni este mai dăunător ca grindina cerului.

11. — Recolta Richitei.

În primul an dacă tulpinele nu sînt viguroase, unii cultivatori nu recoltează mlajă. Însă, după experiențele d-lui Heuzé, întreprinse de mai mulți ani în vedere de a rezolva cu certitudine acest punct, dacă recoltăm din primul an cu toate precauțiunile posibile, richităria ne dă rezultate mai bune ca cum dacă am începe să recoltăm în al doilea an. Tăiatul richitei se face toamna, iarna sau la începutul primăverii. În primul cas tăiem richita cînd seva nu circulă și în al doilea, înainte de a se pune în mișcare.

Nu convine să tăiem richita, cînd seva circulă, spre exemplu în Mai sau în August, ceea-ce fac unii în scopul, se zice, de a avea richita mai mlădioasă. Prin acest regim richita intră în depericiune repede și mlaja obținută avînd prea multă sevă este de calitate rea.

Sînt autorii cu totul în contra părerii d-lui Heuzé, care

amintește în tractatul său de *plante industriale* că putem tăia richita când seva este în mișcare. Din potrivă trebuie să o tăiem după căderea foilor, când vegetațiunea adoarme, adică de la finele lui Octombrie pînă la 15 Martie cel mai tîrziu. Tăiatul de cu toamnă se impune, fiind ne temem de ape mari în primăvară. În primul an tăierea se face cu un secator, mai tîrziu ne servim de o serpetă anume pentru tăiatul richitei. Smicolele se taie la o înălțime de 2 centimetri de la tulpină. Tăind prea de jos, ramurile ce vor da din nou vor fi mai puțin numeroase și mai puțin viguroase.

După părerea tuturor oamenilor practici, tăiatul mlajei trebuie făcut cu multă îngrijire. De la tăiat depinde durata richităriei; dacă tăietura nu este netedă tulpina se putrezește repede.

Cu modul acesta menținem tulpinele aproape de pămînt lueru pe care îl avem în vedere mai ales în plantațiunile dese. Putem în fie-care an înălța pămîntul lîngă tulpini, puînd pămînt din curățitul șanțurilor de scurgere sau alt-fel.

În timpul tăierii este neapărat să tăiem tot lăstarul și pe cei groși ca și pe cei subțiri; dacă nu, anul următor lăstarii cari rămîn absorb prea multă sevă și lăstarii care vor da vor rămîne piperniciți sau vor peri.

12. — Intrebuințările Richitei.

Richita se întrebuințează în trei stări diferite:

1) Nejupuită de coajă și nespartă, pentru lucrări ordinare;

2) Descojită pentru lucrări ordinare și de lux;

3) Nejupuită de coajă și despăcată în trei în lucrările de dogărie și pentru a face legături de cercuri de butoaie.

Richita pe care nică n'o jupuim de coajă, nică n'o despăcăm se taie de la 15 Novembre pînă la finele lui Februarie lăsîndu-se pe teren în grămezii 5—6 zile. După acest timp, o facem snopi mari, pe cari îi scoatem din richitărie și-i facem glugă într'un loc sănătos. Snopii pot avea 0^m,80—1 împrejur.

Tăiată în timp bun, richita poate să se conserve timp de 20 ani; dar dacă recolta a fost tîrzie, după circulația sevei, lemnul richitei se atacă de insecte și se conservă cel mult abia un an sau doi.

Înainte de a pune în magazie definitiv snopii de richită uscați, îi curățim de pământ de ierburi, foi, cari ar fi lipite de dinșii. Pe urmă împărțim richitele pe categorii după lungime: cele mari de la 2—3 metri; cele mijlocii, măsurînd $1^m,25$ — $1^m,75$ și cele mici de $0^m,60$ — $0^m,90$. Pentru fabricațiunile ordinare se preferă richitele cele mari. Tăiatul, făcutul snopilor și transportul costă 70—90 lei pe hectar. Alegerea și facerea mănunchilor a doua oară se plătesc 7—10 lei pe suta de snopi. Este bine înțeles că aceste prețuri pot varia dintr'un loc în altul. Richita destinată a fi jupuită de coajă, se taie în general către finele lui Februarie pînă la 15-Martie, pînă în momentul cînd începe vegetația. În vedere ca să putem lesne jupui richita de coajă punem snopii în picioare, răzimîndu-î unii pe alții, în cap, la o adîncime de 40—45 cm. Alegem o apă curgătoare, pe cît se poate, și

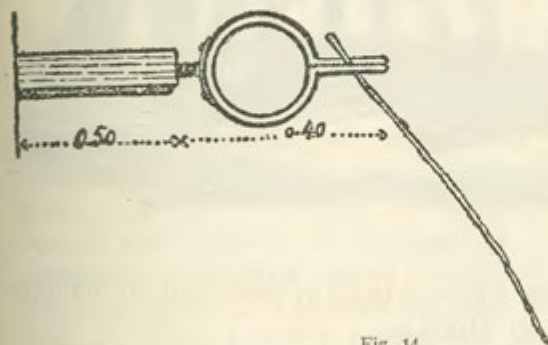

Fig. 14.

dacă sînt înghețuri tari o acoperim richita cu puține pae. Îndată ce mugurii încep a se dezvolta, începem jupuirea. De obicei operațiunea se execută cu aparatul din figura 14, format din 2 șine de fier de 1 centimetru grosime și de $0^m,45$ lungime, avînd la unu din capete un inel resort, care poartă un virf ascuțit sau un șurup și se înfige într'un bloc de lemn așa cum este reprezentat în figură. Fie-care nua de richită se pune între fearele aparatului și o tragem repede jupuită de coajă.

Un lucrător vrednic jupoaie pe zi 2 snopi de richită groși de cîte $1^m,10$ împrejur, după cum smicelele sînt mai mult sau mai puțin fine. Această lucrare se plătește după timp și după regiuni, 50—80 bani de fie-care snop de richită. Cînd este vorba de smicele groase de richită, un lucrător poate jupui 7—8 snopi pe zi.

Aceste cifre ne arată că descojirea richitei este o lucrare lungă și costisitoare; ea a stimulat spiritul inventozilor. În

adevăr, s'aū imaginat mașini cari înlocuiesc lucrarea brațelor în descojire. Aceste aparate funcționează în mod satisfăcător, dar se pot adopta numai cînd avem cantități mari de richită a le jupui de coajă.

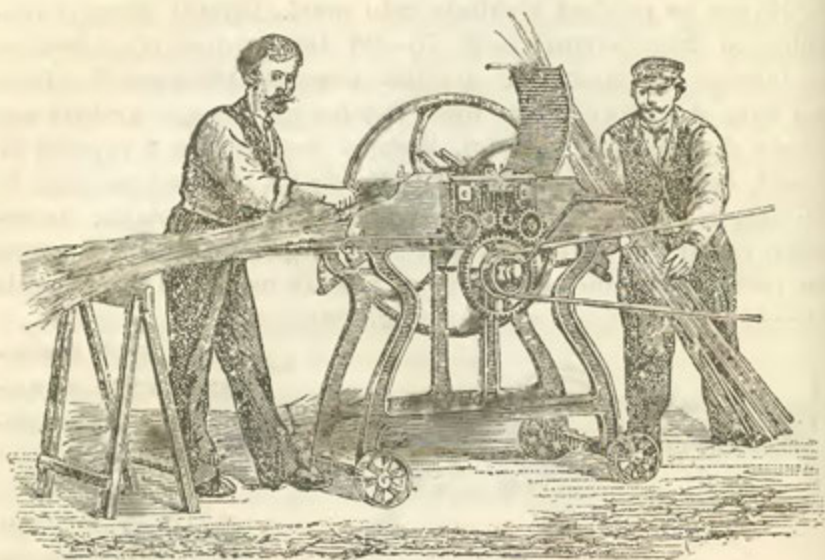

Fig. 15.

Aceste mașini, (fig. 15) se pun în mișcare saū cu manejul saū printr'o mașină cu abur.

Mașina de jupuit coaja la richite, construită de Meixmoron de Dombasle lângă Nancy, după sistemul Page, este primită ca cea mai perfectă. Ea nici nu despică nici nu zdrobește richita. Doi lucrători sînt de ajuns pentru a o pune în lucru și pot jupui pe zi 50—60 snopți de richită.

Cum vedem, jupuirea de coajă a richitei cu această mașină este foarte expeditivă, nu cere nici o învățătură, putîndu-se executa de lucrători și lucrătoare în vîrstă numai de 14—15 ani.

Richita descojită se espune cîte-va zile la soare pentru a se usca; albeața sa depinde de grăbirea uscării. Depusă într'un loc întunecos, uscarea se termină în 15 zile după care o punem în snopți groși de un metru, potrivită după lungime și după trebuințele comerțului. După accia o depunem în loc uscat și fără lumină; aci se poate conserva

mai mulți ani pînă cînd o putem desface în comerciu cu folos.

Richita destinată la dogărie măi tot-d'a-una se despică în trei. Lucrarea se face în timpul ernoii de femeii, copiii saii alții lucrători. Despicarea se face cu ajutorul unei pene de lemn tare, avînd trei scobituri, care se numesce despicător.

Coaja richitei se poate folosi și ea. Se zice că în Rusia se întrebuintează la tăbăcitul peilor și în alte părți de pescari, spre a face funii.

D-l Crispo, directorul stațiunii agronomice din Anvers (Belgia) scrie că cojile de richită verde recoltată pe țărmlul riului Escaut, uscate la aer, coprind enorma cantitate de 4—5% salicilină; nici o plantă nu coprinde măi mult. Extragerea salicilinei se face prin metoda următoare:

Măi întiiu cojile se tratează cu apă fiartă tare. Se adaogă la aceasta sub-acetat de plumb, pe urmă o filtrăm și o tratăm cu idrogen sulfurat pentru a înlătura escesul de plumb, lichidul filtrat se evaporează pînă ce se face sirupos, și în fine, il tratăm cu alcool; soluțiunca alcoolică se distilă și rămasului i se adaogă apă, apoi se filtrează prin negru animal (cărbune de oase). Dobîndim ast-fel o soluțiune limpede și fără coloare de salicilină pe care o concentrăm și o cristalisăm. Salicilina ast-fel dobîndită este înecă puțin colorată în galben. O a doua curățire prin alcool și prin cărbune de oase termină purificarea ei și de *populina* care în general se găsește cu salicilina. Cheltuelile de extragerea salicilinei se ureă pînă la 20 lei de chilogram.

300 snopii de richită, avînd un metru împrejur, dau 1600—1700 chilogr. de coajă uscată.

13. — Cheltuelile și veniturile unei richitării.

Cheltuelile de creațiune pentru o richitărie ajung la o cifră destul de ridicată cu costul butașilor, cari reprezintă un sfert saii chiar jumătate din cheltuiala totală. În adevăr, dacă plantăm pe hectar 200.000 richite a 2 lei $\frac{0}{100}$ de butași, avem o cheltuială de 400 lei. Avem pe urmă cheltuelile de instalare, îngrijirile, etc. În Belgia se socotește 800 lei pe hectar pentru a creia o richitărie.

Cu cît mlaia de un an este mai lungă, fără noduri, subțire, cu atît are valoarea comercială mai mare. Calitățile richitei depind și de rezistența sa la torsiune (sucire), de țesătura sa fină și strînsă, de puțina sa măduvă și de înlesnir ca de a primi lustru, dacă este destinată bronzării.

În Olanda producerea mijlocie a unui hectar de richită este de 280 snopî de un metru împrejur, avînd o valoare de 650 pînă la 700 lei.

Este greu să determinăm cu precizie produsul unei richitării exprimat în snopî, pentru că grosimea lor variază după regiuni. În adevăr, pe cînd în Franța legătura snopilor de richită se face cu mîna, în Belgia și în Olanda legătura snopilor se strînge printr'o bucată de lemn, după cum se uzitează în păduri; prin urmare înțelegem că sub acelaș volum, acest mod de a face snopii de richită fiind mai energie avem mai multă mlaia într'un snop de aceeași grosime.

Dăm cîte-va cifre din contabilitatea d-lui Romerée, proprietarul Romenului, Teroz-Beuzet. Este vorba de o plantațiune de richită galbenă, stabilită în 1881, într'un teren de 1 hectar 2.000 m. p., care mai nainte se arenda ca pășune cu preț de 150 lei pe an.

a) *Cheltuieli.*

	1881	1882	1883	1884	1885	1886	1887	1888
Pregătirea pămîntului lei	480	—	—	—	—	—	—	—
Costul butașilor 200.000 a 2 lei % ₁₀₀	400	—	—	—	—	—	—	—
Plantațiunea	125	—	—	—	—	—	—	—
Prașilele	120	—	—	—	—	—	—	—
Grasă ușoară	100	—	—	—	—	—	—	—
Curățitul șanțurilor de scurgere, etc.	—	200	20	20	—	25	—	30
Total	1.225	200	20	20	—	25	—	30

b) *Produsul realizat din vînzarea richitei.*

Venituri realizate din vînzarea richitelor, tă- iatul privind pe cum- părător lei.	69	201,25	575	925,75	1,725	1,035	920	977,50
---	----	--------	-----	--------	-------	-------	-----	--------

Examinînd cifrele, rămînem convinși că producerea unei richitării este foarte variabilă dintr'un an în altul. Contele

Romerée în 8 ani a cheltuit cu richităria sa 1520 lei și a încasat în acest interval de timp, lei 6.428 bani 50. Beneficiul este destul de mare. Dacă locul în chestiune îl utiliza ca în trecut pentru pășune, ar fi avut un venit numai de 1.200 lei în 8 ani, a 150 lei pe an.

După Heuzé, richita cenușie produce pe hectar pînă la 900 snopi de 1 m. 15 împrejur, cari se vînd după lungimea și fineța richitei, de la 75 bani pînă la 1 leu și 25 bani snopul. Costul richitei descojite variază de la 2 la 4 lei snopul, după calitatea și albeața sa.

Richita se vinde și cu greutatea: calitatea 1-a 60 lei șuta de chilograme, a 2-a 50 lei și a 3-a 35 lei %.

L. Magniet și P. S. Radianu

PĂDURILE RĂȘINOASE DIN ȚARĂ ¹⁾

Domnule Președinte, Domnilor, Scumpă colegi,

Pădurile din munții noștri au făcut obiectul unor lungi și numeroase discuțiuni silvicitorilor romîni. Încă din anul 1889, chestiunea exploatării lor a fost pusă la ordinea zilei în adunarea generală a societăței «Progresul silvic». A luat parte la discuțiune cei mai cu vază silvicitorii din țară. Mai mult încă, și-a dat părerea și distinșii forestieri străini ca domni Bouquet de la Grye, Broillard și Hüffel, profesori la școala forestieră din Nancy, precum și domnul Iohan Pitschak consilier silvic din Austria. Cu toate discuțiunile foarte animate, la care a dat naștere metodele exploatărei pădurilor rășinoase, din punct de vedere practic nu s'a rezolvat încă această chestiune. Silvicitorii, atît cei din țară cît și cei străini, sînt împărțiți după opiniunile lor.

Vedeți domnilor, că mi-am luat o sarcină foarte grea, de a trata o chestiune, de care s'a ocupat atîția forestieri din cei mai distinși. Pe de o parte însă interesul cu care am urmărit'o de la ivirea ei, pe de altă parte, practica îndelungată și continuă de peste 12 ani și observațiunile aten-

1) Conferință ținută la societatea «Progresul silvic» în seara de 27 Februarie, a. c.

tive, ce am făcut la pădurile rășinoase în special din Moldova, 'mi-a' dat curagiul a interveni și eu pentru lămurirea acestei chestiuni învitat, fiind de domnia-voastră, domnule Președinte, și fără a avea pretențiunea de a fi zis ultimul cuvânt.

I.

Starea actuală a pădurilor de munte.

Cunoaștem importanța ce au pădurile în general din diferite puncte de vedere. Din punct de vedere economic însă, stejarul și bradul cu molidul ocupă locul întâiu, pentru că ne dau lemnul de industrie, care nu se poate înlocui prin nici o altă materie. Aceste esențe cresc spontană în țara noastră și fiind cele mai de valoare, trebuie a ne preocupa în primul rând.

Stejarul crește la cîmpie și pe coline, se ridică chiar la munte pînă la altitudinea de 600 metri. Bradul și molidul, pe care într'un cuvînt le numim rășinoase, cresc pe munți. Bradul începe în Muntenia de la altitudinea de 700 metri, iar în Moldova de la 450 metri și se ridică în Muntenia pînă la altitudinea de 1300 metri, iar în Moldova pînă la 1200 metri. Molidul succedă bradului și se ridică pînă la 1800 și chiar 2000 metri în Muntenia și 1600 în Moldova. Această esență ese adesea din stațiunea sa, se coboară pentru a crește în amestec cu bradul și chiar mai jos pînă la altitudinea de 400 metri. Pădurile de molid, cari s'au coborît mai jos din stațiunea lor, sînt de calitate inferioară.

Fagul, exență foarte răspândită în pădurile noastre, atît la coline, unde ia locul stejarului, cît și la munte unde crește în amestec cu bradul și chiar cu molidul, luîndu-le adesea locul în urma exploatărilor rău combinate, se găsește în Muntenia între 300 și 1.300 metri altitudine, iar în Moldova începe de la 150 metri și se ridică pînă la 1.500.

Pe lingă aceste trei esențe se mai găseesc în munți ca diseminate Carpinul (*Carpinus betulus*). Frasinul (*Fraxinus excelsior* și *oxyphylla*), Ulmul (*Ulmus montana*), Paltinul (*Acer pseudo-platanus*), Mesteacanul (*Betula alba*), Aninul (*Alnus incana*). Plopul (*Populus tremula*), Teiul (*Tilia sylvestris*), Salcia (*Salix*) precum și alte esențe mai puțin importante. În unele părți se găsește chiar Pinul silvestru și Laricele

ca curiozitate botanică. Suprafața ce ocupă pădurile de munte, cu mult mai mare de cîta celor de cîmp, este suficientă de a produce cheresteaua de brad și molid, pentru indestularea trebuințelor țării și chiar un surplus de export pentru moment. Dar pentru viitor cînd populațiunea va crește, pînă se va îndoi, căci atît poate suporta pămîntul țării romînești, atunci va trebui o cultură mai întenzivă a pădurilor de munte ca să poată satisface cerințelor țării.

Am zis că trei sînt exențele principale, care populează munții Romăniei și anume: Bradul și molidul care au valoare comercială și fagul care în cele mai multe locuri, n'are nici o valoare nerentîndu-se exploatarea sa. Starea masivelor formate din aceste exențe, variază de la un domeniū la altul și chiar pe acelaș domeniū. În general putem spune că este foarte neregulată. — Dacă nici o cauză nu ar fi intervenit, ca să modifice starea naturală a masivelor, într'un mod general ar fi trebuit să găsim în partea de jos a munților masive de fag, amestecîndu-se la partea inferioară cu stejarul și în părțile de sus cu bradul. D'asupra masivelor de fag ar urma să găsim masive de brad, amestecîndu-se în partea de jos cu fagul, iar în partea de sus cu molidul, apoi d'asupra masivelor de brad ar trebui să găsim masivele de molid aproape pure. În stare naturală așa ar trebui să se prezinte masivele, în realitate însă, nu este tocmai așa. Omul avînd trebuință zilnică de lemn, era natural să ia de care avea nevoie din pădure, și fiind-că pădurile mai înainte nu aveau valoare mare, nu se ținea nici un control în exploatare; tăia fie-care ce voia. Se înțelege că stejarul și bradul avînd mai multe întrebuiințări se estrăgeau în cantități mai mari. În ast-fel de condițiuni fagul, care era mai puțin căutat sau de loc în cele mai multe părți, era natural să se înmulțească în dauna stejarului și a bradului. Treptat cu deschiderea drumurilor întinzîndu-se exploatările și mai mult asupra esențelor rășinoase, fagul ciștigă mai mult teren. În apropierea satelor sau a orașelor, unde fagul se cerea pentru foc, se defrișa cu totul pădurea, pe de o parte cu toporul, pe de altă cu pășunatul escesiv. Și din cauza pășunatului escesiv s'a format surpături și chiar torenți. În alte părți ale munților, pentru a se lărgi locurile de pășune. în

timpurile de secetă se da foc pădurei de către ciobani și alți locuitori interesați.

Ast-fel se petrecea lucrurile pînă la înființarea serviciului silvic și chiar după înființarea lui, căci de și datează de la 1860, dar era foarte restrins pînă la 1883, cînd s'a creat Ministerul Domeniilor. Dar și după organizarea acestui serviciu esplotarea pădurilor de munte, nu s'a făcut într'un mod mai rațional. Se fac și astăzi exploatări mari, cari nu diferă mult de cele din trecut, de și pe hîrtie se zice, că acestor păduri li se aplică regimul codrului cu tratamentul grădinărit. Nu voesc a învinovăți pe agenții silvicei ai statului, căci dacă s'ar fi adus în țară, în împrejurările, în care ne găseam pînă acum, orî-ce forestieri din lumea mai civilizată, n'ar fi putut face mai bine.

Inainte de a descrie starea actuală a masivelor din munți, se vedem ce tratamente li s'a aplicat de la înființarea serviciului silvic, căci, cunoscînd tratamentele din trecut și rezultatele obținute, ne putem da seama mai bine de ceea ce trebuie se facem în viitor.

Pînă pe la anul 1885 se exploatau pădurile rășinoase, dînd în tăere anumite parchete, pe care se opreau semnișerî. Dacă bradul și molidul ar lăstări, am putea zice, că li se aplică crîngul compus. Antreprenorii nu erau obligați se taie, ceea ce nu le convenea. Rezultatele aũ fost nemulțumitoare în cele mai multe părți. căci după exploatare a rămas fagul și brazilii cei răi, formînd o pădure fără valoare. La altitudinî mai mari, unde fagul era puțin sau de loc, molidul s'a regenerat în mod natural prin semința adusă de vînt, formînd masive tinere destul de frumoase. Acest tratament fără nume a fost repede lăsat de o parte, pentru a se înlocui cu tratamentul poreclit grădinărit concentrat. Dar, după cum voiũ demonstra noul tratament adoptat cu nume științific, s'a aplicat, ca și tratamentul de care am vorbit, obținînd chiar același rezultate. Auzind silvicultorii că vorbesc ast-fel de un tratament, care acum este la modă pentru pădurile noastre rășinoase, ar trebui, cu drept cuvînt, să ne privească cu curiozitate. Cred însă, că cei ce nu sînt convinși, se vor convinge că nu exagerez cîtuși de puțin. În adevăr, dacă vom întreba, pe orî-care silvicultor român, ce tratament s'a aplicat pădurilor noastre rășinoase de vre-o

15 ani, va răspunde: Grădinăritul. Eă zic că nu este așa, s'a numit fără cuvînt grădinărit, dar în realitate s'a exploatat după vechiul metod francez abandonat de mult, numit «*tire et aire*». Și cum am putea numi un tratament aplicat pădurilor rășinoase seculare, prin care exploatăm toți arborii rășinoși, avînd diametrul de la 0^m,50 în sus, adică cu aproximație 60—80 la hectar, fără ca antreprenorul să fie obligat a tăia fagū sau arborii rășinoși rēi, a căror exploatare nu se rentează. Sciți ce a rămas după o asemenea tăere? Aceea ce a rămas și pe parchetul în care s'a oprit 20 sau 40 rezerve cu diametrul de la 0^m,15 pînă la 0^m,30 adică nimic de valoare. Și cum am putea spera rezultate mai bune de la un asemenea tratament? E greu a spune și a recunoaște adevărul, dar trebuie să revenim la realitate și să lăsăm jocul cuvintelor.

Tratamentele din trecut ori-cum le-am numi, nu ne-au produs masive, cu care să ne lăudăm și pe care să le arătăm lumii fără jenă, din contră a brăcut mult din cele ce existau, (vorbesc domnilor, în general, căci prin excepție sînt și păduri mai bine tratate).

În rezumat masivele din munți se prezintă cam ast-fel după exploatările din trecut. La fundul văilor, unde omul nu a putut străbate pînă acun cu căile de comunicație, mai sînt masive seculare de molid și brad. Cu aproximație aceste păduri seculare pot să mai ocupe $\frac{1}{6}$ parte din suprafața pădurilor de munte și sînt întrerupte de goluri mari, care ocupă vîrfurile munților și alte părți formînd pășunile alpine. Alături de aceste păduri mai jos, unde omul a putut ajunge cu exploatarea, fiind mai aproape de căile de comunicație, găsăm pădurile cele mai neregulate. Pe suprafețele exploatate mai de curînd, vedem rari brazi seculari, pe cari antreprenorii i-au lăsat în picioare, lemnul lor ne mai fiind bun, ică colea cîte un molid canceros și printre ei fagi ce fusese dominați; iar solul acoperit cu smeușiș și trunchiuri de brazi rămași după exploatare. În locurile exploatate mai de mult se văd masive tinere de fag, mestecăn sau molid, de cele mai multe ori amestecate și cari variază, după expoziție, altitudine și escesul de pășunare. Mai jos vedem păduri constituite de fag mai rar de molid, întrerupte cu goluri mai

cu seamă în apropierea satelor. Sînt atît de variate în compoziția lor că e greu a le descri.

În tot cazul masivele rezultate aū o valoare mică, fagul ocupînd un loc însemnat în ele, iar cele compuse numai din fag situate departe și de centre de consumație, n'aū nici o valoare; le putem considera ca neproductive.

Două lucruri trebuie să ne atragă atențiunea și anume:

- 1) Golurile din jurul satelor cari se pășunează escisiv și din care cauză se formează surpături și torenți pe ele și
- 2) Fagul care se substituie esențelor rășinoase.

Faptul că pădurea se regenerează încet saū că a răsărit mesteacănul și alte esențe moi în locuī rășinoaselor, nu trebuie să ne îngrijească, căci tocmăi aceste esențe cu acoperimînt ușor, servesc pentru însămînțarea mai repede a solului cu rășinoase, a căror semințe ușoare sunt aduse de vînt. Se știe că esențele cu acoperimînt ușor, favorizează însămînțarea bradului și molidului, servindu-le la început de adăpost. Mai tîrziu rășinoasele crescînd repede și mai multe, esențele moi dispar neputînd suferi umbra lor. Esemple de asemenea natură se vād foarte adesea în munți.

7. — Relativ la raportul ce avem între părțile acoperite cu pădure și golurile ce servesc de pășuni saū fânețe, ne avînd date nu putem preciza nimic. În general însă pot afirma că în unele părți și mai cu seamă în Muntenia sînt multe pășuni prea întinse în raport cu suprafața pădurilor. pe cînd în alte părți mai cu seamă în Moldova, sînt păduri foarte întinse lipsite de goluri, care une-orî sînt trebuincioase chiar pentru cultura și exploatarea pădurii. De goluri prea întinse nu dăm esemple, căci cu toți le-am vādut adesea la multe păduri. În ce privește lipsa golurilor și trebuința lor, în unele păduri cred că sînteți mai curioși. Nu vorbesc numai din punct de vedere al interesului material, știindu-se de toți că locurile de pășune saū fânețe produc mai mult de cît pădurea, ci din punct de vedere al economiei forestiere.

Știm că omului îi place să trăiască în apropierea pădurilor, dar nu chiar în pădure ca ursul și lupul. Pentru întreținerea sa și a familiei, are trebuința de locuri goale, pentru a ține vite, pasări, și a semăna ce-va legume. Nu vorbesc de cîmpuri unde se semene cereale nici chiar car-

tofi în cantități mari, căci acestea și le poate procura de la cîmp. Laptele și legumele însă nu le poate aduce de la distanțe mari, trebuie să le producă acasă. Mai mult încă pentru exploatarea pădurei este trebuință de vite. Cu ce să le întrețină dacă nu va avea fânețe și pășune și pe care nu le poate găsi nici la distanță de zecimi de kilometri. Lucrătorii, dacă nu găsesc oare-care înlesniri, nu se stabilesc în mijlocul pădurilor. Asemenea păduri întinse fără pășuni și fânețe suficiente sînt multe în Moldova și pot cita Tarcăul, Vadurile, Bicazul și altele. Voesc să stabilesc un lucru și anume: că după cum este necesitate foarte mare a se împăduri multe goluri în munți, de asemenea este necesitate de a se deschide pășuni sau fânețe în alte locuri în interesul economiei pădurei. Și necesitatea de a împăduri pe de o parte, de a defrișa pe de alta se poate prezenta deodată pe același domeniu. În această chestiune nu fac teorii, vorbesc din practică: am întîmpinat mari greutăți în exploatarea pădurei Bicaz, Domen al Coroanei din cauza lipsei de fânețe și pășune și în seriile Ața Bour după acest domeniu, unde nu este nici o poiană, s'a adus fin în baloturi din orașul Piatra (35 kilometri). Pe cînd dacă ar fi fost o poiană în acele serii acoperite cu o mare de pădure seculară, situată în locuri așezate, de care nu lipsesc, cită înlesnire nu ar fi pentru antreprenori. Dacă am întreba pe exploatarea pădurei Tarcău ne-am asigura că și dinșii sufer de lipsa golurilor ca și alții.

2. — Relativ la îngrijirea ce trebuie să ne inspire substituirea fagului în locul rășinoaselor din cauza exploatărilor neraționale, cred că nu trebuie să insist mult, pentru a ve convinge. Avem asemenea păduri chiar aproape de centrele mari, cum este în munții județului Prahova și anume pe Doftana și a căror exploatare nu se rentează. Cîte de aceste păduri nu sînt în munții Moldovei și care nu știu dacă vor avea vre-o dată valoare. Și transformarea masivelor de fag, (a căror exploatare nu se rentează), în masive de rășinoase e mult mai grea de cît împădurirea golurilor prin plantațiuni, din cauză că fagul este o esență foarte umbroasă, sub care nu resistă rășinoasele. Mai îngrijitor este, că nu se ia măsuri, pentru a se evita acest rău de acum

înainte și că silvicultorii cari se ridică în contra tăcerilor rase, nu se ridică mai întâi în contra grădinaritului numit concentrat, care după cum se aplică transformă pădurile rășinoase în păduri de fag.

(Va urma)

Florian Davidescu.

PROSPER DEMONTZEY

«Je ne sais pas de plus noble mission que celle d'aider la nature à reconstituer dans nos montagnes l'ordre qu'elle avait si bien établi et que seuls l'imprévoyance et l'égoïsme de l'homme ont changé en véritable chaos».

P. Demontzey *L'extinction des torrents en France par le reboisement.*

În ziua de 8/20 Februarie 1898 a încetat din viață la Aix (Provence) ilustrul silvicultor francez *Prosper Demontzey*, după o suferință de 12 ore, fiind atins de o congestie cerebrală. Excepționala însemnătate, ce are opera lui Demontzey pentru știința silvică, me îndeamnă a scrie aceste cîte-va rînduri în amintirea lui, după credința mea, cea mai înpunătoare figură între atîți distinși silvicultori.

Prosper Demontzey s'a născut la 21 Septembrie 1831 în St. Dié (Vosges). A intrat în serviciul silvic la 30 Octombrie 1852; a trecut treptat prin toate gradele ierarhice, fiind numit conservator la 1877, Inspector general la 1882, iar la 17 Ianuarie 1888 Administrator și Șef de serviciu în Direcția pădurilor. Printr'un decret de la 12 Octombrie 1893 a fost trecut la pensie, regretat de toți, cu un renume universal, admirat în Franța și 'n străinătate, și s'a stabilit la Aix, unde a fost și înmormîntat.

Două idei voi urmări în caracterizarea personalității lui Demontzey: pe de o parte inteligența de elită dovedită în rezolvarea celor mai grele probleme de silvicultură *reînpădurirea munților și stingerea torenților*, lucrare capitală, căreia și a consacrat întreaga-i carieră, dobîndind cu drept «autoritatea de *Maestru* în Franța și un strălucit renume în străinătate;» iar pe de altă parte tenacitatea lui

în această atitudine de anevoioasă întreprindere, căldura patriotică și nobilele sentimente, care le-a dovedit în întreaga-i viață.

În 1878 apare prima lui operă de o netăgăduită valoare «*L'Étude sur les travaux du reboisement et du gazonnement des montagnes*» publicat de Ministerul Agriculturii «după dorința Direcțiunii pădurilor». Ediția fiind oficială, nu or cine și-a putut-o procura; era mai mult făcută pentru serviciul francez, sub formă de instrucțiune. Aceasta 'i prima operă completă cu privire la asemenea lucrări; în ea autorul urmărise, după cum modest se exprimă «a deține seria învățămintelor care decurgeau dintr'o primă experiență și a extrage din ea metodele cele mai practice, cele mai economice, cele mai rezeși și cele mai sigure...» Demontzey înțelege că o asemenea operă trebuie răspândită și în 1882, sub titlul «*Traité pratique du Reboisement et du Gazonnement des montagnes*» apare o nouă ediție mai completă, în care însă lipsesc multe din detaliile primei ediții, care priveau numai serviciul francez.

Lucrarea lui Demontzey e menită a face șgomot; opinia publică se trezește, interesată mai ales de fotografiile și documentele de tot felul expuse la Expoziția din 1878, dar mai ales la cea din 1889; iar nenorocitele catastrofe produse de inundații și repetate în 1886, 1890, 1892 au scos din inerția obicinuită și autoritățile publice, care s'au pus pe votat legi, credite..... pentru întâmpinarea primejdiilor în viitor. În timp de numeroși ani lucrările conduse cu multă destoinicie de către Demontzey au dat rezultate din cele mai satisfăcătoare «s'au dobândit mari și serioase rezultate, interesând siguranța locuințelor, a orașelor, a satelor, protecția căilor de comunicație, dezvoltarea agriculturii, apărarea națională.....»

În curînd lucrarea lui Demontzey răsbate dincolo de hotarele Franței. Căci în 1878 Profesorul *Dr. Baron A. de Seckendorff-Gudent*, Directorul stațiunilor de experiențe din Austria, trimis la Paris pentru a studia partea forestieră a Expoziției din acel an, rămîne încîntat de strălucitele rezultate obținute în Franța cu reînpădurirea munților și stingerea torențelor. În 1880 el traduce în nemțește lucrarea lui Demontzey — Ediția oficială — ajunsă în curînd

clasică. O mare mișcare se produce în Austria, mai ales în urma groasnicilor inundații din 1882, care devastară Tirolul; în mijlocul dezastrului, studiul lui Demontzey și rezultatele minunate ale lucrărilor întreprinse sub conducerea lui în regiunea Alpilor francezi, serviră specialiștilor ca un far luminător. Rînd pe rînd Germania, Italia, Elveția..... trimit anchete de specialiști în Franța. Baronul de *Roesfeld* Conservator de păduri în Bavaria face o dare de seamă a excursiei sale în Franța: *Une excursion forestière dans le Sud-Est de la France 1884*; de asemenea fac un raport și silvicultorii trimiși în misiune de Italia în 1887, sub conducerea lui *Piccioli*, Directorul școlii forestiere din Val-lombrosa; iar *L. Gonin*, Inginer șef al Cantonului de Vaud (Elveția) scrie: *Visite d'un Ingénieur Suisse aux travaux de reboisement des Alpes français 1890*¹⁾. Toți recunosc unanim meritele lui Demontzey și a excelenței sale lucrări: *L'Etude sur les travaux.....* și recunosc de asemenea că prin sacrificiile făcute de stat și de silvicultori, Franța cu grandioasele sale lucrări, ocupă primul rînd în materie de reînpădurirea munților și corecțiunea torenților.

Aproape de sfîrșitul carierei, Demontzey, își încoronează activitatea cu o operă tot atît de capitală: *L'extinction des torrents en France par le reboisement*, apărută în 1894. Iată cum îndreptățește Demontzey și această publicațiune: «*Decan al agenților însărcinați cu reînpădurirea, în ajunul de a parăsi aceste lucrări, la cari am colaborat cu pasiune de la începutul lor și 'n loată cariera mea, consider ca o datorie de a expune rezultatele căpătate pînă azi în marea luptă **essentiellement française** întreprinsă în privirea torenților de o pleiadă de curajoși și entusiaști pădurari*».

L'extinction des torrents en France par le reboisement «e corolarul obligator al reînpăduririi munților, care rămîne scopul final de atins». Se compune din 2 părți cu un apendice și cu 32 planșe, oferind planurile și profilele torenților; aice găsim icoana fidelă a unei activități neobosite

1) În asemenea misiuni au fost trimiși și agenți silvici Romîni. O dare de seamă amănunțită asupra a o parte din aceste lucrări a fost făcută de autorul acestor rînduri. A se vedea memoriul prezentat onor. Minister al Domeniilor și publicat în 1897, în Buletinul Ministerului.

de 30 ani. Descrierile torenților celor mai caracteristici sînt sprijinite de o serie de vederi fotografice reproduse în fototipie de d-l Ch. Kuss, Inspector silvic.

Iată în cîte-va cuvinte activitatea cu deosebire inteligentă dovedită de ilustrul Demontzey în greua lucrare de reîmpădurirea munților și stîngerea torenților. «Cartea sa a devenit un cod a reîmpăduririlor» iar eficacitatea metodei barajelor în corecțiunea torenților poate servi de exemplu pentru toate cazurile asemănătoare. Demontzey a creat modelul, după care e ușurată continuarea operei de «restaurare și conservare a terenurilor de la munte».

Dar atîta nu ajunge. Pentru cine a citit diferitele lui lucrări și în special pentru cine l'a cunoscut Demontzey apare mai ales ca un om de inimă. Și ce mult lucru e aceasta. În misiunea 'i ingrată, piedica mare de care se lovește un silvicultor e mai ales inerția puterilor publice și nepăsarea spiritelor, cari nu sînt pătrunse de serviciul ce ei 'l poate aduce. Trebuie adese-orî ca natura să ne strîmtozeze cu toate dezastrele care e în stare să le facă pentru ca să se ia măsuri de îndreptare. Probe despre această nepăsare ne dau toate statele mari ale Europei civilizate, cu deosebire în întîrzierea lucrărilor de reîmpăduriri și corecțiunii de torenți, a căror maestru e însuși Demontzey, întîrziere ce pricinuește atîtea nenorociri. Pentru a învinge aceste piedici, aceasta-i este de trebuință silvicultorului, nu numai cunoștința meseriei lui, dar și tenacitate în întreprinderi și mai ales inimă. Demontzey le-a avut cu prisosință. «Nu știu, zice el, o mai nobilă misiune de cit cea de a ajuta natura, pentru a reconstitui în munții noștri ordinea, pe care ea o rînduise așa de bine și pe care **numai** neprevederea și egoismul omului au schimbat-o într'un adevărat baos».

Sarcina e grea și ingrată, silvicultorul singur răzbate munții desgoliți, vîgăunile întundate căutînd a le îmblîndi. Vara, cînd turiștii străbat munții pentru ambițiunea deșartă de a-și pune numele pe cine știe ce stîncă, și trec cu nepăsare pe acolo, pe unde silvicultorul trece cu durere, căci singur silvicultorul simte că natura cu legile ei fatale nu mai samănă păduri unde mina noastră imprudentă le-a tăiat și nu mai restatornicește pajîstea de unde neprevederea

a contribuit să facă să dispară humusul. Primejdiile amenință! Silviculorul trebuie să fie gata în orî-ce moment, el trebuie să fie om de inimă, patriot sincer. Silviculorul trebuie să dea alarma și să ia în asemine împrejurări nenorocite, măsuri pentru siguranța oamenilor, a orașelor și a satelor, a căilor de comunicație, a hotarelor țării, măsuri deci pentru siguranța națională.

Demontzey este acela care în toată îndelunga lui carieră ne dă dovada cea mai frumoasă de sacrificii dezinteresate; la rîvna omului de știință, el adaugă căldura sentimentului patriotic. Și termină senin strălucita-i carieră cu următoarele cuvinte puse în gura tuturor silviculorilor francezi: *«Feriți-vă de a ajuta, în sfera lor de acțiune, la ridicarea Patriei, ei (silviculorii) mulțumesc lui Dumnezeu pentru nobila misiune, care le-a fost dată și oamenilor de elită pentru înaltele și prețioasele încurajări cu care ei voesc foarte adese ori a-i onora»*.

Să fie această distinsă viață de om și aceste frumoase cuvinte pildă, mai ales silviculorilor noștri, cari cufundați, cum sînt de obicei în biurocrație, se îngrozesc și une ori devin blazați în fața lucrărilor de nimic pe cari aș a le executa în natură, dar mite cînd ar fi vorba de o luptă ca aceia pe care a dus-o Demontzey toată viața cu atîta curaj și inteligență.

Vroind a face mai cunoscută cu aceste cîte-va trăsături figura distinsă a ilustrului silviculor francez, *Prosper Demontzey*, îmi îndeplinesc în același timp, o sfință datoric, față de memoria acestui bărbat a căruia rară inteligență și nobil caracter, am admirat și de la care personal am primit multe lumini în cercetarea grandioaselor lucrări de *restaurare și conservare a terenurilor din munți* cu prilejul misiunii mele în Franța din 1895 — 1896.

N. C. Nădejde.

COMUNICARI ȘI FAPTE DIVERSE

Către d-nii membrii ai societății «Progresul silvic»

În urma deciziunii comitetului central de administrație din ședința de la 13 Martie a. c. și conform statutelor societății, d-nii

membrii ai societății sînt convocați în adunarea generală, în zilele de 7, 8 și 9 Maiu a. c. orele 8 seara, în localul Administrației Domeniului Coronei, unde este sediul societății.

Ordinea zilei va fi următoarea:

1) Raportul de expunerea activității și situațiunii financiare a societății;

2) Prezentarea budgetului pe anul viitor 1898—1899;

3) Alegerea Comisiunii de verificare a acestor situațiuni;

4) Desbaterea următoarelor chestiuni, din cari parte rămase din anul trecut:

a) Defrișarea pădurilor particulare (continuare);

b) Curățirile în păduri, sub toate raporturile;

c) Discuțiunea asupra proiectului de lege al Regimului apelor și observațiunii, ce se vor prezenta de d-l Ar. Eustațiu.

d) Complectarea Art. 13 din statute prin adăugirea următorului alineat:

«Membrii activi, cari nu au achitat cotizația lor la Societate în timp de 6 luni, Comitetul are facultatea după o înștiințare în scris, ce le va adresa Președintele, de a-i declara ca încetînd de a face parte din Societate.

5) A se autoriza Comitetul central de administrație să desemneze o persoană ce se va plăti, care să coordoneze cele trei dicționare deja premiate alegînd materiile de preferință a se imprima, a completa chiar acele din cuvinte, cari nu ar fi destul de clare, adnotînd tot-dea-una proveniențele cuvintelor.

6) Aprobarea raportului Comisiunii de verificare a situației financiare.

7) Alegerea noului Comitet central de administrație.

Se face cunoscut cu această ocazie că la timp se va interveni pe lingă Onor. Minister al Domeniilor cit și pe lingă Onor. Direcțiune C. F. R. spre a se obține ca și în anul precedent să se concedieze pentru domniile membrii, agenții în serviciul statului precum și reducerea taxelor de voiaj.

Prețul semințelor forestiere. — Casa *Joseph Jenewein* din Innsbruck (Tirol) ne comunică următoarea listă definitivă de prețuri curente pentru anul 1898.

Semințe de conifere.

	Germin.	100 K.		Germin.	p. 100 k.
	%	Fr.		%	Fr.
Pinus larix . . .	40 - 50	430.—	Pin. cembra . . .	—	60.—
» picea . . .	70—80	500.—	» montana . . .	80	480.—
» silvestris 70—80		560.—	» » var. uncin. 70—80		700.—
» austriaca 60—90		380.—	» maritima 70		80.—
»abies 40—50 ^o / ₁₀		200.—	» laricio . . . 75—80		600.—
» strobus p. Kil. 70		12.—			

Semințe de arbori și arbuși.

	p. 100 k		p. 100 k
	Frs.		Frs.
Acer campestre	60.—	Juglans nigra	60.—
» negundo	80.—	Juniperus communis	40.—
» platanoides	80.—	Ligustrum vulgare	70.—
» pseudo-platanus	120.—	Morus alba	7.—
Ailanthus glandulosa	80.—	» nigra	7,50
Alnus glutinosa	110.—	Pirus communis	5.—
» incana	180.—	» malus	2,50
» viridis	110.—	Prunus mahaleb	90.—
Berberis vulgaris	65.—	Quercus pedunculata	15.—
Betula alba	80.—	» rubra	—
Carpinus betulus	80.—	Robinia pseudo-acacia	80.—
Celtis australis	140.—	Sorbus aucuparia	30.—
Cartaegus oxyacantha	50.—	Spartium scoparium	80.—
Fagus sylvatica	80.—	Tillia europ. grandifolia	130.—
Fraxinus excelsior	30.—	» » parvifolia	—
» ornus	70.—	Ulex europaeus	3,70
Gleditschia triacanthos	60.—	Ulmus montana	60.—
Hippophaë rhamnoides	4,40		

P.

INFORMAȚIUNI

A treia conferință a societății «Progresul silvic» fixată pentru Sîmbătă seară, 7 Martie a. c., nu s'a mai ținut din cauză de boală a d-lui Mihail Tănăsescu, sub-inspector silvic, care se însărcinase a vorbi despre *pășunarea în pădurile Statului*, subiect ce fusese ales de regretatul Petraru.

Comitetul central de administrație al Societății, întrunindu-se în ziua de 13 Martie a. c. a ales, conform Statutelor, pe M. Tănăsescu, membru în comitet în locul vacant.

În același timp s'a decis ca d. M. Tănăsescu să facă parte și din comitetul de redacție al Revistei.

Conform art. 9 din statute s'a admis de comitetul central, ca membrii activi ai Societății, domnii: P. Bălăceanu

Inspector domenial, N. Saegiu, C. Miclescu și Ilie Păunescu profesori la școala specială de silvicultură și St. Cămărășescu, gard general silvic.

* * *

Comitetul central de administrație a mai hotărât a se trimite *Revista Pădurilor* în mod gratuit la 4 Societăți de citire din Bucovina și anume: Societatea «*Lumina*» din suburbia Cernăuțului Clocucica; Societatea «*Sentinelă poporului*» din Solea; Societatea «*Viitorul*» din Patrauș și Societatea «*Trezvia*» din Mahala.

* * *

Din 253 păduri, pentru a căror vânzare s'a ținut licitații în zilele de 9 și 17 Februarie a. c. s'a adjudecat 19; iar pentru vânzarea celor alte s'a publicat o nouă licitație pentru ziua de 18 Maiu a. c.

* * *

D. G. Huffel anunță prin *Revue des Eaux et forêts*, moartea regretatului Th. G. Petraru, prin următorii termeni: «Aflăm cu regret moartea lui Th. Petraru, profesor la școala de silvicultură de lângă București. Petraru a fost unul din cei mai distinși printre elevii străini la școala din Nancy, unde a lăsat cele mai frumoase amintiri. Rămăsese credincios principiilor învățate în Franța și cu o rară inteligență și mult bun simț știuse să le aplice condițiunilor cu totul speciale a pădurilor patriei sale. Moartea sa este o pierdere pentru silvicultura Română».

* * *

Tot în *Revue des Eaux et forêts* D. Huffel, într'o notiță asupra venitului pădurilor statului Român pe Exercițiul 1896—97, la sfârșit adaugă: «Guvernul Român n'a înțeles încă, că pentru a recolta trebuie să sâmenî. Pădurile Statului nu vor deveni în adevăr productive de cît după ce se vor construi drumuri și se vor executa lucrările necesare pentru *punerea lor în valoare*».

BIBLIOGRAFIE

Sumarul Revistelor apărute în cursul lunii Martie.

Jurnalul Societății Centrale Agricole — No. 7. — Viticultura (cum stăm și ce ar mai fi de făcut). Așezămintele de credit pentru micii cultivatori, de *N. O. Popoviči-Lupa*; — Necrolog, de *N. O. Popoviči-Lupa*; — Cutia cu scrisori. — Informațiuni. — Buletin agricol. — Buletin climatologic. — Anunțuri.

No. 8 — Conservarea lemnului, de *Maximilian Popoviči*; — Industria viermilor de mătase. — Indreptarea calendarului din punctul de vedere economic. — În chestia stupului Berlepsch-Grand, față de stupul Hermes, de *Gh. N. Juncu*; — Cutia cu scrisori. — Informațiuni. — Bibliografie. — Buletin agricol.

No. 9 — Semănatul orzului, de *N. O. Popoviči-Lupa*; — Ceapa, de *I. Hașeganu*; — Tratarea grîului, orzului și ovăzului cu peatră vinată (sulfat de cupru) și sulfură de potasie, de *Maximilian Popoviči*; — Cultura pomilor și cultura albinelor. — Cutia cu scrisori. — Informațiuni. — Diverse. — Bibliografie. — Buletin agricol. — Buletin climatologic. — Anunțuri.

Gazeta Săteanului No. 3. — Sărmana, de *S. N.*; — Către învățători, de *A. Vlahuță*; — Două bilete pierdute, de *Caragiale*; — Soarele, de *N.*; — Nu te mai întoarce (poesie), de *A. Vlahuță*; — Moartea, de *S. N.*; — Despre educația copiilor, de *G. M. S.*; — Să ne mișcăm, de *C. G.*; — Cine dă un ban, Dumnezeu îi dă doi, de *S. Teodorescu-Kirileanu*; — Un jubileu, de *C. G.*; — Aur din aramă, (anecdota) de *Th. D. Speranția*; — Cronica Agricolă, de *C.*; — Ingrijirea păsărilor și măsurile pentru a le apăra de paraziți, de *I. St. Furtună*; — Crescerea bivolițelor, de *Ad-ția fermei Studina*; — Conferența lui Caragiale de la Ateneu, de *Reporter*; — Clima lunii Noembrie, 1997 st. n. *St. C. Hepites*; — De bubă (desceîntece populare), *St. Țuțescu*; — Buletin Comercial. — Cele mai bune plante de nutreț pentru România.

Amicul Agricultorului No. 5. — Cronica din țară; — Cronica din afară; — Pentru agricultori; — Exportul cerealelor Rusești; — Mălura; — Cultura viermilor de mătase în 1897; — Cele mai bune plante de nutreț.

No. 6. — Cronica; — Orzoaica de Moravia; — Cauza depreciierilor cerealelor; — Industria spirtului; — Streinii despre portul Constanța. — Lămuriri asupra aplicării îngrășămintelor chimice; — Asphidiotus, o filoxeră a pomilor; — Sciri.

E R A T A

În No. pe Februarie s'aun strecurat următoarele erori:

La pag. 38, rîndul 22 în loc de <i>înrolat</i>	să se citească <i>internat.</i>
» 34, » 10 » <i>terminînd</i>	» <i>termină.</i>
» 35, » 26 » <i>la care în aceeași zi</i>	» <i>la care pe aceeași zi.</i>
» 36, » 33 » <i>restrînse resurse</i>	» <i>restrînsele resurse.</i>

OCOLUL MODEL

De cită-va vreme se agită ideia înființării unui *ocol* denumit *model*, atașat pe lângă școala specială de silvicultură de la Brănești. Ne aducem aminte că mai înainte de ridicarea acestei propunerii, se vorbea despre împărțirea actualului ocol Cernica, în două ocoale, *ambele cu reședința la Brănești* sau mai bine zis la școală. Intru cit această împărțire era sau nu necesară din punctul de vedere a unei mai bune gestiuni a pădurilor și chiar a întregii administrații domeniiale a județului Ilfov, vom arăta altă dată. Că în județul Ilfov trebuie să se mai creeze un ocol, aceasta trebuie s'o recunoască oricine cunoaște acest bogat județ; dar de la o nouă împărțire în ocoale, având în vedere interesul general, pină la creațiunea unui așa zis *model*, credem că este o oare-care distanță.

Incontestabil că și noi am fi împărțășit cu totul această idee, dacă am fi avut cel puțin probabilitatea, că creațiunea unui model ne-ar fi putut da niște rezultate reale, niște rezultate cari să ne dovedească că alcătuirea unui asemenea ocol pe lângă școala de silvicultură este necesară. Credem că scopul nostru, al silvicultorilor statului, nu ar trebui să fie ca să creem numai un ocol model, — cu toate că un asemenea lucru se poate face foarte ușor pe hirtie, fără ca starea lucrurilor, gospodăria silvică, adică : amenajarea, exploatarea și gestiunea pădurilor să fie și ea model. — credem dar că mai bine de cit să botezăm noi un ocol cu numele de model, ceia ce este foarte lesne, să facem așa, să îl conducem așa fel, că lucrările efectuate într'insul să îl atragă mai mult sau mai puțin această denumire, și credem că noi ar trebui atunci să tindem ca toate ocoalele din țară să fie model, să fie un fel de stimulante între modele !! De ce adică să fie numai unul ?

Adevărata valoare a unui serviciu, starea lui de progres nu rezidă, nu se dovedește prin cazuri izolate, chiar d'ar fi modele (natural judecate relativ), ea depinde de înflorirea întregii stări a lucrurilor, de ameliorarea generală. Proverbul zice: «*cu o floare nu se face primăvară*».

Se presupunem că am avea creat un ocol model din toate punctele de vedere și că toate cele alte din țară, căci vorbim de pădurile statului numai, ar fi într'o stare de plin sau foarte mediocră. Adică unde ar fi progresul? căci în cazul nostru nu credem că putem să aplicăm paralelul fermelor model.

Și apoi ce am înțelege printr'un ocol model? precum și cari ar fi condițiunile, pe cari trebuie să le împlinească un ocol pentru a se denumi ast-fel? Oare faptul că un ocol ar fi atașat pe lângă o școală specială de silvicultură, este suficient pentru ca să fie și model?

Noi credem că faptul atașării este cea mai secundară dintre condițiuni. Un ocol model este așa greu de realizat, că nici într'o țară din cele avansate în silvicultură nu s'a gândit nimeni până astăzi, după cât știm, la o asemenea invențiune. Starea de model a unui ocol o găsim așa de greu, în cât ne aflăm în nedumerire chiar de a'î găsi o definițiune; necum de a 'l avea realizat.

Un ocol model trebuie să îndeplinească alitea condițiuni, ce nu se pot realiza de cât foarte greu, dar dacă am mai lăsa ceva... poate că ar fi posibil... adică ca ocolul să fie mai mult or mai puțin model, chiar model deplin greu de realizat, nu în pădurile de cer și șleau în mare majoritate cu desăvirșire ruinate cum sint acele ce formează ocolul Cernica, dar nu știm în cari alte păduri frumoase de stejar și rășinoase din țară.

Un asemenea ocol pe lângă o administrațiune cu totul superioară și abundentă, trebuie să mai îndeplinească niște condițiuni de transport cari să nu lase nimic de dorit, ca

șosele în păduri etc. apoi pădurile să fie cu planuri bine determinate și aplicate pe fața pământului, cu amenajamente model rămase definitive, a căror strictă aplicare să nu fie împedicată sau întârziată din cauze independente de prescripțiunile lui; pădurile se fie de o importanță ca masiv și esențe ast-fel ca tratamentele aplicate se fie din cele mai științifice și raționale, iar sacrificiile ce s'ar face cu asemenea exploatari să fie din cele mai rodnice. Cam aceasta am înțelege noi printr'un ocol model. Oare din câte-va păduri cu o suprațată cam de 2000 H. a. cer și cam 1000 H. a. șleaă s'ar putea constitui un ast-fel de ocol? Lăsăm dar aprecierii și judecătoii colegilor, întru cit o asemenea creațiune se poate realiza la noi; nu în starea actuală a lucrurilor... dar în o stare de progres cu mult mai înaintată.

Dacă există intențiunea să se creeze ceva... trebuie să se urmărească un scop. Atunci care ar fi scopul modelului? Ca să instruiască pe silvicultorii din țară, după cum fermele model pot să instruiască pe agricultorii doritori de progres? Credem că nu, căci după cum am zis, nu în păduri de felul celor ce compun ocolul Cernica se pot face lucrări mari de silvicultură, lucrări de mare importanță tehnică, nepermițind aceasta nici starea, nici felul masivelor; deci nu rămâne să profite de cit elevii școalei, dar aceștia au nevoie, pentru educațiunea și instrucțiunea lor silvică, să vadă nu numai pădurile ce ar cădea în ocolul atașat școalei și cari nu sint de însemnată importanță silvicultorească, ci trebuie ca prin excursiuni variate în diferitele părți ale țarei, să cunoască alii regiunile de cimp, cit și pe cele de podgorie și munte.

Afară de aceasta sistemul de a avea ocol sau ocoale atașate la școală nu există nici într'o țară unde silvicultura a făcut progrese reale mari, și de unde putem lua modeluri și aceasta de sigur pentru că nu este nici o nevoie.

La Nancy, școală destul de veche, care a dat generații

de silvicultorii eminenți ca Demonfzey, Broillard, Bouquet de la Grye, Boppe etc., știm cu toții, că excursiunile se fac după necesitățile cursurilor în diferite păduri. Elevii împreună cu profesorii respectivi vizitează toate regiunile ce par mai necesare pentru concretizarea studiilor ce se fac în școală și în toate părțile sînt primiți în modul cel mai călduros de agenții respectivi, excursiunile sînt adevărate zile de serbătoare. Atît elevii de la Nancy cît și acei de la Barres, în fiecare săptămînă merg la o pădure din apropiere pentru a lua parte la diferite operațiuni ce se efectuează de agentul respectiv.

În Austria, Academia de silvicultură din Viena, face excursiunile acolo unde cred de cuviință profesorii respectivi și nu are nici un ocol atașat.

În România de și școala nu există de cit de 4 ani, deja regulamentul pentru aplicarea legii de organizare a învățămîntului profesional făcut la 1894 s'a schimbat în 1896. fără să se fi modificat vr'un articol din lege și în special în ceea ce privește școala de silvicultură nu se aduce vr'o modificare de interes general, ci niște modificări de interes cu totul privat, fără importanță și unele nici chiar în spiritul legii. Așa art. 40 din lege zice: «*Scoala va fi instalată la una din pădurile principale ale statului*»; iar art. 47 alin. ultim zice: «*patru ocoale silvice vor servi la practica stagiariilor pentru lucrări tehnice și administrative*».

Art. 138 din vechiul regulament devenit art. 143 în cel nou zice: «*În timpul celor 2 ani de studii elevii vor face aplicațiunile la toate cursurile, sub conducerea și privegherea directorului și a personalului învățător, atît în pădurea școlii și în pepinierile ei, cit și în grădina botanică etc.*» În ceea ce privește dar practica elevilor, nici chiar în noul regulament nu este vorba de ocol model.

Apoi adevărata practică nu se face ca elev, ci ca stagiar pentru care avem alin. citat din art. 47 al legii. Pentru complectarea acestui aliniat, art. 139 din vechiul regulament sună ast-fel: «*...absolvenții vor face practică sil-*

vică la pădurile statului din ocolul Sinaia, Cimpina, Cernica, Snagov afectate scoalei»; iar art. 144 din noul regulament zice: «după terminarea cu succes a cursurilor, elevii vor face practică silvică în pădurile statului din inspecție (regiunea) în raza căreia cade scoala...» Cum vedem, nici această modificare a regulamentului nu este de vr'un interes general, afară doar că pe cînd *legea* fixează numărul de ocoale unde stagiarii vor face practică, noul articol din *Regulament*, vorbește de pădurile din inspecție. În alte aliniate noul regulament este mai complet și mai categoric; așa alin. ultim. art. 144 zice: «Acele lucrări se vor executa de stagiarii atașați pe lingă șefii de ocoale». Apoi: «conducerea lucrărilor practice ale stagiarii cade în sarcina șefilor de ocoale... sub controlul și răspunderea Inspectorului respectiv» și în fine art. 148: «Pentru fie-care elev stagiar se va ține de către șeful de ocol: o foaie personală, un dosar de lucrări». Din aceste citații se vede că se vorbește în lege și regulament despre toate, dar absolut nicăeri nu e vorba de un anume ocol atașat la școală, ba din contra se spune clar, că practica se va face, după cum este și necesar, în diferite ocoale din inspecție.

La noi însă, fiind-că atunci cînd nu ne vine tocmai bine—nu prea voim să ținem în seamă ceea ce se face în alte părți,—cînd poate am fi jenați de alte împrejurări, —sau am avea alte planuri în vedere, —natural căutăm soluțiunea care ne convine mai bine, neconsiderînd legea și regulamentul, căutăm să creem ocol model, și chiar cu administrație deosebită, poate și în considerațiunea ca mai tîrziu un ocol nefiind suficient pentru practica tuturor elevilor, cercul fiind prea restrîns, să se creeze o circumscripție model, sau chiar inspecție. În acest caz însă, denumirea de *ocol model*, credem că ar fi mai bine dacă s'ar înlocui cu cea de *ocol cu tendințe*.

PĂDURILE RĂȘINOASE DIN ȚARĂ¹⁾

II.

Discuțiunile urmate relativ la tratamentele ce convin pădurilor rășinoase și opiniile exprimate.

Domnule Președinte, Domnilor!

Am arătat cum s'a exploatat pădurile rășinoase în trecut și ce rezultate am obținut. Înainte de a trage concluziuni pentru viitor, voi arăta în scurt ce discuțiuni s'a urmat asupra tratamentelor de adoptat și ce păreri s'a emis.

Pentru prima oară cestiunea pădurilor rășinoase a fost pusă în discuție la adunarea societății «Progresul silvic» în anul 1889 sub forma următoare: «Care sînt pentru regiunile de munte amenajamentele cele mai simple și ușor de aplicat potrivit cu circumstanțele noastre economice».

După oare-cari discuții, de și se formulase propuneri, se amîna această cestiune pentru anul următor, spre a se studia mai bine. Dar și în anul următor societatea amîna de a'și da părerea. La adunarea din 1891, luna Mai, din nou se discuta această cestiune, și se formulează următoarele propuneri:

1) Propunerea D-lui V. C. Munteanu.

Pentru motivele dezvoltate în adunările generale ale societății «Progresul silvic» din anii 1889, 1890 și 1891 și în special pentru a înlesni exploatațiunea pădurilor din regiunile de munte, adunarea generală a societății «Progresul silvic» consideră că tăerea de odată a tuturor arborilor cu valoare comercială din pădurile de brad și molift prin bande alterne sau și prin bande succesive, nu este nici antiștiințifică, nici nu compromite regenerarea pădurii cu specii rășinoase, cu condițiune de a respecta pe coama munților o zonă de protecțiune.

2) D-l N. G. Popovici 'și menține propunerea ce a formulat și la adunarea precedentă și care este următoarea:

a) Pentru zonele înalte de munte, unde regenerarea este dificilă, să se admită codrul grădinarit cu cupoane de întindere cît se poate mai mică față cu abundența actuală a

1) A se vedea «Revista pădurilor» pe luna Martie.

materialului lemnos matur, ce se găsește astăzi în pădurile de munte ale țării noastre.

b) Pentru zonele de mijloc unde rășinoasele sînt în amestec cu foioase, să se admită codrul regulat cu trecerea directă de la tăerea de însămînțare la tăerea definitivă.

c) Pentru zonele inferioare, unde rășinoasele au dispărut aproape cu desăvîrșire, să se admită codrul regulat, care să aibă scopul cultural de a înmulți rășinoasele dispărute.

3) A treia propunere a fost făcută de mine ast-fel: În regiunile de munte, unde grădînăritul sau tratamentul lămuririlor nu se poate aplica pădurilor rășinoase din cauza circumstanțelor economice și în special al lipsei căilor de comunicație să se taie pădurile ras în parchete regulate, însămînțîndu-se în urmă artificial cu molift. Se vor excepta părțile de teren abrupte sau stîncioase, unde nu se va crede sigură însămînțarea artificială, exploatîndu-se acestea prin grădînărit, care se rentează, nefiind făcut pe suprafețe prea întinse.

4) A patra propunere făcută de D-l Antonescu Petre conchide după espunerea motivelor ast-fel:

Fără a esclude în mod absolut experimentarea pe o mică scară a diferitelor metode de exploatare isvorite din trebuințe locale, sub-semnatul este de părere, a se recomanda grădînăritul ca tratament, căruia urmează a i se da cea mai mare estensiune pretutindeni acolo unde molidul și bradul formează masive pure ori amestecate fie între dîsele, fie asociate cu fagul esență de umbră asemenea primitoare de un asemenea tratament.

Opinez afară de aceasta a se recomanda aplicațiunea grădînăritului din cauza simplificărei mecanismului său în acele masive chiar, unde esența exclusivă este fagul și aceasta pînă la o mai mare creștere a lemnului acestei specii, cînd proporțional cu înmulțirea numărului agenților silvici, se va da precădere codrului regulat cu lămuriri și însămînțări naturale.

Adunarea admite toate aceste patru propuneri rămînînd a se aplica una sau alta conform împrejurărilor locale.

Foarte bine s'a pronunțat adunarea, după cum a fost pusă chestiunea. Nu însă chestiunea tratamentelor ce convin pădurilor de munte trebuia discutată ci cu totul alta. Chestiunea ce ne interesează este următoarea:

În țara noastră nu putem exploata toate pădurile rășinoase după tratamentul grădinarit său al lămuririlor, fiindcă ne găsim în ast-fel de circumstanțe economice, în cât nu ne rentează exploatarea după aceste tratamente. Cum am putea dar proceda mai bine la exploatarea acestor păduri seculare, fără a le compromite regenerarea cu esențe de aceeași valoare ?

Ast-fel dar această chestiune a rămas nerezolvată și discutabilă.

În 1892 M. Vasilescu într'un articol intitulat «Aplicațiunea modalităților codrului», publicat în «Revista pădurilor», descrie tratamentele ce se aplică pădurilor de munte din Austria. Arată cât este de răspîdită în Stiria, Tirol, Salskamergut, Boemia, etc. metoda tăerilor rase, descrie pericolele de care sînt amenințate pădurile plantate numai cu molid și pin și care pot fi distruse de *Liparis monacha* și *Gastropacha* pini arată cum la congresul forestier convocat la Viena în zilele de 21 și 23 Februarie 1892 sub președinția Principilor Colorado Maunsfeld și Schwarzenberg, în care s'a discutat cu oare mare interes cauzele aparițiunii insectului *Liparis monacha* și măsurile ce trebuiesc luate pentru prevenirea calamităților, la care ar putea să dea naștere acest inimic înverșunat al massivelor de molid și pin și că s'a admis între altele cu mare majoritate, că această modalitate de tratament (tăerile rase) nu trebuie nici de cum părăsită, de oare-ce ea este impusă de timpul modern în care noi trăim și că cu sau fără *Liparis* ea trebuie menținută, căutîndu-se a se lua dispozițiunile necesare pentru reducerea sau înlăturarea cu totul a flagelului, la care dă naștere acest insect.

La 1893 din nou se agită chestiunea tăerilor rase, care acum e susținută și de D. Iohan Pitschak consilier silvic în Austria și adus în țară de D. P. Carp fost ministru al domeniilor statului. Domnul Pitschak obține chiar încuviințarea ministerului de a merge cu mai mulți silvicultori romîni în Bucovina spre a le arăta rezultatele tăerilor rase ce se aplică acolo. La această excursiune am luat și eu parte și am făcut către Domnul Administrator al Domeniului Coroanei o dare de seamă, prin care arăt, că tăerile rase cu însămînțări artificiale au dat rezultate destul de mulțumitoare.

În fine în anul 1894 Aprilie 22, chestiunea se aduce din

noù în desbaterea adunării societății «Progresul silvic», sub următoarea formă: Introducerea și aplicarea tăerilor rase la munte poate fi avantajoasă în România ?

După ce iaș parte la desbatere D-nii N. R. Danilescu, N. G. Popovici, sub semnatul, G. Stătescu, Er. Gheorghiu, P. Antonescu, se formulează în ședința următoare patru propuneri din care două ale D-lor N. G. Popovici și G. Stătescu sînt contra introducerii tăerilor rase, iar alte două propuneri ale D-lui V. C. Munteanu la care s'a asociat și N. R. Danilescu și una a mea erau pentru introducerea tăerilor rase.

S'a primit de adunare propunerea D-lui N. G. Popovici. De astă dată, de și cestiunea a fost mai bine pusă, totuși adunarea s'a pronunțat contra tăerilor rase. Cestiunea însă nu s'a rezolvat, pentru că multe păduri de rășinoase din munte staū virgine și așteaptă exploatarea, care nu se poate întreprinde de nimeni în circumstanțele actuale economice și cu tratamentele grădănit sau lămuriri. Ast-fel se discută din noù în «Revista pădurilor» și în acelaș an D. Mihăescu Sirius recunoscînd rezultatele bune ce au dat tăerile rase în Bucovina, e contra acestui tratament la noi și susține grădănitul.

Regretatul N. R. Danilescu, care s'a distins ca profesor, prin scrierile sale și munca din toată inima ce a depus, pentru progresul silviculturii în țară, publică un articol intitulat: «Contribuțiunii la introducerea tratamentului prin tăeri rase la munte», în care tratează cestiunea foarte bine, din punct de vedere științific cît și practic, arătînd toate avantajile tăerilor rase cu însemnătări artificiale și relele rezultate ce am obținut cu metoda poreclită pînă acum grădănit.

La acest articol răspunde tot prin revistă decedatul inspector silvic M. Rădulescu combătînd tăerile rase fără a sdruncina cătuși de puțin argumentele lui Danilescu și evita de a'și da părerea precis asupra tratamentului ce s'ar putea aplica pădurilor de munte, cestiunea fiind grea.

Domnul Hüffel sub-inspector forestier și profesor la școala forestieră din Nancy sub titlu «Brădeturile din Carpații Romîniei», publică un articol în «Revue des eaux et forêts», din 1894, foarte interesant, prin care se pronunță

absolut în contra tăerilor rase. Precisează ast-fel cauzele pentru care nu se rentează exploatarea pădurilor rășinoase după tratamentul grădinărit sau lămuriri: nu sînt necesități, nu sînt industrii indigene, nu este comerț, nu sînt căi de transport. Apoi zice: Această situațiune se va prelungi atît cît nu vor fi drumuri bune, care se lege văile munților cu rețeaua drumurilor de fer, sau cu porturile marilor rîuri, atît cît nu vor fi pentru produse de bușeură ușoare, care nu se vor naște de cît cu progresul general al civilizațiunei țarei. Și conchide ast-fel: Or-care ar fi dar nerăbdarea romînilor, trebuie ca ei să se rezigneze a aștepta încă, pentru a vinde brazii lor, fără a'i risipi.

Cam cu zece ani mai înainte a fost de aceeași opinie D-l Broillard profesor la școala forestieră din Nancy, care a fost adus în țară de Ministerul domeniilor statului tot pentru a-și da opinia asupra exlopatărei pădurilor noastre.

Apoi D-l Tănăsescu Mihail sub-inspector silvic comentînd articolul D-lui Hüffel, se declară partisan al tratamentulului grădinărit, propunînd în același timp experiența tăerilor rase.

Resumînd discuțiunile urmate pînă acum, vedem de o parte pe D-nii N. Popovici, răposatul G. Stătescu, P. Antonescu, M. Rădulescu și alții cu D-nii Broillard și Hüffel pronunțîndu-se cu totul contra întroducerei tăerilor rase în munții României, iar pe de altă parte pe D-nii V. C. Munteanu, regretatul N. R. Danilescu, E. Gheorghiu, sub-semnatul și alții cu D-l Pitschek consilier silvic, susținînd întroducerea tăerilor rase cu însămințări artificiale.

Trebuie să lămurese bine însă, că cei cari susțin tăerile rase nu esclud tratamentul lămuririlor și grădinăritul, unde se pot aplica, și nu văd în întroducerea tăerilor rase generalizarea lor în munții noștri.

Ne găsim dar în următoarele dileme:

După cei d'întîi se nu exploatăm pădurile rașinoase, pînă ce li se va mări valoarea, ca să se renteze exploatarea după tratamentele grădinărit sau lămuriri.

După cei d'al doilea din contră se exploatăm pădurile de munte după cum fac vecinii noștri din Austro-Ungaria, tăind și ras, dacă împrejurările ne permit.

III.

Tratamentele ce se aplică pădurilor rășinoase din țările apusene.

În Franția de unde vine curentul contra tăerilor rase, nu se admite regenerarea pădurilor, de cît pe calea naturală. Francezii au făcut experiența cu metoda numită «fire et aire» de la care au obținut rezultate rele. Nu trebuie însă confundată această metodă cu tăerile rase, căci pe cînd în metoda «fire et aire» se scoate tot ce are valoare comercială din parchetul în vînd de exploatare, lăsînd naturei grija de a regenera suprafața tăiată prin aducerea semințelor de vînt, cu totul contrariu e la tăerile rase, unde se prescriu toate îngrijirile culturale începînd de la semănare sau plantație.

Tăerea rasă nu este cunoscută în Franția ca o modalitate a aplicațiunii codrului, pe cînd în Germania și Austria este bine definită și mult explicată. Cred că acum se înțelege, pentru ce școala franceză nu admite nici într'un chip tăeri rase și aplică pădurilor rășinoase numai tratamentul lămuririlor sau grădinărit.

În Germania și Austro-Ungaria se practică foarte mult tăerile rase la rășinoase cu însămînțări artificiale sau plantațiuni și în multe părți din Transilvania pe care le cunosc, la pădurile de molid se lasă însămînțarea la voia naturei, ca pe valea Bieazului, Bistricioarei, Mureșului și altele. Însămînțarea reușește sigur tot-d'auna fără a întîrzia prea mult.

D-l Petre Antonescu sub-inspector silvic anul trecut în conferința sa «Studii asupra situațiunei economiei forestiere în Austria» la capitolul IV în care tratează despre starea de dezvoltare a silviculturii în diferite țări ale Austriei, ne arată precis că în Boemia încă din secolul trecut metoda adoptată pentru exploatarea pădurilor rășinoase a fost tăerea rasă cu însămînțări artificiale și acum în urmă se întrebuintează pentru repopulare mai mult plantațiunile.

În Moravia și Silesia de asemenea principalul tratament este tăerea rasă cu însămînțări artificiale, cărora acum se substituie plantațiunile.

În Austria de sus în majoritate se aplică tot tăerile rase. Grădinaritul se aplică numai în zonele vecine cu limita vegetațiunii forestiere, ori acolo unde pantele fiind foarte repezi și terenul în cas de desgolire, ar fi supus surpăturilor, ori ar da naștere la rotogoliri de piatră, care se amenință viața trecătorilor pe drumurile din vale. Codrul regulat la molid se aplică foarte rar și în acest cas se face numai o tăere de însămînțare rară, urmată după asigurarea regenerațiunii de o tăere definitivă.

În Austria de jos, se aplică de regulă tăerea rasă cu însămînțarea naturală provenită de la arboretele vecine ne-exploatate. Actualmente repopularea locurilor desgolite astfel, se face prin plantațiuni.

În țările alpine: Stiria, Salzburgul, Carintia, Tirolul și Carniolia s'aū practicat de asemenea tăerile rase pe cea mai întinsă scară. Din cauza marilor servituți la care sînt supuse aceste păduri față de locuitori, pe de altă parte pășunatul făcîndu-se în mod abusiv, însămînțările nu numai că nu aū dat rezultate satisfăcătoare, dar s'aū format și mulți torenți. Măsurî pentru însămînțare artificială nu s'aū putut lua la timp din cauza servituților.

Ministerul domeniilor în fața acestor dezastre pe la 1873 a separat masivele zise de protecțiune aproape de limita vegetațiunii forestiere, spre a le trata în grădinarit, și a luat măsuri a repopula locurile desgolite mai întii prin însămînțări artificiale și apoi numai prin plantațiuni.

În Galiția și Bucovina de asemenea la munte se aplică tăerea rasă neregulată, urmată de însămînțări artificiale făcute pe zăpadă, dîndu-se preferință molidului.

Vedem dar din acest studiu al D-lui Antonescu din care am extras acestea, că în toată Austria se aplică tăerile rase cu însămînțări artificiale sau plantațiuni.

Știința forestieră e oare mai înapoiată în Austria și Germania de cît în Franția? Eū cred că nu, fiind-că toate aceste țări sînt din cele mai civilizate și s'aū interesat cu aceeași ardoare de progresul silviculturii.

După care din aceste țări dar să ne orientăm în exploatarea pădurilor noastre? Eū cred că mai multă asemănare putem găsi între munții noștri și cei din Austro-Ungaria, care este limitrofă cu noi de cît cu munții Franciei. De

sigur însă că sînt părți foarte însemnate care nu se potrivește, dar tot așa de sigur putem spune că sînt părți cari se potrivesc. Pentru ce nu am încerca în aceste părți tăerile rase? Să ne fie teamă că vor rămîne munții goi și se vor surpa, sau regenerarea nu se va face cu esențe de aceeași valoare? Exploatările din trecut, care au fost aproape numai rase în pădurile de rășinoase pure ne dovedesc contrariul. Toate suprafețele exploatate s'au reîmpădurit natural, afară de părțile din apropierea satelor. Probă ne sînt pădurile de fag care au înlocuit rășinoasele, probă ne sînt masivele tinere din munți foarte variate în compoziția lor, la altitudinî mari numai de molid, și pe carile întîlnim ori unde s'au făcut exploatări vechi. Dacă observăm valea Bistriței începînd de la Piatra-Neamț, Vaduri, Tarcău, Bicz, Buhalnița, Hangu, Borea, Broșteni etc., vedem din șosea pe partea dreaptă toți munții împăduriți. Locuri goale și torenți nu vom vedea de cît lingă sate și ori-cine va cerceta cazul de aproape se va convinge că sînt produse nu din cauza exploatării pădurilor ci din cauza pășunatului excesiv și continuarea tăcerii arboretului în fie-care an.

Acestea sînt probe că pădurea crește în stațiunea sa ea și iarba, e greu chiar a o defrișa, afară dacă nu o vom lipsi de ori-ce semîntă care se încolțească sau rădăcină care se lăstărească, sau dacă nu o vom distruge cu pășunatul. Cu atît mai repede se va regenera cînd natura va fi ajutată pe cale artificială cu semîntă și plantații.

IV.

Opinia forestierilor germani și austriaci asupra tăerilor rase.

Autorii francezi nu admit la rășinoasele de munte de cît tratamentul lămuririlor sau grădinărit, chiar și în literatura germană cei mai celebri autori și ridică glasul în contra tăerilor rase, fără însă a le esclude în anumite cazuri. Ast-fel Dr. Karl Gayer profesor la Universitatea din München autor celebru a mai multor tratate forestiere, după ce arată că, cheltuelile de exploatare în tratamentul lămuririlor, întrec pe cele făcute în tăeri rase cu 20 % se exprimă c'am în modul următor:

«Tăierea rasă urmată de reîmpădurire artificială e metoda cel mai simplă și nemăestrată a utilizării pădurii. Ea este expeditivă și comodă, oferind prin mari tăeturi la un loc, concentrarea expeditivă a muncii; dar exercitată pe întinderi mari, conduce la o adevărată măcelărire a pădurilor. E un principiu cu totul condamnat din punct de vedere a conștiinței silvicului, ca din motive de expeditivitate și comoditate să se aplice acest mod de exploatare, și numai în acel caz se poate scuza, când terenul oferă impedimente, ce nu se pot înlătura cum adesea dar nu tot-d'a-una e cazul în munți.... Silvicul care aplică tăeri rase nu e așa zicând, de cât un grădinar mai mult sau mai puțin brutal; el se îndeletnicește cu o gestiune mecanică, care tratează totul după un calapod. Și unde lucrările se fac după calapod, silvicul este aproape dispensat de a conduce direct operațiunile gospodăriei silvice, căci de regulă aceste operațiuni se pot face și de agenți subalterni, fără temere sau pericol că ele se vor executa greșit. Ocoale afară din cale mari sau alte circumstanțe, care sustrag pe silvicul de la propria sa menire și 'l reclamă a'și consuma forțele cu rezolvarea altor multe lucrări, pot fi motive pentru tăierea rasă. Tratamentul lămuririlor are cu foarte mult mai mari pretențiuni relativ la cunoștințele, chibzuiala și activitatea silvicului în comparație cu tăerile rase. La tratamentul lămuririlor se pretinde ca silvicul să fie în stare a aprecia cu temeinicie toate împrejurările, care influențează renașterea naturală a pădurii, se pretinde ca se fie în stare a domina independent situația gospodăriei și sînt inevitabile aceste pretențiuni dacă voim a avea succes...».

Ast-fel se exprimă Gayer, ca și alți autori însemnați.

Condamnă tăerile rase, dar totuși le admite în anumite împrejurări, care la noi în țară sînt întocmai.

Avem ocoale mari, amenajamente mai de loc, silvicul e tot-deauna ocupat și cu alte lucrări de cât cele privitoare la păduri și cite odată foarte multe.

Voii mai arăta în rezumat opiniunile exprimate de citi-va forestieri austriaci la adunarea ținută în anul trecut la Cernăuți, în urma unei excursiuni ce a avut loc prin pădurile Bucovinei.

Consilierul silvic și profesor Adolf cavalier de Gutenberg

vorbind despre pădurile rășinoase și tăerile rase zice: Silvicultura prezentă nu poate fi un ideal și pentru viitor, dar corespunde împrejurărilor actuale.

Șeful de ocol Nietzsche din Mittelhöhe (Saxonia) mărturisește a fi un radical partizan al pădurei curate de molid, vrea să distrugă cu totul fagul și să conceadă bradului numai un prea modest loc, fiind mai puțin valoros de cât molidul, pentru aceea el e aderent al tăerilor rase. Laudă pădurile Saxoniei, care produc pe an la hectar 26—30 florin stînd ast-fel în fruntea tuturor statelor.

Directorul silvic Bretschneider din Viena și consilierul silvic Reuss sînt contra masivelor pure de molid.

Consilierul silvic August Böhm șeful armenajerilor din Bucovina, arată că în pădurea seculară neștrăbătută de topor există numai două categorii de copaci, una cuprinzînd copaci de la 1—20 ani, iar cea l'altă pe cei deja prea bătrîni. Pentru aceasta este necesar a trece repede cu tăerile, prin care însă să micșorează revoluțiunea primului period de gestiune. Ezențele care formează masive sînt molidul și bradul, fagul se află mai mult accesoriu. Molidul nu e apt pentru tratamentul grădinărit; din incidentul tăerei și a transportului copacii rezervați se vulnerează, ast-fel în cât molidul fiind delicat piere.

Consilierul silvic Reuss mai zice: Exploatărei în prima linie îi incumbă a face pădurea seculară accesibilă principiilor mai înalte ale silviculturii raționale. În ce privește tratamentul ulterior al acestor păduri sînt de fermă convingere că a observa un calapod cu strictetă nu este la loc și nici de dorit. Relațiile teluro-climatice admit aci în această privință o largeță mare și eū recunosc pentru aceea pe lîngă grădinărit și îndreptățirea tratamentului lămuririlor, ba și tăerea rasă va reuși, cînd principiul fie-cărei silviculturii, a nu lăsa pămîntul să se slăiască, va fi observat.

Am ținut să citez opiniile a cît mai mulți forestieri dintr'o țară mult mai înaintată ca a noastră și cred că nu e fără interes a arăta și informațiunile demne de toată încrederea, despre tratamentele încercate în Alpii austriaci și pe care le am de la D-I Olimpiu Boiu actualmente silvicultor la Domeniul Coroanei. Acest tînăr inteligent și cu viitor a fost ca silvicultor opt ani în serviciul Contelui Henkel Do-

nersmark în Carintia, a avut deci tot timpul ca să facă observațiuni. Mi spunea că silvicultorii practicii din Alpii austriei influențați de autori francezi și germani au început să aplice tratamentul lămuririlor. Rezultatele au fost că exploatrile au devenit mai costisitoare și cînd cel din urmă copac din parchetul tratat prin lămuriri se scotea din pădure însămintarea parchetelor era nesatisfăcătoare, nu pentru că nu reușea, din contră reușea foarte bine chiar și la molid curat, dar pentru că prin transportul lemnului de pe panta pe care se afla masivul pînă la căile de comunicațiune, tinerii pucți se distrugeau și nu rămîneau de cît puțin, prea puțin pentru a forma generațiunea viitoare.

Și în serviciul Contelui Donersmark de și erau la 10,000 hectare trei șefi de ocoale, lămuririle le dădea multă muncă și rezultatele nefiind satisfăcătoare, s'a decis ca și în alte multe ocoale din Alpi a reveni la tăerile rase ori și unde din puncte de vedere mai largi se pot justifica, lăsînd parte lămuririlor și grădinăritului numai acolo, unde tăerile rase nu se mai pot admite.

Din toate aceste citațiuni reese că în Germania ca și în Austria tăerile rase nu sînt un ideal, dar sînt admise peste tot în anumite împrejurări, care în multe părți din munții noștri sînt întocmai.

V.

Observațiuni și experiențe făcute pe domeniul Coroanei Bicz.

Voî expune acum experiențele mele proprii. Am fost silvicultorul domeniului Coroanei Bicz peste 12 ani. Am aplicat grădinăritul concentrat, grădinăritul așa precum îl învățăm în silvicultură, am aplicat și tratamentul lămuririlor, precum și tăeri rase ca experiență pe o scară mică și pe 240 hectare siliți de nona (*Liparis monacha*) care atacase și distrusese arborii pe această suprafață.

Domeniul Bicz este situat în județul Neamț în cea mai mare parte pe dreapta rîului Bistrița la o altitudine începînd de la 400 metri pînă la 1600 metri.

Am obținut următoarele rezultate :

La grădinăritul concentrat aplicat în seria Ticoș, în care s'au scos arborii cu diametrude la 0^m.50^m. în sus, arborii rezervați de molid s'au uscat din cauza lovirei celor exploatați sau din cauza vînturilor și insolațiunei. Fiind favorizată de expoziția Nord-Vost regenerarea s'a făcut bine, dar fagul a cîștigat mult loc. Pe cînd înainte de exploatare era sub etagiū acum a rămas d'asupra și vegetează cu vigoare. S'au luat măsuri pentru reducerea lui la o proporție convenabilă, uscîndu-se prin tăerea unui inel în coaje și lemn. S'a alergat la acest mijloc fiind-că fagul nu are nici o valoare din care cauză nu se poate exploata. Remarcă că s'a aplicat acest poreclit grădinărit concentrat, pentru că dîndu-se o cantitate mai mică de arbori în tăere, exploatarea nu se rentă. Acest tratament care se aplică în general la toate pădurile statului, sub diferite denumiri este tot una cu vechea metodă franceză «tire et aire», se scoate aproape tot ce are valoare comercială și ce mai rămîne din rășinoase se usucă prin lovire, vînt și insolație. Observ că nu s'a surpat nici o pietricică din munte și regenerarea este mulțumitoare. Tăerea rasă ar fi fost de preferat pentru că s'ar fi utilizat și arborii rămași cari s'au uscat.

În o altă serie Smida-Măgura am aplicat grădinăritul mai moderat, totuși mulți molizi s'au uscat. De cîți-va ani însă construindu-se în regie de Administrația Domeniului Coroanei prin pădure drumuri pietruite pentru exploatare, se aplică grădinăritul rațional cu o rotațiune maximă de 15 ani și pădurea se exploatează în regie. Fagul și aici neavînd valoare se usucă pe picioare.

Neapărat că grădinăritul ast-fel aplicat nu dă rezultate rele, dar pădurea grădinărită pare că nu mulțumește pe silvicultor ca tratamentul lămuririlor, în care domnește mai multă ordine. Am observat acelaș lucru ca și D-l Böhm consilier silvic în Bucovina că molidul fiind prea delicat, nu este absolut apt pentru tratamentul grădinărit, căci prin exploatare și transport mulți din arborii ce rămîn vulnerați se usucă.

În seriile Ața și Bour am aplicat tratamentul lămuririlor, scoțînd la tăerea de însămînțare 30 arbori la hectar cu diametru de la 0^m.50 în sus. Fiind că printre rășinoase se află și fag în proporție de 2—3 zecimi, peste patru ani

de la prima tăere se usucă fagiul scoțindu-se cu toporul un inel de coajă cu lemn în jurul trunchiului. Această operație ține loc de tăere secundară și după două-spre-zece ani se face tăerea definitivă. Acest tratament se aplică de zece ani. Ca însămînțare rezultatele sînt bune, dar în locurile înalte spre obiceiul, unde molidul e în mare majoritate sau chiar pur, s'a uscat unii arbori după tăerea de însămînțare. Totuși din punct de vedere general rezultatele pînă acum se par mulțumitoare. Tăerea definitivă nu va avea loc în primul parchet de cît peste un an. Prin urmare rezultatele definitive nu le vom putea vedea de cît peste patru sau cinci ani.

Tăerea rasă am aplicat-o pe o suprafață de 240 hectar de o-dată, după cum am spus, constrînși de Liparis, care distrusese arborii, însămînțînd artificial prin aruncare de sămînță pe zăpadă. Această tăere a avut loc în 1893. Ce rezultate vedem? De și ploii am avut destul de torențiale ca în anul trecut, de și terenul desgolit are o pantă destul de mare, nu s'a dărâmat nici o bucată de pămînt. Din an în an se văd îndesîndu-se pueții de molid și brad. Nu putem zice, că pînă acum avem o însămînțare perfectă, dar și timpul e scurt. Sînt sigur că în cîțiva ani însămînțarea va fi completă, fără a se mai interveni cu plantații sau sămînță.

Cu toate acestea pe domeniul Bicz, spre a se asigura mai bine regenerarea pădurei, s'a construit o semînțerie de conifere și s'a înființat trei pepiniere din care două stabile.

Fără să facem experiență cu toate tratamentele cum am putea să apreciem pe cel mai bun și să știm care e mai rău pentru anumite localități. Am a mulțumi D-lui Administrator al Domeniului Coroanei, că am putut face aceste experiențe, care pe lingă că 'mi-auf înavușit cunoștințele, vor putea servi pentru o regiune întregă.

VI.

Considerațiuni economice.

Din punct de vedere al economiei naționale și forestiere, exploatarea pădurilor seculare se impune fără întîrziere. Se admitem că avem 100—200.000 hectare păduri seculare. Ne-exploatînd-o această pădure nu se va spori nici cu un metru

cub în viitor, mai mult de cît în prezent. Dacă o vom exploata însă în 50 sau maximum 100 ani, tăind cîte 2000 hectare anual vom da în comerciu 440.000 metri cubi pe an che restea de brad socotiînd a 220 metri cubi pe hectar. Pădurea seculară nu dă mai mult, căci 60% rămîne ca brac sau lemn rău intrat în descompunere. Ce se va întîmpla prin aceasta? Suprafața acoperită cu pădure va deveni productivă, căci pe de o parte, realizăm materialul lemnos esistent, iar pe de alta dăm posibilitate de a se produce altul mai bun și în mai mare cantitate pe aceeași suprafață. În pădurea îngrijită și netrecută peste termenul exploatabilităței se găsește pe hectar o cantitate mai mare de material lemnos sănătos și exploatabil de cît în pădurea virgină.

Pe de altă parte se întemeiază industrii și se dezvoltă comerciul în care va rula anual mai multe milioane de lei. Cîte colonii nu se vor stabili în jurul acestor păduri și cîte venituri indirecte nu va resulta pentru stat.

Se poate obiecta însă, că dînd în exploatare atîta pădure, se va produce așa de multă cherestea în cît va cădea prețul. Cine cunoaște dezvoltarea industriei forestiere la noi se poate asigura, că aceasta nu se va întîmpla. Acum zece ani erau în țară 4 sau 5 fabrici de cherestea la Galați, Bacău, Sinaia etc. De atunci s'a'u mărit acelea și s'a'u înființat încă altele, două la Piatra N., una la Bicaz, una aproape de Tîrgul Neamț, una la Rosnov, la Mărășești, două la Malini și altele în Muntenia, și cu toate acestea prețul lemnului nu a scăzut, ba din contră valoarea pădurilor a crescut. Resultă de aci că treptat cu progresul ce face țara se înmulțesc și trebuințele de lemn și are să vină un timp, cînd pădurile noastre cu greu vor satisface toate trebuințele țarei. De altă parte nu toate acestea păduri se vor pune într'o zi în exploatare, ci treptat, iar jumătate din ele și chiar mai multe, deja sînt puse în exploatare.

Am spus însă că exploatarea lor după o metodă culturală rațională nu se rentează și iată pentru ce. Pădurile seculare fiind cele mai depărtate de rețeaua căilor ferate, șosele sau rîuri plutitoare, pentru a întreprinde exploatarea lor trebuie făcute instalațiuni (drumuri de fer, fabrici, locuințe etc.) care costă în general după situația și mărimea lor cam de la una sută mii pînă chiar la un milion lei. În

general pădurile vînzîndu-se pe zece ani, pentru amortizarea instalațiunilor în acest termen va trebui să se exploateze cantități de lemnărie foarte mari, mai mari de cît posibilitatea pădurei și pe minimum de suprafață spre a se limita întinderea drumurilor de construit. Instalațiunile costisitoare de drumuri de fer cu locomotive și fabrici cu locomobile conduc dar la ruina pădurilor. La aceste instalațiuni aproape numai tăerile rase se rentează căci dau maximum de material lemnos pe unitatea de suprafață.

Acest fel de instalațiuni de și sînt admirate de mulți prin mărimea și funcționarea lor regulată, nu corespund însă cu principiile mai înalte ale silviculturii raționale. După ce se va trece odată cu exploatarea peste întreaga pădure seculară, scoțînd surplusul de material lemnos acumulat de secolî, aceste instalațiuni vor dispărea fără a mai lăsa nici urme, căci nu se va mai renta nici întreținerea lor.

Altele sînt instalațiunile potrivite cu principiile silviculturii și care vor face pădurile de munte accesibile culturii raționale și iatăle :

Pe văile principale drumuri de fer sau rîuri plutibile pe văile secundare însă șosele, iar pe pîrae și chiar pe coastele munților drumuri din care cele mai principale pierdute. Numai cînd vor exista acest fel de căi de transport în păduri, se va putea întreprinde exploatarea lor după principiile mai înalte ale silviculturii raționale. Și aceste căi vor servi pentru tot-d'auna. Iar pentru debitul arborilor exploatați numai gaterile cu turbine mișcate prin căderea apei vor fi definitive și mai rentabile ca cele mai economice instalațiuni.

Odată cu aceste instalațiuni va crește și valoarea pădurilor, căci antreprenorilor nu le va mai trebui, de cît un capital cu mult mai mic, iar concurența prin acest fapt va fi mai mare.

Aceste căi sau drumuri nu se pot face de exploatatori pentru că pe ele neputîndu-se scoate cantități enorme de lemnărie (transportul făcîndu-se cu vitele) amortizarea nu se poate face în scurt timp, dînd și beneficii.

Proprietarilor deci le incumbă datoria de a construi aceste drumuri de exploatare, cari măresc valoarea fondului și sînt necesarii și pentru cultura pădurei.

Domnul Hüffel face următoarea reflexiune în «Revue des eaux et forêts» din luna Martie a. c. la cronică forestieră, unde indică veniturile și cheltuelile pădurilor statului nostru pe anul 1896—97 :

«Guvernul român n'a înțeles încă, că înainte de a recolta trebuie să semene. Pădurile sale nu vor deveni productive, de cât după ce se va crea drumuri și eșecuta lucrările necesare, pentru punerea lor în valoare».

Tot prin îndemnul acestui distins forestier s'a făcut o lege propusă de Al. Lahovari și votată în 1892 fiind Ministru de Domenii D-l P. P. Carp, prin care s'a înființat un fond cu rețineri de 2% din venitul pădurilor statului, destinat la eșecutarea lucrărilor pentru punerea pădurilor în valoare. Din nenorocire pe simplul motiv, că această lege atît de folositoare este contra comptabilității generale a statului, s'a desființat, ceea-ce a intristat mult pe silvicitorii de inimă, cari se interesează de îmbunătățirea stărei pădurilor.

VII.

Concluziuni.

Am căutat să lămuresc chestiunea, pe cât am putut, fără a fi predominant de vre-o înclinare pentru cutare sau cutare tratament. Nu sînt partizan al calapodului de și 'mă place ordinea în exploatare. Dacă s'ar fi făcut încercări pe o seară mai întinsă cu tăerile rase, ne-am putea pronunța bazați pe rezultatele obținute. Și cu cât vom întîrzia de a aplica aceste tăeri, cu atît discuțiunile teoretice se vor prelungi. E timpul să ne reculegem, să ne punem pe muncă și dacă sîntem convinși de opiniunile noastre, să avem curajul a le aplica.

Ministerul domeniilor statului să lase mîna liberă, ba chiar să dea impulsione silvicitorilor săi, a aplica pădurilor rășinoase tratamentul lămuririlor și grădinaritul în natură, nu numai în teorie, căci această este menirea lor și după ce va obține rezultate, se ne cheme pe toți, se le vedem și se apreciem. Și unde exploatarea după aceste tratamente nu se rentează, susținătorii lor, între cari pot număra pe toți

silvicultorii din țară fără vre-o notă discordantă, să se afirme cu energie și cu principii sănătoase, să convingă pe cei în drept, despre mijloacele ce trebuie a le acorda, pentru punerea pădurilor în valoare.

Fără inițiativă și fără mijloace de a lucra, serviciul forestier l'am putea compara cu un corp de ingineri de poduri și șosele, care face bune proiecte, pentru care însă nu se găsește nici o-dată mijloace de executare și drumurile rămân în aceeași stare, ca și când nu era nici un inginer.

În cât privește tăerile rase ar fi interesul celor cari le combat, să se aplice mai curînd la cîte-va păduri. Pentru aceasta să se trimită acei cari le susțin, ca să le aplice și puteți fi siguri, că nu se va surpa nici o pietricică din munții noștri, iar regenerarea va fi asigurată, căci acești silvicultori pentru susținerea onoarei lor, vor ști cum să procedeze, pentru a obține rezultate satisfăcătoare.

Aplicînd toate aceste tratamente, vom putea după cîte-va ani, să ne pronunțăm căruia tratament să 'i dăm preferință pentru anumite localități, căci în mod general toate trei 'și găsesec aplicațiunea lor în țară.

Iar cu grădinăritul numit în deriziune concentrat am făcut destulă experiență. Sub cuvîntul modelat *Grădinărit concentrat* spre a părea științific, se maschiază cea mai vițioasă metodă de exploatare, care ne preface masivele de rășinoase în masive de fag. De zece ori e mai bine să preferăm tăerile rase grădinăritului concentrat, pentru că cel puțin în cazul întîu ne îngrijim de viitorul pădurei, pe cînd în douilea se lasă în voia naturei, după ce s'a estras din parchet aproape tot ce are o valoare comercială.

Domnule Președinte, Domnilor, Scumpi Colegi!

Termin mulțumindu-ve de onoarea ce 'mi-ați făcut ascultîndu-me și fac urări ca societatea «Progresul silvic», se contribuie la desvoltarea practicei și științei forestiere în țara noastră.

Florian Davidescu.

O PRIVIRE ASUPRA UNEI ESCURSIUNI ÎN BUCOVINA A ASOCIAȚIUNEI SILVICE DIN AUSTRIA

Am avut ocazia de a da oare-carî amănunte asupra unei «escursiuni în Bucovina a Asociațiunei silvice din Austria»¹⁾.

Am arătat acolo diferitele idei emise de membrii excursiunei în chestia administrărei și tratamentului pădurilor rășinoase seculare ce aparțin fondului religiosar gr. or. Bucovinean.

Starea lucrurilor din punct de vedere pădurăresc din Bucovina se aproprie foarte mult de a noastră; iar cum că chestia pădurilor rășinoase pentru noi e una din cele mai importante, dovedește și împrejurarea că d-l Florian Davidescu, care ani îndelungați a administrat Domeniul Coroanei Bicz, domeniū de munte populat de rășinoase, chemat a ținea o conferință la societatea «Progresul silvic», a tratat tocmai această temă.

E o coincidență foarte fericită, că tocmai pe acest timp cel mai chemat dintre silvicultorii Austriei, renumitul profesor din Viena, d-l Cavaler de Guttenberg, în revista silvică «Oesterreichische Forst- und Jagdzeitung» sub titlul care l'am pus în fruntea acestui articol publică o dare de seamă, pe care am ținut a o traduce, și a o face ast-lel mai accesibilă colegilor mei din țară.

Această dare de seamă formează tot-odată o polemică în contra deputatului Stefanovicz, care în parlamentul Austriac interpelase în anul trecut pe ministrul Domeniilor, asupra relei administrațiuni a pădurilor fondului religiosar gr. or. din Bucovina. Fondul acestei interpelări se poate vedea în darea de seamă însăși; omit deci a o arăta aici.

D-l profesor de Guttenberg făcînd mai întîiū pe scurt istoricu acelei excursiuni, continuă după cum urmează aci:

Un mare avantaj al țarei, cu deosebire pentru ulterioara sa dezvoltare culturală, sînt facultățile solului, cari aproape în general sînt foarte favorabile, atît agriculturēi cît și silviculturēi. *Impresia* generală despre cultura și cultivabilitatea țarei, astă-zî e deja mulțumitoare. Locuințele țaranilor sînt mai bune de cît cele din Galiția Estică învecinată; adesea aflăm sate drăgălașe cu case și biserici curățele în mijlocul plantațiunilor de pomî roditori, și cimpurî bine cultivate. Fără îndoială în regiunea colinelor, astă-zî încă

1) Vezi «Revista, Pădurilor», 1897, No. pe Iulie-August.

populată de păduri, pentru agricultură se află mult teren cultivabil, a cărui menire va fi a se exploata în mod intensiv prin agricultori, în deosebi e sigur că cultivarea linașurilor va avea un frumos viitor, căci linașele aproape lacome, pe cari le-am văzut întinzându-se pînă în regiunile cele mai înalte, dovedesc facultatea eminentă a solului pentru această cultivare.

Pe de altă parte însă, trebuie să recunoaștem că unele terenuri, aū fost defrișate, ceea-ce n'ar fi trebuit, și transformate în pășune și arătură; deci reimpădurirea acestor terenuri, va trebui să se aibă în vedere. În general însă starea păduroasă a Bucovinei întru cit se poate judeca după o călătorie atit de scurtă și numai prin unele părți ale țării, e bine conservată, atit cu privire la pădurile administrate de stat, cit și la cele comunale și particulare. În pădure împrejurările favorabile telluro-climaticice se pot observa cu înlesnire după creșterea repede și viguroasă a masivelor, și mai cu seamă după regenerarea naturală, care aici se execută cu ușurință și o perfecțiune demnă de invidiat. Atențiunea noastră se îndreaptă în special asupra marelui Domeniū păduros a fondului religionar gr. or. Acest Domeniū păduros, fără indoială, cel mai mare din țară, este format din cele mai vaste și frumoase pădur, seculare, și pe el se află cele mai grandioase instalațiuni pentru transportul și ăsonarea lemnului.

Se poate că și cunoscutele atacuri și invinuirii îndreptate în parlament de deputatul Stefanovicz contra Administrațiunei și gospodăriei acestui Domeniū, aū fost o cauză, că excursiunea «Asociațiunei silvice din Austria» a hotărît a vizita acest Domeniū; căci dorința membrilor întruniți ai asociațiunei era de a constata prin ei însuși dacă invinuirile îndreptate contra administrației erau întemeiate. În această adunare de oameni speciali, cu totul independenți cari s'aū întrunit în mare număr din toate provinciile Austriei,—voiū să o constat numai de cit aici, — s'a înfierat acele atacuri ale deputatului Stefanovicz, nu numai ca exagerate, ci în cea mai mare parte ca lipsite de or și ce adevărată motivare.

Utilizarea marilor comori de material lemnos, pe cari prezentul le-a moștenit de la trecut, utilizarea lor grabnică, cu atit mai mult trebuie recunoscută ca îndreptătită, ba necesară, cu cit acestea sint comori de natură trecătoare, cari astă-zî deja aū ajuns la liniștea, în cari se mai pot utiliza. Valoarea lor, dacă nu o ridicăm îndată s'ar perde pentru prezent și viitor, și este în interesul viitorului a înlocui aceste masive deperisante, fără creștere anuală, prin ma-

sive viguroase, cu creștere satisfăcătoare. Utilizarea acestor masive seculare, admisă pe o scară întinsă de Administrația fondurilor, astăzi e baza industriei cele mai însemnate ale țării, și motorul dezvoltării rețelei de drumuri de fer și șosele, care servesc exclusiv, sau în cea mai mare parte, numai transportului de lemn.

Chiar și celui ne-inițiat în cauză, și observatorului superficial, nu poate să Ț scape din vedere marea însemnătate ce industria lemnoasă bucovineană exercită asupra ridicării populațiunii și a ciștigului ei, asupra creațiunii de noi colonii, asupra accesibilității țării prin drumuri și șosele, care au deschis terenurile comunicației și comerțului. Cu drept cuvint zicea deci referentul, în ședința, care asociațiunea silvică o ținu la Cernăuți imediat după escursiune: «Prima bază a întregii industrii bucovinene, principalul obiect al comerțului, și al transportului pe toate drumurile de fer locale, este lemnul!»

Produțiunea silvică prin aceasta a pășit în locul regimului minelor și al uzinelor, care ca și în alte părți și aici au trebuit să cedeze concurenței stabilimentelor mari.

Cu drept cuvint ni se va pune acum întrebarea, că putea-se vor uni incriminările grele ale deputatului Stefanovicz, incriminări ridicate pe baza unor informațiuni,—ne place a crede de bună credință — cu judecata oamenilor speciali notată mai sus? Din cele ce urmează se poate vedea explicarea acestei contra-ziceri.

Mai întiiu de toate știm bine, că la instalări noui și mari, care se fac fără continuitate și experiență din trecut, nu se poate ca să nu plătești o oare-care «taxă de învățămînt»; și aici era necesar să se adune experiențe relative la utilizare și reimpădurire, la convențiunii și condițiunii speciale pentru contractele cu antreprenorii, la alegerea și efectuarea instalațiilor de transport, la executarea amenajamentelor etc.; se vor fi făcut ici, coala s. ex. la concepțiunea contractelor, la alegerea celor mai potrivite instalații de transport etc. unele erori, care însă numai pe baza experiențelor făcute, se puteau îndrepta. Atari erori ofer aceluia, care le caută, puncte de acuzare, în deosebi însă atunci, cînd acuza-torul se înarmează și cu o bună lunetă, care mărește lucrurile.

Nu mai puțin este cunoscut, că celui necunoscător de cauză—și îmi permit a număra relativ la chestiile silvice pe deputatul Stefanovicz între aceștia,—fie-care utilizare de pădure care bate la ochi, i se pare a fi devastare, cu atît mai mult devastare în pădurile seculare, de care bine știm, că nu le vom mai putea clădi, pe

lingă toate mijloacele artei silviculturii, nici cînd în această formă. Intinderea mare a parchetelor, corespunzătoare imensului Domeniū, în deosebī, cînd după cum s'a întîmplat aici, unul succedea imediat celui-l'alt, va provoca chiar, și cînd exploatarea ar fi normală, impresia unei exploatări exagerate; să adăogăm, că pueții, dezvoltîndu-se încet, în curs de mulți ani aceste parchete pare a fi defrișate, săū populate numai cu buruieni. Cel puțin așa ne spunea deputatul Stefanovicz, că pădurile seculare de odinioară sînt populate azi de tufe de mure, dar sub adăpostul acestor lacome buruieni cresc și se desvoltă rășinoasele.

Intinderea imensă a Domeniului fondului religiosar este de 270.211 hect., din cari 227.408 hect. aparțin regimului silvic, e deci mai mare de cît jumătatea întregului teren păduros al Bucovinei. Dacă luăm în considerare că veniturile Domeniului sînt destinate a se întrebuința în scopuri religioase, ba și naționale, se esplică ușor că administrația lui devine obiectul atențiunei generale, și în parte a tinderei după ciștig; căci ocazia e dată, și în atari cazuri unii știū a ciștiga. În asemenea caz nu este de mirare dacă acea Administrație devine și obiectul unor incriminări, cacī și aici ca ori și unde, se vor afla și de cei nemulțumiți.

Nu vom greși, dacă de aceștia vom căuta în cercul antreprenorilor actuali, și a acelor, cari ar dori să devinā antreprenori. Cît de mari sînt greutățile cari se întîmpinā la facerea unui contract de exploatare cînd vin la rînd condițiunile, cari decid asupra întregului contract! Care este bună oară limita între «arbori buni» și «rāi» saū între dulăpăria bună și «brac»? Cît de greu e a se stipula starea în care antreprenorul va reda la expirarea contractului de exploatare, clădirile și stabilimentele înființate de dînsul?! Cum să se facă, ca nici antreprenorul nici administrația să nu sufere vre-o daună nemotivată? Ba, dacă toate acestea le consideri, trebuc să te miri că așa de rari aū fost antreprizele, cari s'aū finit prin diferențe și procese, între administrație și antreprenori. În tot cazul însă ast-fel de circumstanțe daū însă naștere la plingeri și învinovățiri, cu a căror validitate cu predilecția se însărcinează deputatul dietal din localitate.

(Va urma)

Olimpiu Boiu.

COMUNICARI ȘI FAPTE DIVERSE

Către d-nii membrii ai societății «Progresul silvic»

În urma deciziei comitetului central de administrație din ședința de la 13 Martie a. c. și conform statutelor societății, d-nii membrii ai societății sînt convocați în adunare generală, în zilele de 7, 8 și 9 Mai a. c., orele 8 seara, în localul Administrației Domeniului Coronei, unde este sediul societății.

Ordinea zilei va fi următoarea:

1) Raportul de expunerea activității și situației financiare a societății;

2) Prezentarea bugetului pe anul viitor 1898—1899;

3) Alegerea Comisiunii de verificare a acestor situații;

4) Debaterea următoarelor chestiuni, din care parte rămase din anul trecut:

a) Defrișarea pădurilor particulare (continuare);

b) Curățirile în păduri, sub toate raporturile;

c) Discuțiunea asupra proiectului de lege al Regimului apelor și observațiunii, ce se vor prezenta de d-l Ar. Eustațiu.

d) Complectarea Art. 13 din statute prin adăugirea următorului alineat:

«Membrii activi, care nu au achitat cotizația lor la Societate în timp de 6 luni. Comitetul are facultatea, după o înștiințare în scris, ce le va adresa Președintele, de a-i declara ca încetînd de a face parte din Societate.

5) A se autoriza Comitetul central de administrație să desemneze o persoană ce se va plăti, care să coordoneze cele trei dicționare deja premiate alegînd materiile de preferință a se imprima, a completa chiar acele din cuvinte, care nu ar fi destul de clare, adnotînd tot-dea-una proveniențele cuvintelor.

6) Aprobarea raportului Comisiunii de verificarea situației financiare.

7) Alegerea noului comitet central de administrație.

Se face cunoscut cuastă ocazie că pentru d-nii membrii din districte, Onor. Direcțiune a C. F. R., a acordat o reducere de 50% din prețurile drumurilor de fer; iar pentru d-nii membrii silvicultorilor ai Statului Onor. Minister al domeniilor a acordat prin decizia No. 43859/98 un concediu de 5 zile, de la 6 pînă la 10 Mai inclusiv spre a veni la adunare.

Rosellina quercina. — Acest criptogam se ivește adesea ori în straturile din pepinierile silvice, însemințate cu ghindă. *Rosellina quercina* înfășoară cu fibrele ei radicele puștilor de stejar ce au vîrsta de 2—3 ani și pătrunzînd în cele mai tinere și fragede radicele cauzează în scurt timp uscarea lor. În urma acesteia

acțiunii a cryptogamului sus amintit asupra rădăcinii pușurilor, aceștia încep a se veșteji și usca în scurt timp. Mai ales în verile ploioase, acest cryptogam se dezvoltă în proporții mari ocazional pagube considerabile semințurilor de stejar. Răspindirea cryptogamului făcându-se sub sol, este necesar a izola prin șentulețe potrivit de adânc porțiunile de pușori rămase încă intacte de cele infectate deja de acest morb.

INFORMAȚIUNI

Domnul *D. Patrușiu*, membru în consiliul tehnic al pădurilor, a fost numit Inspector silvic diriginte; iar domniile inspectorilor silvici *C. Al. Orescu* și *Th. Galeriu* vor lucra în permanență la minister, însărcinați fiind ca împreună cu D-l *D. Patrușiu* se aducă la îndeplinire organizarea definitivă a serviciului, a controlului serviciului exterior și a executării lucrărilor pentru Expoziție.

Dorim ca aceste numiri să aibă de rezultat o îndrumare fericită spre organizarea definitivă a mult încercatului corp silvic al Statului.

* * *

Membrii consiliului tehnic al pădurilor au întocmit programul detaliat al lucrărilor ce urmează a se executa de către serviciul silvic al statului, în vederea expoziției de la Paris.

- Punctele principale stabilite prin acest program sînt :
- 1° Istoricul proprietății forestiere a statului;
 - 2° Istoricul constituirei serviciului silvic al statului;
 - 3° Istoricul și rezultatele exploatarei pădurilor statului;
 - 4° Istoricul și rezultatele amenajamentelor;
 - 5° Descrierea mijloacelor de transport;
 - 6° Comerțul lemnului și Industria lemnoasă; — Exportul și importul;
 - 7° Plantațiuni;
 - 8° Pepiniere;
 - 9° Monografia principalelor esențe forestiere. Diagrame;
 - 10° Statistica generală silvică. Diferite reprezentări grafice;
 - 11° Harta silvică;
 - 12° Diferite eșantioane, planuri, fotografii și reliefuri.

Cu executerea acestui frumos și util program, s'a însărcinat o comisiune compusă din D-nii M. Tănăsescu și N. C. Nadejde subinspectorii silvic, O. Marentzeler și E. Furnarachy garzi generali silvici, sub conducerea consiliului tehnic al pădurilor.

* * *

Venitul pădurilor statului. — După situația financiară de la 28 Februarie a. c., pînă la această dată s'au încasat lei 3.300.840 bani 27.

* * *

Budgetul Ministerului Agriculturii, Industriei, Comerțului și Domeniilor pe Exercițiul 1898-1899 a fost votat în ședința Camerei de la 26 Martie a. c.

Budgetul pădurilor la *venituri* este de lei 4.200.000 ; iar la *cheltueli* lei 1.338.180.

Vom reveni.

* * *

D-l C. Rădulescu șeful ocolului silvic Măcin a fost mutat la ocolul Topolog, iar A. Dumbrăveanu, șeful cancelariei Inspecției V, a fost numit șef de ocol la Măcin.

D-l P. Antonescu subinspector silvic a fost detașat din serviciul exterior și însărcinat cu suplinirea Catedrei de silvicultură de la școala de la Brănești, iar în locul D-sale s'a numit ca atașat la Inspecția VI D-l subinspector Golgoteanu, actual șef al ocolului Bucovăț. D-l I. D. Ivanescu șeful ocolului Horezu a fost mutat la Bucovăț, în locul D-sale s'a numit D-l I. C. Ionescu, iar ca șef de cancelarie la Inspecția VI s'a numit D-l C. P. Georgescu absolvent cu diplomă al școlii speciale de silvicultură, care a fost primit în corpul silvic cu gradul de gard g-l cl. II, în locul vacant.

* * *

D-l Inspector silvic V. Popescu a fost numit șef al Regiunii VII, în locul vacant, iar D-l subinspector Matheiu Șerbănescu a fost numit șef al biuroului exploatărilor.

D-l inspector silvic D. Papinian a fost mutat la Regiunea IV, iar D-nii subinspectorii C. I. Ionescu și C. Theodorescu au fost însărcinați cu gerarea Inspecțiunilor II și I.

D-l subinspector Cesar Georgescu a fost mutat la In-

specția IV, D-nii Al. Angelin și Ap. Demetrescu au fost numiți atașați pe lângă Inspecția VII.

D-nii garzii generali Dedu D., din administrația centrală, Ap. Christu și I. G. Protopopescu au fost numiți șefi de ocoale la Urlați, Rîmnicu-Sărat și Murta, iar D-l P. Dancov a fost mutat de la Rîmnicu-Sărat la Plocești.

D-nii C. Opran, I. G. Popescu și H. T. Grumăzescu absolvenți cu diplomă ai școalei de silvicultură au fost numiți cu diurnă ca șefi de cancelarie la Inspecțiile IV, VII și II în locurile vacante.

* * *

Elevii primei promoțiuni ai școalei speciale de silvicultură au trecut în luna Martie esamenele de absolvire. Din 11 absolvenți, 8 au obținut diplomă și 3 certificate. Ordinea de clasificare este următoarea :

1. Dionisie Bucur,	7. M. Petrescu,
2. C. P. Georgescu,	8. H. T. Grumăzescu,
3. C. Opran,	9. C. Gheorghe,
4. I. G. Popescu,	10. D. Georgescu,
5. Gh. Crăciunescu,	11. Aurel S. Negoescu.
6. Th. Codreanu,	

Din aceștia D-nii Dionisie Bucur, Th. Codreanu și C. Gheorghe au fost numiți pe ziua de 1 Aprilie ca silvicultori adjutori la Domeniul Coroanei.

D-l C. P. Georgescu a fost primit în corpul silvic cu gradul de gard g-l cl. II, iar D-nii C. Opran, I. G. Popescu și H. T. Grumăzescu au fost numiți cu diurnă în serviciul silvic al statului.

* * *

Pînă la sfîrșitul lunii Aprilie au mai achitat complet pentru trecut, atît cotizațiile, cît și abonamentele, următorii membri și abonați :

Membrii : Eleuterescu Ion C., Maeovei N. C., în total 63 din 192

Abonați : Albu N., Comăneanu C. P., Dingă Al., în total 45 din 86.

Pe anul întreg 1898 au plătit următoarele persoane :

Cotizația. — Ionescu Kivu, Protopopescu I. G., Cămarășescu S.

Abonamente. — Ionescu Kivu, Cămarășescu S., Mack Frantz.

BIBLIOGRAFIE

Sumarul Revistelor apărute în cursul lunii Aprilie

Economia Națională. — No. 2. *Lujo Brentano*. Ce este Economia politică? — *Levan*. Stațiunea noastră agronomică. — *Th. Ștefănescu*. Invățămîntul comercial. — *Alimănișteanu*. Studiū asupra minelor. — *Hazu*. Burse pentru practica comercială în străinătate. — Critici și referate. — *L. C.* Cronica parlamentară. — Bibliografie.

No. 3. *George Blondel*. Avîntul economic în Germania. — *Levan*. Stațiunea noastră agronomică — *C. Neamțu*. Invățămîntul comercial. — *Rod*. Herghelia noastră. — Critici și Referate. — *V. S. Moga*. Revista agricolă și comercială. * *. Orfelinele agricole: proiectul de lege din 1877 — 1878.

Buletinul Societății de științe. — No. 1. Proces-Verbal al ședințelor de la ⁹/₂₁ Decembrie 1897 și ¹²/₂₄ Ianuarie 1898. — Calculele calendarului evreiesc de *C. Miclesca*. — O aplicațiune asupra transformațiunii conforme de Prof. *D Emmanuel*. — Virtej cu abur de d-l St. C. Michăilescu (urmare). — Ein neues titrimetrisches Verfahren zur Bestimmung des Traubenzuckers, des Milchzuckers, sowie auch anderer durch Fehling'sche Lösung reducirbarer Körper, von Professor Dr *E. Biegler*. — Epithelium digestif des Nymphes d'Aeschna, par *D. A. Voïnoo*. — Faune de la Roumanie, par Mr. le *Dr. Jaquet*. — Hémiptères-Hétéroptères, par *A. L. Montandon*. — Asupra prezenței Calovianului în Carpații Românești de *I. Simionescu*. — Studii geologice în districtul Suceava de *Sava Athanasiu*. — Calcare și fenomene de eroziune din Carpații meridionali de *G. Munteanu-Murgoci*.

Jurnalul societății centrale agricole — No. 10. Inițierea de magazii cu silozuri în stațiunile C. F. R. și introduțiunea clasificării cerealelor de *M. Popovici*. — O înțeleaptă măsură de *N. Filip*. — Răspuns părintelui Enescu asupra stupului Berlepsch-Grand de *R. N. Begnescu*. — Grădina de pomi (continuare) de *I. Hașeganu*. — Bamele de *I. Hașeganu*. — Informații.

No. 11. — Case de economie și Bănci populare. Insoțirile economice de *I. Costin*. — Tot în chestia degenerării rasei de boi din Moldova de *I. Th. Popovici*; Părerea D-lui Bordianu învățător în com. Strunga, jud. Roman, asupra celui mai bun sistem de stup. — Informațiuni

No. 12. — În cestiunea degenerării raselor de boi din România de *N. Filip* — Ingrășămintete chimice, de *M. Popovici*. — Ingrășămintul Qamand, de *I. H.* — Conținutul în zahăr și aciditatea strugurilor vițelor americane direct producătoare. — Epoca cea mai potrivită pentru punerea stupilor la iernat și scoaterea lor de la iernat, de *N. Brocea*. — Experiențe culturale cu cartofii Reorganizarea consulatelor. — Informații.

Gazeta Săteanului — No. 4 și 5. Păcat de *S. N.* — Paștile de **. — Din viața sufletească a țaranului, de *G. C. Dragu*. — Oficia de *. — Luceleasa, de *Th. D. Speranță*; — Mărgăritarul Antilelor de ***. — Podul peste Dunăre, de *C. C. R.* — Lună de miere, de *A. Vlahuță*. — Locu-

ințe și ecartele bunului gospodar de *G. M. S.* — Turberculoza în armată și profilaxia ei, de colonel *Dr. Corvin.* — Stupăritul rațional, de Remus N. Begnescu. — Puțină pedagogie de *S. N.* — Rasele de găini, de *Polina C. Concina.* — Plecarea, de *A. Gorovei.* — Poznășii țărănești, de *I. Adam.* — Recreațiuni științifice: O nouă iluziune optică de *A. T.* — Răspunsuri la seria III și IV de întrebări. Ptolomeu și Kopernic, de *N.* — Cele mai bune plante de nutreț pentru România: sfecele de nutreț, de *C. C. D.* O idee a Domnului Ministru Haret, de *D.* — În chestia Cubei de ***. — Inimă de mamă (poezie) de *I. N. Roman.* — Cronica agricolă de *D.* — Invinsă, de *Zoe.* — Felurimi, scrieri agricole.

Amicul Agriculturului. — No. 7. — Cronica din țară. — Cronica din afară. — Principii raționale de Agricultură. — Pentru agricultori. — Cartelul bunului cultivator. — Știri.

No. 8. — Industrializarea Germaniei. — Agricultură noastră și leguminoasele. — Indreptarea Calendarului. — Cum se pot hrăni naufragiații pe mare. — Știri.

CLIMA LUNEI FEBRUARIE 1898 st. n.

Luna Februarie a fost cu mai mult de 2 grade și jumătate mai călduroasă ca de obicei. Decada a doua a fost cea mai friguroasă. Cea mai călduroasă a fost decada întâia și mai ales primele ei zile. Cea mai coborită temperatură din întreaga țară a fost 18° la Mamornita în ziua de 15, iar cea mai ridicată + 15° la Constanța în ziua de 6. Zile cu îngheț au fost multe, din care au fost în mijlociu numai 5 de iarnă; în Moldova de sus au fost câte 8. În ziua de 23, din cauza ceței foarte groase după mare, vaporul «Meteor», împins și de un vint tare, s'a isbit de stînci aproape de țărmul Bulgariei și a făcut naufragiu.

Presiunea atmosferică s'a menținut cu aproape 3 milimetri mai coborită ca normală.

Vint tare a bătut în mijlociu în 5 zile. La sfîrșitul decadei întâia a fost viscol în Moldova și Dobrogea.

Apa căzută în mijlociu în toată țara a fost de 28 milimetri, cantitate ce se apropie de valoarea normală. În Moldova a fost mai puțină apă. Zăpada în genere puțină. Grosimea stratului de zăpadă a fost coprinsă între 1 și 10 centimetri. În Dobrogea în zilele de 13 și 14 ea a ajuns de la 20 — 42 centimetri.

Solul a fost acoperit de zăpadă în mijlociu în 7 zile.

Dunărea n'a fost înghețată de cit în prima zi, în părțile de jos ale sale. Nivelul Dunărei a fost cu mai bine de un metru mai scăzut, de cit de obicei în cursul acestei luni.

Institutul Meteorologic.

RESUMATUL

Ședințelor adunării generale a societății „Progresul Silvic”, din zilele de 7, 8 și 9 Maiu 1898

Sedința de la 7 Maiu

Ședința se deschide la ora 9 seara sub președința d-lui I. Kalinderu.

În urma facerei apelului nominal, la care răspund 55 din d-nii membri, D. Președinte pronunță următoarea cuvîntare :

Ve salut, Domnilor și scumpi colegi, sînt fericit că ne întrunim din nou pentru a 12-a oară. Mulțumirea mea e cu atît mai mare, cu cît această adunare generală este prima a noastră de la modificarea Statutelor, care a schimbat data de mai'nainte, pentru a fixa acest important act social la zilele care preced marea și însemnata dată de 10 Maiu.

Cît de mărețe amintiri se leagă pentru ori-ce Român de acea zi fericită, știți cu toții. La 10 Maiu 1866, a depus jurămînt Suveranul nostru, și a zis atunci :

„In destinurile omenești nu este o datorie mai nobilă de cît aceea de a fi chemat a menține drepturile unei națiuni și a consolida drepturile ei. Primirea plebiscitului, care a pus pe capul meu coroana lui Ștefan cel Mare și a lui Mihai Viteazul, îmi impune o mare răspundere. Sper însă că 'mă va fi dat, cu ajutorul lui Dumnezeu și cu un întreg de-

votament, de a asigura noiei mele patrii, o existență fericită și demnă de trecutul ei. Români! Sint al vostru din toată inima și din tot sufletul. Puteți să ve întemeiați pe mine în orî-ce timp, precum eă me întemeez pe voi“.

Regele nostru a ținut mai mult de cît promisese, căci la 10 Maiu 1877 a proclamat independența patriei noastre și la 10 Maiu 1881 văzurăm încoronarea primului Rege român. Fată cum privea El acea zi mare:

„Mîndru am fost ca Domn, scump 'mă-a
 «fost acest nume pe care s'a revărsat în tre-
 «cut raze de glorie și de mărire; pentru viitor
 «însă, România a crezut că este necesar față
 «cu înlinderea, cu însemnătatea și cu puterea
 «dobîndită și manifestată prin acte neîndoel-
 «nice și care au înalțat numele ei, de a se
 «proclama în Regat. Nu dar pentru Mine
 «personal, ci pentru mărirea țarei Mele pri-
 «mesc titlul care exprimă dorința cea mai vie,
 «care arde de atita timp în pieptul fie-cărui
 «Romîn».

In ajunul lui 10 Maiu 1889 și-a luat locul la Senat A. S. R. Principele Ferdinand, Moștenitorul Coroanei, pe care rugile unui întreg popor și ocrotirea cereasca îl mîntuiră în anul trecut din cea mai grea primejdie.

Apropierea acelei zile mari va înalța de sigur spiritele în aceste zile în care avem să

îngrijim de interesele ei, avem să luăm hotăriri care se 'i aфирme vitalitatea.

Cu mare mîhnire trebuie să adaug aci că puțin după adunarea noastră din anul trecut, un bun Român, vechi și constant amic al meu, a încetat din viață. Grigore Păucescu a fost tot-d'auna bine-voitor Societăței noastre, al cărei membru onorific era de la 1889. Ea 'i va păstra o duioasă și neștearsă amintire. Cariera sa ne este cunoscută. Știți cum a murit prematur, la vîrsta de 55 de ani. Intrase în cariera magistraturei la 1866, după ce ajunsese procuror general la Curtea de Casație la 1868, adică în timpul cel mai scurt, intră în viața politică la 1871. În acelaș an, am întemeiat împreună excelentul ziar juridic **Dreptul** pe care, cu o întrerupere de cîțiva ani l'a dirijat pînă la moartea sa. La 1889 ajunsese ministru, știți cum cestiunile în legătură cu starea țaranului, așa de numeroase la Ministerul Domeniilor, îl atrăgeau.

Pierderea lui a fost dureros simțită, nu numai în cercurile noastre, ci de toți oamenii culti, și adversarii, ce avea, au adus ca și pirtașii săi, omagiul stimei și durerii lor.

Nu mai vorbesc de cele-l'alte pierderi ce am făcut prin încetarea din viață a colegilor Daniilescu, Stătescu și Pietraru. Am dat o schiță de activitatea lor și am exprimat re-

gretele ce ne inspiră în alocuțiuni care le cunoașteți din **Revista Padurilor**, unde au fost publicate împreună cu elogiile funebre rostite de alții.

Tree acum la un obiect material. Societatea noastră are datorii de 8000 de lei. Domnilor Colegi, baronul Louis, un ministru de finance al Franciei de la începutul veacului, a spus că nu se poate face politică bună fără finanțe bune. O societate asupra căreia rămân datorii așa de însemnate nu poate nici ea prospera precum dorim toți. Nu e bine de asemenea ca să fiu nevoit de a face mai mulți ani de a rîndul aceeași constatare neplăcută. De aceea rog foarte mult pe acei colegi cari au de achitat cotisații și abonamente, să se grăbească a plăti, dînd ast-fel o mai bună dovadă de vii interes pentru propășirea Societății.

Domnilor și scumpi Colegi, declar deschisă Adunarea generală a Societății silvice, cu urarea ca trecutul ei destul de lung să fie garanția unui viitor tot mai prosper.

Se dă citire telegramelor primite de la d-nii membrii ce nu pot lua parte la congres, după care d. președinte declarînd deschise ședințele adunării generale, dă cuvîntul d-lui N. C. Nădejde delegatul comitetului de administrație, care dă citire raportului de expunerea activității și situațiunii financiare a societății pe anul expirat 1897—98 și a bugetului pe anul viitor 1898—99 în următorul cuprins:

Domnilor Membri,

În această a XII adunare generală, autorizat fiind de comitetul central de ad-ție. am onoare a vă expune situația financiară și activitatea societății noastre pe anul expirat 1897-1898

Țin în întâiul loc a reaminti cu adîncă mîhnire că în cursul anului trecut societatea noastră a pierdut dintre membrii de onoare pe Gr. Păucescu fost ministru și unul din bărbații noștri politici de frunte; iar dintre membrii activi pe N. R. Danilescu, Gh. Stătescu și Th. G. Petraru,—3 dintre cei mai valoroși susținători ai ei,— precum și pe D. A. Fileru. Din dările de seamă făcute la timp în Revista noastră, fie care din D-voastră a putut lua cunoștință cum Societatea, prin Comitetul său, a luat parte la fie care din aceste triste ocaziuni, căutînd a se achita cît mai bine de o sfîntă datorie față de memoria acestor mult regretați colegi.

Domnilor Membri,

Voiu începe această expunere, prin a vă arăta care este *situația financiară* a societății noastre :

Venituri. — La începutul anului 1897-98, societatea avea un fond de 7000 lei în efecte publice și 2255 lei 15 bani în numerar, adică în total un Capital de 9255 lei 15 bani, *fără suma datorită de a-l M. Secărcanu* fostul Secretar-Casier. În cursul anului s'au încasat următoarele sume :

1) Din taxe de înscrieri	Lei 40.00
2) » Cotizații	» 1737.00
3) » Abonamente	» 2280.60
4) » Cupoanele efectelor	» 385.00
5) » Donațiuni	» 300.00

Total - 4742.60

Adică s'au încasat suma totală de Lei **4742.60**

La sfîrșitul lui Octombrie 1897, cînd Comitetul central mi-a făcut cîinstea de a mă alege ca Secretar-Casier, prima mea grijă a fost de a limpezi socotelile fie-cărui din D-nii membrii și după 2 luni am isbutit să am o situație clară, cînd am constatat că pînă la 1 Ianuarie 1898 societatea avea de încasat de la D-nii membrii și abonați suma de Lei *12657 bani 90*. Mi-am dat toate siliințele în scurtul timp ce mai rămînea pînă la adunarea generală de a încasa cît se poate mai mult, căci nu erau bani în casă, cu cari să se întîmpine nici cheltuelile curente. După repetate apeluri de abia am putut încasa suma de Lei 4320.

Din ultima situație făcută în ziua de 30 Aprilie a. c. se constată că mai este de încasat din sumele datorite pînă la 1 Ianuarie 1898 suma de Lei 8337, din cari Lei 6686 de la D-nii membrii, cei mai mulți agenți în serv. statului și Lei 1651 numai de la abonați, din cari majoritatea au primit Revista 4 și 5 ani fără se plătească ceva. În asemîni condițiuni, înțelegeți foarte bine, cît de greu este ca societatea să facă progresele ce cu toții le dorim.

Cheltueli.— In cursul anului expirat s'a făcut următoarele cheltueli:

1) Imprimarea Revistei pe 13 luni, alte imprimate etc.	Lei 1619.00
2) Expedierea Revistei	» 67.—
3) Abonamente la diferite jurnale științifice	» 55.50
4) Remiza încasatorului	» 124.95
5) Intemnizarea Secretarului	» 1040.00
6) Diferite cheltueli	» 155.20

Adecă în total s'aŭ cheltuit Lei 3061.65

La această sumă trebuie a se mai adăugi încă 600 Lei, cheltueli extra-ordinare (cumpărare de coroane și trimitere de delegații la înmormântarea membrilor decedați), cari prin un viriment autorizat de Comitetul central s'aŭ luat din fondul de 700 Lei destinat prin budget a servi la imprimarea anuarului. Deci totalul general al cheltuelilor este de Lei 3661.65.

Aceste cheltueli dar sînt făcute în limitele prevederilor budgetare și încă sub aceste prevederi, realizîndu-se o economie de Lei 913.15

Din veniturile încasate în sumă de	» 4742.60
Scăzîndu-se cheltuelile de	» 3661.65
Rămîne un escedent de	» 1080.95
Care adăugit la escedentul din anul trecut de	» 2255.15
face un escedent total de	» 3336.10
Din acest escedent total s'a luat suma de	» 2279.75
cu care s'au cumpărat bunuri, 5% în valoare nominală de Lei 2500.	

Ast-fel că acum escedentul definitiv în numerar este de . . 1056.35 iar capitalul în efecte publice este de 9500, cu alte vorbe fondul disponibil al societății în acest moment este de Lei 10556.35 în numerar și efecte publice.

Aceste cheltueli, pe cari comitetul central de ad-ție le-a găsit în regulă și sub prevederile bugetare, le-a aprobat, și m'a delegat a le expune D-voastră, împreună cu proiectul de budget întocmit pentru anul viitor 1898-1899, cu rugăminte pe de o parte a le aproba și D-voastră, iar pe de altă parte a'mi da convenita descărcare de gestiunea financiară a expiratului an 1897-1898.

Domnilor Membrii,

Venind la a doua parte a expunerii de față, adică la relevarea în trăsături generale a activității societății noastre, țin a constata că progresele realizate de ea în timp, nu sînt de tot înbucurătoare, cu toate silințele depuse de Comitetul central. Ast-fel numărul membrilor e aproape același: 195 se înregistra în anul trecut, 200 avem de înregistrat acum. Dar tăria unei lucrări nu stă tot-dea-una în numărul susținătorilor; cît ne privește pe noi am fi de ajuns, dacă toți ne-am devota de o potrivă și precum e dorința intimă a unora. Imi pare rău că trebuie

să constat că stinjenirea societății noastre în mare parte e provenită din lipsa concursului trebuitor a unora dintre D-nii colegi și membrii ai societății. Cifrele v'au vorbit în de ajuns. Nu stăm de tot bine,—mai ales avînd în vedere drumul celor 12 ani, pe cari i-a parcurs societatea noastră—pentru a nu fi pesimist și a spune că stăm prost; ne lipsește concursul material. Aceasta încă n'ar fi mult. De obicei însă răul acesta se ascunde sub un altul mai mare: *indiferența morală*. față de o întreprindere pe care ești dator a o susține. Acesta e răul mare ce ne stă în cale, căci ar fi de neîlmăcit fără acesta, tărăgănirea în a contribui cu niște minime sume la o așa de frumoasă întreprindere.

Aceste piedeci, cari se resfrîng asupra întregii societăți privesc mai direct organul ei de publicitate «*Revista Pădurilor*» singurul nostru mijloc mai pipăit de afirmare, a căruia continuare și îmbunătățire un singur moment nu trebuie a le uita. Multe greutăți avea de învins revista noastră și 'n anii trecuți, precum dările de seamă anuale ale regretatului și harnicului secretrar Stătescu le semnala. În vederea acestor greutăți Comitetul central de Ad-ție a societății în ședința de la 4 Maiu 1897 «Găsind de cuviință, conform statutelor, ca la organul acestei societăți *Revista pădurilor* se conlucreze mai mulți D-ni membrii, ca ast-fel să se poată îndeplini în parte dispozițiile art. 15 din statute, a ales dintre dinșii 6 colaboratori, a căror nume sînt înscrise pe covertă, cari să fie anume însărcinați să trimeată fie-care, articole silvice practice, cel puțin un articol la 2 luni.» Noii colaboratori au căutat pe cît le-a fost prin putință să se achite conștiincios de această sarcină. Cu toate aceste nu s'a putut aduce la îndeplinire cele 2 însărcinări ce D-v. le dăduseți unora din membrii societății și anume: *Vocabularul silvic*, însemnata lucrare cu care fusese însărcinată comisiunea din 3 membrii D-l C. Al. Orescu și decedații Danilescu și Stătescu; precum și *Anuarul silvic*, pentru alcătuirea căruia Comitetul însărcinase o comisiune compusă din decedatul Stătescu, D-l Rusescu și subsemnatul.

Pe lîngă diferitele cestiuni, cari privesc pădurile de la noi și din străinătate, care au făcut materie Revistei noastre pe expiratul an, pe lîngă datina întemeiată de a se comunica aceste încercări ale noastre prin trimiterea gratuită cîtor-va personalități marcante din țară și străinătate, cari se ocupă de silvicultură, unor autorități publice și organe de publicitate, precum și elevilor de la școlile silvice din țară și străinătate, mai avem de remarcat în espunerea activității desfășurate de societatea noastră concluziile D-lui D. Davidescu asupra *vinatului în pădurile noastre*, comunicate sub forma de deziderat al adunării generale din anul trecut, Onor. Minister al Domeniilor, și la care s'a răspuns cu mulțumiri, că se, vor avea în vedere la ocaziunea bine venită. De asemenea vom remarca cele 2 conferințe ținute cu succes în iarna aceasta, de cătră 2 membri ai societății, D-nii P. S. Radianu și Fl. Davidescu, din cari una s'a publicat deja în coloanele Revistei.

La ambele aceste conferințe au asistat mai multe persoane marcante

Convocați în această adunare generală, potrivit statulelor, nu mă îndoesc de utilitatea discuțiilor ce veți provoca și a hotărîrilor ce veți

lua și tot o dată vè rog a ne da concursul pentru ca suma ce rămîne de încasat de 8337 lei se dispară, căci după cum știți societatea a mai pierdut o sumă aproape egală cu aceasta și ori-ce pierderi sînt în detrimentul nostru al tuturor. Societatea există de 12 ani și din cauza lipsei de mijloace nu are încă ființă reală, căci nu s'a putut constitui în *«persoană morală»* după cum este dorința mult respectatului nostru Președinte. Să nu uităm de asemenea că M. S. Regele se interesează mult de mersul societății, ca probă e că de atît timp ca își are sediul chiar în Localul Domeniului Coroanei, care ni se mai pune la dispoziție atît pentru Conferințe, cît și pentru adunarea generală. Toate acestea trebuie să fie mari încurajări pentru noi, iar la rîndul nostru să căutăm a ne îndeplini datoriile morale și materiale.

Domnilor membrii,

Înainte de a sfîrși în numele Comitetului central de Ad-ție am mulțumirea de a constata că și în anul acesta ca și 'n trecut societatea noastră a atras atențiunea și a avut sprijinul bine-voitor a multora din bărbații cari stau în fruntea mișcării noastre politice și culturale. Constatăm că dintre Președinții de onoare singurul care în adevăr se interesează despre soarta acestei societăți este D-l Dim. Sturza, președintele Consiliului, care în ori ce ocazie ne-a încurajat prin prezența sa. Ast-fel și anul acesta la deschiderea conferințelor am avut onoare de a fi vizitate de D-sa.

Cu aceeași plăcere vè aduce la cunoștință că nobila donatoare D-na Elena Dr. Turnescu a dăruit, ca și în trecut, Societății suma de Lei 300; iar D-l Th. Stătescu a dăruit societății toată biblioteca regretatului său frate (dimpreamă cu un dulap de stejar masiv).

Ultimul meu cuvînt va fi exprimarea adîncei mulțumiri și recunoștințe datorite tuturor acelor, cu a căror binevoitor concurs societatea noastră a putut avea ființă.

Exprim sentimentul întregului Comitet central, dorind societății noastre viitorul cel mai frumos și sperînd că fie-care în parte se va convinge cît bine va reeși devotîndu-se cu tot dinadinsul scopului urmat de ea.

Secretar, Casier

N. C. Nădejde

PROIECT DE BUDGET

PENTRU
ANUL 1898—1899

VENITURI

1. Venitul de la 9500 lei în efecte publice 4 și 5%	410
2. Din taxe de înscrieri	100
3. Cotizațiuni	1968
4. Abonamente.	2300
5. Donațiunea D-nei Elena Dr. Turnescu	300
Total	5078

CHELTUELI

1. Pentru imprimarea Revistei (eventual cu supliment) pe 12 luni	1500
2. Pentru diferite imprimate	200
3. Pentru expediarea Revistei (serviciu, mărci etc.) și diferite furnituri (cărți, legător, hîrtie, mărci etc.)	300
4. Pentru abonamente la ziare științifice străine	100
5. Remiza încasatorului	200
6. Indemnizarea secretarului și un ajutor (bibliotecar)	960
7. Cheltueli extraordinare și diferite	500
8. Imprimarea Anuarului Societății	700
9. Cumpărarea unei case de fer	300
Total	4760

RECAPITULAȚIE

Incasări	Leï	5078.—
Cheltueli	"	4760.—
Excedent	"	318.—
Capital existent	"	10556.35
Total	"	10874.36

Adecă la sfîrșitul anului vom avea un capital disponibil de Leï 10874 bani 35, fără suma de Leï 8337, datorii ce sunt a se încasa, și din care probabil vom încasa o parte.

Președinte,
I. Kalinderu

Secretar-Casier,
N. C. Nădejde

Admis de Comisia de verificare

G. Nicolau, Cesar Georgescu, Dion. Ionescu-Zane.

D. Președinte roagă adunarea a alege comisiunea de verificarea gestiunii financiare a societății.

Se aleg în această comisiune d-nii G. Nicolau, Cesar Georgescu și D. Ionescu-Zane.

D. *Ionescu-Zane* cerînd cuvîntul este de părere ca cestiunile ce sînt a se discuta în adunarea generală de la anul viitor să se propună de adunarea generală din anul curent, iar nu cum s'a procedat pîn'acum, cînd comitetul de administrație propunea cestiunile fără aprobarea tuturilor membrilor societății. Adaogă încă că propunerile odată discutate să se formuleze în desiderate și să se supună Onor. Minister al domeniilor. Numai așa crede d-sa că se va ajunge la un rezultat practic.

D. *Președinte* răspunde d-lui Ionescu-Zane că propunerea d-sale este contrară dispozițiilor statutelor, care prevede că comitetul de administrație fixează și comunică fie-cărui membru cestiunile ce vor urma a se desbata de adunarea generală cu 15 zile mai înainte de întrunire, de asemenea orî-ce membru al societății poate propune cestiuni la ordinea zilei a adunării generale pentru aceasta însă va trebui să comunice acele cestiuni comitetului cu cel puțin 20 de zile mai înainte de întrunirea adunării.

Comitetul în tot-d'a-una a propus spre a se discuta cestiuni în spiritul art. 2 din statute, la unele cestiuni s'a formulat chiar și desiderate cum cestiunea vînatului care s'a supus Ministerului.

D. *Ionescu-Zane* spune că scopul d-sale n'a fost să acuze comitetul și că la anul viitor va căuta să facă propuneri în termenul prevăzut de Statute.

La ordinea zilei desbateră cestiunii *«defrișarea pădurilor particulare»*.

D. *P. Antonescu* luînd cuvîntul arată că defrișările au luat o mare extensiune atît la munte cît și la cîmpie. Că această cestiune a fost discutată și în alte țări. La 1873 cu ocaziunea expozițiunii din Viena, s'a făcut o propunere a se alege o comisiune internațională pentru ca să întocmească un regulament pentru oprirea defrișărilor.

Cauzele defrișărilor la munte sînt după părerea d-sale următoarele :

- 1) Lipsa de valoare a lemnelor peste tot
- 2) Pășunatul abuziv
- 3) Excesiva diviziune a proprietății moștenești
- 4) Lipsa de definițiune a cuvîntului «defrișare» în codul silvic
- 5) Imposibilitatea aplicării legii din lipsă de personal
- 6) Vînzarea pădurilor moștenești speculanților streini, cu rezerva aplicării penalității către proprietari.

Cauzele defrișărilor la cîmpie ar fi :

- 1) Fertilitatea proverbială a solului ;
- 2) Dezvoltarea agriculturii în ultimii decenii
- 3) Dezvoltarea mijloacelor de transport
- 4) Rentabilitatea culturii agricole
- 5) Ultima criză agricolă
- 6) Lipsa unei legi care să îngrădească libertatea defrișărilor.

Luînd în cercetare mijlocele de îndreptare propune :

- 1) Să se pună limită diviziunii proprietății moștenești, ba chiar să se comaseze proprietatea ca în Austria
- 2) Să se oblige moștenii de a forma syndicate forestiere sub controlul agenților silvicii
- 3) Cumpărare de păduri de către stat
- 4) Formarea de comisiuni care să stabilească pădurile de protecțiune ;
- 5) Incurajarea plantațiilor la munte prin premii de către Stat
- 6) Inițierea de școli pentru învățarea industriilor de lemnărie
- 7) Instituirea de comisiuni pentru clasificarea riurilor care au caracterul de torenți.

D. P. Antoncscu dezvoltă fie-care punct atît în ce privește cauzele cît și în ce privește mijloacele de oprire a defrișărilor, citînd multe exemple practice.

Ședința se suspendă pentru 5 minute.

La redeschidere luînd cuvîntul d. M. Tănăsescu găsește că în cuvîntarea preopinentei s'au strecurat cîte-va erori, așa după părerea d-sale o defrișare nu constituie numai de cît o devastare.

Asupra cauzelor defrișărilor nu lipsa valorii lemnelor

și din contră valoarea lor a putut contribui la întinderea defrișărilor, căci este lesne de înțeles ca dacă lemnul ar fi fost fără valoare, n'ar fi riscat nimeni să-l taie și să-l transporte cu cheltueli la vale spre a-l vinde pe prețuri derisorii.

În ce privește influența pășunatului, d-sa o găsește distrugătoare numai acolo unde se face în mod abuziv și unde pădurea se exploatează.

Nu vede întru cât un personal mai numeros ar putea să împedice defrișările pînă cînd nu va fi o lege mai aspră în această privință.

D. B. Neagoe luînd cuvîntul spune că avem lege în această privință destul de precisă, căci prin art. 46 cod. silv. se zice că în cazurile neprevăzute de acest cod se vor aplica dispozițiunile codului comun și ast-fel fiind, urmărind constituția care este baza fundamentală a codului comun găsim în art. 19 că proprietatea de orî-ce natură este un drept sacru și inviolabil. Nimeni nu poate fi expropriat de cît pentru cauză de utilitate publică legalmente constatată și după o dreaptă și prealabilă despăgubire. Prin utilitate publică se înțelege numai comunicațiunea și salubritatea publică, precum și lucrările de apărare ale țării. Apoi în art. 480 c. civ. găsim că proprietatea este dreptul ce are cine-va de a se bucura și a dispune de un lucru în mod exclusiv și absolut însă în limitele determinate de lege, orî art. 11, 12 și 13 din cod. silv. prescrie cazurile cînd pădurile nu pot fi defrișate, iar art. 14 prevede pedepsele la contravenirile aduse art. 11, 12 și 13, deci legea este clară și nu avem de cît a indica aceste texte de legi în actele de delict pentru ca instanțele judecătorești să condamne pe contravenienți.

D. Președinte roagă adunarea să aleagă o comisiune care să facă o propunere în sensul de a arăta mijloacele ce trebuiesc întrebuințate de a pune stavilă defrișărilor.

Se alege în acest scop o comisiune compusă din d-nii P. Antonescu, Ionescu-Zane și M. Tănăsescu.

Ședința de la 8 Mai

A doua ședință a avut loc în ziua de 8 Mai și s'a deschis la ora 9 $\frac{1}{2}$ sub președinția d-lui Președinte I. Kalinderu, răspunzînd la apel 88 din d-nii membrii.

D. P. *Antonescu*, citește următoarea propunere: 1)

D. *Antonescu-Remuși* este de părere ca această propunere să se formuleze în regulament spre a înlesni lucrarea Ministerului.

D. *Preșdinte*, nu este de această părere, d-sa adaugă că este mai bine să se lase sub formă de desiderat.

D. *Th. Galeriu* este de părere a se supune mai întâiu propunerea în cestiunea comitetului de administrațiune.

Se pune la vot această propunere și se adoptă.

D. *Preșdinte* dă citire mai multor telegrame primite din partea membrilor absenți.

La ordinea zilei cestiunea: «*Curățirile în păduri sub toate raporturile*».

D. *Antonescu-Remuși* luînd cuvîntul, zice că d-sa se mărginește numai a enunța cestiunea și după ce va fi discutată să se supue sub formă de desiderat Ministerului. Intră în detalii asupra tăerilor de ameliorare, în special asupra modului cum trebuie aplicate din punct de vedere cultural. Spune că modul aplicărei acestor tăeri depinde după regiuni. esențe, după constituția masivului, după expoziție etc., deci, nu putem precisa în mod cert cum trebuie făcute.

Arată cam cum trebuie făcute aceste tăeri în cele trei regiuni de cîmpie, de podgorie și de munte, și recomandă să nu se prea exagereze mult, căci rîrindu-se masivul se întîmplă adesea să avem conșcințe funeste. La podgorie și la munte nu trebuie să ne gîndim la dezvoltarea lemnului, cît la menținerea stabilității terenului de sub pădure. Atinge în treacăt și cestiunea emondărei crăcilor lacome și este de părere că, pentru că n'avem încă un personal inferior special, să lăsăm mai bine această lucrare în grija naturii, de cît să obținem lemne defectuoase.

D. *Corodeanu* spune că această cestiune este cunoscută de noi toți, că curățiri a văzut făcîndu-se în pădurile de pe domeniul Coroanei și se miră mult de ce Statul nu face și el în pădurile sale, constată că cîte-va tăeri de asemenea

1) Conform votului adunării, comitetul a însărcinat pe d. inspector I. P. Chilăia a studia această propunere și a face un raport. Neprimindu-se încă acest raport, propunerea se va publica în No. viitor.

natură ce s'aŭ făcut pe ici pe colea la Stat aŭ dat bune rezultate, deci nu necunoștința personalului ci lipsa de personal face cu neputință practicarea acestor lucrări.

Este de părere să se facă un desiderat prin care să se ceară un personal silvic mai numeros.

D. *Ionescu-Zane* zice că cele spuse de d. *Antonescu-Remuș* sunt teorii cunoscute de toți, adaogă că personalul silvic este destul de cunoscător și va ști să facă tăeri de curățiri, numai să-î dea prilejul de a le face. Este de părere să se facă un desiderat în care să se exprime cererea de mijloace iar nu de personal numeros.

D. *Președinte* constată din discuțiunea urmată că în cestiune de principiu sîntem de acord, rămîne numai a se găsi mijloacele pentru aplicarea acestor curățiri.

D. *M. Petrescu* zice că cestiunea curățirilor din punct de vedere cultural, este prea elementară ca să o discutăm din acest punct de vedere. E vorba să găsim mijlocul de a le aplica și d-sa care a propus în comitet să se discute această cestiune, a înțeles că ea trebuie discutată sub acest raport, adică să se indice, ba chiar să se stabilească dacă locuitorii cari vor face aceste tăeri să fie plătiți cu bani orî în natură, adică să li se dea în schimbul muncii o cantitate oare-care după învoială din materialul ce va rezulta din curățiri.

D. *M. Tănăsescu* crede că cestiunea curățirilor nu este așa de importantă cum ar părea. În privința mijloacelor de aplicat găsește că două ar fi aceste mijloace, orî prin bani orî prin plată în natură; prin bani ar fi mai ușor, de aceea Ministerul ar trebui să prevadă în budget fonduri pentru asemenea lucrări. Este de părere ca asemenea tăeri de ameliorare nu trebuiesc făcute de cît acolo unde materialul ce va rezulta să fie în valoare cel puțin egal cu cheltuelile ce ar necesita, la munte de exemplu unde în multe părți lemnul n'are valoare nu trebuiesc făcute curățiri.

D. *Președinte* spune că pe timpul Administrațiunei domeniilor Statului s'aŭ încercat a se face niște lucrări de curățiri prin dare de material în dijmă, dar văzîndu-se că acest mod de a dispune de materialul rezultat din curățiri nu era în conformitate cu legea comptabilității, s'a aban-

donat. Acum ar fi timpul să indicăm Ministerului mijlocul legal prin care ar putea să ajungă a aplica aceste tăeri în pădurile Statului.

D-l N. C. Nădejde, mai întâiu arată că această chestiune trebuia să se discute cu ocazia congresului din anul trecut, cînd se pusese sub următoarea formă: *Elagagiul în păduri, sub toate raporturile*; dar s'a amînat pentru anul acesta și de astă dată la stabilirea ordinei de zi de către Comitet, d-sa a propus ca în loc de *elagagiul*, prin care se înțelege numai curățirea arborilor de crăci, să se zică *curățiri*, înțelegîndu-se lucrările culturale cele mai indispensabile de făcut în pădurile noastre. Bine înțeles că s'a avut în vedere a nu se discuta această chestiune teoreticește, ci fie-care din noi, mai cu seamă acei, ce au avut ocazie de a face asemenea operațiuni, să arate mijlocul practic cum ele s'ar putea face cu folos în pădurile statului, față de lipsa de mijloace bănești suficiente și față de revocarea circulărei ministeriale de a se mai face aceste operațiuni plătindu-se în natură. Apoi d-sa crede că nu se poate adopta un singur sistem pentru toată țara, ci din sistemele cunoscute și aplicate așa de bine în alte țări și la noi, chiar în unele păduri ale statului, să se caute a se aplica la fie-care pădure acela ce convine. Nu trebuie să se facă caz mare că agenții nu și vor face conștiincios datoria, și aceasta pe baza unor închipuite neregularități, precum de asemenea nu lipsa de fonduri a fost piedica; căci pînă în prezent nu există niște instrucțiuni cum trebuie făcute asemenea lucrări și e de mirare că ici, colea se mai observă rezultate bune, de asemenea, mici fonduri s'au pus în buget, de sigur nu cu un scop bine hotărît, iar la sfîrșitul anului se treceau la economii, sau serveau la deschideri de credite extra-ordinare. D-sa dovedește cu cifre că acolo, unde asemenea lucrări s'au făcut după toate regulile, rezultatele sînt foarte satisfăcătoare, precum în pădurile Cernica și Căscioarele. După d-sa sistemul de a face aceste lucrări prin antreprenori ca pentru produsele principale este absolut inaplicabil. Pentru unele lucrări, cînd se poate marca arborii ce trebuie tăiați, se poate face operațiunea prin antreprenori, întrebunțînd sistemul cunoscut sub numele de *vînzarea, prin licitație, a*

arborilor în picioare și pe unitate de material fasonat.» Acest sistem a fost întrebuițat din 1894, dar nu știu dacă se mai continuă, la pădurile Cernica și Piscu-Cînelu. Rezultatele obținute, chiar în primul an, au fost cât se poate de bune. De asemenea sistemul cu dijmă dă rezultate foarte bune, dacă există supraveghere și dacă se stabilesc condițiunile mai de 'nainte. Cunoaște pădurea Cascioarele, unde acest sistem s'a întrebuițat pe o scară întinsă și a dat cele mai bune rezultate. S'au făcut lucrări culturale remarcabile și fac omagii agentului care le-a executat, vînzîndu-se și un material ce se pierde, iar materialul dat în schimbul muncii, este de o mică valoare, și numai vîrfuri. În medie un stîmjen lemne de foc, — tăiat din picioare, fasonat și căratu la linie — a costat pînă la 2 lei. D-sa arată că mai cunoaște pădurea Cocioe de pe Domeniul Coroanei cu acelaș nume, unde se fac de vr'o 6—7 ani asemenea lucrări, plătîndu-se în natură. Nu cunoaște condițiunile, dar rezultatele culturale obținute sînt de învidiat de or-ce pădurar iubitor de meserie. Așa dar experiența este făcută, dragoste de meserie o avem cu toții, nu ne trebuie de cît bună voință la toți, iar șefii noștri se chibzuiască și se hotărască ce este de făcut.

D. Papinian ține să elucideze chestiunea, adică că nu trebuie să discutăm acum de cît pur și simplu despre tăerile de ameliorare, numite în silvicultură curățiri. Aceste tăeri sînt cele mai importante lucrări ce trebuiesc făcute pădurilor în tinerețe și acolo unde masivul este populat cu mai multe specii.

Dă cîte-va exemple de unele păduri din Prahova, unde teiul a copleșit cu desăvîrșire stejarul și unde, dacă se aplică curățiri, stejarul, cea mai prețioasă specie a pădurilor noastre ar fi fost salvat.

Nu trebuie, zice d-sa, să ne gîndim, ca să obținem la început venit material din aceste tăeri, viitorul va arăta ce efect folositor au avut.

D. Papinian zice că trebuie format un personal inferior bine dresat și bine plătit, alt-fel nu vom putea aplica aceste tăeri.

D. *Cesar Georgescu* este de părere ca să se facă un desiderat din partea adunării generale, ca să se introducă

în legea silvică un articol care să autorize pe Ministrul domeniilor să dispună de materialul ce va rezulta din curățiri, dînd parte din el ca plată în schimbul muncii, căci cum cheltuelile ce necesită aceste lucrări, poate să fie de multe-ori cam mari, îi este greu Ministerului a prevedea asemenea fonduri în budget.

D. *Th. Galeriu* zice că în bugete a fost alocate în tot-d'a-una fonduri pentru facere de tăieri de ameliorare.

D. *Guguianu* este de părere ca tăerile de ameliorare să se facă cu plata în bani în regie, că ficcare ocol la întocmirea budgetului să-și prevadă sume trebuincioase pentru asemenea lucrări.

D. *Președinte* nu este de părere a se face vre-un desiderat în această privință, dar crede că este bine să se stăruiască de cei în drept ca să se prevadă în budget fonduri necesare pentru asemenea lucrări.

D. *C. Alimăneștianu* spune că, deși nu este silvicultor ca coleg din Minister și interesat ca acest departament să facă un pas înainte, răspunderea fiind a tuturor, ia cuvîntul: întîi, pentru că, din excursiunile ce le-a făcut cutreerînd țara, s'a convins că pădurile în România sînt de un mare viitor pentru propășirea noastră economică și că este foarte dăunător, o crimă chiar, să le mai lăsăm în starea de azi; trebuie să le fi străbătut cine-va în lung și în lat, ca să poată împărtăși mîhnirea ce cuprinde pe unii, cînd văd puțina atențiune ce se dă acestei ramure de inavuțire națională;

al doilea pentru că atît din cunoștințele ce le are printre silvicultori, cît și din discuțiunile asupra curățitului și curățiturilor din astă-seară, are convingerea că în corpul silvic sînt elemente, cari ar putea duce la cel mai fericit rezultat exploatarea pădurilor, dacă mijloace li s'ar da;

al treilea pentru că a avut ocaziune să asiste la întocmirea cîtor-va bugete și din cele ce a văzut, crede că este absolut necesar ca silvicultorii să facă ceva pentru a se afirma și pentru a pune în evidență importanța și urgența cauzei care este legată de activitatea lor; aceasta în interesul dezvoltării noastre economice și al punerii în valoare al unor bogății cari se distrug — nu atît al ocrotirii corpului silvic.

După D-sa azi silvicultura se svîrcolește într'un cerc vițios. Și dacă acei cari au oare-cum în mîna lor soarta acestui corp, de care depinde exploatarea bogățiilor noastre forestiere, vor face numai cît s'a făcut pînă azi, starea dăunătoare de acum va dura multă vreme încă.

Au dreptate și cei cari n'au încredere în corpul nostru silvic și Ministerul, cînd se arată cam trăgănit și timid în punerea la dispozițiune a mijloacelor necesare, fiind-că pentru cea mai mare parte din oameni trebuie ceva probe, sau expusă chestiunea așa ca să reeasă importanța ei și s'o poată pricepe cei mai mulți. Numai atunci vor căpăta cei în drept curagiul necesar or-cărei întreprinderi de importanța exploatării pădurilor și vor face chiar sacrificii de va fi nevoie. Azi se judecă omul după aparențe. El vede că cu toate masivele extraordinare care le posedă țara, lemnul bun trebuie să'l aduci tot din străinătate, că lemnăria curentă este proastă și scumpă, că din aproape 200 de silvicultori nu se văd 10—20 cari, chiar prin mijloace extraordinare să atragă atențiunea lumii asupra cercului vițios în care se învîrtesc și cari să dea o soluțiune practică pentru a eși dintr'o așa dăunătoare situațiune.

Silvicultorii au și ei dreptate, cînd văd neînsemnatele sume ce li se pun la dispozițiune și puținul îndemn ce li se dă. Sint împovorați de formalități inutile, un fel de descurajare 'i cuprînd cînd văd ceea-ce se distruge sub ochii lor; trebuie să iasă din o așa stare și cei în drept ar trebui serios să se gîndească la așa ceva.

Fiind-că este absolut imposibil ca să 'și închipuiască cine-va, că țara are să dea de o dată mijloace pentru ca, de la Mehedinți la Dorohoi, fie-care șef de Ocol să facă lucrări extraordinare în pădurile din ocolul său. Așa ceva ar fi și peste puterile noastre financiare și n'ar corespunde nici unei exploatări prevăzătoare.

Se pot începe însă cîte 5—6 lucrări de mare importanță pe fie-care inspecțiune, atît pentru ca să dea lumii o idee de ce se poate face, cît și mai ales pentru a se afirma corpul silviculturilor punînd în valoare bogățiile din domeniul lor

Pentru un așa număr de lucrări sint elemente de o

reală valoare și cari pe lângă avantajile de mai sus pot forma școală pentru masa cea mare a tineretului silvic.

Cred, D-lor că o pornire mai matură și mai bărbătească în această direcțiune este o cestiune de viață nu numai pentru bogățiile din domeniul silvic, dar pentru tot ce este de resortul urgisitului Minister al Domeniilor.

Cu toții sîntem convinși de importanța instrucțiunii și din toată inima am aplaudat, cînd am văzut că s'a obținut la Ministerul Instrucțiunii peste 30 milioane pentru ridicarea instrucțiunii poporului nostru. Este una din cele mai puternice pîrghii pentru a ne înălța la importanța ce trebuie s'o avem.

Dar tot cu toții, mai ales cei cari 'și dau seama de echilibrul forțelor într'un Stat și cei cari știu ce se poate face din Ministerul Domeniilor, am văzut cu oare-care mîhnire o asemenea repartizare a forțelor noastre de propășire; căci ar fi fost mult mai patriotice, mult mai prevăzător, se impunea chiar, ca să se dea 25 milioane pentru instrucție și 5 milioane pentru Domenii. Ar fi fost o concepțiune, ar fi fost o normă în mersul nostru spre dezvoltare. A da într'un loc tot și într'o parte nimic va să zică a nu fi înțeles mult din metoda de a merge înainte.

Poate să fim de vină tot noi aștia de la Domenii, fiindcă n'am pus în evidență importanța departamentului în care ne desfășurăm activitatea.

De aceea cî vă rog, în interesul țării, ca să desfășurați o mai mare activitate și să dați o implusiune mai puternică mișcării D-voastră.

Trebuește să vă afirmați și să știe lumea că se pierd milioane în direcțiunea ce sînteți chemați s'o puneți în valoare.

Sedința de la 9 Maiu.

În ziua de 9 Maiu a avut loc a treia ședință sub președinția D-lui I. Kalenderu, respunzînd la apel 48 din D-nii membrii.

La ordinea zilei complectarea art. 13 din Statute, prin adăugirea următorului aliniat:

Membrii activi, cari nu au achitat cotizația lor la So-

citate în timp de 6 luni, Comitetul are facultatea, după o înștiințare în scris, ce le va adresa Președintele, de a'î declara ca încetînd de a face parte din Societate.

D. *Președinte* constată și în anul acesta, ca în toți anii, că unii din D-nii membri pun multă întîrziere la achitarea cotizațiilor. Cum în statute nu exista nici o dispozițiune care să prevadă oare-care măsură contra membrilor cari nu 'și plătește o datorie așa de legitimă la timp, Comitetul a hotărît să supue adunării generale cazul ca să se voteze o asemenea dispozițiune. Pînă acum Comitetul de administrație a avut multă paciență, crezînd că cu timpul D-nii membrii treptat 'și vor plăti datoriile către Societate.

Nu e mai puțin adevărat, adăoga D-l Președinte, că dacă d-v. veți vota o asemenea dispozițiune, Comitetul va ști cum să useze de dînsa apreciînd în tot-d'a-una împrejurările.

D. *Ionescu-Zane*, găsește că măsura va fi bună și ar fi fost de dorit să se introducă de mult în Statute, ceea-ce nu este practic însă este că se lasă la facultatea comitetului aplicarea acestei măsuri, care cîte o dată poate să nu fie echitabilă.

D-sa este de ideie să se fixeze termenul de întîrziere la un an.

Se pune la vot propunerea și se admite acea făcută de Comitet.

D-l *Președinte* nu omite a spune că unele persoane au cerut înscrierea ca membru în Societate fără însă să plătească taxa de înscriere decî aceștia conform statutelor nu pot fi considerați ca membri.

D-l *Președinte* propune a se discuta cestiunea ca «să se autorize comitetul central de Administrație să desemneze o persoană ce se va plăti, care se coordoneze cele trei dicționare deja premiate, alegînd materiile de preferință a se înprima, a complecta chiar acele din cuvinte, cari nu ar fi destul de clare, adnotînd tot-dea-una proveniența cuvintelor.»

Acum doi ani, zice D-sa, comitetul a acordat trei premii celor mai bune lucrări, prezentate pentru dicționarul silvic și tot atunci s'a ales un comitet, compus din trei persoane, și anume: d-l C. Al. Orescu, N. Danilescu și G. Stătescu.

care să coordoneze datele din aceste trei dicționare, de atunci din o mulțime de împrejurări, pe care le cunoaștem, cu toți, nu s'a făcut nimic în aceasta privință, de aceea comitetul a hotărât să supue adunării generale cazul și în ce privește pentru fondul ce va necesita onorariul persoanei desemnate cu coordonarea acelor date, dacă societatea nu va dispune, va stărui D-sa să se dea o sumă oare-care din partea administrației Domeniului coroanei (*aplause*).

D. *Ionescu-Zanc* mulțumește în numele membrilor d-lui Președinte pentru solitudinea și multa bună-voința ce pune pentru prosperarea silviculturii în general și a societății în special. Este de ideia că lucrarea în gestiune să nu se dea la persoane streine ci la unul din cei trei premiați și anume d-lui Er. Gheorghiu care a obținut premiul I.

D. *C. Nicolau* spune că o dată ce opera a fost premiată de societate ea a devenit proprietatea societății, deci comitetul de administrație este în drept a dispune de acea lucrare cum va crede de cuviință.

D. *Președinte* asigură adunarea că numele celor care au lucrat la acest dicționar va figura în fruntea operei căci meritul este al d-lor.

Se pune la vot și se admite propunerea astfel cum a fost formulată de comitet.

D-l *Ionescu-Zanc*, dă citire raportului de descărcarea gestiunea financiară a Societății pe 1897—98.

Domnilor Membrii,

Conform votului Domniilor-Voastră, dat în ședința de la 7 Maiu 1898, sub-scrișii ne-am întrunit în comisiune în ziua de 8 Maiu, și am procedat la verificarea gestiunii financiare a Societății pe exercițiul 1897—98.

Din condicile de încasări și alte acte justificative prezentate nouă de D-l Casier-Secretar, am constatat următoarele :

1). La Venituri

a) Din taxele de înscrieri cu recipisele coprinse între No. 236—244 inclusiv, din cari s'a anulat chitanța No. 243, s'a încasat suma de lei 40.—

b) Din cotisații, cu recipisele coprinse între No. 275—413 inclusiv, fiind anulate chitanțele No. 297 și 307, s'a încasat suma de 1737.—

Report . . . lei 1777.—

Transport. . . lei 1777.—

e) Din abonamente la «Revista pădurilor» cu recipisele co-prinse între No. 379 — 567 inclusiv, din cari s'au anulat chi-tanțele No. 462,464,517 și 530, s'a încasat suma de » 2280,60

d) Din donațiunea de la D-na D-r Turnescu cu recipisa No. ²²/₉₈ s'a încasat suma de » 300.—

e) Din cupoanele efectelor societății în valoare nominală de lei 9500, s'a încasat » 385.—

Adică în total, suma încasată în anul 1897/98 lei 4742,60

2). La cheltueli.

a) Pentru imprimarea revistei pe 13 luni și pentru dife-rite, imprimate, s'a cheltuit suma de » 1619.—

b) Pentru espedierea revistei, furnituri de cărți, legături de cărți, mărci, timbre cărți poștale lei 67.—

c) Pentru abonamente la reviste științifice streine. » 55.50

d) Remisa încasatorului » 124.95

e) Indemnisarea Secretarului Casier pentru 13 luni » 1040.—

f) Diferite cheltueli pe 13 luni lei 155.20

g) Cheltueli extra-ordinare (cumpărare de corône funerale, și trimitere de delegațiunii la înmormântarea membrilor decedați » 600.—

Adică în total s'a cheltuit suma de lei » 3661,65

Toate aceste cheltueli s'au făcut în limitele prevederilor budgetare și a rezultat o economie budgetară de lei 913, bani ¹⁵/₁₀₀.

Daca acum din veniturile încasate de lei 4742, ⁶⁰/₁₀₀ se scot cheltue-jele de lei 3661. bani ⁶⁵/₁₀₀, rămâne un excedent de venit pe esercițiul 1897—98 de lei 1080, ⁰⁵/₁₀₀, care adăogat la excedentul din esercițiul anu-lui trecut de lei 2255 bani ¹⁰/₁₀₀, ne dă un excedent total de lei 3336 bani ¹⁰/₁₀₀.

Din acest excedent total s'a luat suma de lei 2279 bani ²⁵/₁₀₀ cu care s'a cumpărat efecte ale Creditului funciar Urban sub No. în valoare nominală de 2500 lei, și a ramas în numerar excedent suma de lei 1056, bani ²⁵/₁₀₀.— Ast-fel în casa Societății avem capitalul în efecte publice de lei 9500, și lei 1056 bani ²⁵/₁₀₀ în numerar cari constituie în acest moment fondul disponibil al societății, totalul de lei 10556, bani ²⁵/₁₀₀ în numerar și efecte publice.

Aceasta fiind situațiunea financiară în raport cu budgetul anului ¹⁸⁹⁷/₁₈₉₈ sîntem de părere a se aproba de D-voastră și a se da cuvenita descărcare D-lui Casier-Secretar N. C. Nădejde.

În cea ce privește budgetul prezentat de Comitet pe esercițiul anu-lui 1898—99, se prevede la veniturii suma de lei 5078 și la cheltueli lei 4760, budgetul care 'l am găsit bine întocmit, și sîntem de părere ca și D-voastră să 'i dați cuvenita aprobare. Se specifică, că în suma de la veniturii, Lu se cuprinde, lei 339 bani 85 ce se datoresc societății de d. Mihail Secăreanu.

Cu această ocasiune, cu destulă părere de rău supunem cunoscinței

D-vostre, că de și D-l Casier-Secretar al Societății a stăruit cu insistență pe lângă o parte a D-lor membrii întârziți cu plata sumelor ce datorse societății, totuși D-lor nu au achitat încă acele datorii, și azi am găsit scriptele societății încărcate de însemnata datorie de lei 8337.—

Facem dar apel la D-lor și 'i rugăm să grăbească în interesul prosperității operei noastre comune, în interesul Societății Progresul Silvic să grăbească, zicem, cu achitarea datoriilor ce au.

Este locul se amintim D-lor Colegi în întârziere cu plata, că dacă, Domniile-lor, ar fi dat destulă atenție consecuenței ce trebea să o conserve față de destinele societății noastre, astăzi dupe 12 ani de existență a ei, am fi putut avea un capital suficient, și cu drept cuvânt am fi fost puși în măsură se solicităm azi Onor. Corpurilor Legiuitoare recunoașterea societății noastre de persoană morală ideal care 'l dorim și urmărim cu toții în cap cu mult iubitul și respectatul nostru Președinte, care arde de rîvna d'a se vedea în măsură să facă și acest serviciu societății noastre.

Domnilor Membri!

Față cu situațiunea mulțumitoare din punctul de vedere financiar și foarte prosperă din punctul de vedere administrativ a societății noastre, și de care cu mult cuvânt avem dreptul de a ne mîndri, permiteți-ne, ca crezînd că sintem interpreții fideli ai sentimentelor Domniilor-Voastre a tutulor, se aducem în această adunare generală a noastră, omagiul nostru de recunoștință și de devotament nețărmurit mintăgerului, iubitului și harnicului nostru Președinte D-l Ion Kalinderu. Facă cerul ca sub oblăduitoarea lui prevedință să ni'l ție încă mulți ani de aci înainte, sănătos și mereu bun voitor, pentru fericirea și prosperitatea societății noastre.

Comisiunea de verificare, aduce în aceleș timp viile sale mulțumiri întregului comitet, pentru modul cum a condus afacerile societății noastre, în cursul celor 2 ani de cînd 'l am ales.

Nu putem termina D-lor Membri, raportul acesta fără a aduce mulțumiri D-lui N. C. Nădejde Secretar-Casier, care a depus tot devotamentul și sîrguința pentru îndeplinirea greii sarcine ce 'i s'a impus de comitetul nostru.

<i>Comisiunea de Verificare</i>	{	G. Nicolau
		Cesar Georgescu
		Dem. Ionescu-Zane

D. Președinte propune ca adunarea generală să încuviințeze a șterge creanța aflată în sarcina d-lui Secăreanu fost Secretar-Casier al Societății, ceia ce se admite.

Propune ca pentru anul viitor să se studieze înființarea unei case de ajutor mutual între membrii Societății.

Se pune la vot alegerea comitetului.

Au întrunit majoritatea următoarele persoane :

D-nii I. Kalinderu, C. F. Robescu, A. Eustatiu, C. A. Orescu, Th. Galeriu, P. S. Antonescu-Remuși, Marin Petrescu, Al. Moroiu, I. P. Chihaiia, M. Tănăsescu și N. C. Nădejde, cari vor forma Comitetul de Administrație al Societății pentru un period de 2 ani adică de la 1898—1900.

După care d-l *Președinte* urînd bună călătorie d-lor membrii prezenți, declară închisă a 12-a adunare generală.

O PRIVIRE ASUPRA UNEI ESCURSIUNI IN BUCOVINA

A ASOCIAȚIUNEI SILVICE DIN AUSTRIA

(Urmare și sfîrșit) ¹⁾

Dacă mai adăugăm că în parlamentul nostru, în timpul din urmă trebuia să dai vorbirilor un colorit bălțat, și să innegrești bine umbrele peisagiului pre care îl deslășurai, dacă voiai să fi ascultat, și să provoci o impresie mai durabilă, — iată că diferendul stabilit mai sus, între incriminările deputatului Stefanovicz și judecata oamenilor speciali de la «Asociațiunea silvică din Austria», — s'a esplicat el, de sine.

A intra mai de aproape în toate detaliile gospodăriei și administrației acestui Domeniū, nu'mi permite spațiul acestui articol. Dar nici nu e nevoie, căci avem două monografii cari ne explică toate circumstanțele, precum și rezultatele escursiunei și a desbaterilor «asociațiunei silvice», privitoare la acest Domeniū! Numai două puncte le voiŭ aprecia mai de aproape, și adecă: mărimea cantității de material și modul utilizărei pe de o parte, și asigurarea împăduririi pe de altă parte, cari ambele staŭ în legătură imediată unul cu altul.

Am atins deja mai sus necesitatea unei utilizări grabnice a lemnului bătrîn din masivele secundare. Putem zice: *Prezentul are dreptul a utiliza aceste masive deperitoare în mod cît se poate mai favorabil, în schimb însă are obligațiunea a da viitorului masive bine încheiate și utilizabile.*

1) A se vedea No. pe Aprilie.

Esercitarea dreptului de care vorbim e însă limitată, respectiv timpul acestei utilizări depinde pe de o parte de considerarea, că parchetele deschise să se repopuleze cu siguranță, pe de altă parte de menținerea strictă a continuității regimului, care iarăși își are cauza în mărimea și menirea «Domeniului. O exploatare intermitentă, care *aiurea* (unde starea masivelor coincide cu cea de aici), se poate admite, (prin care intermisiune după exploatare, gestiunea întregă se întrerupe pentru cite-va decenii, sau cel puțin se mărginește la utilizări foarte mici), *aici* în nici un caz nu se poate admite.

S'a afirmat : *prin exploatarea repede a masivelor bătrâne, prevenim unu drept al viitorului*; și pe nedrept s'a susținut aceasta, căci în *prezent nu esplotăm masive menite viitorului*. ci masive pe cari *generațiile trecute au omis a le esplota*, și cari celor viitoare *nu le ar mai aduce nici un folos*. Când judecăm asupra demersului care va fi să se observe la această utilizare, vom fi nevoiți a considera, că cu fie-care hectar de pădure esplotată, care acum e aproape fără creștere, am realizat un spor la creștere și la valoarea lemnului (sau mai bine o prevenire a pierderii acestei valori). Se înțelege de sine, că, afirmând aceasta presupunem tot-d'a-una, că reimpădurirea e asigurată.

Mai departe vom considera, că fondul mediu de lemn utilizabil care în pădurea seculară pe baza experienților făcute nu e mai mă mare de cit 200—240 m. c. pe hectar, va fi cu mult întrecut în viitor prin fondul unui massiv de 60—80 ani, vom considera în fine că esplotările ulterioare, chiar când luăm parchete mai mici, ne vom furnisa mai mult lemn de cit cele actuale; numai dimensiunile acelu lemn vor fi mai mici, de cit cele care rezultă din esplotările de astăzi.

Voiu analiza acum mărimea esplotărilor actuale din aceste păduri, cari prin întinderea parchetelor și prin cantitățile de lemn, provoacă impresia unei *impetuozițăi strașnice*.

Să constatăm mai întâiu unele fapte. Prin amenajament e stabilit că după esplotarea tuturor masivelor, cari actualmente sînt mai bătrine de 100 ani, totuși mai rămîn 44 % a întregului teritor al Domeniului populate cu arbori, cari aparțin unei clase mai tinere; mai departe, considerind creșterea eminentă a masivelor regenerate, se vor putea utiliza deja la etatea de la 80 ani în sus. Se poate zice deci, că pentru esplotarea masivelor actualmente

bătrîne, ar fi a se stabili timpul de cel mult două perioade, adică 40 ani. În seria pădurilor de munte, a cărei mărime e de 207,628 hectare, 116,600 hect. sunt populate cu masive mai bătrîne de cît 100 ani.

Luînd decî perioadele de exploatare, după cum am admis mai sus cu 40 ani, parchetele anuale ar putea avea o întindere de 2915 hectare.

Cu toate acestea conform amenajamentului pentru deceniul curent, exploatarea coprinzind multe masive, în cari s'aû făcut deja tăieri anticipate, și ast-fel s'aû rãrit în mod sensibil, parchetele anuale s'aû fixat numai de 2590 hectare. Chiar păstrînd această mărime a parchetelor anuale pentru viitor, după 40 ani va mai exista 13.000 hectare de pădure seculară nestrãbãtutã.

Privitor la cantitatea lemnului, în proiectul de exploatare pentru anul viitor 1897 aflãm totalul esplotãrei fixat la 792,080m³ lemn de lucru și combustibil, ceea-ce ar fi 3.48m³ pe un hectar al întregului Domeniũ. Sã înfierãm această cifrã ca prea mare? Dar luați în considerare abundența masivelor bătrîne și creșterea viguroasă! După ce se vor fi înlocuit masivele seculare cu pădure tinãrã bine cultivatã, creșterea mediã anualã, chiar abstracție făcînd de lãmuriri, (cari pentru procsimul timp nu vor putea avea decit întindere micã) va fi de cel puțin 5 m³ pe hectar, decî pentru întreaga pădure (226,408 hect.) creșterea normalã anualã va fi 1,137,000 m³. Dar această țifrã e cu jumãtate mai mare decit exploatarea actualã.

E natural cã în deceniile cari urmeazã celor d'întiiu 2 perioade mărimea esplotãrei va avea sã fie scãzutã, cel puțin pinã cînd masivele regenerate iar vor fi exploatabile. Așa s. e. pentru periodul al treilea vom avea aproximativ numai 30.000 hect. exploatabile sau 1500 hect. pe an; decî o suprafață cu mult mai micã, dar cu mai mult lemn pe hectar, și metrul cub de lemn va realiza un beneficiũ net mult mai mare de cît acum, chiar și din simpla causã, cã pinã atunci cheltuelile de instalare se vor fi făcut toate. Beneficiul net decî, nici chiar în acel period de tranșiție, nu va fi mai mic, decit cel actual. Sã rezumãm :

Mărimea esplotãrilor de pîn'acum, și a celor proiectate pentru viitor, în nici un cas nu e exageratã ; după părerea mea ar putea chiar sã se mai ridice ceva!

E decî neîntemeiatã îputarea ce s'a făcut Administrației cã

exploatează prea mult! Dar s'a exprimat și din alte părți o altă îngrijire, adică, cum că metoda actuală, după care se execută aceste exploataări, ar putea deveni funestă, dacă s'ar urma și în viitor. Și eu cred că aceste îngrijiri au mai multă îndreptățire! E cunoscut că exploatarea, adică tăierea, transportul și fasonarea lemnului în ocoalele mari a pădurei seculare se face exclusiv numai prin antreprenori, căror prin contract li se dau părți anumite de pădure spre exploatare. Contractele aceste în cele mai multe cazuri cuprind terenuri foarte mari, cu atât mai mult, cu cât antreprizele mici nu sînt espeditive. Așa s. e. actualmente 15 antreprenori exploatează anual 2541 hect. Antreprenorului, pe lângă întreaga gestiune de utilizare, îi incumbă și construirea instalațiilor de transport și a stabilimentelor industriale, care la expirarea contractelor cu durată aproape constantă de 10 ani, în schimbul unei mici despăgubiri, devin proprietatea fondului religiosar. (Instalațiile de transport aici sînt mai cu seamă drumuri de fer; mișcare se face în parte prin locomotive mici, parte prin cai la deal, și urmînd greutății, decî în mod automatic, la vale).

Marile cheltuieli cauzate prin instalații, capitalele însemnate ce se închid în instalațiunii, durata scurtă a contractelor, fasonarea dulăpăriei, care se concentrează la puține dar mari stabilimente de cherestea, acestea toate sîlesc pe antreprenor ca să tindă a primi mari parchete unite la un loc. Se înțelege aproape de sine, că Administrația Domeniului trebuia să fie cu multă considerare și prevenire în această privință, căci alt-cum nici nu ar fi putut atrage antreprenori, spre a realiza aceste grandioase exploataări.

Aceste sînt cauzele, că actualmente mari terenuri păduroase, ba văi întregi, și mai cu seamă cele mai apropiate comunicației și fabricelor de cherestea, apar ca parchete epuizate, și fac impresia unei funeste devastări de pădure; dar în fundul văilor unde nici ochiul nu pătrunde așa ușor, se află masive de întindere mult mai mare, pînă acum cu totul neaccesibile, decî cu totul neutilizate.

Nu putem face Administrațiunei nici un fel de imputare, că urmînd necesității, pînă acum a făcut antreprenorilor cele mai mari concesiuni în concentrarea parchetelor. Acum însă primele greutăți sînt învinse, bazele pentru a face pădurile mai accesibile sînt puse, urmează decî să stabilim pe viitor, pentru fie-care Ocol silvic mai multe, însă mai mici, parchete anuale, și aceasta chiar și cu privire la perfecta asigurare a reîmpăduririi.

În tăierile mari la început nu se fasonău butucii de cit din cel

mai bun lemn, iar fagii și rășinoasele de calitate mai inferioară precum și arborii mai mici rămîneau neutilizați pe loc. Acest lemn însă, de multe ori reprezenta un mai mare volum de cit acela care se utiliza. A fost deci tendința administrației în timpul din urmă, a da o intensitate mai mare, și așa se vind acum și «arbori braci» precum și arbori cu diametrul mai mic. Prin această măsură parchetele au înfățișarea unei tăieri rase, în contra căreia unii escursionişti erau destul de preocupați.

Luînd în considerare, că lemn utilizabil în pădurea seculară se află relativ foarte puțin, ar fi bine oare a le exploata după regulile grădinaritului în mai multe rînduri? Și așa, prețul lemnului în picioare care după calitate variază de la 40 cr. v. a. (= 85 bani) pînă la 1 fl. 60 cr. v. a. (= 3.36 lei) pe m³, e destul de scăzut; dar exploatîndu-se prin grădinarit regulat, el ar trebui să scadă mai mult! Și apoi ce folos am putea avea, dacă am rezerva unii arbori deperitori, sau fagii? Sînt oare aceștia în stare a regenera pădurea în care noi voim a vedea mai cu seamă molid și brad? Nu reese din acestea îndreptățirea unei exploatări cit mai intensive a masivelor bătrîne? Reese însă tot odată că sîmînțîșul mai tînăr, care aproape în general se află prin parchete, să se protejeze cu multă îngrijire; asemenea și copăceii mai mari se vor proteja, căci după cum știm, în urma izolării parte mare din ei va peri prin vînturi, zăpadă, și arșița soarelui. Antreprenorul nu e amator pentru acești copăcei, fiind-că nu li poate desface; Utilizarea lor deci e numai fictivă.

Infățișarea pădurei seculare în privința amestecului esențelor și a etății indivizilor e foarte variată: aici aproape numai lemn bătrîn de multe ori foarte bine încheiat, sub care pe unele locuri se află și un sîmînțîș abundent, iar pe alte locuri acesta lipsește cu totul. În alte locuri se găsesc sub arborete a căror desime și etate variază, presărați ici coala de arbori bătrîni, apoi pădure tînără, în alte părți formînd adesea masive mici uniforme. Sînt deci deosebirî cari pentru metoda utilizării și a regenerării nu permit nici un calapod; utilizarea și regenerarea ar trebui să se facă tot-d'a-una potrivit circumstanțelor speciale. Nu putem deci ignora, că nu se prea pot uni interesele antreprenorului, cu considerațiunile, cari ar trebui luate în favorul regenerării. În fine contractele în această privință nu pot prevedea de cit condițiuni generale, cari necesar se apropie de calapod.

E știut că utilizarea pădurei seculare nu se poate face la moment, ci se repartizează pe un șir mai lung de ani; o parte deci va fi ajunsă de exploatare numai după cite-va decenii. Foarte recomandabil însă ar fi, ca în aceste părți, chiar de pe acum să se prevadă în planul general de exploatare, o tăiere anticipată, a căruisens și țintă ar fi pe de o parte a utiliza precit se poate numai acei copaci, cari pînă la exploatarea întregului parchet, amenință a se strica cu totul, iar pe de altă parte a introduce regenerarea naturală a respectivelor masive.

Cînd e vorba de regenerarea masivelor respective, de repopularea tăieturilor, trebuie a ști, că chestia aceasta, nediscutabil, e ună din cele mai importante și mai grele pentru Administrația Domeniului. Reese aceasta deja din mărimea de 2600 hect., cari reprezintă tăierile anuale, făcînd abstracție cu totul de alte terenuri cari reclamă împădurirea. Acele 2600 hect. în alte locuri formează deja un frumos Domeniū forestier. Nu poate fi vorba aici deci de o repopulare prin plantațiune, care e obicînită în regiē mai mici și bine dezvoltate; repopularea trebuie lăsată aici mai mult în grija naturē, care în cel mai abundent mod ia asuprași această sarcină. În puține părți regenerarea naturală și dezvoltarea semînțișului se face atita de bine ca aici.

Programul repopulării se va stabili deci cam ast-fel: cit se poate mai mult să prevedem și să întrebuițăm repopularea naturală, și unde împădurirea artificială devine neevitabilă, să preferim sem-nătura plantațiunei. Acestei îi rămîne un teren destul de vast rezervat, adică: micile goluri cari rămîn în sămînțișuri, pășiunile degeneratē, tăieturile mai vechi, cari sînt nepăzite de buruieni, și în cari repopularea naturală nu s'a făcut de loc, sau numai parțial.

Grija Administrației a fost să facă față acestui problem: a instituit 5 sămînțării sistematice și 109 pepiniere a căror întindere totală e de 12.77 h. a.

Executarea acestui program de exploatare și repopulare, schițat aici numai în liniamente generale, este tot-odată, și în trăsuri mari și intenția Administrațiunei Domeniului; dar el reclamă ca condiție, sine qua non, a face accesibile cit mai iute și cit mai perfect toate părțile pădurei. Reclamă deci construcția de urgență a drumuri cit mai simple, fie ferate, fie pentru care, pre lingă șoselele costisitoare cari acum deja străbat principalele regiuni, și cari aū adus mult folos.

Dacă trecem la lucrările de amenagiare, avem a stabili, că în

viitor nu va mai fi permis să ne mărginim pre lângă lucrări taxatorice și geodezice, cari să restring numai asupra parchetelor cari sint luate în vedere pentru viitorul cel mai apropiat, după cum s'a făcut pînă acum în esecutarea așa numitei «instrucțiuni pentru dădurile din Carpați». Va trebui ca amenajistul să-și dea seama de pe acum de diferitele masive, stabilind un plan general de exploatare pentru timpul de tranziție, de care amintim mai sus, constatînd cu siguranță cantitatea lemnului care ni'l vor da parchetele regulate și tăierile anticipate pe întregul teren a fie-cărui Ocol. Va fi de observat că acest amenajament să fie cit mai simplu, și în privința împărțirii pe teren a masivelor, să nu intre în detalii; s'ar putea evita cu totul fixarea pe teren a liniilor somiere, întru cît ele nu ar fi necesare pentru izolarea tăieturilor actuale. Fixarea pe teren a liniilor somiere, cu atît mai mult să poate lăsa în grija viitorului, cu cît secolul al 20-lea va abandona, după toate semnele, aproape cu totul această împărțire regulată a pădurilor. Nu vom fixa pe teren, nici chiar prin petrii numerotate aceste linii, ci ne vom mărgini în a fixa numai principalele puncte de încrucișare sau de frîngere a liniilor împărțirii.

La prima executare a acestui amenajament a dominat tendința de a'l face cit se poate mai modern, prea mult a prevalat voința de a'l inzebra cu toate minusitățile, cari se observă pentru domeniile statului în țările din apus. Dar prin aceasta, speșele amenajamentului a devenit prea mari, și terminarea lui pentru toate Ocoalele, în urma enormei întinderi teritoriale, s'a amînat pe un îndelungat viitor. A fost deci foarte la loc «instrucțiunea de amenajament», care s'a dat în timpul din urmă, în locul învechitei instrucțiuni pentru pădurile din Carpați, care și așa era a se privi numai ca ceva cu totul provisoriu. Această nouă «instrucțiune», considerînd circumstanțele cu totul extraordinare a pădurilor fondului religios, nu este alt-ceva, decît numai o simplificare potrivită a «instrucțiunii» în vigoare pentru amenajamentul celor-lalte păduri ale statului Austriac.

Una din cele mai principale condiții pentru o exploatare, care va avea a considera cit se poate mai mult deplina și satisfăcătoarea regenerare a pădurei. În tot cazul este căutarea succesivă în regie, care numai de cit trebuie aplicată, îndată după expirarea fie-cărui contract. Această măsură s'a recomandat prin mai mulți excursioniști cu ocazia discuțiunii asupra acestei teme. În strînsă le-

gătură cu măsura aceasta, ar trebui să stea înnulțirea Ocoalelor cari astăzi în parte sînt prea mari, precum și sporirea destul de simțitoare a speselor de administrare.

Dacă am făcut aici unele (indicări) arătări în sincera dorință de a fi util cauzei, pe de altă parte nu pot omite a aminti și recunoștința unanimă a excursioniștilor pentru marile și preste tot locul evidentele rezultate obținute a administrației Domeniului, cari își află viua expresie în instituirea unei mari gospodării, în utilizarea materialului lemnos, în asigurarea și amenajarea proprietății, în creațiunea de mijloace de comunicație și transport, (șosele, căi ferate, căi de plutărie, etc.), în construcția de locuințe pentru agenții silvici.

Să'mi fie permis a caracteriza aceste prestațiuni prin unele puține țifre.

Spre stabilirea și asigurarea proprietății, a cărei limite înainte de aceasta erau foarte nesigure, s'a'au delimitat de nou 1031 km. limite, cu spesele de 52.385 fl. v. a. (= 110.081,5 lei) în cursul celor din urmă 20 ani, iar în acest timp 745 km. limite s'a'au înnoit; asemenea s'a'au măsurat de nou și s'a'au amenajat complet 186,579 hect. pădure. În ultimul deceniu (1887—1896) s'a'au construit cu spesele de 469.425 fl. (= 985.792,50 lei) 73,65 km. șosele și căi ferate, precum și 79 case forestiere, parte reședințe de Ocoale, parte locuințe pentru brigadierii și pădurarii. Mai înainte acestea lipseau tot așa, ca și căile de comunicațiune.

Din bilanțul țifrelor budgetare pentru anii 1874 și 1897 se poate constata avîntul pre care, prin activitatea Administrației Domeniului, l'a'au luat exploatarea pădurei și utilizarea lemnului. La 1874 erau trecuți în budget 364.145 m³ lemn exploatabil cu beneficiul net de 288.285 fl. v. a. (decî în calculul mediū 80 cr. v. a. [= 1.68 lei] pe m³), iar în 1897, 792.080 m³ cu beneficiul de 910.073 fl. v. a. (decî cu media de 1.15 fl. [= 2.41 lei] pe m³).

Dacă prețul mediū de la 1897 față cu cel de la 1874 se pare destul de modest, trebuie să considerăm încă și acea împrejurare, că la 1874 antreprenorii nu cumpărau decît lemn de calitate primă, iar în acest interval li s'a impus să ia atît lemnul de calitate inferioară cît și fagul.

Beneficiul net realizat din gospodăria silvică a acestui Domeniū, înmediū pentru cincî ani 1874—1878 fusese 268,525 fl. v. a. (563,902,50 lei), iar de atuncî în coace încetînuū s'a sporit și în media anilor 1894 și 1895 aū ajuns suma de 797,000 fl. v. (1,673,700 lei).

Am avut ocazia, a arăta în ce măsură a influențat această urcare, fără discuție cu totul admisibilă, a utilizării comorilor păduroase, asupra industriei și comunicațiunii din țară. Voi accentua numai, pentru a semnifica și acest avânt prin cifre, că înainte cu cite-va decenii în Bucovina nu se află de cit puține mici ferestre primitive, spre satisfacerea consumațiunii locale, iar statistica oficioasă din 1895 ne prezintă următorul stat: 122 ferestre primitive minate cu apă, și 27 fabrici de cherestea cu vapor, cari prin o forță totală de aproape 2000 cai pun în mișcare 146 gattere complete și o mulțime de alte mașinării pentru fasonarea lemnului.

Toate acestea au fost tăcute în interpelarea D-lui deputat Stefanovicz; dinsul a luat informații numai de la partidul în opoziție; și totuși ar trebui să crează cine-va, că aceste cifre și fapte nu pot rămânea neobservate, cînd întreprinde cine-va a judeca în fața unui corp atît de înalt în mod decisiv activitatea și rezultatele obținute ale Administrației statului, căreia aparține acest Domeniū.

Nu voi a încheia aceste repriveri asupra excursiunii în pădurile Bucovinei, fără a da cuvîntul încă o dată unei dorințe, cărei acolo i-am fost dat deja expresia. La ultimul dejun, pe care D-l președinte al țării, contele Goëss, sub verdele frunziș a pădurei Bucovinei la Franzthal, ni-l oferise, d-l șef de circumscripție Eugen Guzman prin entusiaste cuvinte prea mari impunătoarea frumusețe a pădurei seculare.

Acestei păduri, cu inima grea, i-am făcut judecata de moarte; am îndulcit în cit-va această sentință prin executarea ei în timp de 40 ani. Sentința noastră se baza pe împrejurarea că menținerea pădurei seculare în forma și mărimea ei actuală, nu se poate uni cu scopurile, căror e dedicat Domeniul, nici cu interesele țării în general. Dar consimțim cu toate acestea, cu dorința exprimată de numitul dn. orator, ca cel puțin o mică parte a acestor codrii seculari, să se rezerve pentru generațiile viitoare. Ar fi bine ca un teren potrivit să se izoleze chiar de pe acum, și să fie pentru toate timpurile exclus de la orî-ce utilizare, ca și moștenitorii noștri să se poată bucura de peisagiul aceluï codru secular, care odinioară acoperea partea cea mai mare a țării, și să'l admire în măreața și neatinsa sa frumuseță naturală.

Cu aceasta savantul profesor cavalerul de Guttenberg, își termină articolul, care în modul cel mai favorabil se distinge prin vederi largi și obiectivitate, demne ambele de recunoștință și imitare.

Olimpiu Boiul.

LUNURA STEJARULUI 1)

Se dă numele de *lunură* unor inele de o culoare mai deschisă ce se observă câte odată în duramen, pe secțiunile transversale a trunchiurilor de gorun și pedunculat. Acest termen derivat din cuvântul german Mondring (inel lunar) a fost importat în Franța către anul 1830. El se datorește vagei aparențe de aureolă, ce iaă aceste bande inelare. Lunura poate avea un contur mai mult sau mai puțin regulat, or să fie redusă la o fracțiune de inel; poate chiar să nu aibă această formă, de ex. când ea ocupă centrul secțiunii, în care cas să fie centrală.

Buffon și Duhamel se pare a fi fost primii autori cari au semnalat lunura. Ceea-ce au zis ei în mai multe pasaje din scrierile lor, era oare echoul cunoștințelor din acele timpuri sau rezultaă din observațiunile lor personale? Ei nu spun nimic în această privință. trebuie dar pînă la proba contrarie, să socotim ca ale lor tot ceea-ce au emis asupra acestei chestiuni. De și nu se pare că cele scrise de dînșii asupra lunurei, să se rezeme pe cercetări metodice, lucru care nici se putea alt-fel, față cu mijloacele de cari dispuneau în acele vremuri, și că prin urmare concluziunile lor nu se pot da ca sigure, totuși nu ne putem opri, când cine-va a studiat această chestiune, cum am făcut'o eu, de a fi izbit de perspicacitatea vederilor lor și de a admira facultățile intuitive de cari au dat probe în acest studiu.

În ceea-ce privește experiențele arătate de ei asupra proprietăților fizice și mecanice ale lemnului lunat, au fost rău concepute și n'au nici o valoare.

Pentru Buffon și Duhamel, lunura constituie un viciu foarte grav, de care trebuie să ne ferim cu atît mai mult cînd întrebuițăm lemnul de stejar, cu cît ea este adesea ascunsă sau foarte puțin aparentă. Ei întrebuițau pentru țesătura lunată numele de *dublu alburn* sau *faș alburn* pentru că credeaă că are proprietăți cari nu numai că nu erau superioare alburnului, dar chiar inferioare. Ei remarcaseră că

acest lemn putrezește lesne când este întrebuințat afară, și că adesea chiar este stricat în arbore.

De la 1737, data acelor scrieri, a trecut aproape un secol pînă se găsim alte studii asupra acestei chestiuni. În 1833 s'a publicat în Danemarca de către Funk niște experiențe asupra calităților tehnice ale lemnului lunat. La această dată se pare că s'a stabilit distincțiunea între lunura albă și lunura roșietică. Din lucrările lui Funk nu rezultă vre-un fapt nou nici asupra constituțiunii nici asupra originii acestei maladii.

După Funk iarăși tăcere asupra lunurei, cel puțin eu nu am găsit nici o lucrare originală care să fi fost publicată asupra acestei chestiuni, între 1833 și astăzi. Diverse observațiuni au fost culese de persoane cari se ocupaū de lemnul de stejar, dar izolate, superficiale și fără nici un caracter științific.

Toate cunoștințele ce se posedau asupra acestei chestiuni pe la 1860, se găsesc rezumate în pasagiul consacrat lunurei de către D-l Nanquette în tratatul său *Exploatarea lemnelor*. În 1887, D-l Boppe în cursul său de *Technologie forestieră*, consideră lemnul lunat ca alburn, care în urma unor desordine organice încă necunoscute nu putuse să se transforme în duramen, dar a emis ideea că lunura roșietică este o lunură albă alterată.

Se va vedea mai la vale că această părere a fost confirmată și de cercetările mele.

În anul 1896 numai, studiul lunurei începe a fi atins în mod științific. În luna Februarie a aceluși an d. Henry a făcut Societății de Științe din Nancy o comunicațiune relativă la lunurile produse de iarna 1879/80 și din cari rezultau următoarele :

1) Lunura se datorește gerurilor din iernele grele. Alburnul moare și nu poate să se mai transforme în duramen rămînînd în stare de alburn. Vasele lui sînt lipsite de thylles. Buffon și Duhamel aveaū dreptul dar să'l numească dublu alburn.

2) Dacă cu toate că alburnul moare, arborele nu pierе, este pentru că straturile cele mai tinere ale acestuī țesut sunt preservate și că ridicarea apei se face prin ele. Stra-

tul cambial rămîne neatins. Cauza acestei neatingeri nu este cunoscută.

3) Alterarea lemnului lunat se datorește bogăției lui în amidon și în materii proteice.

4) Creșterea anuală formată în 1880 este mai îngustă de cit cele care au precedat-o.

În aceeași ședință și îndată după comunicarea d-lui Henry depuneam și eu pe biuroul Societății un memoriu raportîndu-se la aceeași chestiune¹⁾. În ședința următoare (15 Aprilie 96) am expus lucrarea mea asupra căreia s'a publicat un rezumat, puțin după aceea în *Buletinul ședințelor Societății*.

Din această notă reese, că lemnul lunat este departe de a avea tot-d'auna constituțiunea alburnului, că el a fost de cele mai multe ori sediul unei duraminizări, însă incomplete. Adăogam că origina lunurei, atribuită gerului iernelor grele, nu era probat, pentru că numărînd straturile formate posterior zonei lunate, nu ajungeam la anul în timpul căruia s'ar fi format lunura. Între stratul acestui an și ultimul strat lunat, se găseau aproape în tot-d'auna altele, care păreau că nu au fost atinse, ceea ce era suficient pentru a se ținea în rezervă asupra acestei chestiuni.

După cum se vede, multe puncte rămîneau încă necunoscute. Am căutat să le luminez prin noi cercetări.— Am studiat cu mai multă atențiune primele probe de lemne și mi-am procurat altele. L'apte demonstrative nu întîrziară a se arăta, și chestiunea se prezinta sub o altă fază. Am cules diferitele rezultate ale acestui studiu într'un memoriu actualmente sub presă²⁾. Il voi rezuma aici.

I.

Prezența lunurei se observă pe o secțiune transversală de lemn de stejar mai întîiu prin diferența de colorare.

1) În acest memoriu în care concluziunile difereau de ale d-lui Henry, ziceam că am recunoscut faptele următoare asupra eșantionului prezentat de d. Cordier, fapte pe care și d. Henry le constatasese de asemenea: prezența amidonului în lemnul lunat, puțina cantitate de tanin, duraminizarea stratului din 1879, reducțiunea creșterii stratului din 1880

2) Buletinul Societății de Științe din Nancy, anul 1896.

Ea se constată de asemenea, însă nu tocmai așa de bine și pe o secțiune longitudinală. Acest caracter a isbit mai mult pe primii observatori, sugerându-le ideea că aveau a face cu o boală sau cel mai puțin cu o anomalie. Se vedem dacă această colorațiune este de natură a justifica termenul de *dublu alburn* întrebuițat în Franța înaintea celui de lunură.

Printre numeroasele probe de lemne lunate ce am examinat, am găsit numai unul în care inelul avea o culoare uniformă. Însă de culoare negru roșiatic; ceea ce la un examen superficial, făcea ca să se confunde mai repede cu duramenul de cât cu alburnul¹⁾. Mai târziu că această culoare n'a putut să fie în tot-d'auna aceeași și că trebuie să o atribuim, cu toată origina recentă a lunurei (15 ani) alterării ușoare a acesteia din urmă. În alte specimene ce proveneau din lemne ce au stat mult timp la aer, și al cărui alburn atacat de ciuperci, a pierdut amidonul și tanninul și s'a decolorat complet inelul lunat prezintă pete de lemn descompus în alb ca alburnul, dar aceste pete nu ocupă de cât o porțiune foarte minimă a inelului care, în mare parte este format din un lemn brun, de nuanță puțin mai palidă de cât aceea a duramenului²⁾.

Pe toate cele-alte probe de lemne ce am studiat, lemnul lunat avea culoarea mai închisă de cât aceea a alburnului, mai deschisă ca aceea a duramenului și aproape în tot-d'auna omogenă. Pe aceeași lunură din acest punct de vedere sînt mari diferențe, după locuri. Adesea ea se descompune într'o serie de inele de culoare unele deschise, altele închise. Mai mult, pe un același strat lemnul de primă-vară seamănă cu alburnul, lemnul de vară cu duramenul³⁾.

Ca culoare, lemnul lunat oferă deci în general, toate

1) Acest eșantion a fost luat dintr'o bilă de stejar lunat, dăruit în luna Ianuarie 1806 Scoalei Forestiere de către d. Cordier, fost deputat de Meurthe-Meselle, și provenind din pădurile sale de la Festigny (Yonne). Această bilă este care a servit d-lui Henry în studiul său precitat.

2) Aceste probe de lemne provenind din Domevre-sur-Durbion (Vosges) au fost de asemenea descrise de d. Hen y în memoriul său. Ele mi-au fost comunicate cu multă bună-voință de dînsul.

3) Această particularitate se remarcă mai ales în lunura din anul 1794, din o rondelă ce face parte din colecțiunea Scoalei forestiere.

nuanțele între duramen și alburn, apropiindu-se mai mult de aceea a duramenului.—Este oare la fel și în ceea ce privește constituțiunea lui? Aici oare-cari detalii sînt necesare.

Alburnul de Gorun și pedunculat conține în celulele sale lemnoase și radiale mult amidon, dar foarte puțin tanin. Această substanță este localizată numai pe raze și principalmente în cele groase. Mai mult, vasele sînt lipsite de thyles. Pe măsură ce un strat de alburn se transformă în duramen, amidonul dispare din celulele amylofere, cari se încarcă cu tanin, iar vasele groase ale lemnului de primă-vară se umplă cu thyles. Acestea sînt principalele caractere ale duramenului la aceste esențe. Sub raportul bogăției și repartițiunii taninului, sînt diferențe însemnate între duramenul tînăr și duramenul mai bătrîn. În urma unor analize comparative d. Henry a stabilit ca prima din aceste regiuni (duramenul periferic) conține mai mult tanin de cît cel de al doilea (duramenul central).

Eū din parte-mi am arătat care este cauza acestei diferențe. Pentru duramenul de formațiune nouă, m'am asigurat, prin examenul microchimic, că taninul se găsește în soluțiune în celulele lemnoase și radiale, că el se fixează puțin cîte puțin pe membranele celulelor, în special ale fibrelor lemnoase, în același timp oxidîndu-se în mod parțial, ceea ce dă un țesut de culoare brună caracteristică. Porțiunea de tanin oxidat nu mai poate după aceea să fie separată prin reactivi. Iacă pentru ce duramenul ajuns la oare-care vîrstă conține mai puțin tanin. El devine mai sărac în această substanță cu toate că se formează fără încetare alburnul. O porțiune mai mare de cît cea ce se adaogă, se oxidează și prin urmare partea rămasă liberă, se micșorează.

Catã să distingem diferite stări în duramen, dupe cantitatea și distribuțiunea taninului ce conține, calitățile tehnice precum și colorațiunea, se accentuează pe măsura ce se mărește împregnarea cu tanin a pereților fibroși. Cu toate acestea razele lemnoase, continuă a conține acest corp, chiar în regiunile foarte vechi ale duramenului, dar

în mai puțină cantitate¹⁾. Aceasta este o particularitate a stejarului cărî probează ca translațiunea taninului din alburn la duramen, precum și impregnarea acestuî din urmă, se continuă pînă la o vîrstă foarte avansată.

Caracterele alburnului și ale duramenului fiind stabilite să le comparăm cu lemnul atins de lunură. Principăful caracter al acestuî din urmă, acela care este suficient pentru a 'l recunoaște, este prezența constantă a amidonului. Amidonul însă aci este foarte rar așa de abondent ca în alburn. Mai adesea aproape nu 'l întîlnim în razele mici. Cîte odată chiar se găsește puțin în celulele lemnoase și razele groase, în celulele de pe marginea cărora el este limitat. În general are thyl în vasele cele mai largi. În cea cea privește taninul, el este cîte odată destul de rar, altă dată din contra abondent. În această privință se observă încă mari variațiuni (intensitatea colorațiunii fiind tot-d'auna în raport cu cantitatea de tanin ce conține). Numai acest corp este aproape singur concentrat în celule. Afară de oare-carî Pete izolate, fibrele nu sînt impregnate. Ele se apropie deci de un duramen normal la începutul formațiunii sale.

Din cele ce preced rezultă că, prin constituțiunea ca și prin colorațiunea sa, lemnul lunat este intermediar între alburn și duramen. El a fost leagănul unuî început de duraminizare. El nu trebuie considerat, cel puțin în cea mai mare parte de cazuri, ca izbit de moarte, atunci cînd se găsea încă în stare de alburn. Termenul de *dublu-alburn* este dar impropriu. Acela de *alburn fals* ar conveni mai bine, dar cu condițiunea de a înțelege prin aceasta că acest țesut este superior alburnului prin proprietățile sale, în loc de a 'i fi inferior, dupe cum credea Buffon și Duhamel.

Îi este superior, pentru-că a trecut cîte-va etape pe calea duraminizării. Dar a fost oprit prin moarte la un stadiu mai mult sau mai puțin apropiat de transformarea completă și atunci, înconjurată de țesăturî vii începe pen-

1) În părțile subțiri ale preparațiunilor, razele nu se mai colorează cu sărurile de fer, cum sînt cînd se tratează prin reactiv porțiunile tinere de duramen. Dar în părțile groase se vede încă un oare-care număr de celule radiale cari se colorează, cînd ele aparțin mai cu seamă razelor groase. Deci acolo se găsește încă tanin, numai în soluțiune mai slabă de cît în duramenul de nouă formațiune.

tru el seria de degenerescență al cărora leagăn sînt de ordin ar porțiunile de țesuturi închise ce se formează în diverse circumstanțe. (înaintări în vîrstă, rănii etc.). Taninul dizolvat în paransim se solidifică în parte sub forma de globule sau granulațiunii brune, se fixează de asemenea în parte pe membranele celulelor unde se oxidează aproape în întregime, cea ce dă lemnului acea colorațiune galben-roșu, particulară *lemnului roșu*, cea ce a făcut ca să se distingă lunurile ajunse la această stare sub numele de *lunură roșatică* (lounure rousse¹⁾).

O lunură roșatică nu este decî o varietate a lunurei, dar o lunură necrozată, care a suferit deja o succesiune mai mult sau mai puțin mare de alterațiunii dupe moarte.

II.

Lunura este un viciu al lemnului, rezultatul unei duraminizări incomplete, urmată de o mortalitate prematură.

Rămîne dar a 'i căuta cauzele.

Duhamel și Buffon, din cele cuprinse în scrierile lor, atribue lunurile unor cauze diverse,—calității solului, uscăciunii trecătoare a alburnului, dar mai cu seamă frigurilor riguroase din ernele grele. Ei bazaū părerile lor pe faptul că inelele lunate examinate de ei se găscaū în stare de alburn în timpul ernei de la 1709. Ei recunoșteaū cu toate acestea că, din cauza dificultăților ce avea de a număra straturile, adesea foarte înguste, nu puteaū afirma că cel mai tînăr inel lunat a fost în adevăr acela al anului 1708.

Opiniunea lui Duhamel și Buffon a predominat după ei, în Franța cel puțin, căci în Germania, judecînd cel puțin dupe Nordlinger origina lunurei nu se cunoștea²⁾. D-l Henry a fost condus ca să confirme credința franceză prin studiul

1) Acest țesut mort, ca toate sequestrurile, devine sediul uscăciunii și umezelei alternative, dupe cantitatea variabilă în apă a lemnului vecin rămas viu. Uscarea favorizează pătrunderea aerului și prin urmare oxidarea taninului care impregnează acest țesut. De altă parte, umeziciunea facilitează disolvarea acestui tanin oxidat care este atunci luat membranelor și vine a se depune sub formă de grămadă brună în lumienul fibrelor și vaselor.

2) Chiar în Franța, nu era fixat încă asupra acestui punct, căci D-l Boppe scrie în 1887 «or carl ar fi cauzele acelei maladii.. etc ».

lunurilor recente ce a examinat. Toate 'i-au părut că datează de la greaua iarnă 1879—80. Cu toate acestea din însăși mărturisirea sa, o obiecțiune serioasă se prezintă. Straturile lunate cele mai tinere erau generalmente anterioare lui 1879—80. Ast-fel, în eşantionul dat de D-l Cordier, care, prin lărgimea straturilor sale, și claritatea cu care se prezintă inelul lunat, ridică ori-ce îndoială în această privință, stratul din 1879, cel din urmă format, acela care, prin vârsta și situațiunea sa, părea că trebuia să fie cel întâiu atins, se prezintă că nu a fost atins. Culoarea sa seamănă cu cea a duramenului. Taninul este abundent, în fine vasele sale au thyl. În cea ce privește fixarea vârstei, nu încapere eroare posibilă, straturile cari le acoperă fiind foarte bine delimitate și D-l Cordier asigurând că arborele a fos exploatat în Noembre 1895.

Acelaș fapt se prezintă și cu cele-alte eşantioane ale D-lui Henry și chiar în acesta nu este numai stratul din 1879 care pare duraminizat, acelea din 1878, 77 și 76 și câte odată și mai vechi nu par a aparține zonei lunate. Era deci imposibil, se înțelege, de a afirma că lunurile se datoreau ernei din 1879—80. Fără îndoială, pentru a încerca să explice aceste aparente anomalii, era permis de a presupune, cum a făcut-o de alt-fel D-l Henry, ca tinerile straturi de alburn rezistă mai mult la frig; era chiar permis de a pune la un loc în această imunitate și stratul cambial, cea ce ar permite ca se înțelegem pentru ce, acesta continuă a trăi și întreține vegetațiunea arborilor¹⁾. Dar o explicațiune care nu este bazată pe nici o probă nu poate avea mare valoare.

Acolo era miezul chestiunei, și cercetările mele au fost conduse în special asupra acestui punct. Am examinat cu multă atențiune aceste straturi, în aparență neatinse, ale anilor 1879 și mai dinainte și am constatat că, dacă prin aspectul lor exterior, ele seamănă mult cu duramenul, nu pot cu toate acestea să fie considerate de cât ca un duramen incomplet. În adevăr, cu toate că cuprinzând puțin

1) Buffon a fost deja izbit de acest fapt; cea ce îl a condus a presupune, cu poate șesutul lunat nu este mort, dar numai bolnav. Se va vedea că această ipoteză era justă.

amidon, căutînd cu atențiune găsim o oare-care cantitate, mai cu seamă la periferia razelor groase. Acesta este un criteriu important, căci nu este de cît în duramenul stejarilor cu creșterii mici, cu vegetație înceată, unde întîlnim urmele de substanțe amilacee. Dar nu este totul: tанинul aci este mai puțin abondent de cît în duramenul normal, colorațiunea razelor medulare prin sărurile de fer în loc de a fi azur, este adesea gris ca fierul. Caracterele duramenului normal se regăsesc din contra în acele straturi formate posterior lui 1879, cari sînt deja duraminizate, de ex.: acelea din 1880, 81, 82.

Cea ce am spus probează că stratul din 1879 și cîte-va din cele cari l'au precedat imediat, cu toate că nu par lunate, aũ fost cu toate acestea atinse, mai slab, este adevărat, de cît straturile mai vechi. Acesta era un prim punct cîștigat și care permitea a conchide că piedici aduse în duraminizare, erau din iarna 1879—80.

Rămînea a se căuta pentru ce țesăturile tinere, sînt mai cu puțină putere atinse de frig. O serie de observațiuni, ce am avut ocaziunea să fac de curînd par foarte concludente în această privință.

În luna Februarie 1895 a fost foarte frig în Vosgi de sus, ast-fel că: în oare cari situațiuni ca marginele locului Longemer, unde tinerii brazi erau în particular expuși, aũ suferit, unii mai mult, alții mai puțin, nu numai după individe dar încă după organe și după pozițiunea acestora din urmă. Fără a vorbi de ramurile joase cari aũ fost generalmente preservate pentru că erau acoperite în zăpadă, nici de crăcile; din mijloc cari din contra aũ perit mai mult sau mai puțin, pentru că se găseau imediat de asupra acestei zăpezi, voi atrage în special atențiunea asupra acestui fapt că mugurii cari formaũ cele 2—3 verticele superioare, aũ rămas inactive timp de 1 an și că mugurii cari terminaũ fleșa din 1894 în cea mai mare parte nu aũ produs vlăstarul în 1895 și la unii nici în 1898, pe cîtă vreme mugurul terminal dedea naștere în cursul verei următoare la o fleșă în general mai mică de cît cele precedente. De unde avem exemplele; 1) Că organele pot să fie atinse de frig în vitalitatea lor, fără cu toate astea ca moartea se urmeze

2) Că organele cele mai viguroase oferă o mai mare rezistență; cea ce s'a întâmplat cu mugurul terminal. Ast-fel se explică, în cazul de lunuri, imunizarea relativă a straturilor celor mai tinere de alburn precum și a stratului cambial.

Faptul că straturile de alburn care exista înaintea de 1879, împreună cu aceste, trebuiesc să fie socotite în zona lunată, și ca acelea care 'i sînt posterioare trebuiesc din contră să fie excluse, din cauza caracterelor lor redevenite normale, constituie, se înțelege, o importantă presumpție în favoarea opiniei că lunurile observate pe eșantioanele de studiu sînt în adevăr datorite frigului din iarna 1879—80.—Dar este o altă probă nu mai puțin importantă.

Straturile posterioare lui 1879 sînt în mod sensibil mai înguste de cît acele care le-au precedat. — Acesta este un fapt, pe care îl am constatat la toți stejarii unde se observau lunuri. — Cîte odată această micșorare de creștere este limitată la straturile din 1881, 82, 83, ca în eșantioanele d-lui Cordier, cîte odată însă se observă la un mai mare număr de straturi. Generalmente cel din 1880 este cel mai îngust dar altă dată cel din 1881. Cele următoare merg treptat mărindu-se și după cîți va ani n'au valoarea lor din nainte de 1879. — Cea ce se întâmplă la arborii viguroși. — Din contră pe aceia care înainte aveau creșteri mici, reducțiunea s'a menținut în timp de mulți ani, și în unii se menține încă. După măsurile luate pe mai bine de 20 indivizi, media celor 10 creșteri posterioare anului 1879 este în mod simțitor inferioară mediei creșterilor anterioare acestui an.

Acest fapt probează ca constituțiunea acestor arbori a suferit o perturbațiune foarte manifestă între anii de vegetație 1879—1880. Generalitatea ne permite a conchide ca el se datorează, nu unor cauze individuale, nici chiar locale, ci la un accident climateric excepțional. Și cum printre accidentele de acest gen, care s'au produs în cursul acestei perioade de 6 luni (Octombrie 1879 Aprilie 1880) nu se cunoaște de cît scăderea considerabilă de temperatură în luna Decembrie 1879, sîntem autorizați a'î socoti

ca fiind cauza alterațiunii alburnului, și a reducățiunii creșterii în straturile posteriore ¹⁾.

III.

Daca, din cele ce am zis mai sus, ar părea stabilit că lunurile cele mai recente trebuiesc să fie atribuite ernei din 1879—80, cum se face că se găsesc puținii stejari atinși? Se citează oare-cari cantoane de păduri, unde arborii lunați se întilnesc destul de des; dar cu toate acestea arborii lunați păreau pînă în prezent a fi destul de rari, Această părere nu este cu totul exactă ²⁾. Fără îndocală stejarii în cari inelele lunate, prin colorațiunea lor pală și omogenă, tranșază pe duramen, nu sînt comuni. Dar sînt mulți alții în cari lunurile se disting deabia, pentru că colorațiunea lor se deosebește puțin de cea a duramenului. Cîte odată se distinge numai o bandă inelară ceva mai deschisă. Dar examenul microscopic permite de a recunoaște, micșorate cu toate acestea, caracterele lunurilor semnalate mai sus și prin urmare de a distinge exact limitele lemnului bolnav. În acest caz boala fiind foarte ușoară, duraminizațiunea a putut să fie impusă destul de departe. În fine sînt arborii la cari lunura nu este de loc aparentă. Se recunoaște cu toate acestea existența după 2 caractere: 1) dupe prezența

1) Am recunoscut că la stejarii din împrejurimele Nancyului, lărgimea straturilor variază cu influențele climaterice. Astfel în anii umezi 1879, 83, 88 ele sînt în mod particular largi, iar în anii secetoși 1870, 76, 93 ele sînt foarte înguste. Aceste variațiuni depind chiar de anii în timpul cărora ele se produc. Nu am avut încă un exemplu că, creșterile au fost influențate în acelaș sens în timpul unei serii de ani, pentru că se întimpla lörte rar ca să fie o succesiune de ani saii foarte umezi, saii foarte secetoși. Aceasta este o probă că îngustimea straturilor cari succedă lunurilor, nu se datorește influenței anilor în cursul cărora ele s'au format. Cineva se poate asigura despre aceasta prin examenul indivizilor ne atinși de lunură, la cari straturile de la 1880—82 sînt din contră largi, anii fiind mai mult umezi — Sînt dar cazuri eșentioanele lunate (il probează) unde influența climaterică a unui an, poate să se resfrîngă asupra creșterilor anilor următorii. Ea se combină atunci cu influența acestor ani.

2) Buffon a scris cu toate acestea.. „Acest defect este foarte frecvent, și este foarte greu a se găsi ciți-va arborii cari să nu fie de loc atinși» Această părere este exagerată în sens contrar. Cu toate acestea multe lunuri trec neobservate. Ast-fel printre numeroasele runde de stejar din Galeria școalei fostiere, patru numai sînt desemnate ca fiind lunate. Am găsit însă și altele cari aveau lunuri dar mai puțin aparente.

urmelor de amidon în cele 10—15 straturi anterioare lui 1879 și deja duraminizate, 2) după reducerea grosimei straturilor formate posterior acestei date. Cea mai mare parte a stejarilor din împrejurimile orașului Nancy pe cari 'i am examinat prezintă acest dublu caracter. La ei duraminizarea a fost aproape completă și nu cred ca din punctul de vedere al calității lemnului, rezultă din aceasta mare pagube ¹⁾.

Pentru a mă convinge că prezența chiar de urme de amidon în duramen constituie o anomalie, am examinat un număr oare-cari de runde depuse în galeria școlii forestiere înaintea anului 1880 : în nici una din ele, straturile cele mai tinere nu conțineau Amidon, nici chiar în celulele dupe marginea razelor groase.

Aproape tot-d'a-una s'a-ă semnalat lunurile în stejarii de mari dimensiuni, fără îndoială pentru că ele isbesc mai mult ochiul când secțiunea este de mare diametru. M'am întrebat dacă nu s'ar găsi de asemenea și pe arbori mai tineri, etatori de exemplu, precum și pe lăstari din tulpina. Era de supozat că frigul trebuia să aibă mai mult efect încă asupra unor arbori puțin protejați în contra lui, prin faptul ca coaja este mai subțire.

Deja, procedând la cercetări de un alt ordin, am fost isbit de singulara constituțiune a duramenului la mai mulți etatori din pădurea Champenoux. Am găsit Amidon, puțin tanin, vasele destul de des fără thyle. Mi-am adus aminte de aceste fapte în cursul studiilor mele asupra lunurei. Am examinat mai de aproape acești etatori, acești lăstari în vîrsta de 25—30 ani, și am constatat că pentru un mare număr dintre ei, duramenul prezintă fie în totalitatea sa, fie în partea sa centrală numai, dupe vîrsta arborelui, caracterele lunurei.

Colorațiunea este deja cîte odată gălbue, indiciul unui început de alterație, dar aceste mici lunuri atrag mai puțin atențiunea, mai întâi pentru că ele sînt centrale, apoi pentru că, pe arborii de această vîrstă, duramenul are o culoare mai puțin închisă. Straturile din 1880, 81, 82

1) Cu toate acestea prezența Amidonului în duramenul acestor arbori 'i expune la cari, dacă este întrebuițat înaintea resorbărei complete a acestui Amidon.

sînt mai înguste de cît precedentele și următoarele. Nici unul din caracterele lunurei nu lipsesc. În regiunea superioară a trunchiului, în vîrstă de mai puțin de 16 ani precum și în arborii născuți după 1880, duramenul are din contra caracterele sale ordinare.

Cu toate că nu am putut pînă acum să 'mî dau seamă de proporția arborilor ast-fel atinși în pădurea Champenoux, sînt condus a crede că ea este destul de mare, căci aceia pe cari 'i am examinat erau în cea mai mare parte bolnavi. Ar fi prudent a nu prea compta pe ei pentru rezervele viitoare, căci ei vor fi în curînd, sediul degenerescențelor ce am descris, cari se vor termina prin cavarea centrală. Pe cea mai mare parte din eșantioanele unde se remarcă lunurile ernelor din 1829, 1794 lemnul era în adevăr deja profund alterat. Imî pare incontestabil că putrezirea roșie a stejarului are adesea origina sa în lunurile vechi.

Duhamel a remarcat că stejarii sînt mai adesea atinși de lunură în terenurile sărace, fapt pe care 'l atribuia vegetațiunei lor puțin active. D-l Boppe 'mî a spus că a constatat, în terenurile silicioase ale pădurei Darney (Vosges), că stejarii sînt adesea lunați. Aceste observațiuni se explică prin faptele următoare:

Am constatat că stejarii cu creșteri mici, cu lemn unuros (à bois gras), cuprind normalmente o mică cantitate de amidon în duramenul lor și aceasta pînă la o vîrstă destul de înaintată. La acești arbori, activitatea protoplasmică a elementelor amilifere este foarte slabă, se pare, pentru că să se facă resorberea totalității amidonului, cu toate că aceste elemente sînt conținute mai puțin de cît în arborii viguroși ¹⁾.

Se înțelege că dacă la această dificultate de resorbere, se adaugă acea produsă prin o temperatură joasă, transformarea în duramen să fie în mod simțitor împedicată, chiar printr'un frig mai puțin riguros. La ast-fel de arbori predis-

¹⁾ Această resorbțiune sfîrșește prin a se efectua în duramen, dar foarte încet, căci în straturile de 50-60 ani nu se mai găsește. Acest fapt arată că celulele duramenului cari au conservat oare-cari resturi de amidon continuă a trăi încă cît-va timp. Resorberea nu ar avea loc, dacă ele erau moarte. Dar în acelaș timp se vede, din încetineala respirațiunei, cît de slăbită este această vitalitate.

puși se poate să se producă lunuri, chiar în ernuri cari nu au rămas istorice.

Am remarcat în adevăr, pe mai multe runde de stejar cu lemn unsuros ale scoalei forestiere, inele adesea foarte înguste mai palide de cât țesăturile învecinate, distingându-se totuși puțin, pentru că în acești stejari, duramenul este naturalmente puțin colorat. Aceste inele reprezintă lunuri cari, prin numărarea straturilor nu se raportează la nici una din grelele ernuri de mai bine de un secol.

Pentru că stejarii cu lemn unsuros, pot să fie atinși de lunură chiar pe gerurile cari nu sînt tocmai excesive, trebuie cu atît mai mult să nu poată scăpa nici odată în cele cîte-va ernuri grele, ce au traversat în cursul existenței lor.

Ast-fel am constatat pe runde de stejar cu lemn unsuros prezența unor largi lunuri corespunzînd ernelor din 1879, 1829, 1794, 1789, fără a socoti lunurile mai înguste și mai puțin aparente produse în acel interval. Lunurile din 1879 nu sînt încă moarte, cele din 1829 au devenit roșiatice, în fine cele cari se ridică la 1794 și 1786, sînt brune și în plină decompoziție.

IV.

În rezumat:

Cînd efectul frigului asupra unei părți a trunchiului, este destul de intensă pentru a aduce moartea țesutului cambial, alburnul, dacă nu este omorît în acelaș timp, nu întîrziază de a peri, din lipsa de alimentare. Regiunea atinsă rămînînd expusă la acțiunea agenților din afară, se strică îndată, în acelaș timp că plecînd despre părății săi, se acoperă puțin cîte puțin cu tanin nou. Acest accident se numește astăzi degerare (gelure). Buffon și Duhamel desemnau rezultatul sub denumirea de *Gélivure entrelardée*, pentru că alburnul și scoarța moartă, se găsesc intercalate între țesuturi vii—Cînd efectul produs de frig este mai puțin intens, cambiul este mai mult sau mai puțin atins, dar fără a fi omorît. Tot ast-fel și pentru alburnul, care nu este isbit de moarte în marea majoritate a cazurilor. Numai în urma

acestui accident, care diferă în mod esențial de cel întâiu prin menținerea vitalității în țesătura generatrice libero-lemnoasă, s'a dat numele de *lunura* care nu este de cît o degerătură micșorată. Regiunea atinsă continuă a'și îndeplini funcțiunile sale, încă în mod incomplet. Lunura poate deci să fie definită: o maladie cauzată de gerurile ernelor grele, care are de efect împedicarea transformării alburnului în duramen și de a provoca moartea la un stadiu mai mult sau mai puțin înaintat a acestei transformări. De asemenea țesuturile lunate oferă aspectele cele mai variate, constituțiunea lor rămînînd cîte odată foarte aproape de cea a alburnului, cîte odată apropiindu-se de asemenea mult de cea a duramenului. Intre aceste stări externe se observă toate variațiunile și adesea în acelaș inel. Pînă în prezent s'a rezervat denumirea de lunură cazurilor unde lemnul, atins puternic de frig și devenind sediul unei duraminizării rudimentare 'și-a conservat o mare asemănare cu alburnul. Această denumire va trebui să primească în viitor o mai mare extensiune.

Lunura este tot-d'a-una acompaniată de o reducere a grosimei straturilor lemnoase formate în timpul primilor ani, cari aũ urmat ernelor grele: consecința atingerii primite de stratul cambial. Lemnul lunat moare prematur și trece apoi în stare de lemn roșu (lunura roșatecă a auto-rilor) în urma oxidațiunei taninului său. Apoi suferă o serie de degenerări, ale căruia leagăn de ordinar sînt sechestrările de lemn de stejar.

Nu se poate trage nici o consecință din experiențele făcute la diferitele epoce pentru a determina proprietățile fizice și mecanice ale lemnelor lunate, pentru că, înainte de moarte, ele constituiesc țesături patologice de un grad mai mult sau mai puțin avansat, și pentru că în urmă ele se alterează.

Lunura poate să existe fără ca să fie indicată printr'o variațiune de culoare. Dar sînt suficiente 2 caractere pentru a o stabili: prezența amidonului, în cantitate cît de mitică, și reducțiunea grosimei straturilor lemnoase ce urmează iernei grele. În acest caz alterațiunile consecutive sînt mai puțin grave și cîte o dată chiar nule.

Stejarii cu straturii înguste (stejarii cu lemn gros) sînt predispuși a fi lunași, pentru că la ei duraminizarea este deja slăbită. Ei pot atunci contracta această boală și în urma iernelor relativ moderate.

Lemnul lunat, întrebuințat chiar înainte de a fi roșu, este expus la carii și la putreziciune. Primul efect se datorește prezenței amidonului, substanța care singură, ast-fel după cum îl am arătat sînt cîșii-va anii, atrage carii, cel de al doilea provine din aceea că lemnul conține foarte puțin tanin, și mai cu seamă lipsa de impregnare a fibrelor de acest corp.

Lunurile sînt cu mult mai respîndite de cît am crede. O iarnă grea produce dezastre cu manifestațiuni depărtate, nu numai micșorînd producțiunea lunurei pe timp de mai mulți anii, dar încă predispuînd lemnul la alterațiuni ulterioare.

Iarna din 1879-80, cea mai riguroasă din cîte aș fost în timp de 2 secole, a adus consecințe pe cari nu le bănuiam pînă aci.

Lunurile sînd datorite gerurilor excesive, ne găsim de-sarmași pentru a le împedica aparițiunea. Cu toate acestea, pentru că stejarii cu vegetațiune slabă sînt mai adesea atinși, am putea restrînge întinderea acestei boale, plasînd acești arborii în condițiuni ast-fel ca creșterea lor să fie în tot-d'a-una activă. Pentru aceasta convine a nu 'i cultiva de cît în terenuri de calitate bună: singurul mijloc de altminteri de a obține cantitate și calitate de material lemnos.

Emile Mer

CERCETARI ASUPRA TANINULUI DIN SCUMPIE

Scumpie se numește la noi arbustul *Rhus Cotinus L.* Acest arbust face parte din acelaș gen cu *Rhus typhina L.*, cunoscut sub numele de Oțetar, de oare-ce din fructele sale unii țărani făceau orî mai fac oțet. După *Frodromul Florei romîne* a răposatului Dr. Brandza aceste ar fi singurele specii de *Rhus*, cunoscute la noi în țară.

Intregul gen prezintă un interes economic deosebit. Așa *Rh. Toxicodendron* are valoare farmaceutică, pe *Rh. Iemialata*, purecele *Aphis chinensis*, formează renumitele gale chioezești, din *Rh. Succedanea* să extrage ceara japoneză, *Rh. Melopium* este substituit lemnului de quasia, — și ca să stirșesc *Rh. Cotinus* și *Rh. Coriaria*, se întrebuința într'o vreme în spițerie, astăzi însă cu mult succes în tăbăcărie și boiangerie.

Pe noi ne interesează în special *Rh. Cotinus* pentru că după cit reese din indicațiunile lui Brandza, Guëbhard și Czihak, pare a fi destul de răspândit în toată țara.

De obicei frunzele acestui arbust, servesc în argăseala comună, iar lemnul de un luciū mătăsos se întrebuințează la facerea mobilelor și în așa zisa tăbăcărie turcească.

Prof. *Holl* din Serajewo (Bosnia) a publicat nu de mult în Revista germană „*de științe naturale-forestiere*“, un studiu asupra taninului din scumpie, un studiu interesant prin concluziunile sale practice.

Holl recunoscind valoarea industrială a scumpiei a făcut plantațiuni artificiale în cimpul de experiențe de sub direcția sa, cercetind între altele și conținutul taninos a acestei esențe.

Pe cind la stejar cantitatea cea mare de tanin se găsește în coaja lemnului și în galele formate de vespe, la scumpie taninul se imagazinează în mare cantitate în frunze. Interesant de știut este însă care sînt condițiunile fizicale care determină imagazinarea unei cantități mai mari sau mai mici de tanin în frunze și pentru a dovedi acest lucru, naturalistul austriac a cercetat frunzele scumpiei regulat, vreme de cinci luni (Iunie-Octombrie). Frunzele cercetate proveneau din trei localități diferite ca condițiune fizicală de vegetație; arbuști din pepinieră, arbuști cu expoziția nordică, și arbuști cu expoziția sudică.

Cea mai mare cantitate de tanin conțin arbuștii cu expoziție sudică, după aceia vin cei cu expoziția nordică, și în sfîrșit cei plantați artificial în grădină. Mijlocia conținutului tanic este pentru arbuști sudici de 23%, cei nordici 18%, iar pentru cei din grădină numai 16%. Cauza acestei deosebiri este lumina și căldura soarelui, care influențează într'un chip determinind formațiunea taninului. Pe cit lumina și căldura solară este mai intensivă, pe atît și cantitatea taninului produs va fi mai mare.

O altă cauză a formării cantitative a taninului este și creșterea

maï mare sau maï mică a arbustului. La începutul vegetațiunei, arbuștii din toate regiunile sint săraci în acid tanic, pe cind în lunile Iulie și August — după cum e și expoziția locului — frunzele conțin maxim de tanin. Acolo unde creșterea este maï vigoasă, maï repede, ca în terenurile umede, în terenurile cu expoziția nordică, acolo și frunzele vor fi maï sărace în tanin, ceea ce e și natural, de oare-ce creșterea anuală în expoziția sudică-caldă, și luminoasă era de 35^{cm}, pe cind în partea nordică umedă 50^{cm}, iar în grădina și maï umedă 1 metru. Nu e de nici o minune dacă taninul arbuștilor cu creșterea anuală de 35^{cm} e cu 7% maï mare de cit a celor cu creșterea de un metru, de oare ce suprafața de distribuire, de repartizare a taninului format, este de 3—4 ori maï mare la exemplarele de grădină de cit la cele sudice.

Putem rezuma rezultatele practice a cercetărilor lui Holl în trei puncte. 1) Vigoarea creșterii arbustului constituie un criteriu de apreciere a conținutului tanic — pe cit sint maï mici frunzele și maï scurte cringile, cu atita conțin maï mult tanin. 2) Frunzele trebuiesc adunate pe timpul cind creșterea a atins minimul și în sfârșit 3) în locurile maï calde și maï uscate, frunzele trebuiesc adunate cu 2—3 săptămîni maï înainte, de cit frunzele scumpiilor cu expoziția nordică.

D. G. IONESCU.

CULTURA SĂLCIILOR ÎN SCAUN

Sint situațiuni cari nu ne permit să cultivăm richita în cring simplu sau richitărie propriu zisă, și, în cazul acesta, o cultivăm în scaun.

Operațiunea consistă în a tăia capul plantei la 2 metri înălțime. În starea aceasta arborele nu se maï înalță, formează un corp din care dă o cantitate mare de lăstari, pe cari îi tăiem regulat. Arborele, cu deosebire salcia, supusă la acest tratament, ne dă o producere destul de avantajoasă prin ramurile sale, iar trunchiul nu are nici o valoare. Exploatarea sălciilor în scaun se face cu profit, cind ele sint plantate pe marginea șoselelor, a girlelor și a canalelor, în mijlocul livezilor de fin și ale pășunelor, în locurile

joase și mocirloase, etc. În Flandrele Belgiei toate locurile închise cu garduri vii, au din distanță în distanță sălcii plantate și exploatate în scaun.

Sălcii exploatate în scaun, plantate în mijlocul livezilor, sînt de o utilitate netăgăduită prin faptul că umbra lor face iarba mai fragedă, adăpostesc și animalele care pasc.

Iată metoda cea mai bună pentru a stabili plantațiuni de sălcii exploatate în scaun.

La sfîrșitul toamnei său în zilele cele frumoase de iarnă, tăiem

bucăți de salcie (pari) lungi de 2—3 metri în vîrstă de 5 ani, îi curățim de ramuri și-i punem într'un loc închis, spre a nu fi în contact cu mult aer. Experiența dovedește că pari de salcie tăieți în epoca aceasta și ast-fel păstrați își conservă toată seva și virtutea lor fără a se usca. Puși în pămînt în Martie sau la începutul lui Aprilie, în adîncime de 30—40 centimetre, le dă rădăcinii și se prind. După prindere, în toamnă sau în primăvara viitoare, tăiem toate ramurile care ar fi dat d'alungul trunchiului, oprind numai pe cele mai apropiate de vîrf, care trebuie să formeze capul arbo-

reluî; acestea se taie tocmăi după al cincilea an, după care tundem arborele regulat la fie-care 4 ori 5 ani.

Cu ramurile sălcilor tăiete în scaun facem cercuri, mănere la instrumente agricole și industriale, etc.; din smicelele subțiri, țărani în timpul iernei pot fabrica panerașe pentru trebuințele lor ori pentru a le vinde.

În Belgia și în Olande multe familii sărace din sate, ar fi expuse se moară de foame, dacă nu ar avea câte-va sălcii modeste exploatare în scaun.

Magniet și Radianu.

JURISPRUDENTA SILVICĂ¹⁾

INALTA CURTE DE CASATIUNE ȘI JUSTITIE

SECȚIUNEA II.

Sedința din 17 Februarie 1898

Președintele d-lui N. Mandrea, președinte.

Statul cu David Mușat

DELICT SILVIC. — DESPĂGUBIRI CIVILE. — MINISTER PUBLIC. — AVOCAT PUBLIC. — DACĂ STATUL POATE ATACA CU OPOZIȚIUNE HOTĂRÎREA DATĂ ÎN LIPSA AVOCATULUI. — ART. 2 LEGEA SILVICĂ DIN 4 Iunie 1892. — RESPINGERE.

În materie de delict silvic, Statul nu poate ataca cu opozițiune, în ceea-ce privește despăgubirile sale civile, hotărîrea dată în lipsa avocatului public de oare-ce ministerul public în virtutea delegațiunii ce îi este dată, reprezintă în procesele silvice și interesele Statului și poate pune concluziuni și pentru despăgubirile civile.

Nr. 142.—Respins, ca neîntemeiat, recursul făcut de Stat contra deciziunii Curții de Apel din Iași, secțiunea II, Nr. 1060 din 1897, dată în procesul cu David Mușat.

S'au ascultat: D. Al. Degré, consilier al Curții, în citirea raportului făcut în cauză; D. I. Boambă, avocatul Statului, în dezvoltarea motivelor de casare; D. C. Sărățeanu, procuror de secțiune, în concluziuni.

1) Dreptul No. 41 din 24 Maiu 1898.

Curtea, deliberind,

Asupra mijlocului de casare :

«Eronată interpretare a Art. 19 din Codul silvic, căci prin luarea concluziunilor de către ministerul public în procese de delict silvice, în lipsa avocaților Statului, nu se interzice dreptul acestora de a face opozițiune la decisiunile date în lipsa lor, întru cit prin citatul Articol nu se ridică avocaților Statului un asemenea drept, și cu atât mai mult încă că, din corpul decisiunii Nr. 750, dată în lipsă, nu rezultă că ministerul public a luat concluziuni și în privința despăgubirilor civile cuvenite Statului».

Avind în vedere deciziunea supusă recursului ;

Considerind că după dispozițiunile Art. 2 din legea din 4 Iunie 1892, care modifică oare-cari dispozițiuni din Codul silvic, ministerul public este autorizat a lua concluziuni în numele Ministerului domeniilor în procesele silvice și pentru despăgubirile civile cuvenite Statului ;

Considerind că se constată din dosarul Curței de apel că la 7 Octombrie 1897, cind Curtea a pronunțat deciziunea achitătoare pentru delicuenți, în lipsa unui avocat al Statului, ministerul public a cerut ca delicuenții se fie condamnați conform legii ;

Că prin urmare, și întru cit ministerul public a pus concluziuni, nu se poate zice că aceste concluziuni ar fi fost puse numai pentru pedeapsă, iar nu și pentru despăgubirile civile, ast-fel că Statul nu mai putea face opozițiune, cel puțin în cit privește despăgubirile, fiind-că Ministerul public, în virtutea delegațiunii ce îi este dată, reprezintă în totul pe Stat ;

Că prin urmare, motivul de casare are a fi respins ca ne-intemeiat ;

Pentru aceste motive, respinge.

Adnotațiune. O lămurire înainte de toate. Amendele codului silvic, fiind egale cu valoarea îndoită sau întreită a arborilor, după deosebirile prevăzute în Art. 19 Codul silvic, legea noastră din 4 Iunie 1892 pare a le considera ca simple *despăgubiri civile* și hotărăște greșit :

«Ministerul public este autorizat a lua concluziuni în numele Ministerului domeniilor în procesele silvice și pentru *despăgubirile civile* cuvenite Statului».

Nimic însă nu poate să fie mai fals de cit chipul acesta de-a vedea. Amendele orinduite de codul silvic nu au nimic de civil, ci din contra au un caracter *exclusiv penal* ¹⁾. De aceea se și recu-

1) V. Haus, «Principes généraux du droit pénal belge», II, Nr. 769, text și nota 27.

noaște de toată lumea că *Ministerul public* le poate urmări. Nu poate să existe nici o îndoială în această privință.

Administrațiunea silvică are totuși, o știm, de asemenea exercițiul acțiunii publice în această materie (Art. 178 Procedura penală). Cuvintul e simplu. «Ce droit, zice *Haus*, lui est conféré parce que, seule, elle est à même d'apprécier la gravité de l'infraction, l'utilité et l'opportunité des poursuites¹⁾».

Orî cum, nu trebuie să presupunem pe legiuitor neînțelept și caută dar să zicem că legea din 4 Iunie 1892, vorbind de *despăgubiri civile*, are în vedere, nu *amendele* prevăzute de codul silvic, pe cari și baba-chioara le poate deosibi de cele d'întîi, ci restituțiunile și daunele-interese²⁾, la cari avea drept Statul.

Prea bine. Practica de toate zilele însă dovedește că administrațiunea silvică nu reclamă în cele mai multe cazuri de cît *amenda* după tariful anexat pe lângă codul silvic. Nu înțelegem prin urmare de loc noima legii de mai sus, care pune în sarcina *Ministerului public* să reclame *despăgubirile civile* convenite Statului.

În cas de *achitare a prevenîtului*, firește, Statul după natura lucrurilor chiar n'ar putea reclama de cît *despăgubiri civile*, dar reese pînă la evidență din Articolul 187 procedura penală că în asemenea cas se pot incuviința daune-interese numai *prevenîtului*, iar nici cum *reclamantului*. Iată dar iarăși dovedit că legea de mai sus nu are nici un cuvint de a fi.

Ministerul public, presupunem, reclamă totuși, de bine de rău, într'un cas dat despăgubirile civile presupuse convenite Statului, iar Tribunalul îi respinge cererea. Are său nu în asemenea ipoteză avocatul Statului, în lipsa căruia s'a pronunțat sentința, dreptul de opozițiune ?

Un lucru e înainte de toate sigur și netăgăduit, anume că legea din 1892 însărcinează pe Ministerul public a lua concluziuni pentru despăgubirile civile convenite Statului, dar a menține încolo dreptul ce'l are și avocatul Statului de a reclama ast-fel de despăgubiri civile.

1) *Haus*, op. cit., II, Nr. 773, nota 40, in fine.

2) V. Code forestier beige, din 19 Decembre 1854, Art. 120: «L'administration forestière est chargée des poursuites en réparation de tous délits et contraventions commis dans les bois et forêts soumis au régime forestier, tant pour l'application des peines que pour les restitutions et dommages-intérêts qui en résultent.»

Iată dar aceeași acțiune, acțiunea pentru despăgubiri civile, încredințată și Ministerului public și avocatului Statului, fără ca funcțiunile lor să fie țărnumite și anume hotărâte. Fie-care acțiune merge deci drumul ei deosebit. Una nu depinde de cea-laltă.

De aci întrebarea: Administrațiunea silvică poate sau nu să facă opozițiune la sentința dată față numai cu Ministerul public? Negreșit că nu. Dacă Ministerul public exercită acțiunea pentru despăgubiri civile, care îi aparține întregă, el reprezintă și pe regia silvică, care nu mai are dreptul de opozițiune¹⁾.

Deciziunea Curței de casație, pe care am reprodus-o mai sus, hotărăște prin urmare :

«Considerînd că, intru cît Ministerul public a pus concluziuni, nu se poate zice că aceste concluziuni, ar fi fost puse numai pentru pedeapsă, iar nu și pentru despăgubirile civile²⁾, ast-fel că *Statul nu mai pulea face opozițiune nici în ceea ce privește despăgubirile civile, fiind-că Ministerul public în virtutea delegației ce'i este dată represintă în totul pe Stat*».

Trecem la o altă întrebare. După art. 178 Procedura penală, «Tribunalul intră în cercetarea delictelor silvice prin deadreptul cerere din partea *administrațiunei silvice*, și în toate cazurile din partea *ministerului public*». De rindul acesta, însăși *acțiunea publică* e încredințată la două organe.

Administrațiunea silvică adică, întocmai ca ministerul public, e îmbrăcată în această materie cu acțiunea publică întregă, adică

1) Arg. art. 1515 Codul civil. Si plures sint magistri non divisio officii, quodcumque cum uno gestum erit, obligabit exercitorem (V. *Paul Pont*, «Sociétés civiles et commerciales», asupra art. 1857 Codul Napoleon, Nr. 536). Acțiunea populară, în materie electorală, care aparține de o potrivă tuturor alegătorilor din colegiul respectiv, e supusă aceluiași regule (V. articolul meu din «Dreptul» Nr. 60 din 1890).

2) Ministerul public ceruse, înainte de achitarea prevenitului, ca prevenitul să fie condamnat conform legii; va să zică, așa raționează Inalta Curte, procurorul ceruse ca prevenitul să fie condamnat și la *despăgubirile civile* cuvenite Statului, cu toate că Statul, ca reclamant, nu mai putea cere despăgubiri civile (art. 187 Procedura penală). Ergo glu capiuntur aves ! V. și Cas. secț. II, Nr. 308 din 22 Mai 1896 (Bulet. pag. 865 urm.), care hotărâște că, dacă ministerul public a conchis la neculpabilitatea prevenitului și la neresponsabilitatea sa în ce privește despăgubirile civile, avocatul Statului nu mai este în drept a face opozițiune la sentința achitătoare.

și în cit privește închisoarea, și în cit se atinge de amendă ¹⁾. Dacă dar ministerul public a conchis la achitare, administrațiunea silvică mai poate să apeleze?

Fără indoeală că da. În adevăr, administrațiunea silvică e parte civilă și acțiunea ei accesorie e deci neatirnată de acțiunea publică, în acest înțeles că ea poate apela (art. 197 Proced. pen.), cu toate că ministerul public a cerut achitarea prevenitului său a renunțat la apel.

Ministerul public lasă însă obicnuit toată urmărirea pe seama administrațiunii silvice și se mărginește a lua concluziuni. Naște așa dar întrebarea: Dacă administrațiunea silvică renunță la apel, volnic mai este ministerul public să apeleze? De sigur că da. Acțiunea sa e neatirnată de aceea a regiei silvice (art. 197 Proc. pen.).

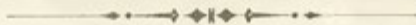
Codul silvic belgian din 19 Dec. 1854 (art. 144) orinduește prin urmare:

«Les agent peuvent, au nom de l'administration des forêts, interjeter appel et se pourvoir en cassation; ils ne peuvent se désister, sans autorisation spéciale.

«*Le ministère public peut user du droit d'appel et de pourvoi, même lorsque l'administration ou ses agents auraient acquiescé aux jugements et arrêts*».

Principiele de mai sus se aplică și în materia de delictes *vamale*. «La cour de casation, lămurește *F. Hélie*, a décidé que la régie peut, nonobstant l'acquiescement du ministère public au premier jugement, interjeter appel, et que son appel saisit le tribunal supérieur de toute l'affaire, lors même que le ministère public ne se serait pourvu que contre un des chefs du jugement» ²⁾.

ALEXANDER

1) *F. Hélie*, «Traité de l'instruction criminelle», edițiunea întâi, tom. II, pag. 252—253. Administrațiunea *vamală*, din contra, în deosebire de administrațiunea *silvică*, are o acțiune parțială și limitată, în acest înțeles că exercită acțiunea publică numai în ceea ce privește amenda și confiscățiunea.

2) *F. Hélie*, op. cit., II, pag. 243—244.

A P E L

PENTRU

PARTICIPAREA LA EXPOZIȚIUNEA UNIVERSALĂ DE LA PARIS DIN 1900

Francia organizează la Paris pentru anul 1900 o expozițiune universală, la care sint invitate să ia parte toate Statele. Acea expoziție va fi un inventar documentat de tot ce au produs mai însemnat artele, știința și activitatea economică în întreaga lume, în acest secol. După pregătirile ce se fac, ea va întrece în splendoare pe toate celelalte expozițiuni, pe cari le-am admirat pînă acum.

Guvernul țarei, cu înaltă aprobare, a primit invitațiunea Republicii franceze. Pe lingă că era o cestiune de cuviință internațională de a răspunde la chemarea unei țări amice, interese politice și economice de primul ordin ne impuneau datoria de a participa la această expozițiune. În adevăr, puterea unui Stat nu stă numai în virtutea militară a cetățenilor săi, ci și în puterea lor de muncă, în forțele lor economice. Este vorba să dovedim că, și pe acest teren am făcut progrese însemnate, de cînd am rămas stăpîni pe politica noastră comercială și economică. Este deci de datoria tuturor Romînilor să ne dea concursul lor patriotic pentru ca, și cu această ocaziune, să mărim vaza Romîniei și să întindem bunul ei renume.

Pe lingă aceste considerațiuni, de ordine morală, sint și alte puncte de vedere, de cari trebuie să ne conducem în organizarea expozițiunii noastre.

Vom expune după o metodă clară toate produsele pe cari le exportăm, și acelea ce am putea exporta, pentru ca să putem, nu numai păstra debușeurile noastre de astăzi, ci să ne deschidem și altele noi.

Vom trimite materiile noastre prime cu toate explicațiunile necesare spre a atrage capitaluri străine în țară spre mare folos, și al lor și al nostru.

Fără să avem pretențiunea de a concura cu țările cu industrie înaintată, vom expune și produsele fabricelor noastre, însoțite de datele necesare, spre a arata progresul repede ce am făcut și în această privință, de le promulgarea legii pentru încurajarea industriei.

În înțelegere cu ministerul instrucțiunii publice, se va organiza partea aceea a expozițiunii noastre care va avea de scop să arate simțul artistic al poporului romin, să facă cunoscute artele noastre

și mai cu seamă să dovedească, că, cu organizarea ce ne-am dat, am intrat pe calea unei mari dezvoltări culturale.

Acesta este, în trăsuri generale, programul nostru, acestea sînt scopurile folositoare și din punctul de vedere material, pe care le urmărim. În vederea lor facem apel la toți producătorii, mari și mici, ca să se pregătească fără întârziere să ia parte la expoziție și să-și pună toate silințele spre a trimite obiecte care să întru-nească, în privința calității, toate însușirile pentru a face cinste și lor și țării.

Prin lege, și prin regulament înadins întocmit, s'au creat organe ca să conducă lucrarea și s'o organizeze. Comisarul general cu comitetul executiv vor sta la dispozițiunea tuturilor pentru a da orî-ce deslușire dorită, și să ajute chiar pe cit se va putea pe producătorii cu mijloace restrinse.

Fac apel la toți ca să înconjoare cu simpatiele lor lucrarea începută, căci este o operă națională. Fie-care bun român, în cercul cunoștințelor sale, să indemne la muncă pe producător; isbinda expozițiunii noastre va fi cinstea țării.

Ministrul agriculturii, industriei, comerțului
și domeniilor

A. STOLOJAN.

CLASIFICAREA GENERALA A OBIECTELOR DE EXPUS

GRUPA A NOUA

PĂDURI, VÎNAT, PESCUIT, RECOLTĂ

CLASA 49

Material și proceduri întrebuințate în exploatarea și industriile forestiere.

Colecțiuni de semințe. Pucii și mostre de esențe forestiere indigene sau exotice.

Unelte speciale pentru culesul, prepararea, încercarea și păstrarea semintelor; uscătorii. Unelte pentru pepiniere. Material pentru exploatarea, industriei și lucrării silvice.

Proceduri de cultură pentru pepiniere; proceduri pentru cultura și amenajarea pădurilor.

Topografia forestieră.

Lucrări forestiere: case de paznic, ferăstrae, drumuri de seos produsele, asănări, replantări.

Restaurarea terenurilor muntoase; reimpăduriri, etc. Intărirea terenurilor mișcătoare.

CLASA 50

Productele exploatărilor și industriilor forestiere.

Mostre de esențe forestiere.

Lemne de lucru, de construcție, de foc; lemne lucrute, lemne de scinduri și de doage. Lemne colorate.

Plută; scoarțe textile. Materii de tăbăcărie, materii odorante, rășinoase, etc.

Produce ale industriilor forestiere: lingurărie, impletituri, rogojini, încălțăminte de lemn, lină de lemn, dopuri, lemn pirlit (torréfié), potasă brută, etc.

CLASA 51

Arme de vânătoare.

CLASA 52

Produce de vânat.

Colecțiuni și desene de animale terestre sau amfibii, de pasări și ouă, Piei și blănii neconfectionate. Piei preparate pentru blănărie sau pentru confecțiuni.

Păr de tot felul. Pene brute, etc.

Coarne, fildes, oase, бага.

Mosc, castoreum, civetă etc.

CLASA 53

Pescărie.

(Aparate, instrumente și produse de pescărie).

I. Material plutitor pentru pescărie. Plăși și unelte sau instrumente diverse pentru pescăria maritimă. Plăși, năvoade și instrumente diverse pentru pescăria fluvială.

II. Pescăria maritimă: pești, crustacee, molușci, etc. Pescăria fluvială: stabilimente, material și proceduri de piscicultură.

III. Aquarium.

IV. Colecțiuni și desene de pești, de crustacee, de moluști, etc.

Mărgăritare, scoici, sidex. Mărgean. Bureți. Solzi de broască țestoasă. Oase de balenă. Chihlibar cenușiu. Ulciuri și grăsimi de pește.

CLASA 54

Unelte, instrumente și produse pentru cules.

I. Aparate și instrumente pentru culesul produselor pământului obținute fără cultură.

II. Ciuperci. Trufe. Fructe sălbatice alimentare.

III. Plante, rădăcini, scoarțe, frunze, fructe necultivate întrebuțate în droguerie, în farmacie, în văpsitorie, în fabricațiunea hârtiei, etc.

Cauciuc, guta-percha, gume și rășină.

I N F O R M A T I U N I

Comitetul central de Administrație al Societății, întrunindu-se în ziua de 6 Iunie a. c. conform Art. 16 s'a constituit biouroul ast-fel : d. I. Kalinderu, președinte, d. C. F. Robescu, vice-președinte, d. N. C. Nădejde, secretar casier, domnii P. S. Antonescu Remuș, Ar. Eustatiu, I. P. Chihaiia și M. Tănăsescu vor forma Comitetul de Redacție al Revistei iar conform Art. 37 din statute, d-l I. P. Chihaiia s'a însărcinat cu Administrația Revistei.

* * *

Comitetul a mai luat următoarele hotăriri :

1) A delegat pe d-l P. S. Antonescu Remuș a reprezinta Societatea în Comisia consultativă de pe lângă Ministerul de Domenii, constituită conform Regulamentului pentru participarea României la Expoziția din 1900 ;

2) A însărcinat pe d-l I. P. Chihaiia, ca conform votului Adunării generale se studieze propunerea făcută de mai mulți membrii privitoare la defrișarea pădurilor particulare și se depună un Raport ;

3) A hotărît ca d-l Petre Antonescu să fie rugat a se însărcina cu redactarea definitivă a Dicționarului silvic, pentru care lucrare i se va plăti suma de Lei 500 (cinci sute) ;

4) Comitetul a admis ca membrii activi pe domnii Th. Cartianu, Ovidiu Crotero și C. Haritonovică.

* * *

Domnul sub-inspector V. Bantuș a fost delegat a face parte din Comisia însărcinată cu pregătirea lucrărilor pentru Expoziția de la 1900.

* * *

Venitul pădurilor Statului. După situația financiară de la 31 Martie a. c., pînă la această dată s'a'u încasat Lei 3.635.181 bani 29.

* * *

Dintre pădurile scoase în vânzare pe ziua de 18 Maiu a. c., s'a adjudecat 44, și s'a aprobat vânzarea numai a 18 păduri.

* * *

D-l Gard general Cl. I. *O. Marinzeller* a fost avansat la Subinspector Cl. III. în locul vacant; iar d-nii Garzi generali Cl. II. *V. Stătescu* și *Th. Demetrescu* au fost avansați la Cl. I. în locul d-lor *O. Marinzeller* avansat și *A. Dumitrescu* demisionat.

D-l Gard general *V. Theodorescu*, Șeful ocolului Căscioarele (Vlașca) a fost mutat la ocolul Comana.

Domnii Garzi generali *Th. Cioroianu*, Șeful ocolului Petroșița și *I. G. Protopopescu*, Șeful ocolului Murta au fost permutați unul în locul altuia.

D-l Gard general *Ap. Christu* Șeful ocolului Băbeni a fost mutat la ocolul Grăbicina în locul d-lui Gard general *Dumitrescu C. G.*, care s'a mutat la ocolul *Mlajet*; iar d-l Gard general *V. Mihail* Șeful ocolului *Mlajet* a fost mutat la ocolul Băbeni.

Până la sfârșitul lunii Iunie au mai achitat complet pentru trecut, atât cotizațiile, cât și abonamentele, următorii membri și abonați:

Membrii. Antonescu Aureliu, Bulgăreanu Al., Cambureanu Pavel, Corodeanu Ion, Crainiceanu Aureliu, Dumitrescu Ap., Georgescu N. (*Roman*), Georgescu N. (*Siraiia*), Ghineraru Ion D., Ionescu P. L., Iosof D., Marinzeller O., Moțune Gh., Orghidan Al., Plăpceanu R., Stătescu V., Tănăsescu Gh., Theodorescu Al., Tăpîrdea N., Velescu N., Voroneanu L., N. G. Popovici și V. Pretorianu, în total 85 din 192.

Pe anul întreg 1898, au plătit următoarele persoane:

Cotizația. Busuioc V., Kalinderu I., Giuvelea R., Marinzeller O., Nădejde N. C., Niculescu Ștefan, Patrulius D., Oneanu A., Panătescu C. și Valsamachi A.

Abonamente. Busuioc V., Georgescu C., Giuvelea R., Kalinderu I., Marinzeller O., Nădejde N. C., Niculescu St., Patrulius D., Petrescu P. Casa Regală, Ad-ția Domeniului Coroanei, Brigada silvică Bușteni, Arisanu S., Oneanu A., Panătescu C. și Valsamachi A.

BIBLIOGRAFIE

Sumarul Revistelor apărute în cursul lunelor Maiu și Iunie.

Economia Națională. — No. 4. — *I. G. Munteanu*. Invățămîntul comercial. — *G. Nicolescu*. Cum stăm cu viticultura. — *I. V. Radu*. Inspecțiunea și Inspectorii muncii. — *A. D. Damianoff*. Mișcarea agrară în Ungaria. — Critică și referate. — *L. C.* Cronica parlamentară. — *V. S. Moga*. Revista agricolă și comercială. — Bibliografie.

No. 5. — *Georges Blondel*. Studiu comparativ asupra rolului asociațiunii în viața rurală din Germania și Franța. *C. R. Geblescu*. Constanța Port-franc — Critică și referate: *Lujo Brentano*, *Agrarpolitik* de *L. C.*; — *Jahresberichte der K. u. K. oest-ung. Consulats-Behörden*, Anul 1897 fascicola I-a de *Biron*. — *V. S. Moga* Revista agricolă și comercială. Bibliografie.

Buletinul Societății de Științe — No. 2. — Proces-verbal al ședinței de la 2 Februarie 1898 și de la 2 Martie 1898 Premiul Dr. Istrati în valoare de 500 lei. — Ședința generală de la 5 Aprilie, darea de seamă anuală a d-lui d-r Istrati, secretarul Societății. — Conférence faite le 5 Avril 1898 à la Société des sciences de Bucarest, par M. le Dr. *C. Istrati* secrétaire général, à l'occasion du 8-e anniversaire de la fondation de cette Société. — Sur les fonctions d'un point analytique a multiplicateurs variables par le D-r *P. Suchar* — Sur quelques réactions permettant de descendre les aldéhydes dans les alcools, par M. le Dr *C. Istrati*. — O metodă nouă pentru a determina acidulofosforic pe calea refractometriei, de d. Profesor *E. Riegler* (Iași). — Nouvelle méthode pour la détermination de l'acide phosphorique par voie de réfraction, par M. le Prof. *Riegler*. — Câte-va date relative la berea indigenă, de d-l *Mateescu*. — Câte-va încercări cu îngrășăminte, de dr. *N. O. Popovici-Lupa*. — Faune de la Roumaine, par le dr. *M. Jaquet*. — Note sur une Jadeitite du Piémont, par *L. Mrazec*. — Note sur une marne à efflorescences salines dr. Scapău (distr. Mehedinți), par *L. Mrazec*. — Note sur un tuf andésitique des environs de Bacău, par *L. Mrazec*. — Nouvelle espèce du genre *Coptosoma* de la faune paléartique, par *A. L. Montandon*. — Subscriere pentru statuia lui Lavoisier. — Buletinul meteorologie pe luna Decembrie și anul întreg 1897 de D-l *St. Hepites*.

Jurnalul Societății Centrale Agricole. — No. 13. — Exportul de vite, de *Chr. D. Staicoviți*. — Ingrășămintele chimice. — Alergările de la Constanța, de *N. Filip*. — Alegerea seminților, de *N. O. Popovici-Lupa*. — Stupul Hermes. — Cutia cu scrisori. — Informațiuni.

No. 14. — Înființare de magazii cu silosuri în stațiunile C. F. R. și introducțiunea clasificării cerealelor, de *M. Popovici*. — Ingrășămintele chimice. — Valoarea hrănitore a lucernei comparată cu cea a finului, de *N. Filip*. — Desvoltarea industrială și comercială a Germaniei. — Secole agricole pentru femeii în Rusia. — Consinginitatea. — Situația economică a Japoniei. — Informațiuni.

No. 15. — Inființarea de magazii cu silosuri în stațiunile C. F. R. și introducțiunea clasificărei cerealelor, de *M. Popovici*. — Grîul și răsboiul, de *M. B.* — Asigurările bavareze contra incendiului, grindinei și mortalității vitelor, de *C. D. S.* — Informațiuni.

No. 16 — Inființarea de magazii cu silosuri în stațiunile C. F. R. și introducțiunea clasificărei cerealelor, de *Max. Popovici*. — Orfelinatul agricol «Ferdinand». — Noui cercetări în cea-ce privește valoarea hrănitore a alimentelor, de *N. Filip*. — Cutia cu scrisori. — Recolta grîului în lume. Informațiuni.

Amicul Agriculturului. — **No. 9.** — Cronica din țară. — Cronica din afară. — Pentru agricultori. — Despre prun și Industriile derivate din prune. — Poliția și exploatarea căilor ferate în România. — Știri. — Diverse.

No. 10. — Cronica. — Pentru agricultori. — Desvoltarea economică a Rusiei. — Chestiunea zăharului și răsboiul dintre America și Spania. — Meteorizațiunea. — Știri. — Diverse.

No. 11. — Cronica din țară. Cronica din afară. — Agricultori, luați seama! — Orfelinatul «Ferdinand». — Cum stăm cu Viticultura. — Noua lege franceză pentru varante agricole. — Știri. — Publicațiuni.

No. 12 — Cronica. — Agricultori, luați seamă! Reconstituirea viilor noastre. — Invățămîntul agricol în America. — Știri. — Diverse.

CLIMA LUNEI MARTIE 1898 st. n.

Luna Martie a fost în general mai rece ca de obicei. La Mare și în Moldova ea a fost mult mai rece ca pe terasa Dunărei și în Oltenia. Timpul cel mai frigos și cu vînt tare a fost de la 8—13, cînd mai pretutindenî a fost îngheț. La Armășesci termometrul s'a coborît pînă la—16°.5 în acest timp. La finele decadei a doua timpul foarte frumos și călduros. La 20 s'a înregistrat cele mai ridicate temperaturi cari au ajuns pînă la 24°.0 la T. Severin. Decada a treia a fost ploioasă și cu timp închis, însă mai călduroasă ca cele l'alte 2. Zapadă a fost puțină în zilele de 1 și 10 în Muntenia și Dobrogea, iar în Moldova la 18. Solul a fost acoperit cu zăpadă în 2 zile; la munte au fost 3—6 zile. Zile de îngheț au fost în mijlociul 16 din care 3 de iarnă. Cele mai multe zile cu îngheț au fost în Moldova.

Precipitațiunile atmosferice au dat în mijlociul 47 mm. în 7 zile, cantitate ceva mai mare ca normala. Ploaia cea mai abondentă a fost la Florești (Tutova), unde s'a adunat 148 mm. Au fost 5 zile cu ceață abondentă, iar în ultima zi a lunii s'a observat primele manifestațiuni electrice în atmosferă.

În cursul ultimilor 2 decade au sosit în țară păsările călătoare ca berzele, cocorii, rindunelile, sitarii, becații, etc. Vegetațiunea mult mai activă în Muntenia ca în Moldova. În Muntenia a apărut foile mici la corcoduș, soc, liliac, cornul înflorit, iar mulți arbori aveau mugurii bine dezvoltăți. În Moldova însă nici o specie nu era înflorită afară de corn; la toate mugurii erau mult dezvoltăți.

Nivelul Dunărei a fost mai scăzut ca în alți ani. Numai la Severin apele au fost mai mari ca de obicei; în tot restul Dunărei ele erau mai scăzute. Nivelul cel mai jos a fost la Brăila cu 54 cm. sub valoarea normală.

CLIMA LUNEI APRILIE 1898 st. n.

Luna Aprilie a fost mai puțin călduroasă ca de obicei, cu timp variabil, închis, vântos și ploios. Mijlocia lunară a temperaturii a fost cu un grad mai ridicată ca valoarea normală. La mare însă ea a fost mai ridicată de cât această valoare. Temperatura cea mai ridicată a fost pe terasa Dunărei, și a mers descrescând cu cât înainta spre Nordul Moldovei. Timpul cel mai frigos a fost de la 5—8 și de la 14—18, cînd s'au înregistrat cele mai scăzute temperaturi care a ajuns pînă la $-6^{\circ}.0$ la Gura-Tarcăului. Decada a treia a avut timpul cel mai călduros. În acest timp au fost mai multe zile de vară în Muntenia. Cea mai ridicată temperatură a fost în zina de 21 de $29^{\circ}.0$ la Corabia. Decada a doua a fost pretutindeni în țară cea mai mare.

Precipitațiunile atmosferice au dat în mijlociul 58 mm. în 7 zile, cantitate ceva mai mare ca normala. În Moldova au fost ploți abundențe, iar în partea de cîmpie a Munteniei și în Dobrogea foarte puține. Ploaia cea mai abundență a fost la Tîrgu-Frumos (Iași) 191 mm. La 6 și 14 a fost zăpadă prin Moldova de sus și localitățile muntoase. În județul Dorohoi zăpada a persistat 2—3 zile. Ceață în 2 zile, brumă în una, rouă în 4 și vînt tare în 6. La 4, 29 și 30 au fost manifestațiuni electrice generale.

La finele lunii toți arborii erau înfrunziți, iar la unii din ei ca, caisul, coacăzul, vișinul, cireșul și corcodușul, fructul format. Mărul, părul, liliacul și castanul sălbatic era înflorit. Vița de vie avea foile mărunte. Păsările călătoare ca rondunelele, privighetorile, cucul, etc., au sosit.

Nivelul Dunărei a fost mai ridicat la Turnu-Severin și Tulcea, iar în cele-lalte părți ceva mai scăzut de cât valorile normale.

Institutul Meteorologic.

UN FRAGMENT DE PROGRAM

CORP SILVIC

Orî cit am căuta să vedem în Societatea «Progresul silvic» un grup de bărbați cari se ocup de cestiunile forestiere, din diferite puncte de vedere, adică ca specialiști, Ingineri, proprietari, industriași, etc., etc., totuși cu greu vom putea întoarce privirea membrilor acestei societăți de la acea mare și valoroasă grupare care se numește «corp silvic».

De acolo a pornit viața acestei societăți și de acolo vor lua naștere de sigur și neconținut ideile și propunerile salutării, cari vor avea de scop binele țerei prin conservarea și ameliorarea pădurilor.

Este atîta de adevărat, aceea ce spun, în cit mulți din noi în focul discuțiunilor la diferitele adunări generale ale acestei societăți uităm compunerea ei și tratăm adesea cestiunile cu privire la corpul suscitât.

Să 'mî fie și mie permis — cu intențiune — a neglija un minut gruparea în întregul ei și a mă ocupa de partea principală și în special — de o cam dată — de serviciul silvic al statului, fiind-că situațiunea lui e mai puțin frumoasă de cît a silvicultorilor din cele-lalte administrațiuni.

Nu sunt nici cel d'întîiu nici cel din urmă, care să se ocupe de această cestiune.

Sunt sigur că și alții au îmbrățișat cestiunea cu același foc și cu aceeași sinceritate.

Desbrăcat de ori-ce dorințe personale, promit ca în tot timpul cit mă voiu ocupa de soarta acestui corp silvic și de alte cestiuni privitoare la păduri în general să nu fac nici o cestiune personală și să nu se vadă nici în scrierile mele nici printre rîndurile ei, acel «scoală-te tu să șez eū»

saŭ acel «faceți loc filosofului să treacă la înalte demnități».

Nu cestiuni de acestea mici, vor face subiectul preocupărilor mele ci critica, susținută cu probe palpabile, a sistemelor defectuoase, cari practicate de atâta timp, țin în loc un corp valoros și prin aceasta se aduce o întârziere în realizarea acelor mari dorințe de a se vedea codrii țării ameliorați, râpele fixate, torenții îmblânziți, lucrările de artă ale căilor de comunicație protegiate, clima îndulcită, agricultura prosperândă și sănătatea bătrînd la ușa românului, prin sate și orașe,

S'aŭ spus toate acestea de repetate ori, 'mi veți zice. — Aveți dreptate, răspund. — Dar pentru aceasta urmează să încetăm lupta pentru bine? Cum? fiindcă scrierile noastre n'aŭ atîns încă ținta dorită. trebuie descuragiați să aruncăm condeii și să ne astupăm graiul, lăsînd răul a merge înainte?!

A face ast-fel, ar fi a ne purta ca acel soldat care după cite-va focuri, aruncă arma lăsînd inamicul să calce pămîntul țării.

Inimicul nostru este acel geniŭ rău. acea fatalitate ca să zic așa, care opresce ajungerea la vederea și auzul celor puternici a propunerilor utile țării din punctul de vedere forestier.

E dureros a vedea în cualitatea [unui] corp, cum este acela de care mă ocup în acest moment și în special în estrema și plăcuta modestie a specialiștilor ce o compun (să mi să ierte această credință și afirmațiune) răul care a contribuit alături cu acea fatalitate la întârzierea realizării viilor dorințe ale unui serviciu, care ar trebui să ocupe un loc de frunte printre cele-lalte.

Și cu cît fatalitatea se pune mai mult în calea lui cu atîta mă conving mai mult, de valoarea acestui corp în Ministerul Domeniilor și de rolul ce trebuie să 'l joace peste

ciți-va ani, făcînd saŭ nu menagiŭ cu cele-lalte serviciŭ, dacŭ pot a mŭ exprima ast-fel saŭ separîndu-se cum de sigur are sŭse întîmple, dacŭ nu i se va recunoasce valoarea și dacŭ nu i se va da rangul ce meritŭ.

În primul numŭr al acestei Reviste acum 12 ani, într'un articol intitulat «Un pas spre bine» vorbind de societatea «Progresul silvic» și arŭtînd cauzele înfiiŭnŭrei ei, nu 'mŭ aduc aminte sub ce domn Ministru și sub ce domn Director de pŭduri, am indicat între altele și utilitatea organului acestei societŭți zicînd :

« »

«Ținerea acestui consiliŭ (era vorba de un consiliŭ general silvic) a fost aminatŭ de douŭ ori.

«Aminarea de pe urmŭ lŭrŭ o datŭ certŭ, a grŭbit înfiiŭnŭrea societŭțiŭ «Progresul silvic». Curentul bine-voitor era deja format și astŭ-ŭi sînt fericit cŭ îŭn primul No. al Revisteŭ acestei societŭți pot scrie «Un pas spre bine».

«Da, este un pas mare spre bine, cînd un corp se constituie într'o societate și cînd are un organ serios, prin care poate sŭ vorbeascŭ cu țara pŭdurarŭ și cu cel ce o dirig.

« »

«Pe paginile acestei Reviste 'și vor da îŭntîlnire toate observațiunile științifice ale silvicultorilor și proprietarilor de pŭduri inteligenți, tŭte vederile salutarŭ pentru binele pŭdurilor țareŭ, cu un cuvînt, va fi o școalŭ mare, sub o formŭ micŭ, avînd scopul de a înlouci îŭntunericul prin științŭ și adevŭr »

« »

«N'avem noi oare destule de zis pentru binele pŭdurilor noastre, eșînd puțîn din front și desbrŭcînd îŭn mod cuviințios haina funcționarului spre a lŭsa sŭ vorbeascŭ specialistul saŭ cetŭțeanul?

«Oare sistemele de exploatare adoptate îŭn general saŭ îŭn parțîal n'ar trebui ele cercetate, basatŭ pe științŭ și

pe rezultatul aplicațiunii lor. — Fără a căuta să discutăm cu cei ce au propus un sistem sau cu cei ce l'au aprobat etc., etc

«Drept ar fi oare ca pentru considerațiuni puțin serioase, să lăsăm răul să crească, cînd nimeni în această bine-cuvîntată țară, nu ne oprește de a spune adevărul scos din știință

Astăzi și în viitor, făcînd aceea ce recomandam și recomand încă altora a face, adică vorbind ca cetățean, ca specialist, ca membru al acestei Societăți, voi căuta a arăta treptat relele ce bîntue acest serviciu, de la care societatea noastră mai cu seamă, așteaptă realizarea ideilor prevădute în statutele ei, voi lovi cum am promis în sisteme, fără a atinge persoane, căci personal nu ved pe nimeni vinovat de răul ce îndurăm.

Dacă întîmplări neprevădute, m'ar pune în imposibilitate de a mă ține de cuvînt, rog pe confrății mei cari știu sigur că sunt animați de aceleași dorințe, de a lupta fie alături de mine, fie fără mine chiar, atît prin scris cit și prin grai și fără nici o teamă, căci scopul este sfînt. Și ce scop poate fi mai nobil de cit acela de a pune pe niște fii ai țarei în pozițiunea demnă de a lucra, de ași sacrifica o viață întregă pentru binele țarei, prin ameliorarea codrilor ei.

Imprăștiați în toate unghiurile țarei, cu locuințele și familiile departe de orașe și adesea de sate chiar, majoritatea membrilor ce compun corpul silvic sunt într'o continuă activitate.

Toate serviciile din Ministerul Domeniilor le cer neconținut lucrări de tot soiul și cînd se alcătuesc bugetele, nimeni nu se gîndește la ameliorarea materială a pozițiunii lor, nu pentru a face lux ci pentru a putea alerga, munci și trăi.

Iată pentru ce promitem a ne ocupa la timp de tot ce se atinge de acest serviciu, începînd de la temelie, adică de la pădurar. Vom căuta a ne interesa de tot ce se va propune și discuta în bugetele viitoare, de cifrele ce urmează a se trece pentru binele pădurilor cît și pentru binele acelora ce se ocupă cu îngrijirea lor.

Vom arăta la timp sumele ce trebuiesc imperios pentru lucrări de ameliorațiune, de împăduriri, etc., etc., și fără a cere nici un fel de adaos de salariu pentru funcționarul silvic superior, nu ne vom sfi de a cere ameliorarea pozițiunii pădurarilor și brigadierilor, demonstrînd tot de o dată că 90 lei pe lună nu sunt suficienți pentru cheltuielile de transport ce se acordă unui șef de ocol, care este chemat să parcurgă în diferite direcțiuni și în fie-care lună cîte o jumătate de județ.

Ași fi fericit să fiu redus la tăcere prin satisfacerea tuturor necesităților serviciului silvic.

De și optimist, totuși nu cred că se poate întîmpla așa ceva, așa de iute.

Ion P. Chihaiu

REPLICĂ LA „OCOLUL MODEL“

«Revista Pădurilor» în numărul seü pe luna Aprilie, publică un articol, care se ocupă cu înființarea unui ocol model, pe lângă Școala specială de Sivicultură.

Modul cum s'a discutat cestiunea, departe de a fi obiectiv, mă obligă, ca autor al propunerii criticate, la un răspuns.

Înainte de toate să vedem, care ar fi scopul unui asemenea ocol?

Putea oare să fie acela, cum are aerul a crede autorul articolului în cestiune, a oglindi valoarea serviciului, starea lui de progres?

Ideea aceasta este așa de stranie în cât e de mirare cum a putut să o conceapă cine-va. Scopul ocolului — și aceasta cred că a înțeles ori-cine a luat cunoștința de proiectul în cestiune — e pur didactic, înființarea lui s'a propus în interesul învățămîntului și in-

direct numai în interesul serviciului; era cestiunea a crea un cîmp de demonstrație și de experimentație, era intenția mea a desvolta într'un mod sistematic partea practică a învățămîntului silvic. Iată scopul ocolului model, iată *tendința*, cu care s'a propus crearea lui.

Dacă autorul articolului ar fi dat mai multă atențiune, cestiunei putea să 'și dea singur seama de scopul ocolului și atunci nu mai ajungea la concluziunea cum că nu numai *un* ocol ci *toate* să fie model.

Evident că aceasta ar fi starea ideală, la care ar trebui să tindem cu toții; însă, ca să ajungem acolo, să ni se dea voie a face un început.

Ei bine, cred că ar fi mai natural ca începutul să se facă la școala de unde urmează a se recruta toți aceia, cari vor constitui mai târziu serviciul silvic.

După ce am explicat scopul propunerii, să vedem dacă în adevăr se opun realizării ei atâtea obstacole câte crede adversarul meu.

Dar mai întâiu să stabilim un lucru. Ni se spune că nu e destul a boteza un ocol cu numele de model, ci trebuie să facem așa, să'l conducem așa fel ca în urma lucrărilor efectuate să devie model. Constat tendința autorului a dovedi, lucruri, adevăruri ce nu le contestă nimenea.

Negreșit nu prin faptul decretării mele ocolul atașat școlii era să devie de odată model din ordinar ce era până atuncea, ci din munca ulterioară decretării, munca combinată a elevilor și a corpului didactic. N'a putut să'mi treacă prin minte ca masivele în parte ruinate ale pădurilor Cernica și Paserea în starea lor actuală să constitue un model, ci era tendința mea ca sub ochii elevilor ce se succed la școală să devie și să le servească ca model în urma tratamentelor aplicate. Aceasta, cum am văzut, recunoaște chiar protivnicul meu și de aceea se contrazice singur, dacă mai la vale susține că pădurile Cernica și Pasărea nu sunt apte pentru formarea unui ocol model, pe motivul că n'ar avea amenajamente definitive și nu ar fi străbătute de căi de comunicațiune. Amenajamente se pot face și drumuri asemenea; aceasta va fi sarcina aceluia căruia se încredințează conducerea ocolului model și implicit transformarea arboretelor deteriorate în altele cultivate, viguroase. Las la o parte că afirmațiunea de mai sus este neexactă și menționez numai în treacăt că atât pădurea Paserea cât și Cernica au amenajamente definitive, și că mai cu seamă pădurea Cernica e străbătută de mai multe șosele și linii, cari servesc pentru scoaterea și transportul materia-

lului. Dacă amenajamentul nu se aplică, sau se aplică numai cu privire la tăerile principale, aceasta este o dovadă mai mult că în starea actuală de lucruri o adevărată cultură forestieră nu se poate face de agenții serviciului ordinar nici măcar în pădurea afectată școlii și că prin urmare trebuie stabilită o legătură mai strânsă între școală și pădurea ei.

Dar mi se face încă o obiecțiune: cum, să se formeze un ocol model din pădurile Cernica și Pasărea ale căror arborete sunt constituite în mare parte de cer? La aceasta răspund: nu știu dacă există definițiunea cuvintului «Ocol model», însă cred că ori-cine, când pronunță cuvântul, se va gândi întâi la amenajarea, exploatarea și gestiunea pădurilor — cum prea bine zice adversarul meu — și numai întru cât depinde de modul cum se face exploatarea la compozițiunea masivelor. Dacă criteriul ocolului model îl căutăm în specia lemnoasă, atunci firește nu poate exista nicăeri un ocol model, căci pădurile de munte, populate cu reșinoase, nu vor putea servi de model pădurilor de câmp, constituite de cer, gârniță, etc., nici acestea din urmă pădurilor de podgorie unde predomină goronul și fagul.

Da, ar fi preferabil ca să existe o mai mare varietate de specii în pădurea Cernica și Pasărea, dar — faute de mieux — trebuie să ne mulțumim cu ceea-ce avem și nu trebuie să sacrificăm o cauză bună pentru cuvântul că elementele, de care dispunem, nu răspund întocmai idealului nostru. De alt-fel se alarmază în zadar autorul articolului. Dînsul știe prea bine că varietatea și prin urmare posibilitatea de a servi în diferite direcțiuni ca model există în mod suficient în pădurea Cernica. Nu e străin faptului că există o secțiune de codru și alta de crîng și că, prin urmare, și modalitățile de tratament sînt variate și se pot varia încă mai mult în vederea diverselor stări de masive.

În fine, dacă reaua stare a unor masive s'ar putea invoca în sprijinul ideii că pădurile în cestiune nu sunt apte pentru formarea unui ocol model, invers se poate susține că constituie un obiect admirabil de experimentație în ce privește stabilirea modului celui mai potrivit pentru reconstituirea și transformarea unor masive rui-nate cum le găsim în mai toate pădurile de câmpie.

Dar parcă 'l aud pe protivnicul meu, răspunzîndu-mi că toate astea sînt utopii, că din toate astea nimic nu se va face pentru-că nu's mijloace și pentru-că nu e personal. Dreptate ar avea dacă ar fi vorba de asemenea măsuri pe toată suprafața păduroasă, aparți-

nind Statului, dacă ași preconiza un sistem general de exploatare intensivă, fără a ține compt de condițiunile economice ale țerei.

În cazul de față însă se înșală. Ocolul model nu este destinat a avea de cât o întindere aproximativă de 3000 h. a. Un șef de ocol, ajutat de 10 elevi brigadier, de cari ar dispune neconținut — și cari astă-zi nu se pot ocupa în mod sistematic din cauză că nu se fac lucrări destule, — asistat de elevii stagiari, cari o mare parte a stagiului îl petrec chiar la școală, ar putea să facă față tuturilor exigenților posibile. Dar mijloacele? E adevărat că serviciul silvic nu dispune de mijloace pentru a face lucrări culturale. Considerațiuni budgetare, explică aceasta pînă la un punct oare-care; chiar dacă ne-am mărgini la lucrările neapărat necesare, totuși sumele ce trebuiesc alocate anual în bugetele noastre ar fi destul de considerabile. În cazul nostru concret, lucrările efectuându-se pe o suprafață restrînsă, nu vor necesita cheltueli mari și prin urmare nu vor constitui o sarcină prea grea, pentru bugetul Statului. Prin urmare, nici cestiunea de mijloace nu se poate opune înființării ocolului model. Dar dacă o propunere desinteresată, făcută în interesul cauzei, în loc să fie îmbrățișată cu căldură și să fie discutată în mod obiectiv, se denaturează în mod intenționat și anume în scopul de a se forma un curent ostil cestiunii ce displace cui-va pentru motive cu totul străine de cauză — în asemenea împrejurări cei de la cîrmă vor esita, vor deveni sceptici și . . . mijloacele nu se vor acorda.

Dar, să revenim la cestiunea noastră. Autorul articolului crede că «modelul» n'ar putea să servească nici silvicultorilor din țară, nici elevilor școlaei. «Silvicultorilor nu va profita pentru-că, în păduri de felul celor ce compun ocolul Cernica nu se poate face lucrări mari de silvicultură, lucrări de mare importanță tehnică, nepermițînd aceasta nici starea, nici felul masivelor».

Va să zică numai în masivele bine constituite și încă de anumite specii se poate face silvicultura? În masivele rău constituite — cum se găsește în pădurea Cernica — suntem desarmați și trebuie să acceptăm situațiunea așa cum se prezintă? Să 'mi dea voe D-nul X... a avea o concepțiune mai înaltă de rolul nostru. Cum am dat a înțelege mai sus, cred că tocmai faptul că ne găsim în fața unor masive deteriorate, cari de alt-fel repređintă starea medie a unei regiuni din această țară, va fi privilegiul pentru lucrări mari, lucrări cari vor avea de obiect reconstituirea pădurei și car

în caz de reușită, vor putea servi de model atît silvicultorilor, cit și elevilor cari sunt chemați a complecta mai tirđiũ rindurile noastre.

Dar susține D-sa că acest ocol nu va servi nici elevilor și aceasta pentru-că ei au nevoie a vedea păduri de tot felul și nu numai de cimpie. La această obiecțiune răspund : prin înființarea ocolului model, nu se suprimă excursiunile ; ca și mai 'nainte ele se vor face în diferitele regiuni ale țerii, și elevii vor avea ocașiune a cunoasce atît pădurile de munte cit și cele de podgorii și de cimpie. Aceasta însă nu e destul. La urma urmiĩ, la ce servește unui elev să cunoască pădurile diferitelor regiuni ale țerei, dacã le vede saũ în starea virginã în urma unor explótãri rãu conduse. Esențialul este să concretizeze noțiunile abstracte ce înmagasinézã în timpul studiilor, să'si dea seama cum ar trebui conduse pădurile noastre. Și se vorbește de tăeri de regenerare, de curățiri și lãmuriri, de diferite sisteme de plantațiuni și însemințãri, de construcțiunea drumurilor etc. etc., fãrã să aibã ocașiune de a vedea aplicațiunea unor asemenea lucrãri, fãrã ca să poatã aprecia de visu efectul lor. Ei bine, tóte acestea rãmın literã moartã, diferitele cunoștințe nu vor intra în patrimoniul intelectual al elevilor dacã expunerile teoretice nu vor fi secundate de demonstrațiuni practice. Am cunoscut un șef de ocol silvic, recunoscut ca agent excelent, care a avut francheța lãudabilã a'si declina competența unor lucrãri de exploatare în codru, fiind-cã n'auvut nici-odatã ocazia a vedea o pãdure exploatatã dupe această metodã. Și nu se gãsesc alții în aceiași pozițiã ? De ce să nu fim sinceri ? Puțini sint acei ce au vëđut diferite operațiuni culturale, mai puțini — dacã sint — acei cari au executat lucrãri de asemenea naturã, ca tăeri de regenerare de tot felul, tăeri de ameliorare, operațiuni culturale, drumuri forestiere etc. Ar trebui să înceteđe odatã această stare de lucruri. Decĩ să le dãm ocazie elevilor să vađã toate acestea ce citesc prin cãrți cu ochii, să'si facã o idee realã de acele lucrãri, să'si dea seama de efectul lor. Iatã în ce ar folosi elevilor un ocol atașat școlii.

Insã, continuã protivnicul meũ, de ce să atașãm un ocol școlii, pe cãnd în nici o țarã, unde silvicultura a fãcut progrese reale mari, nu s'a gãsit utilã asemenea mãsurã ! Și ca exemplu ne dã Nancy, Barres și Vienna. Exemplele însă ce îi pot aduce în susținerea ideii mele sunt mult mai numeroase. În adevãr existã ocoale saũ păduri afectate școlilor în mod efectiv la Eberswalde și Minden în Prusia, la Tharand în Saxonia, la Weiswasser în Bohemia, la

Aschaffenburg în Bawaria, la Eisenach în Thuringia, la Schemnitz și Kreuz în Ungaria, la Vallombrosa în Italia și la Escorial în Spania.

Dar să admitem că n'ar fi așa, ca să facem pe placul D-sale, să luăm ca bună afirmațiunea sa. Vom vedea că nici n'avem nevoie pentru a susține propunerea noastră de precedentele create în alte țări. În adevăr, acolo unde silvicultura a făcut progrese reale mari, ori-unde ar privi, ori unde s'ar duce tînărul silvicultor, va găsi modele instructive, va vedea aplicată știința ce a învățat în școală.

Ast-fel fiind, cu ocaziunea excursiunilor numeroase ce se fac cu mare înlesnire, este în poziția a 'și complecta cunoștințele teoretice prin studiul pe teren al aplicațiunilor practice. La noi, unde să ducem elevii noștri, pentru a le explica tratamentul codrului regulat la un exemplu concret; unde vom găsi masive susținute în desvoltarea lor prin curățiri și lămuriri sistematice, unde sînt masivele reconstituite sau în curs de reconstituire, după ce au fost deteriorate de pășunat, de incendii etc? În zadar vom căuta asemenea lucrări sau dacă s'ar fi efectuat ici colo, atunci sunt cazuri izolate și nu se rentează a deplasa pe elevi pentru demonstrarea unui singur fapt.

Pentru cuvintele arătate necesitatea Ocolului model—să zicem mai bine ocol atașat scoliî, pentru a nu deștepta susceptibilități—mi se pare că e incontestabilă. Dar mai e încă ceva care vorbește în favoarea atașării unui ocol pe lângă școlile de Silvicultură.

E de dorit ca profesorii să experimenteze neconținut cunoștințele ce profesază, ca să fie în pozițiune de a inaugura doctrine care să se potrivească mai bine cu condițiunile în care trăim.

Aceasta trebuie să fie rolul adevărat al corpului didactic, căci în general un profesor — să nu se supere colegul meu — prin naturalucrărilor, e pus mai bine în poziția, a experimenta o cestiune, a o aprofunda, de cât un agent hărțuit prin afacerile serviciului.

Pentru aceste din urmă cuvinte sînt de părere că faptul atașării unui ocol pe lângă o școlă nu e de loc de interes secundar ci din contra esențial și așa fiind, este absolut necesar a se crea un ocol model în adevăratul sens al cuvintului. Iată motivul pentru care se găsesc ocoale atașate școlilor chiar în țări, unde silvicultura e mult mai înaintată de cât la noi.

Dacă ne am lua dupe autorul articolului, care declară în mod indirect cel puțin că în țara lui Cotta și lui Judeich, în Prusia, în Bohemia etc, țări clasice forestiere nu s'ar fi realizat progrese mari

în silvicultură, atunci n'ar trebui să urmărim exemplele date de administrațiile forestiere ale acelor țări; cred însă că e bine a nu se lua în serios aceste afirmațiuni.

Dar propunerea mea e antilegală, antireglementară; c'est le clou, cum s'ar zice, execuția mea în toată regula. În zadar 'și-a rezervat păzitorul legilor și regulamentelor această lovitură până la sfârșit, în zadar căci nu se potrivește

D-lui vorbește de *stagiari*, de practica lor și de dispozițiunile egale, de vechiul și noul regulament. Dar nu pentru dinșii se cere atașarea unui ocol pe lângă școala de silvicultură. Ei vor continua a 'și face lucrări de aplicațiune în ocóelele prevăzute de regulament, dupe cum va rândui comisiunea însărcinată cu programul lucrărilor ce trebuie să efectueze. Aceasta negreșit nu exclude a-și ocupa de preferință în ocolul școlii, cât timp vor sta la Brănești.

În timpul stagiului, elevul să 'și însușească cu deosebire practica lucrărilor, să învețe a mânuși, a aplica preceptele științei, care e presupus că le posedă deja complect; în timpul stagiului să capete facultate în lucrări. Presupunerea, de care vorbesc, va fi justă numai atunci, când învățămîntul n'a fost numai teoretic ci și practic, când elevii au avut ocazia a vedea cu ochii, cea ce citesc prin cărți și cursuri litografiate. — Ei bine, pentru demonstrarea cursurilor cer înființarea ocolului școlii dar nu pentru stagiară exclusiv.

Un singur articol din cele enumerate de adversarul meu se referă la aplicațiunea cursurilor în timpul celor două ani de studiu și acest articol vorbește în favórea mea. În adevăr ce însemnăză pădurea școlii? (art. 143). P'ur și simplu o pădure situată lângă școlă? Cred că nu. Cînd vorbim de pădurea școlii, atunci presupunem că există o legătură între școală și pădure, presupunem că pădurea se administrează în vederea interesului învățămîntului silvic.

Există astă-đi o asemenea legătură între pădurea Cernica și școală? Nu! iată de ce cerem atașarea ei sub forma unui ocol separat pe lângă școală.

Dar mai e încă un articol, articolul 150, pe care l'a lăsat la o parte, cel care are grija aplicării legilor și care vorbește de ocolul silvic Cernica, alăturat la școala de silvicultură. Și aci încă întreb ce însemnează cuvintele «alăturat la Școala de Silvicultură»?

Înțelegem prin'tacesta numai faptul întimplător că reședința ocolului se află la 2 pași de la școală sau o legătură intimă, ce trebuie să existe între școlă și ocol, legătură stabilită în scop ca ocolul să servească intereselor școlii? Există astă-đi o asemenea legătură? Nu!

Nu poate exista, fiind-că la formațiunea ocolului nu s'a avut de loc în vedere interesul școlii. — În adevăr, ocolul avînd aceiași întindere ca ori-ce alt ocol, fiind împovărat ca ori-ce alt ocol și — nu exagerez — mai mult ca alte ocoale cu lucrări streine serviciului silvic, șeful lui, chiar cu cea mai mare bună voință, nu poate să se ocupe de interesele școlii, nu poate să facă lucrări culturale. Pentru a schimba această stare de lucruri, am cerut ca actualul profesor de silvicultură și directorul, însărcinat în special cu instrucția practică a brigadierilor, să aibă la dispoziția lor un cîmp de demonstrație și de experimentație sub forma unui ocol, de *întindere mică*, atașat școlii; aducîndu-se prin aceasta la îndeplinire și dispozițiunile articolelor 134 și 150.

P. A. Grunau.

PLUTĂRIA PE BISTRIȚA ¹⁾

După o lucrare din 1881, ținutul Sucevei ar fi avut 64.581 hc. de pădure, iar Neamțul 138.780 hc. (cel mai păduros din toată țara). Pe de o parte această localnică bogăție de lemnărie, precum și întinsele păduri din Transilvania și Bucovina, iar pe de altă parte riul Bistrița, au mijlocit crearea unei bresle cu un caracter social și economic deosebit — breasla cherestigiilor și plutașilor.

Riul Bistrița mijlocește transportul lemnului, mai ales de pe la 1828. Pe atunci însă plutăria se făcea cu multă anevoință. Arbori uriași, rupți de șivoi, înzătoneau cursul apei, iar din *nahlapit* spumeginozi cătau spre cer o prăpădenie de stînci înegrite de vreme. Cîte sute de vieți omenești nu și-au dat suflarea din urmă, în acele locuri! Pe vremurile acelea și plutele se făceau mai mici, tocmai din cauza primejdiei plutăritului, iar numărul plutașilor cari le conduceau erau mai mare de cît astăzi cînd matca apei este mai regulată.

La început comerțul de plute se făcea numai de către turci, ceea ce era și natural, de oare-ce turcii avînd nevoie de lemnărie pentru construcțiile lor, le luați din țările noastre sub formă de tribut. Pe la 1803 pe timpul domniei lui V. Ipsilanti, Sultanul Selim IV scria în hati-huimanul întăritor, dat în privința lemnăriilor: «Cînd vor trebui kerestele pentru cetățile din Rumelia, să se taie din munții Romînești și ai Moldovei, și să transporteze acolo unde se va cere,

1) Acest articol este reprodus din «Economia Națională» No. 6, din luna Iunie 1898.

luindu-se adeverință sigilată... și plătindu-se tăerea și transportul lor din suma tributului anual». (*Fotino, V, II, p. 228*). Adeverință sigilată și plată turcească!... Amestecul turcilor în exploatarea samovolnicească a pădurilor noastre, a fost mai ales simțită pînă la 1861 în pădurile locuitorilor din satele Șarul-Dorna, Panace, Sărișorul, Gura-Negrei, Zugreni, Gioseni... din județul Suceava, dar în care acei turci aū fost goniți din pădurile usurpate.

A trebuit însă să treacă zeci de ani întregi petrecuți în procese și sfade cu vorba și din condeiū, pînă ce s'a stabilit dreptul de liber transport al lemnăriilor pe Bistrița.

Regulamentul organic a recunoscut, ce 'i dreptul, nu numai trebuința de a lăsa comerțul liber, dar lua dispoziția de a strica iazurile și gârlele, întru cât ar împedica înlesnirea plutăriei. Dar dispozițiile Regulamentului organic, ori-cât de bune ar fi fost ele, nu puteau fi respectate într'o vreme, când legiștii și legiuitorii 'și regulaū daraverile prin punere de deget și afurisenie, așa că de unde mai înainte malurile apelor erau drept comun, cu vremea începe să se formeze proprietate riverană, cu tôte orândueele, anaforalele și rezoluțiile puse de către ocârmuire. În *Manualul administrativ a principatului Moldovei, T. II. 1856*, găsim decisiuni interesanta relative la această interesantă chestiune. Așa, la p. 112 și următ. prin Anaforaua Sfatului și rezoluția domnăscă din 30 Aprilie 1836, se face cunoscut că: Prutul și Siretul să fie fără împedecare plutitor de caice pentru pogorârea produselor, fără vre-o dare de plată la plutirea lor.... iar pentru a încuraja aceasta.... pe viitorime pe aceste riuri nu vor mai fi nici mori, nici poduri stătătoare, iar cele ce se află acuma în ființă se vor desființa. Anaforaua Sfatului din 26 Februarie 1843, decidea încă odată libertatea comerțului de plute, de oare-ce «apele Prutului și Bistriței, sunt socotite drept obștească comunicație, și n'aū nici un cuvânt de a cere plată pentru popasul plutei, de cât doară dacă prin asemenea popasuri s'ar face păgubiri proprietăței...». În 1850, Vodă Ghica, în urma unei plângerii iscălită de 48 comercianți otomani și români, decide ca nelegiuită plata aceea care o cereau posesorii moșielor de pe malul Bistriței, pentru poposirea plutei.

Dar proprietatea riverană trebuia să se nască, îndată ce comerțul de plute a început să ia o întindere mai mare, și deci se simțea nevoia de a se întemeia depozite de lemnărie (actualele schele). La început s'a recunoscut prin Regulamentul organic, numai Epitropiei Sf. Spiridon un drept de indemnizație, mai târziu însă Epitropia pretinzând nouă despăgubiri din partea plutașilor pe temeiul unor bri-

soave din vechime, Sfatul domnesc din 1843 Nov. 3, refuză cererea ca nelegiuită și împilătoare pentru negoț.

Mai mult încă, Ghica Voevod nu numai că scapă pe negastorii de chereștea de taxa de 5 lei, pe care o plăteau la Bădeni (Gura Siretului), după un vechi obicei turcesc, dar îi scutește și de ori ce dare în bani sau în natură, pentru facerea cheiului și înfrumusețarea orașului Galați (of. domnesc din 1833, Nr. 22).

Toate rezoluțiile și decisiunile nu mai ajută însă la nimica. În special, în târgul Piatra, centrul comerțului de lemnărie de pe Bistrița, proprietatea riverană se formează repede. Privighetorul ocolului Piatra, într'un raport către ispravnicul ținutului Neamțu, scria: «că de vre-o șapte ani încoace (1843) a început a le lua neguțătorilor—cîte puțin—nebăgat în seamă, iar acuma a ajuns nu numai de a li se lua o plată însemnată, ci și de a se vinde în posesie toate acele locuri prundoase ale Bistriței, în cît speculanții, cari nu vor a se supune unei asemenea plăți, cu silnicie sunt alungați și neingăduiți, pricinuindu-li-se ast-fel mare pagubă, prin risipirea și pierderea chereștelor pe apă».

Libertatea plutăriei pe Bistrița astăzi este asigurată, dar s'a pierdut probabil pentru tot-d'a-una, dreptul de liberă întrebuintare a malurilor. Locurile de poposire a plutei au fost transformate în adevărate schele de depozite, dintre cari opt mai principale din Piatra și împrejurime au fost arendate, în anul trecut, pentru suma de 27.000 franci.

Dacă plutăria pe Bistrița are o vechime de cel puțin trei sferturi de veac, scoaterea de lemnărie din județele Neamțu și Suceava nu se face în proporții mai mari de cit în urma războiului vama cu Austro-Ungaria (1886). Înainte de acest an, cea mai mare parte din lemnăria care trecea pe Bistrița, era marfă de Ungaria și mai ales din Bucovina. În 1881 găsim de ex. în județul Neamțu numai 13 păduri în lucrare, și acestea chiar, dădeați mai mult lemn de foc. În 1889 se găseau însă numai pe văile Bicazului și Aței, 126.607 de arbori rășinoși în exploatare. (G. Stătescu în *Revista Pădurilor*). Astăzi putem să ne facem o idee, de dezvoltarea exploatărei pădurilor, știind numărul cel mare de fabrici și ferăstraie aflate în ființă. După o statistică oficială se află în 1895 în județul Neamț: 18 mari ferestre ocupând peste 1500 de lucrători. Acestea erau însă numai marile întreprinderi, numărul localităților unde se prelucra lemnul în fabrici și ferestre comune fiind de cel puțin 25 (1896), și anume la Hangu, Grințieș, Gura-Grințieșului, Daricitor, Schitul Durău, Gura Hanguului, Bahalnița, Bicaz, Tarcău, Ața-Bour, Gura Tarcăului, Tarcău

(Statul), Oanțu, Gura Oanțului, Moara Bocance, Gura Doamnei, Negulești, Piatra-N., Podoleni, Mesteacăn, Bălțătești, Vinătorii-Neamțului, Cracoană-Cuejd și Crăcăul-Negru.

Pentru construcții și plutărie se taie numai brad și molid. Esențele de stejar și fag nu se întrebunțează de cât ca lemn de foc, iar paltinul și frasinul se exploatează prea puțin. Calitatea lemnului din județele noastre, pare a fi însă inferioară celui din Austria și din Ungaria ¹⁾, fapt pe care îl constată de altminterlea și Camera de comerț din Botoșani într'unul din rapoartele sale anuale.

Folosindu-mă de notițele puse mie la dispoziție de către unele persoane în breasla cherestelei și vrednice de toată încrederea, am căutat a socoti valoarea mărfurilor de lemne sosite pe Bistrița la Piatra, și unde sau se vînd sau se găsesc numai în entrepozit. Socoteala e făcută pe anul 1895 și reprezintă prețul mărfii la locul de destinație. Marfă de transit din Bucovina 3000 de plute ferestrăetură à 200 fr.

pluta	600.000 fr.
Marfă de transit din Bucovina 700 de plute brut à 150 fr. pluta	1.050.000 »
Marfă de transit de Tulgheș, 5000 de plute à 200 fr. pluta, fac	1.000.000 »
Marfă din Dorna-Românească, 3000 plute à 50 fr. pluta	150.000 »
Marfă din Broșteni 80.000 m ³ à cel puțin 10 fr. m ³	800.000 »
Marfă din Sabasa-Borca 30.000 m ³ » » 10 » m ³	300.000 »
» » Farcașa mijlociă 30 fr. pe m ³	900.000 »
» » Ața-Bour 60.000 m ³	600.000 »
» » Tarcău a 10 fr. m ³	400.000 »
» » Oanțu a 10 » »	200.000 »
» » căzăturile, adică copacii ruși de furtuni (Galu, Farcașa, Borca etc.)	200.000 »
Marfă din Buhalnița	200.000 »
Impreună	6.450.000 »

Cifrele de față n'au pretențiunea de a fi absolut esacte, iar cât privește anul 1895, pe care s'au făcut aceste socotele, el n'a fost un an bun pentru chirestegii. Cînd comerțul merge bine, valoarea mărfii de lemne transportate pînă la Piatra, atinge suma de 10.000.000 fr. !

1) Dupe raportul consulului frances, la Galați, calitatea lemnului de stejar românesc este superior celor din Stiria și Slavonia (Austria). Vd. art. «Comerțul de lemne la Galați», publicat în acest număr al revistei. Nota Redacției.

Apoi nu în fiește care an se lucrează cu aceeași intensitate în toate părțile. Bună-oară în anul 1897 a trecut puțină marfă transit din Bucovina, pe cînd din Tulgheș a trecut 8000 de plute reprezentînd o valoare de 2.400.000 franci. Din Dorna-Romînească a trecut în 1897 puține plute, dar s'a u lucrut multe pentru anul 1898. În schimb însă în Tărcău și Oanțul s'a lucrut mai multă marfă de cît în anul 1895. În Oanțu, bună-oară, s'a confecționat peste 40.000 m³ dintre cari numai lemn fasonat de construcție peste 10.000 m³. Mai trebuie să menționez că lemnul fasonat aproape tot-d'a-una e trimis la locul de destinație nu pe apă, ci pe uscat, și că represintă cantități și valori foarte mari, care nu intră în cifrele înșirate mai sus.

Lemnele, din care se fac plutele, sînt de două feluri: lemn rotund și lemn cioplit, de ferestrătură. Felul confecționării acestor lemne este iarăși de mare influență asupra transportului, de oare-ce lemnele rotunde mari, nu pot fi transportate, de cît dacă apa nu e mică. În rîndurile următoare înșir numele și felul lemnelor zise de «cherestea».

Lemne rotunde	Lungime	Grosime	Form. o plută
Catarg	40 m.	150 cm.	la mijloc 4 bucăți
Cătărgel	»	130 cm.	» 5 »
Butuc	3—8 m.	90—200 cm.	» 20 m ³
Ghilă (Taftaluc)	14—24 m.	60 cm.	» 22 bucăți
Grindă	12—20 m.	45 cm.	» 32 »
Ghiunder	6—14 m.	suptire	300 »
Șurin	6—18 m.	?	100 »
Răluță	?	12—15 cm.	52 »
Lemn cio, lit ori crestruit			
Dulap	4—6 m.	25—30 cm.	100 »
Scindură	3—4 m.	20 cm.	300 »
Taban	4—6 m.	25—30 cm.	200 »
Lanțuri			72 »
Mucher, (grindă în două muchi).			
Leț	18 m.	suptire	300 »
Lătunoaie	3—6 m.	20—38 cm.	100 »

Toate lemnele sînt însemnate cu «ferul» paoprietarului lui cîstînd din inițiala numelui ori alt semn convențional. O parte din aceste semne sînt reproduse de d-l T. T. Burada. (*Despre creștăturile plutașilor pe cherestele*).

Afară de lemne și acuma încă se mai transportă pe plute și

alt-fel de mărfuri. Așa bună-oară pe timpul de iarmaroc ori de că-rânșie se aduc multe vite la Piatra, mai ales oi și boi. Une-ori se aduce și piatră, mai adeseori însă fin, lînă și brinzetură (brinză de birbință și lapte acru). In vremurile mai vechi, plutașii munteni 'și cumpărau obiectele de cari aveau nevoie și nu le găseau în satele lor, tot-d'a-una la Piatra. Transportul 'l făceau cu caii pe cari 'i aduceau pe plute, pînă la Piatra. La întoarcere, caravana compusă din câte cinci-zeci de cai legați—căpăstru unuia de coada celui-l'alt—aducea cu sine mai ales popușoi.

Plutăria pe Bistrăța se împarte în două — pînă la Piatra și de la Piatra la vale. Bistrița pînă la Piatra de și este foarte repede, albăa ei este însă mai regulată, așa că și plutașului 'i vine mai ușor de a conduce pluta, decît de la Piatra la vale, de unde riul începe să se ramifice în o mulțime de «cracuri» care de care mai sucit și mai cotit. De aceia și breasla plutașilor e împărțită în două tabere: «munteni» și «pietreni».

Țăranii «munteni» se deosebesc de cei «pietreni», atît prin obiceiuri, port și dialect, cît și prin felul lor de viață. Plutașii de la «munte» sunt mai modești, mai economicoși decît cei de la «țară»; la dișii nu numai bărbații dar și femeile se îndeletnicesc cu plutăria. Intreaga familie, tatăl, feciorii, mama și fetele se țin de breasla plutăritului. In aceste părți ale județelor Neamț și Suceava, femeile muncesc, mai mult decît bărbații, de oare-ce pe lângă plutărie, trebuie să mai caute și de gospodăria casei și să confecționeze singure hainele trebuincioase familiei. Plutașii de la munte au și arături mai multe decît cei de la Piatra. Așa în județul Suceava, pe la Dorna, se ocupă cu cultura păpușoiului. Cănepa se sîmănă încă de multă vreme. O ocupație principală este însă creșterea vitelor și mai ales a oilor și boilor. De la Piatra la Galați, plutăria se face numai de către bărbați.

Imbrăcămintea plutașilor, dovedește mult gust. Plutașul petrean bagă o avere întregă în garderoba sa, — cămășile sunt de borangie ori de bumbac — țesătorie de casă — ițari creți de lînă galbenă, ciobotele lungi, împodobite cu piele roșie și verde, în spate poartă cojocetele, boande ori anterce, în cap o căciulă în formă de potcap, dar de două ori mai înaltă. Plutașii de la munte poartă în cap un fel de comanac de lînă, la fel cu acelea pe cari le poartă țăranii italieni, la sold traista cu plosca. Cămășele sunt brodate cu un fel de altițe. Unii poartă niște pălării cu bordurile foarte largi și fundul foarte mic, la care atîrnă dinapoî franjură cu ciucuri. Pe cînd «pietreanul» umblă și cu ciobote, și cu «iminei» (un fel de jumătăți de ghete) și cu opinci

dar mai ales cu picioarele goale, cel de la munte nu mai iese din opinci. Hrana e în bună parte peștele, pe care îl prind cu năvodul, virja lejnicul, coșul, leasa, undița, dar mai ales cu cârlige, iarbă de pește și dinamită.

Fiește-care plutaș trebuie să aibă un topor și un sfredel; cei cari lucrează la pădure mai au și câte o bardă. Merindea și-o poartă în desagi. Cei de la munte poartă și niște curele late (30—35 cm.) în care și țin actul de botez (dacă 'l are), chitanțele de bir — mai ales,—precum și țidulele și răbojurile de răfuială. Mai poartă încă și cremenea cu amnarul și iasca, precum și luleaua, în care arde din când în când, câte o frunză de tutun, mai adese-orî însă de nuc.

Moravurile sunt cam ușore și e lesne de priceput că atât băutura cât și petrecerile sunt ținute în deosebită cinste.

În general breasla plutăritului are nevoie de oameni voinici și deprinși cu tot felul de nevoi. Aproape în fie-care au 'i surprinde pe apă înghețurile de primăvară și cele de toamnă. De-î frig, de-î ger saū zăpadă, plutașul dacă se găsește pe apă trebuie să lucreze ca și cum ar fi în toiu verei. Când vine Bistrița mare (așa lumitul «puhoi») și plutele sunt rupte de la mal și «inzătonite», D-zeu știe unde, atunci nu numai că «runcește cât zece, dar e pe fie-care minut cu viața în primejdie, și nu trece an ca Bistrița să nu-și ia tributul de viețe plutărești. În aceste părți este și credința că tot-d'a-una când e vînt mare, trebuie să se fi înecat cine-va.

Pină ce lemnul ajunge să fie propriu de înjghebat în plute, trece prin multe minî. Copacul însemnat este doborît la pămînt și confecționat în butuci. Un tăetor taie pe zi cinci butuci, iar dintr'un butuc se scot patru dulapî. Butucii sînt transportați pe uluce orî cu boii la locul unde se află fereștrăul. La fereștrău intră pe minile diferiților lucrători — retezători, fereștoari, stivitori — și de acolo e tras de către cărăuși pină în apa unde se «leagă marfa, în racle orî căule» de către alți lucrători. Dacă plutele vin din Bucovina orî din Transilvania, atunci de la graniță sînt luate în primire de către plutași de ai noștri.

Pluta este condusă aproape tot-d'a-una de către doi plutași. În plutăria de la Piatra de Galați, acești plutași au nume deosebite; cel din capul plutei se numește «cirmaciū», este mai bine plătit, dar are și mai mare răspundere de cât cel din coada plutei care poartă numele de «dălcăuși». În plutăria pină la Piatra nu există nici o deosebire de plată între cei doi oameni cari conduc pluta.

Plutăria de la Piatra spre Galați este mai bine organizată. Această

organizație nu datează însă de cât de vre-o 20—30 de ani. La început neguțătorul făcea tocmeala cu fie-care plutaș în parte, iar grupul de plutași 'și alegeau în fie-care drum de conducător pe cel mai bătrîn dintre dinșii, fără însă ca acest conducător să aibă vre-o leafă, fie din partea plutașilor ori a comerciantului.

Astă-și plutașii «pietreni» sînt împărțiți în «cete», o «ceată» fiind condusă de către un «dragoman». Mai mulți dragomanii (5—20) sînt sub ascultarea unui «comision». Acest comision vine în contact direct cu neguțătorii de plute, el face angajamentele, tocmește prețul, 'și ia răspunderea, de altmintrelea cam platonice, în caz de neîndeplinire a contractului, dar tot el este acela care are venitul cel mai sigur. Comisionul la rîndul său împărțește plutele de transport dragomanilor de cete, dînd fie-cărui dragoman câte 10—20 de plute, dragomanul dă cite o plută de fie-care cîrmaciū, iar cîrmaciul urmează să'și caute un dălcăuș. Cîrmaciul este obligat să ducă pluta pînă la Galați, dălcăușul însă numai pînă la Căleni. De acolo se leagă cite două plute la un loc.

Plutașii de la munte fac drumul pînă la Piatra în 1—3 zile, după cum este și depărtarea, și capătă pentru plută 16—20 de franci. Pentru transportul unei plute de la Piatra la Galați, s'a plătit în 1895—96, cite 60 de franci, în 1897 cite 80—90 franci, iar în anul acesta prețul variază între 90—130 fr.!. Repeziciunea, cu care neguțătorul 'și desface lemnele, și cantitatea mai mare sau mai mică de marfă confecționată în ferestre, condiționează în mare parte variațiunea prețului transportului de lemnărie. Cu decî de ani în urmă, cînd matca rîului era mai primejdioasă, plutăritului de cit astă-zî, drumul pînă la Galați se plătea cu 150 fr., ba chiar mai mult.

Drumul pînă la Galați se face după cum e apa de mare și după cum sunt și oamenii de pricepuți, în 7—14 zile; une-orî ține însă și cite 4—5 săptămîni.

Din suma de 70—80 fr. pe care 'i ia cîrmaciul, dă dălcăușului 15—20 fr., dragomanului 3—4 fr., vre-o 3 franci pentru facerea zapisului și înbunarea «dragomanului de mal», adică aceluia care e însărcinat cu supravegherea schelei, plus un franc misitului evreū, care mijlocește tocmeala între comerciant și între comisionar. Sînt însă și alte cheltueli pe care plutașul trebuie să le facă de voe, de nevoe, sub formă de cinste, dragomanilor de schele din Galați, ori dragomanilor de mal din Piatra. Dacă un cîrmaciū face pe «vară» numai țece drumuri, plătite a 70 fr. drumul, nu poate avea nici un ciștig, căci din acei 700 de franci trebuie să dea 200 la dălcăuși, 70 pentru co-

misionar, dragomanî și misit, iar 130 'l ține drumul de fer. Dacă însă plutașul, dragomanul, apa și prețul se nimeresc potrivite, atunci un cîrmaciū poate face în mijlociū 16 drumuri pe vară plătite a cîte 80 de fr. în cît tot poate intra în iarnă cu o economie de 300—500 fr. Sînt însă atîtea pricinî care îngreuiază transportul plutei, și micșorează plata muncitorului, și asupra acestor pricinî voiū reveni cu o altă ocaziune.

Pe la 1870 tagma comercianților de cherestea era în flóre; pe atunci trăiaū numai în Piatra aproape 200 de negustori cherestegii, cea mai mare parte români, și prea puțini tarcî, armeni și greci. Astă-đi micul comerciū a dispărut aproape cu totul, toată negustoria de plute concentrându-se în minile a vre-o ęce neguțatori mari — evrei.

Decăderea micului comerciū de cherestele, dateađă mai ales din 1886, cînd în urma războiului vamal, lemnăria din Austria și Ungaria nu mai pôte trece pe la noi, de cît ca marfă de tranzit. Cea mai mare parte de comercianți exploatănd pădurile din Bucovina și Transilvania, ar fi trebuit să'si treacă marfa, tranzit, faptă pentru care se cerea o garanție de 10.000 franci. Cum însă prea puțini dispuneau de un capital mai mare, au fost nevoiti să'si vîndă marfa pe nimica, acolo în păduri unde se găsea, ori s'o părăsească în voia întimplărei în speranța că peste un an, cel mult doi, se va schimba dușmănia vamală, în prietenie, ca mai înainte vremuri.

Dacă numărul comercianților a scăđut, numărul plutașilor a crescut foarte mult. Numai în orașul Piatra sînt 2000, iar în satele de la cîmp, Cut, Săvinești, Roznov, Mestecăn, Gura-Văiei, orașelul Buhuși, încă vre-o 3000. Aceștia ar fi plutașii de țară. În județul Suceava sînt iarăși vre-o 2000 de plutași în comunele Gura-Negrei, Ortoiaie, Cojocî, Crucea, Broșteni, Borea și Farcașa, iar în județul Neamțu satele Galu, Largu, Hangu, Răpciuni, Grințieș, Buhalnița, Bicz, Tarcău. Vadurele, Pingărași și Doamna, împreună cu anexele ar mai da împreună vre-o 3000 de plutași și plutășițe. Într'o vreme compania Goetz a încercat da a înlocui plutașii romini, prin muncitori slovaci, ruteni și evrei polonești... încercarea însă a dat rezultate negative sub toate raporturile, de oare-ce streinii nu erau deprinși nici cu plutăria propriū-zisă, și nici cu cursul Bistriței. (*Memoriul plutașilor către Primul-Ministru*, 1887).

Salariile luate de către plutași se ridică la sume însemnate. Dacă am socoti numărul plutei trecute într'o vară spre Galați numai la 24.000, al plutașilor de la munte și de la Piatra la 4.000, iar a

drumurilor făcute de un plutaș pietrean de 10 (a 70 fr. drumul), și a unui muntean de 40 (a 20 fr. drumul) atunci acești plutași au luat împreună 3.000.000 fr.

Breasla plutașilor numai este însă în floare și aceasta nu numai din pricina numărului lor mare, ci mai mult din cauză că lemnul a început a fi transportat și pe uscat. Atît drumul de fier Piatra-Bacău, ca și fabricele de cherestea pricinuesc pierderi mari plutăriei propriu-zise. Fabricile prelucrează materialul brut în lemne de construcții, — care nu sînt nici odată trimise la locul de destinație pe apă, ci ori cu trenul, ori cu cotiugele. Așa bună-oară numai două fabrici din Piatra «Moldova» și «Bistrița» precum și fabricile din Mesteacă și Negulești, confecționează împreună vr'o 160.000 m³ de lemn de construcție. Drumul de fer concurează de asemenea transportul pe apă; pe cînd în 1885, se transporta cu trenul din Piatra numai 198 de tone lemne de construcție și de lucru, în 1895 se transporta deja 22.674 de tone.

Față cu această evoluție a comerțului de lemnărie, nu ne mai rămîne de admis de cît că o parte din plutașii de astăzi vor trebui de voe de nevoe să ajungă lucrătorii fabricelor de mîne. Deja acest proces de transformare a început să aibă loc de cîțiva ani. Ar trebui însă ca atunci cînd e vorba de a aduce muncitori de fabrică ori tăetori de păduri, — comercianții ori fabricanții să se gîndească mai întîiu la plutașii romîni, deprinși din străbunici cu lucrul lemnului, și care de altmintrelea ar rămînea fără nici un mijloc de trai. Numai în orașul Piatra aproape 50 la sută din numărul locuitorilor și-au ca resursă de viață, plutăria.

Dar cu toată importanța economică a plutăritului bistrician, nu s'a făcut pînă acuma nimica, nici pentru plutași, nici pentru orașul Piatra, ca schele de întîia însemnătate, și cu atît mai puțin pentru regularea ori îndreptarea rîului Bistrița.

S'a vorbit și s'a scris despre regularea altor rîuri, care tocmai prin această faptă ar căpăta o importanță economică care acuma le lipsește. Dar rîul Bistrița are de multe decî de ani această importanță economică și totuși nu s'a făcut nimica pentru regularea cursului se. Proprietarii vecini cu malurile, au întemeiat mori și pine sucmane, aducînd ast-fel apa la moara lor, schimbînd cursul regulat al apei într'un complex de pîrae, stricîndu'i cu chipul acesta albia și malurile. Un arendaș oare-care trage un crac din Bistrița pe moșia lui... cu ce drept nu se întrebă, plutașul însă se înțelege că u'i legat cu zăpis pe unde anume să și ducă pluta. El o duce pe

acolo pe unde este mai multă apă. Arendașul consideră însă cracul de apă drept proprietatea lui, — de aicea urmează ceartă, bătae și sechestrarea plutelor în semn de despăgubire. Puhoiurile sînt de asemenea o mare nenorocire pentru plutași. Plutele stricate aruncate la maluri și oprite prin iazuri, sînt luate de către sătenii și proprietarii megiești ca drept «a lor», iar plutașii, cari își cantă marfa de care sînt răspunzători, se aleg cu mina goală și cu spetele invinețite.

Care e dezvoltarea comerțului de lemne în întregul județ, cum exploatarea pădurilor a început să se industrializeze, care sunt perspectivele economice în cel mai apropiat viitor, voi căuta a arăta într'un viitor articol.

D. G. Ionescu.

PROPUNERE

Relativă la oprirea defrișărilor de păduri. Adresată în a. c. D-lui
Ministru al Domeniilor de D-I președinte al Societății
«Progresul Silvic» ca rezultat al discuțiilor adunării generale ale
acestei societăți de la 7 Maiu a. c.

Domnule Ministru,

În zilele de 7, 8 și 9 Maiu a avut loc după cum cunoașteți adunarea Generală a societății «Progresul Silvic».

În ședința de la 8 Maiu a. c., între alte chestiuni importante s'a discutat și aceea a defrișărilor de păduri din țară.

Cu ocaziunea acestor discuțiuni — și avîndu-se în vedere importanța ce au pădurile în țară sub toate punctele de vedere;

Considerînd că efectele distrugerii lor îngreunează și mai mult relele influențe ale unei clime continentale cum este a noastră;

Avîndu-se în vedere că așa fiind, agricultura cea mai însemnată ramură de producțiune a țării este cea d'întîi care suferă;

Considerînd că rezultatul imediat al defrișărilor la munte este provocarea de riuri cu caracter de torențialitate, prin a cărora creșterea repedî de ape, la un moment dat, se provoacă eroziuni în basiful de recepțiune și depuneri de materiale în matca lor, ridicîndu-le nivelul cînd ajung în cîmpie, de unde se și esplică enormele pagubi ocașionate în ultimii ani prin inundațiunile cari au avut loc;

Avîndu-se în vedere, că dacă nu se vor lua măsuri pentru conservarea masivelor forestiere în părțile acelea mai cu seamă, unde

și-au obirșia cele mai multe din cursurile noastre de apă, multe din lucrările de artă ca poduri, podețe, întăririi de maluri, etc., întreprinse cu atita cheltuială de către Direcția Căilor ferate și de Ministerul lucrărilor publice, ele vor fi periclitate;

Considerind că pădurile particulare la cimpie s'au defrișat, într'o mare proporțiune, ast-fel că județe aproape întregi sint astăzi lipsite de orî-ce vegetațiune forestieră, din care cauză populațiunea rurală nu dispune în unele puncte ale țării nici măcar de combustibilul necesar pentru încălzitul caselor de locuință;

Avind în vedere că în aceasta din urmă regiune a țerei unde relele efecte ale climatei noastre atit de variabile, de arțătoare și de uscate în timpul verei, sunt și mai mult simțite și așa fiind este absolută nevoie de o bună repartițiune a pădurilor, cari singurele prin marile cantități de vaporii de apă ce varsă în atmosferă prin faptul transpirațiunii foilor aū o înfrurire favorabilă asupra culturilor agricole în special și asupra salubrităței publice în general

Pentru toate aceste motive și avind cunoștință de măsurile întinse luate de acel Onor. Minister pentru a înființa păduri, pe domeniile Statului și în părțile unde lipsesc, dupe cum și noi înșine am luat asemenea măsuri pentru Domeniul Coroanei, totuși adunarea generală a suscitată societăți a decis ca să se intervină pe lângă Domnia-Văstră cunoscindu-se deosebita atențiune ce în tot-d'auna ați dat propunerilor utile pornite de la acēsta societate ce am onoare de a presida și a vă ruga ca să bine-voiți a lua măsurii ca: cu ocasiunea revisuirii actualului Codice Silvic să se prevadă în mod clar pedepse de aplicat cind se urmează defrișări în pădurile supuse regimului silvic, căci neprecisindu-se bine nici chiar ce se înțelege prin cuvintul de defrișare, se dă naștere mai în tot-d'auna la interpretări generalmente în favorul contravenitorilor.

«De a se prevedea în noua lege forestieră obligațiunea pentru locuitorii moșteni proprietari de păduri la munte și la podgorii, de a forma syndicate forestiere, în scopul ca din mai multe din aceste proprietăți să se formeze una saū mai multe serii de exploatare dupe cum întinderea lor va fi mai mare saū mai mică susceptibile de o exploatare regulată, rămînind ca la recoltarea produselor, veniturile fie în bani saū în natură să se împartă proprietarilor în cestiune, proporțional cu drepturile lor.

De a se institui Comisiuni, din cari pe lângă reprezentanții Ministerului de Domenii să facă parte un membru al Consiliului județian respectiv, precum și unul din proprietarii de păduri parti-

culare mai greu impus, cari să aibă de țintă, de a determina pădurile să aibă porțiunea de păduri zise de protecțiune, cari fie din cauza situațiunii lor în apropiere de limita vegetațiunii forestiere, din cauza declivității excesiv de mari a coastelor ori din cauza naturii solului supus surpăturilor este absolut necesar în schimbul cuvenitei despăgubiri de a se interzice în interesul general ori ce exploatare pînă ce arborii vor atinge individual exploatabilitatea fizică.

De a se întinde prohibițiunea defrișărilor de păduri nu numai la munte și la podgorii dar și la cimpie.

Vom fi foarte fericiți, Domnule Ministru, dacă prin introducerea în noua lege Silvică a acestor utile propuneri, societatea «Progresul Silvic» va putea aduce servicii țerei prin împuținarea defrișărilor și prin urmare prin conservarea pădurilor din toate părțile în general și mai cu seamă din părțile muntoase de unde pornesc torenții.

Bine-voiți vă rog Domnule Ministru a primi și cu această ocaziune asigurarea prea înaltei mele stime.

Președinte ION KALINDERU.

ESPERIENȚE

făcute în Germania și Austria, privitoare la introducerea unor specii lemnoase exotice.

Dăm aci pe scurt constatările făcute în privința rezultatului încercărilor de a se introduce în pădurile statului german și în Austria specii lemnoase exotice, constatări cari se găsesc espuse în «Memoriul D-rului A. Schwappach, (Cercetări făcute în Prusia în cursul anilor 1881—1890), apoi în «comunicările» în această privință în Bawaria făcute de D-r R. Hartig, cum și în alte rapoarte făcute de specialiști :

A) Stejarul roșu. (*Quercus rubra*)

Acestei specie de stejar îi priesc solurile recoroase cu humus profund și cele cari conțin argilă; nu îi priesc solurile sărace și apătoase.

Creșterea repede este caracteristica acestei esențe.

Suportă corectarea rădăcinei și trnsplantarea. În vedere că această specie înverdește primăvara de timpuriu, cum și toamna pe

vremuri călduțe și umede își menține frunzele până târziu ea este expusă înghețurilor timpurii și celor târzii mai mult ca speciile de stejar indigene. Resistă însă mai bine de cât acestea, gerului de peste iarnă. Vinatul și vitele îi produc multe vătămări. Îi priește adăpostul său umbrirea marginășe, nu suportă însă acoperișul.

Cea mai potrivită vîrstă pentru executarea de plantațiuni definitive cu plântuțe de această specie, este la două ani, dupe ce plântuțele au fost repicate la vîrsta de un an; cu această ocaziune se recomandă înființarea de populamente din această specie, în amestec abundent cu mesteacăn, pentru asigurarea adăpostului necesar cum și utilizînd mesteacănul ca esență auxiliară. Dintre toate speciile exotice introduse în Europa centrală, despre ștejarul roșu, avem cele mai multe dovezi de reușită, în vedere că, în multe locuri se găsesc deja populamente în vîrstă de peste 100 ani. În privința calității lemnului acestei specii, aprecierile sînt că, lemnul îi este foarte tare și dens.

Cultura ștejarului roșu, pe suprafețe mari, este din punct de vedere silvic totdeauna justificată.

B) Nucul negru saŭ american. (*Juglans nigra*).

Această esență este foarte pretențioasă cu privire la calitățile minerale și fizice ale solului. Solurile, cari îi priesc necondiționat, să fie recoroase, fertile și dulci, fără privire însă la compoziția lor, adică dacă ele sînt mai mult argiloase, humoase, nisipoase saŭ numai argilă pură. Solurile riguros apătoase și lutoase, îi priesc tot atît de puțin ca și cele nisipoase sărace și uscate. În consecință solurile cele mai potrivite pentru creșterea acestei specii lemnoase sînt cele proprii creșterii ștejarului, de calitate superioară și mai ales luncile temperate. Desvoltarea favorabilă a acestei specii lemnoasă necesită o cantitate considerabilă de căldură cum și un sezon mai lung de vegetațiune. Creșterea ei în tinerețe este foarte repede.

Incepînd de la vîrsta de două ani, pivotul plântuțelor este foarte desvoltat în lungime și prevăzut cu un număr restrîns de radicele trasante (tiritoare). Acestea se găsesc mai ales la partea de jos a pivotului.

De aci rezultă că această specie nu suportă retezarea pivotului cum și că transplantarea ei mai târziu de cit la vîrsta de 3 ani este foarte greu de efectuat.

Temperamentul acestei esențe este pronunțat robust, în tine-

rețe însă are totuși necesitate de adăpost mărginaș și suportă în primii ani o umbrire potrivită de la populamentele rărite.

Plantațiunile efectuate la distanțe mari, între plântuțe, servesc arborii piperniciți, crăcănoși; în populamente consistente însă iusul este svelt și curățit de crăci.

Forța de lăstărire este viguroasă, deja la plântuțele în vîrstă de un an.

Gerul și seceta fac adese-orî că plantațiunile cu această specie nu reușesc. Efectul desastros al înghețurilor timpurii se poate preîntîmpina prin favorizarea germinațiunei nucilor în cursul ernei, ast-fel că plântuțele provenite din sămînța încolțită de timpuriu, răsărind din vreme, sunt destul de viguroase pentru a rezista înghețurilor timpurii.

Semănatul nucilor este bine a se face toamna, la caz cînd nucile se pot procura la timp și nu trebuie să ne temem de stricătinnî din partea șoarecilor. În general mai potrivite și mai sigure de reușită sunt plantațiunile cu pueți în vîrstă de un an. Pentru asigurarea adăpostului mărginaș cum și pentru a evita pipernicirea plântuțelor este bine ca plantațiunile să se facă la distanțe mici, sau să se înființede populamente de această esență în amestec cu alte specii de umbră.

În vederea rezultatelor favorabile obținute în Austria de Sud în cultura acestei specii de nuc, cum și a escelentei calități a lemnului ei se recomandă călduros cultivarea ei pe scară cât de mare.

C) *Carya albă* și *C. amara*.

Toate speciile *Carya* au necesitate de soluri viguroase, răco-roase și nu prea consistente, apoi de o cantitate considerabilă de căldură și în fine de un sezon îndelungat de vegetațiune.

În consecință raportul ei față de stațiune este același ca la nucul negru.

Ambele specii de *carya* se pot cultiva chiar în soluri consistente, iar speciei amara îi priesc chiar solurile apătoare, dar nu expuse înghețurilor.

Caracteristica tuturor speciilor *carya* este dezvoltarea abundentă a rădăcinei în primii ani, în care timp trunchiul și coronamentul plântuțelor se dezvoltă foarte încet.

Pivotul în formă de morcov, nu însă atît de cărnos ca la nu-

cul negru, este acoperit pe toată lungimea de numeroase radicele și fibre saū ațișoare.

Desvoltarea plântuțelor în înălțime devine mai pronunțată abia după cinci ani. Nucile încolțesc încet și neregulat, ast-fel că o parte din plântuțe resar numai toamna, iar altă parte abia în primăvara următoare, din care cauză se recomandă semănarea de nucii încolțite deja.

Toate speciile de carya sînt esențe de lumină, aū însă în tinerețe trebuința de adăpostire. Specia *C. alba* suportă chiar adăpostul acoperișului, pe cînd specia *C. amara* nu.

Esențele albe și vegetațiunea forestieră nefolositoare, aflindu-se în măsură potrivită, servesc în mod avantajos adăpostul mărginaș necesar.

Gerul preste iarnă nu ocazionață vătămări plântuțelor de *Carya* pe terenuri proprii culturei lor.

Inghețurile timpurii vatăma mai mult plântuțelor, cari n'aū apucat a se învirtoșa, cum și celor mai proaspete vlăstare ale arborilor mai în vîrstă.

Inghețurile tîrzii trec, în cele mai multe casuri, fără a produce vătămări plântuțelor.

Forța de lăstărire este foarte pronunțată și durabilă la toate speciile de *Carya*.

În vedere că nucile acestor specii sînt expuse a fi consumate de viezuri, mistreți, veverițe, șoareci, ciorii, alunari și de ciorii se recomandă pentru înființarea de populamente singură aplicarea sistemului plantațiunei. Spre acest scop se potrivesc plântuțe în vîrstă de unul saū doui ani, crescute în pepiniere din nucii semănate încolțite deja.

Radicelele plântuțelor trebuiesc scurtate pe jumătate mai înainte de efectuarea plantațiunei.

Se recomandă constituire de populamente amestecate cu esențe indigene de umbră.

Esperiențele făcute cu aceste două specii de *Carya* în alte țeri aū dovedit că ele merită a fi introduse în Europa.

Considerând că pentru cultivarea lor se potrivesc numai solurile de calitate superioară proprii culturei ștejarului și regiunile cu clima mai dulce, cum și marea valoare a lemnului ce ne servesc, este necesar a se restringe cultura lor numai asupra solurilor de calitate foarte bună și în stațiunile cu clima dulce.

D. *Picea sitchensis*.

Nici una dintre speciile lemnoase exotice, amintite mai sus, nu se mulțumesc cu condițiuni de stațiune atât de modeste ca specia de față. Desvoltarea acestei specii de molid este cel puțin satisfăcătoare, atât în solurile uscate, uscate nisipoase, conținătoare de foarte puțină argilă, cât și în cele argiloase pure, foarte consistente și chiar în terenurile marecagioase.

Cea mai favorabilă desvoltare o prezintă specia de față în solurile recoroase și chiar umede, abundente în humus, și chiar pe cele marecagioase în mare măsură. Are mai multă trebuință de umezeală, de cât de substanțe minerale. Apa stătătoare în soluri, adecă în albiile de teren cu subsolul impermeabil această specie nu vegetează favorabil; totuși desvoltarea ei este viaie însă în solurile apătoase, în ast-fel de măsură că ele nu mai priesc molidului indigen.

Nici în ce privește situațiunea terenului în raport cu nivelul mării condițiunile favorabile de dezvoltarea acestei esențe nu se schimbă; ast-fel o găsim vegetând bine și în terenurile șese situate la aceeași înălțime cu nivelul mării, cum și în regiunile aspre de munte.

Plântuțele de această specie sunt în primul an foarte mici; în anul al 2-lea sînt de asemenea cu mult mai mici de cit cele de molid indigen de aceeași vîrstă; dupe această epocă desvoltarea lor devine extraordinar de repede. Această specie nu desvoltă, ca și molidul indigen pivoți viguroși, în schimb însă prezintă un considerabil numer de ramificații superficiale ale rădăcinei, cari se întind la distanțe foarte mari. Energia creșterii în înălțime la această specie întrece pe cea a molidului indigen, care rămâne înapoi și în creștere în grosime. Este caracteristică predispoziția acestei specii de a desvolta virfuri duble, dintre cari unul trebuesce îndepărtat de timpuriu, în interesul desvoltării unui fus precios. Această specie de molid este deasemenea esență de lumină ca și specia. indigenă însă în o măsură mai pronunțată. Plântuțele tinere, foarte debile, sufer în mare măsură de înghețuri și de secetă. Plântuțele mai în vîrstă, se aclimatisează complet în regiunile noastre și pot fi calificate de absolut rezistente înghețurilor.

Curculionidele și larvele cărăbușului produc vătămări tinerelelor plântuțe în aceeași măsură ca și molidului indigen.

Pentru plantațiuni definitive se potrivesc puții, crescuți în pepiniere, repicați după ce au ajuns vîrsta de două ani, în vîrstă de patru ani.

Pentru însămînțare se potrivesc numai terenurile cu solul afânat, recoros și neînerbat cu o expoziție adăpostită contra vînturilor.

În vedere că plântuțele de această specie au nevoie pentru favorabila lor dezvoltare de spațiu mai considerabil, în primii ani este suficientă pentru însămînțarea unei suprafețe de teren de 1 ar, o cantitate de sămînță, de 1 kgr. cu 70 procente de germinațiune.

În timpul germinațiunii seminței și cite-va săptămîni dupe resărire pueților, este necesar a adăposti cu îngrijire terenurile însămînțate.

Considerând predispoziția acestei specii de molid, de a desvolta mai ales numeroase crăci viguroase, este necesar ca plântuțele să fie distribuite cu ocaziunea efectuării plantațiunii, la distanțe mici între olaltă, care distanțe însă să nu fie sub 1.2 m².

Afară de specia molidul lui Douglas, nici una dintre celelalte specii reșinoase exotice nu se poate recomanda mai mult pentru a fi cultivată în pădurile noastre ca specia de față.

Ea trebuie chiar preferată molidului lui Douglas, în vedere că nu este atît de pretențioasă în ce privește alegerea stațiunii ca aceasta.

Calitatea lemnului produs de specia *Picea sitchensis* este într'adevăr ceva mai inferioară celei a lemnului speciei *Pseudotsuga Douglasii*, întrece însă pe a lemnului molidului indigen.

E) Pseudotsuga Douglasii

Estensiunea ce a luat cultura acestei specii rășinoase în patria ei, a dat naștere presupozițiunii aci, că condițiunile ei de stațiune nu sunt speciale.

Esperiența făcută ne-a dovedit că, această specie reușește în Europa centrală, numai sub anumite condițiuni, cari fiind date, reteață cultura ei.

Cele mai priincioase soluri creșterii acestei esențe sunt : cele recoroșe, dulci, cu humus și argilo-nisipoase, sau și cele nisipo-argiloase, nu-î priesc însă solurile grele. Absolut nepriincioase acestei specii sunt solurile sêrace în humus, apătoase, mlăștinoase și espuse înghețurilor. Atmosfera umedă îi priesce bine, ast-fel că propria ei regiune este cea maritimă.

Se constată însă că această specie vegetează și la o altitudine de 1000 metri peste nivelul mării.

Plântuțele în vîrstă de un an sunt mici și debile. Abia în anul al 2-lea se formează un pivot viguros, prevăzut cu numeroase radicele laterale și ațe. Tot la această vîrstă începe și creșterea în înălțime, a fi mai vioe și apoi ea se mărește repede. În terenurile proprii culturai acestei specii, ea întrece în creștere pe toate celelalte specii lemnoase, proprii de asemenea acestor terenuri. În tinerețe molidul lui Douglas îi priesce chiar puțin adăpost însă numai cel mărginaș.

Amestecul cu alte esențe este avantajos.

Gerurile par a fi cauza vătămării considerabile, numai în primii ani. Mai târziu ele pot ocasiona numai uscarea vlăstarelor încă nelemnificate, în măsură suficientă și numai arare ori ele ocazionează uscarea întregii esențe.

Această specie repară cu înlesnire deteriorările secundare, ocașionate de către ger, vite, etc., prin mijlocirea mugurilor frunzoși auxiliari.

Ingheturile târzii însă produc adese-ori acestei esențe, care înverdește primă-vara de timpuriu, vătămării considerabile.

Această specie este espusă în mare măsură vătămărilor de către vînatul mare și de căprioare, atât prin roadere cât și prin sdrelire și frecare cu coarnele de arbori.

Pentru o mai sigură reușită, este bine a întrebuița pentru populări plântuțe în vîrstă de patru ani, repicate la duoi ani, pe suprafețe păduroase de mică întindere, esploatate prin tăere rasă, sau în tăeturi de însămînțare, pentru ca adăpostirea să fie potrivită.

Cultivarea acestei specii reșinoase în pădurile noastre, se recomandă foarte mult, în vederea desvoltării foarte avantajioase și superiorității lemnului ei, atât ca calitate cât și ca volum, față cu speciile reșinoase indigene.

F) *Abies Nordmanniana*.

Condițiunile de desvoltare ale acestei specii, atât cu privire la sol cât și la climă, par a fi aprópe aceleași cu ale bradului nostru.

Î covin solurile viguroase și recoroase cu espoșie adăpostită; în cele apătoase însă nu reușește. În ce privește înălțimea de la nivelul mării a stațiunei acestei esențe, ea întrece cu mult regiunea bradului indigen și pare a se apropia de cea a molidului, considerând că în Caucas se găsește până la 2000 metri altitudine.

Bradul Nordmannian are în primii ani pivotul potrivit desvol-

tat. Creșterea lui în primul an este și mai înceată de cât a bradului indigen.

Proprietatea lui de a suporta umbra este foarte considerabilă.

Ți priește de asemenea și adăpostul mărginaș. În privința vătămărilor de cătră ger, această specie s'a arătat pînă în presinte ca absolut forte. — Singure plântuțele isolate, espuse în cursul ernei vîntului de Est perd une-orî crăcile în urma gerului.

În vedere că, sezonul de vegetațiune al acestei esențe începe primăvara mai târziu, ea nu este espusă nici înghețurilor târzii, ceea-ce constituie un avantajii față cu bradul nostru.

Paserile și șoarecii Ți consumă semînța. Vînatul produce vătămări plântuțelor acestei specii, în aceeași măsură ca și bradul comun.

Este avantajios a semăna sămînța toamna. La cas cînd acesta nu s'ar putea efectua, semînța trebuiește conservată, îngropîndu-o în pămînt, pentru a o semăna primă-vara de timpuriu.

Tinerele plântuțe trebuiesc la început ușor adăpostite. Pentru înființarea de masive sunt bune numai plântuțele repicate în vîrsta minimală de patru ani. Plantațiunile reușesc mai favorabil efectuate în tăeturi închise de însămînțare.

Se afirmă că calitatea lemnului bradului Nordmannian este superioară celui al bradului indigen; esperiențele în această privință ne lipsesc pînă în presinte.

Față cu cele ce preced cultura bradului Nordmannian pe scară mare încă, nu pare justificată.

Pe scară mică însă merită atențiune introducerea lui în vedere că resistă gerurilor.

G) *Chamaecyparis Lawsoniana*.

Chiparosul lui Lawson, se mulțamește cu condițiuni modeste, atît în ce privește solul cât și clima și chiar cu soluri de calitate mediocră, proprii culturei pinului. Desvoltarea lui este escelentă în soluri dulci, recoroase și abundente în humus.

Vegeteață pînă la o altitudine aproximativă de 1000 metri peste nivelul mării.

Această specie de chiparoși, aparține categoriei de esențe lemnoase, a căror creștere în primii ani este foarte înceată. O desvoltare mai vioae se pronunță la această specie, numai începînd cu anul al treilea, energia creșterei se mărește repede.

Rădăcina acestui chiparos consistă din câte-va radicele prin-

cipale prevădute cu un număr considerabil de radicele fibroase, foarte fine, cari se usucă repede la cas de transportare a pueților, la distanțe mai mari, cum și cu ocaziunea transplantărei.

În primii ani, specia de față, suportă umbrirea în măsură considerabilă; semiumbrirea îi priește și mai tirziu, iar adăpostul mărginaș îi priește tot-d'auna.

Forța de reproducțiune este considerabilă.

Tinerile plântuțe, foarte debile în primii ani, sînt expuse în mare măsură vătămărei de către ger și secetă, ast-fel că este necesar aî protege cu îngrijire în pepiniere.

După ce plântuțele au ajuns vîrsta de 5 ani, le putem considera destul de forte, față de acțiunea gerului. Conform comunicărilor arătate de autoritățile silvice din Rusia, vînatul nu ocazional vătămă această specie. Din Bawaria însă se raportează că nu numai căpriorii își frecă coarnea de preferință de chiparoși, ci chiar roaderea lor, de către vînat este atît de frecventă că de aci se deduce nereușita multor plantațiuni de chiparoși.

Curculioniții produc vătămări mari chiparoșilor.

Plantațiunile, pentru ca să reușească cu mai multă siguranță, trebuiesc făcute cu plântuțe în vîrstă de cel puțin 5 ani, repicate la vîrsta de două sau de trei ani.

Este necesar, în interesul obținerii de esențe cu fusul bine format, a se executa plantațiuni dese, cum și a se înființa populațiunile de chiparoși, în amestec cu alte specii lemnoase potrivite.

Chiparosul lui Lawson ne procură un lemn excelent, pentru placage și merită a fi cultivat în pădurile noastre, față la considerabilul volum de material lemnos ce-l oferă.

H. Pinul american. (Pinus Strobus).

Condițiunile lui de stațiune sînt foarte apropiate de cele ale pinului silvestru, și aparține speciilor lemnoase proprii poalelor munților, nu suportă solurile uscate, nisipoase, îi priesc însă cele abundente în umezeală.

Desvoltarea rădăcinii acestei specii de pin se aseamănă cu cea a pinului silvestru, întru cît și aci pivotul este tot-d'auna bine desvoltat.

Tinerile plântuțe nu suportă adăpostirea și sînt deja în primii ani foarte delicate. Începînd la vîrsta de două ani ele desvoltă deja vîrstare, foarte considerabile de creștere în înălțime.

În general creșterea acestei specii este foarte repede. Vătă-

mărire ocazionate de către vinat prin roadere și sdrelire sint cu mult mai mari de cit cele produse de înghețuri.

Sistemul de populare este aproape același ca la pinul silvestru.

Pe soluri de calitate mai bună se recomandă înființare de masive amestecate de această specie cu speciile foioase.

În vederea diversității aprecierilor făcute la noi cu privire la calitatea lemnului acestei specii, apoi că în patria lui lemnul de pin american se întrebuințează cu succes pentru diferite scopuri, ast-fel că aprecierile defavorabile făcute asupra lemnului acestei esențe se bazează poate mai mult pe rezultatele obținute prin culturi executate pe soluri improprii, credem interesant a se face încercări de introducerea la noi a acestei specii de pin, care procură un volum atît de considerabil de material lemnos.

O cultură mai estinsă și reușită a acestei specii de pin, se găsește în Austria, în provincia Carniolia de Jos, pe domeniul Mokritz, unde există populamente înființate de proprietarul aceluï domeniū, contele Gustav de Auersperg, deja pe la începutul acestei jumătăți de secol în regiunea colinelor.

Pe lingă speciile lemnoase exotice amintite mai sus ne mai recomandă stațiunile de experiență forestieră încă următoarele specii a căror cultură în Europa merită atențiune:

I) Thuia gigantea.

Cultura acestei specii, reclamă în general soluri recoroase; umeditatea timp, îndelungat, îi priește tot atît de puțin ca și uscăciunea.

Pretențiunea ei, în substanțe minerale, este neînsemnată. Cele mai priincioase soluri sunt cele recoroase și chiar umede, abundente în humus, profunde și argilo-nisipoase.

Plăntuțele rămîn în primul an foarte mici; abia în anul al treilea începe a se pronunța o energică creștere în înălțime, de la virsta de șapte ani în sus creșterea în înălțime este foarte vioae.

Rădăcina acestei specii de Thuia este pivotantă prevădută cu numeroase și foarte fine radicele laterale și fibroase. Temperamentul este semidelicat, reclamă în tinerețe adăpost de la un co-periș potrivit, și are în tot cazul trebuință de adăpost mărginaș.

În primii ani, debilele plăntuțe sunt foarte simțitoare, față de geruri și secetă. În raport cu înaintarea în virstă a esențelor, scade intensitatea vătămărilor din partea înghețurilor.

Pentru înființarea de masive se pot întrebuița numai plăntuțe viguroase în virstă de 4—5 ani; cu ocașiunea transplantării este

necesar a se da atențiune ca, finele radicele fibroase să nu se usuce.

Mai avantajos este a se efectua plantațiunile în masive cu populamentul rărit, iar distanța între plântuțe, să fie mai mică în interesul desvoltării unui fus considerabil, spre care scop este bine a se înființa masive amestecate cu esențe indigene potrivite.

Producțiunea lemnoasă este foarte considerabilă ca volum, lemnul însuși este foarte ușure, foarte durabil și propriu unor multiple utilizări.

K) *Pinus rigida*.

Esperiențele făcute în ultimul deceniū cu specia de față mai ales pe domeniul Niepolomice în Galiția austriacă, au dovedit că această esență în soluri de calitate mai bună, nu procură un material lemnos mai precios, nici ca cantitate, de cât specia *pinus silvestris*.

S'a constatat însă că pe solurile foarte sêrace, plântuțele tinere ale acestei specii, aduc mai mare serviciu de cât cele ale speciei *pinus silvestris* și în consecință se recomandă a fi introdusă în economia pădurilor ca esență ameliorătoare, a fertilităței solurilor foarte sêrace.

L) *Iuniperus virginiana* L.

Această specie, numită și cedrul roșu, ajunge o desvoltare în înălțime pînă la 20 metri. I priesc solurile recoroase și umede, se mulțumește și cu soluri uscate, vegeteață și în soluri afênate și pe cele consistente, preferă pe cele calcaroase; se desvoltă favorabil în solurile recoroase, bogate în humus și argiloase. Resistă aproape pretutindeni gerului; în Germania de Nord a suferit une-orî vătămări din partea înghețurilor târzii. Suportă umbrirea. Sămînța resare numai după un an. Cu ocaziunea transplantărei radicelele trebuie ținute umede. Este espusă vătămărei de către vênat. Modul de populare este acelaș ca la molid.

M) *Pinus ponderosa* Douglas, (Engl. Yellnow Pine:)

Pinul galben.

Acastă specie de pin s'a introdus în Europa din America, unde ajunge o desvoltare în înălțime pînă la 90 metri, pretențiunile lui cu privire la sol și climă sînt modeste, solurile de preferința priincioase sînt cele profunde, argilo-nisipoase. De comun resistă înghețurilor preste iarnă. Sistemul de cultură este același ca cel pentru cele-alte specii de pin. Creșterea pueților se face ca la molid. Sînt necesare 2 kgr. semînță pentru însămînțarea unei suprafețe de 1 Ar.

Amicul pădurilor.

(Va urma)

Pentru ca onor. cititorii ai «Revistei Pădurilor» și în special d-nii silvicultorilor se poată lua cunoștință de modul cum este organizat și cum funcționează serviciul de corecțiunea torenților în Austria «Revista Pădurilor», începând prin prezentul Nr., va publica: Legislațiunea corecțiunii torenților în Austria și adică: Legea de corecțiunea torenților (cu alte legi mai importante, cu care ea este în legătură) și anexele sale: regulamentul, instrucțiunile de serviciu și circularile cu toate formularele lor,—actualmente în vigoare în Austria.

Această lucrare a fost depusă anul acesta ministerului de Domenii, de D-I B. D. Neagoe, guard general silvic, care fusese în 1895—96 trimis, de stat, în Austria, pentru a studia corecțiunea torenților.

LEGISLAȚIUNEA CORECȚIUNII TORENȚILOR ÎN AUSTRIA

Legea din 30 Iunie 1884

(Foaia legilor imperiale No. 117)

Asupra lucrărilor de corecțiunea torenților (abaterea apelor de munte spre a le face nevătămătoare).

§ 1. Teritoriul, pe care se vor întinde lucrările de abaterea apelor de munte, în scopul de a le face nevătămătoare, se numește: «Cîmp de lucru» (perimetru, teren de corecțiune).

El va cuprinde, pe lângă canalul (albia) propriu zis, toate acele părți ale basinului, al căror pămînt va necesita o îngrijire oare-care, pentru adunarea sa și scurgerea apei, determinîndu-se conform regulilor stabilite prin prezenta lege.

La executarea lucrărilor menționate, se vor aplica dispozițiunile legii apelor și ale legii forestiere, întru cît prezenta lege nu cuprinde dispozițiunii contrarii.

§ 2. În perimetrul de corecțiune, se pot face ori-ce lucrări cari dupe împrejurările predominante vor fi reclamate, pentru ajungerea la scopul urmărit ca: construirea de căpușeli în canal, traverse la fundament, stavile și iezeturi (barage), în alte părți ale perimetrului de corecțiune: fixarea pămîntului prin lucrări de desecare, inerbare, punere de brasde, plantare de garduri împletite, plantarea de păduri și oprirea sa și regulamentarea în diferite moduri, a folosirei pădurilor, a păsciunilor și a altor porțiuni de pămînt precum și scoterea produselor.

§ 3. Materialele necesare construcțiilor menționate în § 2 și care se vor găsi, fie în raionul cîmpului de lucru, fie pe terenurile învecinate, se vor ceda de proprietarii lor.

Proprietarii vor permite pe terenurile lor transportul, depunerea și prepararea materialelor, precum și construirea locuințelor pentru dirigența lucrărilor și a lucrătorilor.

Pentru daunele ce ar rezulta din luarea materialelor precum și din permisiunea menționată, proprietarii pămînturilor au dreptul la o despăgubire potrivită.

§ 4. Parcelele de pămînt, care vor aparține cîmpului de lucru, se vor espropria pentru întreprindere, în cazul cînd există îndoeli fondate că dacă s'ar lăsa tot în stăpînirea aceluia care le au avut anterior, nu le ar putea restaura complet și la timpul oportun și deosebit a le întreține în permanență, în stare de a corespunde scopului ce se urmărește.

Drepturile de folosință ale altor persoane asupra pămînturilor din perimetrul de corecțiune, se vor espropria în totul sau în parte, întru cît lăsarea lor ar fi unită cu precauțiunii grele de supraveghat.

§ 5. Pentru espropriere, care se va face conform § 4, se va avea în vedere nu numai valoarea pămîntului său a dreptului de espropriat, ci și micșorarea valorii ce suferă usufructuarul comparativ cu starea anterioară.

Dacă se reclamă încetarea exercitărei drepturilor de usufruct, de pe terenurile cîmpului de lucru, în locul cărora de comune sau de proprietarii interesați se oferă usufructuarilor drepturi egale și de aceeași valoare însă la alte pămînturi, — usufructuarii, vor pretinde numai într'atît o despăgubire pentru preschimbarea aceasta, întru cît print'rînsa vor fi suferit vre-o pagubă.

§ 6. Dacă nu se va espropria un pămînt, ce aparține teritoriului de corecțiune, proprietarul lui e dator să permită executarea lucrărilor, pentru readucerea terenului din respectivul perimetru de corecțiune, într'o stare normală (de ex. facerea șanțurilor de scurgere sau a altor lucrări de desecare, împădurire, inerbare etc.) și posesorul, eventual, mai este obligat a urma întocmai regulilor stabilite pen-

tru folosirea viitoare a pământului și scoaterea (aducerea) produselor.

Dacă prin executarea lucrărilor și aplicarea regulilor de urmat, să aduce o scădere durabilă a venitului net al pământului, comparativ cu venitul anterior sau pierderea unui venit esențial al exploatării, atunci se va face o despăgubire potrivită.

Cu privire la cesiunea desdaunării și mai ales la pământul de pădure, se va ține seamă pentru proprietarul pământului de faptul restricțiunii dreptului său de proprietate, prin încetarea pășciunării ori a altui uzufruct sau formă de folosință și întru cât posterior exercitarea dreptului de uzufruct sau folosința încetată, ar fi de rezortul dispozițiilor legii silvice în general și în special cu acelea care au de scop conservarea pădurii însăși.

§ 7. La fixarea despăgubirilor indicate în §§ 3, 5 și 6 nu se vor lua în considerație împrejurările asupra cărora se probează evident că au fost provocate intenționat, spre a servi ca bază la urcarea pretențiilor de desdaunare și mai ales la acele moduri de a folosi pământul, care nu se par proprii, chiar dacă s'ar ține seamă de împrejurările cele mai avantajoase.

§ 8. Dacă la executarea unei lucrări s'ar planta de antrepriză pe spesele sale o pădure pe un teren neexpropriat (§ 6) dar care plantare dupe legea forestieră trebuia a se face de proprietarul locului, atunci din suma ce se cuvine proprietarului ca desdaunare conform art. precedente, dacă antrepriza va cere se vor scădea cheltuelile, pe care 'i le au cauzat plantarea acelei păduri.

§ 9. Executarea unor ast-fel de lucrări, aplicându-se legea prezentă, poate fi făcută de Stat, provinciile interesate, districte, comune și alți interesați în parte ori în asociațiune.¹⁾

Intreprinzătorul va depune planul cîmpului de lucru propus și proiectul general pentru lucrările de executat.

Dispozițiunile mai amănunțite pentru întocmirea și depunerea proiectului general se vor emite pe cale administrativă.

¹⁾ Vezi legea din 7 Februarie 1888 F. I. I. No. 17 (Anexa C.) și ordonanța ministerială de la 18 Decembrie 1885 F. I. I. No. 2 1886.

§ 10. Pe baza proiectului general, Ministrul de agricultură, în înțelegere cu alți miniștri cumva interesați, decide în mod general asupra folosului public al întreprinderii, precum și dacă proiectul general merită a mai fi ulterior discutat.

§ 11. Recunoscându-se de Ministrul de agricultură că proiectul general în forma lui primitivă sau în formă preschimbată însă numai cu consimțământul întreprinzătorului, merită a fi supus discuțiilor ulterioare, atunci întreprinzătorul va completa acest plan prin stabilirea exactă a limitelor cîmpului de lucru precum și a lucrărilor de executat într'însul, completînd în mod corespunzător și planul de situațiune, le va înainta autorității administrative județene respective cu un tablou special, al acelor parcele de pămînt, cărora se vor aplica măsurile indicate de §§ 4, 6 precum și de aceia ce vor fi avînd drepturi de servitute asupra apei și ale căror drepturi se ating prin lucrările proiectate.

§ 12. Proiectul completat, în sensul § 11, se va depune de către autoritatea administrativă județeană în comuna cea mai interesată, cel puțin 30 zile, pentru a se lua cunoștință generală de el.

Atît în comuna aceasta cît și în cele alte comune interesate, se va publica în modul uzitat data începutului și sfîrșitului acestui termen cu observațiune că fie-care autoritate comunală, care reprezintă pe cei interesați, poate să facă în acest termen, către autoritatea administrativă județeană obiecțiunile sale, contra proiectului întreg sau în contra unor părți ale lui.

În cel mult cinci zile din acest termen, carî de asemenea se vor publica, un reprezentant al întreprinzătorului va rămîne în comună, pentru a da explicațiunile verbale ce 'i se vor cere, asupra proiectului depus acolo, pentru informațiune generală.

În publicațiune se va mai indica: ziua și locul, unde dupe expirarea termenului de 30 zile menționat, comisiunea va discuta proiectul ce fusese depus spre informațiune.

Despre coprinsul publicațiunei, se vor încunoscînța, individual, toți aceia ale căror drepturi de proprietate, de usufruct sau de servitute asupra apei se ating printr'o lucrare

prevădută în proiect, întru cât aceștia vor fi cunoscuți de autoritatea administrativă locală, iar dacă se atinge prin proiect o cale ferată, se va încunoștința și Direcțiunea căilor ferate respective.

§ 13. Desbaterile comisiunii, vor tinde în general la explicarea completă, a influenței ce se prevede că întreprinderea propusă, va avea asupra intereselor generale și luându-se în considerațiune obiecțiunile în interesul public, se va modifica sau complectă proiectul, în mod corespunzător, spre a împăca pe cale de bună învoială și pe cei interesați cu privire la obiecțiunile făcute. Obiecțiunile ridicate, în contra întreprinderii întregii sale în contra unor anumite părți ale ei, se vor discuta fundamental, făcându-se imediat constatările necesare cu ajutorul experților.

În acelaș timp se vor discuta și chestiunile de desdaunare, cari depind de întreprinderea propusă și dacă nu se va ajunge la o învoială, între întreprinzător și cei îndreptățiți la desdaunare, se vor constata toate împrejurările cari sînt importante la luarea deciziunii asupra acestei chestiuni. Deosebit de aceasta, se va mai lucra la încuviințarea de drepturi egale sau de aceeași valoare, în alte locuri, acelora (§ 5) cărora conform proiectului, ar trebui să le înceteze exercitarea drepturilor de uzufruct, pe pămînturile cîmpului de lucru.

Desbaterile comisiunii cu interesații, se vor face verbal și dacă trebuința va cere, se vor chema, pe cale oficială și experți.

Asupra întregii discuțiuni, se va dresa un proces-verbal, care va conține toate punctele principale ale discuțiunii și în special toate învoelile făcute, apoi rezultatele discuțiunii verbale cu indicarea motivelor aduse pentru și contra proiectului, cum și obiecțiunile ridicate cu privire la chestiunile de desdaunare și alte împrejurări dependente de aceasta.

§ 14. Procesul verbal, al acestor debateri, împreună cu toate anexele respective, se va înainta de autoritatea districtuală cu opiniunea sa, guvernului provincial. Acest din urmă va decide în general asupra întregului proiect, și în special asupra fie-căreii părți dintr'însul, respectiv asupra expropriierilor și măsurilor de luat, pentru executare, pe

cum și asupra chestiunilor de desdaunare, ce vor depinde de executarea proiectului, fixînd tot-de-o-dată și termenele de scadență, ale sumelor în parte pentru desdaunare. Aceste din urmă deciziuni, se vor transmite respectivilor interesați, prin autoritatea județană.

În contra acestei deciziuni, a autorității provinciale, se poate face recurs la ministrul de Agricultură, care va decide definitiv, cînd este vorba de proiect ori de exproprieri și de alte măsuri ce urmează a se face pentru executarea lui, însă privitor la desdaunările ce decurg dintr'însele, ministrul decide numai cu rezerva întentării unui proces ordinar, după cum se indică în § 15.

Dacă prin făcerea recursului se ating chestiuni, cari sînt de competența altor miniștri, ministrul de agricultură va decide în înțelegere cu miniștrii interesați.

§ 15. Fie-care este liber dacă nu se va mulțumi pe deciziunea ministrului de agricultură, asupra despăgubirilor ca în termen de 30 zile de la predarea deciziunii să ceară evaluarea și fixarea judecătorească a despăgubirei la tribunalul, în a cărui jurisdicțiune se află obiectul, care face motivul pretențiunii de despăgubire.

Evaluarea și fixarea despăgubirei pe cale judecătorească, se va face, aplicându-se dispozițiunile legii de expropriere pentru cauză de utilitate publică (de la 18 Febr. 1878, F. l. i. No. 30) ¹⁾.

Formarea și publicarea listei speciale de experți, despre care se face mențiune în art. 24 al legii citate, rămîne în sarcina legii de față.

§ 16. Cu privire la fixarea despăgubirilor pe cale de bună învoială, la depunerea acestora la judecătorie, precum și observarea pretențiunilor, cari pe baza drepturilor reale se cuvin pentru îndestularea altor (terțelor) persoane, se vor aplica după înțeles dispozițiunile legii de expropriere (de la 18 Febr. 1878 F. l. i. No. 30).

La executarea expropriațiunilor de efectuat, conform legii prezente, se vor aplica de asemenea după înțeles dispozițiunile §§ 35—38 ale legii citate.

1) Pentru România, se înțelege de sine, că se va face uz de legea corespunzătoare română, de aceea nu s'a mai urmărit textul citatei legi austriace, care se poate găsi în vol. II al colecțiunii legilor austriace, ediția portativă «Man'sche».

§ 17. Dacă la executarea întreprinderilor, s'ar ivi necesitatea de nouă lucrări neprevăzute în proiect, atunci autoritatea administrativă județeană, va trata cu cei interesați, aplicând dispozițiunile § 14.

Dacă în înțelesul § 3, este vorba de pretențiunii neprevăzute în proiect, față de proprietarul pământului, decide în prima instanță autoritatea administrativă județeană, iar guvernul provincial, decide în instanța administrativă a doua și ultima, sub rezerva intentării unui proces ordinar, conform § 15, în privința cheltuelilor de desdaunare, cari vor depinde dintr'însele.

§ 18. Cheltuelile necesare, pentru executarea întreprinderii, pentru exproprierii și pentru regie se vor suporta de întreprinzător. El este obligat și la cheltuelile posterioare de întreținerea lucrării, în caz când obligațiunea de întreținere nu este regulată în alt mod. Dispozițiunile legii asupra regimului apelor, pentru o eventuală participare a altora la contribuire, la executarea și la întreținerea lucrării, nu se ating prin prezenta lege.

După § 3 al legii de la 31 Maiu 1889 (F. l. i. No. 96) dacă o întreprindere este subvenționată din fondul de ameliorațiune în înțelesul § 6 al legii de la 30 Iunie 1884 f. l. i. No. 116, întreprinzătorul, la executarea întreprinderii, primesce deja prin aceasta îndatorirea, asupra cererii guvernului de a întrebuința și arestanți. Detaliile asupra acestei întrebuințări, se vor regula de ministerul de Agricultură, în înțelegere cu cel de justiție și cu întreprinzătorul.

§ 19. Dacă întreprinderea nu se execută de Stat însuși, atunci guvernul provincial va dispune ca supravegherea necesară să se îndeplinească de persoane apte, numite după cazuri, pentru ca lucrarea să se execute conform dispozițiilor legii și proiectului aprobat.

Cu supravegherea posterioară, pentru întreținerea în bună stare, a lucrărilor făcute pentru, abaterea apelor de munte, este obligat forestierul tehnic, care este atașat administrațiunii politice respective, pentru raionul corespunzător său este însărcinat de guvernul provincial cu misiunea aceasta. În cas de trebuință, supravegherea specială a întreținerei unor anumite lucrări, se va încredința unei persoane cu cunoștiințe tehnice. Acesta este autorizat să ceară ajutorul

necesar de la primăria comunelor și de la autoritatea administrativă.

§ 20. Dacă în interesul unei întrețineri bune și corespunzătoare a lucrărilor de artă, sunt necesare alte măsuri ulterioare și pentru aceste din urmă se vor aplica normele stabilite pentru construirea lucrărilor de artă însăși; procedura se va urma conform § 17, în cazul când s'ar recunoaște de șeful provinciei că pentru un mic perimetru, în care trebuie a se executa lucrările necesare, nu mai este trebuință de depunerea proiectului, spre informațiune conform § 12.

§ 21. Recursurile, în contra deciziunilor autorităților administrative județene sau provinciale, în afacerile privitoare la legea prezentă, se vor face la autoritatea administrativă județeană, în interval de 14 zile de la notificarea deciziunii.

§ 22. Stricarea lucrărilor canalurilor sau a altor părți ale cîmpului de lucru, precum și contravențiunile în contra ordonanțelor emise cu privire la tratarea și folosirea pămînturilor și la scoaterea produselor, în caz de a nu putea fi aplicate dispozițiunile codului penal, se vor pedepsi de către autoritățile administrative cu amenda de la 5 pînă la 200 florini sau cu arest de la 1 pînă la 40 zile și deosebit se poate pronunța și confiscarea totală ori parțială a produselor scoase sau cîștigate din contravențiune.

La contravențiunii, din cari decurg pagube însemnate, se poate mări amenda pînă la 500 florini și arestul pînă la trei luni, pronunțîndu-se tot-de-odată nu numai confiscarea produselor menționate dar și pierderea dreptului de a le scoate.

În cas de insolvabilitate, se va transforma amenda în arest, calculîndu-se pentru fie-care 24 ore cîte 5 florini, însă în nici un cas, arestul nu va depăși peste trei luni, ori-care ar fi suma amendei bănești. Amenzile și produsele confiscate, respectiv rezultatul din vîndarea acestor din urmă, se vor întrebuința la întreținerea lucrărilor și pînă atunci se vor întrebuința de autoritatea administrativă.

§ 23. Ministrul de Agricultură, în înțelegere cu cel de Interne, poate să încredințeze la comisiunii speciale locale sau provinciale, funcțiunile oficiale date prin prezenta lege,

autorității administrative județene sau provinciale, împreună cu deciziunile, însă afară de puterea penală și executivă; iar modul de funcționare se poate regula printr'un regulament de administrațiune publică.

Comisiunea specială se poate institui și în scopul de a cerceta localitățile, unde sunt necesare sau de dorit a se executa lucrări, în interesul legii prezente și ca să propună lucrările (măsurile) corespunzătoare de executat, pe seama Statului, a provinciilor sau a altor interesați. Instituirea comisiunii în acest scop, se va face în ori-ce caz dacă dieta provincială (camera) decide instituirea ei și încuviințează reșursele necesare.

De asemenea se vor institui acele comisiuni provinciale dacă este necesară executarea de lucrări importante și numeroase de acest-fel.

Comisiunile menționate sunt autorizate să ceară de la primari și de la autoritățile administrative sprijinul necesar, pentru executarea funcțiunilor oficiale, la care sînt obligate.

Dacă cu privire la anumite întreprinderi este necesară o înțelegere reciprocă, a diferitelor comisiuni provinciale, ministrul de agricultură va lua dispozițiunile necesare pentru ca să obțină o înțelegere pe cale de corespondență oficială, ori prin desbateri comune, ale comisiunilor interesate sau ale delegaților acestora.

§ 24. Comisiunea provincială, sub președenția șefului provincial sau a unui locțiitor al acestuia, se va compune din :

1) Agenții administrativi și tehnici luați din serviciul Statului și din alți membri delegați tot din serviciul Statului;

2) Membrii tehnici pe cari 'i delegă consiliul provincial, iar unde nu există aceștia, pe cari 'i delegă societatea de agricultură sau forestieră, convocată spre acest scop de Ministrul de agricultură.

Dacă prin executarea întreprinderii s'ar atinge vre-o cale ferată, se va adăoga la comisiunea provincială și un reprezentant al direcțiunei generale a căilor ferate ale Statului, care se va determina de ministerul de comerț.

Comisiunile locale se vor compune după împrejurări de șeful provincial.

§ 25) Intru cât se va aplica legea prezentă la execu-

tarea lucrărilor (dispozițiunii, măsuri) menționate în § 3 al legii de la 13 Martie 1883 (N. 31 F. l. i.¹), privitoare la subvențiunile din resursele Statului pentru Tirol, din cauza inundațiilor anului 1882, comisiunea provincială indicată în § 8 al acelei legi, va funcționa și ca comisiune provincială în înțelesul legii prezente, rezervându-se spori- rirea membrilor ei printr'un reprezentat al Direcțiunii gene- rale a căilor ferate ale Statului în cazul menționat de § 24.

§ 26. Cu executarea legii prezente sînt însărcinați mi- niștrii mei de agricultură, de interne, comerț și justiție.

Wien, 30 Iunie 1884.

FRANZ JOSEPH, m. p.

Taaf, m. p.; Falkenhayn, m. p.; Pino, m. p.; Pražák, m. p.

Anexa A.

Legea din 30 Iunie 1884

(Foaia legilor imperiale No. 116.)

privitoare la încurajarea agriculturii prin construc-
țiuni hidraulice.

I. Dispozițiuni Financiare

§ 1. Pentru încurajarea întreprinderilor, cari aũ de scop protejirea proprietății fonciare în contra devastării apelor sau ridicarea productivității pămîntului, prin drenaje sau irigațiuni și a căror executare este în interesul public, se vor putea acorda de către guveru subvențiuni finan- ciare din fondul de ameliorațiune (§ 2) în limitele legii prezente.

Intru cît o atare întreprindere de interes public, pentru importanța sa scumpătatea ei mai mare, are trebuință de o subvențiune excepțională de la dispozițiunile legii pre- sente sau așa de însemnată că printr'însa s'ar angagia peste măsură fondul de ameliorațiune, în dauna subvențiu- nei celor alte întreprinderi,—regularea subvențiunii statului la această întreprindere, rămîne rezervată legislațiunii²).

1) Vezi anexa B.

2) Intocmai ca legea de la 7 Febr. 1888, F. l. i., No. 17. (Anexa C.)

§ 2. Pentru formarea fondului de ameliorațiune menționat în § 1, în cei zece ani, de la 1885 pînă la 1894, se vor afecta în prima linie din fondurile Statului cite 500.000 florini.

Această sumă se va introduce, în fie-care an, în bugetul Statului (Minist. de agricultură). Dobînzile și ratele de rambursare ale împrumuturilor acordate din acest fond, se varsă iarăși înapoi într'insul. Sumele neîntrebuințate într'un exercițiu, rămîn rezervate fondului și se vor depune provisoriu spre fructificare,

Fondul de ameliorațiune, se va administra de ministrul de agricultură în înțelegere cu cel de finance. Acești ministrii dispun asupra sumelor ce se cheltuesc, în conformitate cu bugetul anual, aprobat de Senatul imperial.

Despre starea și gestiunea fondului, se va depune în fie-care an, Senatului imperial, încheierea compturilor, spre aprobare¹⁾, ²⁾.

§ 3. Contribuiri satî împrumuturi din fondul de ameliorațiune, se vor putea acorda numai acelor întreprinderi, de ameliorațiuni, cari corespund cerințelor indicate în §§ 4 și 5. Sub această ipotesă și în acest scop se vor considera întreprinderile, în fie-care țară aparte, în cît să rezulte o egală încurajare pentru această ramură a agriculturii.

§ 4. Întreprinderea trebuie să fie declarată printr'o lege provincială specială orî:

1) Ca o întreprindere de executat din mijloacele provinciale restrîngîndu-se în același timp contribuiri riveranilor cari se fac pe baza § 26 al legii imperiale de la 30 Maiu 1869 (f. l. i No. 93), la cel mult 30 la sută din suma prevădută în devis, fie că această contribuire se va face direct sau indirect de către districte, comune sau asociațiunile de apă (sindicatul hidraulice); sau

1) Prin legea de la 31 Maiu 1889, F. l. i, No. 26, termenul de la 1885 pînă la 1894 determinat prin § 2 al prezentei legi, a fost prelungit încă cu zece ani, adică inclusiv 1904, urmiad ca acordarea fondului de 500.000 fl. anual să se facă iarăși din resursele Statului de la fondul de ameliorațiune.

2) Prin legea de la 14 August 1891, F. l. i, No. 29, suma fixată prin legea de la 30 Iuniu 1884, F. l. i. No. 116 și cea fixată prin legea de la 31 Maiu 1889, F. l. i. No. 96, pentru formarea fondului de ameliorațiune, din resursele Statului, s'a ridicat de la 500.000 fl. la 750.000 fl. anual, pentru intervalul de timp de la 1892 pînă la 1904 inclusiv.

2. Ca o întreprindere de executat de anumite districte, comune sau de societățile de apă, ce se va subvenționa din mijloacele provinciale și subvențiunea aceasta va consista :

a) dacă se discută despre protejia pământurilor în contra devastărilor de ape (surpărî de maluri, acoperirea cu prund, inundațiuni), dintr'o sumă, care nu se va mai restitui de cel puțin 30⁰/₀ din valoarea devisului; sau

b) dacă se discută despre ridicarea productivității pământurilor, prin drenage și irigațiuni, dintr'o sumă de cel puțin 20⁰/₀ care nu se mai restituie;—orî într'un împrumut de cel puțin 30⁰/₀ din valoarea devisului, care se va achita în rate convenabile, pentru care se va plăti cel mult 4⁰/₀ interese.

§ 5. După aceea va trebui :

1) Modul executării întreprinderii și devisul cheltuelilor să se bazeze pe o convențiune încheiată cu guvernul.

2) Să se acorde guvernului o autoritate convenabilă asupra mersului întreprinderii.

3) Intreținerea viitoare a construcțiunilor executate va fi asigurată în mod suficient, prin dispozițiunile corespunzătoare ale legii provinciale, care regulează executarea acestor construcțiuni; In fine trebuie :

4) In cazurile indicate în § 4 No. 2, contribuirea provinciei să fie asigurată întreprinderii, menținind acele deosebite obligațiuni, la care după legea regimului apelor pöte este obligată ca proprietară de imobile sau de construcțiuni în contra apelor.

§ 6. Subvențiunile ¹⁾ cari pentru asemenea întreprinderi de ameliorațiune, pot fi asigurate de către guvern din fondul de ameliorațiune, sub rezerva aprobării constituționale a budgetului anual respectiv al acestui fond, consistă :

1) In cazurile indicate sub No. 1, al. § 4 dintr'o contribuire de cel mult 30⁰/₀ din valoarea devisului, care nu se va mai restitui; dacă însă o ast-fel de întreprindere are de scop exclusiv sau în parte măsurî pentru abaterea nevătămătoare a apelor de munte, (corecțiunea torentelor) la această întreprindere, respectiv la partea acesteia, poate

1) Veđi Nota de sub § 18 al legii asupra corecțiunei torentilor.

a se ridica contribuirea pînă la cel mult 50% din valoarea devizului. ¹⁾

2) In cazurile indicate sub No. 2 § 4, dintr'o contribuire ce nu se va mai restitui, saũ dintr'un împrumut cu cel mult patru la sută dobîndă, care se va restitui în rate convenabile și care împrumut va fi maximum de 100 la sută încuviințată de provincie.

Nota. Intocmai legea de la 7 Febr. 1888, F. I. i., No. 17.

Idem §§ 2 și 3 ale legii de la 31 Maiu 1889, F. I. i., No. 96.

§ 7. Pe lîngă subvențiunea întreprinderii indicată în § 6 și sub rezerva acolo menționată, se poate excepțional și în împrejurări demne de considerațiune asigura provinciei din fondul de ameliorațiune contra ratelor de rambursare fixate după casuri, un împrumut pînă la 50% din suma după devis, care în cazul indicat de § 4 No. 1, o va suporta însăși provincia, respectiv care o afectează întreprinderea în casurile menționate în § 4 No. 2 ca contribuire saũ împrumut ce nu se va mai restitui.

§ 8. Intru cît Statul este posesor al unui imobil saũ al unei construcțiuni hidraulice, după legea regimului apelor este obligat la darea unei contribuirii, obligațiunea aceasta nici nu se șterge nici nu poate fi micșorată printr'o subvențiune, acordată pe baza § 6.

§ 9. Guvernul poate în favorul unui fond, care are destinațiune de a conserva construcțiunile, să renunțe de tot saũ în parte la terenul cîștigat prin regulare și care în conformitate cu legea regimului apelor, se cuvine acelor care suportă cheltuelile întreprinderii, respective la partea acestor terenuri, care corespund contribuierii fondului de ameliorațiune.

In casurile indicate în § 4 No. 2 această renunțare poate urma numai atunci, cînd la regularea legislativă provincială a întreprinderii, se pronunță și din partea provinciei aceeași renunțare.

§ 10. Dacă o asociațiune hidraulică a contractat un

¹⁾ După § 2 al legii de la 31 Maiu 1889, F. I. i. No. 96, dispozițiunile § 6, No. 1 al legii prezente, privitoare la acordarea de subvențiuni din fondul de ameliorațiune, pentru lucrări de corecțiunea torenților la apele de munte, se aplică și la acele întreprinderi care aũ de seop regularea în total saũ în parte a canalelor de ape subterane.

împrumut prin emiteri de obligațiuni parțiale și accidente elementare, în raionul asociațiunii, restrâng provisoriu solvabilitatea asociațiunii, guvernul poate, în comptul acestui împrumut, să'î dea ca avans din fondul de ameliorațiune, o sumă convenabilă pentru împlinirea obligațiunilor sale cu dobîndă de cel mult 4⁰/₀ și plătilă în rate anuale egale, în cel mult cinci ani.

§ 11. Întreprinderile pentru care se acordă subvențiunii din fondul de ameliorațiune, se bucură de scutirea de timbru și taxă la suplice, manipulări oficiale, contracte și alte documente pentru procurarea banilor necesari; la documentele de ținerea în evidență sau constatarea în detaliu a contribuțiilor asociațiilor și a plăților făcute de asociațiune; apoi pentru tratările oficiale la încasarea contribuțiilor precum și pentru afacerile juridice și documentele ce ar fi poate necesare la rescumpărările de pământuri.

Dacă banii necesari pentru aceste întreprinderi se procură prin emiteri de obligațiuni parțiale, guvernul poate dispensa impozitul asupra venitului pentru dobînzile acestor împrumuturi, precum și taxele acelea, cari s'ar pune prin legi viitoare în locul acesteia, cuvenită la timbrul cupoanelor.

Dacă provinciile, districte, comune sau asociațiunii hidraulice, întreprind ameliorațiunii fără să primească vre-un ajutor din fondul ameliorațiunilor, guvernul poate acorda acestora, scutirea menționată de timbru, taxă și de impozite.

§ 12. Subvențiunile ameliorațiunilor mai mici, acordate ministerului de agricultură prin budgetul Statului, sub titlul de subvențiunii, nu se ating prin dispozițiunile acestei legi.

II. Dispozițiunile dreptului apelor.

§ 13. Dacă pe cale administrativă, aplicîndu-se § 26 al legii regimului apelor cu reserva apelărei la judecătorul competent, s'a fixat ca posesorul unui imobil ori unei construcțiuni hidraulice are să contribuie la întreprindere într'o măsură determinată, sau într'o atare măsură provisorie a

cărei fixare definitivă se va face dupe terminarea totală ori parțială a construcțiunei, în cas de trebuință și pe cale de execuțiune administrativă, se pot încasa de la posesorul menționat, rate de contribuire în comptul acelei prestări, la care se va constrînge în mod legal, definitiv și executoriū, la timpul cuvenit.

Prin aceasta nu se face nici o deosebire dacă menționatul posesor, ajunge prin lucrările începute, mai curînd sau mai tîrziu ale proiectului stabilit, la folosul prevădut în § 26 mai sus citat sau la înlăturarea unei daune.

§ 14. Dacă o irigațiune sau o desecare de pămînturi nu s'ar putea obține sau s'ar obține numai cu cheltueli extraordinare, fără a retrage de tot sau în parte o apă publică, folosită legal pentru alte scopuri și dacă după întindere și alte circumstanțe, întreprinderea are fără îndoială o însemnătate economică mult mai mare de cît folosirea apei pentru alte scopuri, cărora s'ar retrage, întru cît este trebuință pentru executarea irigațiunei sau desecării, se pôte dispune această retragere pe cale administrativă, în conformitate cu următoarele dispozițiuni:

1) Retragerea parțială a apei se pôte face atît în favorul mai multor proprietari de pămînturi, cît și în favorul unuia dacă în acelaș timp printr'o modificare a întocmirilor de folosirea apei, se păstrează nerestrîns folosul anterior ce se va executa pe spesele întreprindătorilor irigațiunei sau desecării și dacă din aceste modificări rezultă un spor de cheltueli pentru funcționare și întreținere, se va face o despăgubire potrivită.

2) Retragerea parțială a apei fără modificarea menționată sub No. 1 sau retragerea totală a apei, se poate efectua numai în favorul unei asociațiuni hidraulice, în schimbul despăgubirei celor îndreptățiți la apă.

Cu privire la fixarea despăgubirei și la procedarea de urmat, se pot aplica în genere pentru aceste casuri aceleași dispozițiuni ca și pentru exproprierile indicate în § 15 al legei regimului apelor. 1)

1) Legea austriacă a regimului apelor, care este cea de la 30 Mai 1869, publicată în f6i legilor imperiale No. 93, s'a citat numai, fără a intra amănuntele ei, căci era în legătură cu Codul Civil austriac și deci reclama un studiu prea aprofundat, și mai ales ca în România se va face us de legea regimului apelor de la noi. Dacă aceasta va reuși să fie votată de cameră și pusă în aplicațiune, căci de Senatul român este deja votată în anul curent,

§ 15. La contractarea de împrumuturi prin emitere de obligațiuni parțiale, asociațiunile hidraulice au trebuință de o autorizație specială a guvernului, care în această privință poate impune formarea și întreținerea unui fond de rezervă, convenabil, pentru acoperirea imediată a restanțelor de contribuiri ale asociațiunii.

§ 16. În cazul contractării unui împrumut, prin emitere de obligațiuni parțiale sau dacă o asociațiune de apă a primit un împrumut, din fondul de ameliorațiune sau de la provincie, ori dacă a contractat un împrumut, de la o instituțiune publică de credit, autorizată prin statute pentru dare de asemenea împrumuturi, pe lângă dispozițiunile generale ale dreptului apelor, respective modificarea în parte a acestora, pentru respectiva asociațiune de apă, au aplicațiune dispozițiunile §§ 17-19 următoare :

§ 17. Contribuirile, repartisate pe pământurile care aparțin asociațiunii hidraulice, se vor încasa la termenele de scadență, de către autoritățile fiscale ca și contribuțiunile statului, fără ca pentru aceasta să fie necesară o cerere scrisă sau o consimțire a președintelui asociațiunii, pînă la concurența datoriei următoare să se achite din împrumut la percepția destinată pentru această din urmă, în care scop președintele asociațiunii, va preda la timp autorității fiscale, listele necesare.

Guvernul este autorizat a încasa de la asociați, plata cheltuelilor făcute în plus, de autoritatea fiscală cu ocazia acestor încasări.

§ 18. În caz că un membru al asociațiunii ar rămîne în întîrziere cu plata contribuției, mai mult de un an, autoritatea fiscală va dispune transcripțiunea creanței întîrziată a asociațiunii asupra imobilului ce se află în întîrziere.

§ 19. Dacă asociațiunea ar întîrzi de a îngriji la timp, conform statutelor, pentru împlinirea obligațiunilor sale, cari decurg din împrumut, împreună cu încasările pentru fondul de rezervă (§ 15) pentru împlinirea contribuțiilor necesare acelor obligațiuni, autoritatea administrativă poate dupe dispozițiunile legale ale respectivei asociațiuni, a repartisa cheltuelile între proprietarii pământurilor, cari fac parte din acea asociațiune.

Dizpozițiune finală

§ 20. Cu executarea acestei legi sunt însărcinați miniștrii mei de agricultură, de finance, de interne, de justiție și de comerț.

Viena, la 30 Iunie 1884.

(ss) **FRANTZ IOSEPH**

Taafé, Falkenhayn, Dunajewski, Pražák, Pino
(Va urma).

COMERCIUL DE LEMNE LA GALAȚI

Comerțul de lemne la Galați, merită de a fi semnalat sub dublul raport de importățiune și de exportățiune; noi extragem următoarele învățăminte dintr'un raport al d-lui G. Wiet, consulul Franciei în acest oraș:

Principalele case, cari se ocupă de acest comerț, sunt următoarele: Alexandru von Popper, cu reședința în Viena; Leopold von Popper, cu reședința la Budapesta; «România», Societate anonimă, pentru exploatațiunea pădurilor și ferestrae cu vapor, (altă dată Goetz & C-ic) cu reședința la Viena; David Horn, cu reședința la Budapesta; baron Liebich cu reședința la Budapesta. Aceste case sunt reprezentate la Galați.

Voiu cita pe d. George I. Vlahopulo, pentru acea a d-lui Alexandru von Popper, care împarte primul rang cu «România». Acesta are chiar în Galați consiliul său de administrațiune și vastele ateliere. Toate se ocupă nu numai de importățiune la Galați dar și de exportățiune, principalul lor trafic se operează asupra lemnului de molift și de brad. Eu aş putea semnala încă douăzeci de comercianți stabiliți aci, cari cumpără de la aceste case, lemne de pe piață și le expediază pe propriul lor compt. Cantitatea de lemne, care a fost importată la Galați, în 1894, s'a ridicat la aproape 10.000 vagoane sau la 220.000 metri cubi de proveniență exclusivă din Austria (Bucovina și Galiția), unde se găsesc ferestraiele. Greutatea unui vagon fiind de 10.000 kgr., se obține ast-fel 100 milioane de kgr.

Cantitatea exportată, a atins aproape în durata aceluiași exercițiu 1894, cifra de 90 milioane kgr., corespundând la 9 000 vagoane. Țările de destinațiune sunt: Bulgaria, Turcia, Egiptul, Rusia, Grecia, Italia, Franca, Algeria și Tunisia.

Trimiterile în Franca se repartisează pe piese în modul următor:

	Bordeaux	Cette	Marseille
Doage.	1.897.697	840.712	582.806
Lemne pătrate .	»	»	268
» rotunde.	»	»	316
Scânduri groase de stej. (podine)	»	15.237	1.987
kgr. . .	4.780.194	1.850.835	1.187.185
Iată cifrele de exportatiune în Algeria și în Tunisia :			
Sfax și Bône	858	Tone	
Alger	1.752	»	
Sfax și Alger	645	»	

Guvernul român nu a acordat nici o primă la exportatiunea lemnului de pe teritoriul său.

Se exploatează într'un mod ca să zicem așa exclusiv, două ca lități de lemne: molidul și bradul, calități cari copriind fie-care tre-categorii și convin la construcțiuni și la tâmplărie.

Cheltuelile de manipulațiune, se ridică pentru lemnele impo-rtate la Galați, la o, lei 75 pentru metru cub. Transportul dintr'o locali-tate de frontieră de ale Austriei, de la Burdujeni de ex. la Galați, revin la 140 fr. pe vagonul de 10.000 kgr. sau 22 m. cubi.

Natural că dacă marfa este importată pentru transit, ea nu poate fi vândută în vederea consumațiunii locale. Transitul nu dă loc la alte taxe, față de fisc, de cât la un timbru de 25 bani, acom-paniind declarațiunea, făcută la frontieră și la punerea plumburilor (o lei 25 pentru unitate).

Cheltuelile de vamă sunt următoarele :

Trunchiurile de brad metru cub	4 lei
Lemne de construcție și de lucru	5 »
Doage de stejar, 100 kgr.	1 »

Acceste drepturi aduc de plătit 25 fr. pe metru cub, pentru lem-nele de construcție și de lucru.

Iată mijlocia prețurilor plătite pe metru cub, pentru dimensi-unile următoare ale bradului și ale molidului, la Galați, la 14 Ian. 1895 (lungimea de 4 metri).

	Molid singur	Molid și brad	brad singur	Molid și brad
	I	I	I	II și III
0 ^m .007 × 0 ^m . 20/40	56 »	53 »	50 »	» »
0. 009 × id.	50 »	48 »	» »	36 »
0. 012 × id.	46 »	43 »	40 »	32 »
0. 018 × id.	43 »	40 »	38 »	31 »
25/40 × id.	41 »	38 »	36 »	30 »

Lemnele pătrate de 4 m. lungime pe 0^m.077, 33 franci me-trul cub.

Se subînțeleg mărfurile date pe cheiul din Galați. Chiria ma-

ritimă variadă după chiria năvilor și epoce. Iată prețurile cari au fost plătite pe metru cub în 1894 :

De la Galați la Cette 12 până la 16 lei; la Atlantic, 20—22 cf; în Italia 12 lei; în Turcia 15 lei și 70; în Egipt 8 lei; în Rusia 4 lei 60.

Prin nave cu pânze, s'a plătit 1 leu de m. cub și mai puțin. Aci este locul de a menționa asemenea dreptul de $1\frac{1}{2}\%$ asupra valorii ce'l pretinde guvernul român. Deosebit, cheltuelile de manipulațiune și de scoatere la bord, revin aproape 21.50, pe m. cub.

Lemnele de proveniență română, în general, nu sunt exportate. În adevăr lemnul de brad și de molid indigen, abia ajunge, din lipsa de exportațiune, -- trebuințelor țeref. Eu voi face de altminterlea să reiasă că el costă, pe metrul cub, de la 3 la lei 4 mai mult de cât acelea, cari sosesc din Austria. Exportațiunea la Galați se face așa dar cu lemne provenind din această din urmă țară.

Există în România numeroase păduri producând lemne tari ca stejar, fag, frasin, carpin, plop (?), ulm, teiu (?) și nuc; numai, ele nu sunt exploatate din lipsa capitalurilor suficiente.

De două ani, casa francesă Christian Gaffinel, stabilită la Marseille (D. George I. Vlahopulo, ȳ este reprezentantul la Galați), a întreprins exploatațiunea unei mari păduri de stejar situată aproape de Târgu-Frumos (jud. Iași în Moldova). Această casă a exportat în cursul anului 1894, pe propriul său compt și cu destinațiune la depozitele sale de la Cette, Bordeaux și Marseille, doage mari și mici, lemne rotunde și patrate toate în lemn de stejar. Ca calitate aceste lemne sunt superioare acelorora ce se exploatează în Slavonia sau în Stiria și cari iaă calea Triestului pentru exportațiune.

Dimensiunile sînt cele usitate în Franța.

Iată prețurile pentru întâia calitate:

50 cm. lung.	$10\frac{1}{16}$ cm. lărg.	35 cm. gros.	120
75	»	35 »	220
105	»	40 »	350
110	»	40 »	380
125	»	50 »	565

în aur pentru 1000 piese date pe cheiul de la Galați.

Scândurile și scândurile groase de stejar, metru cub 80 fr. Ecarisate și rotunde de stejar, 70 lei.

Cheltuelile de transport, de la Târgu-Frumos la docurile de la Galați se ridică pe vagonul de 10 mii de kgr., la 120 franci. Trebuie a se mai adăoga și pentru alte cheltueli și pentru metru cub:

1) Dreptul de exportațiune pe $1\frac{1}{2}\%$ din valoare.

2) Manipulațiunea, descărcarea și așezarea pe loc (docuri) 1 franc; transportul, imbarcarea sub palan (macara) și aședatul în încărcătura corăbiei 1 leu 50.

3) În fine inchirierile, cari au fost pe tone în 1894 la vapoare, de la 12—16 fr. pentru Mediterana (Marseille, Cette) și de la 20 la 22 fr. pentru Atlantic (Bordeaux).

Noi trebuie să prevedem că exportațiunea ia mare extensiune

în ceea ce privește pădurile României și va fi cred un interes sigur, de a atrage în Franția atențiunea oamenilor competenți și specialiști în această ramură; toate întreprinderile vor fi facilitate, mai ales în prezent, pentru că criza, care bântue cu atâta asprime, permite de a obține cu înlesnire, din partea proprietarilor, concesiuni de prețuri foarte reduse.

O ultimă observațiune, este cu toate acestea necesară: capitaliștii noștri și alți interesați, trebuie să fie avertizați că nu vor putea obține concesiuni de păduri de cât cu titlul de exploatațiune mobilă și nici de cum proprietatea acestor păduri căci constituțiunea (art. 7), oprește streinii, de a poseda imobile rurale, în România.

După l'Echo Forestier

Traducere de B. D. Neagoe

SITUAȚIUNEA

teranurilor delimitate comunelor rurale din Dobrogea spre a fi împădurite.

În baza legii de regularea proprietății imobiliare din Dobrogea, corpul geodesic al Marelui stat Major Român, însărcinat cu ridicarea hartei Dobrogei, între alte operațiuni din cursul anilor 1882 și 1883, a delimitat în fiecare cătun din comună rurală, un număr fix de hectare de teren, egal cu numărul locuitorilor aceluși cătun sau acelei comune dacă n'avea cătun.

Din tabloul înaintat Ministerul Agriculturii de către depositul de resbel, găsit în biroul documentelor și trecut la inventariu sub No. 11051, reese că :

Pentru județul Constanța	Pentru județul Tulcea
In plasa Mangalia s'a delimitat 3095 ha.	In plasa Babadag s'a delimitat 5584 ha.
In pl. Constanța idem. 2325 »	In plasa Măcin idem. 2558 »
» Silistra-Nouă id. 4843 »	» Tulcea » 2955 »
» Medjidia idem. 2305 »	» Sulina » 682 »
» Hârșova » 3060 »	11779 »
15628 »	

27407 ha. La această su-

prafă urmărează a mai adăoga . . . 3000 »

ce s'a delimitat noilor sate create în Dobrogea, la parcelările efectuate până în 1897.

Deci avem terenuri delimitate spre a fi împădurite 30407 ha.

Și presupunând că din această suprafață, se află 7407 ha. acoperite cu tuferișuri mai mult sau mai puțin rău crescute și rău pășite, *rămân terenuri goale în suprafață de 23000 ha., care trebuiesc împădurite*, — ceea ce reprezintă jumătate din suprafața terenurilor păduroase ale statului din Dobrogea.

În baza legii din 1893, modificatoarea legii de regularizarea proprietăți imobiliare din Dobrogea, terenurile goale și de pășciune coprinse în perimetrele delimitate comunelor spre a fi împădurite, s'a administrat de serviciul silvic, iară suma de lei 738156 bani 75, ce s'a obținut prin arendare până la 1 Iunie 1898, se află depuși la casa de depuneri și consemnațiuni, și deci există *un fond disponibil destul de mare*, din care s'a scăzut cheltuelile cu facerea și întreținerea pepinierilor comunale de la Hagilaru și Comarova.

Dacă am presupune că s'ar planta anual 600 ha., ar trebui un period de 38 ani spre a putea termina cu plantarea celor 23000 ha. terenuri goale, sau cu alte cuvinte urmează a întrebuița munca a două generațiuni de silvicultori. tineri, aprigi și cu dorul de a lucra la marea operă a serviciului silvic.

Banii ce vor necesita împădurirea și întreținerea plantațiilor, vor fi destul de suficienți, căci fondul disponibil de 738156 lei, se mărește în fie-care an cu peste 100000 lei proveniți din arendarea terenurilor goale și a procentelor capitalului.

Când serviciul silvic, va dispune și manipula un fond de câte-va milioane de lei ce se va aduna în cei 38 ani, nu se naște oare întrebarea *dacă împăduririle se pot face prin personalul silvic Dobrogean?*

Dar cei 15 șefi de ocóle din Dobrogea, fiind ocupați :

a) *pe teren* : cu exploatarea în regie a pădurilor Statului, cu desfacerea terenurilor domeniiale, cu închirierii de ecarete, cu estimarea diverselor bunuri mici, cu exploatarea carierelor și pescăriilor Statului, etc., etc., unde prin munca și sîrguința lor, dezvoltată în esercițiul anului 1896—97, au procurat un venit de lei 1317158 bani 35. (Vezi tabloul de pe ultima pagină a acestei reviste).

b) *în cancelarie*, pentru primirea și rezolvarea cores-

pondențelor, întocmirea actelor pentru stabilirea veniturilor întocmirea diverselor planuri de bunuri mici, de verificări de planuri de ale delimitărilor, etc., etc., consumind în cancelarie cite 160 zile din cursul unui an.

Prin urmare când șefii de ocoale, sunt ocupați pe teren și în cancelarie în tot cursul anului, nu se naște întrebarea, dacă nu este bine, *a se înființa un serviciu special, pentru împădurirea terenurilor comunale, sub controlul Regiunii?*

Pe lângă această problemă care represintă fondul, se mai naște altă problemă, iarăși destul de importantă, care represintă forma și care se referă la gestiunea banilor întrebându-se la împădurire.

Odinioară, când lumea nu era atât de pretențioasă, se mulțumia să-și facă clădirii, fără planuri, îngrămădind material peste material și ne putînd ști nici odată, când are să se termine și cît are să coste.

În prezent, când timpul este ban, — banul este scump și când acel ban este public, care aparține întregii societăți, și deci fie-care membru al ei, poate să întrebe *unde este, ce s'a făcut cu el, și cari sunt rezultatele*, nu implică în sine întocmirea *unui regulament, care să fie o dezvoltare a articolelor din legea, care a dat naștere fondului de împădurire?*

Prin întocmirea aceluși regulament, să se garanteze executarea și întreținerea lucrărilor la timp, controlul, responsabilitatea agenților însărcinați cu conducerea lucrărilor, înlăturarea tentativei de abus de încredere, de diverse fraude sau cu alte cuvinte se înființează, *comptabilitatea în materie și în bani*, care se poate pune la dispoziția publicului ori și când, sau mai bine zis se aplică principiul că: *forma scapă fondul*, fiind știut că *forma fără fond* și vice-versa nu există.

Vom continua.

B. N. Pretorianu

Ministerul Domeniilor, prin ordinul circular cu No. 35430 din 2 Mai 1898, a comunicat inspecțiunilor silvice din țară că față cu numeroasele cereri ce primește din partea locuitorilor, cum că moșiile

Statului s'aŭ vindut în loturi și n'aŭ islazuri unde să 'și ducă vitele să pășunețe,—a luat avizul consiliului tehnic al pădurilor, cum trebuie regulată această chestiune. Aprobînd avizul dat, invită a face să se execute întocmai dispozițiunile coprinse într'însul.

Coprirea aceluî aviz este următoarea :

CONSILIUL TEHNIC AL PADURILOR

MEMORIU

ASUPRA PAȘUNARILOR ÎN PADURILE STATULUI

În toate țările astă-zî este cert stabilit că pășunatul în păduri este dăunător. În Germania, Franța, Austria, Elveția etc., pășunatul în păduri este interzis, făcîndu-se excepție numai în cașurile stabilite prin drepturile de usaj ale comanelor. Chiar și în aceste casuri guvernele respective aŭ ținut a restrînge acest drept, aplicînd regula defensibilităței pădurilor,—defensibilitate, care variață de la pădure la pădure, după circumstanțele de climă, sol și speciile ce le populează.

Efectele rele ale pășunatului în păduri, variață după natura animalelor ce pășunează și după situația pădurilor, de câmpie sau munte.

Este incontestabil că pășunatul vitelor mari în pădure, e mai puțin dăunător de cît acel al oilor.

Vitele mari merg, în general rîspîndite și taie iarba din fața pămîntului așa că ele, în general dacă nu sînt în număr mare nu ocașionează de cît bătăturirea în parte a solului, fapt care contribuie în mică măsură la îngreunarea regenerărei pădurei în mod natural.

Cînd aceste vite sînt însă în număr mare, atunci ele dupe ce termină de pășcut iarba, încep a rupe și mânca partea arbustivă, care acoperă imediat solul și care menține mobilitatea și frescheța lui, permițînd înerbarea ; fapt ca agravează cu totul regenerarea pădurei în mod natural și ne forțează la plantări artificiale, îndelungate și costisitoare.

În pădurile tinere, pe lingă efectele deja descrise, trebuie să adăogăm mîncarea lăstarilor și ca urmare distrugerea pădurei, sau în cazul cel mai favorabil, obținerea unor arbori diformi, greu și rău crescuți, a căror conservare numai în folosul Statului nu poate fi, cunoscut fiindcă numai Statul are datoria de a produce lemne frumoase, de mari dimensiuni și apte pentru lucru și construcțiuni.

Acele efecte ale pășunatului se observă cu deosebire în pădurile de cîmpie și ca exemplu frapant, tipic, vom cita pădurea Comana din Vlașca.

Efectul pășunatului oilor în păduri este mai desastroos.

Oile rup iarba din pămînt așa că pășunatul exercitîndu-se pe suprafețe mici și la intervale dese, iarba este smulsă din pămînt cu parte din rădăcină, și ca consecință avem desgolirea terenului de ve-

getațiunea herbacee, care-l menține a nu se degrada. Apoi piciorul oilor fiind ascuțit intră cu înlesnire în pământ, îl frământă, îl pulverizează, și ast-fel expune terenul după coaste a fi dus în vale, de către apele ploilor. Dacă se ține seamă și de obiceiul acestor animale de a merge în cîrduri strînse, sau în rînduri una după alta, lesne se se poate explica cauza rupturilor vîzute pe poalele munților, rupturi mici în adevăr la început, dar care cu timpul, sub acțiunea apelor, se transformă în mici torenți cu conuri de dijecție.

Efectele desastroase, ale unor asemenea pășunări abusive, agravate și prin devastarea pădurilor, se pot vedea pe Valea Prahovei și 'n general pe toate terenurile cedate în munți clăcașilor de la 1864.

La aceste efecte rele ale pășunatului în păduri, trebuie de adăogat și daunele aduse de păzitori sau prin incendieri.

Acestor efecte desastroase ale pășunatului abusiv prin oi, se datorește în parte starea de plîns a Alpilor Francezi.

În Elveția, în apropiere de Alpii Francezi, pădurile și pășunile sînt în stare frumoasă și aceasta datorită numai faptului restrîngerii pășunărilor în general și reducerii numărului oilor. — Pe cînd în munții Elveției găsim 1 oie la 9 vite mari, în munții Francezi se găsesc 10 oi la 1 vită mare.

În Franța astăzi se tinde la schimbarea sistemului pastoral actual.

Fiind odată stabilit că pășunatul abusiv este prejudiciabil pădurilor, urmează de aci să se treacă la a se interzis cu totul în pădurile Statului? Nu. Când o absolută necesitate îi impune pășunatul, să se admită, dar trebuie reglementat.

a) În general pădurile de câmpie sînt puține și mici. În pădurile de câmpie ale Statului, din cauza circumstanțelor economice favorabile, s'a făcut exploatarea necentenite și de multe ori s'a trecut chiar peste posibilitatea pădurilor; iar particularii le-au devastat în mare parte—și mulți le-au defrișat. Este cunoscut deja faptul că țara noastră este săracă în păduri. Dacă am exclude cele opt-sute mii de hectare ale Statului, nu știm dacă s'ar găsi maximal un milion hectare de păduri particulare ale stabilimentelor publice, etc.

Față cu această stare de lucruri și față cu lipsa crescîndă a lemnului de lucru, pășunatul în pădurile de câmpie ale Statului trebuie să fie interzis.

La această dispoziție fac excepție pădurile defensabile de baltă, în care pășunatul se poate admite, cu condițiune însă, ca numărul vitelor introduse la pășune să fie în raport cu posibilitatea și calitatea pășuneii.

Prin păduri de baltă se înțelege acelea care sînt populate cu salcie, plop și anin, formînd ostroavele și zăvoaiele Dunărei și ale rîurilor în general.

b) La munte ne găsim față cu o situațiune excepțională.

Locuitorii din aceste părți se ocupă exclusiv cu creșterea vitelor și cu tăierea și transportarea lemnului din păduri.

Necesar este dar a împăca aceste două cerințe: conservarea pădurilor și creșterea vitelor.

Față cu marile întinderi de păduri ce Statul posedă în munți,

păduri—carī parte din ele—prin situațiunea lor nu vor putea fi puse în exploatare încă mulți ani, față cu faptul că o pășunare rațională nu poate fi mult dăunătoare acestor masive, subscriși cred că pășunatul în pădurile defensabile de munte s'ar putea admite cu următoarele condițiuni:

1) Nu vor putea beneficia de dreptul de pășunare de cât locuitorii lipsiți de islazuri sau de locuri de hrană suficiente, pentru a și putea întreține vitele.

2) Numărul vitelor admise la pășune, va fi în raport cu posibilitatea și calitatea pășunei.

În nici un cas nu se va admite mai mult de 1 vită mare, sau 3 mici, la 5 hectare pădure și poiană.

Caprele vor fi cu totul excluse.

3) Poienile mici, ochiurile și răriștele să fie excluse din pășunare, când cerințele culturale ar reclama aceasta.

4) Proprietarii vitelor să fie răspunzători în conformitate cu codul silvic, de toate daunele aduse pădurei prin tăeri, incendii, sau pășunări efectuate în alte părți de cât cele indicate de silvicultor.

5) Introducerea vitelor la pășune în pădure și trecerea lor de la un loc pășunabil la altul, se va face pe drumurile sau hățășurile fixate de silvicultor. Orī-ce abatere, se va considera ca delict silvic de pășunare.

6) Păstorul va fi confirmat de silvicultor, dator fiind a raporta acestuia orī-ce abatere s'ar comite, în exercitarea dreptului de pășunare. Neraportarea imediată a orī-cărei abateri de la condițiuni, va atrage după sine destituirea.

7) Inspectorul va arăta imediat Ministerului odată pentru tot-d'a-una, pădurile de munte din regiunea ce conduce. La necesitate, propunerile Inspectorului se vor controla pe teren, de către un membru al consiliului tehnic al pădurilor.

8) La începutul lunii Noembre al fie-cărui an, silvicultorii vor fi datorii a arăta Inspecțiunei respective, locurile ce se pot pășuna din fie-care pădure de munte, numărul vitelor ce pot fi admise la pășune pentru anul viitor, durata pășunării și plata de vită.

Inspectorul va studia cu minuțiositate și cu cunoștință de cauză propunerile silviculturilor și va trimite actele Ministerului cu un referat motivat, pentru fie-care pădure, cel mult pină la finele lunii Decembre.

Durata pășunării va fi maximum de șase luni pe an, începător de la 23 Aprilie.

c) Pășunatul în pădurile de podgorii, nu se va permite de cât excepțional sau când în imediată apropiere a pădurei, s'ar găsi instalate sate sau cătune și când locuitorii acestor sate sau cătune ar fi lipsiți de islazuri și ar fi în imposibilitate de a găsi locuri de pășune în alte părți de cât în pădurile statului.

Determinarea pădurilor de podgorie, carī cad în categoriile descrise mai sus, se va face imediat și o dată pentru tot-d'a-una, de către Inspectorul silvic respectiv.

Pășunatul în aceste păduri se va admite în condițiunile de mai sus, pentru pădurile de munte.

d) Timpul fiind deja întirziat pentru a se putea face în anul curent studii complete în pădurile pășunabile, subscrișii suntem de părere, că pășunatul să se permită în mod excepțional și de o dată numai după avisul motivat al Inspectorului respectiv, ținându-se seama de regulele prescrise mai sus.

(ss.) {
 D. Patulius
 C. Al. Orăscu
 Th. Galleriu

Domnul Dr. D. G. Ionescu al căruia articol destul de important relativ la Plutăria pe Bistrița ne am permis a-l publica în corpul acestei reviste dupe «Economia Națională», face apelul de mai jos către d-nii Silvicultori.

Ne facem o deosebită plăcere publicându-l și rugînd pe toți forestierii a satisface cererea D-lui Ionescu în interesul științei silvice.

Redacțiunea

CATRE SILVICULTORI

Subscrișul ocupîndu-se cu studiul chestiunilor de patologie vegetală privitoare la țara noastră, roagă pe d-nii silvicultori, de a trimite eșantioane de boalele plantelor cultivate și forestiere, ce ar întîlni în regiunea d-lor. Prin plante cultivate înțeleg în cazul de față nu numai cerealele, vița etc. ci și esențele forestiere care deși nu sunt cultivate artificial, sunt supuse unui regim de protecție, ca plante folositoare.

Eșantioanele vor fi trimise ca mostră fără valoare, și vor conține bucăți din părțile plantei atacate de boală, precum și insectele care pricinuesc stricăciunile, în cazul cînd cauza răului ar fi o insectă.

Partea privitoare la studiul boalelor care atacă esențele forestiere, va fi publicată și în «Revista Pădurilor» în cit toți acei domni, care vor bine-voi de a-mi trimite material phytopatologic din regiunea d-lor, vor avea cu chipul acesta, la sfîrșitul anului ocaziunea de a cunoaște pe lingă determinarea științifică a speciilor de cryptogame și insecte parazitare și un rezumat asupra condițiunilor de viață a acestor parazitare, precum și eventualele mijloace de profilaxie.

D-nii silvicultori, care ar dori să-și formeze herbare ori insectore phytopatologice, n'au de cit să-mi trimeată cite-va dublete din părțile atacate de ciupercă și din insectele stricătoare, pentru a le putea trimite îndărăt cite 1—2 exemplare determinate științificește.

Nu mai cred de nevoie de a lămuri, unii corp format științificește cum sunt silvicultorii, importanța studiilor phytopatologice pentru Botanica și Zoologia forestieră a țării noastre.

Mulțumesc dinainte tuturor acelor domni, care vor bine-voi a-mi da concursul d-lor, rugîndu-i a trimite eșantioanele de cercetare în Ministerul de Agricultură și pe adresa iscălitului.

D. G. Ionescu

Dr. în științele naturale

București.

INFORMAȚIUNI

D-nu Daniil Patrulius Inspector-silvic-diriginte, însoțit de D-nul Iohan Pitschak, consilier silvic, a vizitat pepiniera silvică și plantațiunile de la Slobozia din j. Ialomița apoi ambii însoțiți și de d-nii sub-inspectorii silvică Petre Antonescu și B. N. Pretorian, au trecut în Dobrogea spre a vizita pepinierile și plantațiunile din acea parte a țerei, cari au fost deja inspectate luna trecută și de D-nul C. Al. Orăscu inspector silvic.

D-nii I. G. Popescu și C. Opran absolvenți cu diplomă ai școlii speciale de silvicultură, au fost admiși în corpul silvic al Statului cu gradul de guard-general silvic cl. II.

D-nul A. Moroiu, șeful serviciul silvic din ministerul Domeniilor, a obținut un concediu de 30 zile, cu începere de la 15 Iuliu.

D-l P. Peretz șeful ocolului silvic Budești din Ilfov, a fost transferat la ocolul Căscioarele din județul Vlașca.

La 20 August a. c., se va ține licitațiune publică pentru vânzarea a 211 păduri ale Statului, cum se vede publicat în *Monitorul Oficial* No. 81 din 14 Iulie 1898.

Omitându-se a se publica la timp în «Revista Pădurilor» în întregul ei decisiunea ce urmează, se publică în prezentul No.:

DECISIUNE

Din 11 Aprilie 1898 a Ministerului Agriculturii, Industriei, Comerțului și Domeniilor.

Art. I. Domnul Inspector silvic diriginte, Daniel Patrulius, este autorizat a se ocupa cu controlarea inspecțiunilor silvice, regionale în ceea ce privește totalitatea lucrărilor fie silvice, fie domeniiale executate de agenții silvică, având inițiativa măsurilor ce vor trebui luate pentru mersul regulat al serviciului pentru buna aplicare a legilor și regulanmentelor silvice precum și a dispozițiunilor Ministeriale.

În ceea ce privește chestiunile atingătoare de personalul silvic Domnul Patrulius va propune Ministrului măsurile ce va crede nimerite, în interesul serviciului, arătând și motivele pentru cari face propunerile.

Art. II. Domnul Inspector Patrulius, pe lângă participarea în consiliul tehnic silvic și în consiliul Inspectorilor silvici, este autorizat a face studii și a ne propune proiecte cu privire la organizarea serviciului silvic, a și da avisul când i se va cere asupra chestiunilor silvice importante și va rezolva împreună cu Șeful Secției silvice afacerile curente cari nu vor angaja cheltueli.

Art. III. Domnul Inspector Patrulius va priveghea lucrările ce vor trebui executate prin serviciul silvic, în privința produselor silvice ce vor trebui să figureze la expoziția de la Paris din 1900.

* * *

În urma unui raport-denumț de o mare gravitate, adresat ministerului Domeniilor, de supraveghetorul de cariere M. Constantinescu, în contra D-lui guard g-1 silvic D. Nestor unul din cei mai integri șefi de ocoale din Dobrogea, onor. Minister a orînduit facerea unei anchete, compusă din D-l C. R. Mircea inginer de mine și din procurorul jud. Tulcea.

Sintem informați că rezultatul cercetărei a fost cu totul în favoarea silvicultorului, care se zice că va cere satisfacție pe calea justiției pentru calomnie.

Este de regretat că în asemenea împrejurări, nu s'a chemat la cercetare și șeful direct al silvicultorilor său un reprezentant din corpul silvic, de ore-ce după câte scim acest serviciu nu depinde de serviciul minelor și carierelor.

* * *

Pentru plantațiile Comunele din Dobrogea. În urma corespondenței ținute cu inspecția III-a silvică s'a luat de Ministerul Domeniilor, dispozițiunii ca în viitor să nu se mai arendeze spre pășunare pădurile comunale, ci s'a lăsat a se administra de comune în folosul lor, asemenea veniturii.

Arendarea pentru pășunare sau pentru cultură, să se facă însă ca și pînă acum numai pentru terenurile despădurite, ce au fost delimitate comunelor, ca să se transforme cu timpul în păduri. Dispozițiunea de a lăsa pe seama comunelor acea administrare se ocupă numai de pădurile constituite, rămînînd ca șefii de ocoale silvice să determine cari sînt pădurile și cari terenurile de împădurit, dupe care va face fiecare dintr'înșii comunicări prefecturilor respective, spre a lua măsuri ca comunele să și administreze pădurile ce le aparțin. (ord. Ministeriale No. 57814 și 69499 din 1897).

* * *

Tot pentru plantațiile comunale din Dobrogea.

Ministerul Domeniilor a aprobat propunerea de a se încredința spre pașă, guardianilor de la pădurile statului, pădurile comunale, pentru cari s'au făcut cereri de șefii de

ocele silvice, dispunînd ca să se ia în primire acele păduri comunale de respectivii guardiani, în schimbul pașei li se va plăti de primăriile respective, salariul prevăzut în bugetele acelor comune.

S'a dispus ca la luarea în primire să se atragă însă atențiunea acelor guardiani și să se ia măsuri ca paza pădurilor Statului să nu sufere întru nimic prin faptul că ei au a păși și păduri comunale. (ord. 1462/98).

* * *

«Monitorul Oficial» de la 19 Iulie a. e. publică decretul prin care: s'a acordat d-lui An. Stolojan, ministru al agriculturii, industriei, comerțului și domeniilor, un concediu de 45 zile, cu începere de la 19 Iulie, însărcinîndu-se cu interimul acestui minister, d-l Ion I. C. Brătianu, ministru de lucrări publice, pînă la întoarcerea la post a titularului.

* * *

«Monitorul Oficial» de la 28 Iulie a. e. publică spre cunoștința generală că în ziua de 16 Septembrie 1898 ora 11 a. m., se va ține în localul prefecturilor acolo indicate, licitațiuni publice orale pentru arendarea terenurilor de arătură, de fînețe și a golurilor de munte pentru pășune, incorporate pădurilor prin perimetrarea lor, cu ocaziunea vînzării de veci a moșiilor respective.

Arendarea acelor locuri în număr de 470 indicate în acea publicațiune, se va face pe termen de 3 ani cu începere de la 23 Aprilie 1899 pînă la 23 Aprilie 1902 în conformitate cu regulamentul de licitațiuni publicat în «Monitorul Oficial» No. 202 din 13 Decembrie 1891, afară de art. 14, 15 și 16, relative la supra-oferte, cari sînt anulate și cu condițiunile cuprinse în menționata publicațiune.

* * *

«Monitorul Oficial» No. 93 din 29 Iuliu a. e. publică condițiunile de admisibilitate în școala specială de silvicultură de la Brănești, atît pentru secțiunea silvicultorilor, unde sînt 6 burse vacante, cît și pentru secțiunea Brigadierilor, unde sînt 10 locuri vacante.

Concursul se va ține la 6 Sept. pentru ambele secțiuni, iar cererile de înscriere se vor adresa pînă la 5 Septembrie direcțiunii școlii.

Tot în acel «Monit. Oficial» se publică și condițiunile pentru ocuparea burselor vacante de la școlile centrale de Agricultură (Herăstreu), Roman, Strihareț și școala superioară de medicină veterinară.

T A B L O U

De vîndările de lemne și veniturile domeniile din Dobrogea, efectuate prin serviciul silvic de la 1 Aprilie 1896 pînă la 31 Martie 1897

No. corent	NUMEREA Ocolului		Aprilie		Mai		Iunie		Iulie		August		Septembrie		Octombrie		Noembrie		Decembrie		Ianuarie		Februarie		Martie		Total din vîndări de lemne	Total din veniturile domeniile	Observații								
	Let	B.	Let	B.	Let	B.	Let	B.	Let	B.	Let	B.	Let	B.	Let	B.	Let	B.	Let	B.	Let	B.	Let	B.	Let	B.				Let	B.						
1	Babadag	567 55	421 26	386 20	193 78	236 80	653 95	1427 70	2872 40	2993 65	1095 70	2134 05	2983 95	15846 48	63161 63																						
2	Baschiol	324 40	393 10	344 90	27 51	26 70	158 90	641 90	388 10	1051 90	177 10	434 20	3782 70	7251 40	29987 20																						
3	Camarii de sus	335 70	546 70	562 10	104 50	88 10	183 50	598 30	2276 60	1536 70	576 70	675 30	57 4	8378 30	63161 63																						
4	Cerna . . .	332 40	1195 85	1007 85	307 50	383 50	1035 35	1967 10	1361 15	1359 35	1360 05	1306 70	5513 96	17620 70	38076 99																						
5	Cernavoda	129 65	243 85	105 80	3 450	29 50	115 10	285 25	7 49	745 55	128 25	292 70	446 25	3299	42339 53																						
6	Ciucurova	1055 05	1673 50	1782	135	80 50	377 95	1572 90	801	1061 30	599 80	1388 40	5638 10	16565 50	25030 80																						
7	Constanța	Nare pădurî în exploatare neexistînd de cît una singură fără nici o însemnătate																																			
8	Isaccea	688 05	1486 05	1468 05	450 20	316 90	671 35	332 65	1976 60	3109 70	2224 60	4327 90	5906 70	26938 75	77291 48																						
9	Măcin	323 80	428 70	376 30	307 30	437 60	548 40	1244 70	2538 83	3088 96	815 70	881 70	1295 70	12917 20	47564 35																						
10	Ostrov	526 70	487 20	34	132	247 85	149 70	1025	157 20	449 25	527 75	1959 45	695	6391 10	25971 08																						
11	Parachiol	824 70	812 80	429 85	230 52	380	1250 90	3946 50	3349 25	2229 30	328 70	1102 64	1841 75	17346 91	61273 34																						
12	Siriu	206 75	157 10	206 40	151 80	194 65	229 50	639 95	601 30	1046 60	814 50	1494 55	379 65	6021 75	53085 86																						
13	Sulina	187 70	466 25	272 85	52 20	195 80	859 75	442 75	303 75	489 10	469 50	334 55	563 75	4159 98	58491 45																						
14	Topolog	129 65	138 50	319 80	328 80	1048 52	1587 66	2318 90	397 40	449 60	397 40	449 60	211 90	6907 78	21542 82																						
15	Tulcea	197 35	84 20	178 10	1111 45	204 35	476	691 30	304 10	608 60	525 50	969 25	549 85	4899 45	135914 87																						
	Total	5698 80	8396 60	7287 05	2366 75	3141 55	7539 15	19465 12	19268 16	2533 80	10633 23	17750 54	30982 90	155064 47	512093 88																						

Un Dobrogean.

967158.35
350 000. — {An. est.
obs.
1317158.36

In veniturile aci notate, nu s'a coprima veniturile din administrarea plantațiilor comunale, deliecte silvice, cariere de piatră, pepiniere și plantațiilor statului, veniturile accesoriilor pădurăreșii etc., cari s'at administrat și se administrează tot de personalul silvic al statului și cari se estimează aprox. la 360,000 lei pe citatul an.

Din cauza abundenței de materie „Revista Pădurilor“ apare pe luna curentă în format dublu, — sperind că acest lucru se va repeta și în viitor.

TOT DIN FRAGMENTUL DE PROGRAM

PĂDURILE ȘI CLIMA

În numărul trecut al acestei reviste, am promis a mă ocupa de corpul silvic al Statului precum și de păduri în general, cred așa dar că cestiunile ce voi trata în acest articol, fiind de o importanță oare-care pentru păduri în general, nu ese din cadrul fragmentului de program cuprins în primele pagini ale «Revistei Pădurilor» din lunile Iuliu și August a. c.

Aș fi dorit să nu fiu întrerupt de la apărarea drepturilor aceluși corp silvic, dar se vede că fatalitatea, de care vorbeam în acel număr de Revistă, se pune earăși și fără nici un interes, în calea noastră, aruncându-ni-se mânușa de astă dată prin câte-va rînduri ale unui bărbat învățat, unui și aș putea zice singurul meteorolog recunoscut din țara noastră.

În adevăr în Revista «Gazeta Săteanului» No. 12 și 13 din Iuliu și August 1898 sub titlul «Despre clima României», articol datorit penei competente a d-lui St. Hepites, găsesc între altele următoarele rînduri :

«Știu bine că foarte mulți agricultori au credința că clima României s'a schimbat. Această credință însă nu este bazată pe nimic, absolut pe nimic temeinic.

«Mai știu că mulți silvicultori în dorința de a vedea

mărindu-se suprafețele împădurite, aș și găsit, cred dînșii cauza pentru care clima s'ar fi schimbat. Din nenorocire pentru dînșii nu este pînă acum demonstrat în mod cert că despăduririle aș schimbat clima.»

Onor d. Hepites pune în afirmațiunile d-sale mai puțină îndoială de cît partizanii ideilor d-sale din lumea civilizată căci d-sa merge pînă acolo cu acele afirmațiuni, în cît compară credința celor ce susțin teoria contrarie, cu aceea a oamenilor cari cred în stafii.

Înainte de a intra în discuțiunea acestel cestiuși, mi se pare imprudent din partea d-lui Hepites și îl rog să 'mî ierte această expresiune, ca d sa om învățat, meteorolog recunoscut și ale căruia cuvinte pot avea multă greutate în această țară, să taxeze ast-fel credințele contrarii.

Dacă ne am pune în cel mai favorabil cas pentru d-sa, totuși pădurile aș atitea alte roluri pe globul ce se învîrtește cu noi, în cit d-sa nu servește cu nimic țera, susținînd cu tărie acele credințe cari nu pot fi afirmate nici de d-sa care face observațiunii meteorologice de un număr de ani ce nu l pot autoriza a trage nici un fel de conclusiune.

Meteorologii, din lumea civilizată, cari fac observațiunii de mult timp, în credința că meteorologia este o știință nouă, relativ vorbind, nu îndrăznesc a combate ca d-sa această idee, nici nu se silesc a scoate din ideile fie chiar ale poporului, o credință ce pare a se înrădăcina. Și să nu creadă d. Hepites că aceea ce afirmă poporul inteligent, lucruri ce se moștînesc adesea din observațiunii mai îndelungate de cit observațiunile d-sale meteorologice, nu sînt mai în tot-d'a-una alt ceva. de cit adevăruri pure pe care le confirmă mai tirziu știința.

Nu este mult timp de cînd medicii și mulți oameni citiți, împreună cu dînșii, rîdeaș de trăsăturile babelor cari lecueaș atunci, dupe cum lecueș și acum, ordonate de ce-

lebritățile medicale din toată lumea, dindu-le numele de «masagiî.»

Să mă ierte d. Hepites dacă 'mî permit a nu pune mult temeiū pe observațiunile meteorologice făcute în întreaga țară. Ear dacă e vorba ale transmite viitorului, n'ar fi rău să ia măsurî spre a fi alt-fel făcute.

Mă închin la acelea făcute de d-sa și sub controlul d-sale direct, dar acelea din restul țerei, nu pot să ne autorize sub nici un cuvînt a trage conclusiuni ce pot fi primej-dioase pentru viitorul țarei noastre.

Nu sînt multe săptămăni de cînd d. P. B. magistrat superior și proprietar de moșie, venea de la o localitate depărtată la vre-o 4 ore (C. F. R.) de Bucurescî și observînd comunicările meteorologice transmise de oficiile telegrafice pentru ziua cînd fusese în acel punct, nu s'a oprit de a esclama: Ce spune asta nene că eî a plouat în cutare localitate? Eū am fost acolo toată ziua și n'a dat o picătură de ploaie.

Un exemplu ar putea fi destul spre a se vedea ce temeiū se poate pune pe niște asemenea observațiunî, nu măi vorbesc de observațiunile barometrice și termometrice din părțile necontrolabile, asupra cărora s'aū făcut adesea multe glume, căcî uitănd a se face observațiunile la timp s'aū înregistrat cifre imaginare, pentru a se putea transmite ceva la centru.

Sînt convins că d. Hepites este doritor de a poseda date exacte, spre a le transmite ast-fel generațiunilor viitoare, de sigur că și d-sale ca și nouă îl lipsesc saū nu i se pun la dispoziție mijloacele necesare și suficiente spre a putea să înzestreze țera cu observațiunî și măi precise saū în tot cazul tot așa de exacte ca acelea ce face d-sa personal cum și acelea din punctele unde are posibilitatea de a le controla măi des.

Nu voiū intra în amănuntele polemiceî dintre d. Hepites

și autorul articolului «schimbarea climei în România», ce s'ar fi publicat în «Revista Primăvara», articol care a motivat acea aruncare de mânușe silvicultorilor.

Rămîne ca autorul articolului suscitât să discute cu d sa cestiunile ce-l privesc, relativ la schimbarea climei din punctul de vedere agricol, viticol, orticol, etc.

Nu mă pot însă opri de a spune d-lui Hepites că culesul viilor la date fixe, despre care vorbește d-sa nu poate forma pentru noi convicțiunea că clima s'a schimbat sau nu s'a schimbat în România, mai întîi urmează să cunoaștem precis dacă s'a despădurit sau nu în giurul lor sau la o depărtare oare-care de viile în cestiune. Mai trebuie să știm dacă strugurii culeși, au fost sau nu copți. Adesea proprietarii de vii culeg fără voia lor și știind bine că strugurii nu sînt copți. Este destul ca unul sau două proprietari să înceapă, fiind nevoiți de diferite împrejurări, pentru ca vecinii lor să nu întirzie de a începe și ei culesul dacă vor ca să nu li se fure cel puțin o decime din producțiune.

În tot cazul nu știm de unde a găsit d. Hepites că strugurii se culegeau acum 500 de ani. la aceeași epocă ca și acum și în tot cazul nu cred ca autorul articolului schimbarea climei în România va fi arătat diferențe de o lună în cestiunea maturității plantelor, ca să autoriseze pe d. Hepites a spune că ar dori să i se dovedească ca altă dată se culegeau viile în August.

În lipsa de date certe pentru țara noastră, unde mai toți cei din frunte au fost în tot de una foarte sgîrciți cînd li s'a cerut fonduri pentru a se face multe și repetate observațiuni de felul celor de cari ne ocupăm, suntem nevoiți a face apel la opiniunile oamenilor învățați din alte țări — opiniuni bazate pe observațiuni făcute într'un timp mai îndelungat și în tot cazul, cred, ceva mai exacte (în general vorbind) de cît la noi.

Vom reproduce așa dar cîte-va rînduri din scrierea învîțatului consilier silvic d-lui dr. Carol Grebe (a se vedea pagina 291 din uvrăgiul Gebirgskunde, Bodenkunde und Klimalehre in ihrer Anwendung auf Forstwirtschaft (Viena an. 1872) :

«Masivul păduros al unei țări are cea mai puternică influență asupra climei. El slăbește mai înainte de toate vînturile păgubitoare (carî aduc stricăciuni) și amelio-rează printr'aceasta influența extremă asupra schimbării timpului. El umbrește pămîntul prin acoperișul lui foios și îl acopere cu frunzele căzute, așa că este apărat în contra unei uscări prea repezi ;

«El atrage pe lingă aceasta umiditatea din pămînt cu ră-dăcinele sale și evaporează în continuu cantități mari de apă, el ține aerul și împrejurimile umede și răcoroase și prin aceasta provoacă ploii¹⁾.

«Prin procesul vegetațiunei, prin primirea și excluderea oxigenului și hydrogenului influențează foarte mult asupra aerului.

Prin toate acestea pădurile devin unul din cele mai însemnate și constante isvoare pentru hygroscopicitatea aerului și pămîntului; printr'aceasta pămîntul va fi scutit de sărăcire, ploaia va fi asigurată, vara căldura și iarna frigul, vor fi temperate, isvoarele alimentate, pîraele și rîurile între-ținute și în toate părțile se răspîndește fertilitate și viață nouă.

«Mai ales este folositor pentru fertilitate în general și pentru condițiunile de salubritate ale unei regiuni, ca înăl-țimile să fie acoperite cu păduri și sunt multe experiențe făcute carî documentează că desgolirea prea mare de pă-

1) Dacă se zice că pădurile atrag norii, aceasta nu e adevărat (zice acel autor). Curenții de aer sunt mai mult reținuți de pădure și din aceste cauze sunt nevoiți a depune o parte din hygroscopicitatea lor.

durî au avut ca consecințe, uscăciunea aerului, seceta, sterilitatea pământului, lipsa de apă, inundații extreme, de temperatură, atita de vătămătoare și alte desavantajii climatice. Nu mai puțin, pădurile sunt niște ziduri de apărare naturală în contra vînturilor violente și a nisipurilor sbu-
rătoare».

Afară de aceste scrieri și de altele de cari vom vorbi mai la vale mai este uvrăgiul «Die Bedeutung und Wichtigkeit des Waldes Ursachen und Folgen der Entwaldung, die Wiederbewaldung mit Rücksicht auf Pflanzenphysiologie, Climatologie, Meteorologie etc. von Friedrich Freiherrn von Loffelholz-Colberg, silvicultor superior Bavarez.

În scrierea sa acest învățat aduce numeroase probe ale d-sale și ale altor autori din toate părțile lumii. În acel uvrăgiu, se arată desastrelor despăduririlor din toate punctele de vedere și mai cu seamă climatologic, pentru mai toate țările din Europa și din celelalte continente

Am văzut menționat în tabelele sale alte țări mai mici de cit a noastră.

Dacă nu s'a ocupat și de noi, aceasta a provenit de sigur din cauză că acelor autori le va fi lipsit observațiunile meteorologice, din cari să poată trage conclusiunile necesari și pentru țara noastră.

Un alt învățat anume Martin Bech, într'un articol de curînd scris și intitulat «Despre devastarea pădurilor și consecințele lor»; iată cum se exprimă :

«Toate popoarele înaintate în cultură au procedat în contra pădurei, distrugînd-o din cauza unei civilizațiuni reu înțeleasă, chiar urmările teribile și vătămătoare ale devastățiunii pădurilor, nu le deschiseră ochii — li se părea o enigmă — d'abia progresul sciințelor naturale a recunoscut cauzele și a ridicat vocea contra distrugerii continue și absurdă a regulatorului celui mai sigur pentru climă, anotimp, plou, fertilitate și higiena unei țări.

«Unul dintre cei d'întîi care făcu acesta fu Alexandru de Humboldt. Pe timpul acela, Alpii despăduriți în Franța, an cu an, prin teribile inundațiuni, predicați învățătura: Că elementele atmosferice se vor revărsa, distrugînd totul, dacă li s'a sustras mijlocul pentru descărcarea lor, în mod regulat și binefăcător, dar această învățătură nu s'a înțeles,— chiar vocea autorizată a lui Humboldt a rămas neauzită, pînă cînd silvicultorii distinși, au intervenit treptat prin activitatea și luminile lor și pînă ce diferite guverne prin legi, au pus o stavilă resboiului de devastări, în contra pădurilor.

«Experiențele și observațiunile din diferite părți și țări ale globului, permiteau fie-căruia om învățat să vadă rezultatul în această cestiune; nu s'a mai permis ca unii oameni să sufere pagube din cauza egoismului altora, cari tăind frumoasele lor păduri de pe munți, spre a 'și umple pungile; iar în schimbul avantajilor momentane să se aducă generațiunei viitoare pe lingă insuficiența de material pentru foc încă trei rele: lipsa de apă, infectarea aerului și descrescerea fertilității solului, din cauza aparițiunii neregulate a anotimpurilor.

«Silvicultorul și agricultorul instruit, știu cum că pădurea formează o pătură permeabilă foarte precioasă pentru sol care absoarbe și reține umezeala din atmosferă și care prin transpirațiunea foilor sale transmite atmosferei o cantitate însemnată de umezeală, care transportate de vînturi udă și fertilizează țări întregi, etc., etc.»

Toate aceste adevăruri și altele, de care voiți vorbi mai la vale scrise de oameni învățați, nu vor convinge de sigur pe d. Hepites, despre influența pădurilor asupra climei, din momentul ce d-sa a pornit pe această cale. În tot cazul ar fi de dorit ca să nu ne taxeze de nenorociți pe noi silvicultorii, cari în convincțiunea noastră cerem întinderea masivelor forestiere, recunoscînd în deajuns influența lor asupra

îndulcirea climei și influența desastroasă a acelor vânturi violente, ce trec fără a întâmpina nici un obstacol peste creștele pleșuve ale munților, spre a duce calamitatea și mizeria prin văi și câmpii.

Ion P. Chihaia.

Inspector silvic.

(Va urma)

SITUAȚIUNEA

terenurilor delimitate comunelor rurale din Dobrogea spre a fi împădurite.

(Vezi revista pe lunile Iulie și August 1898).

Cele 30407 hectare ce s'au delimitat comunelor ca pădure și terenuri goale destinate a fi împădurite, se afla divizate în 278 perimetre, cu suprafețe diferite de cite 20, 50, 80, 160 ha., dupe numărul locuitorilor cătunei saă comunel dacă n'avea cătune.

Oficerii topografi, însărcinați cu ridicarea hartei Dobrogei, ne avind nici o instrucțiune din partea Serviciului silvic, de modul cum trebuia să se facă alegerea terenurilor de plantație comunală, au procedat dupe cum au găsit de cuviință, așa că într'o parte au delimitat terenurile de plantație mai de parte de vetrele satelor, iar în altă parte și în majoritatea cazurilor, chiar alătura de vetrele satelor.

În părțile unde nu se ata pădure pe perimetrele delimitate, situația lor alătura de vetrele satelor, nu ocazioanează în prezent nici un neajuns locuitorilor, din contra ei sînt mulțumiți, căci în apropiere de casele lor, au unde să 'și pască vitele și să 'și cultive terenul, dupe invoiala făcută cu aceia ce le administrează.

Însă în viitor, cînd acele terenuri vor fi plantate, a căror pază și întreținere trebuie se fie în continuu, vor da naștere la cele mai mari nemulțumiri, și ca se fiu prevăzător chiar la resvrătiri din partea populațiunei, căci plantațiunile fiind în apropiere de valtra satului și deci de curțile locuitorilor :

a) Tapetul verde al pădurilor, va deștepta rîvna vitelor, le va face să sară șanțul vetrei satului, se pătrundă în pădure și să se deprindă cu gustul erburilor crescute sub umbra răcoroasă a plantațiunilor,—de aci apoi procese peste procese de delictе silvice;

b) Apropierea pădurei de casele sătenilor, va pune pe gînduri pe locuitori, și i-va îndemna ca să însușiască în mod fraudulos materialul lemnos de care vor avea trebuință pentru gospodăriile lor casnice,—de aci iar-și procese peste procese de delictе silvice.

Dacă comunele ar avea destule venituri, ca se înființeze posturi de pădurari,—dacă recomandarea și controlul pădurarilor n'ar depinde de primari și n'ar primi leafa chiar din mîna lor și dacă acei pădurari vor ști că pozițiunea lor nu este în joc, dacă se vor pune rău, cu primarul, notarul și membrii Consiliului comunal, poate că s'ar reprima treptat-treptat delictеle despre care tratează aliniatele *a* și *b*, de mai sus. Dar, majoritatea comunelor, avînd venituri destul de mici, cu care abia pot plăti pe funcționarii comunali, nu se mai gîndesc a înființa posturi de pădurari, și vrînd nevrînd lăsa tufișul său plantația la voia întîmplării,—atunci ori și cine 'și poate închipui că numai pădure nu se poate considera pe viitor.

Legiuitorul văzînd că art. 24 din legea de la 1882 pentru regularea proprietății imobiliare în Dobrogea, nu este complet și prevezînd neajunsurile arătate mai sus, prin art. 2 din legea de la 20 Maiu 1893, stabilește :

«In localitățile unde pădurea sau porțiunea de pămînt, «destinată a deveni pădure, ar fi prin situațiunea sa greu «de plantat și de păzit, Ministerul agriculturii are facultatea de a le preschimba fie cu alte terenuri delimitate în «același scop, fie cu alte terenuri vîndute locuitorilor sau «chiar cu altele din moșiile Statului».

Sau cu alte cuvinte, legiuitorul desființează cele 278 perimetre de plantație comunală, răspîndite pe teritoriul Dobrogei și ordonă comassarea lor în centre de suprafață mai mari, așa ca paza să se poată face cu înlesnire și pădurile se fie susceptibile de a li se aplica un amenajament.

De la 20 Maiu 1893, data promulgării acestei legi pînă

în prezent, adică în timp de 5 ani, abia s'a făcut preschimbarea perimetrelor de plantație comunală din plasa Mangalia, județul Constanța, în patru mari centre, adică :

1)	Lingă satul Hagilor s'a comasat teren în suprafația de :	923 ha.
2)	» Caraomer «	« 1699 »
3)	« Cadichioi «	« 643 »
4)	« Enghez «	« 528 »
Total		3793. »

Nu voi discuta dacă aceste centruri de comasare sînt bine distribuite cu satele de la care s'aû desființat vechile perimetre de plantație, căci acesta va face obiectul unui articol a parte ce se va desvolta tot în această revistă, dar nu voi trece cu vederea a denunța că parte din comasări sînt rău întocmite, fiind-că inconjoară vetrele satelor, așa că pe viitor când acele perimetre vor fi împădurite, sătenii nu vor avea pe unde să eaze la tarlalele lor situate peste aceste perimetre de comasări.

Dacă în plasa Mangalia a trebuit un timp de cinci ani, ca să se facă comasarile, care și acestea aû trebuința de a fi modificate dupe cum am arătat mai sus, cît timp oare va trece ca să se facă comasarile pentru cele 26,614 ha. terenuri de plantație comunală, împrăștiate în 212 perimetre și coprinse în restul de 8 plase din Dobrogea ?

Care serviciu urmează a studia cazurile, a face propunerile de comasare însoțite de planele topografice, de expunerile de motive, și totul dupe o programă bine stabilită, oare de silvicultorii Dobrogeni, cari abia pot face față multiplelor însărcinări ce sînt ținuți se execute ? — Oare de serviciul inginerilor topografi ai Ministerului, cari vor face comasări ca cele deja făcute ?

Eată dar necesitatea înființării serviciului special de împădurirea terenurilor comunale, care va avea ca atribuțiune :

1) *Alegerea și delimitarea terenurilor de plantație comunală, în perimetre de suprafețe mari și bine distribuite în raport cu viitoarele necesități ale locuitorilor.*

Suprafața de 23000 hectare ce urmează a se împăduri

este destul de mare, care nu se poate ajunge la un bun rezultat de cît atuncea cînd personalul însărcinat cu conducerea și executarea lucrărilor, va fi detașat permanent.

Dacă în statele bătrîne în știința silviculturii, ca : Germania, Franța, Elveția, Austria, etc., unde se lucrează de mult timp, cu un personal numeros și destul de instruit încă de pe băncile scoalei, recurg la separarea serviciului : amenajarea pădurilor de administrarea diviziunilor silvice și de împădurirea și restaurarea terenurilor surpătoare, creind ast-fel specialități pentru agenții cu aptitudinii naturale dupe urma cărora se vede atita progrese; cu atit mai mult la noi în țară se simte trebuința de a se înființa un serviciu special pentru împădurirea terenurilor comunale din Dobrogea.

Separarea ramurilor unei specialități există în toate serviciile publice—technice, și ca exemplu se luăm serviciul tehnic al statului, unde sînt alți inginerii cari fac studiile de construcțiuni, de căi ferate, de șosele, de poduri, etc. etc. și iaū parte la executarea lor,—și alții sînt inginerii însărcinați cu întreținerea lor.

Nu s'ar impune înființarea unui serviciu pentru împădurirea terenurilor comunale, dacă suprafața de împădurit ar fi mică, căci în asemenea caz s'ar putea face de șefii ocoalelor respective.—dar cînd suprafața de împădurit atinge cifra de 23000 hectare, și cînd în prezent este un fond disponibil de 738156 lei, și cînd populațiunea dobrogeană și presa cere cu insistență ca serviciul silvic să se miște și se intre în lucru, nu necesită oare înființarea serviciului de împădurirea terenurilor comunale, care îmbrățișînd un cerc de acțiune mai întins, se poate împăduri terenurile goale delimitate în acest scop, în mai puțin de 38 ani?

Prin înființarea serviciului de împădurire se formează o pepinieră de agenți silvici superiori și inferiori, cărora dîndu-le la îndemină *banul și terenul*, pot se executa în ordine și cu economie orî-ce fel de împădurire, fiind-că timpul nu le-aū lipsit ca se observe greșele și se le evite pe viitor,—se încerce alte metode de împăduriri și se le veză rezultatele, și apoi a tinde spre perfecționare, idealu ce se urmărește de omenire, cînd timpul și banul este atit de precios.

Eată dară necesitatea înființării serviciului special de împădurirea terenurilor comunale, care va avea ca atribuțiune :

II) *Intocmirea studiilor, devizelor estimative și cantitative pentru împădurirea terenurilor comasate,— precum executarea, conducerea și întreținerea lucrărilor până la epoca predării lor serviciului silvic administrativ.*

(Vom continua).

B. N. Pretorianu.

Sub-inspector silvic.

In ajunul alcătuirii bugetului pe anul 1899—1900 al Ministerului de Domenii

In numărul trecut al acestei reviste D-I inspector silvic I. P. Chihaiia a promis și a început chiar apărarea corpului silvic al Statului, susținând între altele ameliorarea pozițiunii materiale a șefilor de ocoale silvice, a brigadierilor și pădurarilor. D-sa a mai arătat între altele, că suntem cu toții datorți a lupta, pentru realizarea acestei îmbunătățiri.

Subscrisul încurajat de exemplul dat prin acel articol și inspirat de aceleași înalte sentimente, cum și pentru a nu se zice că nu s'a discutat la timpul oportun, adică la începerea alcătuirii bugetelor, nimic asupra ameliorațiunii lor reclamate de acest serviciu, am crezut nimerit a scrie aceste cte-va pagini, animat de dorința extremă de a fi util camarazilor mei pe cât aceasta va fi posibil.

Intr'adevăr se cere în fie-care an șefilor de ocoale silvice, să facă proiecte de bugete pentru serviciile ce conduc, dar acestea nu se țin în seamă spre a se introduce în bugetul general al statului. Se pretinde acestor agenți de a face serviciu riguros, — dar nu li se acordă cheltuieli de cancelarie. Credem că ne este permis a pune întrebarea : Din ce fond plătesc acești agenți rechisitele de cancelarie, ale ocoalelor ce conduc? Din cauza neacordării speselor, pentru acest material atât de indispensabil, atât șefii de ocoale cit și subalternii lor, sunt nevoiți a întoarce pe dos plicurile de la cuvertele ce primesc, spre a se servi de ele, așa că ele fiind aproape usate se deteriorează și mai rău, și corespondența înaintată cu aceste plicuri întoarce se primește de la poștă într'o stare foarte degradată, — une-orî legată cu sfoară de către factorii poștali, spre a nu se pierde conținutul ! Casarii de asemenea natură se întâlnesc foarte des.

Unora dintre șefii de ocoale și subalternilor lor li s'au construit case de locuit, pentru ei și cancelariile lor,— iar altora nu,— așa că

este o favorisare a unora față de ceilalți, un fel de avansare indirectă a acelorora cărora li s'au construit case de reședințe. Acei carți nu au reședințe proprii sunt nevoiți a închiria pe comptul lor case în care să instaleze cancelariile oficiilor lor, ceea ce constituie o mare nedreptate. Am dori să știm dacă mai crede cine-va că e drept ca unui agent silvic să aibe locuințe gratuite, iar alții să nu aibe nici locuințe și nici măcar cancelarii său îndemnități de despăgubire pentru acestea? Șefii de ocoale silvice și subalternii lor, carți nu au cancelarii proprii, sunt nevoiți a'și transforma casele lor de locuit în oficii publice. — a primi la ei acasă pe oricine ar avea afaceri de serviciu cu dînșii, pe inspectorii și sub-inspectorii însărcinați cu controlul etc., — aceasta din lipsa unei cancelarii proprii, — dosarele serviciului se țin prin pod sau prin pivnițe, plouă de multe ori prin dösare, ori se putrezesc de umezeală și cu toate acestea agenții de control nu pot protesta, știind că acelor agenți nu li se pun la dispoziție sumele necesare pentru închiriere de cancelarii proprii.

Nu se acordă spese pentru încălzit și luminat nici chiar pentru cancelariile localurilor unde sînt construite reședințe proprii!

Nu se acordă spese pentru plata unui servitor, care să măture și să încălzească cancelaria de la reședința unui ocol silvic și nici chiar de la reședința unei inspecțiuni silvice și trebuie notat că cancelaria unei inspecțiuni este un oficiu foarte important, pentru-că lucrează într'însa un inspector și 3, 4 sau chiar 5 sub-inspectorii, deosebit de șeful de cancelarie, care este un guard general sau chiar un sub-inspector și deosebit trei brigadierii-copiști. Ne întrebăm: cine face curățenie în acest oficiu și cine duce corespondența la oficiul poștal sau aiurea, în oraș unde se necesită. Este degradator, ca șeful de ocol silvic un personagiu cu studii superioare, avënd poate chiar gradul de sub-inspector silvic, să 'și poarte singur condica de expediție pe la oficiul poștal, la Judecătorie, la Tribunal, la avocatul statului și la alte oficii din localitate, fiind ast-fel pus în rîndul servitorilor. Aceasta este situația actuală a corpului silvic al statului.

În proiectul de budget înaintat de Inspecțiunea a III silvică se prevede servitor și brigadierii copiști pentru șefii de ocoale.

La casele forestiere construite, pînă în present, nu s'a prevăzut și facerea câte unui puț, în cît aceste construcțiuni sînt adesea nelocuibile, neavînd de unde să'și procure apa necesară pentru băut și prepararea alimentelor, acelor carți le-ar locui, — casele forestiere sînt cu totul izolate și lipsite de o împrejmuire cît de ordinară.

Șefii de ocoale silvice, intervin pentru sporirea numărului pădurilor și a salariului lor, căci serviciul suferă, — salariul fiind prea mic de abia se mai poate găsi cîte o persoană, care să primească a ocupa asemenea posturi, preferînd a se ocupa mai bine cu pescăria sau cu lucrul în porturi, unde tot ciștigă 2—3 lei pe zi, ceea ce face lunar 34 ori mai mult de cît salariul actual al unui pădurar.

Pădurarilor se plătește cîte 16 lei, 65% lunar și se pretinde: *«a se preumbla ziua și noaptea prin pădurea încredințată pașei lor.*

(Art. 20 din regulamentul decretat la 18 Oct. 1863 sub No. 203).
Ce fel de pază și preumblare 'și poate orî cine închipui !...

S'ar obiecta poate, că pădurari mai au dreptul la cîte 3 h. a. teren de cultură și la cîte două stînjeți de lemne, iar la parte dintr'inșil li s'au construit de stat locuințe proprii, — însă pămîntul mai ales cel din Dobrogea, fiind slab ca calitate și prin unele ocoale nisipos și improductiv cum este de ex. în ocolul Sulina, nu se profită aproape nimic din venitul lui.

Din cauza relei plate nu se găsesc oameni harnici pentru a fi angajați ca pădurari și acei cari se găsesc, în majoritate nu sunt de cît cei mai improprii, iar dintre cei mai inteligenți și mai apți, nu primesc să fie pădurari, de cît aceia cari au intențiunea de a comite abuzuri, leafa fiindu-le absolut insuficientă pentru existență.

Tot din cauza relei plate a pădurarilor Statul suferă pierderi considerabile fiind frustat într'o mulțime de moduri. Credem că e de prisos a mai cita exemple,—ele fiind foarte cunoscute atît de ministerul domeniilor cît și de silvicultori.

În anul curent sub motive de economii budgetare, s'a redus personalul pepinierilor și plantațiunilor Statului, înlocuindu-se cu pădurarii din serviciul ordinar,—în acest cas înțelege orî-cine, că serviciul ordinar este într'o suferință mult mai mare ca în trecut, din cauza împuținării personalului, fără a ne mai preocupa de soarta acestor lucrări, cari au costat sume considerabile de bani și cari din această întrerupere subită a lucrărilor, nu ar fi de loc surprinzător dacă, și ar fi periclitat chiar existența lor.

Dacă cercetăm poziția brigadierilor silvici, vom găsi că nici acestora nu le este rezervată o soartă mult, mai fericită. Se găsesc rapoarte oficiale, în care se citează casuri ca cutare brigadier silvic de ex. ar fi murit din cauza miseriei, — salariul lunar de 50 lei ce primea, fiindu-i absolut insuficient pentru plata chiriei, a transporturilor, a procurării hranei și a îmbrăcăminteii necesare.

Pentru a demonstra starea de inferioritate a tratamentului pădurarilor și brigadierilor din serviciul silvic român față cu serviciile similare din Franța, Austria, Prusia și din Bucovina dau următorul tabel care indică tratativele actuale din acele țări:

TABEL

de retribuțiunile anuale ale brigadierilor și pădurarilor din Franția, Austria, Prusia, Bucovina și România

FUNCTIUNEA	Clasa	FRANȚIA				in Austria	In Bucovina (on- dul relig.) Gr Or.	In Prusia	In România	Observațiune
		Servic. activ		Servic. sedentar						
		Decorați	Nedecorați	Decorați	Nedecorați					
Brigadierii . .	extre- clasă	1250	1200	1300	1300	n'are	1200—1600	n'are	In Prusia sefi de ocoale și brigadierii și-vici primesc afață de salarii : locuința gratuită și materialul pentru încălzit, care se calculează cu 75 mărci la regularea drepturilor la pensie.	
„	I	1120	1100	1250	1200	600	750	1000		
„	II	1050	1000	1150	1100	500	625	800		
„	III	950	900	1050	1000	400	500	600		
Pădurarii . . .	I	850	800	550 (o singură clasă)	500	?	300	300		
„	II	750	700		n'are	250	250	240		
„	III					200	200	200		

} plata în franci
 } plata în florini
 } (1 fl valorează 2
 } lei și 10)
 } plata în
 } mărci, 1
 } marcă va o-
 } țară 1 l. 23
 } plata în
 } lei (fran 1)

Brigadierii silvicii din Austria, afară de lefurile determinate prin tabelul de mai sus, primesc cheltueli de cancelarie pentru trebuințele cancelariei oficiului, spese de transport, ca despăgubire pentru cheltuelile făcute în raionul încredințat spre supraveghiere, cheltueli de montură, 18 stere lemne de foc, patru hectare teren spre folosință și locuința în natură, având și drepturi la pensie.

Dacă în Bucovina în gradul cel mai de jos pădurarii sunt plătiți cu 35 lei lunar, iar în Franța aproape cu 60 lei lunar, nu înțelegem pentru ce motive la noi să fie plătiți aproape în majoritate cu 16 lei 65⁰/₁₀₀, căci în România pădurarii aproape în majoritate sunt numai de cl. III-a și ca să dovedesc aceasta voi spune că din 252 pădurari care sunt în inspecțiunea a III-a silvică, numai doi sunt de cl. I-a (a 300 lei anual).

Față de cele mai sus expuse, credem că e drept a cere, ca și la noi să se amelioreze pozițiunea brigadierilor silvicii și a pădurarilor.

Ar trebui ca în special brigadierilor silvicii din Dobrogea, care încasează câte 7—8 mii de lei anual, de fie-care, din vânzării de lemne,—în afară de serviciul ordinar,—să li se plătească remisa de 5⁰/₁₀₀ pentru dreptul de încasare, admitând că salariul le este plătit pentru serviciul ordinar de pază,—prin aceasta s'ar ameliora în mod simțitor pozițiunea lor, fiind-că aproape în majoritate sunt de cl. III și cu 50 lei salariu lunar ce'l primesc, le este imposibil a face față nevoilor și cu atât mai mult a fi corecți în serviciu.

Este dar absolut necesar, ca și la noi, să se acorde spese de transport, cel puțin câte 30 lei lunar, fie-cărui brigadier din serviciul silvic exterior, pentru a servi în raionul ocoalelor unde funcționează acești agenți. — Neacordarea acestor spese, 'i ar pune în pozițiune să facă adesea ori transporturi pe socoteala celor interesați și la rîndul lor să facă concesiuni, care sînt cu totul defavorabile Statului. Lucru, care după cît știm întru altele s'a cerut deja de d-nu Inspector silvic I. P. Chihaia prin proiectul de buget înaintat pentru viitorul an financiar.

* * *

Dacă voi face o comparațiune între tratamentul personalului silvic superior român cu cele similare din străinătate, voi ajunge iarăși la rezultate identice, adică că pozițiunea personalului silvic român, este cu mult inferioară — a aceleia a personalului similar din alte state mari și civilizate; — așa vom găsi de ex., că în Austria gradele cele mai superioare din serviciul silvic, care au reședința în Viena, sunt plătite cu 6000 fl. anual (12 600 lei) leafă, la care se mai adaogă 1000 fl. anual gratificație pentru locuință, plus cît 17 fl. zilnic diurne cînd pleacă în interes de serviciu și $\frac{1}{2}$ liber parcurs pe C. F. și vapoare. Ne întrebăm: tot ast-fel sînt retribuite gradele corespunzătoare din serviciul silvic român?!

Se comparăm gradul de șef de ocol silvic din Austria, cu cel din România: vom găsi că șeful de ocol silvic austriac, dacă ar

avea reședința în Viena, va primi ca salariu anual 1300 fl. (2730 lei) plus 500 fl. gratificație pentru locuință și cite 7 fl. zilnic cînd este plecat în afaceri de serviciu, deosebit $\frac{1}{2}$ reducere generală la parcursul pe căile ferate și vapoare. Urmează aceeași întrebare ca și cea de mai sus: Tot ast-fel sunt retribuite gradele corespunzătoare din serviciul silvic central român?

Dacă vom compara tratamentul personalului frances, vom găsi că administratori sunt plătiți cu 9—13000 fl. anual, un conservator cl. I este retribuit anual cu 12000 franci, — de cl. II cu 10,000 fr. de cl. III cu 9000 fr. etc., coborînd ast-fel treptat, pînă ce vom găsi că un absolvent al școlii forestiere de la Nancy, este retribuit la intrarea sa în serviciu silvic, cu 3000 fr. anual, — cifră care este cu mult superioară aceleia cu care se plătesc absolvenții aceleși școli, la intrarea lor în serviciul român. În Franția agenții serviciului esterior, chemați a face parte din ad-ția centrală, primesc indemnitate de locuință, — Tot ast-fel este și la noi?

Eu cred că e drept ca absolvenții aceleși școli, ori unde s'ar găsi ei, să aibă dreptul a ajunge cam la aceeași limită de salariu, iar nu acea cari s'aun destinat serviciului silvic frances, să ajungă pînă la 13000 lei anual, pe cînd colegii lor din serviciul român, să nu poată atinge de cît maximum 8400 lei anual!

Casul este identic cu cel din Austria, unde un silvicultor în gradul cel mai înalt poate ajunge să primească aproape 15000 lei anual, din care causă nu odată am auzit regretînd silvicultori, cari aun venit din serviciul Austriac în cel român, unde credea că le suride un viitor mai bun, dar unde comparativ nu aun găsit de cît o decepțiune.

Din cele expuse rezultînd că tratamentul personalului silvic român este inferior al tratamentul serviciilor similare din străinătate, cer a se face organizarea serviciului silvic român, pe base analoage, cu ale celor din străinătate, iar pînă atunci, a se introduce în bugetul general al statului, propunerile făcute de inspectori silvici șefi de regiuni, cari sînt singurii competenți în a cunoaște nevoile serviciile ce le sînt încredințate, spre a se putea ast fel, garanta bunul mers al serviciilor statului și a scăpa statul de pagubele considerabile ce încearcă, din lipsa unei organizații a corpului silvic.

B. D. Neagoe.

AMENAGIAREA PADURILOR DIN MUNȚI

Studiu critic după Guinier, Inspector silvic în Franța

I

Camarazii și toți aceia cari dau un ore-care interes desbaterilor din adunările noastre generale, conferințelor ce se țin la societatea «*Progresul silvic*» publicațiilor din

«*Revista pădurilor*», au putut să constate cu câtă sollicitudină și iubire de meserie s'a desbătut cestiunea exploatărei pădurilor de munte.

Fără a numi pe acei valoroși silvicultori români, cari s'au silit a da o soluțiune favorabilă acestei cestiuni, de mare importanță pentru silvicultura românească, prin discuțiuni calde și judicioase — căci pădurile din munții noștri sunt aproape virgine pentru o exploatare sistematică — să mi se dea voie a pune sub ochii cititorilor studiul ce urmează, pe care eu apropiindu-mi-l în totul ca principii, doresc să aibă darul de a atrage atențiunea celor de drept și a ne decide în fine, de a rupe cu esitațiunile și încercările.

Prin studiul de față, se propune a se da amenajamentelor pădurilor de munte o formă specială destinată de a ușura și prin urmare a asigura aplicarea acestor amenajamente, adică o dată cu executarea și controlul operațiunilor prescrise. Procedările noastre voesc tot-de-o-dată, pentru crînguri ca și pentru codri, ca toate parcelele să se razeze pe poteci s'au drumuri a căror adunare la un loc să formeze o rețea de căi de circulațiune, sau de scurgere întocmită în mod rațional.

În ceia ce privește în special codri, se propune a se împărți fie-care afectație în acelaș număr de parcele de întindere egală (sistemul Schvartz); a se da acestor parcele numere cari să urmeze în fie-care afectație, de a numerota afectațiile plecînd de la o extremitate a seriei la cea-l-altă într'un așa mod că, afară de o imposibilitate recunoscută, numerile parcelelor să se urmeze de la o extremitate a seriei la cea l-altă; în fine de a prescrie ca tăierile să percurgă succesiv parcelele după ordinea numerilor.

Ținta noastră este în fapt de a da amenajamentelor codrilor forma simplă a amenajamentelor crîngurilor, singura pînă azi a căreia aplicațiune strictă și regulată este garantată de cadrul în care exploatările trebuie să se miște.

De alt-fel, cred că metoda de amenajare zisă pe *întindere*, este încă susceptibilă de a primi modificațiuni, că este permis de a scoate noui consecințe din chiar principiul pe care se bazează aceste amenajamente și mai cu seamă de a'î întinde aplicațiunea.

Pentru a ajunge la un sistem practic satisfăcător, am

fost înduplecat a recunoaște, și de a profesa sus și tare, și fără frică ca este trebuincios a renunța la parcelele delimitate numai după configurația terenului, și pentru cel mai puternic raționament trebuie părăsită considerația nuanțelor populamentului. S'a observat pe lângă acestea, că de cele mai multe ori se abuzează când se caută a se da de o parte toate terenurile care diferă prin condițiile solului și când se gîndește a se forma ast-fel parcele naturale—, că chiar în cazul cînd s'ar putea ajunge a se forma parcele în adevăr naturale și avînd acest caracter într'un mod incontestabil în ochii tuturilor silviculturilor, utilitatea care ar fi de a lăsa să subsiste un asemenea mod de divisiune, în planul definitiv al amenajamentului, n'ar putea sta paralel cu avantajul său mai bine cu necesitatea de a adopta divisiuni de formă regulată, care sunt accesibile, lesne de parcurs și mai cu seamă ale căror limite să poată fi găsite imediat fără eroare sau esitațiuni posibile, în fine divisiuni de întindere egale cel puțin pe afecțiuni, cu scopul de a simplifica cadrul amenajamentului.

Acum abia mai este nevoie să adăogăm că amenajistul este liber de a proceda la formarea provisorie a parcelor delimitate după configurația terenului său nuanțele masivului, dacă această muncă se găsește utilă pentru studiul și descrierea generală a pădurii; dar acest parcellar, întreprins cu un scop de folosință pentru a zice ast-fel personală, nu va trebui să lase urme în amenajamentul definitiv.

Așa dar, noi am emis ca principiu fundamental că creațiunea unei sistem complet și rațional de poteci putînd să servească imediat circulațiunii cu piciorul, trebuie să precedă toată operațiunea amenajamentului propriu zis.

Ni se va răspunde (și ni s'a răspuns deja) că studiul și stabilirea unui ast-fel de sistem de drumuri constituie o lucrare absolut distinctă chiar de studiul amenajamentului. Dar aci este o obiecțiune absolut zadarnică, o simplă cesțiune de cuvinte, căci dacă este convenit, că amenajamentul este adunarea la un loc a operațiunilor necesare pentru fixarea tratamentului pădurei și mersul exploatărilor, dacă se adopă această definițiune, care ne pare cea mai sănătoasă, va trebui ca amenajamentul ast-fel conceput să cuprindă nu numai traseul potecilor și drumurilor pe care să se spri-

jine divisiunile pădurei de amenagiat, dar chiar studiul general al căilor de comunicație și de scoterea a lemnelor. Și această muncă cu traseul potecelor, ce separă parcelele nu se poate face independent de amenajament, căci numai amenagistul poate ști de exemplu, dacă trebuie să facă parcele de mare sau mică întindere, dacă prin urmare potecile paralele vor trebui să fie mai mult sau mai puțin apropiate. El singur are să determine separațiunile seriilor, limitele zonelor de rezervă; are să dirige el singur așa dar această lucrare.

De alt-fel noi ne am justificat ideile din punctul de vedere al principiilor : am demonstrat că modul nostru de a procede este corect cît pentru metoda filosofică, metodă fără care nu este posibil de a întreprinde o lucrare complexă și mai cu seamă fără care cine-va riscă de a se rătăci, de *se îneca în detalii* și a pierde din vedere scopul final.

În fine ne am luat sarcina de a examina de aproape și a respinge obiecțiunile deja formulate, sau a le avea în vedere la punerea în practică a procedurilor noastre.

Să ne fie permis înainte de a continua studiul nostru asupra amenajării codrilor din munți, de a insista asupra unui punct, asupra unui fapt, la care toate cele alte chestiuni sunt subordonate, adică :

Cine-va nu ar cunoaște că în adevăr o pădure este amenajată dacă nu ar putea să o parcurgă foarte lesne în toate sensurile. Cele mai înțelepte combinațiuni, vederile cele mai profunde ale amenagistului vor fi absolut zadarnice în o pădure în care toată activitatea și toate forțele agenților vor fi absorbite de osteneala fizică a operațiilor.

Noi mergem mai departe : în orî-ce pădure prăpăstioasă, divisiunea în parcele va dispărea în curînd, *chiar cînd s'ar lua toate măsurile de a se hotărînici acele parcele*, tot de-auna cînd limitele nu se vor găsi pe o potecă, adică orî de cîte orî ele nu ar putea fi găsite fără căutări și fără încercări mai mult sau mai puțin penibile în mijlocul desigurilor, stîncilor, rîpilor ; orî de cîte orî în fine, cînd liniile de limită, cel puțin cele ce sunt trase în sens orizontal, nu vor fi lesne de parcurs

Un amenagement, întocmit în așa de rele condițiuni, pentru ca să fie aplicat, ar trebui să se dubleze forțele, activitatea, timpul agenților ; dar în adevăr, dacă cine-va ar putea, după voia sa, să dispună de acele elemente, ar trebui să li se dea o mai bună întrebuintare, în loc de a le lăsa să se uzeze, în lupte sterile, contra dificultăților materiale.

Știm că mulți lectori ne vor spune, că exagerăm și că avem *parti pris* ; dar cine-va trebuie tot-d'auna să rabde asemenea critice, când caută să dea la lumină un adevăr oare care în ordine practică de lucruri, mai cu seamă când trebuie să rezulte din acest adevăr, presupus o dată recunoscut, o modifi cațiune mai mult sau mai puțin importantă în procedările aplicate în genere.

Și de sigur, dacă ast-fel nu putea, fi în mod inevitabil, tendința oamenilor de meserie, dacă obiceiurile și tradițiunile nu voiaū pînă azi ca amenagementele pădurilor de munte să fie simple imitațiuni literale, servile ale amenagementelor pădurilor de cîmpie sau de coline, cu toată diferența manifestă a condițiunilor și necesităților serviciului,— negreșit, noi nu ne am fi luat sarcina de a demonstra un lucru care este evident *a priori*, anume : înainte de a întreprinde lucrările ce le reclamă exploatarea regulată a unei păduri, trebuie, început prin a lua în stăpînire terenul, dacă e posibil a ne exprima ast fel, adică a'î face drumuri !

De altmintrelea avem convingerea profundă, că în resumat, noi nu facem alt-ceva, de cît traducem și exprimăm ideile și impresiunile agenților, cari aū o lungă practică la munte.

În fine noi reamintim aci, pentru a nu mai reveni și pentru a ne pune la adăpost de orî-ce rău înțeles, că studiul nostru n'are în vedere de cît pădurile așezate pe terenuri prăpăstioase, cum sunt mai toate din munții noștri Carpați.

Va urma

N. Manolescu,

SUB-INSPECTOR SILVIC

ESPERIENȚE

făcute în Germania și Austria, privitoare la introducerea unor specii lemnoase exotice.

(Urmare)

N) *Pinus Jeffreyi*, Engelman, Murray, Balfour.

Această specie de pin, este adusă din provinciile Oregon și California, unde atinge o dezvoltare în înălțime pînă la 60 metri. Se mulțumește cu condițiuni mediocre, vegetează și pe soluri consistente. Gerul nu'l vatămă. Modul de cultură este același ca și pentru pinul silvestru. Pentru însemnarea unei suprafețe de 1 ar, sunt necesare 4 kgr. de semință.

O) *Pinus laricio*, Poiret, var-corsicana

Pinul negru de Corsica provine din regiunea muntoasă a insulei Corsica. Se mulțumește cu condițiuni mediocre; preferă solurile calcareoase, profunde, alinate și răcoroase. Vegetează și pe terenurile șese, stîncose, aride, uscate și umede, apoi pe cele ușure, și pe cele riguroase.

Ameliorează solul prin scuturarea unei abundente cantități de ace, esterminând paragina¹⁾.

Vegetează atât la cîmp și colină cit și în regiunea muntoasă, pînă și în regiunea molidului.

Uneori gerul îi produce vătămări fără însă a-i ocaziona uscarea.

Umbrirea o suportă în foarte mică măsură. Produce sămință de bună calitate deja la vîrsta de 20 ani.

Este expus vătămării de către zăpadă; vînatul nu-i ocazionaază stricăciuni ca pinului austriac.

Modul de cultură este același ca pentru pinul austriac.

P) *Acer californicum* (Torrey, Gray).

(*Acer negundo Californicum* nu însă specia *Acer negundo* L.). Această specie de arțar provine din California. Creșterea lui

1) Paragină se cheamă unele plante din familia Ericaceelor, numite și Tierica (*Erica*, *Caluna*, etc.).

este foarte repede în tinerețe. Suferă une-orî vătămări din partea gerului. Utilizabil pentru crîng.

Experiențe mai detaliate privitoare la raportul lui de cultură lipsesc. Modul de cultură este acelaș ca la specia acer pseudo-platanus.

Q) Acer saccharinum, Vangenheim (Acer nigrum, Michau)

Această specie se mulțumește cu condițiuni mediocre în ce privește fertilitatea solului; preferă solurile răcoroase și umede vegetează pe solurile profunde și semi-profunde, pe cele dulci și pe cele riguroase.

Față cu gerul este rezistent. Produce sămință de timpuriu (la vîrsta de 15 ani) și aproape în fie-care an.

Modul de cultură este acelaș ca pentru specia acer pseudo-platanus.

R) Accer dasycarpum, (Ehrhart).

Această specie de arțar de proveniență din America, ajunge o desvoltare în înălțime la 20 metri. Vegetează atât pe soluri uscate cît și pe cele umede, pe cele afinate și pe cele consistente. Resistă în contra gerului. Creștera lui este foarte vioaie, în tinerețe, adesea-orî ca arbore izolat se face foarte crăcănaș. Produce sămință deja la vîrsta de 35 ani și aproape în fie-care an. Sămința se coace aci pe la mijlocul lunii Iunie.

Transplantarea se face foarte ușor. Modul de cultură este acelaș ca pentru specia acer pseudoplatanus.

S) Fraxinus pubescens (Samarck).

Frasinul roșu, îi priese solurile riguroase uscate. Sămința răsare numai după un an. Modul de cultură este același ca pentru specia acer pseudoplatanus.

T) Betula lenta L.

Această specie de mesteacăn s'a introdus în Europa centrală din Noua Scoție și ajunge o desvoltare în înălțime până la 20 metri. Esperiențele privitoare la raportul ei silvic sunt foarte limitate. Vegetează pe solurile dulci și pe cele riguroase, cum și pe cele superficiale. Aproape toate regiunile s'a dovedit forte față de ger.

Desvoltarea în tinerețe este repede. Este espus vătămărilor de către epurii. Plântuțele se cresc ca și cele de mesteacăn indigen. Înființarea de populamente numai pe suprafețe deschise.

U) *Populus serotina*. (Th. Hartig).

Probabil că este o varietate provenită în urma cultivării speciei *Populus monilifera*. Îi priesc solurile de o fertilitate mediocră cu privire la părțile lui constitutive minerale. Preferă solurile umede afinate și profunde (nisipoase), vegetează și pe solurile răcoroase, umede și riguroase. Gerul nu'l vatămă. Desvoltarea este foarte rapidă. Esență cu temperament robust pronunțat; reclamă o poziție spațioasă. Inverzește târziu. Modul de cultură este același ca pentru speciile indigene de plop.

V). *Populus monilifera*. Aiton. (Plopul comun de Canada).

Raportul de desvoltare este același ca la specia *P. serotina*. Se afirmă că, esențele masculine se desvoltă mai rapid ca cele feminine. Modul de cultură este același ca pentru speciile indigene.

Pe lângă speciile amintite mai sus se recomandă pentru a se face încercări de introducerea în masivele pădurilor noastre încă următoarele: catalpa specioasă, Warder, de proveniență din America de Nord, lemnul ei este foarte durabil; apoi *Siriodendron tulipifera*, *S.* specie absolut robustă față de geruri și în fine speciile *Quercus Alba S.*, *Tsugo* (*abies* :) *Mertensiana*, *Carrière*, de proveniență din America de Nord.

Amicul pădurilor.

Proiect general de organizarea serviciului silvic din România în comparație cu cel din Franța

«Vechiul sistem d'a ne mulțumi să exploatăm neîncetat pădurea, fără să facem absolut nimic în schimb, nici cea mai elementară lucrare de ameliorație sau de întreținere, trebuie părăsit».

«Dacă vom continua tot ast-fel, se vor deteriora cu totul nu numai rezervele, dar și însăși pădurile».

«Regiunea de cimpie a României era un vast masiv păduresc, întrerupt de poeni mari în care se făcea agricultura, acum..... re-

giunea de cîmp a țării, este un imens lan agricol, stropit ici colea cu păduri».

«Ei (Silvicultorii) sunt datorii să stăruiască fără preget în aceste propuneri de ameliorație».

N. R. Danilescu. Revist. păd. Oct. 97.

Sunt sigur că toți silvicultorii țării Romînesce sunt de perfect acord cu bunele intențiuni exprimate în energicele frase de mai sus, și că nu se pot aduce la îndeplinire dorințele noastre de cît organizîndu-se serviciul silvic.

Organizarea lui este temelia pe care trebuie să se razime progresul, cultura pădurilor. Ele formează «o ramură atît de însemnată din bogăția națională».

De mult timp se agită chestiunea organizării serviciului silvic, de mult timp s'a simțit necesitatea ameliorării pădurilor noastre, de mult timp s'a văzut importanța mare ce au pădurile cu deosebire din punct de vedere economic și cultural, și totuși pînă acum, nu am avut fericirea să vedem măcar votată legea organizării serviciului silvic.

Astăzi pentru mai multe milioane importăm material lemnos brut și fasonat și pentru alte milioane se perd în fie-care an veniturile pădurilor prin lipsa lor de cultură sau ameliorare, din lipsa de organizare a corpului silvic, din lipsă de fondurile necesare.

Toate cele-lalte ramuri ale țerei noastre ca: Administrația proprie zisă, Administrațiunea financiară, Magistratura, corpul sanitar (medici veterinari și umani), armata, corpul didactic etc. toate au primit la timp organizarea cerută de civilizațiunea actuală, numai corpul silvic a rămas în urmă, numai în mijlocul pădurilor nu s'a introdus civilizațiunea orî cultura reclamată de timp, deși astăzi numai în mijlocul codrilor domnesce întunericul nestrăbătut al codrilor de odinioară, deși cele mai mari venituri ale țerei se aduc de corpul silvic prin Ministerul Domeniilor.

Iată în scurt cite-va din punctele principale pentru organizarea serviciului.

1) Să se voteze un proiect de lege în care să se prevadă modul de primire și avansări în corp, apunțamentele personalului ameliorate. Personalul atît inferior cît și superior, ca pădurari, brigadierii și silvicultorii de toate gradele mărit și ca număr, cu deosebire brigadierii și pădurari. La Minister și pe la Inspecțiuni se găsesc multe proiecte de organizarea serviciului.

2) Școala de silvicultură care formează viitori maeștri în ale pădurilor să fie permanentă și absolvenții cu diplomă saă certificate să aibă un viitor asigurat la eșirea lor din școală, precum și în timpul serviciului. Dacă prima promoțiune a școlaei de la Brănești abia acum a găsit locuri și numai unul a putut fi numit prin întimplare guard general cl. II, ce se va face cu promoțiunea anului viitor? Trebuie să ne gândim din timp, căci a gândi e mai ușor, a face e mai greu, de-o-camdată să facem măcar ce este mai ușor. Aspiranților de silvicultură să li se ceară bacalaureatul saă opt clase licea e după noua organizare a învățămîntului secundar, adică să fie absolvenți de liceu. Numărul celor admiși în școală să fie limitat de ex. să nu se primească de cit 10 elevi în anul I-iu al școlaei speciale de silvicultură.

Pentru ca școala de silvicultură să fie permanentă cred că ar fi folositor, și foarte bine, ca să se alipească pe lingă școala de poduri și șosele, iar școala actuală de la Brănești, să rămînă ca școala de Brigadieri, cărora să li se ceară cel puțin patru clase primare și să fi satisfăcut serviciul militar și obținut gradul de sergent. Dintre bridadierii care se vor distinge în serviciu și dupe un timp de 10 ani să poată trece în corpul silvic cu cel întâi grad d. e. guard ajutor unde să poată avea dreptul să avanseze până a gradul de sub-inspector dacă se vor distinge în serviciu.

Elevii școlaei speciale de silvicultură vor face (la început) în comun toate cursurile școlaei de poduri și șosele în primi ani, iar în cei doi din urmă ani, vor face numai cursuri speciale de silvicultură și excursiuni în timp de o lună saă două pe an cu lucrări practice.

Statul Francez cheltuește anual pentru întreținerea școlaei de la Nancy 104,250 lei, iar pentru școala de brigadierii de la Barres cheltuește 27,750 lei plus 33,685 cheltuelii pentru materialul școlaelor de la Nancy și Barres, adică în total pentru ambele școli se cheltuește 165,685 lei pe an.

În promoțiunea 59 din 1885 aă terminat școala 14 elevi, în a 60 promoțiune din 1886 aă terminat 17 elevi. În prima promoțiune de la 1826 aă terminat 11 elevi, în a doua promoțiune din 1827 aă terminat 10 elevi, în a treia 14 etc

Toți cei 17 elevi din promoțiunea 60 al anului 1886 aă fost primită în serviciul statului cu gradul de guarzi generali cl. 5 și prin decretul No. 23.242 din 28 Decembre 1886, aă fost puși pe tabloul de avansare la gradul de guarzi generali de clasa treia, iar 18 bri-

gadierii au fost avansați guarzi stagiară, cari la rindul lor au fost avansați guarzi generali clasa a cincia, ceea-ce de sigur constitue o incuragiare puternică pentru brigadierii cari se disting în timpul serviciului.

3) *Serviciul exterior și Administrațiunea centrală.*

Trebue bazat pe «Diviziunea muncii» după necesitățile sau lucrările ce avem de făcut. Pentru acest scop vom divide serviciul central și exterior în 4 secțiuni.

Secțiunea I-a. Administrațiunea propriu zisă cuprinzând întreținerea pădurilor: drumuri, poduri, șanțuri, hotarele pădurilor etc. Poliția silvică, legea vinatului, pescuitului, legea minelor, întreținerea și reparațiunea construcțiunilor și caselor forestiere, Personalul și materialul. Școala de silvicultori și brigadieră.

Secțiunea II. Amenajarea pădurilor și ridicarea în plan a tuturor pădurilor statului în mod detaliat ca să se ajungă la formarea chartei silvice a statului în mod precis.

Lucrări de ameliorare: curățituri și rărituri.

Prin regulamentul special se vor determina în fie-care regiune sau inspecțiune la care anume păduri trebuiesc aplicate pe ocoale lucrările de ameliorare adică curățituri și rărituri. Doi sub-inspectoră și cu șeful de ocol vor determina pe fața pământului întinderea de pădure pe care trebue să se aplice anual tăerile de ameliorare și în fie-care an vor da instrucțiuni in scris și verbal de modul cum să se aplice sub controlul anual a Inspectorului respectiv.

Secțiunea III-a repopulări. Plantațiunea poenilor și locurilor goale din păduri, reimpădurirea coastelor și dealurilor neproductive a cimp și la munte. Impădurirea locurilor cuprinse în perimetrul pădurilor etc.

Secțiunea IV. Vinđările din produsele accesorii, predări și primiri de parchete, punerea în exploatare a pădurilor pină la facerea amenajamentelor și apoi aplicarea lor.

În fruntea tuturor acestor secțiuni va fi Directorul General al pădurilor.

În locul regiunilor sau inspecțiunilor de azi se vor înființa trei regiuni, avind fie-care regiune cite un Inspector General, și fie-care regiune să fie împărțită în trei sau patru inspecțiuni sau conservațiuni, iar inspecțiunile împărțite în circumscripțiuni și ocoale silvice. Aceste de-o-camdată.

În Franca tot serviciul este împărțit în: 1) Serviciul exterior, 2) Serviciul împăduririlor, 3) Serviciul amenajarilor, 4) Ser-

viciul forestier din Algeria, 5) Invățămîntul și studiul ameliorațiilor pastorale.

Toată țara era împărțită în anul 1887 în șapte regiuni din care una în Algeria.

Suprafața pădurilor Statului din toată Franca este de 1.020.106 hectare iar suprafața pădurilor comunale și stabilimentelor publice este de 1.922.137 hectare.

Suprafața pădurilor statului din România se consideră a fi 800.000 hectare, de oare-ce pădurile Statului nu sunt măsurate în cea mai mare parte de aceea nu se știe pozitiv care să fie suprafața totală a pădurilor sale. De asemenea nu se știe nici suprafața pădurilor ce aparțin comunelor și stabilimentelor publice chiar de vor fi măsurate. Din datele ce avem, se vede că suprafața pădurilor Statului Român sunt mai mici numai cu o pătrime de cit ale statului Francez.

(Va urma)

I. Corodeanu
Guard General sylvic.

LEGISLAȚIUNEA CORECȚIUNEI TORENȚILOR ÎN AUSTRIA ¹⁾

(U R M A R E',

Anexa B.

Legea de la 13 Martie 1883

Privitoare la subvenținea din resursele Statului pentru Tirol,
din cauza inundațiilor anului 1882.

§ 3. În scopul lucrărilor necesare pentru apărarea în contra inundațiilor la râurile: Drau, Rienz, Eisack, Brenta Sarca și la parte din Etsch, de la Sacco pînă la hotarul țerei și pentru a putea apăra respectivele teritorii atinse, apoi pentru fixarea lui Avisio, Noce și a acelor torenți, cari se revărsa în râurile menționate și cari sunt foarte periculoase, în fine, pentru desecarea și fixarea terenurilor muntoase din acele localități, Statul va contribui cu suma de 6.800.000 florini.

Această sumă, în care nu se copriind lucrările, cari trebuiesc făcute de Stat din capitolul «pentru administrarea șo-

1) A se vedea «Revista pădurilor» pe lunile Iuliu și August a. c.

selelor,» se va acorda în condițiunile prevăzute de §§ 4—8, și în rate anuale egale, cari se vor ordona în trimestrial și anticipativ.

§ 4. Lucrările menționate la § 3, se vor considera ca afaceri privitoare pe respectiva țară, observându-se dispozițiunile legii de față și după necesitate pe cale legislativă a respectivei țări, se va regula obligațiunea de contribuire și pentru cei interesați.

§ 5. Aceste lucrări (întreprinderi), se vor efectua, în timp de șase ani, începînd din anul 1883.

§ 6. Pentru executarea lucrărilor se va constitui un fond, care va purta numele: «Fond pentru regularea apelor.»

În acest fond se vor vîrsa:

a) Suma de 2.523.200 florini, cari s'a destinat deja de Camera provincială, din resursele țerei, prin decisiunea de la 30 Noembrie 1882 pentru scopurile arătate în § 3.

b) Contribuirea Statului (§ 3).

c) Contribuirile acelor interesați în cauză, după dispoziția fie-căruia în special.

d) Produsul din vîndarea terenurilor, cari se vor dobîndi cu ocazia executării lucrărilor de torenți.

Din fondul pentru regularea apelor, se vor plăti cheltuelile, cari se vor face cu executarea lucrărilor în regie, cheltuelile pentru lucrările deja executate, din cauza marelui urgenți, pe socoteala Statului și a provinciei, precum și cheltuelile pentru întreținerea lucrărilor executate în timpul indicat în § 5.

§ 7. Suma cu care provincia va contribui (§ 6, lit. a), se va vîrsa fondului pentru regularea apelor, anticipativ, în rate anuale trimestriale, egale, în intervalul de timp menționat în § 5.

§ 8. Se va institui o comisiune provincială, cu reședința în Innsbruck, sub președinția șefului provinciei sau loc-șitorului său, care comisiune va consista:

a) Din delegați ai serviciului Statului;

b) Din membri, cari vor fi delegați de comitetul țerei, luându-se în considerație părțile respective ale țării, și din membrii tehnici, ai consiliului provincial.

Această comisiune va fixa un program, care va conține lucrările ce sînt de executat conform § 3 și care va tre-

bui să fie aprobat de administrațiunea statului, în înțelegere cu consiliul provincial, în care se va prescrie și ordinea de executarea lucrărilor.

La fixarea programului, se va avea de normă, că acle lucrări vor trebui executate în primul rînd, cari sînt mai urgente și mai indispensabile pentru apărarea țării, în contra inundațiilor.

Comisiunea va fixa apoi proiectele și devizele pentru fie care lucrare în parte, va ordona și dirigea executarea acestor din urmă, va supraveghea lucrările făcute în timpul construirii și va administra fondul de regularea apelor.

Dispozițiunile amănunțite privitoare la numărul membrilor și formarea comisiunei, se vor face de guvern, în înțelegere cu comitetul provincial.

Anexa C.

Legea de la 7 Februarie 1888.

Pentru atașarea agenților Statului, la proiectarea și dirigiarea lucrărilor de corecțiunea torenților.

§ 1) Pentru proiectarea și dirigiarea lucrărilor, ce aū de scop abateră nestricăcioasă a apelor de munte, chiar și cînd respectiva lucrare nu s'ar propune să se execute de Stat, ci de provincii, comune ori alți interesați, ministerul de agricultură poate încuviința, ca agenții secțiunei silvico-technice de corecțiunea torenților, să se ocupe cu aceste lucrări, în care caz, cu privire la cheltuelile ce se vor cauza prin aceasta, se vor avea de normă următoarele dispozițiuni:

1) La lucrări, cari pe baza unei legi speciale, se vor subvenționa de Stat, în înțelesul al. 2 de la § 1 al legii din 30 Iuniu 1884 (r. l. i. No. 116) toate apunțamentele agenților atașați, din menționata secțiune (salariu, adause de activitate, adause de construcții și alte onorarii), se vor plăti din fondurile destinate pentru acea lucrare, respectiv cînd va fi vorba de ante-proiecte se vor plăti din respectivele fonduri.

2) La întreprinderi, ce se vor subvenționa din fondul de ameliorațiune al Statului, în înțelesul § 6 al legii din 30 Iunie 1884 (f. l. i. No. 116) ori ca întreprinderi mai mici (§ 12 al aceleiași legi), cari vor fi susținute din creditul subvențiilor, de regulă cheltuelile agenților ce le sînt atașați, se vor plăti de asemenea din propriile fonduri ale întreprinderii; se poate totuși în cazuri demne de luat în considerațiune, întocmai ca și la întreprinderile cari de și nu primesc în numerar nici o subvențiune, totuși ar merita și ar avea lipsă de un ajutor de la stat, în asemenea cazuri ministrul de agricultură poate dispune ca agenții sus menționați, să se ocupe gratuit de totul său numai parțial.

§ 2) În caz dacă nu se pot acoperi cheltuelile pentru întreținerea secțiunii silvico-technice i. r. de corecțiunea torenților, aplicîndu-se dispozițiunile § 1 al. 1 și 2 al prezentei legi, pentru repartizarea acestor cheltueli asupra lucrărilor în regie, sau prin suplimente din ele, atunci se vor face cheltuelile din fondul de ameliorațiune al statului, care există în baza legii din 30 Iunie 1884 (f. l. i. No. 116).

§ 3) Miniștrii de agricultură și cel de finanțe sînt însărcinați cu executarea prezentei legi.

Ordonanța Ministerului de Agricultură, în înțelegere cu cel de Interne, de la 18 Dec. 1885.

Privitoare la redactarea și depunerea proiectelor generale pentru lucrările de corecțiunea torenților (abaterea nestricăcioasă a apelor de munte).

Pe baza și la executarea dispozițiunilor § 9 și 11 ale legii de la 30 Iunie 1884 (f. l. i. No. 114) privitor la redactarea și depunerea proiectelor generale pentru măsurile de abaterea nestricăcioasă a apelor de munte se dispun următoarele :

I. Redactarea proiectului general

Proiectul general, pe baza căruia se obține declarațiunea utilității publice, a lucrării propusă, în înțelesul § 10 al legii, va trebui să cuprindă :

1. Expunerea circumstanțelor importante, care există în basenul apei de munte, propusă spre corectare.

În această expunere se vor explica mai cu deosebire: Situațiunea exactă a câmpului de lucru, întinderea și raporturile orografice, geologice și climatice din basenul apei de corectat, acțiunea torentului și cauzele sale probabile, pe cât se știe timpul primelor puhoae și intervalele în care să se repete, proporția pădurilor din localitate cu deosebire dintre acelea din basenul apei de corectat în general și acele imediat vecine torentului, cultura pădurilor existente în basenul apei de corectat, eventualele ei lipsuri și mijloacele pentru înlăturarea acelor lipsuri, felul exploatărei și al folosirii pământurilor agricole, în basenul apei de corectat și creșterea vitelor din acest raion; degradarea pământului provocată cum-va și paguba rezultată din aceasta, pericolele existente sau probabile, care ar rezulta din continuarea stărei actuale și avantajile ce s'ar produce prin corecțiune, asupra locurilor imediat vecine și pentru împrejurimile torentului; în sfârșit influența lucrărilor de corecțiune asupra stabilimentelor industriale existente, care utilizează apa ca forță motrice, sau asupra acelor, care au trebuință de apă multă, precum și asupra apelor vecine.

2. Reprezentarea situațiunii cu limitele aproximative ale câmpului de lucru (perimetru, teritoriu de corectat § 1 al legii) și indicarea lucrărilor atât din canal cât și din afara acestuia.

Această reprezentare consistă :

a) *Din charta generală*

Ca atare, are să servească o chartă a statului major, în proporțiunea de 1 m. 75.000 sau 1. 25000, care va conține tot basenul apei de munte și în cas de trebuință, vecinătatea acestuia, precum și curbele de nivel, împreună cu cotele de înălțime respective necesare la reprezentarea terenului. Raionul apei de corectat, se va reprezenta cu culoare albastră deschisă, iar câmpul de lucru aproximativ se va încadra cu o bandă violetă.

Charta generală, va cuprinde apoi indicațiunile tuturor lucrărilor de a existente, precum și a celor propuse ca : ia-

zurii, lucrării de artă pentru consolidare saŭ de abatere (barage, traverse fundamentale, lucrării de drenagiu etc.) și eventualele surpături mai mari, prăpăști și rîpe.

b) Din planul de detaliu.

Planul de detaliu, se va redacta pe scara de 1:1000 pînă la cel mult 1:5000 și va cuprinde numai acele părți ale cîmpului de lucru, în cari se vor executa zidării și alte lucrări pentru abaterea nesticăcioasă a apei.

În acest plan de situațiune, care va fi orientat cu Nordul în sus și cu Vestul către partea stîngă, terenul trebuie să fie reprezentat prin curbe de nivel, brune închise, apoi se vor indica toate satele, cătunele, clădirile izolate și șoselele, căile ferate, drumurile și potecile existente, în această parte a cîmpului de lucru, și cu deosebire toate cursurile de ape, canalurile, lucrările de drenagiu, irigațiune, udare (Berieselung), apele stagnante și pămînturile mlăștinoase, în sfîrșit surpăturile, (alunecările de pămînt în mase mari), prăpăștiile și rîpele. Lucrările de artă existente de iazuri, consolidare și de abatere, se vor desemna cu culoare neagră, iar lucrările de felul acestora propuse spre executare, se vor desemna cu culoare roșie de chinovar (rouge de cinabre).

3) Profilul longitudinal, împreună cu profilele sale transversale, cele mai importante.

Profilul longitudinal, se va face în două exemplare pentru toată prelungirea apei de corectat, precum și pentru afluenții coprinși în corecțiune.

Un exemplar pe scara 1:1000 pentru lungimi și de 1:100 pînă la 1:200 pentru înălțimi, cu gradațiunea planului orizontal, din 10 în 10 metri.

Al doilea exemplar pe scara de 1:1000, atît pentru lungimi cît și pentru înălțimi, va avea gradațiunea planului orizontal, de la 100 la 100 metri.

În ambele exemplare, ale profilului longitudinal, se vor desemna cu culoare neagră, toate lucrările de artă existente, de iazuri saŭ de consolidare și cu culoare roșie de chinovar cele identice, ce se vor construi din nou și cu co-

loare roșie deschisă toate aluviunile ce se așteaptă a se depune.

Cotele se vor trece în ambele exemplare, în cel de al doilea însă numai într'atita, în cât aceasta ar fi posibilă, fără a altera claritatea.

La profilul longitudinal, se va anexa un număr de profile transversale de la apele principale, cât și de la afluenți, pe scara de 1:100 pînă la 1:200; starea pămîntului găsită în matca sa, precum în ambele maluri, se vor reprezenta cu culori, iar stratificațiunea prin umbrire.

Staționarea și descrierea profilelor longitudinale și transversale, a planurilor de situațiune vor trebui să coincidă astfel că asupra identității unui punct de pe diferitele planuri, să nu poată exista nici o îndoială.

4) Planuri (tipuri normale de lucrări de artă mai simple), pentru iazuri, consolidări și abateri. Aceste planuri (respectiv tipuri), se vor redacta pentru construcțiuni mai mari, pe scara de 1:100; pentru altele mai mici ca diainuri și altele asemenea, pe scara de 1:20 pînă la 1:50. Lucrările de artă, pentru iazături sau de consolidare se vor reprezenta atît în planul orizontal (proiecțiune orizontală) cât și în planul fațadei (elevațiune, aufriss) și în secțiunea transversală, adăogîndu-i se acestei o descriere scurtă a lucrărilor; pentru construcțiuni mai mici este suficient, represintarea secțiunii transversale.

Ca unitate de măsură pentru toate desemnurile cartografice și planurile prescrise prin prezenta ordonanță, se va aplica mesura metrică și asupra fiecărei anexe a lucrării să se desemneze scara de proporție redusă, scriindu-se d'asupra numerele corespunzătoare din proporțiune.

5) Descrierea sumară a acelor lucrări, din cîmpul de lucru, cari au de scop executarea sau funcționarea (efectul) construcțiunilor propuse pentru albie, sau cari au de obiect înlăturarea directă a inconvenientelor actuale.

Aci aparțin mai ales dispozițiunile pentru procurarea materialului și pentru comunicațiunea pe cîmpul de lucru (drumuri, căi pentru vagonete, poteci, etc.) precum și împedirea rîpilor mari, cari ar periclita lucrul în albie și strîmtorarea văilor prin surpături; apoi mesurile (dispozițiunile) pentru drenagiū, fixarea terenului, împletituri, îm-

pădurii, etc., pentru a aduce câmpul de lucru într'o stare stabilă, care să ofere destulă rezistență influențelor naturei.

Pentru drenage de o întindere mai mare, cari cer executare de lucrări însemnate, cu galerii subterane, canaluri, tăiaturi adânci, etc., său un sistem întreg de astfel de lucrări, se va depune un proiect deosebit și se vor indica pe planul de situațiune, suprafețele de desecat.

6) Un devis sumar de cheltuelile pentru lucrări în albie și construcțiunile cari 'i aparțin, cum și pentru cele-alte măsuri din câmpul de lucru.

Acest devis se va face pentru toate lucrările de executat și va conține pe de o parte, categoriile în parte ale lucrărilor tehnice ca: lucrări de pământ și de regulare, construcțiuni, taluse, împletituri, împăduriri, incerbări, lucrări de comunicațiune, drainage etc, împreună cu analizele aparținătoare și cu listele de prețuri, iar pe de altă parte va conține cele-alte măsuri pentru câmpul de lucru, ca esproprieri totale sau parțiale în înțelesul § 4 și 6 al legii precum și sumele trebuincioase pentru răscumpărarea pământului și a despăgubiriilor.

În acest devis, se vor trece și pentru cheltuelile de regie din decursul lucrărilor de corecțiune, cum și pentru cazuri neprevăzute, zecimi de la cheltuelile de construcțiune, determinate mai de înainte.

7) Timpul, aproximativ necesar, pentru terminarea completă a tuturor lucrărilor, atât în matca apei (albie) cât și în câmpul de lucru.

II. Depunerea proiectului general.

Proiectul general se va depune guvernului provincial competent (eventual comisiunii provinciale, § 23 al legii).

Guvernul provincial (comisiunea provincială), pentru fixarea propriei sale opinii, va îngriji ca să se discute acest proiect și mai cu seamă dacă acel proiect nu se va fi redactat de divisiunea silvico-technică a statului, pentru regularea apelor de munte, se va cere asupra lui părerea dirigintelui stațiunii respective, al acestei secțiuni (pentru Bohemia, Moravia, Silesia, Galiția și Bucovina în Teschen, iar pentru cele-alte țări în Villach), care se va depune

apoi ministerului de agricultură în scopul indicat de § 10 al legii.

III. Complectarea proiectului general pentru a-l expune în comună și executarea discuțiilor comisiunii.

În înțelesul § 11 al legii și în scopul ulterioarelor discuții legale, dupe ce de către ministerul de Agricultură, se va fi recunoscut utilitatea publică a lucrării și că proiectul în general este bun de executat, acest proiect se va complecta, cu planul de situațiune și cu anexarea celor-alte documente posterioare și astfel complectat se va depune autorității politice districtuale (eventual comisiunii districtuale § 23 al legii).

Complectarea se va face în modul următor:

1) Planul de situațiune, care se va redacta pe scara de 1:1000 pînă la cel mult 1:5000, va cuprinde întregul cîmp de lucru, încadrat cu o bandă violetă și dupe trebuință va cuprinde vecinătatea sa cea mai apropiată, cel puțin pînă la 200 metri.

În planul de situațiune, se vor indica secțiunile și parcelele cadastrului, cu numerele lor, apoi toate însemnările, cari se vor afla în cadastru, precum și complectările acestora, luate special pentru întreprindere, cu deosebire cele privitoare la cursul apelor, lacuri, eleștae, canale, lucrări de drenagiū, irigațiune, și de udare, ape stagnante, terenuri mlăștinoase, piețe de material, drumuri, poteci, căi, pășciuni și drumuri la pășciuni, surpături, prăpăstii, rîpe, grupe de stînci, precum și eventualele stabilimente industriale și comerciale, etc.

Terenul se va figura cu curbe de nivel, de culoare brună închisă, prevăzute cu cotele de înălțime, cari 'i aparțin; distanța verticală a curbilor de nivel, se va alege dupe configurațiunea dominantă a terenului, neputînd chiar la pantele cele mai repezi, a depăși limita de 20 metri, parcelele de pămînt și locurile de case, dupe starea aflată în timpul ridicării planului, se vor colora cu colori deschise, dupe normele prescrise pentru cadastru.

Canalurile de drainagiū, se vor indica dacă vor fi des-

chise cu o linie albastră; iar dacă sunt acoperite, se vor represinta cu o linie albastră și una paralelă roșie.

Parcelele de pământ propuse, pentru completă expropriare, în înțelesul primului al. § 4 al legii de la 30 Iunie 1884 (f. l. i. No. 117), se vor hașura cu linii pline, iar acele parcele de pământ, în privința cărora s'a propus o expropriatiune parțială sau numai o servitute, în înțelesul aliniatului al doilea de sub § 4 și a întâiului al. de sub § 6, se vor hașura cu linii întrerupte, colorate în carmin roșu.

(Va urma).

MEMORIU

Asupra vînatului animalelor stricătoare în România

Motivat de ordinul Onor. Inspecțiunii a II-a silvică cu No. 3631 din 7 Mai a. c., prin care se comunică că, onor. Minister de Domenii, văzînd extrema împușinare a vînatului util ca cerbul, căpriorul, etc. etc. din cauza înmulțirii fiarelor stricătoare și pagubile enorme, produse în vitele sătenilor, din întreaga țară, de către aceste animale, —aū dispus ca silvicultorii să ea urgente și energice măsuri, pentru urmărirea și stîrpirea lor—am crezut de cuviință a aduce modestele mele observații asupra acestui important articol al economiei pădurilor.

Vînatul se împarte în: *a) vînat util* adică, acele animale, cari dau avantaje omului și pădurei, cum este căprioara de exemplu, care pe lingă distracția ce procură, prin vînarea ei, dar este și un articol pecuniar important în venitul pădurilor, acolo unde creșterea ei este îngrijită, protecția asigurată, și *b) vînatul vătămător sau stricător*, după cum e în primul rang lupul, vulpea, mistrețul etc.

De și la noi s'a făcut o lege asupra poliției vînatului în anul 1891, publicată în Monitorul Oficial No. 170, din 2 Noembrie 1891;—iar regulamentul de aplicarea acestei legi s'a sancționat prin decretul Regal No. 198, din 23 Ianuarie 1892—totuși efectul acestei legi, și al ordinelor emise de onor. Minister de Domenii, privitoare la interzi-

cerea absolută a vânătorilor—au avut *urmări fatale* pentru vînatul util, care este aproape dispărut, grație interzicerii vînatului, aplicată cu cea mai mare rigurositate de personalul silvic.

Dacă ne reamintim de timpurile puțin depărtate, înainte de aplicarea legii poliției vînatului, cînd pădurile gemeau așa să zic de vînat, mai ales de căpriori, cînd la o singură bătaie apărea un cîrd întreg, iar astăzi la vînători de multe zile, abia apare una sau două căprioare, rămase ca prin minune de sub dinții lupilor, întrebîndu-ne: care poate fi cauza? Voi găsi răspunsul gata, la cel din urmă vînător, cit și la orîce *individ al pădurei*, fie pădurar sau șef, iată! Prin ordinele aspre, absolute și repetate ce s'au dat pentru prohibirea vânătorilor, chiar agenților silvici, s'a oprit cu desăvîrșire vînătoarea; se spera atunci în a vedea curînd fiind vînatul util prin pădurile statului mai ales, care sunt mai bine păzite ca cele particulare; în realitate însă, contrarul a avut loc, pentru că lupii ne mai fiind omoriți sau cel puțin urmăriți, genați în existența lor și ne-conținut hărțuiți, s'au înmulțit peste măsură stabilindu-și cartierele în localitățile bogate în vînatul util, pe care l'au decimat ne-încetat de atunci și pînă astăzi mai ales în erenele grele din 1892, 94 și 95.

Căprioarele avînd picioarele subțiri și bătoase, ascuțite la vîrf, cînd zăpada este mare și scorțoasă, ele se afundă la fie-ce pas, nu pot fugi, rănindu-se la fluerile picioarelor, pînă ce constrânse de durere și urmărite de lupi, riși și chiar vulpi, cad pradă lor.

Cit privește ce l'alt vînat util, ca găinușele de munte, potirnicile etc. ele s'au înpuținat cu desăvîrșire, *nu atât din cauza înmulțirii animalelor stricătoare*, ci din cauza lipsei de hrană pe timpul gerurilor mari și a enormei zăpezi din ultimii ani.

Animalele stricătoare, nu se impune a fi distruse numai din punct de vedere pentru protecția ce ne incumbă, a da vînatului util, ci și din cel al economiei generale.

Dacă vom studia în detalii, la fața locului, în fiecare comună din România, numărul vitelor domestice răpite de fiarele mari și mici, ne vom speria de paguba ce suferă mai ales locuitorii rurali,—calculînd pentru un an întreg—

vom atinge cifre care ne vor pune pe gînduri, cînd considerăm sărăcia acestei populații, care formează talpa țării.

Nu trebuie să scăpăm din vedere în același timp, enormele stricăciuni produse de porcii sălbateci — care înmulțindu-se colosal — bintue ca un flagel, peste nenorocitul sătean, răsturnându-l și nimicindu-l într'o seară, munca și speranța unui an întreg. Vedeam în multe localități, mai ales de munte, cum țaranul cu mic cu mare de la August pînă la Octombrie 'și părăsesc locuința în toată noaptea, spre a merge de pază lingă ogorul său, veghind ne-încetat; dar cu toate astea, cu toate focurile, împușcăturile și ciinil de streajă, etc., ei dau năvală peste oameni profitînd de întunericul nopței, le pustiesc recoltele, lăsîndu-i peritorii de foame—zeci de familii sînt în această categorie, în comuna Mănăstirea Cașin și Bogdana, districtul Bacău; finețele lor și ale Statului sînt răsturnate și brăzdate ca cu plugul, iar producția erbei, pe acele locuri, aproape nulă.

Fără a mă întinde, prea mult asupra pagubelor enorme ce suferă țara de la acești răi făcători, protejați oare cum pînă în prezent, prin aplicarea unor dispozițiuni funeste și fără a avea pretențiunea a face o inovațiune în această materie, după ce am arătat pe scurt relele ce decurg și cu ele împușinarea avuției naționale, voiu trece în fuga pentru a nu deveni oboșitor la mijloacele pe cari după o lungă experiență în străinătate, s'aû dovedit folositoare, reminînd la înalta apreciere a celor în drept.

Răul fiind întins și consecințele lui (devastatoare) dezastruase, se reclamă o acțiune energică, susținută de mijloacele necesare.

Practica aû dovedit în alte țări, că *întrebuințarea otrăvei* contra animalelor stricătoare, aû dat rezultate excelente, această măsură ne-ar duce de sigur la acelaș finit. Inșă, considerînd dificultatea aplicărei la noi, unde un mic număr din agenții silvici, sînt vînători și aû cunoștințe de localitățile, unde se țin acele animale stricătoare, de modul lor de traiu, de locurile unde trebuie a se așeza otrăvile etc. Considerînd și depărtarea localităților de reședința-lor,—de accidente pentru care îl face răspunzător și mai presus de toate, onor. Minister mărginindu-se în a da ordine și in-

strucții fără a da și mijloacele necesare, cred că rezultatele nu vor fi tocmai strălucitoare dacă nu nule. Cu toate acestea, se recomandă cu insistență încercările în regiunile unde sînt multe animale stricătoare, spre a se vedea efectul.

O măsură mai energetică ar fi înființarea unui serviciu special atașat la secția pădurilor (al lupăriei), care să se ocupe numai cu distrugerea acestor animale, astfel după cum s'aŭ practicat și se practică încă în Franța, Germania și alte state din occident.

Silvicultorul astăzi fiind prea ocupat și împovărat cu diferite lucrări, unele mai urgente și mai importante ca altele, n'are timpul necesar pentru urmărirea și nimicirea lor, afară de asta, neavînd pasiunea și cunoștințele numeroase practice ce se reclamă, nici odată n'ar fi în stare a realiza un adevărat folos.

Introducerea premiilor, astfel după cum se acordă în cele alte state din occident, sînt sigur că ar da un rezultat favorabil, iată după o statistică din Franța ce premii s'aŭ acordat, sau ce rezultate s'aŭ obținut :

In 1883	s'aŭ omorît	1316	lupî	pentru	suma	de	104,180	lei
< 1884	<	<	1035	<	<	<	<	81,180 <
< 1885	<	<	900	<	<	<	<	65,510 <
< 1886	<	<	760	<	<	<	<	57,120 >
< 1887	<	<	701	<	<	<	<	40,800 <

Administrația Domeniilor Coroanei aŭ luat deja măsură în această privință, oferind premii în bani, pentru distrugerea lupilor, rămîne ca statul, care este reprezentantul națiunii, să ea și el dispoziții neîntîrziate, pentru stîrpirea răului.

Pentru moment, ordinul sus citat este bine venit și destinat a da oare-care foloase, cu condițiune însă, ca să se dea și oare-care mijloace. Iată părerea noastră în această privință :

1) În prima linie, credem absolut necesar ca să se intervie imediat pentru ca autoritățile comunale să dea la dispoziția silvicultorilor oameni și trebuitori ca gonași și ca vinători, ori de câte ori se va simți nevoie și se va constata haite de lupi în localitate.

2) Să se oblige ca primăriile însăși, odată pe lună să facă vinătoare oficială sub observația silvicultorului, în păr-

țile cu animale stricătoare, chiar și pe acele moșii unde ar fi arendat vinatul, când arendașul refuză a face el însuși vinătoare.

c) Să se înființeze de o cam dată un premiu plătit în lemne uscate (taxa pentru un an scutită), vânătorilor celor mai buni, pentru a da concursul lor, ori de câte ori vor fi ceruți.

d) Să se pună la dispoziția silvicultorilor o cantitate de strichnină pentru încercări de otrăviri.

e) Fiind-că, locuitorii refuză de multe ori a eși la facerea vânătorilor oficiale, cu tot concursul autorității comunale, să li se dea o mică recompensă în lemne uscate (3 cară pe an), la un număr determinat de locuitori (20-30), carei vor fi datorii a merge când vor fi ceruți, pentru alungarea și uciderea animalelor stricătoare.

f) A se interveni imediat la locurile în drept, a se da ordine severe ca milițienii din comuna, în care urmează a se face vinătoria și la necesitate unde sunt pădurii întinse și locurile prea largi, a veni în ajutor și cei din comunele vecine, când vor fi ceruți.

g) În fine a se restitui sumele mici întrebuințate cu economie și probate cu acte justificative, numai pentru praful de pușcă și celelalte muniții necesare și indispensabile la vinătoare, aceste mici sume vor fi rambursate numai în cas când nu s'ar prinde nici un animal, care să echivaleze în valoare cu cheltuiala făcută.

h) A se ordona imediat și aceasta în toată țara, ca jandarmii rurali regionali, să adune în fie-care comună pe toți vânătorii cunoscuți buni și răi și să-i facă a semna un Proces-Verbal, prin care să le pună în vedere, că le este absolut interzis a mai braconă pe ori-ce teren și în ori-ce timp ar fi, constatat fiind că, spiritul de distrucție la țaran e mare; el nu păzește nici vrea să știe de epoca regenerațiunii etc. Primarii și jandarmii să aibă o riguroasă observațiune și să dea în judecată imediat pe contravenienții care stirpesc vinatul.

i) Să se impună garzilor rurali, de la fie-care comună sau secție, a observa și denunța imediat pe braconieri.

Ernest C. Gheorghiu
M-tirea Cașin

GESTIUNEA SILVICĂ

Din momentul înființării unui serviciu particular sau public, se naște de la sine stabilirea unei gestiuni, care să înlesnească și să accelereze mersul regulat al serviciului.

O gestiune bine ordonată, se impune cu a tît mai mult, cu cît acel serviciu are un caracter permanent și este compus dintr'un personal central și dintr'un personal esterior.

În serviciul silvic al statului, a cărui existență de funcționare se bazează numai pe dispozițiunile ministeriale, se dă naștere la diverse gestiuni, care variază din ocol în ocol, din regiune în regiune, — lucrînd fie-care ca triburi a parte, a.e. căror lipsuri sau complectări în ale gestiunii, fie-care le observă și le simte cu ocasiunea primirei spre conducerea verii uneia din acele divisiuni teritoriale silvice.

În rîvna ce avem cu toții a contribui la ridicarea activității serviciului silvic, neglijăm sau mai bine zis uităm să ne arangiam și să ordonăm gestionarea, care trebuie să fie uniformă în tot serviciul și să existe o înlanțuire de gestiune între serviciul silvic central și serviciul silvic esterior.

În coloanele acestei reviste și sub titlu «Gestiunea silvică», se va trata toate gestiunile ce se referă la exploatarea pădurilor, a desfacerei produselor accesorii, a pășunatului în pădurile de munte și de podgorie, a vînatului, a plantațiilor, a corespondențelor silvice etc., etc, arătînd ce există în alte țări vechi în administrarea pădurilor, ce există la noi în țară făcute din inițiativa șefilor de ocoale și șefilor de regiuni și *ce ne lipsește*.

Revista aparținînd tuturor care contribuie prin obolul lor la existența ei, se vor primi ca bune toate propunerile ce se vor face de susținătorii ei, care fiind aduse la cunoștința tuturor prin publicare în coloanele acestei reviste este natural că din discuțiunile să iasă lumina, dacă nu *mult*, cel puțin *ceva*, necesar pentru stabilirea gestiunii silvice, pe care fie-care din noi o dorește, spre a ști ce să facem și cum să întrebuițăm timpul cu folos pentru exercitarea serviciului ce ni s'a încredințat.

Facem dar un apel călduros la toți d-nii silvicultori și în special la regiunile silvice, spre a ne arăta dispozițiunile ce au luat pentru administrarea ocólelor, a regiunilor, — spre a ne denunța tot ce cred că este necesar pentru regulamentul exploatării pădurilor, a delictelor silvice, a desfacerei produselor accesorii, etc., etc.,—spre a ne transmite ori-ce regulamente, instrucțiuni ce există în serviciul pădurilor din alte țări, ca apoi prin publicare să se aducă la cunoștința tuturor și deci să ne îmbogățim cunoștințele spre binele serviciului silvic.

De și n'ar fi locul ca în coloanele acestei reviste să se trateze asemenea importante chestiuni, dar noi silvicultorii, ne avînd alt organ de publicitate, recurgem la această revistă, care fiind plătită din banii noștri suntem în drept a cere ca să ne dea ospitalitate, spre a arăta ce există la noi în țară, făcute din inițiativa agenților, despre care nu toți avem cunoștință, — ce există în alte țări, — ce vrem și ce ne trebuie numai și numai pentru serviciul silvic.

Stabilirea programei de lucrări în regiunea V silvică.

Spre a aduce la cunoștința camarazilor silvicultori, modul cum se stabilește programa de lucrări din regiunea V-a silvică, cu reședința în Pitești, condusă de d. Inspector silvic N. G. Popovici, transmit aici mai jos copie după chestionarul ocolului.

CESTIONARUL OCOLULUI 1)

I. Rotunzirea ocolului și numirea lui.

1. Care este numele și suprafața pădurei ce se poate alipi la ocol, precum și de care comună, plasă și județ depinde?

2. Care este numele și suprafața pădurei ce poate trece de la ocol, precum și de care comună, plasă și județ depinde?

1) Chestionarul este litografiat și are dimensiunile hârtiei de scris obicinuită. Întrebările sunt făcute în stînga hârtiei, iar răspunsurile se trec în dreapta hârtiei, pentru care se lasă $\frac{1}{4}$ din fața hârtiei liberă, spre a specifica detaliat ce se propune a se executa.

3. Care sunt numele definitive și suprafețele pădurilor, aranjate pe ordine alfabetică ce constituie ocolul proiectat, precum și de care comună, plasă și județ depind ?

4. A se forma cu titularul ocolului, ștatul definitiv al pădurarilor. A se trece în el numele definitiv al pădurarilor cît și numărul fix al pădurarilor ce va necesita paza pădurilor aranjați pe clase așa că totalul soldei să fie în acord cu cea prevădută în buget, și cu acelor reduși ca de prisoși.

5. A se determina numele ce trebuie de dat ocolului cit și a se defige reședința.

II. Stabilirea programei lucrărilor de punere în exploatare, de ridicări în planuri și amenajări.

1. A se arăta pădurile la care urmează a se face recepții parțiale ale parchetelor exploatate.

2. A se arăta pădurile la care urmează a se face remesurări generale, precum și a se menționa dacă antreprenorul s'a conformat condițiilor speciale, ca faceri de șanțuri, movilli, etc., etc.

3. A se arăta pădurile al căror period expiră și pentru care urmează a se face lucrări de continuarea exploatării. A se discuta dacă urmează a se mai continua cu exploatarea.

A se arăta pădurile pentru care sunt făcute lucrările, însă care nu s'a vîndut, fie că nu sunt scoase în licitație, fie din lipsă de amatori, și pentru care urmează a se revisui lucrările.

5. A se arăta pădurile la care urmează a se face lucrări din oficiu, pentru punerea în exploatare.

6. A se arăta pădurile la care urmează a se aplica amenajamentul, fiind decretate, și de cine urmează a se face aceasta.

7. A se arăta pădurile care urmează a se ridica în plan spre amenajare.

Diverse. — Se va stabili în dreptul aliniatelor arătate mai sus, dacă lucrările urmează a se face complet de șeful de ocol și a se înainta direct Inspecției, — dacă urmează a se face de șeful de ocol și a se stabili de sub-inspectorii numai regimul exploatării — ori dacă urmează a se face de amîndouă agenții în acelaș timp și a se înainta lucrările de sub-inspectorul silvic.

III. Desfacerea produselor accesorii lemnoase.

1. A se inventaria fie-care canton din fie-care pădure, prin pădurări cel mult pînă la 1 Iulie a. c., și a se arăta cantitatea pentru:

- a) Uscăturile mărunte de pe jos ;
- b) Uscăturile mărunte dimpicioare;
- c) Arbori uscați căduți;
- d) Arbori uscați în picioare;
- e) Arbori cu totul în depericiune;
- f) Operațiuni culturale, curățituri și rărituri.

Pentru fie-care pădure, șeful ocolului, va înainta inspecției raport aparte și cel mult pînă la 15 Iulie a. c., tablou de produsele arătate mai sus existente pe cantoane. Și va propune modul extracțiunii, (dijmă cu locuitorii, jugăritu, învoeli anuale, prin vîndare în loturi, vîndare pe produse fasonate, învoeli cu locuitorii în muncă și bani, vîndarea în defaliu pe arbori numerotați și marcați anterior), fasonării și vîndării lor.

Diverse. — Dacă în pădure sau cantonul pădurii ar exista un număr mai însemnat de arbori deperisanți de valoare sau rezerve din parchetele exploatare a căror extracțiune se impune din punctul de vedere cultural, atunci se vor întocmi lucrări pentru un număr mare de ani, dînd naștere la o exploatare regulată și cu studii complete.

IV. Desfacerea locurilor goale coprinse în perimetrul pădurilor sau afectate domeniului silvic.

1. A se arăta numirea pădurei, a trupurilor de pădure în cari se găsesc locurile de finețe și de arătură, discutîndu-se modul desfacerei lor în total la o singură persoană pe păduri sau parțial la mai multe persoane sau în dijmă.

2. A se arăta numirea locurilor de pășiune, a poenilor exterioare, tuferisuri, isolate, zăvoae sau trupuri mici fără importanță, care cu timpul urmează a se desființa ca neputîndu-se alipi la pădurile importante, cari se pot pășiuna, cînd se va indica numărul vitelor ce pot fi introduse, prețul pe vită și durata pășiunării.

V. Studiul vîndării trupurilor mici.

1. A se arăta numirea pădurilor de mică suprafață, isolate între proprietăți particulare a căror existență nu presintă nici o utilitate și cari nu pot fi mărite prin rezervare de teren spre a se împăduri sau cari nu pot fi alipite la alte trupuri mai mari de păduri.

2. A se arăta bunurile mici domeniiale, locuri înfundate în delimitări, proprietăți particulare, etc., etc., afară de acelea a căror menținere ar fi necesarie serviciului silvic.

VI. Desființarea servituțiilor.

1. A se arăta pentru fie-care pădure dacă ,are servituții ca drumuri, livezi cu pruni, vii, care'i natura lor, ce suprafață au și cum se pot desființa.

VII. Fixarea perimetrului pădurilor.

1). A se arăta la cari păduri urmează a se afecta domeniul agricol pentru împăduriri, în asemenea cas propunerile vor fi însoțite :

a). De un memoriu în care se va arăta importanța măririi domeniului forestier din punctul de vedere al "satisfacerii necesității viitorului și pentru menținerea climatului localității etc.

b) De un plan ori de o schiță de plan din ochi, în care se va arăta situația pădurei, situația terenului ce urmează a se afecta împădurirea etc. etc.

Acest chestionar s'a dresat în trei exemplare din care unul s'a luat de titularul ocolului spre executare, altul s'a luat de sub-inspectorul respectiv, spre executare și observarea executării la timp a celor coprinse în exterior, iar cel-alt se va conserva la partida ocolului în biroul inspecției, spre urmărirea lucrărilor ce se cer de la agenții semnați mai jos.

Cu această ocazie se recomandă d-lui, sub-inspector silvic că este responsabil de bunul mers și de executarea la timp a celor specificate mai sus.

Pentru care dar, va controla des ocoalele și va ajuta persona în lucrări și dacă șeful de ocol nu va răspunde cerințelor serviciului prin raport detaliat va propune mijloacele de corecțiune.

Prin referate lunare va arăta pentru fie-care ocol situația lucrărilor efectuate și a celor ce sunt a se efectua.

Dacă vre-un șef de ocol va cere concediu, nu i se va aproba ori cari ar fi motivele, pînă ce sub-inspectorul respectiv nu va stabili dacă este sau nu avantajos a se lua în seamă cererea șefului de ocol și aceasta spre a nu suferi serviciul.

Lucrările de remăsurarea generală a parchetelor exploatate și cele de punere în exploatarea a pădurilor de ori-ce natură ar fi ca pe număr de arbori, pe suprafețe nu și garantate, trebuiesc verificate, întocmite definitiv și înaintate inspecției cel mult pînă la 1 Iulie a. c.

Concediul ori-care ar fi natura lui nu se aprobă sub-inspectorului respectiv, dacă nu se va descărca complet de însărcinarea ce i s'a dat.

Lucrările cari necesită studii pentru ridicarea în planuri și amenajări, scoateri în vîndare de bunuri mici, perimetrări definitive prevădute la punctele No. arătate mai sus, trebuiesc veri-

ficat și înaintate inspecției cel mult pînă la 1 Octombrie al fiecărui an.

Lucrările arătate mai sus, se pot întocmi de șeful de ocol sau sub-inspectorul respectiv după prealabila înțelegere.

Pe măsura sosirii hîrtilor de la ocoale și de la sub-inspectorul respectiv, șeful cancelariei, ori sub-inspectorul de serviciu, le va scădea din partida programei ocolului, urmărind restul.

Inspector silvic,
Sub-Inspector silvic,
Șeful ocolului,

Făcut la luna 189 . .

Răspunsurile cestionarului se întocmesc după multă discuțiune de sub-inspectorul silvic cu fie care șef de ocol și după ce a fost revăzut și aprobat de șeful regiunii, rămâne definitiv.

Pentru ca șefii de ocoale să poată executa cele propuse în programul cestionariu, în care cas le trebuiesc timp liber, să suspendă de la 1 Aprilie pînă la 1 Septembrie, desfacerea produselor accesorii și ori-ce corespondență ne-urgentă. După 1 Ianuarie al fie-cărui an, se verifică cestionarele ocoalelor de șeful regiunii cu sub-inspectorii respectivi, se face situația lucrărilor executate și ne-executate și se desvoltă de cei în drept motivele de întârziare în executarea lucrărilor propuse.

Dispozițiunea luată de Inspecțiune este venită la timp, când se știe că sub-inspectorul silvic, ne-având cancelarie ei sunt agenții de îndrumare la lucru a șefilor de ocoale și de ajutorare la lucru a celor rămași în întârziere. Prin stabilirea programei de lucrări de la începutul campaniei de lucru, fie-care agent știe ce să facă și agenții superiori de control și de execuție, apreciază dacă există ordine și activitate în ocoale și în inspecțiune sau cu un cuvânt, dacă personalul Inspecțiunii este la înălțimea misiunii lui.

B. N. Pretorian,
Sub-inspector silvic.

Budgetul administrației silvice din Prusia pe anul 1898—99

(Din foaia Centrală silvică pe luna Martie 1898, fila 139).

Situația financiară a Prusiei este destul de înfloritoare. Veniturile administrațiilor, care produc, cresc în mod constant și nu sunt între cele din urmă acele ale administrației silvice, uimă veniturile provenite din administrația domeniilor, scad tot mereu de mai mulți ani.

Veniturile din administrația silvică, se urcă pe anul 1898—99, la suma de 67 228.300 mărci, cheltuețele la suma de 40.444.320 mărci, așa că, sporul este de 26.783.980 mărci. Pe numitul an, veniturile de la 1 ha, suprafață acoperită cu păduri sunt de 25.16 mărci, iar cheltuețele de 14.39 mărci, deci sporul de 10.77 mărci.

Suprafața pădurilor Statului din Prusia este de 2.783.620 h. a, și adică:

a) Numai păduri curate:

Teren destinat pentru creșterea lemnelor . . . 2.495.856 h.a.

Teren nesusceptibil de împăduriri 286.255 >

Între aceste terenuri sunt ca improductive

drumuri, bălți, etc. 110.891 >

b) Păduri comune (neșite din indivisiune):

Teren destinat pentru creșterea lemnelor . . . 1.517 >

Teren care nu este destinat pentru creșterea lemnelor 12 >

Între aceste terenuri, este ca improductiv

drumuri, bălți, etc. 1 >

Producțiunea în natură din materialurile lemnaose exploatare atinge:

a) din materialuri, cari se pot verifica . . . 6.401.149 m³

b) din materialuri cari nu se pot verifica . . . 2.067.443 m³

In total 8.468.592. m³

Veniturile se compun în următorul mod:

1. Din lemne, pe anul pădurăresc 1 Octombrie 1897—98 61.500.000 mărci

2. Din venituri accesorii 4.250.000 >

3. De la vânat 350.000 >

4. Din exploatarea turbei 265.000 >

5. Din plutărie 7.700 >

6. Din desfacerea fînețelor artificiale . . .	71.000
7. De la ferestraele pentru fasonarea materialurilor	115.000
8. De la pepinierele măi mari	9.000
9. De la parcul cu animale de la Cleve și lemn de stejar din Arnsberg	19.600
10. Diverse alte venituri	584.245
11. Inapoiarea avansurilor date subinspectorilor, șefilor de ocole, brigadierilor și pădurarilor, cu ocazia instalării lor în gospodărie .	40.000
13. De la academia silvică din Ebersvald .	11.709
13. De la academia silvică din Münden . .	5.005
Total . . .	<u>67.228.500</u>

Cheltueele se compun din :

A) Cheltueli permanente :

1. Cheltueele de administrație și de exploatare	34.521.250
2. Pentru scopuri științifice silvice și pentru învățatură	221.570
3. Cheltueli în genere	3.688.500

B) Cheltueală odată pentru tot-d'a-una și extraordinare	2.013.000
---	-----------

Total . . . 40.444.320

Numărul agenților silvici este : 34 maestri silvici superiori și 90 consilieri guverniali și silvici cu 4200 pînă la 7200 mărci leafă, cu un spor de bani fixat prin lege pentru locuință de 360 pînă la 660 mărci ; maestri silvici superiori primesc afară de acesta un adaos pentru conducere pînă la 900 mărci ; pentru acoperirea cheltuelelor de voiage primesc maistri silvici superiori și consilieri silvici despăgubiri de cheltueli, de transport pînă la 2900 mărci ; 720 silvicultori superiori cu 2700 pînă la 5700 mărci, locuință gratuită și material gratuit pentru foc, care se calculează cu 150 mărci la regularea drepturilor de pensie ; 119 încasatori silvici pentru încasări cu 1800 pînă la 4200 mărci ; 176 șefi de ocoale cu 1200 pînă la 1800 mărci și cu un adaos pînă la 450 mărci ; 5461 brigadierii cu 1200 pînă la 1600 mărci ; șefi de ocoale și brigadierii primesc afară de aceasta locuință gratuită și material gratuit pentru foc, care se calculează cu 75 mărci la regularea drepturilor de pensie ;

338 guardieni silvicî, din care 261 ocupați în permanență cu 400 pînă la 800 mărci și 77 ocupați temporar cu 36 pînă la 350 mărci, afară de aceasta material lemnos pentru foc și în parte locuința liberă; 2 agenți administrativi de la administrațiunile pentru venituri accesorii cu 1500, pînă la 3500 mărci; 21 maestri pentru exploatarea turbei, cultura fînețelor, drumuri, plutărit etc. precum și 2 brigadierî silvicî pentru parcurile cu animale selbatice cu 100 pînă la 1500 mărci; 22 supraveghiațori pentru exploatarea turbei, pentru cultura fînețelor etc. și unul pentru material lemnos din care 12 cu leafa întregă de 400 pînă la 800 mărci și 11 ocupați temporar cu 36 pînă la 350 mărci; afară de aceasta cei 2 agenți administrativi de la administrațiunile pentru accesorii primesc locuință gratuită și material lemnos pentru foc calculîndu-se valoarea materialului lemnos pentru foc cu 105 mărci la regularea anilor de pensie, maestri ca brigadierî și supraveghietori ca gardieni silvicî.

Locuințe pentru agenți silvicî sunt 663 pentru silvicultorii superiori, lipsesc decî 57, pentru brigadierî de ocoale și pentru brigadierî 3357, lipsesc decî încă 280.

La cheltueele odată pentru tot-d'auna și la cheltueele extra-ordinare sunt prevăzuți 1.100.000 mărci pentru cumpărarea de terenuri spre a fi populate cu păduri, 200.000 mărci pentru construirea și participarea la construcțiuni de căi ferate mici, precum și la subvenționarea lor, pentru cazurile dacă acele căi ferate sunt folositoare administrațiunei pădurilor, 50,000 mărci pentru încercări a construi case forestiere pentru lucrători, 13,000 mărci pentru construirea de stațiuni meteorologice.

Încercările cu construirea caselor forestiere pentru lucrători, cari s'aũ mărginit numai asupra provinciilor din Prusia de est și de vest, se vor face acuma și în provincia Pomerania.

Locatarii acestor case forestiere, vor plăti o chirie corespunzătoare cu împrejurările.

Fondul pentru instalarea stațiunilor meteorologice, pentru explorarea influenței climatice a pădurei, va servi pentru înființarea din nou de 6 stațiuni pentru observarea temperaturii și umidității aerului, în raionul unui complex mai mare de pădure populată cu foioase și pentru înființarea

din nou de stațiuni pluviometrice, adică pentru observarea ploilor căzute în raionul a 6 diferite porțiuni de pădure.

Contribuțiuni pentru asigurarea legală în contra boalelor lucrătorilor, precum și cheltuelile basate pe legile pentru asigurarea contra accidentelor, precum și rentele ascendentei, cheltuelile pentru însănătoșire și banii pentru moarte în baza legii pentru asigurarea contra accidentelor și cheltuelile basate pe legea pentru asigurarea invalidității și a etății s'a fixat la suma de 478.000 mărci avându-se în vedere trebuințele mai mari ivite în ultimii ani.

Din bugetul administrațiunii agricole, inclusiv administrațiunii centrale a ministerului pentru agricultură, domeniilor și pădurilor, menționăm următoarele: funcționarii ministerului primesc următoarele lefuri: ministru 36 000 mărci și locuință gratuită, 1 sub-secretar de stat 18.000 mărci, 2 directori câte 15.000 mărci, 1 maestru superior al țării pentru grajduri 15.000 mărci, 24 consilieri referenți 7.500 pînă la 11.000, mărci; 1 consilier guvernial și silvic pentru amenajamentele pădurilor 4.200 pînă la 7.200 mărci precum și o diurnă de 1.200 mărci, care nu se calculează la pensie, 1 consilier guvernial și pentru clădiri (arhitect) ca ajutor permanent pentru lucrări tehnice și un lucrător ajutor silvico-tehnic cu 4200 pînă la 7200 mărci cel din urmă și o diurnă de 1200 mărci, care nu se calculează la pensie, 1 lucrător ajutor tehnic în agricultură cu 6600 mărci.

Pentru încurajarea pescuitului s'a prevăzut în buget 112.000 mărci; pentru executarea legii relative la pădurile supuse regimului silvic și societățile forestiere, precum pentru încurajarea culturii de pădure și de finete 150.000 mărci.

Maî departe s'a prevăzut pentru încurajarea agriculturii și silviculturii în ținutul Eisel 200.000 mărci, precum și pentru încurajarea agriculturii și silviculturii în provinciile estice 740.000 mărci și pentru provinciile vestice (cu excludere ținutul Eisel) 200.000 mărci.

Administrațiunile județene și comunale s'a hotărît a fi dispuse să procedeze în de comun acord cu guvernul țării și a pus la dispoziție din partea lor mijloacele extra-ordinare corespunzătoare, pentru ridicarea ținuturilor, care au rămas înapoi în privința gospodăriei.

Pentru înființarea de *locuri agricole*, cu suprafețe mij-

locii și mică pe terenurile statului s'a prevăzut suma de 12.000 mărci. Supraveghierea terenurilor mocirloase ale Statului alese pentru colonizare, care au fost executate cu ajutorul mijloacelor extraordinare puse la dispoziție în anii 1892 și 1893, va fi confirmată și în viitor. Se vor executa lucrări mari de drenage și de întărire, pentru ca să se mărească colonizările noi și cele vechi să se întrețină. Afară de aceasta, se vor organiza și vinde terenuri de ale Statului, ca bunuri cu venituri anuale fixe, precum și se vor lua măsuri pentru instalarea de lucrători permanenți prin păduri.

Pentru încercări de a determina și executa măsurile potrivite, pentru reținerea apei și a pietrișului în pâriele de munte, s'au prevăzut pentru prima oară suma de 100,000 mărci.

Deja de mai mulți ani s'a discutat întrebarea, dacă nu se poate diminua reîntoarcerea pagubelor prin inundații, luându-se măsuri potrivite spre a se reține apele în matca pîraelor de munte. Intre altele Senatul imperial a rugat în anul 1891 guvernul, se facă propuneri camerei țarei prin care se vor putea elimina stricăciunile produse prin torente și se vor preîntîmpina nașterea lor. Comitetul pentru cercetarea inundațiilor, s'au ocupat cu această întrebare. Pentru a stabili, cum și cu ce succese vor trebui executate măsurile necesare, în acel scop se vor face încercări în unele basenuri mai caracteristice.

UTILISAREA FAINEI DE FERESTRĂU

(Rumegături)

Deja din anul 1895 se prepara în Berlin, din făină de fereastrău pâine de lemn, care servește ca nutriment pentru vite și a dobîndit mulțumirea cumpărătorilor: fabrica respectivă însă nu a fost în stare, a exista, din cauză, că nu putea afla, de cât numai cu prețuri ridicate, făina necesară de fereastrău. Facultatea, de a fi utilizată făina de fereastrău ca piine de lemn, pentru nutrimentul vitelor, e constatăată nu numai prin fabrica numită, ci și prin încercări anterioare. Această facultate rezultă și din modul de fabricare

și din circumstanța, că animalele din regiunile polare, cât și cele de la noi, obicinuesc în timpul de iarnă grea, a se nutri din crengile și scoarța arborilor. Piinea de lemn se prepară în modul următor: Două părți de făină de ferestruș se tratează cu acid clorhidric și se amestecă cu o parte de țărițe. Combinația aceasta, după ce dospește, se reface în formă de cărămidă și se pune în un cuptoriu. Această piine de lemn se dă vitelor uscată sau muiată în apă, și e un eminent surrogat pentru fin sau paie. Lemnul, care conține mult tanin, cum d. e. stejarul și nukul, nu sînt tocmai recomandabile pentru fabricarea piinei de lemn; mai bună e făina de fag și de conifere. Piinea de lemn fabricată din fag conține 6,30 % albumine, 47,50 % materii estrase neazotate, 2,57 % gliceride și 30,33 % fibre lemnoase. De oare-ce alte stabilimente nu sînt necesare, e de sfătuit ca proprietarii ferestrușelor, cari dispun de abundantă făină de făină de ferestruș, se încerce odată și cu fabricarea piinei de lemn, cu atîta mai mult, de oare ce din unele scrieri mai vechi își pot lua informațiunile necesare.

Estragem această notiță din foaia «Anzeiger für die Holzindustrie» din München, nu pentru a face propagandă pentru această fabricațiune și la noi, unde furagele sînt abundente, ci numai din interesul, care-l avem pentru progresele, ce se realizează în străinătate pe terenul utilizării lemnului.

Olimpiu Boiul.

Sivicultor «Domeniul Coroanei».

COMUNICARI ȘI FAPTE DIVERSE

Silvicultura Bulgariei, pare să fie într'o stare deplorabilă. Pădurile virgine, care acoper munții nu pot fi exploatare, de oare-ce lipsesc drumurile necesare și de aceia putrezesc acolo cantități mari de lemne.

Cu toate că țara are aproape vr'o 3 milioane hectare de pădure, totuși se importă anual pentru vr'o 5 milioane franci material lemne de construcție.

Abia în timpul din urmă se gîndește guvernul la organizarea

Administrației silvice; paza pădurei s'a îndreptat, s'a constituit o comisiune de amenajament, se are de gând a se înființa școli de silvicultură, se adună material pentru descrierea pădurilor (statistică).

În pădurile Bulgariei se găsește aceleași specii de arbori ca și în Austro-Ungaria cu excepție de larice (melez) și *Pinus austriaca*. În general se găsește mai cu seamă stejarul și fagul.

Obiectele și împletiturii de lemn s'a introdus în 1894 pentru suma de 5.244.000 franci. în 1895 pentru 4.248.000 franci. Din aceste din Austro-Ungaria pentru 3.089.000 de franci.

Lemne de lucru și de construcție s'a introdus pentru 3.110.000 franci, din care din Austro-Ungaria pentru 2.454.000 franci, din România pentru 402.000 franci din Serbia-pentru 116.000 franci, din Turcia pentru 70.000 franci.

Afară de acestea sosesc din Austro-Ungaria cantități mari de butoaie, bastoane, parchete, tocuri de uși și ferestre; lemne de foc s'a introdus în 1895 din străinătate pentru 42.000 franci, și adică mai ales din Serbia și România.

* * *

În foaia Centrală silvică pe luna Iulie 1898 citim următoarele: «Un brad nou rusesc» Domnul Fedcenco descrie în «foaia pentru botanică» un brad nou, care se numește *Abies Semenovii* și se găsește în Talos-Alauta (Asia Centrală). El se apropie de *A. sibirica*, care se află în ținutul Altei, se poate însă asemăna și cu *A. Veitschi*, cel japonez.

Aceasta este a nouă specie de brad, care s'a descoperit în vastul imperiu rusesc.

Acele lui sunt verzi deschise, cam de 40 m.m. lungi, și dosul lor, sunt parcurse de două linii albicioase.

Alte date mai detaliate lipsesc de-o-camdată.

Cu această ocazie, voim să menționăm și de *A. sibirica*, care s'a introdus în Europa în 1820 și care se găsește nu arare-orî în parcurile Germaniei de Nord.

Acesta este un arbore de 30-40 m. înălțime, avînd o coroană înaltă în formă de piramidă. Trunchiul lui este acoperit cu o coajă netedă, neagră-grie. Crăcile sunt așezate în formă de verticile (jèt d'une année), cele mai de jos suspendate, cele mijlocii horizontale. Mugurii sunt acoperiți cu rășină, foile moi, 12-27 mm. lung. 1¼ mm. late, pe fața de sus strălucesc verde închis, pe fața de jos ornate cu două linii albe palide. Fructele sunt așezate în mod ver-

tical, lungărețe, în formă cilindrică, 6-8 c.m. lungi, 3 c.m. late, de o culoare purpurie, coapte cafenii, din care se scurge multă rășină.

Intrebuințarea electricității la vânătoare. Electricitatea se poate actualmente întrebuința și la vânătoare. La ultimele vânători de cocoși sălbaticii întreprinse de împăratul Germaniei s'au întrebuințat eclerori, cărora le-au servit de izvor de electricitate bobine-transportabile.

Manipulația este în acel caz de tot simplă.

Doi brigadierii silvicii duceau bobinele care erau fixate în cutii de forma ranișilor, și produceau schimbarea intensității luminei pentru diferite scopuri prin regulatoare. Aparatele au funcționat spre deplină mulțumire.

Din foaia Central. silvică pe Maiu 1898.

Administrația bunurilor familiei imperiale din Rusia. În Rusia, după cum aflăm din «Lesnoj journal» în ziua de 5 Aprilie 1897, administrația bunurilor familiei imperiale, a serbat existența ei de 100 ani.

Prin ucasul din 5 Aprilie 1797, împăratul Pavel a pus basă acesteia fixând un număr mare de sate țărănești, cu cimpurile lor și cu suprafețe mari de păduri (2.157.000 Desiatine ¹⁾) pentru întreținerea familiei imperiale. Acele păduri însă au rămas supuse, ca toate pădurile d'atunci, cu excluderea pădurilor boerești, colegiului Administrației și mai târziu ministerului de finanțe.

Numai pădurile bunurilor, care au fost cîștigate prin cumpărături de familia imperială și aceea a mamei ducese Caterina Paulovna în total aproape 400.000 desiatine, aveau propria lor administrație.

Abia la anul 1834 toate pădurile familiei imperiale, trecură la acea administrație.

Trecerea a produs mult lucru și s'a terminat abia la 1861 la Archangel și Vologda.

La început pădurile serveau numai pentru satisfacerea trebuințelor țărănești, parte fără plată, parte în schimbul unei taxe mici. Abia după cinci zeci ani a început vânzarea liberă.

Paza pădurii se exercita de țărani robi, delimitarea parchezilor și lucrările tehnice se făceau prin inginerii civili.

Desrobirea din anul 1863 reclamă o nouă organizație. Obl-

¹⁾ Desiatina este egală cu 1 h. a. 0925 m. p.

gașiunea țăranilor la serviciul pentru paza pădurei încetă și trebui să se angajeze oameni liberi, pentru acest scop.

Pe de altă parte se stinse obligațiunea pentru liberarea de lemne în mod gratuit, vinzarea liberă se ridică.

Apoi se începu amenajarea, care se făcu sub conducerea membrilor din corpul silvic și fură instalați (angajați) doi agenți silvici tehnici și cu excluderea guvernamentelor Archangel și Vologda, unde se făcea vinzarea numai de lemne gróse, se introduseră tăeri rase și vinzare publică pe suprafețe, prin oferte mai mari. — Ocoalele se împărțiră după modelul de la pădurile Statului în Cantoane și pentru cari se instalară păzitori (pădurari) ce locuiau parte în sate, parte în locuințe de serviciu, care erau situate în interiorul ocoalelor silvice; mai multe cantoane formaú un grup sub un supraveghetor (brigadier silvic).

Între anii 1870 și 1880, serviciul de amenajare se organiză mai bine. La fie-care «Contor» se instalează un agent silvic tehnic.

Acolo unde nu se obțineau rezultate mulțumitoare cu vinzarea lemnului din picioare se începu a se exploata materialul lemnos pe socoteala administrației. Apoi se introduseră parchete de suprafețe mai mici.

În anii din urmă mai ales să făcură progrese incontestabile

În cele 3 puncte principale ale administrației — în pădurile de Nerd, în pădurile de la Iura și în cele din Bialaviaci — exploatarea pe socoteala administrației au devenit de regulă, ba s'a făcut și un pas mai înainte, clădindu-se acolo ferestre proprii și se aranjă în Archangel și Cronstad agenți comerciali pentru exportul lemnului.

«Contórele» s'au transformat în ocoale silvice și agenților locali li s'au acordat puteri mai mari.

Amenajamentele și întocmirea planurilor de exploatare snt deja în mânele agenților silvici tehnici; în 1893 s'a publicat o instrucțiune pentru taxare (estimare), basată pe amenajarea prin compartimente.

La repopularea stepelor (baraganelor) din Samara și Astrachan s'a procedat cu multă atențiune.

În 14 locuri diferite se repopulează anual în total mai mult ca 1000 desiatini, după procedeul administrației silvice superioare din Don.

La începutul anului 1896 întreg domeniul proprietăților familiei imperiale se compunea din 7.829.320 Desietini, din care

5.651.397 Desietinî pădure; afară de aceasta mai stătură sub administrația aceasta 124.137 Desietinî proprietății imperiale cu 83.898 Desietinî pădure.

S'a format 12 ocoale silvice pentru administrație.

Șease vii în Crimeea și în Caucaasia și moșia Ciaeva formată din plantațiile de ceai stați direct sub administrația centrală. Pentru 75,6 0/0 din suprafața acoperită cu pădure, există planuri de exploatare. Numărul păzitorilor (pădurarilor) a fost de 3519 sub 493 supraveghietori (brigadierii silvici).

Cantoanele din Nord au în medie o suprafață de 4400 Desietinî, cu o cheltuială de 2,6 copeici pro Desietină, în mijlocul țării și la Sud 830 Desietine cu o cheltuială de 16,1 cepeici pro Desietină.

S'a vîndut în anul 1895: 765.000 ațe (brasse) cubice (7.420.000 m³); pro Desietină la Nord circa 9 ațe cubice (0,23 m³ pro hectar); la Sud și în guvernămintele medii 66 ațe cubice (brasse) 1,71 m³ pro hectar), 9 0/0 din acest volum s'a exploatat pe soco teala administrației și s'a transportat ca scânduri în străinătate sau la piețele de lângă Volga.

Venitul total pentru material lemnos a fost în 1895 4.150.000 ruble

Din veniturii accesoriu. 310.000 »

Total. . . 4 460.000 »

(Cheltuelile nu s'a comunicat).

Sau repopulat, mai ales prin plantații 600 Desietine; afară de aceasta s'a repopulat pînă la începutul 1896 Desietine 2516

În ziua serbării jubileului — după cum am arătat, la 5 (17) Aprilie 1897 — s'au serbat în biserica administrației centrale din Petersburg un Te Deum, la care a luat parte funcționarii în cap cu ministrul Voronțov-Dașcov și un număr mare de persoane sus puse. După serviciul divin au apărut în biserică M. S. cu familia și cu suita, Mitropolitul Paladius a zis rugăciunea. Protodiaconul a cuvîntat în onóra memoriei împăratului Pavel și pentru administrația îndelungată.

După serviciul divin, M. S. s'a dus cu suita în salonul de alăturare, unde fură prezentați funcționarii superiori, apoi ocupară loc pe estradă ilustrele persoane, care sta gata, aranjată în acest scop; șeful administrației principele Viasemschi citi un memoriu asupra activității celei din urmă și graful Voronțov-Dașcov un ordin imperial de recunoștință (de laudă).

După ce au plecat ilustrele persoane s'a citit adresele de felicitare sosite și mulțumirea principelui Viasemschi către deputație, care a prezentat'o.

S'a servit șampanie, ministrul casei imperiale (graful Voronțov-Doșcov), a ridicat un toast pentru sănătatea împăratului, la care s'a răspuns cu un «ura». Apoi sa'utară funcționarii diferitelor arondismente administrative, pe șeful lor (principele Viasemschi), funcționarii administrației centrale, 'i-au dat una iconă sfântă (sacră) și funcționarii superiori un album cu fotografiile lui.

În memoria acestei serbări s'a bătut o medaliă care se poartă pe piept, una cruce a ordinului Maltesian din email alb (împăratul Pavel a fost comandorul ordinului Maltesian) cu inițialele împăratului Pavel și ale actualului împărat, domnitorii pe câmp verde — funcționarii au fondat două burse, una pentru universitate și alta pentru institutul forestier din Petersburg.

O invențiune românească.—Allăm cu plăcere că confratele nostru d. George Sârbu silvicultor i. r. la direcțiunea fondurilor gr. or. din Bucovina a inventat un aparat unic în felul său, prin care se înlesnesc în mod foarte avantajos măsurarea copacilor. Noul aparat «compasul forestier de înregistrare» imprimă pe o fașă de hârtie, care e introdusă în aparat, diametrul, calitatea, soiul lemnului și lungimea copacului, respective a butucului, așa în cit modul de până acum de manipulare se simplifică într'atâta, încît a doua persoană, care până acum era ocupată cu notarea datelor, devine superfluă la noul aparat. Forurile competente s'au exprimat în mod foarte laudabil și măgulitor, asupra invențiunii d-lui Sârbu, acordindu-i tot-odată un ajutor mai mare, pentru a se presenta în afacerea aparatului la Viena, cu scopul de a pune la cale construirea unui atare aparat. D. Sârbu va pleca în acest scop la Viena. Din parte-ne felicităm pe confratele nostru pentru ingenioasa sa invențiune, care dacă va fi aprobată de numitul minister, este merită a introduce o reformă de mare importanță, la deosebii în manipulațiunea măsurării copacilor.

Preservarea lemnului în contra insectelor.—Se știe că insectele atacă lemnele tăiate, ca să consume amidonul coprinis în țesăturile lor. Spre a se evita atacul insectelor, trebuie ca să dispară amidonul ce se găsește în lemn.

Pentru acest scop, se propune următorul procedeu: Cu cite-va

lunii înainte de tăiere, se descojește arborele, lăsându-l tot în picioare, — se suprimă, partea superioară a trunchiului și se distruge lugeri ce încep să se desvolte pe trunchiul. Operindu-se în acest mod în cursul primăverii, totalitatea amidonului dispare până toamnă, când să poate tăia arborele.

Conducte de apă în lemn. — Orașul Denver (Colorado), era nevoit se aducă apa din coasta dealului Platt-River situat la o depărtare de 27 kilometri, și ne-dispunind de bani ca să cumpere tuburi de fontă, care erau prea costisitoare, a recurs la ingeniosul procedeu, se întrebuințează tuburi de lemn formate din butoaie în diametru de 1m,20, cu lungimea doagelor de 3m,60 și cu grosimea lor de 32 m. m.

Butoaiele se așează cap la cap și se imbucau prin doagele ce eșiau afară din cind în cind pe lungimea de la 0m,60—1m.—apoi toate erau legate prin cercuri de fer. Lemnul întrebuințat a fost pinul silvestru, iar costul tuburilor, plus așezarea lor definitivă, a costat lei 33 metrul de lungime.

Plantarea șoselelor naționale din Saxonia cu arbori fructiferi.—Șoselele naționale din Saxonia sînt plantate cu arbori fructiferi, iar vinzarea fructelor produse de aceste plantațiuni, aduce Statului un venit destul de frumos, care pe periodul de 13 ani, de la 1879—1892, reprezintă suma de 1,749,240 lei. Cantitatea anuală a venitului nu este constantă, ci variază cu sesoanele favorabile și nefavorabile în producerea fructelor, totuși venitul merge din ce în ce crescînd, căci pe cînd în 1885, el nu era de cit de 41766 lei, în 1892 s'a urcat la 205,157 lei.

Măsura lungimeii pasului omului. — Din studiile ce s'a făcut asupra pasului omului, reese că, pe un teren înclinat, lungimea pasului este cu atît mai mică cu cit suișul este mai repede.

Ast-fel dacă pe un teren șes, lungimea pasului este de 0,m 77, pe un suiș cu o înclinare de 5° devine 0,m 70; de 0m, 62 pentru 10°; de 0,m 56 pentru 15°; de 0,m 50 pentru 20°; de 0,m 45 pentru 25° și de 0 m 33 pentru 30°. De asemenea la scoboriș se constată că, pentru o pantă înclinată de 5°, pasul n'are lungimea de cit de 0,m 74; la 10° de 0,m 72; la 15° de 0,m 70; la 20° de 0,m 67; la 25° 0,m 60 și la 30° de 0,m 50. Profesorul Rziha, a contopit

aceste rezultate în două formule, una pentru suiș și alta pentru scoboriș.

Numind S lungimea pasului pe un teren șes, A unghiul de inclinare al terenului cu orizontala și X lungimea pasului redus și corespunzător unghiului A , avem pentru suiș :

$$X = S(-\sin A).$$

Și pentru scoboriș :

$$X = S(1 - \sin \frac{A}{2}).$$

INFORMAȚIUNI

Prin decisiuni ministeriale : D-nul Inspector silvic C. Al. Orăscu, pe lângă însărcinarea controlului general din trecut, a fost numit și șeful Regiunii IV silvice cu reședința în Bucuresci, în locul D-lui Inspector D. Papinianu, care a fost trecut la Iași ca șef al Regiunii I silvică, acesta de sigur în interesul serviciului.

* * *

D-l Inspector silvic Diriginte Daniel Patrulius a fost însărcinat cu continuarea lucrărilor de plantațiunea terenurilor comunale din Dobrogea, avînd ca agent de execuție pentru întregul județ Constanța pe D-l Guard general silvic V. Vlasie, care deja lucrează cu succes de mai mulți ani la lucrările de împăduriri din acel județ.

Pentru toamna anului corent, s'a decis a se face plantațiunea la terenul comasat de 1699 ha. de la satul Carao-mer, pe suprafață numai de 500 ha. cu pueți de salcîm din pepinierile : Hagilar și Comarova, create sub direcțiunea D-lor Inspectori silvici : Orăscu și Chihaiia.

* * *

Prin Inaltul Decret Regal No. 2748 din 22 Septembrie 1898, s'a modificat circumscripțiua IX silvică, compusă din județul Constanța din inspecțiua III silvică, în ocoalele :

1) *Constanța* cu reședința în orașul Constanța, avînd

ca titular al ocolului pe D-l Guard general I. Balaban, fost șef al ocolului Parochioiu.

2) *Cernavoda* cu reședința în orașul Cernavoda, avînd ca titular al ocolului pe D-l Guard general S. Arieșanu fost la serviciul plantațiilor din Dobrogea.

3) *Mangalia* cu reședința în Mangalia, avînd ca titular al ocolului pe D-l Guard general I. Mitchievici, fost șef al ocolului Piscu (Doljiu).

4) *Ostrovu* cu reședința în Ostrov, avînd ca titular al ocolului tot pe D-l Guard general N. Velescu.

5) *Hîrșova* cu reședința în Hîrșova, avînd ca titular al ocolului tot pe D-l Guard general R. Ginvelca.

6) *Parachioiu* cu reședința în comuna rurală Enișenlia, avînd ca titular al ocolului pe D-l Guard general Oct. Pop, fost șef al ocolului silvic Siriu, desființat și contopit cu ocoalele vecine.

Titularii ocoalelor, s'aŭ fixat prin decisiune ministerială.

* * *

Prin Decretul Regal No. 2749 din 22 Septembrie 1898 D-l Gh. Crăciunescu absolvent cu diplomă al școalei speciale de silvicultură de la Brănești, a fost numit șef al ocolului Piscu (Doljiu), și înaintat la Guard general cl. II în locul D-lui E. Furnarache trecut ca inspector regional la serviciul pescăriilor.

* * *

Prin Decretul Regal No. 2750 din 22 Septembrie 1898, D-l N. Stănescu s'a înaintat la Guard general silvic cl. I, în locul D-lui G. Tănăsescu demisionat.

* * *

D-l Mihail Petrescu absolvent cu diplomă al școalei speciale de silvicultură de la Brănești, se primește în corpul silvic cu gradul de Guard general silvic cl. II, în locul D-lui N. Stănescu înaintat—și rămîne tot șeful cancelariei Inspecției 5 silvice din Pitești.

* * *

Se zice că contractul între Ministeriul Domenielor și D-l Consilier silvic I. Pitschak, s'ar fi reînnoit încă pe trei ani. credem că silvicultorii țării, se vor bucura de aceasta.

* * *

La Biuroul exploatăreii pădurilor din Ministeriul Domeniilor, se întocmesc condițiunile speciale pentru scoaterea în vânzare spre exploatare a 100 păduri, în cursul lunei Octombrie a. c.

La licitațiunea de la 22 Septembrie 1898, s'aũ adjudecat 45 păduri de ale statului, din care se va realiza aproximativ 100.000 lei venit anual.

La 10 Octombrie a. c. se va ține licitație pentru vânzarea spre exploatare a pădurilor din Ostrovele Dunării, din județele Brăila, Ialomița, Ilfov, Doljiu, Romanați și Mehedinți.

Se zice că un fost brigadier silvic, cl. III, de la ocolul Parachioi, din județul Constanța, ar fi murit de miserie în anul curent, de oare-ce salariul de lei 50 ce primea lunar, ȳ era absolut insuficient, pentru a'și plăti chiria, transporturile, a'și procura hrana și îmbrăcăminte necesară.

Disponându-se de onor. minister al domeniilor publicarea lucrării depusă de d. Ol. Marenzeller, asupra corecțiunei torenților în Austria, — ar fi de dorit a se accelera transcrierea ei cum și tipărirea pentru ca amatorii să poată a o consulta mai timpuriu, putând trage d'intrinsa învățăminte.

Față de lipsa completă a unei literaturii silvice române, — îmbogățirea acestei literaturii privind mai mult pe ministerul Domeniilor, ca cel mai mare proprietar de păduri din țară și ca autoritatea superioară de care depind școalele de silvicultură și personalul silvic al țarei, — ar fi de dorit ca acest minister să înființeze un biurou special pentru traduceri de studii forestiere, cari în schimbul unei plate modeste să se pună la dispozițiunea elevilor și a agenților aflați deja în diferitele servicii silvice din țară.

Inființarea acestui biurou care s'ar atașa pe lângă ministerul Domeniilor, s'ar putea face pe cale bugetară, prevăzându-se chiar în bugetul anului viitor.

Prin decisiunea ministerului de Agricultură Frances din

4 August a. c. d-niŃ Bouvait¹⁾, Goeret, Gravier Ńi Le Dret²⁾ au fost numiŃi cavaleri ai meritului agricol; — iar prin deciziunea aceluiaŃi minister cu data de 31 Iulie a. c. s'a decernat medalia de onoare la 32 brigadierŃi Ńi pĂdurari silvicŃi.

Asemenea distincŃiuni sunt aŃa de rare Ńn țara noastrĂ, Ńn cŃt s'au vĂzut agenŃi inferiorŃi, brigadierŃi Ńi pĂdurari, fĂcŃnd acte de mari bravuri, Ńn esereŃiul funcŃiunei, fĂrĂ sĂ li se acorde cea mĂi micĂ distincŃiune.

Numai discutĂm de agenŃii mĂi superiorŃi, credem destul a spune cĂ Ńn serviciul silvic nu existĂ un singur comandor al vre-unui ordin, cĂ agenŃi superiorŃi n'au obŃinut vre-o distincŃiune ce s'au dat Ńn alte servicii la persoane inferioare lor, din toate punctele de vedere, Ńi cĂ recomandăuni formale de a se da crucea de cavalerŃi la vechii sub inspecŃori din cari unul conduce astĂ-zŃi o regiune silvicĂ, nu s'a luat Ńn consideraŃiune.

* * *

Ńn urma unui raport al d-lui N. FrŃncu silvicultor din Dobrogea, s'a intervenit la ministerul Domeniilor a se lĂsa liberĂ Ńn tot timpul anului, vŃnĂtoarea epurilor de cŃmp. Ńn plantaŃiunea Statului din balta Caranasuf, pentru ori-ce persoanĂ Ńi prin or-ce mijloace de distrugere, de oare-ce aceŃti epuri s'au ŃnmulŃit aŃa de mult Ńn acea plantaŃiune, Ńn cŃt parte din pueŃi plantaŃi mĂi ales pe nisip, sŃnt compromiŃi numai din cauza epurilor, cari pe de o parte le rod toŃi lĂstariŃi tinerŃi ce dau din rĂdĂcini Ńi trunchiĂ, pe de altĂ parte despoae de coaje trunchiurile pueŃilor mĂi mari, atacŃnd chiar Ńi partea lemnoasĂ a trunchiului din care causĂ aceŃi pueŃi se usucĂ. Din 24,000 pueŃi de pinŃ ce s'au plantat Ńn primĂvara anului 1897, abia se mĂi gĂsesc cŃte-va fire (8—10 bucĂŃi, daŃi Ńi aceŃtia din muguri laterali), — cei alŃi sŃnt distruŃi de epuri, prin roaderea trunchiului Ńi foarte puŃini sŃnt dispĂruŃi din cauza gerului din iarna trecutĂ Ńi a vŃnturilor, care le-a desvelit rĂdĂcinele prin spulberarea nisipului. Cea mĂi mare stricĂciune, o fac epuriŃi iarna, pe timpul viscoalelor, cŃnd tot cŃmpul fiind acoperit cu zĂpadĂ, atacĂ trunchiurile pueŃilor Ńi cu deosebire puiŃ cu frunzele verzi d'asupra zĂpezei,

1) Camaradul d-lor OrĂescu Ńi Eleuterescu.

2) Camaradul d-lui I. P. Chihaiia.

Casul acesta a mai fost semnalat ministerului Domeniilor prin anii 1893—94 de B. D. Neagoe, fost șef de ocol în localitate, cu care ocazie se aprobase ținerea în permanență a două copoi (câini de vînat) pentru stîrpirea epurilor din acea plantațiune.

Un mare incendiu a izbucnit la 2 Septembrie curent la comuna Comănești județul Bacău, la fabrica de cherestea a fostei societăți Goetz.

Intreaga fabrică a fost distrusă cu desăvîrșire, nescăpînd de cît o parte, din materialul care se afla în deposit. Nu se știe suma la care se ridică pagubele cauzate, ele sînt enorme.

Focul a fost localizat la orele 5 dimineața, cu ajutoarele sosite de la Moinești și Ocna.

Din primele cercetări făcute reese că focul a fost pus și s'a arestat ajutorul de mecanic.

Contra șoarecilor. — Pentru stîrpirea acestor rozetoare, un horticultor englez recomandă a se răspîndi prin locurile vizitate de șoareci, cite-va foi uscate de menthă piperată sau cite-va picături de extract din această substanță.

Pare că mirosul de menthă este foarte vătămător șoarecilor.

Ar fi de dorit ca la ministerul domeniilor să se ia măsuri :
1) De a se publica prin «Monitorul Oficial», transferările făcute între agenții silvicii superiori (de la guardii generali până la inspectorii inclusiv), pentru ca prin organul oficial de publicitate, să se aducă la cunoștința tuturor.

2) Transferările între acești agenți să nu se mai facă prin decisiuni ministeriale, ci prin decret regal, pentru a li se da ast-fel un caracter de stabilitate, așa după cum se face și numirile lor și după cum se obișnuiesc și în alte servicii publice ale Statului cu funcționari amovibili.

3) La facerea transferărilor, să se ceară și consimțimentul persoanei, ce urmează a se transfera, pentru a se înlătura orice bănueli, că transferarea se face sub motiv de pedeapsă, ori de interese politice etc.

E R A T A

În No. de pe Septembrie :

La pag. 229 rîndul 5 de sus a se citi *sau* în loc de *seu*.

„ „ „ 1 „ jos, „ „ „ No. 21886 în loc de 21886.

„ „ 245 „ 12 „ sus „ „ „ exploatațiune în loc de exploatațiune.

PADURILE ȘI CLIMA

(Urmare)

Cînd este în de obște cunoscută influența pădurilor, asupra climatei, după cum voiți proba și din alte observațiuni, făcute cu ocaziunea discuțiunii unei legi în Franța. Cînd rolul pădurilor este mare și din alte puncte de vedere; mă întreb ce câștigă sau mai bine zis, ce bine poate face țării sale, d. Hepites, împingînd lumea spre credința unei neinfluențe încă neprobate și cit lumea neprobabile, al cărui rezultat ar fi defrișările de păduri și în urmă tristețele consecințe ale acelor despăduriri; căci dacă d-sa nu vrea să recunoască influența lor asupra climatei, 'mî pare bine cel puțin că nu tăgăduiește cu aceeași energie pe cea asupra inundațiunilor, fiind-că ori cit de puțin s'ar fi despădurit în această țară de vre-o 50 de ani incoa, totuși efectele se cam văd, prin desastrese ocașionate de inundațiunile din acești din urmă 30 sau 40 de ani.

Nu mai vorbesc de inundațiunile din alte țări ca: Spania (Murcia) etc. unde s'a constatat până la evidență, că tristețele spectacole date de acele inundațiuni, au fost datorite cunoscutelor și enormelor despăduriri.

Cu ocaziunea inundațiunilor din 1893, Societatea Presei, mî a făcut onoarea a 'mî cere să scriu cite-va rînduri de cestiuni silvice în albumul «Presa pentru inundații».

Cu idea fixă, idee împărtășită de toți confrății mei, că desastrese sînt provenite mai cu seamă din cauza despăduririlor, 'mî-am permis a grifona următoarele cuvinte:

«Ajutorul ce se dă nenorociților inundați, de cel cu sentimente frumoase și lucrările de artă rupte de apă, ce se refac, s'ar putea considera ca niște adevărate paleative.

Remediul eroic, pentru a combate răul la izvor, este următorul :

Ingrijirea și conservarea pădurilor în general și mai cu seamă a aceloră de la munte, de unde pornesc torenții»

Ciți-va din prietenii mei prezenți la acest grifonagiū, oameni cu cultură (litere și drept), aveaū aerul de a se îndoi puțin de cele ce scriam și pentru a-ī scoate din această nedumerire, 'm-ām permis a le explica în ce mod poate fi utilă pădurea în contra inundațiunilor ; cum curge apa repede adică în mod torențial pe un teren pleșuv și cum se imbibă în stratul foios al terenului acoperit de pădure, avīnd torentul o stavilă care micșorează forța de cădere, în fie-care copac, din sutele de mii de arbori ce populează pădurea, etc., etc. Le-am vorbit (și spun aceasta, pentru a găsi un mod de a mai repeta aceā explicațiune și pentru interesul cauzei ce susținem astăzi), despre nisipurile, nămolurile și pietrele tirite din părțile despădurite, cu cari se acoperă locurile de muncă din părțile de jos, ridicīnd sau înălțīnd în același timp albiile rīurilor, provocīnd cu modul acesta revărsările și prin urmare inundațiunea generală, cu toate tristele lor consecințe. Tot cu această ocaziune, am intrat și în cestiunea influenței lor asupra climei și a aerului din vecinătatea pădurilor, le-am vorbit, după cit 'm-ām aduc aminte de fixarea carbonului și darea afară a oxigenului, alita de necesar respirației unui aer sănătos, de creșterea hygroscopicității solului, de acțiunea de protecțiune produsă prin rădăcinile cari rețin pământul, impiedicīnd surpăturile și înlesnīnd infiltrarea apelor de ploaie în straturile inferioare ¹⁾, în fine de influența adăpostului ce oferă pădurea contra vīnturilor violente, cari le micșorează forța și le împușinează efectele

¹⁾ Aceasta va face subiectul unui articol special, cestiunea fiind discutată în acest moment cu mult foc în lumea forestică din toată Europa în urma unor experiențe recent făcute în Rusia, care tīnde a dărīma credințele actuale.

vătămătoare, în părțile de dincoace de pădure. Am închis mica mea cuvîntare prin exprimarea unei credințe, pe care o mențin încă și pentru cititorii acestei Reviste: că împădurirea bărăganului, lucrare care s'a început deja și la care lucrăm și în acest moment (cu niște mijloace cam slăbuțe), va avea de efect sigur, o foarte simțibilă schimbare în climatul dacă nu al întregii țări, în tot cazul asupra părții României, ce vine direct în bătaia vinturilor din direcțiunea Rusiei.

. Orî cîl de slabe aũ fost aceste explicațiuni și altele de carî nu 'mî aduc aminte, mi s'a rãspuns cã sînt completamente convinși și cã lucrul le pare atîta de adevãrat în cît nu înțeleg, cum de nu se dă mai multă atențiune în țara noastră pădurilor, carî aũ un rol atît de mare pe pãmînt.

Cînd dar oamenii se conving, vãdînd adevãrul, cînd deja agricultorii de carî vorbesce D-l Hepites aũ început sã vadã și poate cã simt de mult timp, influența pădurilor asupra climei, simțire de influență, de care ne vorbesce în treacãt de la alții, chear D-l Hepites în niște adnotațiuni ale unei conferințe a D-sale ținute în prezența Majestãții Sale Regelui, ar fi o repet a servi rãu țara, sã cãutãm a convinge lumea cã aceste masive n'aũ nici o influență asupra climei.

Sînt alte credințe ale lumii pe pãmînt, ce nu sînt probate cu nimic stiințificamente vorbind și cu toate acestea, toți oamenii invãțați le respectã, nefiînd vătămătoare din nici un punct de vedere omenirei; și noi carî știm cum am spus deja, cîte roluri are pădurea pe glob, sã cãutãm fãrã nici un avantajiu a susține un lucru pe care nu 'l putem proba absolutamente cu nimic temeinic și sã lovim ast-fel în credințele acelorã, carî bazați pe observații repetate și îndelungate ne probeazã contrariul.—Mi se par în tot cazul neexplicabil.

Un popor inteligent ca al nostru, a moștenit de sigur și de secole, din tată în fiu această credință dreaptă, căci cele neesacte au fost depărtate, cum de exemplu acelea ale stafiilor de care vorbește D-l Hepites și care n'a intrat nici o dată în credința oamenilor cu mintea sănătoasă din această țară.

Noi discutăm cestiunea în mod calm și este deja frumos pentru țărișoara noastră, fără a avea înaintea-ne spaima ce a cuprins oamenii din alte țări prin propunerile de defrișări sau înstrăinări a pădurilor pentru a le transforma în bani.

Oamenii noștri de stat, convinși de utilitatea lor au oprit devastările; alții cu vederi mai largi au mers cu măsurile mai departe spre binele forestier și prin urmare cel general și nici nu va putea fi alt-fel, cind avem un Rege care îngrijește și plantează mereu la păduri pe moșiile Sale, și o Regină care se dice că lăcrămează la tăierea unui brad.

În alte țări mai înaintate de cît noi, s'au neglijat pădurile la începutul acestui secol și către finele celui trecut

Ași putea cita dintre ele: Spania și Turcia, care s'au resimțit mult de efectele devastărilor lor, mergînd din rău în mai rău din toate punctele de vedere.

Și acesta fiind un mare adevăr, am putea dice cu drept cuvînt, că starea de înaintare a unui popor și viitorul ce l'asteaptă, se poate vedea din îngrijirea ce dă pădurilor.

Franța cea d'întîi dintre țeri, care cunoștea și cunoaște astăzi și mai bine rolul pădurilor într'o țară, a permis sub imperiul lui Napoleon al III-lea să lase a se propune acea lege, care a scos 360 milioane de lei prin înstrăinarea sa mai bine zis vinderea spre defrișare a unor păduri pentru a întrebuița suma suscitată la șosele, canaluri, porturi maritime etc. etc;

Lucrări utile, este foarte adevărat, dar mult mai bine ar

fi fost dacă contracta un împrumut amortisabil și ar fi ascultat vocea atîtor oameni învățați, care le a arătat relele ce pot veni din imputîinarea pădurilor și notați bine ca Franța, care are astăzi 15,8 % din suprafața totală acoperită cu păduri, este deja o țară bogată față cu noi care avem numai 11,5 % și totuși ne credem grozavi din punctul de vedere forestier. — Ast-fel stînd n'ar trebui de cît a asculta neinfluența de care ne vorbește D-l Hepites și a mai încuragea lumea spre defrișări, o lume care din cauza dorinței de a întinde terenurile de cultură agricolă se vede mult înclinată spre defrișarea pădurilor.

Toate ziarele politice și științifice din Franța au dat atunci strigătul de alarmă, contra acelei legi.

Voiu cita cîte va rînduri din unele ȋiare, și cari ating cestiunea influenței lor, între altele și asupra climatei:

Jurnalul de la Meurthe et des Vosges de la 19 Maiu 1865 ȋice:

„Ni se comunică a propos de instrăinarea pădurilor, o notă pe care o rezumăm ast-fel:

«De la epoca de cînd cultura rapiței s'a introdus în localitățile noastre, întinse defrișări s'au executat succesiv în cele mai multe puncte din departamentul nostru, fie-care credea a fi găsit o mină fecundă în părțile noui ale solului, oferit acestei noui culturî, ast-fel că mai mult de cît în orî-care altă regiune, poate suntem edificați, asupra efectelor desastroase cari sînt produse de defrișările operate pe o scară, orî cît de puțin însemnată, atit din punctul de vedere pur agricol, cît și din punctul de vedere meteorologic.

«Este de notorietate publică că în urma distrugerilor adăposturilor naturale, ce ne oferă pădurile, că clima departamentului nostru s'a răcit în mod simțibil, s'a mai constatat că de la această epocă fenomenele meteorologice su-părătoare au urmat o mergere constant ascendentă; Acest fapt a fost constatat în mod regulat de d. Dr. Simonin care

a recunoscut, că de la începutul secolului, presiunea barometrică a scăzut în mod simțitor, temperatura medie s'a răcit, cețile s'aū mărit ca frecvență și intensitate.

Cercetările comparative i-aū permis să stabilească că relativ cu media secolului trecut, am avut obicīnuit astăzi în plus, 70 zile de ceață, 59 zile de ploae, 10 zile de grindină, 21 zile de înghețuri. Și că înălțimea ploilor anuale întrecăū în plus cu 26 centimetri acelea observate acum 60 de ani. Concordanța acestor rezultate, nu poate lăsa nici o îndoială asupra rezultatelor funeste ale defrișărilor, cari aū început mai cu seamă către această epocă și cărora se datorește aceste regretabile schimbări în climatul nostru etc.

Iată ce mai zice d. Leopold Giraud vechiū elev al școlii forestiere de la Nancy în ziarul «Journal des Villes & Campagnes din 20 Maiū 1865, sub titlul «L'alienation des forêts de l'Etat. Appel aux sociétés agricoles».

«Cine nu cunoaște influența pădurilor asupra climei? Ele sint apărătoarele saū adăposturile naturale contra vînturilor a cărora acțiune este imputīnată și câte o dată abătută. Ele egalizează temperatura și prin aceasta sint bine-făcătoare pentru sănătatea țarilor care le învecinesc etc.

În rezumat din raporturile dintre locurile arabile și solurile forestiere, rezultă natura solului și a climatului unei țări. Acest raport atita de dificil de stabilit, vor să 'l schimbe cu risicul de a face din frumoasa noastră Franță, o țară ca Sicilia, ca Grecia, Asia Minoră, o țară complectamente seacă și aridă.

Credeți că exagerez? Iată un fapt între o sută altele: In-sula Teneriffa este compusă din două părți: una foarte fertilă, foarte sănătoasă și alta sterilă și de o uscăciune oribilă;

La Nord masive abondente; la Sud nici o pădure;— Demarcațiunea pădurilor este netă ca și a climatelor.

Înțelegeți bine din aceasta că, departamentele ce vor să despădurească s'aŭ speriat, că societățile lor agricole aŭ imitat societatea din Nancy; că s'aŭ adresat petițiunii Senatului, Împăratului etc., etc».

Nu cred ca d. Hepites să pună în discuțiune, față cu acest extra convingător exemplu, cestiunea Nordului și Sudului. Insula pe care o poate vedea orî-cine pe o hartă, este atîta de mică în Oceanul atlantic, în cît nu poate să fie altă influență asupra climatului de care se vorbește mai sus de cît pădurile, cari lipsesc cu desăvîrșire în partea unde clima este uscată și solul puțin fertil.

Și fiind-că d. Hepites în articolul d-sale lăgăduște și influența pădurilor asupra ploilor, ne vom permite dupe ce vom mai continua cu exemplele relative la climă, în unul din numerile viitoare și la locul respectiv, a zice cite-va cuvinte și asupra acestei cestiuni cu niște observațiuni din țara noastră și în special dintr'o localitate de curînd împădurită pe o suprafață de cite-va mii hectare.

Ion P. Chihaia.

Inspector silvic

(Va urma).

IARA-ȘI CIRCUMSCRIPTIILE SYLVICE ?

Toți știm că înainte de 1 Aprilie 1896, teritoriul Romîniei, din punctul de vedere sylvic, se împărția în 100 ocoale, 19 circumscriptii și 7 inspecțiuni,—conduse de sylvicultori, cu gradul de guardi — general, sub-inspector și inspector, — de asemenea că, serviciul executat de acești agenți, se urma după o decisiune ministerială, fruct al unei practice și observațiuni de mai bine de 35 ani, boțezată: *Regulament pentru determinarea atribuțiunilor serviciului sylvic exterior*, al cărui conținut în resumat este următorul:

I. Atribuțiunile șefului de Ocol

Art. 1. Va face serviciul polițienesc și administrativ al pădurilor, va constata personal delictele comise de pădurari, arendași sau antreprenori de păduri, va propune schimbările de pădurari, va înainta statele pădurarilor la jumătatea celei din urmă lună a trimestrului și va inspecta din trei în trei luni toate pădurile din ocol.

Art. 2. Va delimita și preda anual cupoanele, parchetele de păduri în curs de exploatare, va face recepția parchetelor și cupoanelor exploatate și va face recunoașterea, estimarea și vânzarea produselor accesorii în limitele regulă mențului acestor produse.

Art. 3. Va inspecta de trei ori în timpul tăierei, parchetele sau arborii puși în exploatare

Correspondențele vor fi adresate Șefului Circumscripției.

Art. 4. Va constata toate abaterile arendașilor de la contracte, corespondând cu Mini-terul.

Art. 5. Toate ordinele ce primesc se vor executa în 15 zile de la primire, contrariu va justifica întârzierea.

Art. 6. Toate faptele grave și cu deosebire incendiurile, dator este a le comunica imediat circumscripției și inspectorului.

II. Atribuțiunile șefului de circumscripție.

Art. 1. Va întocmi lucrările de punerea în exploatare a pădurilor accesibile și exploatabile și va aplica pe teren liniile despărțitoare între parchete, în asistența șefului de ocol

Art. 2. Va face recolmentele și remăsurările generale, în termenile prevăzute de condițiunile generale de exploatarea pădurilor statului.

Art. 3. Va da aprobările pentru vânzarea produselor accesorii în limitele și termenele fixate prin regulamentul în cauză.

Art. 4. Va verifica și transmite Ministerului toate lucrările ce se primesc de la șefii de ocol fiind dator a și da avisul.

Correspondențele se vor înainta Ministerului.

Art. 5. Din trei în trei luni va raporta despre mersul serviciului, arătând categoric pe șefii de ocole, care nu s'ar conforma atribuțiunilor ce i sunt impuse.

Art. 6. Din trei în trei luni în timpul verii și din două în două luni în timpul ernoii, va fi dator a verifica registrele și încasările făcute de șefii de ocole, arătând ori-ce neregulă sau lipsă de bani.

Correspondențele se vor înainta inspecției.

III. Atribuțiunile inspectorului.

Art. 1. Va controla lucrările de amenajieri din inspecția sa și a plantațiilor, după o însărcinare specială a Ministerului, dând cuvenitele explicațiuni.

Art. 2. Va constata toate abaterile ce i se vor denunța sau raporta.

Art. 3. Va face două inspecțiuni anuale și generale, raportând Ministerului

Art. 4. Va da avisul, intrunindu-se în complet Consiliul asupra înaintărilor, permutărilor și penalităților din Serviciul sylvic.

Alt ceva, nimic nou.

Din modul cum este alcătuit acest regulament de atribuțiuni, făcut ca să se poată administra și exploata, printr'un personal instruit în mod special, marele domeniu forestier, proprietatea Statului, în suprafață peste 800.000 hectare,—ori și cine, poate deduce chiar de la prima-vedere, ce importanță dau guvernele unui serviciu chemat a contribui dacă nu la mărirea veniturilor Statului, dar cel puțin la echilibrarea lor.

Aplicarea acestui regulament a făcut *iarăși*, ca corespondențele ce consumă mult timp agenților să nu se micșoreze și a dat naștere *din nou* la o descurajare completă între agenți, căci în loc să vadă proclamarea principiului, *vorbe puține, idei multe*, reclamate de timpul în care trăim, — din contră să sancționeze prin-

cipiul, *vorbe multe și idei puține* sau mai bine zis *corespondență nullă și efect puțin*.

Această descurajare, avînd o agonie prea lungă, ne deprinsesem cu ea, și numai cînd simțul conștiinței și datoriei, începea să ne îmboldască, ne făcea să ne mișcăm și să ne arătăm pe lață visul.

Dar ne durea amar, cînd vedeam, auziam că cei sus puși, nu vād în manifestările noastre de emancipare pentru progresu, de cit o utopie, un vis nerealizabil, care va rămînea vecînic un vis!

Vis inspirat de cele mai bune tendințe, — vis splendid și măreț!

Această stare de lucruri, a durat de la începutul înființării serviciului silvic al Statului pînă la 1 Aprilie 1896, cînd chiar Ministerul vādînd că, Statul, nu se folosește de munca și energia ce poate desvolta un corp tînăr și cu dorul de a lucra, prin decizia Ministerială, No. 29.250 din 20 Martie 1896, care este motivată de considerațiunile următoare:

Avînd în vedere necesitățile Serviciului silvic al Statului;

Avînd în vedere trebuința de a pune pe inspectorii silvici șefi de regiuni, în pozițiune de a conduce și cunoaște mersul întregului serviciu exterior, și ast-fel a fi răspunzători de buna executare a lucrărilor;

Considerînd că actualmente, sub-inspectorii șefi de circumscripții, avînd cancelarii proprii și făcînd mai mult lucrări de birou, sunt ast-fel împedicați de a-și îndeplini rolul ce trebuie să aibă de agenții de direcțiune și csecuțiune a lucrărilor importante;

Avînd în vedere trebuința ce este de a se lărqi cercul de atribuțiune ale inspectorilor, șefi de regiuni și ast-fel a se ușura serviciul central de lucrările de mai puțină importanță prin care numai, se va ajunge la o mai bună și mai repede rezolvare a afacerilor.

Pînă la complectă și definitivă organizare a Serviciului silvic,

DECIDEM :

Art. 1. — Inspectorii, șefi de regiuni, concentrează lucrările din regiunile respective, resolvînd atacurile în limitele prezentei decisiuni.

Toate ordinele și însărcinările de ori-ce natură emanate de la Ministeru Domeniilor, se vor da numai Inspectorilor șefi de regiuni, cari execută sau dispun executarea lor.

Personalul silvic exterior, corespunde în toate afacerile de serviciu numai cu șeful regiunii respective și cu autoritățile administrative financiare și judiciare, cu cari se găsește în contact de afaceri, fiindu-i absolut interzis a corespunde direct cu Ministerul, afară de cazul cînd aceasta i s'ar cere de Minister.

Art. 2. — Inspectorii, șefi de regiuni, dispun efectuarea proiectelor de amenajamente, a lucrărilor pentru aplicarea lor, pentru exploatarea și vînzarea produselor lemnoase și altor produse afectate Domeniului silvic cum și pentru ori-ce lucrări culturale, tehnice administrative și de poliție silvică.

Ei sunt obligați că afară de amenajamentele ce se vor face de către sub-inspectorii atașați la regiune, să facă personal în fie-care an, cel puțin amenajamentul definitiv al unei păduri. În timpul efectuării acestei lucrări, va fi supliniți cu autoritația Ministerului de către unul din sub-inspectorii.

Art. 3. — Șeful de regiune, aprobă lucrările de punere în exploatare pentru pădurile amenajate a le supune Ministerului iar pe cele pentru pădurile neamenajate le verifică, întocmește condițiunile speciale și apoi le înaintează Ministerului spre aprobare.

El dispune facerea recepțiilor parțiale, a remăsurărilor, luînd în casuri de abateri, măsurile prevăzute de contracte și la finele periodului exploatarei le înaintează Ministerului împreună cu lucrările de recolment și remăsurare ge-

nerale, însoțite de un referat detaliat asupra modului cum s'a îndeplinit dispozițiunile contractelor.

El dispune și aprobă exploatarea și scoaterea în vânzare a produselor secundare, accesoriilor și extra-ordinare. El aprobă vânzarea unor asemenea produse, cind prețul obținut la licitațiune nu trece de 1000 lei, sau cind termenul de închiriere nu trece de un an.

El aprobă transacțiunile pentru delictesilvice, în bani pînă la suma de 300 de lei.

El aprobă numirile, mutările, avansările, concediile și amendările brigadierilor; iar la pădurarii din regiune și destituirile, asemenea aprobă permisiunile pînă la 10 zile șefilor de ocoale și pînă la 5 zile sub-inspectorilor. Numirea brigadierilor se va comunica imediat Ministerului.

El este obligat ca, la finele fie-cărei luni să înainteze Ministerului un tablou de întrebuintarea timpului său și a sub-inspectorilor în care va arăta lucrările efectuate.

Dînsul va inspecta personal și în detaliu, cel puțin odată pe an, fie-care ocol din regiune, iar la finele anului va adresa Ministerului un raport detaliat de mersul lucrărilor și necesitățile serviciului.

Art. 4. — Sub-inspectorii șefi de circumscripțiunii se atașează la regiuni, avînd a îndeplini sub conducerea și conform delegațiunilor speciale ale inspectorilor șefi de regiuni, următoarele atribuțiuni:

Sub-inspectorii dirigează și esecută lucrările de amenajare și punere în exploatare; controlează și verifică lucrările șefilor de ocoale; dirigează și esecută lucrările de împăduriri, pepiniere, construcțiuni, etc., fac recolmentele și remăsurările generale și îndeplinesc ori-ce însărcinări li se dă de inspectorul șef de regiune; el esecută lucrări de cabinet la regiune, când nu aî însărcinări pentru lucrări pe teren.

Art. 5. — La fie-care regiune, deosebit de sub-inspectorii, vor fi atașați cite un guard general sau un sub-inspector șef de cancelarie și cite trei brigadierii scriitorii.

Art. 6. — Prezenta decisiune se va aduce la îndeplinire pe ziua de 1 Aprilie 1896 de d. director general al domeniilor și Pădurilor Statului.

Desființarea biurourilor circumscripțiilor sylvice. n'a convenit multora din titularii lor, pe de o parte că erau obligați să se stabilească cu domiciliul la reședința inspecției,—iar pe de altă parte, nu erau deprinși de a fi în contact zilnic cu șeful inspecțiunei, care fiind responsabil de bunul mers al serviciului, nu pretindea de cît ca fie-care subaltern să-și facă datoria și nimic mai mult de cît datoria.

După o sforțare mai bine de o lună de zile, de la data punerii în aplicare a ultimei decisiuni Ministeriale de mai sus, s'a ajuns ca să se arange de la noul biroou al inspecției, dosarele vechilor circumscripții, spre a putea urmări cu ușurință lucrările ce emanaî de la acele circumscripții. Munca și energia ce s'a dezvoltat cu această ocazie. o cunosc numai aceia, cari aî dat cuvenitul concurs șefului Inspecției, încurajindu'l ca să ducă la bun sfîrșit *noua eră de activitate.*

De îndată ce inspecția și-a adunat elementele referitoare la diverse statistici, de îndată ce a dat instrucțiunile cele mai detaliate și complete șefilor de ocoale, ca să știe ce să facă și să fie o singură unitate de vederi în lucrări și corespondență, — activitatea a început să se manifeste, prin descinderea pe teren a sub-inspectorilor sylvici.

Atunci șefii de ocoale, înțelegînd că starea de inerție a încetat și că inspecția este în măsură ca să cunoască în cele mai mici de-

taliuri, dacă ei pun or nu interes în conducerea ocoalelor,—aū început să se miște și să se desvolte între ei *acea emulațiune, ce se observă la orî-ce individ viguros, cînd i se dă toată libertatea de acțiune.*

Maī toate pădurile aū fost recunoscute de aproape, s'aū întocmit și se întocmesc cuvenitele studii de exploatare pe numărul de arbori, pe suprafețe garantate și negarantate, — și diverse alte studii referitoare la efectuarea operațiunilor culturale;—pînă cînd și materialul lemnos de categoria produselor accesorii, a fost și este drămuīt și scōs la timp în vînzare, satisfăcînd cerințele consumațiunei locale.

Prin inspecțiunile ce s'aū făcut și se fac personalului ocolului, se putea judeca dacă și în această privință șefii de ocoale, știu să și instruiască personalul, ca să fie demni de serviciul ce li s'a incredințat.

Totul demonstrează, că există o singură conducere, după un program bine stabilit, fixat maī dinainte pentru fie-care ocol, continuându-se opera începută, cu aceleași vederi și pe viitor.

Dacă s'a făcut sau nu progres, ne-o p ate spune numai cifrele de la biourourile respective de la Ministerul Domenielor, în comparație cu anii înainte de 1 Aprilie 1896.

Progresele ce s'aū făcut, numai după o practică de două ani și jumătate, sunt destul de mari, cari fiind-că trăim cu ele, nu le vedem și nu le simțim.

O practică de maī mulți ani, ne va dovedi cu prisosință, că această afirmare este maī mult de cit adevărată.

Acum cînd totul este arangiat,—cînd publicul care are afaceri cu pădurile, știe unde să se adreseze,—cînd agenților silvici de la pădurari pînă la sub-inspectorii silvici, li se presintă cea maī bună ocașie, ca să fie cunoscuți de aproape de șefi lor și în schimb să nu ceară alt-ceva de cit să se țină seamă de activitatea și onestitatea ce desvoltă, se zice, că, chiar între personalul silvic există curentul: *«In doi ani și jumătate, nu s'a făcut nici un progres și calea cea maī bună, spre a ajunge la adevărata îndrumare la lucru, nu este de cit, desființarea actualei organizații și înființarea biourourilor circumscripțiilor sylvice».*

Argumentație slabă și lipsită de temelj; căci, inițiatorii reinființării vechilor circumscripții, nu cunosc maxima forestierilor germani că *«viața unui om nu este de ajuns spre a cunoaște o pădure, și deci cu atit maī puțin, în timp de doi ani și jumătate, nu se poate susține că s'a studiat în de ajuns necesitățile serviciului pentru administrarea și exploatarea nu a unei păduri, ci a peste 800,000 ha., păduri de ale Statului».*

Spre a vedea modul cum s'a întrebuințat timpul de colegi mei sub-inspectorii, în conducerea desființatelor circumscripții, am fost nevoit să intru în detașuri și să urmăresc încă *din anul 1896.* activitatea desfășurată de șefi circumscripțiilor: Slatina, Pitești și Câmpu-lung. Din consultarea registrelor de intrarea și eșirea hăr-

tiilor în cursul anului 1895 și confruntarea lor cu dosarele respective, am cules date destul de importante care din considerațiunile spiritului de colegialitate, nu'mi permit a le așterne aci mai jos.

Voi arăta numai pe acelea referitoare la circumscripția XV sylvică cu reședința în Cimpulung, al cărei titular am fost, și eată ce am găsit:

T A B L O U

de datele și numărul zilelor întrebuințate în cancelarie, cu primirea și expedierea hârtiilor, în cursul anului 1895 de către șeful Circ. XV silvice

No. curent	Numea lunilor	IN CANCELARIE		Hârtii			Observațiuni	
		DATA ZILELOR		Total	Intrate	Ișite		Total
1	Ianuarie	9, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30 și 31.		21	211	170	381	In cancelarie se afla un singur copiat răsit cu 50 lei lunar, care făcea și pe odăsiu. Scriind foarte încet, conștient și originalele corespondențelor, se copia numai de subsemnatul, așfel că îndeplineam celuilui unu copiat, registratur și arhivatur.
2	Februarie	1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 27, 28.		21	199	181	380	
3	Martie	1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31.		28	246	229	475	
4	Aprilie	5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 29.		23	148	126	274	
5	Mai	1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 29, 30 și 31.		28	171	169	340	
6	Iunie	1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 12, 13, 15, 16, 17, 20, 21, 23, 24, 26, 27 și 30.		20	148	122	270	
7	Iulie	2, 4, 7, 9, 14, 15, 18, 19, 22, 23, 24, 25, 27, 29 și 31.		15	110	103	203	
8	August	2, 4, 6, 7, 11, 15, 16, 18, 19, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 30 și 31.		17	141	114	255	
9	Septemb.	18, 20, 21, 22, 23, 27 și 30.		7	95	86	181	
10	Octomb.	4, 6, 7, 9, 11, 13, 14, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28 și 31.		17	281	297	581	
11	Noemb.	2, 3, 4, 6, 7, 13, 15, 16, 17, 22, 24, 26, 27, 28, 29 și 30.		16	223	214	467	
12	Decemb.	4, 5, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 15, 16, 18, 19 și 31.		13	256	252	508	
Total . . .				279	2232	2093	1325	

Cea-ce însemnează că pe zi de cancelarie, s'a primit și expediat nouă-spre-zece hirtii și ceva

Recapitulație

Hirtiele intrate provin:	Hirtiele eșite sint pentru:
De la Ministeriu: 786	De la Ministeriu: 700
> > Inspecție : 118	Inspecție: 83
> > Ocoale : 1242	Ocoale : 1238
Diverse autorități: 65	Diverse autorități: 72
Suplicii, denunțări: 21	
<u>2232</u>	<u>2093</u>

4325.

La zilele întrebuițate în cancelaria în numărul de . . . 229
 adăogind zilele libere: duminicile, sărbătorile religioase, conce-
 diurile, descinderile la inspecția: 85
 Total: 314

și din 365 zile ale anului
 scăzind 314 zilele specificate mai sus.

Rămin 51 zile, care s'au întrebuițat în descinderi pe teren la 5 ocoale silvice, risipite în întregul județ Mușcel și jumătate din județul Argeși și acestea ocupate în majoritatea casurilor numai ca transportul. Eată dar în ce constă activitatea pe teren prin înființarea biurourilor de circumscripții silvice.

Aceasi situațiune am găsit-o și la circumscripțiile silvice: Sla-
 tina și Pitești, și afirm ca aceeași situație există și în restul de cir-
 cumscripții silvice din țară, după cum ne-am convins din cursul
 anului corent.

Alarmat de această multă biurocrație, am căutat să vedem dacă
 aceeași stare de lucruri există și la ocoale. În adevăr, iată ce rezultă
 din darea de seamă a ocolului silvic Curtea de Argeș, înaintată onor.
 inspecției 5 silvice pe lingă raportul Circumscripției No. 49 din
 14 Ianuarie 1896.

«Spre a putea controla data și numărul zilelor întrebuițate de
 «șeful ocolului în conducerea ocolului, ne-am servit de registrul în
 «care se trecu hirtiele intrate și eșite, iar spre a constata natura
 «hirtiilor intrate și eșite, ne am servit de dosarele respective cit și
 «de condica de expediție, fiind singurile documente care se pot con-
 «sulta în lipsa altor speciale în acest scop, după cum se usează
 la șefii de ocoale din alte țări.

Iată dar pe lună, data și numărul zilelor întrebuițate în cancela-
 rie în cursul anului 1895.

No. curent	Numirea lunilor	IN CANCELARIE		Hârtii			Observații
		DATA ZILELOR	Total	Intrate	Expse	Total	
1	Ianuarie	{ 1, 6, 8, 9, 11, 12, 13, 14, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 26, 27, 28, 29 și 31	19	102	162	264	Seful de ocolă nu are un copist în cancelarie, singur înregistra conștea și copia hârtiile. Plus că facea pe expeditorul și pe odăiașul.
2	Februarie	{ 1, 4, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 21, 22, 23, 24, 25 și 29	18	91	123	214	
3	Martie	{ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 13, 14, 15, 20, 21, 24, 25, 27, 28, 29, 30 și 31	21	100	154	254	
4	Aprilie	{ 1, 2, 3, 4, 10, 12, 14, 15, 18, 20, 21, 25, 27 și 28	14	99	153	252	
5	Mai	{ 2, 3, 5, 6, 7, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 22, 24, 26, 26, 27, 28, 37 și 31	22	102	161	263	
6	Iunie	{ 1, 2, 3, 4, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 și 30	23	144	195	339	
7	Iulie	{ 3, 4, 9, 10, 12, 14, 15, 16, 18, 19, 22, 23, 24, 26, 27, 28, 29, 30 și 31	19	133	141	274	
8	August	{ 4, 7, 8, 9, 11, 13, 14, 15, 16, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30	21	76	161	187	
9	Septembrie	{ 1, 2, 4, 5, 10, 11, 12, 14, 19, 19, 22, 23, 25, 26, 29 și 30	16	89	90	179	
10	Octombrie	{ 1, 3, 4, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 19, 20, 23, 24, 25, 27, 29, 30 și 31	19	84	182	266	
11	Noembrie	{ 1, 2, 3, 4, 6, 9, 10, 12, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 23, 24, 26, 27, 28 și 29	21	79	137	216	
12	Decembrie	{ 1, 3, 4, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 14, 13, 16, 17, 18, 19, 20, 23, 24, 26, 28	20	57	139	196	
		Total	233	1150	1798	2954	

Ceea ce însemnează că pe zi de cancelarie s'a primit și expedit două-spre-zece și jumătate hirtii :

In acest timp nu se socotesc.

- 1) Zilele de concediu acordate în regulă în diferite luni 15 zile
- 2) > întrebunțate la congresul silvic 5 >
- 3) > de serbători, descinderi în interes de serviciu la inspecție, Circ., casierie etc. 50 >

La care se adaugă zilele de cancelarie 233 >

Total 303 lei

Resultă deci în mod cert că din 365 zile ale anului, s'a întrebunțat afară în tot ocolul numai șase-zeci și două zile, și acestea ocupate în majoritatea casurilor cu transportul.

Recapitulație

Hirțiile intrate provine de	Hirțiile eșite sunt pentru
la: Minister : 220	Minister : 399
Inspecție : 40	Inspecție : 19
Circumscripție. . . 360	Circumscripție: . . 355
Guard. și brigadierii: . 367	Guard. și Brigadir . 285
Advocatul public . . 60	Advocatul Public . 190
Judecător de pace . 14	Judecător de pace 172
Suplicii: 6	Diverse autorități. 378
Diverse autorități: . 89	<u>1798</u>
<u>1156</u>	

2954

Aceeași situațiune am găsit-o la ocoalele sylvice: Aninoasa, Radești, Rîmnicu-Vilcea, Drăgășani (unde numărul de eșire al corespondenților este de 2600) și Horez (unde numărul de eșire al corespondenților este de 3400). Și afirm ca aceeași situațiune există și în restul ocoalelor din țară, după cum m'am convins în cursul acestui an.

Consultînd aceste tablouri, care reprezintă o icoană fidelă a situațiunei lucrărilor șefilor de ocoale și șefilor de circumscripții din întreaga țară, se deduce că :

a) Șefii de ocoale, singuri agenți de execuție, supranumiți temelia serviciului silvic, sunt împovorați foarte mult cu cancelaria, așa că nu dispun de timp ca să descinză pe teren, în timpul campaniei de lucru, socotit de la 1 Aprilie și pînă la 1 Octombrie al fie-cărui an.

b) Șefii de circumscripție, singuri agenți de control și de îndrumarea la lucru a șefilor de ocoale, nu pot să descindă pe teren, fiind ocupați în tot timpul cu lucrările de cancelarie.

c) Șefii de ocoale și de circumscripție, coresponzînd între ei, și cînd cu Inspecția, cînd cu Ministerul, nu se poate urmări ce lucrează, și cu atît mai puțin, nu poate să știe Inspectorul ce lucrează subalternii săi.

d) Șefii de ocoale, ne-avînd copişti în cancelarie, îndeplinesc ei singuri acest rol, consumînd un timp îndouit cu : primirea, rezolvarea, copiarea și expediarea hirtiiilor.

e) Șefii de circumscripție, avînd numai un copist în cancelarie, plătit cu 50 lei lunar, cari abia pot să scrie, sunt nevoiți a face pe archivaru, registratoru, copistul, întrebunțînd mai tot timpul în cancelarie.

Acum vine întrebarea, *cînd șefii de ocoale și șefii de circumscripție fac numai biurocrație, cine oare lucrează pe teren?*

Eată problema ce trebuie de deslegat, de Apostolii, cari conduc destinele sylviculturii romîne.

Intrebarea aceasta și-o pun și silvicultori Francesi, unde șefii circumscripțiilor silvice, n'au alt rol, de cit a servi ca intermediu și biurou de înregistrare între șefii de ocoale și șeful regiunii, care este un conservator de păduri.

Alarma a fost dată de publicistul forestier frances Louis Rey în *Revue des eaux et forêts*, pag. 156, 157 și 158 ¹⁾ din anul 1895, care sfătuește pe administrația pădurilor Franceze, ca să adopte sistemul de descentralizare ce există în: Austria, Bavaria, Marele Ducat Baden, Germania etc., unde biurourile circumscripțiilor silvice sunt desființate, iară titularii lor, s'au atașat pe lângă șeful regiunii, și formează sub președinția sa, un fel de colegiu sau de consiliu.

Louis Rey termină articolul său, cu aceste frumoase cuvinte : *«Le temps fera son œuvre. Des obstacles, -aujourd'hui presque insurmontables, s'aplaniront peu à peu. La France avide de progrès, ne restera pas en arrière des nations voisines. Elle voudra, à son tour, voir se développer librement l'une des branches les plus importantes de l'Administration d'un grand pays»*.

Dacă acum 23 ani¹⁾, oamenii da stat, nu aveaū destulă încredere în personalul silvic al statului, foarte restrins, spre a le da latitudinea ca se resolve cestiuni mai importante, stabilindu-se o descentralizare sistematică, - astă-zî această teamă nu poate să mai existe de cât la acele persoane, care nu cunosc numărul și capacitatea unui personal, care comptează 50 silvicultori, absolvenți ai școalelor de Silvicultură din străinătate de primul rang și 102 silvicultori, absolvenți ai școalelor de Agricultură și Silvicultură din țeară, dupe cum se vede din tabloul de mai jos.

¹⁾ În numărul viitor al acestei reviste, voiū traduce acest articol, al căruț conținut, va interesa foarte mult pe silvicultorii statului.

²⁾ Data promulgării legii pentru organizarea personalului Administrației generale a Domeniilor și Pădurilor Statului, și a serviciilor dependente.

TABLOU

de școlile din care s'au recrutat actualul personal silvic al Statului

No. curent	Numirea Școlii	GRADELE IERARHIEI												Total	Observațiuni	
		Inspector			Sub-Inspector				Garda generali				Total			
		I	II	III	Total	I	II	III	Total	I	II	III				Total
Din Streinătate																
1	Școala silv. Achafenb. Bav.												1	1	1	Patru au fost trimiși în misiune în Franța și Austria, pentru aplicațiuni la stingerea torrenților și amenajări de păduri. Unul idem în Austria. Unul a fost trimis în misiune în Germania pentru aplicațiuni la amenajarea pădurilor.
2	> > Nancy (Franc.).	2	1	3	6	3	5	5	13	3	11		14	33		
3	> de la Saulsaie (Fran.).	1			1									1		
4	> > Schemnitz (Ung)										3	5		8		
5	> > Tarand (Saxonia)								2	5				2		
6	> > Viena (Austria).								1		1		3	4		
7	> > Zürich (Elveția).										1			1		
Din țară																
8	Școala de agric. Pantilimon												2	2	2	Unul a fost trimis în misiune în Franța, pentru aplicațiuni la amenajări de păduri
9	> > Heresteu.			1	1	3	2	6	11	20	13		33	45		
10	> de sylvic. Buc. (1862).	1	1		2									2		
11	> > > (1883).								4	4	13	3		16	20	Unul a fost trimis în misiune în Franța, pentru stingerea torrenților. Unul idem în Austria.
12	> de aplic. sylv. Brănești										2	28		30	30	
13	> de sylvicul. Brănești												3	3	3	
	Total . . .	4	2	4	10	6	8	17	31	44	67		111	152		

Din acest număr total de 152 agenți, o mare parte din ei au fost trimiși de către Ministeriu în misiune: Franța, Germania și Austria, pe unul său mai mulți ani, spre a face studii de aplicațiuni și a se specializa în diverse ramuri ale silviculturii.

Prin urmare, un Domn Ministru, cu vederi largi, poate se recruteze conducători și șefi pentru ori-ce mod de organizație al serviciului și mai cu seamă pentru organizarea unei descentralizări mai serioase, atât de mult simțită de toți aceia ce s'au convins din experiență și din rezultatele obținute de avantajele unei asemenea organizațiuni.

Vom reveni.

B. N. Pretorianu.

Sub-inspector silvic.

O ESCURSIUNE FORESTIERA

Școala specială de silvicultură din Brănești este situată, după cum se știe, în preajma pădurei Statului Cernica. Elevii au, prin urmare, ocaziunea de a se familiarisa cu diferitele probleme de resortul acestei specialități. Cu toate acestea în programul de studii al acestei școli, se prevede ca la finele fie-cărui an școlar, să aibă loc și câte-va excursiuni, în scopul de a putea face elevii comparațiuni între diversele sisteme de cultură întrebuințate precum și de a-și da seama, *de visu* cât de mare este înrîurirea împrejurărilor locale asupra tratamentelor adoptate în diferitele regiuni ale țării.

Obiectul excursiunilor din anul acesta, a fost vizitarea pădurei Fintinelele din județul Bacău și a interesantelor masive reșinoase munții Moldovei.

Pădurea Fintinelele se bucură de o prea frumoasă reputațiune în lumea forestieră și a fost pentru elevii școlii de silvicultură cel mai bun prilej de a se convinge cât de strălucite rezultate se poate obține, când într-o gospodărie silvică, pe lângă inteligența și dragostea de meserie a agentului forestier conducător, i se pune în același timp la dispozițiunea și mijloacele trebuitoare, spre a putea întreprinde toate ameliorațiunile ce pădurile necesită, pentru a se apropia de tipul ideal al masivelor normal constituite.

Această pădure în suprafață de 4872 hectare situată pe coline și de 702 hectare pădure de luncă și zăvoae aparține principesei Lucia de Schönburg-Waldenburg care a obținut-o prin succesiune de la mama sa Pulcheria, principesă de Sayn Wittgenstein Berleburg, născută Cantacuzino-Pășcanu.

Afară de această proprietate numita principesă mai posedă pădurile Valea-Seacă și Tâslăul-Sărat, în întindere de 2495 hectare cari toate sînt puse, cu începere din anul 1879, sub administrațiunea șefului silvicultor Cristian Adolph, care la rîndul său, este secondat de 5 silvicultori și 17 pădurari.

Pădurea Fintinelile este împărțită în 3 ocoale silvice și anume: Trebișelul, Fintinelile proprii zise, și Lespezi, cea ce devine pentru fie-care silvicultori, șef de ocol, în termen mediu, o suprafață păduroasă de 1856 hectare.

Acești agenți silvici n'au altă îndatorire de cit a se ocupa ex-

clusiv cu cultura, îngrijirea și exploatarea menționatăi păduri. Ei au reușit, în adevăr, ca în interval de 19 ani să repopuleze mai toate poenele existente cu esențe prețioase ca stejarul, frasenul, paltinul, pinul silvestru, molidul etc. și a introduce aceste specii lemnoase precum și bradul în porțiunile de pădure în curs de regenerare, negreșit în situațiunile ce convine fie-căreia, căutînd a le da precădere față cu fagul, esență cu minimă valoare comercială atît pentru prezent cit și, probabil, pentru un îndepărtat viitor.

Fintînelele se află la o distanță de Bacău de 8—12 kilometri și se exploatează în regie. Cheltuelile anuale se ridică la actualmente, după 19 ani de neconținute lucrări de îmbunătățire, la 75 % din venitul brut și anume:

30000 lei pentru tăiatul și personalul lemnului.

6000—15000 lei pentru repopulări artificiale adică pentru însemnări și plantațiuni.

10000—15000 lei pentru construire de drumuri și șosele.

300—400 întreținerea în bună stare a hotarelor.

600—700 lei pentru diverse cheltueli neprevăzute.

La acestea se mai adaugă:

23000 lei pentru plata personalului forestier.

14000 lei pentru plata foncierei.

3000—4000 lei pentru construcțiuni noi și întreținerea clădirilor existente.

Cu toate aceste cheltueli enorme, se realizează un beneficiu net de 5 lei la hectar.

Și să se noteze bine că exploatarea astă-zî consistă, în mare parte, numai din extracțiunea arborilor deperisanți și a materialului supraabondent în general de o valoare tehnică nu tocmai superioară, ast-lel că în momentul cînd va intra în aplicațiune amenajamentul definitiv a căreia întocmire s'a început deja, acest venit va crește și mai mult și nu este ceva paradoxal dacă vom spune că el se va îndoi, întrei și chiar împătri, relativ în scurtă vreme.

A fost o adevărată satisfacțiune morală pentru mine cînd, în calitate de profesor de științele forestiere la sus menționata școală am putut prezenta elevilor chiar în țară la noi un cîmp de demonstrațiune real, un exemplu vădit, isbitor de imensa bogăție ce reprezintă pădurile noastre, cînd ele sînt tratate după toate regulile, științei, cînd personalul silvic nu este întrebuințat de cit pentru

cultivarea pădurilor și când, în slirșit, i se acordă toate mijloacele necesare pentru a răspunde chemărei sale sociale.

Cantități enorme de material lemnos, producțiune a pădurilor din Bucovina și Ungaria, trec pe dinaintea ochilor noștri spre a alimenta piețele comerciale ale Orientului și noi, cari posedăm un sol fertil, o climă favorabilă, riuri numeroase putind fi utilizate pentru transportul lemnelor, fără mari cheltueli, care dispunem de o suprafață păduroasă de aproape 2 milioane hectare,— stăm indiferenți cu brațele încrucișate, fără să ne dăm seamă că pădurile aū o importanță economică de prima ordine și că ele sînt destinate a forma, dacă ne vom cunoaște propriile interese, unul din principalele isvoare de venituri ale statului, un însemnat patrimoniu național.

Mărturisesc că acest fapt denotă din partea noastră, o lipsă completă de cel mai elementar bun simț.

D. Cristian Adolph, silvicuitor instruit, care în același timp este reprezentantul consulatului german pentru județul Bacău, cunoscind foarte bine că fără mijloace de transport lemnele nu pot cîștiga valoare, a construit în pădurea Fîntinelile peste 50 kilometri drumuri cu șosele înzestrate cu o mulțime de poduri și podele, făcute după toate regulele tehnice. A înființat mai multe pepiniere bine întreținute în diferite părți ale pădurei, și-a format un personal de lucrători forestieri dintre sătenii locali, a căror istețime am avut să o constat mai cu osebire cu prilejul curățirei crăcilor arborilor în picioare înalți peste 30 metri, operațiune premergătoare tăerei trunchiurilor spre a nu se ocasiona prejudiții însămințșurilor și arboreților tinere. D-sa a isbutit, în scurte vorbe, a o transfera din starea absolut neregulată în care se găsea înainte de 1879, cînd se exploata în crîng cu 80 arbori de rezervă la falce, după sistemul atuncî la modă, într'o pădure de un mare viitor.

Cel d'intiū lucru cu care a inaugurat intrarea sa în serviciū a fost, după cum ne-a declarat, de a interzice cu desăvirșire pășunatul, sub cuvînt că vitele nu se folosesc de cît prea puțin din iarba crescută în pădure sub frunzișul arborilor conținind, din cauza lipsei de lumină îndestulătoare, prea puține principii nutritive, iar pe de altă parte pentru că ori cît s'ar regulamenta pășunatul, se dă mai în tot-d'auna naștere la abuzuri de tot felul de către proprietarii vitelor și așa fiind el este, ori-ce s'ar zice, foarte dăunător forțelor de producțiune ale solului forestier.

În această direcțiune, d. Adolf a avut să lupte cu multe dificultăți locale, cu multe prejudecăți învechite, totuși grație perseverenței, energiei și activității sale am putut noi să înregistrăm în zilele de 19, 20 și 21 Iunie a. c. succese de care ar fi mândru, și cu drept cuvînt, ori și ce silvicultor din Franța, Germania și Austria.

Nu mai puțin însă trebuie pus în evidență meritele personale, spiritul de descernămint al princesei Lucia de Schönburg Waldenburg, femeie nobilă și instruită, care a știut să aprecieze silințele funcționarilor săi, care și-a impus, timp îndelungat sacrificii bănești însemnate în scopul de a spori valoarea fondului său forestier, fapt ce se întâlnește așa de rar în țară la noi, unde cei mai mulți proprietari de păduri particulare le exploatează în chip aproape barbar.

Cît pentru ospitalitatea acordată și buna-voință ce am întîmpinat din partea întregului său personal forestier în urma dispozițiilor ce au luat imediat după ce a fost pusă în cunoștință despre intențiunea noastră de a-i vizita proprietatea, îi exprim și aici numele celor 4 profesori și 18 elevi cari au participat la excursiunea în chestiune cele mai vii ale noastre mulțumiri.

Petre Antonescu.

Sub-inspector silvic.

DESPRE VÎNĂTOARE

(Veți revista pe luna Septembrie /98).

Printr'un articol precedent, am arătat într'un memoriu pe scurt, vederile noastre relativ la măsurile de luat, pentru distrugerea animalelor stricătoare în România, ca răspuns la un ordin circular al onor. Minister Domeniilor transmis de Inspecțiune.

De oare-ce profesiunea de silvicultor, are menirea specială a se ocupa cu pădurile și produsele ei, ori-cari ar fi — printre care vînatul ține un rang important și fiind-că, vînatărea este o soră sau o fiică a silviculturii, mi-am propus ca vechiul discipol, al acestei pasiuni, după 27 ani de experiență, să dau publicității o materie cred destul de interesantă, atît pentru silvicultor cît și pentru vîntor.

Vînatărea pe lîngă distracțiunea atît de nobilă, care salvează

pe mulți de la pasiuni vicioase, este și o sursă de bogăție pentru stat și particular.

La noi grație puținei atențiuni ce s'a dat acestei ramure—și, *libertăței absolută ce-au avut fie-care, pînă mai deunăzi, a vîna pe orî-ce teren și în orî-ce timp, s'aă decimat vînatul util*, pe cînd cel stricător, s'a înmulțit peste măsură, mai ales prin aplicarea rău înțeleasă a legei Poliției vînatului din 1891.

Vulpea și lupul în special, aă ajuns un flagel; dacă s'ar face o statistică minuțioasă, în fie-care comună din toată țara—de No. vitelor mincate de aceste două specii de animale, sînt sigur că s'ar urca la o cifră de sute de mii de lei—cea-ce reprezintă o pagubă colosală în economia Statului nostru; pe de altă parte, din cauza înmulțirii acestor fiare stricătoare—vînatul util și în special căpriorul, aă dispărut aproape din majoritatea pădurilor, chiar ale Statului, care cu cite-va decenii în urmă, mișionau ca să mă exprim mai puternic, de aceste animale, podoaba pădurilor noastre, ast-fel pe lîngă alte exemple ce ași putea cita, mă mărginesc a face mențiuni numai, de imensa pădure de munte *Mînăstirea Cașin* a statului, din județul Bacău—în suprafață peste 20,000 hectare în cari nu se găsesc nici 10 căpriori,—distruși fiind de lupi și urși.

Străinii și multe persoane chiar la noi, cred că, România este foarte bogată în vînat—e o mare eroare—stăm foarte rău în această privință și putem fi clasați pe treapta cea mai joasă.

Ca să dau o idee numai, despre bogăția în vînat a altor țări, voiă cita pe Franța, care anual încasează numai pe permisuri de vînat la 12 milioane lei; în Germania, s'aă adunat un fond din amenzile impuse vîntătorilor delinvenți, cu care se întreține un orfelinat pentru fiii forestierilor, acest institut s'a creat la Grossschönebek.

Administrația Domeniilor Coroanei, ținînd în tot-d'auna a merge înainte pe calea progresului, aă luat de mult încă măsuri, pentru protejarea și înmulțirea vînatului util—începînd serios prin șefii de ocoale, distrugerea animalelor stricătoare și prăsirea celor utile; s'aă creat și mici parcuri de animale—cum e cel de la Bicz și altele, această administrație exemplară, condusă atit de strălucit, de cătră *D-l I. Kalenderu președintele societății noastre*, aă instituit și premii, după informațiile ce avem, pentru distrugerea acelor fiare stricătoare, pe domeniile Coroanei.

Este imposibil a realiza ver-un progres în această ramură, dacă nu se vor lua măsuri mai energice și care în prima linie, consistă în distrugerea animalelor stricătoare.

Franța cheltuește anual pentru acest scop, peste 40,000 lei, numai pe premii, ucizindu-se în medie 6—700 lupi pe fie-care an.

La noi, unde numărul lor a devenit înspăimântător și amenințător chiar siguranței omului, nu se ia nici o măsură și nu se dă nici un mijloc, pentru acest scop, căci, nu este cred suficient *a se da ordine*, fără a se da și mijloacele necesare, pentru aplicația lor.

Trecînd acum de la partea materiei care trebuie se pue în gîndire serioasă pe cei de sus, voi trece la subiectul ce ne propunem a trata într'o serie de articole «*despre vînătoare*».

Dacă ne vom întreba ce este vînătoarea? unii se vor grăbi a răspunde: Este o artă de distracție și de carnaj pentru orî-ce animal util omului, iar alții vor răspunde este satisfacerea unei pasiuni de a vîna animalele, care formează subiectul vînătoareii.

Ei bine, cei dintîi, sînt departe de a da un răspuns adevărat, iar cei al doilea s'aû apropiat puțin de soluțiunea chestiunei pusă, fără însă a o lămuri.

Iată ce este vînătoarea:

Este o artă—o *știință*, care are mai multe scopuri: 1) De a distruge numărul animalelor stricătoare.

2) De a protegia și conserva animalele utile, vînîndu-le după anumite reguli și numai în timpul permis de lege.

Pentru a ne putea dedea acestei pasiuni, cu adevărat succes, trebuie se intrunim următoarele condițiuni: 1) Sănătate, 2) avere, 3) agilitate—și pentru a fi satisfăcuți pe deplin trebuie să dispunem de vînat mult și variat.

Vînatul se deosebește în două mari secțiuni:

I) *Vînatul cu pâr*.—II) *Vînatul cu pene*.

Fie-care din aceste secțiuni conține alte două despărțiri, și anume:

1) *Vînatul mare*, 2) *vînatul mic*.

Vînatul mare, la rîndul lui pentru România coprinde următoarele animale cu pâr a) *ursul*, b) *cerbul*, c) *mistrețul*, d) *căpriorul*, e) *Rîsul*, f) *capra neagră* și g) *lupul*; iar animale cu pene: a) *cocoșul mare de munte*, b) *cocoșul de mestacăn*, c) *dropia*, *pelicanu*.

Vînatul mic cuprinde toate cele-alte animale comune la noi, care formează subiectul vînătoareii, cum sînt: din cele cu pâr: vulpea, iepurele, viezurul, jderul, pîsoiul sălbatic, vidra etc. iar din

cele cu pene: irunca, potîrnichea, prepelița, sitarul, becațul, rața sălbatică etc.

Tot vînatul se mai poate divide în *Vînat util* și *Vînat stricător*. În prima diviziune se clasează toate animalele ce produc oare-care folosințe omului—cum este : cerbul, căpriorul, capra neagră, iepurile (cînd nu e numeros) și toate paserile chiar cele considerate ca stricătoare, care la noi, ne fiind în mare număr, nu pot produce stricăciuni apreciabile, iar la divizia celor stricătoare, se enumără toate animalele cu păr—care produc oare-care stricăciuni, fie în vînatul util—fie în economia omului—ast-fel lupul și vulpea pradă vitele domestice și distrug vînatul util, mistrețul distruge fi-nețele, mîncă ghinda și jirul necesar pentru reproducția pădurei. Viezurul strică porumbiștele etc. iar din animalele cu pene nu pot fi considerate, ca stricătoare, de cît dropia, prin călcarea recoltelor și aceasta numai cînd numărul lor e mare.

Animalele cari formează obiectul vînătoareii, se vinează în diferite moduri și cu diferite rase de cîni.

Aci putem distinge următoarele metode :

- 1) Vînătoria la pîndă.
- 2) Vînătoria cu bătaia sau goană.
- 3) Vînătoria cu copoiul.
- 4) Vînătoria cu prepelicarul.
- 5) Vînătoria cu ogarul.
- 6) Vînătoria de la picior, fără sau cu cîne.
- 7) Vînătoria cu otrăvuri.
- 8) Vînătoria cu cursa, lațul și mreaja.

Ernest Gheorghiu

Guard general silvic.

(Va urma).

LEGISLAȚIUNEA CORECȚIUNEI TORENȚILOR ÎN AUSTRIA ¹⁾

(U R M A R E)

Cu privire la desemnarea lucrărilor de artă mai vechi de iazăturii, consolidare sau de abaterc, cari poate s'ar afla în cîmpul de lucru sau se propun din nou, se va urma întocmai dispozițiunilor date mai sus sub I, 2 lit. b.

1) A se vedea «Revista pădurilor» pe luna Septembrie a c.

2. La planul de situațiune ast-fel complectat, se vor anexa următoarele liste:

a) Lista tuturor parcelelor, respectiv a părților de parcele, ce cad în cîmpul de lucru cu indicațiunea proprietarului și felul culturii arangiate în ordinea numerică a parcelelor; (Formularul A).

b) Lista acelor parcele sau părți din parcele situate în cîmpul de lucru, a căror espropriațiune totală s'a propus conform întiului aliniat al § 4 din lege; (Formularul B).

c) Lista acelor parcele situate în cîmpul de lucru, în privința cărora s'a propus o expropriațiune parțială sau o servitute în înțelesul al. al doilea de sub § 4, respectiv al al. întiului de sub § 6 al legii; (Formularul C.)

d) Lista de acei, cari au drepturi asupra apei, ale căror drepturi se ating prin lucrările propuse pentru regularea și abaterea apei de munte. (Formularul D).

e) În sfîrșit se va adăoga la planul de situațiune o listă a acelor pretențiuni, pe cari, întreprindătorul le va avea în vedere a le face în înțelesul § 3 al legii, cu privire la cedarea materialelor și folosirei pămînturilor străine, la transportul, depunerea și prepararea materialelor, precum și la construirea adăposturilor pentru dirigența lucrărilor și pentru lucrători. La aceasta se va arăta pozițiunea respectivelor porțiuni de teren, numărul parcelelor, proprietarul și tot ceea ce este în măsură de a precisa pretențiunea.

Dispozițiune finală.

Ordonanța presentă întră în vigoare la 1 Maiu 1886.

Cu privire la proiectele a căror discuțiune, va urma după acea dată și despre cari se poate proba că au fost redactate înainte de publicarea presentei ordonanțe, nu se vor face greutăți, față de orî-cari abateri de la dispozițiunile ei, întru cît se va recunoasce că aceste proiecte, corespund atît în privința tehnică cît și legii din 30 Iunie 1884 (F. l. i. N. 117).

Formularul A

Districtul) *Câmpul de Lucru*
politic)

L I S T A

tuturor parcelelor și a porțiunilor de parcele situate
 în câmpul de lucru cu indicarea proprietarilor și a felului
 de cultură.

Comuna cadastrală	Intreagă	Parte din	Numele	Domiciliul	No. casei	FELUL CULTUREI										Observațiuni		
						Parcela	No. Proprietarului	Hectare și miimi	arătură	fâneață	grădină	viș	pășună	pășuni alpine *	pădure		lac, mlaștină, clestare	pământ parificat*)
	No.	Proprietarului																

*) Pământ parificat se ține acela a cărui impunere la foncieră se face în comparație cu altele vecine, căci el fiind ocupat sau acoperit cu ceva nu se poate estima direct.

Districtul politic.....

Formularul C

Câmpul de lucru.....

L I S T A

parcelor situate în câmpul de lucru pentru care se propune o expropriatione parțială, sau o servitute în întelesul al. al doilea de sub § 4 al alineatului întâi de sub § 6 al legii din 30 Iunie 1883 (l. i. N. 117)

Comuna Cadastrală	Intrêga		Numele	Domiciliul	No casei	FELUL CULTUREI							Motivarea scurții a proprietății de expropriere priare	Indicarea măsurilor propuse	Observațiune			
	Parcela	No.				Arătură	Fâneață	Grădina	Vie	Pășune	pășuni alpestre	Pădure				Lac, mlaștină etc.	Pământ parficat	Pământ improductiv
de exemplu : Burgau	125	—	Schmidt Iohan	Burgau	112	0.16		0.340									In mișcare Repede și miș- tinos predispus spre surpare	In viitor a se fo- losi ca fanetă A introduce dre- narea In viitor pășuna- tul interzis și cosirea permisă Lemnă batută să pot expedia vâni în ca- da graduală A se rescumpeța dreptul adună- rei tranzisului. In partea vestică a se interdice pășunarea.
„	—	247	Comuna Burgau	„	—			0.021									Costa foarte re- pede	
S. Pietro	98	—	Hassler Ion	Ofenthal	23					20.412								
„	213	—	Filzer Francisc	S. Pietro	15					8.191							Masiv rar pădu- ros cu un sol a- rabil subire Cu surprâuri i- solate	
Rattai	—	L.039	Stigitz Edward	Rattai	32					1.304								

Formularul D

Câmpul de Lucru

Districtul politic.....

L I S T A

acelor cari au drepturi asupra apei, ale căror drepturi se ating prin abaterea și regularea apei de munte propusă în înțelesul legii din 30 Iunie 1884 (l. i. No. 117) și indicarea măsurilor propuse.

Comuna Cadastrală	Nr. Parcelei	Numele și Pronumele	Domiciliul	No. Casei	Indicarea dreptului asu- pra apei	Indicarea măsurilor propuse	OBSERVAȚIUNE
de exemplu Mürzbach	132	Patzl Iosif	Mürzbach	8	Mora cu stavilă	Ridicarea stavilei cu 0m2	
Apriach	134	Eberer Florian	»	11	Ferestrău cu ca- nal de scurgere.	Schimbară întrărei apei în canalul de scurgere la 12 metri.	
Apriach	21	Meixner Martin	»	23	Piuă pentru di- mie cu stavilă și canal de scur- gere.	Adâncirea stavilei cu 0m5 și schimbarea forței mo- trice din supravertită în subvertită.	

INSTRUCTIUNI DE SERVICIU

ALE

DIVISIUNEI TECHNICO-FORESTIERA, i. r.

PENTRU

CORECȚIUNEA TORENȚILOR

I. Dispozițiuni generale

§ 1. Scopul divisiunii

Divisiunea tehnică forestieră i. r., pentru corecțiunea torenților este un corp special al Ministerului de agricultură și are următoarea misiune :

a) După însărcinarea Ministerului de agr., de a proiecta și conduce executarea lucrărilor și măsurilor de abatere pentru a face nevătămătoare apele de munte.

b) După însărcinarea Ministerului de agr., sau după cererea unei autorități administrative, a examina proiectele de corecțiune ale torenților, care poate a fi fost redactate de alt cine-va.

La îndeplinirea acestei misiuni, divisiunea trebuie să aibe în vedere mai ales din punctul de vedere tehnic a se ocupa de: oprirea în loc a marilor câtățimi de sfărământuri petroase, care sînt în mișcare, stabilirea fundului pîraclor, întărirea și fixarea coastelor care încep a se strica, fixarea bazei rîpilor contra desgărdinărilor și a subminărilor prin ape, abaterea izvoarelor și a apelor ce se strecoară prin drenarea și desplicarea acelor terenuri, împădurirea și reacoperirea terenurilor nestabile desgolite, cum și aplicarea celor mai proprii măsuri silvice pentru aducerea pădurilor din respectivul basen, într'o stare corespunzătoare (normală).

Cu această ocaziune se vor observa normele dispozițiilor privitoare la acestea, adică legea din 30 Iunie 1884 (F. l. i. No. 117), care coprinde măsurile necesare pentru abaterea nevătămătoare a apelor de munte; ordonanța Ministerului de agr., în înțelegere cu Ministerul de Interne din 18 Decembre 1885 (F. l. i. No. 2 ex. 1886) privitoare la redactarea și depunerea proiectelor generale pentru

întreprinderi privitoare la abaterea nevătămătoare a apelor de munte (corecțiunii de torenți), dispozițiunile acestei instrucțiuni, care sunt aplicabile la serviciul divisiunii în general și la misiunea care este de îndeplinit.

§ 2. Compunerea Divisiunii.

Divisiunea se compune din agenți silvico-technici, ai autorității politice-administrative, care sunt atașați de către Ministerul de agr., secțiunilor subordonate ei și care și în această calitate sunt trecuți în ștutul personalului și în tabloul de avansare al agenților silvici, ai autorității politice-administrative.

§ 3. Secțiunile Divisiunii

Divisiunea se împarte în cinci secțiuni, dintre care fiecare, are de îndeplinit misiunea divisiunii (§ 1) pentru raionul ce-i este încredințat, și anume:

Secțiunea *A* cu reședința în Przemysl, pentru Galizia și Bucovina.

Secțiunea *B* cu reședința în Königliche Weimberge, pentru Bohemia, Moravia și Silesia;

Secțiunea *C* cu reședința în Linz pentru Austria superioară, Austria Inferioară, Salzburg și Stiria;

Secțiunea *D* Villach cu reședința în Vilach pentru Carintia, Krain, Küstenland, Tirol și Vorarlberg și cu sucursală în Brixen pentru serviciul comisiunii de regulare a apelor din Tirol.

Secțiunea *E* cu reședința în Zara pentru Dalmația.

Diferitele secțiuni poartă titlul și inscripția în sigiliul oficial: «Direcțiunea forestieră tehnică i. r., pentru corecțiunea torenților, Secțiunea A (respectiv B etc.)»

(Va urma).

INFORMAȚIUNI

D-l V. C. Munteanu, directorul școlii centrale de agricultură de la Herestrău, a fost numit membru în consiliul tehnic al pădurilor, post ce devenise vacant prin încetarea din viață a regretatului inspector Pietraru.

Sperăm că d-l Munteanu care este un distins elev al școlii de la Nancy, va lucra pentru binele pădurilor țării alături de d. inspector diriginte Patrulius, cu aceeași rîvnă și armonie cum a mai lucrat și altă dată în serviciul silvic.

Sperăm tot de odată că vor face ca această înaltă instituțiune a consiliului tehnic, să fie și mai respectată pentru ca membrii ce o compun, să poată a 'și da verdictele în cestiuni fără nici o teamă.

* * *

Pentru bucuria silvicultorilor țării, anunțăm că s'a încheiat în mod definitiv și pentru a treia oară, pentru un period iarăși de 3 ani, contractul între Onor. Minister al Domeniilor și D-l consilier silvic Iohan Pitschak, însărcinîndu-se tot de-odată cu culegerea datelor referitoare la terenurile ce urmează a fi împădurite, în urma parcelări și vînzări moșiilor statului, precum și cu întocmirea planului general pentru împădurirea acelor terenuri, așa ca să se știe odată pentru tot-d'auna sumele de bani ce trebuiesc a fi prevăzute anual în budgetul Ministerului, pentru buna reușită a plantațiunilor și a întreținerii lor.

* * *

Domnul Guard General Pleșanu șeful ocolului silvic Mărgineni, a fost destituit din postul ce ocupa.

Se vorbește însă că în urma protestărei D-sale, urmează a se face o nouă anchetă.

Credem că motivele destituirei vor fi fost serioase, căci alt-cum ar fi trist de a se depărta pe nedrept niște asemenea specialiști, de cari țara are atîta necesitate.

* * *

Suntem informați că de către D-l Inspector silvic Ioan P. Chihaia s'ar fi făcut un raport D-lui Ministru al Domeniilor, spre a se recunoaște odată pentru tot-d'auna dreptul de a se lua de silvicultori din pădurile statului pentru încălzitul locuințelor lor, cîte o cantitate de lemne din cele moarte, căzute sau condamnate extrageri din masive.

Sperăm că D-l Ministru respectiv, va aproba această propunere pentru a se evita ca acești funcționari să cumpere lemne chiar de la antreprenorii de păduri, cu cari au afaceri de control, liberări de parchete, marcări de rezerve etc. etc.

RECIDIVA IN MATERIE SILVICA

Grație prețiosului zel ce d-nul inspector Chihaia, colegul nostru, aduce la colaborarea acestei reviste, vom avea pe fie-care lună o rubrică, consacrată jurisprudenței silvice.

E de netăgăduit că agenților silvicilor, însărcinați cu urmărirea și susținerea daunelor interese, decurgând din delictele comise în pădurile supuse regimului silvic, cunoștința legii și modul său de aplicare, le este absolut indispensabile.

Suntem convinși că numeroșii noștri lectori, vor primi cu cea mai mare plăcere și interes, acest nou capitol, ce deschidem de azi în *Revista Pădurilor*.

Jurisprudența din numărul acesta, o datorim d-lui sub-inspector B. N. Pretorian, care o însoțește cu observațiuni foarte judicioase.

Analiza ce face, e în termeni foarte clari și pune pe oricine în măsură de a-și lărgi orizontul observațiilor sale.

Dorim ca d-nul Pretorian să persevereze în această direcțiune, cu convicțiunea că aduce foloase însemnate, în scopul ce urmărim cu toții, de a protege și de a face să prospere pădurile din România.

Acum voiți căuta a răspunde unei scrisori, foarte amabile ce primesc de la d-nul Chihaia, prin care mă invită a explica în revista noastră:

Cînd este recidivă în materie de delict silvic, aceasta ca înțelegere a decisiunii Inaltei Curți de Casație cu No. 674 din 31 Iulie 1896, ce se publică în acest număr la rubrica jurisprudența silvică.

Recidiva în materie penală, e repetirea unei infracțiuni comisă de aceeași persoană, după un timp oare-care de la prima infracțiune, care a fost deja judecată și pedepsită.

Legiuitorul după scopul ce urmărește, micșorează sau

mărește acest spațiu de timp și graduează pedeapsa pentru recidivă, tot-d'a-una mai aspră ca pentru faptul dintiū.

Un recidivist face singur dovadă că e un agent pervers, că prima sa infracțiune n'a fost o greșeală, ci o pornire rea a firei sale și pe de altă parte pune în evidență în același timp, că pedeapsa cea dintiū nu l'a corectat și n'a fost eficace pentru el.

Legiuitorul cu drept cuvint, privește cu asprime pe acest nou agent pervers și incorigibil, prin urmare, pentru el trebuie să urcăm scara pedepselor obișnuite.

Acestea sunt elementele din care se compune această idee simplă de legislațiune penală, care se numește recidivă.

Tot ideia aceasta, că numai perversitatea agentului trebuie să facă pe legiuitor sever, a dat naștere la o theorie penală cu totul nouă, cunoscută și aplicată în Franța sub numele *Legii Béranger*, care, suspendă efectele condamnățiunei unei hotăriri în favoarea inculpatului, pînă cînd nu va comite o altă infracțiune.

În cas d'a comite o nouă infracțiune, atunci i se va aplica și vechia pedeapsă ce era în suspensiune și pedeapsa ce i se cuvine pentru faptul cel nou; dacă nu va mai comite vr'o infracțiune, vechia pedeapsă dispăre fără a se fi executat vr'o dată asupra lui.

Legiuitorul raționează ast-fel: cea-ce urmăresc pe cale penală, e corectarea oamenilor pentru a nu comite fapte vătămătoare societății, prin urmare, dacă am înaintea mea un om nenorocit pe care miseria saū greșeala, iar nu natura sa perversă l'a împins să facă o faptă rea, dacă Ț voiū suspenda pedeapsa, aceasta l va hotări d'a se feri toată viața d'a mai comite o faptă rea pentru a nu reinvia pedeapsa ce e suspendată d'asupra capului său. E un credit de onestitate care i-l acordă societatea, dacă va ști să se achite de el, aceasta Ț va profita și lui și societății.

Să lăsăm însă aceste considerațiuni de ordine philoso-

phică și de legislațiune penală, și să vedem în materie silvică, *cînd un agent e în stare de recidivă?*

Art. 29 din Codul silvic, zice: «Este recidivă, cînd după trecere de trei luni, s'a dresat asupra acelora-și individe un nou proces-verbal de delict.

În cas de recidivă, delicuentul pe lângă amenzile prescise de lege, vor mai fi pedepsiți cu închisoarea de la 3 zile pînă la trei luni.

Acest articol 29, ca multe altele din pripitu nostru Cod silvic, e rău redactat și păcătuiește și prin alegere de termeni cari nu sunt la locul lor, și prin lipsa de precisiune.

Maî întîi și lucrul era esențial, trebuia spus, e recidivă după *trecere de trei luni*, dar de cînd? trei luni după ce stare a faptului dintîi? De cînd l'a comis, de cînd a fost urmărit și judecat sau de cînd s'a executat pedeapsa? Legea are precauțiunea de a nu zice nimic!

Acî vine rolul interpretării legii și atuncî raționăm ast fel:

Fiind-că articolul final al Codului silvic art. 46, spune că în casurile neprevăzute prin legea de față, se vor aplica dispozițiunile dreptului comun, atuncî mergem la dreptul comun, care e dreptul penal general.

Codul penal în art. 41 și următorî spune, că ori-care osîndit fiind, prin o hotărîre nerevocabilă, la o pedeapsă criminală, *dacă după împlinirea pedepsei*, va fi comis

Prin urmare, și la noi același punct de plecare, cele trei luni din art. 29 Codul silvic, le vom socoti de la data *împlinirii pedepsei*, ori care ar fi ea.

E vr'o rațiune d'a calcula în acest mod termenul de care vorbim? Neapărat, fiind-că numaî de cînd a simțit agentul pedeapsa, ni se revelează insuficiența pedepsei ce i s'a aplicat.

Cit n'a fost urmărit pentru pedeapsa faptului dintîi,

delictele ce le-a comis în urmă nu sunt recidive, ci delikte ordinare, ele devin recidive dacă au fost comise după executarea pedepsei faptului d'ântiū.

Și pentru a face și în drept demonstrațiunea, că ast-fel trebuie să se calculeze cele trei luni, e destul să spunem că faptul întiū nu compează pentru inculpat, de cît dacă e condamnat definitiv, prin urmare, dacă am zice ca casațiunea. fiind-că voiū arăta imediat eroarea în care a căzut Casația, că faptul întiū trebuie să se considere de la *comiterea* delictului, e posibil că acest fapt să fie desființat de instanțele judecătorești prin achitare și atunci ce mai însemnează *epoca comiterii* unui fapt care a dispărut prin hotăririle ce au intervenit în urmă? de unde rezultă în mod evident că, pentru a compta primul fapt, trebuie să așteptăm hotărîrea definitivă a instanțelor judecătorești și executarea pedepsei, cum zice art 41 din Codul penal.

Ca conclusiune, toate delicturile silvice ce ar mai comite aceiași persoană după împlinirea pedepsei primului delict în timp de trei luni, ori cîte delikte va comite, sunt recidive; cele comise după trecere de trei luni, devin iar delikte de drept comun, delikte simple.

Pentru ce după trei luni delicturile nu mai sunt recidive, ci simple delikte silvice? Fiind-că e presupus că agentul a uitat efectele pedepsei, și delictul ce-l ar comite după trei luni de la executarea pedepsei, e fără nici o legătură saū influență cu delictul cel vechiū.

Codul silvic face recidivist pe un delinquent—numai în timp de trei luni. În codul frances recidiva ține 12 luni. În codul penal comun, recidiva, după o crimă saū după un delict care a atras o pedeapsă de 6 luni și o zi, ține toată viața inculpatului; or cînd ar comite altă crimă sau delict. va fi recidivist.

Dar care e începutul faptului nou? Art. 29 spune, că e dresarea procesului verbal, așa dar *cele trei luni le*

socotim de la data executărei pedepsei primului fapt, pînă la data dresărei procesului-verbal al noului fapt. — Acesta este termenul, în întru căruia agentul e recidivist. Pentru faptul cel nou observăm că nu ne fixăm la data judecății, ci la data procesului verbal, fiind-că, o persoană condamnată prin o hotărîre, aceasta și produce efectele sale din momentul comiterii faptului, prin urmare, de atunci e considerat ca culpabil, de și hotărîrea se dă mai tîrziu.

Art. 29 termină c'o eroare juridică grosieră cînd adaogă că e *recidivă* și cînd tăierea lemnelor se face cu ferestrau și cînd tăierea are loc între apusul și răsăritul soarelui.

Ce are a face aceasta cu recidiva?!

Legiuitorul a tradus, fără inteligență art. 201 din Codul frances silvic, după legea din 18 Iunie 1859, care spune că cu aceeași pedeapsă, adică pedeapsa pentru recidivist, care la noi e de la 3 zile pînă la 3 luni, se pedepsesc și acei cari taie cu ferestreae, etc.; dacă aceștia se pedepsesc cu aceeași pedeapsă ca recidiviștii nu însemnează că și ei sunt recidiviști, fiind-că pentru prima oară cine va tăia cu ferestreu, și între apus și răsărit, va fi pedepsit cu aceeași pedeapsă.

Legiuitorul nostru silvic nu putea să scape ocazia, ca să arate și aci, că nu s'a ocupat serios de această materie.

Sperăm, că cu explicațiunile ce am dat, vom înțelege ușor ce a judecat Curtea de Casație și cum a judecat specia din ședința sa de la 31 Iulie 1896.

E vorba de o persoană care a fost condamnată de tribunalul de Vlașca ca recidivist, pentru un delict silvic, comis în Iunie 1895, cînd e constatat că delictul cel mai apropiat l-a comis la 1894.

De la 1894, or care ar fi data sa, pînă la Iunie 1895, de sigur c'a trecut mai mult de trei luni, prin urmare nu mai putea fi vorba de recidivă și tribunalul a violat art. 29

din Codul silvic, cînd a condamnat pe inculpat ca recidivist pentru fapte din Iunie 1895.

Dar această decisiune, prin un considerant obscur, stabilește că după trecere de trei luni trebuie să se înțeleagă în interval de trei luni de la comiterea primului delict.

Noi am arătat și argumentațiunea noastră e așezată pe rațiunea materiei și prin texte de lege din Codul penal, că după trecere de trei luni, nu poate să fie de cît de la *executarea pedepsei*.

După doctrina Curții de casație ajungem la casuri imposibile, calculînd termenul de trei luni de la comiterea primului delict; căci în toate casurile, și aceasta poate să o spue orî-cine, are experiența practicei că de la comiterea delictului trece tot-d'a-una mai mult de trei luni, cîte odată trei ani, pînă la judecata delictului, și atunci în tot acest interval cît ține judecata primului fapt, toate delictele comise în întru termenului judecării, sunt recidive?! Aceasta e imposibil, căci atunci, după această doctrină ar fi cine-va recidivist, fără ca faptul d'întîi să fie condamnat, rezultat imposibil față cu principiile constitutive ale recidivei.

În specia ce a judecat Casația, ar fi trebuit cercetat, cînd a fost executată condamnățiunea din 1894, pentru a vedea, dacă în interval de trei luni de la această dată nu se plasează delictul din Iunie 1895 — căci e posibil că de și faptul a fost comis în 1894, pedeapsa să nu fi fost executată de cît mult mai tîrziu — și atunci poate c'am fi găsit pe acest recurent un bun recidivist.

Ar. Eustațiu.

PĂDURILE ȘI CLIMA

(U r m a r e).

Dacă ar fi să conving numai pe D-l Hepites cu argumentele, observațiunile și scrierile arătate pînă acum, aproape aș renunța la aceasta, nu din altă considerațiune ori temere ci numai pentru a nu supăra pe un bărbat învățat de care am o deosebită stimă și mai cu seamă pentru a nu-l indispuie, ca să tragă din observațiunile D-sale, niște concluziuni și mai nefavorabile cestiunei de care ne ocupăm, cari observațiuni și concluziuni, transmise generațiunilor viitoare, să necăjească și mai rău pe viitoriul mei confrățil, putînd avea în acelaș timp și o influență oare-care asupra vre-unui bărbat de stat de mîna treia, ce s'ar putea găsi, ferească D-zeu, peste vre-o 50 sau 100 de ani, în capul departamentului pădurilor și care, bazat pe acele observațiuni, să decreteze într'o bună dimineață defrișarea pădurilor din întreaga țară, ca nefiînd utile nici pentru climă nici pentru ploa, etc. și mai cu seamă că pe acele timpuri, se poate întîmpla ca lemnul să nu mai aibă atîta căutare nici pentru foc nici pentru construcțiunii nici măcar pentru butoaie ori bețe de chibrituri.

Altă dată omul de la naștere pînă la moarte, de la leagăn și copae pînă la cosciug, avea trebuință de lemn; astăzi deja alte materiale au luat locul lemnului. — Poate chiar să ajungă a nu mai avea nici o întrebuițare și cu toate acestea, pădurea trebuie să existe pe coaja pămîntului, căci ea are atîtea alte roluri mult mai mari, de cit acela de a ne da lemnul sîu.

Scopul meu, mărturisesc sincer, este să conving pe cei ce se mai îndoiesc de rolul lor pe pămînt și de influența lor asupra climatei etc. și rog și pe confrățil mei silvicultori, ingineri și oameni de știință, a'mi da concursul cu observațiunile lor personale etc. prin grai și prin scris, să facem

ca această credință să prindă adînci rădăcini în inimile tuturor rominilor spre a se crede în această dreaptă influență după cum se crede în aceea a soarelui, asupra vegetațiunii și vieții.

Vom continua, așa dar, cu exemplele culese din alte țări și chiar de la noi, după cum se va vedea mai la vale:

În jurnalul «L'Ami du peuple» (Angers) din 27 Maiu 1865 iată ce mai găsim în partea finală a unui lung articol datorit învățatului Arthur de Cumont:

«Ele (pădurile) contribue încă la însănătoșirea atmosferei și la buna distribuțiune a apelor. — În 1846 și 1856 au fost în mai multe puncte ale Franciei inundațiuni teribile și jurnalele din acel timp, broșure, rapoarte oficiale sau oficiale, au fost de acord a face responsabile de întoarcerea frecventă a acestui flagel distrugător, despăduririle excesive a teritoriului nostru.

Ar fi oare înțelept să nu ținem compt de aceste avertismente ?

Pădurile exercită încă un alt fel de influență, lor li se datorește ploile și roua bine-făcătoare, cari fertilizează cîmpiile noastre.

Un voiajer și un savant ilustru, Alexandru de Humbold, a făcut nise observațiuni, cari nu lasă nici o îndoială din acest punct de vedere. Altă dată, zice el, ploile erau foarte abondente la Madera, în Canarii și la Azore, dar de cînd s'au tăiat arborii cari le umbreau, ele (ploile) au devenit foarte rare în aceste părți. În Egypt, într'un timp, ploile încetaseră complectamente de a cădea. Ele însă au început earăși după plantațiunile efectuate; ast-fel că uscăciunea și umiditatea sunt într'un raport constant cu numărul și întinderea pădurilor.—Dacă sunt prea multe, frigul și umezeala domină, dacă sunt prea puține, ajungem la o uscăciune excesivă, nu puțin vătămătoare sănătăței. Este dar necesariu a se ține o justă balanță între aceste două extreme etc. etc.»

În jurnalul «Le Temps» (Paris) de la 2 Iunie 1865, găsim într'un foarte lung articol (datorit D-lui A. Le François) următoarele rînduri:

«Necesarii indivișilor, pădurile nu sunt mai puțin necesarii statelor, căci în sinul lor comerțul găsește mijloacele de transport și de schimb, lor le cer guvernele, elementele de protecțiune, de siguranță și de glorie.

Utilitatea pădurilor nu se poate judeca numai din bogățiile ce oferă exploatațiunea lor înțelept combinată.

Existența lor este o binefacere neprețuită pentru țările cari le posedă, fie că ele proteje și alimentează izvoarele și riurile, că ele întăresc solurile munșilor, fie că ele exercită asupra atmosferei, o fericită și salutarie influență.

Distrucțiunea pădurilor aș produs adesea țărilor cari aș procedat ast-fel, o adevărată calamitate și o apropiată decadență și ruină etc. etc.».

Trei-deci și șapte de jurnale din Francia plus «L'Independance Belge», dintre cari unele ca «Le jurnal des Débats», «La Gazete de France» etc. etc., aș combătut în acel timp și în fie-care zi și luni întregi ideea nenorocită a vinzării definitive, prin urmare a defrișării de păduri.

A spune tot ce s'a zis de toate aceste jurnale și mai cu seamă de cele științifice, cum «La Revue des Eaux et forêts» etc., cari aș tratat cestiunea și din punctul de vedere financiar, a mai spune tot ce s'a scris de învățații străini ca la Ebermayer, Gayer, Mathieu, etc., etc. A spune ce aș suferit din cauza defrișării, vecina noastră, Ungaria, unde lucrurile s'aș mai ameliorat prin întinse împăduriri, ar fi să obosesc prea mult pe cititori și să întrebuițez prea mult timp spre a pune în evidență acest mare adevăr recunoscut deja de toată lumea.

Întrebați ori-ce om cilit și cu bun simț, din ori-ce parte a lumii, despre această influență și nu veți găsi unul care

să nu vă răspundă, fără a esita, că este imposibil ca pădurile, ca aceste masive, să nu aibă vre-o influență asupra climei. Sunt legi fizice ce nu se pot contesta. Când cunoaștem fenomenele ce se petrec în pădure, cantitățile de vaporii ce se degajă prin transpirațiunea foilor, când ne gândim la căldura ce se întrebuințează pentru evaporațiunea apelor de pe frunze etc., căldura ce trebuie să se ia de sigur și din părțile ce învecinesc pădurile, nu putem să nu admitem că absorbițiunea sa și luarea acelei călduri, nu ar putea răcori temperatura părții învecinate și prin urmare ca consecință, nu putem spune că pădurea nu are nici o influență asupra climei din acea localitate.

Și notați bine, că vorbesc aci de o influență locală, provenită din nisce fenomene fizice ce se pot lesne înțelege, lăsând la o parte acele influențe de curenți și de vânturi împedicate și răcorite ori temperate de masive păduroase, cari m'aș făcut a exprima în numărul trecut credința de schimbarea climei a unei părți din țara noastră prin împădurirea bărăganului. Și de ce n'aș avea o asemenea credință când Francesii au pe aceea că dacă Sahara ar fi împădurită, cum se susține că a fost odinioară, din nisce resturi lemnoase găsite în pământ, clima Franței ar fi schimbată sau cel puțin n'ar avea câte odată și în unele părți ale acelei țări, cunoscutele vânturi uscate și foarte pustiiitoare, ce vin din acea direcțiune.

Maș puțin pretențios de cât confrății mei francezi etc., nu voi merge cu credința într'o influență a pădurilor spre schimbarea climei stabilite de pozițiunea geografică a țării; ca latitudine și longitudine, aș putea să trec, chiar în partea celor ce cred într'o influență locală sau la o depărtare oarecare și totuși aș aduce un serviciu țării mele, putind ajunge a face să triumfe aceste credințe și să cadă acelea emise de D-nu Hepites, chiar dacă D-sa ar rămâne în acelea de o nedemonstare în mod cert de aceste influențe, adică făcind pe Thoma necredinciosul, în această importantă cestiune. Și să nu

se creadă că numai învățații străini recunosc această influență.

Chiar în țara noastră mulți au scris despre influența pădurilor asupra climei.

Scrierile lor, adesea sub forme de articole de Reviste etc. se găsesc cu dificultate.

Pentru a nu cita scrierile agronomilor și silvicultorilor, putind fi bănuți de D-nu Hepites, voi reproduce aci din importanta scriere a Domnului Dr. Grecescu, Profesor Universitar, om învățat și căruia nu-i place a afirma lucruri, de care nu este convins că sînt exacte.

La pagina 708 din *Conspectul Florei României*, scriere de mare valoare, apărută în anul acesta și deja cunoscută savanților din Europa, iată ce găsesc :

«Nu se poate contesta influența ce o exercită prezența pădurilor asupra climatului unei țări sau al unei regiuni de o întindere însemnată oare-care.

Prin situațiunea sa geografică, România se găsește pusă mai mult sub dependența domeniului florei forestiere a continentului European și mai puțin sub acela al stepelor, ast-fel această țară se bucură de o întindere forestieră destul de însemnată și cu osebire în regiunea sa montană și a dealurilor, ceea ce contribuiesce mult la atenuarea climatului său continental, ca să nu fie cu totul secetos și uscat precum este acela al țărilor cu totul lipsite de păduri.

Este bine știut, că prezența pădurilor și a culturii, în țările odinioară lipsite de vegetații, a modificat profund condițiile fizice ale vieții naturei organice pe cînd distrucțiunea pădurilor în unele țări nu mai lasă nici o îndoială asupra efectelor prejudiciabile climatului lor. Este vorba să dăm oare-cari explicațiuni în privința aceasta.

Foile arborilor, ele mai cu seamă organe ale exalației, considerate în total, constituiesc o suprafață de evaporație, de întindere prodigioasă, evaporație cu atît mai activă cu cît temperatura ambiantă este mai ridicată și atmosfera mai

puțin saturată de vaporii apoși. În același timp, prin actul evaporatiei se produce și oare-care diminuare de temperatură, la suprafața evaporantă și în raport cu intensitatea de evaporatie. Va să zică căldura asupra vegetației produce evaporatie, actul de evaporatie diminue temperatura suprafeței evaporante și rezultatul este atenuarea escesului de căldură, temperarea sa.

Dar lucrurile merg mai departe. Dacă totul ar fi pădure, vaporii ce se ridică la suprafață și ajung în regiunile atmosferice înalte, dând de răceală, condensându-se și precipitându-se ar cădea sub formă de ploă iarăși asupra acelor păduri.

Însă din cauza locurilor deschise, a livezilor și a câmpiilor vecine, care se încălzesc mai mult de cât pădurile și a cărora exalație contribuiește cu mult mai puțin la saturația atmosferică, coloana cu aer, cea deasupra pădurilor încărcată cu vaporii apoși, fiind mai rece și mai densă năvălește asupra coloanei de aer cald și mai rarificat ce se ridică din părțile neîmpădurite, apoi fiind altată și ajungând în regiunile reci ale atmosferei, vaporii săi se condensează și se precipită la distanțe cu mult mai depărtate.

A. Griesbach susține că vaporii de apă de pe suprafața mărilor, nu lipsesc de a se abate spre părțile muntoase, chiar reci, atunci când atmosfera în partea aceasta a fost stoarsă și secată de umezeala sa. Cea ce se urmează astfel din partea vaporilor maritimi față cu munții, se urmează față și cu pădurile când coloana atmosferică regională s'a spoliat de umezeala sa.

Din cele expuse rezultă, că în timpul căldurilor se produce o acție și o reacție reciprocă între evaporati și temperatură, al cărora efect salutariu este udarea solului sec de apă și domolirea escesului de căldură. — Această domolire se datorește nu mai puțin și răcoarei ce se petrece în sinul pădurilor, răcoare ce se propagă și mai departe, în vecinătăți, datorită umbrei ce o proiectează coroana și frunzișul arborilor cum și prezenței apei din sol și din

vegetalele ierbacee ce stau sub scutul pădurilor. În țările unde securea a abătut pădurile fără cruțare și prevedere pe o scară întinsă, efectul consequent a fost foarte simțitor prin diminuarea ploilor și prin modificarea climatului-equilibrat în sensul climatului continental. La noi nu putem cunoaște și da seama pînă la ce grad a putut fi influențată clima țării noastre de odinioară prin tăierea pădurilor așa precum se urmează, de cite va deceniul de ani. Ni se spune de bătrînî, că ploile pe la București erau numeroase vara și iernele mai regulate.»

Vom opri aci un moment, scrierea d-lui Dr. Grecescu, spre a spune că într'adevăr a ales foarte bine Bucureștiul, discutînd cestiunea climei, căci împrejurul nici unui oraș din această țară nu s'a'au efectuat alitea despăduriri ca în jurul capitalei țării; de sigur necesitățile unei mari populațiuni a'au contribuit la aceasta, sunt arbori isolați, urme vizibile pe numeroase moșii din prejurul acestui mare oraș, care mărturisesc existența unor mari masive păduroase, ce se întindeau pînă la marginea capitalei, ba încă pînă în vechile margini, unde astăzi este oraș.

Sunt bătrînî încă în viață, cari a'au tăiat și defrișat aceste păduri, pe cari, dacă îi veți întreba, împreună cu mulți bătrînî și chiar oameni cu vîrsta de mijloc, Bucureștenî vă vor răspunde fără cea mai mică șovăire, că clima capitalei s'a schimbat și în tot cazul că nu avem aceleași ierne și anotimpuri ca în trecut, sau mai clar, că acum 40 sau 50 de ani, cînd încă existau mare parte din acele masive păduroase.

Rog pe D-l Hepites să nu'mî ceară pentru aceste afirmațiuni tablourî meteorologice, punîndu-mî înainte pe ale d-sale, căci îi voi răspunde: sunt prea nouî; de cele vechi nu aveți și chiar dacă ați avea, tot mai mult temeiu pun pe observațiunile fără instrumente ale Bucureștenilor, de cît pe ele.

Ion P. Chihaia

Inspector silvic.

(Va urma).

JURISPRUDENȚA FORESTIERA

Șefii ocoalelor sylvice, pe lângă că urmăresc și constată delictele comise în pădurile Statului, prin personalul de care dispun (pădurarii și brigadierii), mai sînt obligați conform art. 42 din Codul sylvic, ca să expună și să susțină acele procese de delictes sylvice înaintea judecătorilor de ocoale, cînd totalul amenzei nu depășește suma de lei 300, raportată la fie-care delicuent, și a cere atît despăgubirile civile cît și aplicarea pedepsei.

Activitatea și atențiunea ce ei depun în urmărirea, constatarea și înaintarea la timp a proceselor de delictes sylvice, se poate judeca după numărul proceselor intentate, care se văd trecute în tabloul de mai jos :

TABLOU

de numărul proceselor de delictes silvice, intentate de cei 96 șefi de ocoale sylvice din întreaga țară, pe un period de 5 ani, socotit de la 1893—1897

No. curent	NUMIREA JUDEȚELOR	No. ocoalelor silvice din județ	Numărul proceselor in- tentate în anii					Observațiuni
			1893	1894	1895	1896	1897	
1	Argeș	5	291	492	569	422	377	Cifrele au fost cu- luse din regi-trul Di- recțiunii Pădurilor de către d- ^{le} Guard gene- ral sylvic C. Harito- novici, sub-șef de bu- roiu de la secția de- lictelor silvice.
2	Bacău	4	44	50	64	53	94	
3	Botoșani	1	11	9	14	20	30	
4	Braïla	1	5	12	8	1	4	
5	Buzeu	4	37	62	58	36	41	
6	Constanța	5	58	104	82	140	162	
7	Covurlui	1	4	2	25	52	59	
8	Dâmbovița	5	148	231	194	255	451	
9	Dolj	4	303	278	260	249	360	
10	Dorohoiu	1	57	30	39	34	48	
11	Fălciu	2	36	26	62	50	36	
12	Gorj	2	62	143	76	134	110	
13	Ialomița	2	32	51	29	27	30	
14	Iași	2	21	28	21	22	18	
15	Ilfov	4	82	159	148	160	201	
16	Mehedinți	4	218	158	149	104	293	
17	Muscel	4	133	304	184	234	313	
18	Neamțu	5	140	182	217	225	259	
19	Oltul	2	155	217	149	89	140	
20	Prahova	5	62	82	114	124	143	
21	Putna	2	43	66	57	67	122	
22	Râmnicu-Sărat	2	36	48	52	47	50	
23	Roman	1	10	15	24	9	41	
24	Romanați	2	69	60	68	69	147	
25	Suceava	2	41	43	78	81	60	
26	Tecuci	2	46	56	43	101	23	
27	Teleorman	3	63	87	80	92	101	
28	Tulcea	10	222	322	274	313	228	
29	Tutova	2	45	31	33	107	57	
30	Vilcea	3	362	416	416	323	399	
31	Vaslui	1	38	28	52	55	51	
32	Vlașca	4	124	178	123	208	212	
	Total . .	96	2998	3970	3766	4003	4571 = 19808	

Și lucru curios, în loc ca numărul delictelor să se micșoreze din an în an, prin deprinderea populațiunei ca să respecte bunul altuia,—din contră, numărul lor se mărește din an în an, după cum reese din compararea anului 1893 cu anul 1897.

Dacă numărul delictelor este aproape de două ori mai mare în anul 1897, de cit ceea-ce a fost în anul 1893,—aceasta nu înseamnă că numărul dilectelor s'a înmulțit în realitate,—căci de sigur, ele se vor fi comis în același număr, poate și mai mare și în cursul anului 1893,—dar că ele s'a urmărit și constatat la timp, pe măsura îmbunătățirii soartei personalului de pază. În adevăr, pe cînd înainte de anul 1894 pădurarii nu sperau de cit în modesta leafă de 16 lei ce primeau pe lună, făcîndu-i ca se neglijeze pădurea și să se ocupe de afaceri străine serviciului, astăzi soarta lor se găsește *în cil-va* îmbunătățită :

a) Prin cedarea în mod gratuit la fie-care pădurar, cite 6 pogoane pămînt de cultură, delimitat în apropiere de cantonul de pădure ce li s'a încredințat spre pază ;

b) Prin dispozițiunea ce s'a luat ca pădurarii să fie recomandați *numai* de șeful de ocol, aleși dintre foștii căprari și sergenți din armată și se nu fie înlocuiți de cit în urma constatărei unor fapte grave de serviciu ;

c) Prin recrutarea brigadierilor, șefi direcți ai pădurarilor, din vechi sergenți din armată și din vechi absolvenți ai școalelor practice de agricultură, cari au absolvit cursurile școlii speciale de silvicultură de la Brănești, secția brigadierilor ;

d) Prin instalarea pădurarilor și brigadierilor în cantoane sylvice, construite în apropiere sau în mijlocul pădurei, departe de influența populațiunei din satele vecine pădurei, vecinic vrăjmașa pădurilor statului.

De și începutul este făcut întru urmărirea și constatarea delictelor sylvice și merge destul de bine, totuși pentru pătrunderea mai bine a șefilor ocoalelor sylvice, de inalta însărcinare ce li s'a dat de lege, ca să expună și să susțină ca niște adevărați « *Advocați Publici* » procesele de delictes sylvice, mai trebuie ca ei să fie puși în curent de decisiunile Inaltei Curți de Casație, care stabilește în fie-care an diverse jurisprudențe, ce rezultă din aplicarea codului sylvic.

Cunoașterea jurisprudenței forestiere pentru șeful de ocol și în general pentru ori-ce agent al pădurilor supuse regimului sylvic, este cu atât mai necesară, cu cit se știe că codul nostru sylvic care are 46 articole, este foarte laconic și în majoritatea casurilor ne complet. Sylvicultorii Statului din serviciul exterior, fiind destul de împovărați, cu resolvarea corespondențelor, ce rezultă din cauza neclarificării atribuțiunilor, multe saă puține cite sînt, în cele mai mici detalieri, — după cum se observă la toate cele-lalte servicii publice, — de o existență cu mult mai tinără, n'aū timpul ca să se mai gîndească la îmbogățirea literaturii sylvice, prin vre-o lucrare

importantă, de exemplu: «Adnotarea codului sylvic» bazat pe jurisprudențele date.

Cu toți dar ne învîrtim în cunoștințele sumare ce le am căpătat după băncile școlii și n'avem ocasiunea ca să ne lărgim acele cunoștințe, fiind-că pe de o parte Ministeriul, nu ne vine în ajutor, ca să ne putem îndruma spre înțelegerea mai bine a prescripțiilor din codul sylvic; iar pe de altă parte, nu toți dispunem de mijloace ca să ne procurăm din comerț voluminoasele broșuri anuale ale Inaltei Curți de Casație, cu începerea anului 1881, data promulgării codului sylvic.

La Francezi, Germani, Austriaci, etc., cu un cuvînt la toate Statele unde există «legea pădurilor», serviciul sylvic central, este în curent cu toate decisiunile instanțelor judecătorești în materie de delict sylvic, de pescuit și de vînat, și se grăbesc în tot-d'a-una ca prin circulari destul de clare, complete și precise să le aducă imediat la cunoștința agenților din serviciul exterior, — ast-fel că previn la timp pe agenți ca ei să știe cum se urmărească și să constate delictele sylvice, cum să expună și să susțină în deplină cunoștință de cauză procesele de delict sylvic înaintea instanțelor judecătorești.

Mai mult încă, înlesnește tutor agenților mijlocul de a-și putea însuși acele circulari, pentru biblioteca lor personală, în schimbul unui abonament anual de la 3—5 lei.

Spre a acoperi lipsurile arătate mai sus, vom recurge iarăși la organul de publicitate «Revista Pădurilor», care căzînd în majoritatea casurilor în mina silvicultorilor, pot să ia cunoștință de jurisprudențele forestiere date și decî să-și lărgescă cercul de cunoștință în materie de delict: sylvic, pescuit și de vînat.

Deși jurisprudențele forestiere stabilite de Tribunale, Curțile de Apel și de Inalta Curte de Casație sunt destul de numeroase, și ar trebui un volum de peste 400 pagini spre a le cuprinde în toată întregimea lor, totuși în coloanele revistei, sub titlu «*Jurisprudența forestieră*», se va transmite în copii, fragmente din decisiunile respective, estrase din buletinele instanțelor judecătorești, în raport cu spațiul ce se va reserva pentru acest scop de redacția revistei.

Camarazii silvicultorilor, sunt rugați să urmărească cu deosebită atențiune deliberările și decisiunile date de instanțele judecătorești și acolo unde vor găsi că există oare-care nedumerire, se ceară informațiuni de la redacția revistei, fiind sigur că vor primi un răspuns exact, de oare-ce, după cum cu toții știm, în comitetul de administrație al Revistei, figurează persoane cu cunoștințe aprofundate și special juridice.

B. N. Pretorianu
Subinspector sylvic

No. 674

Delict sylvic.—Reclivă. — *Cînd există reclivă în materie de delict sylvic* (Art. 29, alin. I din codul sylvic).

Asemănat art. 29 din codul sylvic, există recidiva când, după trecere de trei luni, s'a dresat asupra aceluiași individ un nou proces-verbal de delict sylvic și prin espresiuile «după trecere de trei luni» trebuie să se înțealagă în intervalul de trei luni de la comiterea primului delict ¹⁾.

No. 433. Casarea sentinței tribunalului Vlașca cu No. 680, din 1896, după recursul făcut de Marin Grigorie.

31 Iulie, 1896

Curtea,

Ascultind citirea raportului făcut in causă de D. Consilier Ponenaru-Bordea.

Pe d. Brătescu, Advocatul recurentului, în susținerea recursului, și

Pe d. Procuror G. Filiti în conclusiuni,

Deliberind,

Asupra motivului de casare :

«Violarea art. 29, alin. 1 din codul sylvic și exces de putere, căci am fost condamnat ca recidivist, cind legea sylvică declară recidiva atunci cind în interval de 3 luni de la primul proces-verbal s'a încheiat un alt proces aceluiaș individ, orî din actele aflate în dosarul judecătoriei se constată că am fost condamnat pentru delict sylvic în 1892 și 1894, nici odată în 1895, iar procesul verbal prin care sunt condamnat acum e dresat la 12 Iunie 1895.

Avind în vedere că din alin. 1 de sub art. 29 din codul sylvic rezultă că este recidivă cind după trecere de trei luni s'a dresat asupra aceluiaș individ un nou proces-verbal de delict, că este a se ști, ce este a se înțelege prin expresia «după trecere de trei luni.»

Considerind că nu se poate lua expresia după modul literal, căci ar fi rezultatul cu totul nelogic ; că spre a se ști care este sensul expresiv «după» rămîne a recurge și la textul legii Franceze, că recurind la art. 201 legea Francesă rămîne a înțelege că expresia «după» nu este a se lua în sensul literal, ci că trebuie să însemneze în interval de inadvertență de legiuitorul nostru în traducerea textelor franceze și în alte casuri prevăzute de art. 1.680 din codul sylvic.

Considerind că, în specie, tribunalul Vlașca, prin sentința supusă recursului, constată că recurentul a mai fost condamnat în ultimul rind de judecătoria de pace Corbiî Mari, la 29 August 1895, iar delictu ce i se impută lui azi l'a comis la 12 Iunie 1895, adică după trecere de trei luni și aplicindu'i pedeapsa ca pentru recidivist a violat textele de lege invocate prin mijlocul de casare, comițind și exces de putere.

Pentru aceste motive și fără a mai discuta pe cele-lalte, Casează, etc.

B. C. cas. vol. XXXII, Partea II/1895 pag. 1141 și 1142.

1) Vezi articolul «Recidiva în materie silvică» de la pag. 353 a acestui Nr. din Revista pădurilor.

No. 205

Delict sylvic. Competința. — Mai mulți delinquenți. — Regulament de competență (art. 22, alin. 5 din codicele sylvic).

Delictul sylvic imputat mai multor indivizi, prin deschiderea uneia și aceleiași acțiuni, nu este de competența tribunalului de județ de a fi judecat în prima instanță, de și amenda pentru toți este mai mare de 300 lei, dacă din acele încheiate de agentul sylvic nu se constată, că tăierea arborilor din pădurea supusă regimului sylvic s'a săvârșit de toți și de o dată. În acest cas, fiind atâtea delictे cîți inculpați sunt și amenda pentru fie-care fiind mai mică de 300 lei, numai judecătorul de pace este competent a le judeca în primul resort.

No. 99. *Regularea* competenței în cauza lui Ion Cirmăziu și alții, după cererea d-lui Procuror general al acestei înalte curți.

13 Februarie, 1895

Curtea,

Ascultînd citirea raportului făcut de d. Consilier Al. Degré, Pe d. Procuror general Gh. Filitti, în concluziuni;

Avînd în vedere că Ion Cirmăziu și alți nouă indivizi, fiind dați judecării pentru delict sylvic, Judele de pace din Măcin, prin cartea de judecată No. 292 din 1895, și-a declinat competența pe motiv că reese din procesul-verbal de constatare și din actul estimativ că, suma amendei trece peste 300 lei;

Că Tribunalul Tulcea, în judecata căruia s'a transmis cauza, prin sentința cu No. 1.185 din 1895, și-a declinat la rîndul său competența pe motiv că cererea în contra fie-cărui delinquent fiind mai mică de 300 lei, nu se poate considera amenda totală, amenda ca pedeapsă fiind personală;

Avînd în vedere că ambele aceste hotăriri reminînd definitive, cursul Justiției este întrerupt, și dar, Curtea de Casație, conform art. 525 din procedura civilă, este în drept a pronunța un regulament de competență;

Considerînd, că se constată prin cercetări domiciliare la fie-care individ arborii tăiați din pădurea Statului, fără să fie constant că toți, împreună și de o dată au tăiat arborii; că în aceste împrejurări nu este un delict săvîrșit de toți inculpații împreună, ci pe atîtea delictे sylvice pe cît sunt inculpați.

Considerînd că dacă toți delinquenții au fost coprinși de aceeași cerere de urmărire pentru faptul că pentru toți se făcuse una și aceeași constatare, nu e mai puțin însă constant că însuși șeful ocolului sylvic a constatat fapta săvîrșită de fie-care și amenda care ar urma se privească pe fie-care în deosebi;

Considerînd că regula este că fie-care răspunde de consecințele faptei sale; că ar fi a viola această regulă vroid a ne conduce, în specie de împrejurarea că șeful ocolului sylvic a denunțat pe toți inculpații pentru întreaga sumă, represintînd amenda compusă

din amendele fie-căruia, și a lăsa să li edeterminată soarta acțiunii publice sau a apelului. sau competența de această împrejurare nedeterminată, fără valoare.

Că ast-fel, fiind vorba de singuratiche fapte penale săvârșite de diferiți indivizi, urmăriți în virtutea aceleiași acțiuni publice, și pedeapsa cuvenită eventual pentru fie-care fapt fiind mai mică de 300 lei, prin urmare de competența judeului de pace, este invederat că numai judele de pace este competente.

Pentru aceste motive :

In unire cu d. Procuror ;

Regulează competența etc.

(Bul. C. cas. vol. XXXV, partea I din 1896, pag. 321, 323 și 324)

No. 265.

Delict silvic. — *Despăgubiri civile.* — *Reducerea lor de către judecător.* — *Casare* (Art. 19 din Codicile silvic).

In materie de delict silvic, despăgubirea civilă fiind fixată chiar prin lege, judecătorul n'are dreptul de apreciațiune asupra cuantumului ei.

No. 185. — *Respingerea recursului* făcut de avocatul Statului contra sentinței tribunalului Tulcea cu No. 50 din 1895, în cît privește pe C. Băluță și casarea menționatei sentințe în privința lui Gr. Iacob.

17 Martie, 1895.

Curlea,

Ascaltind citirea raportului făcut de d-nul consilier Predescu; Pe d-nul Procuror de secție, în concludsiuni.

Deliberind :

Asupra motivului de casare:

«Violarea art. 36 și 19 din Codul silvic și exces de putere.

«Procesul-verbal al agentului silvic făcînd probă în justiție și nefiînd combătut cu probe contrarie, rău tribunalul a respins apelul în «privința lui Constantin Băluță, achitat de judele de pace Măcin.»

«Agentul silvic fiind în drept, după art. 19 din Codul silvic, a «constata prejudiciul și despăgubirile civile, rău tribunalul a respins «apelul Statului în ce privește pe Grigorie Iacob, prin care tindea «a fi condamnat acest delinquent la despăgubirile prevădute prin «actul de estimație prin care judele, prin exces de putere, l'a redus, «la 5 lei.»

Avînd în vedere că, din sentința supusă recursului, se constată că locuitorii Constantin Băluță și Grigorie Iacob, fiind dați judecății pentru că au tăiat și furat lemne din pădurea Statului, tribunalul a achitat pe Constantin Băluță pe motiv că dînsul a dovedit cu acte că avea permisiunea să ia acele lemne, iară pe Grigorie Iacob 'l' condamnă la amendă și la despăgubiri în sumă de lei 5 și bani 75,

pe cind avocatul Statului ceruse, conform actului de estimație, suma de 45 lei ca despăgubiri civile;

Considerind în ceia ce privește recursul privitor pe Constantin Băluță, că instanțele de fond sunt suverane să aprecieze probele ce se aduc în contra sa în favoarea inculpaților, și această apreciere scapă censurei Curței de casație;

Că așa fiind, recursul avocatului Statului în privința achitărei lui Constantin Băluță, cată a se respinge ca neintemeiat;

Considerind în privința lui Grigorie Iacob, că, din combinațiunea art. 19 din Codul silvic cu tariful de care în acest articol se face mențiune, rezultă că în cas de delict silvic despăgubirea civilă este fixată prin lege chiar; că din momentul ce dar însăși legea determină cuantumul despăgubirei, prin acesta chiar a ridicat judecătorului ori-ce drepturi de apreciere în această privință, și dar, dînsul nu poate reduce cuantumul acelei despăgubiri, căci ar fi a substitui voința sa voinței legiuitorului, ceea-ce nu-i este permis;

Că așa fiind, recursul avocatului Statului, în ceea-ce privește reducerea de către tribunal a despăgubirilor cerute de Stat de la Grigorie Iacob și constatate prin actul de estimație, este întemeiat, și deci, în această privință sentința este casabilă.

Pentru aceste motive:

Respinge recursul avocatului Statului privitor la Constantin Băluță, iar în privința lui Gr. Iacob:

Casează, etc. (Bul. C. cas., vol. XXXIV, Partea I din 1895 pag. 479—480).

CONTRAVENȚIUNE

Contravențiune la condițiunile generale de exploatarea pădurilor statului. Dacă abaterile la aceste condițiuni, cad în sarcina exploatareului pădurei și în ce cas. (Art. 19 din condițiunile generale pentru exploatarea pădurilor statului).

De și art. 19 din condițiunile generale pentru exploatarea pădurilor statului prevede că, veri-cea bateri de la prescripțiunile acelor condițiuni, în exploatarea pădurilor, cad în răspunderea exploatareului, însă aceasta numai întru cât acele abateri provin din faptul saū din neglijența exploatareului saū a presupușilor saū, saū și cind provin de la alte persoane cari însă n'au fost dovedite, nu și în casul când acele abateri, au fost făcute de persoane cu totul străine exploatareului și dovedite și când exploatareul nu a participat în nimic la acele abateri.

No, 346. — Respingerea recursului făcut de ministerul domeniilor contra sentinței Tribunalului Putna cu No. 169 din 1893, dată în proces cu Ghiță Ioan. 10 Noembrie 1893.

Curtea,

Ascultind citirea raportului făcut în cauză de d. Consilier G. Liciu.

Pe d. Ciocirdia, avocatul recurentului, în desvoltarea motivelor de casare, și

Pe d. N. Voinov, avocatul intimatului, în combateri;
Deliberind,

Asupra motivului invocat.

«Violarea art. 19, 20, alin. 2 și 18 din condițiunile generale de exploatarea pădurilor statului.

Tribunalul de Putna constată în fapt că, în parchetul ce se exploatează de Ghiță Ioan, s'a'u găsit 980 arbori de rezervă și limită cojiți și ciopliți, și cu toate acestea descarcă pe Ghiță Ioan de ori-ce răspundere și despăgubire; conform art. 19, cumpărătorul este răspunzător de despăgubirea rezervelor și este ținut a despăgubi pe stat fără somațiuni sau judecată, ci numai după simpla constatare a agentului sylvic de valoarea daunelor constatate; conform art. 20 evaluarea despăgubirei se face după numărul arborilor plătindu-se de fie-care valoarea împătrită de cea fixată prin tariful anexat la condiții; conform art. 18, cumpărătorul numai atunci este descărcat de răspundere când procesul-verbal de reprimire s'a aprobat de minister. Prin urmare, Tribunalul dă o greșită interpretare acestor articole, când afirmă că daunele cauzate statului, sunt de mică importanță și că nu trebuiesc acordate și când pune în considerațiunile sale că de aceste daune ar fi responsabilă o altă persoană, care a comis cojirea și ciopărtirea arborilor, ci nu însuși cumpărătorul. Avind în vedere că, din sentința atacată cu recurs, se constată că Ghiță Ioan, intimat azi, antreprenorul exploatarei parchetului 5 din pădurea statului Sovejeanca a fost urmărit de casierul județului Putna pentru suma de 31,975 lei și 80 bani pentru că ar fi ciopărtit și cojit 980 arbori din cei lăsați ca rezervă; că dînsul făcînd contestațiune, casierul, prin decisiunea No. 5785 din 1893, i-a respins acea contestațiune.

Că în contra acelei decisiuni, Ghiță Ioan făcînd apel, tribunalul a admis apelul și contestațiunea, apărind pe apelant de pretențiunile statului, și motivîndu'si rezistența sa în scris că jupuirea și ciopărtirea arborilor n'a cauzat nici un prejudiciu Statului întru cât semnele ciopărtirii și jupuirii au dispărut aproape de tot și nici unul din arborii ciopărtiți sau jupuiți nu s'a'u uscat, și că în tot cazul Statul ar fi trebuit să urmărească pe autorii atit intelectuali cit și materialii ai faptului dinșii fiind dovediți.

Avind în vedere că de și art. 19 din condițiunile generale pentru exploatarea pădurilor statului prevede că, verice abateri de la prescripțiunile acelor condițiuni, în exploatarea pădurilor, cad în răspunderea exploatatorului, însă aceasta numai întru cît acele abateri provin din faptul său neglijența exploatatorului său a prepușilor săi, sau și cînd provin de la alte persoane dar cari nu au

foșt dovedite, nu și în cazul când acele abateri au fost făcute de persoane cu totul străine exploatatorului, și dovedite și când acesta nu a participat intru nimic la acele abateri;

Considerind că, în specie, tribunalul constată un fapt chiar din procesul-verbal de constatare, că ciopărțirea și cojirea arborilor s'a făcut de oamenii unui proprietar vecin cu pădurea statului, din ordinul acestuia care pretindea că acei arbori erau pe proprietatea sa iar nu pe a statului¹⁾; că așa fiind statul, conform codului silvic, putea urmări pe autorii dovediți ai faptului, și cu drept cuvint tribunalul a apărut pe Ghiță Ioan de verice răspundere, și deci, motivul invocat este neintemeiat.

Pentru aceste motive :

Respinge etc :

B. C. Cas. Vol. XXXII, Partea II, pag. 965, 966 și 967.

(Va urma).

AMENAGIAREA PADURILOR DIN MUNȚI

Studiu critic după Guinier, Inspector silvic în Franța

(Urmare).

II.

Codrul propus odată adoptat, nu ne mai rămîne oare nimic de făcut pentru simplificarea amenagiamentelor ?

Răspunsul este lesne : Rămîne de a realiza acel desideratum al amenagiștilor din toate țările, acel ideal la care se pare că nu s'a renunțat de a fi urmărit de cît în fața dificultăților și obiecțiunilor celor mai serioase de fapt: *adoptarea posibilității pe întindere în tăierile principale în codru.*

Să examinăm dacă n'ar conveni cu tot nesuccesul tuturor

1) D. T... C... mare proprietar din județul Putna, dorind ca să cunoască dacă numărul arborilor de rezervă din parchetul No. 5 pădurea statului Sovejanca marcați de sub-semnatul în calitate de șeful ocolului silvic Focșani și predați cu act în regulă d-lui Ghiță Ioan antreprenorul exploatării acelei păduri pe periodul 1892—97, sunt în numărul prevăzută de condițiunile speciale ale vînzării, dă ordin oamenilor săi ca să ia din fie-care arbore de rezervă câte o coajă, și apoi să i aducă toate cojile, spre a putea constata numărul arborilor după numărul cojilor. Oamenii d-lui T... C... pleacă în parchetul No. 5 din pădurea ștatului Sovejeanca, și pe o noapte frumoasă din luna Aprilie 92, la lumina lunii, ia din fie-care arbore de rezervă câte o coajă lungă de la 2—3 decimetri și lată de la 4—8 c. m. Din cercelările făcute cu Primarul din localitate, am descoperit pe autorii material și nici ei nu au tăgăduit. Nesciind cine este responsabil, antreprenorul său oamenii d-lui T... C... și călăuzit de condițiunile contractului, am dresat actele în sarcina antreprenorului Ghiță Ioan.

încercărilor în această privință, de a relua această cestiune pentru pădurile ce ne ocupă.

Înainte de a aborda discuțiunea trebuie să fac să reiasă interesul special care s'ar atașa la adoptarea posibilității pe întindere în pădurile de munte.

Pădurile din munții noștri supuse regimului silvic sînt și de mari și de mici întinderi, și sînt împărțite în una, două sau mai multe serii.

Mai mult, cînd se despart porțiunile cărora este aplicabilă numai exploatabilitatea fizică sau cel puțin metoda de exploatare prin grădinărit, din cauza povîrnișului solului de natura lui stîncosă sau pentru motive de altitudine, nu mai rămîine de cît întinderi restrînse cari să constituie seriile de tratat prin metoda zisă *naturală* de reinsemîntare și de lămurire.

Dar se știe că posibilitatea tăerilor principale basată pe volum se adaptează rău seriilor de întindere mică și devine aproape inaplicabilă cînd afectația la rînd de regenerare are mai puțin de 40 la 50 hectare, de exemplu :

De aci se poate conchide că ori de cîte ori nu este posibil a forma serii de 150 la 200 hectare cel puțin (evaluarea acestei cifre minimum de altmîntrelea poate varia după circumstanțe și după apreciațiunile personale), trebuie să renunțăm a trata această serie prin metoda naturală. Ce rămîine atunci de făcut ? *A aplica metoda grădinărită.*

Ast-fel, la munte peste tot locul metoda grădinărită ! puțin importă dacă solul este fertil, dacă regenerația naturală este lesnicioasă și abondentă, dacă esențele se pretează puțin cu acest mod de cultură, dacă producțiunea în materie va fi micșorată ! Acesta este singurul remediu cunoscut pentru pădurile mici. *A priori* această soluțiune ne pare puțin satisfăcătoare, și este greu de crezut că resursele artei forestiere să fie atît de restrînse ca să nu se fi îngrijit de aceasta, dar importanța chestiunii este destul de mare ca noi să examinăm de aproape modul de cultură al codrilor prin grădinărit.

III

Noi privim starea unui masiv regulat și strîns ca idealul de urmărit în tratamentul unui codru, situat în condițiuni

bune de fertilitate și de altitudine, și combatem aplicațiunea metodei grădinărite, în afară de limitele între cari regenerațiunea naturală nu este nici destul de repede nici destul de regulată și deci trebuie să fie considerată ca impracticabilă.

Intr'un mod mai general, noi am fi dispuși de a prescri grădinăritul în toate terenurile în cari este posibil de a crește codrul în masiv strîns, pentru că, dacă pentru un cuvînt sau pentru altul este imposibil de a conta pe regenerațiunea naturală, va fi preferabil de a recurge la repopulări artificiale mai bine, de cît a renunța de a crește masive regulate.

Eată pe ce considerațiunii basăm acest mod de a vedea :

1) Tipul codrului grădinărit este o stare de lucruri pe care poate cine-va la rigoare să și-o represinte spiritului dar care trebuie să rămînă aci, în stare de abstracțiune, fiind-că adevăratul codru grădinărit nu există de loc în natură, dacă nu din întîmplare și pe întinderi mici. Or, a urmări realizarea unei ordine de lucruri care nu este de cît teoretică, este primejdios, mai cu seamă într'o administrație publică.

Din contra, masivele regulate sunt foarte comune: mijloacele de a crește asemenea masive sînt perfect cunoscute și practicate cu siguranță de mult timp, și a voi să realizezi această regularitate în tratamentul unei păduri, nu este de cît foarte raționabil.

2) Fie-care silvicultor înțelege diferit ideia chiar despre codru grădinărit.

Unii privesc pădurea grădinărită tip ca trebuind să presinte un amestec neregulat de arbori de toate vîrstele, așa fel de amestec ca să se vadă, de exemplu, aproape de un buchet de cîți-va arbori bătrîni, un mic spațiu ocupat cu arbori tineri, etc., pentru ei, starea grădinărită nu este incompatibilă cu existența ici și colo a mici masive regulate de întindere mică, și ar fi mai bine un amestec de buchete de arbori de vîrste diverse de cît arbori de talie înaltă sau de vîrste diferite.

Astfel pare că înfățișează lucrurile *Cours de culture* dacă cine-va se raportă, pentru a judeca, la aceste cîte-va linii cu totul semnificative: *Cu toate acestea se întîlnește în*

cîte-va din aceste păduri (pădurile grădinărite) părți frumoase a căror prosperitate este datorită îngrijirilor silvicultorului, care a știut să renunțe, la rutină, scoțînd de preferință arborii prea crăcoși cari dominau sub arboretul tînăr.

...Efecte analoage și pe o măi mare întindere s'aũ obținut prin bătăile vîntului, cari aũ scos scoarțele bătrînei și alți arbori, cari dominau tinerile desişuri. Astfel se vede des în pădurile grădinărite rezultate asemenea celor ce se obțin în codrii regulați, dar numai pe cîte-va locuri. (*Culture des bois*, page 302).

* (Va urma).

N. Manolescu.

SUB-INSPECTOR SILVIC.

DESPRE VÎNĂTOARE ¹⁾

(Urmare).

Înainte de a începe studiul fiecărui mod de a vîna, voiũ da pe scurt, oare-care principii, asupra exercițiului vînaoarei, care trebuie sã fie perfect cunoscute tutulor fraților în sf. Hubert, formînd, ca sã mã exprim mai bine, «*Cređul vînătorului*»; de cunoștința acestor principii depinde reușita vînaoarei.

Nu este de ajuns a avea o pușcă bunã în mîini și un cîne perfect, sint o serie de lucruri importante de cunoscut; *aceste cunoșcinți speciale se învașã* mai ales pe teren, prin însãși exercițiul vînatului.

Iatã cunoștințele principale de care are nevoie un vînãtor, a le ști :

1) *Anotimpul, temperatura aerului și ora* la care se vîneazã, aũ o influențã capitalã asupra rezultatului vînaoarei; astfel, relativ la sezon, vom cãuta toamna iepurile la cîmp, în locuri deschise, prin mărãciniș, pîrloage, linețe necosite, miriști și la arãturã, pe haturi și prin spinãraie; pe timpul culesului de porumb, il gãsım aproape la sigur, în mărãcini și pîrloage neumblate de vite, din vecinãtatea acelor porumburi, saũ prin vii înainte de culesul lor,

1) Veđi revista pe lunele Septembrie și Octombree 1898.

dacă sînt lanuri cu cereale verzi, tinere, se ține cu plăcere și cu atît mai mult cu cît semănătura e mai bulgăroasă.

Iarna, pe timp de viscol, furtună fără zăpadă și pe ger mare, îl găsim la desime, de asemenea, cînd cade zăpadă mare, se retrage la țihlă, la lăstărișuri, unde găsește adăpost bun și mîncare abundentă, preferînd în tot-d'a-una fețele soroase; cînd se moaie vremea, sau cînd zăpada nu-i adincă și timpul e liniștit, iese la cîmp, la grădinării pe semănături și vine chiar prin livezile din sat, rozînd de multe ori, scoarța arborilor tineri, mai ales la pădureț, măr, păr, etc.

Vinatul în genere, iarna se ține la coastele sudice, unde are adăpost și soare, vara din contra, la dosuri unde găsesc recoare, isvoare și piraie; nu putem afirma aceasta în mod absolut adică, că tot vinatul urmează acele deplasări, căci une-ori găsim animale, dar în număr mic și la pozițiuni contrarii.

Cît privește primăvara și vara, nu ne preocupă mult de oarece, în aceste sesoane majoritatea vînatului nu-î permis (pînă la 15 August) a se înpușca, de alt-fel în corpul studiului viitor, relativ la diferitele metode de vînat, vom preciza timpul cînd e permisă vînătoarea fie-cărui animal.

Ora din zi, la care se vinează, are și ea o mare importanță, căci este știut de orî-ce vînat că, timpul cel mai favorabil e dimineața pe rouă, cînd animalul lasă miros mult, putînd fi lesne găsit și stîrnit de cine; afară de astea, vitele nefiînd încă eșite la cîmp, vinatul se află pe locul unde s'a-ă așezat, oile mai ales, în trecerea lor spărie și stîrnesce vînatul, de aceea nici să sperăm că, prin locurile deja cutreerate de o turmă de oi vom găsi vînat mult.

2) *Vîntul* joacă un rol din cele mai mari, în exercițiul vînătoarei, și anume prin direcția din care suflă, căci dacă vînam pe vînt nefavorabil, n'avem nici o șansă; se zice că «*este vînt bun sau favorabil*» cînd ne suflă drept în față — în acest cas, cînele adu-mecă vînatul de departe, iar animalul, nu simte prezența vînatului, pînă ce nu se apropie de el la o mică distanță.

3) Să nu trecem nici odată cînd vînam în cîmp, pe lîngă un pîlc de mărăcină, pe lîngă o pirloagă sau un pîlc de tufe, fără a le căuta în lung și curmezis, cu toată atențiunea, căci, de multe ori sau găsim un iepure tupit, sau un cîrd de potîrnichii sau alt vînat, adică iepurele nu sare pînă ce suntem aproape a călca pe el, de asemenea sitarul, cristelul și potîrnichea, mai ales cînd a fost speriat încă odată prin focuri.

4) Mergînd după vînat, să fim tot-d'a-una cu băgare de seamă să nu trecem pe lingă o tufă, sau pe lingă un mărăcin, fără a controla, iar pușca să fie încărcată și gata de tras.

5) Eșind în cîmp, să ne aruncăm ochii în lung și în larg, inspectînd toate pozițiunile și toate localitățile; vînatul cu practică îndelungată, știe bine unde se ține vînatul, de orî-ce specie ar fi el; ast-fel, *iepurele*, toamna pe timpul culesului porumbului, se găsește la mărăciniște, pîrloage, miriști și vii, mai tîrziu, se ține și pe arături bulgăroase, pe semănături, pe haturi de ogoare, prin tulerișuri, etc.; *prepelîa* pe miriști pufoase înalte și cu multă buruiană, în special cu boji, pălămidă și holbură situate pe lingă pîrae sau alte ape, dacă miriștile sint umblate de oi mai ales, ele se retrag la porumbiște, lînețe necosite, mărăcin și pîrloage; iar *potîrnichile*, se țin toamna prin porumburi, pîrloage și mărăciniște, iarna prin vii, mărăciniști, lunci și tulerișuri.

6) Cînd căutăm iepuri pe o coastă, să ne ținem tot-d'a-una pe deal

7) Cînd am tras un foc, să re'ncărcăm imediat arma, chemînd cinele înapoi, pînă ce sintem gata, căci, une-orî se 'ntîmplă de ridică un alt vînat, înainte de a fi gata de tras.

8) Cînd se ridică un cîrd de potîrnichî, după ce am tras focul, observăm repede locul unde a căzut vînatul, și imediat, urmărîm din ochi cîrdul, unde se pune, sau direcția în cotro aŭ apucat, cînd nu putem vedea locul unde s'a lăsat.

9) La prepeliți de multe orî și la sitari, aproape de locul unde a sărit unul, să ne așteptăm și la al 2-lea, căutînd cu minuțiozitate, fiind gata de o împușcare.

10) Cînd sare un iepure departe și nu putem trage, să 'l urmărîm cu vederea, căci de multe-orî se tupește; în asemenea cas, putem a-l împușca, observînd și însemnînd din ochi locul, apropiindu-ne de el, prin partea opusă; dacă însă, a intrat într'un pile de mărăcin sau tuleriș și n'a mai eșit, dăm cinele după el, așteptînd în partea de unde credem că poate eși.

Vînatul, în primul rang, are necesitate de o armă bună și de un cine bun; pentru aceasta mai înainte de a intra în studiul amănunțit al diferitelor metode de a vîna, vom începe cu pușca de vînat, apoi vom expune chestiunea cinelui de vînat și mai pe urmă vom intra în materia vînătoareii propriu zisă, căreia îi vom da toată estensiunea cuvenită pentru a putea fi profitabilă orî-cui.

Ernest Gheorghiu

Guard general silvic

(Va urma)

LEGISLAȚIUNEA CORECȚIUNEI TORENȚILOR ÎN AUSTRIA ¹⁾

INSTRUCȚIUNI DE SERVICIU

(U R M A R E)

§ 4. **Pozițiunea în serviciu și atribuțiunile.**

Agenții silvico-tehnici, cărora de către Minist. de agr. le este încredințată conducerea secțiunilor, sînt direct subordonați ministerului de agr.; atît în cestiunile de serviciu, cît și în cele disciplinare cel-l'alt personal al secțiunei este subordonat în ambele privințe șefului secțiunei.

În serviciul interior funcționează agenții silvici tehnici ai secțiunei, în măsură cu însărcinările cari le sînt date de șeful secțiunei.

În serviciul exterior funcționează aceași, ca dirigenți de lucrări locale sau ca agenți auxiliari, dupe dispozițiunea luată de ministerul agriculturii, în urma propunerii șefului secțiunei, pentru fie-care campanie de lucru.

§ 5. **Dispozițiuni disciplinare.**

Șeful secțiunei are dreptul a pedepsi prin admonestațiuni personalul subordonat, care și calcă datoriile, (§ 1 al decretului imperial din 10 Martie 1860 F. l. i. 64), fapte cari în sensul decretului sus amintit, sau al instrucțiunei acestui serviciu ar putea da ocazie la o cercetare disciplinară, vor fi aduse imediat de către șeful secțiunei la cunoștința Ministerului de agricultură.

Ancheta disciplinară orînduită de către Ministerul agriculturii, va fi încredințată atît în ce privește pe șefii secțiunilor cît și pe personalul subordonat lor, comisiunei disciplinară atașată pe lîngă autoritatea politică administrativă, a locului unde se află reședința secțiunei, iar în ce privește compunerea acestei comisii, se va proceda dupe ordinul circular al Ministrului de agricultură, din 17 Decembrie 1884 No. 15518, pentru Dalmația din 29 August

1) A se veda „Revista pădurilor” pe luna Octombrie a. c.

1884 No. 10831 (colecțiunea de legi, dispozițiuni și anunțuri din sfera serviciului Ministerului de agricultură, broșura a IV pag. 26). Recursul admis în sensul § 14 al ordonanței imperiale din 10 Martie 1860, F. l. i. No. 64, contra sentinței comisiunii disciplinare sus menționate, se adresează Ministerului de agricultură.

Chiar și sentința disciplinară contra căreia nu se face nici un recurs, sau pentru-că a fost achitătoare nu se poate face nici un recurs, se va comunica ministerului de agricultură.

• § 6. Tabelele de serviciu și foile de jurământ.

Tabelele de serviciu ale șefilor de secțiune, compuse dupe formularul I, vor fi păstrate în ministerul agriculturii.

Tabelele de serviciu, făcute dupe acelaș formular, pentru agenții silvico-technici, atașați secțiunilor, se vor păstra de respectivul șef de secțiune și atât în ce privește oare-cari schimbări în diferitele date, cât și în ce privește calificarea agenților, se vor ține la curent.

În cazul când un agent silvic-technic al diviziunii, va avea se presteze jurământul, Ministerul de agricultură, va designa în fie-care caz autoritatea unde să se facă jurământul, avînd în vedere locul unde se află acest agent technic. Foaia de jurământ se va păstra lângă tabela de serviciu.

§ 7. Lipsa șefului secțiunii de la reședință.

Orî de cite orî un șef de secțiune, părăsește reședința în afaceri de serviciu va comunica despre aceasta ministerului de agricultură, (formularul II) cât și despre înapoierea sa la reședință (formularul III). Afară de serviciu poate se părăsească șeful secțiunii reședinței numai cu permisiunea ministerului de Agricultură, și numai în cazurile extrem de urgente, comunicînd aceasta odată cu plecarea sa.

§ 8. Despre concediuri.

Șeful secțiunii poate da agenților technici, cari 'i sînt subordonați, dacă serviciul permite un concediu pînă la 14 zile

în cursul aceluiaș an, comunicînd despre aceasta în același timp și ministerului de Agricultură.

În alte cazuri șeful secțiunii va prezenta ministerului de agricultură, cererea de concediu dîndu-și și avisul.

§ 9. Despre impedicări la îndeplinirea serviciului.

Dacă la personalul secțiunii se ivesc împrejurări, din cauza cărora un agent tehnic este sustras serviciului (chemarea la concentrări militare, prevederea unei boale lungi, cazuri de moarte etc.) șeful secțiunii va comunica despre aceasta ministerului agriculturii și va propune dispozițiunile ce sînt de luat în interesul serviciului.

Dacă înșuși șeful secțiunii va fi sustras serviciului, atunci pînă la nouă dispozițiuni ale Ministerului de Agricultură, care se va încunoștiința despre aceasta, agentul silvic cel mai vechiu în grad, va lua de o dată conducerea secțiunii.

§ 10. Corespondența.

Fie-care secțiune corespunde direct cu autoritățile, oficiile și agenții locali precum și cu particulari, din interiorul țării.

Pentru ministere, cele-alte servicii centrale, autoritățile politice, precum și pentru autoritățile județene cuprinzînd și comisiunile care funcționează sub conducerea șefului districtului se va păstra forma de raport, alt-fel se va întrebuița forma de adresă.

Pentru corespondențe, care se repetă des se va întrebuița imprimată, care se vor completa dupe diferite cazuri.

§ 11. Registrul de intrare și eșire.

Toate hîrțile, care sosesc la o secțiune precum și acelea care pleacă de la ea, din propria inițiativă, vor fi trecute în registrul de intrare și eșire (form. IV). Acest registru se deschide în fie-care an, la 1 Ianuarie și se închide la 31 Decembre.

Hîrțile cu conținutul confidențial se înregistrează de șeful secțiunii, într'un registru special, ținut de el însuși.

§ 12. Lucrarea hîrtilor (intrate și eșite).

Lucrarea hîrtilor se face de diferiți agenți tehnici, ai secțiunii, dupe repartizarea făcută de șeful secțiunii și cu aprobarea lui.

Hîrțile se vor lucra pe cît se poate de scurt și pe cît aceasta e posibilă a se face fără a influența fondul și claritatea.

Orî de cîte orî reținerea conceptului unei rezoluțiuni nu este absolut necesară și observațiunea asupra coprinsului rezoluțiuni făcută în registrul de intrare și eșire, pentru mersul mai departe al chestiunii este de ajuns, atunci ea se va face numai de cît în formă de expediat (pe orginal).

§ 13. Înregistrarea.

Hîrțile rezolvate, se vor împărți în dosare și anume: Dosarul I pentru circulari. Dosarul II pentru afacerile personalului. Dosarul III pentru afacerile cancelariei și inventarul secțiunii.

În aceste trei dosare se vor despărți diferiți anii prin coperte (învelitori), pe cari se vor însemna anii corespunzători.

Hîrțile, cari privesc partea administrativă orî financiară sau tehnică, a unei întreprinderi determinate de corecțiune, se vor așeza una dupe alta în cîte un dosar special, purtînd numele întreprinderii.

Pentru hîrțile puse la dosarele I, II și III se va ține un index alfabetic pentru cinci ani (formularul V); hîrțile repartisate la dosarele pentru fie-care întreprindere se vor trece într'o listă de conținut una după alta, care se atașază la fie-care dosar (formularul VI).

Hîrțile confidențiale, trecute în registrul separat al șefului secțiunii (§ 11 al. 2) se vor pune într'un dosar separat și se vor trece într'un index alfabetic separat, care se va păstra de șeful secțiunii.

§ 14. Manipulațiunea.

Lucrările de manipulațiune (înregistrarea, copierea, expediarea etc.) se vor face de către personalul secțiunii dupe repartisarea șefului de secțiune.

§ 15. Cheltuelile serviciului și ale cancelariei.

Pentru procurarea materialelor de scris obicnuate și pentru acoperirea cheltuelilor de luminat și încălzit șeful secțiunii primește o sumă potrivită cu trebuințele secțiunii.

Pentru curățirea biurourilor și pentru serviciul dintrînsele, șeful secțiunii va lua o înțelegere corespunzătoare cu o persoană aptă pentru aceasta și va raporta apoi ministerului de Agr. spre aprobare și ordonanțarea sumei necesare.

Pentru procurarea imprimatelor și a rechisitelor de desemn, — afară de compasuri — șeful secțiunii primește de la ministerul Agriculturii un acompt, despre care va da socoteală în luna Ianuarie pentru anul trecut.

Compasurile și le vor procura agenții silvici tehnici singuri și le vor conserva în stare bună.

§ 16. Mobilier și diferite instrumente.

Obiectele necesare pentru mobilarea biurourilor, precum și cele pentru equiparea serviciului pe câmpul de lucru (mobile, instrumente, corturi, scule etc.), se vor procura dupe propunerea făcută de șeful secțiunii și cu aprobarea ministerului de Agricultură.

Fie-care secțiune va ține un inventar, despre obiectele cari îi sunt încredințate, care va fi prezentat ministerului de Agricultură, la perioade de câte cinci ani în Ianuarie 1900, 1905 etc., în intervalele dintre aceste termene se va face ministerului de Agricultură, la sfârșitul fie-cărui an comunicare de ori-ce creștere ori scădere de inventar provenită în cursul anului. Pentru ștergerea obiectelor usate din inventar se va cere aprobarea Ministerului odată cu înaintarea tabloului anual de schimbarea lor.

§17. Spese de transport șefilor de secțiuni și șefilor de lucrări.

Șefii de secțiune și de lucrări primesc pe timpul serviciului lor pentru călătoriile făcute în interiorul secțiunii, spese de transport anuale, care se fixează de ministerul de Agricultură, dupe diferite împrejurări.

Aceste spese se vor da șefilor de secțiuni și diriginților de lucrări în rate lunare, egale, anticipative, pînă cînd cel în drept a le primi părăsește în mod oficial serviciul.

Pentru alte cheltueli ce vor face șefii de secțiune și diriginții de lucrări, în călătoriile lor, în raionul secțiunii, nu vor avea dreptul să ceară nici o rambursare.

Dacă șeful de secțiune sau dirigințele de lucrări este sustras serviciului, atunci agentul tehnic, căruia i s'a încredințat girarea secțiunii, primește pentru călătoriile ce va face în timpul acestei girări, dupe avisul ce se va cere imediat ministerului agriculturii sau diurnele și spesele de transport normale sau o diurnă fixă de transport pe tot timpul girării.

§ 18. Retribuțiunea diriginților de lucrări locale.

Diriginții de lucrări locale, de regulă pentru călătoriile făcute în interes de serviciu de la reședința secțiunii pînă la comuna unde se găsește cîmpul de lucru pentru dus și întors primesc diurnele și cheltuelile de transport normale, pentru care se înaintează un borderou dupe formularul VII.

Din ziua intrării în comuna anumită pentru durata activității pe cîmpul de lucru, adică pînă la înapoierea la reședința secțiunii, diriginții de lucrări locale în loc de diurne și cheltueli de transport, primesc suplimente fixe, care pentru funcționarii cl. IX se urcă la suma lunară de 110 florini, pentru aceia ai cl. X de 90 florini, și pentru practicanții de 60 florini.

Dacă timpul, pentru care are să se dea suplimentul, cuprinde fracțiuni de lună, se va calcula suplimentul pentru fie-care zi cu a 30-a parte din suma sus arătată.

Dacă un diriginte de lucrări locale este destinat pentru o grupă de cîmpuri de lucru, atunci cheltuelile ocazionale

cu transportarea de la un câmp la altul se vor acoperi printr'o sumă specială de cheltueli de transport. Această sumă se va fixa de ministerul de agricultură pentru fiecare campanie de lucru, după propunerea șefului secțiunii, luînd în considerațiune depărtarea câmpurilor de lucru între dîsele și mijloacele de transport, ce stau la dispoziție pentru fie-care campanie. De altmintrelea se pot fixa pentru diriginții de lucrări locale, în locul retribuțiunilor de mai sus, spese de călătorii anuale.

II. Dispozițiuni speciale.

A) Pentru șefii de secțiuni.

§ 19. Conducerea serviciului interior și exterior.

Șeful de secțiune, va supraveghea bunul mers al serviciului în secțiune și executarea corectă a tuturor problemelor impuse secțiunii. El este responsabil deopotrivă cu agenții subordonați pentru abaterile de serviciu, ce s'ar putea ivi din cauza lipsei acestei supravegheri.

Șeful de secțiune, mai ales la începutul lucrării de ridicare în plan, va visita personal torenții cari vor trebui corecți și pe baza observațiunilor sale va da agenților tehnici în sarcină cu lucrările de ridicare în plan, instrucțiunile necesare și potrivite scopului urmărit.

El este responsabil ca devisele diferitelor proiecte, ale secțiunii să corespundă în tocmă cerințelor lucrării proiectate și să conțină și o rezervă potrivită pentru cazuri neprevăzute.

Șeful secțiunii, va inspecta executarea lucrării și va observa ca această executare și activitatea pe câmpul de lucru să se desvolte conform prescripțiunilor date și corespunzător scopului propus. El va controla starea casei și comptabilitatea diriginților de lucrări.

La caz de necesitate, șeful secțiunii va putea lua asupra și funcțiunile unui dirigințe de lucrări, eventual chiar acelea ale unui dirigințe de lucrări locale.

B) Pentru diriginții de lucrări.**§ 20. Obligațiuni generale de serviciu.**

Dirigintele de lucrări, este obligat de a executa lucrările pregătitoare și alte studii relative la facerea proiectului. El va redacta proiectele, le va explica celor interesați în chestiune conform § 12 al. 2 al legii din 30 Iunie 1884, F. l. i. N. 117, în cas de trebuință va lua parte la alte cercetări ale proiectului și în urmă va conduce însuși pe câmpul de lucru corecțiunea. În cas de trebuință dirigintele de lucrări va îngriji și de afacerile diriginților de lucrări locale.

Dirigintele de lucrări, a cărui reședință pe timpul campaniei de lucru se va determina de ministerul de agricultură, va face o astfel de împărțire în privința duratei șederii sale în fie-care localitate, care 'i este destinată ca prin ajutorul diriginților de lucrări locale să fie pus în pozițiune de a începe la timp lucrările și de a urmări cu exactitate mersul lor. În scopul de a putea obține ajutorul menționat, dirigintele de lucrări va instrui cu minuțiozitate pe diriginții de lucrări locale, asupra tuturor detaliilor privitoare la corecțiuni și le va da mai cu seamă instrucțiunile necesare de executat în timpul lipsei sale de pe câmpul de lucru.

Dirigintele de lucrări va urma cu severitate la conducerea corecțiunii prescripțiunile legale, relative la aceasta și afară de casurile prevăzute la § 26, proiectul admis va fi executat fără schimbare în limitele cheltuelilor de construire, determinate prin devis și în timpul prescris.

Dirigintele de lucrări va controla în intervale potrivite și cel puțin odată pe lună situația lucrării (§ 38), prin comparațiunea lucrărilor executate și această controlă de situație va fi trecută cu dată și subscriere, precum și cu observațiunile sale în foaia de situațiunea lucrărilor.

§ 21. Corespondența dirigințelui de lucrări.

Pe timpul duratei campaniei de lucru, dirigintele lucrărilor sub titlul «Corecțiunea terenurilor I. R. dirigința lucrărilor» corespunde în afacerile sferei sale de acțiune pe cât

această instrucțiune nu prescrie altfel, sau șeful secțiunii nu ia altă măsură în cazuri speciale, direct cu autoritățile locale, oficiale și agenți, precum și cu particulari, în cari cazuri se vor observa dispozițiunile § 10 și 12 al. 2 și 3; iar cu dirigintele de lucrări locale, el va comunica pe cât va fi posibil numai verbal.

Dirigintele de lucrări va ține după instrucțiunile date de șeful secțiunii o notiță despre corespondența sa, iar hîrțile rezolvate le va păstra în ordinea cronologică.

La expirarea campaniei de lucru notița se va depune la secțiune și hîrțile păstrate se vor da registraturii secțiunii, dacă aceasta va fi necesară, pentru complectarea unei priviri generale, asupra mersului serviciului.

§ 22. Lucru în regie și pe piese

Dirigintele de lucrări, va executa de regulă lucrările de corecțiunea torenților, în regie. Totuși el poate da la persoane demne de încredere lucrări pe piese, ca săpăturii, dărîmării de stînci, tăierea, fasonarea și predarea pietrilor de construcție și alte lucrări de asemenea natură, cari pot fi ușor controlate în privința cantității cit și a calității.

Condițiunile lucrului pe piese, se vor regula prin proces verbal, cu amatori de lucru. Din cîștigurile de lucrări pe piese, se va reține la facerea plății o sumă de cîte 10 % și aceste rețineri se vor plăti tocmai după verificarea definitivă a lucrării (§ 40).

Dacă la învoiala de muncă pe piese lucrările nu se pot face cu prețurile deja aprobate, dirigintele de lucrări prin șeful va cere secțiunii decisiunea ministerului de agricultură.

§ 23. Abateri de la proiecte

Dirigintele de lucrări, poate face abateri de la proiectele aprobate :

a) Dacă situațiunea, construcțiunea sau dimensiunea diferitelor lucrări de artă, trebuie să fie adaptată schimbărilor de profil ale torentului sau diferitelor împrejurări ale basenului de recepție, cari s'au ivit de la facerea proiectului său chiar în timpul corecțiunii, său :

b) Dacă situațiunea, construcțiunea sa și dimensiunea diferitelor lucrări de artă, trebuie să fie schimbată, din cauză că la începutul lucrării se prezintă împrejurări în ceea ce privește calitatea terenului și a materialului stîncos care erau necunoscute la facerea proiectului.

În amîndouă cazurile sunt permise abaterile, de la proiectul aprobat, numai cu condițiunea de a nu se întrece suma din devis, sau dacă surplusul ce va rezulta din această abatere de proiect va putea fi acoperit din alte economii sau din rezerva pusă pentru cheltuelile neprăvăzute.

Orî-ce atare schimbare, trebuie să fie comunicată ministerului de Agricultură, orî-care altă schimbare a proiectului aprobat, care se crede necesară sau este de dorit, va trebui însă să aibă aprobarea ministerului de Agricultură.

Intru cît printr'o abatere de la proiectul aprobat nu se prezintă pretențiuni prevăzute în sensul § 3 și 4 ale legii din 30 Iunie 1884 F. l. i. No. 117, dirigintele de lucrări va deschide desbaterea necesară la autoritatea districtuală conform § 17 al aceleiași legi.

§ 24. Angajarea și plata lucrătorilor

Dirigintele de lucrări, va angaja la începutul campaniei de lucru, lucrători necesari pentru fie care cîmp de lucru și se va învoi cu dînsii asupra plății.

Aceste prețuri se vor plăti numai pe măsură cu lucrările executate. Cu șefi de echipe se poate stabili un preț fără considerațiune asupra lucrărilor executate și asupra Duminicelor și sărbătorilor.

Dacă din partea justiției se vor da arestanți, pentru a executa lucrările, pe unele din cîmpurile de lucru, atunci se va fixa prețul lucrului pentru acești arestanți, de ministerul agriculturii în înțelegere cu ministerul de justiție.

(Va urma)

CÂNTECUL PĂDURARULUI

I

*Ningă, plouă, tune cerul, de nimic mie nu-'mă pasă,
În pădure orî și unde, sub copaci gîsesc o casă;
Dulce-î traiul la pădure, el se scurge așa de lîn,
Rar se 'ntîmplă la pădure, sufletul se îndure chin.*

II

*Nu e raiu'n altă parte, la pădure 'l găsesci,
In pădure 's intrupate, fericirile ceresci;
In pădure ori și cine, află mult dorita pace,
Ce plăcere simți 'n codru, când în juru-ți totul tace!*

III

*Te pătrunzi de adânci fiori, când e liniștea vrăjită,
Ți se pare-a ta ființă, că-ți cu mult întinerită....
Său de nu este tăcere, e vr'un murmur de isvoare,
Se aude vre un freamăt, triluri de privighetoare.*

IV

*Cine e care să spună, că n'ar vrea să le asculte. ?
O, pădurea ne-oferă, mulțumiri așa de multe?...
Și de acea fără de margini, de nespus eu o iubesc,
Am fugit de restul lumii, la pădure să trăiesc.*

V

*Zică lumea că-s sălbatic, și cu urși am locuința,
Las să zică nu mă supăr, căci: pădurea mi-e credința.
Nu saloane tapetate, pentru mine-ați prețuri mari.
Pentru mine sunt mai scumpe, coridoare, de stejari.*

VI

*Eă într'insele ca'n Templu, unde merge fie-care,
De 'și înalță rugăciunea Dumnezeuului ce 'l are.
Merg smerit cu pietate, și înalț glasul gurei,
Rugăciunea mea duiosă, Dumnezeuului pădurei.*

G. Crăciunescu.
Guard General sylvic

INFORMAȚIUNI

Domnul Ion Kalinderu Președintele Societății noastre s'a întors în Capitală spre a lua parte la lucrările Academiei, după ce a făcut mai multe inspecțiuni la Domeniile Coroană. D-sa a plecat din noă, în ziua de 17 ale curentei spre a inspecta numeroasele și importante lucrări ce se fac la Domeniul Gherghița, din județul Prahova.

D. inspector silvic Theodor Galeriu, care fusese adus la centru și însărcinat cu controlul general și cu lucrările relative la Expozițiunea din Paris, s'a trecut, se zice după a d-sale cerere, iarăși ca șef al regiunii a II-a silvice, cu reședința în Bacău, în locul d-lui sub-inspector C. Ionescu, care a fost adus în București în locul d-sale și însărcinat de sigur numai cu lucrările relative la suscitata expoziție.

D. Guard general V. Busuioc, șeful ocolului silvic Issacea, a fost transferat la Sulina în locul d-lui N. Pușcariu.

D. guard general N. Pușcariu a fost mutat la ocolul Cerna, în locul d-lui guard general Th. Tămășanu, care s'a trecut ca șef al ocolului silvic Issacea.

Aceste transferări s'a făcut în interesul serviciului și cu consimțimintul agenților suscitați.

* * *

D. guard general Silvestru Arieșanu actual șef al ocolului silvico-Domenial Cernavoda, a fost pus în disponibilitate din cauză de boală.

Acest agent silvic, fiind completamente lipsit de mijloace și ne avînd anii de pensie, pentru nici un termen, din inițiativa d-lui Chihaiia șeful Regiunii respective, s'a luat dispozițiunii, cu concursul camarazilor numai din acea Regiune, de a 'i se servi un ajutor lunar de 70 (șapte-zeci) lei, din salariile fiă-cărui agent, putîndu-se mări în cazul dacă se va vedea că nu este suficient pentru întreținerea sa și a copiilor săi.

Acest cas a făcut pe d. Inspector Chihaiia, ca să ia de îndată înființarea unei societăți speciale sylvice de ajutor mutual, care să-și întinză bine-facerile asupra întregului personal silvic, fără a esclude pe pădurari și Brigadierii.

* * *

D. guard general Nicolae Georgescu șeful Ocolului silvic Roman, a fost transferat ca șef al Ocolului Soveja, în locul d-lui guard general Voroneanu, trecut ca șef la Ocolul Borlești; iar d. guard general C. Vasiliu, șeful ocolului Borlești, a trecut la Ocolul Roman.

* * *

D. Slăvescu, prefectul județului Putna, a luat dispozițiunii că în grădinele scoalelor din comunele rurale să se planteze meri, peri, nuci și alți arbori de alce, așa ca să se desvolte gustul culturii arborilor fructiferi și de umbră printre țărani. În acest scop, făcînd apel la d. C. C. Datculescu, care are o pepinieră la moșia Slobozia-Galbeni, din județul R.-Sărat, i-a procurat cantitatea cerută cu prețurile reduse la jumătate, din tariful în vigoare. Inițiativa d-lui prefect Slăvescu, merită toată lauda și credem că se vor găsi imitatori și printre cei alți d-nii prefecti.

* * *

Prin foaia Centrală silvică din Viena pe luna Noembre a. c. ne vine trista știre despre decesul a doi silviculțori austriaci foarte însemnați și adică:

D. Iosef Wessely mort la 10 Octombrie a. c. în etate de 85 ani și d. Robert Miklitz la 24 Octombrie 1898 în etate de 81 ani.

O parte însemnată din istoria silviculturii austriace se leagă de numele ilustre acestor doi silvicultori, — Resquiescant in pacem.

CLIMA LUNEI AUGUST 1898 ST. N.

Luna August a fost aproape normală, atît în ceea ce privește temperatura mijlocie cît și cantitatea lunară de ploae.

Cea mai ridicată temperatură mijlocie a fost 22^o6 la Brăila, iar cea mai coborîtă 15^o6 la Sinaia. Temperaturile extreme au variat între 34^o5 la București oraș, în ziua de 9 și 3^o5 la Sinaia în ziua de 24. În 1896 temperatura maximă în August ajunsese pînă la 42^o8 la Giurgiu, cea mai mare valoare ce s'a înregistrat pînă acum la noi în țară. Intreaga lună a avut un timp frumos și călduros, afară de zilele de 1° 12—15, când a fost ploae și timp închis cu vînt zile de vară în mijlocie 27, la Sinaia n'a fost nici una. Cerul în general puțin noros a avut 17 zile senine, 11 noroase și 3 acoperite.

De și cantitatea precipitațiilor atmosferice a fost egală cu normala, totuși în a doua jumătate a lunii a fost secetoasă, aceasta din cauză că n'a plouat de cît în 3 zile. Cantitățile cele mai mari de ploae a fost în părțile muntoase ale Moldovei, unde mijlociile pe județe au fost aproape de 70 mm. Dobrogea a fost cu totul lipsită de ploă. Rouă s'a observat în 12 zile și manifestații electrice. în 3 zile.

În cursul acestei luni s'a continuat cu secerișul, porumbul aproape s'a copt, iar la finele lunii se făceau ogoare pentru semănăturile de toamnă. Parte din păsările călătoare au început a pleca către finele lunii.

Nivelul mijlociu al Dunării a fost aproape cel normal acestei luni.

ERATA

În «Revista Pădurilor din luna Septembrie.

- La pag. 269 rîndul 3 de jos a se citi 3—, în loc de 34.
 » » 270 » 1 » » » » tratamentele în loc de tratativele.
 » » 271 la brigadierii din Franța serviciul sedentar, decorații extra-clasă a se citi 135) în loc de 1300.
- La pag. 272 a se închide parenteza după expresia Gr. or. iar nu după cuvîntul religios.
 » » 272 rîndul 2 de jos a se citi ocol în loc de ocolo.
 » » 272 rîndul 1 de jos a se citi ocol în loc de ocol.
 » » 273 rîndul 8 de sus a se citi 9—13000 fr. iar nu fl.
 » » 273 rîndul 25 de sus a se citi din serviciul în loc de: dins erviciul.
 » » 273 rîndul 33 și 34 de sus a se citi serviciilor în loc de serviciile.
 » » 282 rîndul 19 a se citi brigadierii în loc de bridadierii.
 » » 284 rîndul 7 de jos a se citi revarsă în loc de revărsa.
 » » 287 rîndul 8 de jos a se citi 117 în loc de 114.
 » » 287 rîndul 6 și 5 de jos a se citi dispune în loc de dispună.
 » » 293 rîndul 9 de sus cuvîntul roșu a se considera între parente e.
 » » 306 rîndul 8 de sus a se citi 1100 în loc de 100.
 » » 306 rîndul 19 de sus a se citi țefii de ocaale în loc de brigadierii de ocaale.
 » » 308 rîndul 5 de sus a se citi continuată în loc de confirmată.
 » » 314 rîndul 14 de jos a se citi autoritățile în loc de Forurile.
 » » 314 rîndul 7 de jos a se citi în deosebii la în loc de: la deosebii în.
 » » 317 rîndul 12 de sus a se citi Giuvelca în loc de Giuvelca.
 » » 320 rîndul 5 de jos a se citi Iulia și August în loc de Septembrie.

PĂDURILE ȘI CLIMA

(U r m a r e).

În părțile mai depărtate de capitală, s'a conservat întru cît-va pădurile Statului și ale stabilimentelor publice; iar din cele particulare tăiate și retăiate în trecut, s'a oprit defrișarea a cîtor-va cu suprafețe mici, pentru motivul că intră în zona fortificațiilor, adică ca cestiune strategică, plantându-se în același timp acum cîți-va ani și pe o întindere nu așa mare, o curea de pădure ce înconjoară această zonă de fortificații.

După ce am făcut aceste cite-va mici observații cu privire la cele arătate de d-nul dr. Grecescu în privința climatei Bucureștiului, vom continua reproducerea scrierei din importantul d-sale uvrăgiu «Conspectul Florei României», paragraful privitor la influența vegetației asupra climatei.

«Dar iarna lucrurile se petrec alt-fel, sub raportul beneficiilor ce trage clima din partea pădurilor.

Făcînd abstracție de influențele bine-făcătoare din partea populației omenești, a vitelor, a locuințelor urbane și rurale și considerînd numai cea ce rezultă din populația pădurilor și a plantațiilor, nu se poate contesta faloasele ce aduce masa arborescentă pentru atenuarea frigului iernal.

Este știut că părțile descoperite și neînpădurite se răcesc mai mult, pe cînd cele acoperite cu păduri și plantații, se răcesc mai puțin. Aceasta, mulțămîta actelor chimice ale fenomenelor intime de respirație ce se petrec în trama acestor corpuri vii, acte — de și minime iarna — care totuși produc oare-care căldură, din care o parte este cedată mediului ambiant și din care părțile răcite mai mult își apro-

priază o parte în virtutea legii generale fizice a echilibrului de temperatură.

Osebil de aceasta, putem oare trece cu vederea și adăpostul în contra vinturilor, pe care'l procură pădurile și plantațiunile?

Importanța pădurilor și a plantațiunilor se referă nu numai asupra îmbunătățirii climatice: conservarea, replantarea pădurilor abătute și plantațiile sînt de cea mai însemnată utilitate pentru igienă și salubritatea publică pentru economia țării și pentru regimul apelor.

D-l Inginer C. Chiru în lucrarea sa, *Canalisarea rîurilor și irigații*, cu privire la România, demonstrează în modul cel mai evident pagubele însemnate și relele ce rezultă din distrugerea fără cumpătare a pădurilor noastre și propune măsurile ce trebuiesc luate. Eminentul botanist svîțerian, dr. H. Christ, c'un stil mișcător, descrie cu triste culori spectacolul actual al locurilor montane din Franca meridională la Gap și Maurienne, în Delfinat, acum denudate de pădurile ce le acopereaū pînă pe la finele secolului trecut, cînd marele comotii ale Republicei și resboaele Imperiului aū sacrificat pentru glorie, avuția forestieră a acestor munți. Consecințele aū fost și încă sînt pe atît de înfricoșate, pe cil și de deastrose proprietății publice și private; frecventele inundații ale Ronului sînt destul de cunoscute.»

Dacă am citat în special scrierea D-lui Dr. Grecescu, este nu numai în considerațiunea modului perfect cum tratează cestiunea, dar și pentru motivul de a veni cum am spus deja cu argumentațiunea unui bărbat învățat și care nu este Silvicultor.

De-ar fi deschis acest foc orî-care alt învățat din țară, n'ași fi simțit atîta durere în suflet. — Cînd vād însă pe D-l St. Hepites pe singurul și distinsul nostru Meteorolog susținînd că pădurile nu aū nici o influență asupra climei,

său că această influență nu este de loc demonstrată, dator sint să dau strigătul de alarmă atât țarei cit și confrăților mei spre a căuta să înlăturăm această credință ca să nu prindă rădăcinii în țara noastră, căci țările unde nu s'au putut înlătura ideile greșite, de rolul pădurilor într'însele, au mers spre pierdere.

Exemple avem destule în Europa și pe Glob.

D-l Hepites am șis deja că nu poate baza afirmațiunile D-sale pe nimic pozitiv, de oare-ce observațiunile meteorologice sunt noui în țara noastră și încă odată 'l rog să mă ierte dacă nu pot pune mult temeiū pe cele făcute în părțile depărtate de D-sa și de controlul D-sale direct.

Eū nu cred că confrății D-sale din lumea civilisată, unde observațiunile se fac de mai mult timp, au putut să-'l spună sub iscălitura lor, acest mare neadevăr că pădurile nu au nici o influență asupra cliimei, cînd lumea întreaga a început să simtă aceste efecte. — Deja a intrat în credința generală că ruperile de nori, grindină, vînturile uscate etc., bintue mai mult părțile despădurite, că acțiunea bine făcătoare a pădurilor asupra aerului aduce sănătate, viață, înmulțirea populațiunei, care se adună mai cu seamă în părțile împădurite.

Ași fi dorit să răspund D-lui Hepites cu date locale și mai precise; din nenorocire însă nu posedăm aparate complete pentru observațiunii meteorologice mai la nici unul din Ocoalele silvice ale țarei și nici nu mai îndrăznim să le cerem, cînd ni se refuză alte fonduri și mai utile pentru binele pădurilor noastre.

Ce ar fi fost oare dacă odată cu înființarea serviciului silvic s'ar fi luat măsuri pentru instalarea în cite-va puncte a unora asemenea aparate, putînd transmite viitorului acele observațiunii, pentru ca urmașii noștri făcînd comparațiunii între cîmp și pădure să poată trage niște conclusiunii și mai precise.

Și dacă nu aveam dreptul de a veni cu asemenea pretențiuni, pentru epoca cînd s'a înființat acest serviciu, în tot cazul, ce ar fi costat pe stat dacă înființa asemenea observatoare în o regiune ce a fost complectamente goală din județul Dolj, adică aceea de la Ciupercenti etc., unde luindu-se exemplu de la Principele Știrbei, s'a plantat și de stat mai multe mii hectare de salcămii în acele nisipuri sburătoare, fixîndu-le pentru fericirea și salvarea atîtor sate din acea parte a țării?

Ce ar costa pe stat de a instala asemenea aparate meteorologice pe malul Mării Negre în județul Constanța, unde s'aū efectuat împăduriri de vre-o 4 ani încoace?

Înțelegeți bine că observațiunile făcute înainte de instalarea și formarea masivului păduros, comparate cu acelea făcute în urmă, ne-ar fi pus și pe noi și pe D-l Hepites în pozițiune de a trage oare-carî concluziuni pentru țara noastră, pe carî puteam să le transmitem și bărbaților din lumea civilizată carî se ocupă cu asemenea cestiuni.

Eū cred chiar că pentru aceste din urmă, timpul nu ar fi de loc tirziū.

În tot cazul, în interesul științei, nu ar fi rău ca să se facă asemenea observațiuni de acum, în porțiunile de teren (din Dobrogea), fie ale statului, fie ale comunelor unde urmează a se face întinse plantațiuni, pentru că din comparațiunea lor cu acelea ce se vor face în viitor, să se poată trage concluziuni și mai exacte sau mai bine zis și mai convingătoare pentru cei greu de convins.

În lipsa de observațiuni de felul acesta pentru țara noastră, sîntem datorî a asculta, cum am spus deja, glasul învățaților și observatorilor din alte țări mai înaintate, iar la noi pînă la o altă epocă a asculta afară de scrierile cîtor-va învățați și vocea poporului, vocea bărbaților carî trăesc cu natura la cîmp și la păduri, făcînd cite o dată apel și la slabele noastre observațiuni personale, în privința efectelor

bine-făcătoare ale pădurilor, carl, de și nu datează de mult timp, totuși par a mai adăuga la convincțiunea deja formată, putind adăuga și la a acelor ce ar dori să controleze afirmațiunile noastre. Așa de exemplu, în cursul a 20 de ani, am fixat cite-va puncte din țară și pot cita D-lul Hepites, ca exemplu, unul foarte apropiat și prin urmare lesne de controlat și anume: Punctul Poenariil din județul Ilfov (Gara Periș), unde nu a bătut în cursul acestor 20 de ani nici o dată piatră și oamenii spun că de mult timp țin minte de a nu fi bătut, de și prin părțile vecine la o depărtare oare-care a căzut mai în toți anii acest flagel. Acea localitate este înconjurată în partea de Nord și Nord-Est de masivele Cociocu și Părlita, Ologieni, păduri grație influenței cărora, moșiile sunt scutite de această calamitate. Și dacă noi silvicultorii și meteorologii nu vom fi ținind mult compt de aceste observațiuni, Societățile de asigurare, fără a cerceta tablourile în carl sînt înregistrate și publicate diferitele observațiuni, țin atit de mult seamă de ele, în cît, plata asigurărei diferă mult de la o localitate la alta, chiar din același județ și din aceeaș plasă.

Și cite n'ar vedea și n'ar auzi d-l Hepites dacă 'mî a face distinsa onoare să facă cite-va excursiuni în oare-carl puncte despădurite din regiunea silvică ce am onoarea de a conduce.

De cite ori în recentele mele drumuri făcute în bărganul Ialomiței și în partea desgolită de păduri din centrul Dobrogei nu m'am gîndit la d-sa și ași fi dorit să fie alături de mine și să vadă efectele lipsei de păduri chiar ca simplu drumeț, comparînd aceste părți cu altele nu mult depărtate, dar acoperite cu păduri.

Sînt convins că d-sa va fi tras multe conclusiuni din observațiunile ce i s'au dat de silvicultorii țării (în baza unor circulări adresate lor), în privința vegetațiunei herbacee și în cazul dacă va fi, cum de sigur crez că, este puțin bo-

tanist. va fi văzut că adesea ori pădurea are atita influență asupra climei învecinate pădurei, în cît în giurul lor se văd crescînd plante din alte regiuni spre mirarea oamenilor ce se ocupă cu acea parte a științelor naturale.

Nu mai vorbesc de creșterea și cultivarea viei, de îngropatul și desgropatul ei după localitățile împădurite și despădurite și de atitea și atitea cestiuuri, cari toate pledează în favoarea tesei noastre și a protecțiunei date de păduri, localităților unde se găsesc.

Să sacrifice d. Hepites cite-va zile, cînd va fi mai puțin ocupat. să meargă cu mine, fără sgomot, prin cite-va puncte din țară, cu păduri și fără păduri. să discutăm în liniște această frumoasă cestiuune și sunt convins că auzind și văzind efectele lipsei de păduri s'ar putea întimpla să'mi dea oare-care dreptate saū, în tot cazul voiū fi fericit dacā imi va zice: Ai dreptate, văd și eū aceasta cum zici că vede multă lume, dar nu mă lasă instrumentele să admit această teorie a influenței pădurilor asupra climei.

Și atunci procesul acesta va fi ciștigat față. chiar de d-sa, cel puțin la prima instanță, căci ași putea să-l spun: Nam necesitate să văd termometrul arătînd că gradele lui — ori cite ar fi — sint sub zero, cînd sănătos fiind, 'mi vor clănțani dințiū în gură de frig.

Ion P. Chihaia

Inspector-silvic

(Va urma)

AMENAGIAREA PADURILOR DIN MUNȚI

Studiū critic după Guinier, Inspector silvic în Franța

(U R M A R E)

Alțiū din contră, nu vor să vadă în pădurea grădinărită tip, de cît un fel de codru cu două etagie, constituit în așa chip ca masivul să fie absolut plin și ca ridicarea unuia saū a doi arbori bătrîni din acelaș punct să nu facă nici un gol, pentru că la picioarele acestor arbori bătrîni se află indivizi tineri cari îi iaū locul imediat.

Nu suntem cu totul siguri că, nu ar fi și alte tipuri cari să realizeze în ochii a diferite persoane idealul codrului grădinărit. Dar oricare ar fi modul de a-l înțelege, este foarte greu de a nu se admite că mai multe esențe, acele cari nu sufer acoperiș, se împacă rău cu tratamentul codrului grădinărit. Ast-fel acest mod de tratament se va împăca bine cu bradul și cu fagul, său cu moliftul, și foarte rău cu pinul și cu melezul.

3) Dacă starea de codru grădinărit adevărată, nu este de cît o abstracțiune, nu este de mirare ca mijloacele cunoscută și întrebuințate pînă astăzi pentru a-l constitui, să fie rău determinate și variabile, după operatori.

Și în fapt o tăiere grădinărită este o operațiune culturală pe care fie-care o înțelege în felul său și asupra principiilor căreia chiar nu s'a zis ultimul cuvînt.

Această observație, evident că nu prevede cazul cînd, din cauza solului său altitudinei, exploatabilitatea fizică este singura aplicabilă.

Dar în toate cele alte locuri, și mai cu seamă în terenurile fertile în care silvicultorii nu par a se teme în present de a introduce acest metod de cultură, în ce va consista grădinăritul?

Va trebui ca cine-va să se mărginească în a ridica arborii deperisanți sau pe acea cari au atins o circumferență determinată prin amenajament?

Trebuie să ne abținem a opera lămuriri și curățiri cu scopul de a favorisa lemnul de viitor, sau de a degagia semințișul? Trebuie să extragem arborii foioși, crăcoși cari ocupă solul fără folos și împiedică introducerea sau sosirea esențelor reșinoase? Trebuie în fine a se opri orî-ce tăiere de ameliorație? Intr'un cuvînt, *grădinăritul brutal* sau *grădinăritul rațional* va trebui adoptat?

Noi știm că puținii amenagiști se vor hotări a prescri grădinăritul pe care noi îl numim *brutal*, în lipsă de alt termen pentru a-l denumi.

Vor fi încă mai puținii agenți dispuși a aplica în mod sincer asemeni prescripțiunii culturale (sau mai curînd anti-culturale!) Dacă le vor fi impuse.

Cît pentru rezultatele unui asemenea tratament, presupunînd că va fi urmat timp îndelungat, n'ar fi îndoelnic: nu va resulta ruina sau dispariția pădurii (căci acest tratament ar fi esențial conservator al stării împădurite), dar o scădere progresivă a producțiunii în materie și mai cu seamă în calitate.

Dar dacă am fi recurs la grădinăritul rațional, cari vor fi regulile ce vor presida la operațiile tăierilor? Nu numai că aceste reguli nu au fost formulate, dar încă nu este posibil de a trage o linie de urmat și de a arăta procedurile

pentru a atinge un scop ce nu se cunoaște bine. Ar trebui mai întâi să se difinească starea grădinărită, și noi am văzut că aceasta nu se poate face cu înlesnire.

La aceste observațiuni, răspunsul partisanilor grădinăritului este de mai înainte gata, și noi am fi de rău gust dacă nu l'am avea în băgare de seamă:

Este necesar, ni se zice, de a nu recunoaște sub numele de grădinărit de cât un singur mod de cultură supus la regulile fixe și nevariabile? Fie-care pădure în particular va suferi un mod special de grădinărit; prin urmare fie-care amenajament va prescri regulile de cultură comandate de condițiile în care se operează, și agenții cari aplică amenajamentul nu vor avea de cât a se conforma spiritului acestor prescripțiuni.

Toate aceste sunt frumoase și bune în teorie, dar în practică ce se întâmplă?

Și mai întâi, dacă noi căutăm o metodă de amenajament destinată de a simplifica munca aplicațiunii în pădurile de munte, dacă recunoaștem necesitatea acestei simplificări, mijlocul de a ajunge aci nu constă în a multiplica modurile de cultură.

Și mai la urmă, nimic nu va impedi pe agenți să înțeleagă grădinăritul fie-care în felul său, și prescripțiunile amenajamentelor vor risca mult de a nu fi de loc urmate; ni se va răspunde că un asemenea rezultat este faptul oamenilor și nu a metodelor: da; dar, metodele fiind destinate a fi utilizate de oameni, ele trebuie să ție compt, dacă sunt concepute într'un spirit cât de puțin practic, de dispozițiile ordinare ale oamenilor, sau dacă voiți. de slăbiciunile și de defectele lor.

De altmintrelea era convenit pînă acum ca autorul oricărui amenajament, trebuie să se mărginească în a fixa numai scopul de atins prin tăieri, și să se abțină de a emite prescripțiuni culturale și de a arăta mijloacele de întrebuițat pentru a ajunge acest scop. În toate cazurile considerațiunile relative la cultură, sunt considerate numai ca simple consilii a căror inserțiune în procesul verbal de amenajament nu leagă nici de cum pe agenții de aplicațiune: și această regulă convențională este înțeleaptă, sau mai bine, este necesară, căci agentul de execuțiune fiind responsabil de scop, nu poate fi mărginit la anume mijloace determinate pentru a'l ajunge.

Dar, dacă se admite diverse moduri de grădinărit, de sigur ar trebui nu numai de a se arăta mijloacele culturale de întrebuițat, în fie-care din ele dar de a și impune obligațiunea de a le aplica cu stricteță, literalmente, fără care scopul de atins, adecă consistența și modul de a fi al codrului grădinărit de creat fiind rău cunoscut și imposibil,

de a l' înfățișa în mod exact, amenajamentul n'ar avea de obiect și n'ar fi susceptibil de nici o execuțiune adevărată.

Așa dar se simte că aplicațiunea amenajamentelor prin metoda grădinărită, basată pe executarea literală a prescripțiunilor culturale, ar fi în serviciu un izvor nesecat de ordine contradictorii, de neînțelegeri, poate de certe, în un cuvînt de confușiune și de desordine.

4) Ceea ce este într'un mod manifest defectuos în amenajamentele în codri grădinăriți, ceea ce ar fi de ajuns pentru a respinge grădinăritul în pădurile comunale — presupunînd că comunele ar avea domenii și păduri — (bine înțeles, afară de casurile când este trebuință a se aplica exploatabilitatea fizică) este determinarea posibilității tăierilor.

Care ar fi de fapt situațiunea administrației față de comunele proprietare ?

Presupunînd că pădurile sunt în general puțin întinse și puțin productive : comunele în luptă cu necesitățile cari întrec totdeauna resursele lor, sunt dispuse fără încetare să ceară tăieri exagerate, anticipări etc., etc.

Spre a resista acestor cereri imprudente, spre a putea pune un friu dorinței de a folosi a comunelor, trebuie ca administrația forestieră să se sprijine pe o basă solidă : trebuie să fie în stare de a demonstra că tăierile acordate răspund posibilității reale a pădurii, adică, că nu se lasă a se acumula materialul și că nu se face asupra țifrei producțiunii anuale economii cari ar fi intempestive față de trebuințele apăsătoare ale comunei.

Nimic mai ușor în metoda zisă *naturală* cu procedările întrebunțate : dacă o comună pretinde că nu i se dă destulă pădure, i se va da imediat un răspuns ca acesta :

Pădurea d-voastră este împărțită în patru afectațiuni. Fie-care afecțiune nu este alt-ceva de cît o tăiere (parchet) pentru efectuarea căreia noi punem două-zeci și cinci de ani. Așa că la capătul acestor două-zeci și cinci ani nu va mai rămînea în picioare nici unul din arborii bătrîni cari se află pe suprafața afecțiunii celei mai în vîrstă. Și vedeți bine că vi se dă tot lemnul ce vi se pôte da, fiind-că lucrăm ca într'un crîng de unde se exploatează în fie-care an tot lemnul ajuns la vîrsta fixată de revoluțiune.

Putem să afirmăm din experiență că acest raționament, care dă la lumină principiul atît de simplu și de limpede al amenajamentelor prin metoda naturală, isbește totdeauna pe reprezentanții comunei, încîntați de a vedea clar în speculațiunile administrației forestiere.

Dacă pădurea ar fi fost amenajată în codru grădinărit, cum s'ar fi petrecut lucrurile ?

Presupun că amenajamentul determină grosimea arbo-

rilor reputați exploatabili și că comuna a acceptat această bază care ține locul fixării vârstei exploatabilității imposibil de dererminat (codru grădinarit)

(Va urma).

N. Manolescu.

SUB-INSPECTOR SILVIC.

VOIAGIUL UNUI STAGIAR SILVIC LA VIENA¹⁾

— NOTE ȘI IMPRESIUNI —

După ce ultimul unghișu fu citit, ultimați crochișu al mindrilor munți de la *Cheia* luat, conducătorul nostru, d. sub-inspector P. Antonescu, ne spuse că putem zice adio, ori la revedere Vărei Teleajenului. O dată cu sfârșitul verei, a zilelor călduroase, isprăvisem și noi campania de munte, unde am ridicat în plan pădurile după muntele Babeș, muntele Roșu și Balaban (jud. Prahova).

Lăsind în seama vinturilor ori vulturilor: semnalele triangulației, prăjinite puse de noi cu atita trudă, pe stâncile înalte, coborîrăm Carpații, în jos, spre Brașov.

Acolo, după o sedere de 2 zile, trebuia, prin Predeal, Smaia, să revenim la sediul nostru de la Brănești.

Avind însă permisiunea de la șeful nostru, mă putui abate, puțin din drumul indicat, putui rătăci ceva mai departe, spre Viena, unde la urma expoziției mă atrăgea încă de mult.

În urmă, venind în țară, lusei însărcinat ca coprinsul *memoriului* ce urma să 'l fac despre expoziția forestieră din Viena, să 'l expui într-una din conferințele ce se țin regulat de 2 ori pe săptămână—Lunea și Vinerea—de către stagiarii silvici ai școlii de la Brănești.

Alegînd și ordonînd loile, în care îmi scrisesem impresiile de călătorie, putui reconstitui acest drum, în întregime, de la început și pînă la sfârșit.

În dimineața zilei de 27 August, plecărăm, sub-semnatul și colegul meu N. Jianu, spre Viena.

De pe fereastra vagonului ce lugea mer-eu, vedeam cum Brașovul cu *Timpa*, cu casele lui acoperite de o mare roșu, respindite prin pitorești văi, răminea pierdut, tot mai mult în ceața zorilor. Pe la câte-va fabrici, fumuri groase eșeau, cenuși, după lungile coșuri de cărămidă, iar ferestrele dese, mici, luceau de o lumina roșcată.

Mai departe, cîmpuri mărginite de dealuri, acoperite de brumă, se întindeau, lucind de primele raze de soare: lucea luna căzută pe

1) Conferință ținută în ziua de 4 Octombrie 1898 în localul școlii de Silvicultură de la Brănești.

miriști, luciri albastrui, roșietici ori cristaline, limpezi ca locurile nestimatele.

Și așa fi zis că o un cimp fermecat, că acolo e o țară fericită, că pământul e semănat cu rubine, smaralde, risipite și sfărâmate; m'as fi visat cu dragă inimă dus de tren, putere infernală, pe alte țărături, prin lumi de basme, de nu așa fi tremurat de frig în colțul meu. — Când, încălzit, peste 2—3 ciasuri, mai căutați leerica lucire, bruma se topise: nu rămăsese de cit picăturile de rouă, pe fragedele petale ale florilor de cimp.

Drumul se infunda tot mai mult în inima Transilvaniei: mărginit de dealuri inverzite, acoperite de păduri, străbătute din cind în cind de riuri, cu ape limpezi, cu maluri umbroase, cu sălci cu ramuri plecate, plingătoare.

Prin zăvoaie, umblău, păzite de vre-un copil, vitele satului: unele pășteau, balângăind clopotul de aramă de la gitul lor, altele se odihneau la umbra ce plutea pe verdea pajiste.

Cositorii de fin înaintau în florile de fin până la briu, pe cind înaintea lor, sel-peau regulat și ritmic lucitoare coase, ori drumuri mărginite de arbori, ducind în cine-știe ce sat, a cărei turlă eșia dreaptă, înaltă din tușurii verzu, treceau pe dinaintea ferestrei vagonului, umplind spațiul dintr'o gară și alta, într'un lung și nesfârșit tablou, frumos colorat de un cer senin, luminat de raze calde, ce da relieful adânci peisajului, cite odată aspru, măginit de dealuri aride, de cimp sterp, alta-dată indulcit de încovoeriie vre-unui riu, de umbrele unei păduri, de tremurarea unui cimp de flori de fin, încă necosit.

Din cind în cind, armonia blindă a întinsului peisaj, era întreruptă de vre-un sat mai mare, de vre-un oraș ce-și întindea, în toate părțile străzile și casele lui, ce-l atingeam doar în fuga trenului, lăsindu-l să se piardă în urmă, în arbori ori după dealuri ce ne închidea o privești, ce ne desvălea o alta, diferită, nouă...

Unele după altele treceau, aceste orașe românești mai mult, dar cu nume ungurese scrise pe gări.

Dintre toate, *Seghesvar* adică *Seghișoara* mi-a ramas încă în minte...

Un virf de deal înalt, înconjurat de ziduri, garnisit cu arbori, cu plopî, înalți, catilelați, iar o biserică și un castel medieval, dominând orașul, se ridică, cu piatra lor înegrită, de timp, de fum, de iarbă, cu metereze învechite, frumoase ruine ce se desemna în toată măreția pe albastrul cer. Muschiul de pe pietrele castelului, și biserică, dădeau toată blindetea recilor păreți; iar orașul, strins în jurul lor, avea nu știu ce farmec sub umbra ce o arunca plopîi catilelați, zidurile învechite ale cetății, sau turnurile castelului, cu piatră învelită de muschiu, cu metereze înegrite de fum, de iarbă, sau de lungul veacurilor.

Părea că un val de melancolie, poetisat de drăgălașa verdeață zace peste întreg locul ..

Trenul ne dusesse departe; cite-va culmi de dealuri neschim-

base decorurile, dar Seghișoara ne era tot înainte, zărind'o, răsărind mereu din zarea orizontului, cu zidurile ei vechi, medievale.

Luminoasa vedenie nu ne fu ștearsă de cit de farmecul amurgului, de lumina aceea ce se îngina cu noaptea ce colora peisagele cu dormitoare colorii.

Trenul se opri puțin la o stație mică, în mijlocul unei lunci.

Clopotul trist de aramă, cu sunete grele, suna rugăciunea de seară, într'un depărtat sat, umplînd, cu vibrările lui metalice întreaga vale, abia luminată. Soarele apusese, iar tăcerea, recele aer ce vine o dată cu noaptea, singurătatea în care eram, streini, singuri, rătăcind pe necunoscute locuri, ne făcu să ne amintim cu drag de ceea-ce iubim, de țară, de amici, de...

Dar trenul plecă; lunca cu poenile ei risipite, dispăru în noapte

28 August. Un răsărit de soare pe pusta întinsă a Ungariei, pusta aceea ce începe din apropierea Pestei și sfîrșește în dealurile Dalmației. Cîmp întins, nisipos, aurit de primele raze ale zilei.

Sate, orașele, ogoare presăr întinsul pustiului. Șiruri plantate de salcimi umbresc aridul loc, mărginind între ele culturile de grîu ori de cartofi, de sfeclă, ori de viță americană.

Prin alte părți, tinere masive de salcimi, plantați în linii drepte, paralele, largi de 2, sau 2 metri și 50 cent., cresc în nisiposul teren, priindu-le așa de bine, înălțindu-se, atingîndu-se cu ramurile unii cu alții, ca și cum s'ar iubi, ca și cum ar voi să se îmbrățișeze.

Iar drumurile ce străbat această *pustă* sînt însemnate cu cite două rînduri de arbori, alee de plop și salcămii, ce merg de-a lungul acelor șosele, făcînd umbră răcoroasă și bine-făcătoare, în timpul grelelor arșițe; ori în timpul ernoii, în timpul marilor viscole, cînd zăpezile acoperă totul, șirurile acelea de arbori, arată, în mod sigur, rătăciților, pe unde le este calea lor.

Spre apus cerul era înorat de o ceață grea. Buda-Pesta cu fumul fabricilor ce-î acoperă seninul cer cu o pinză fumurie, întunecată, mirosind a funingine și a smoală.

Edificii mari, înalte, turnuri ascuțite, gotice, de biserică ieșeau de-asupra, se desenaau tot mai mult printre lungile coșuri de cărămidă roșie, prin bruma din ce în ce mai transparentă și din care răsărea tot mai puternici frumosul oraș, care e capitala Ungariei.

Cîmpul șinelor se lărgea tot mai mult: ne apropiam de gară. Poduri mari, largi, treceau pe d'asupra noastră cu trenuri în fugă; pe dedesubtul trenului nostru trecea asemenea mașini, găfăind, tărînd după dinsele trenuri greoaie, iar noi ne strecuram printre zeci de șiruri de vagoane, de mașini, printre fabrici și clădiri înalte, pînă ce frinele Westinghouse pufuiră, oprindu-ne trenul sub bolta înaltă de sticlă și fer a gării centrale din Pesta. Un palat mare în care trenurile păreau mai mici, iar oamenii se perdeau

Iată-ne în Buda-Pesta.

Orașul acesta este despărțit în 2 de Dunăre.

(Va urma).

Virgiliu Stoicescu.
stagiar-sylvic.

GESTIUNEA SYLVICĂ¹⁾

Ținerea arhivei ocoalelor și regiunilor sylvice.

Urmărind cu atențiune importantul studiu asupra organizării serviciului de stingerea torenților din Austria, tratat în coloanele acestei reviste de camaradul nostru d-l Guard general sylvic B. D. Neagoe, în revista de pe luna Noembrie/98, paginile : 382 și 383, se găsesc paragrafele :

a) *Corespondența*, prin care se determină cum are să se facă corespondențele cu secțiunile de stingerea torenților, cu autoritățile oficiale, cu agenții locali precum și cu particularii din interiorul țării, etc.

b) *Ținerea registrului de intrare și eșire*, arătându-se modul cum are să se facă înregistrările hîrtiilor intrate și eșite în registrul typ și fixîndu-se o dată pentru tot-d'a-una că acel registru, are să se deschidă în fie-care an la 1 Ianuarie și are să se închidă la 31 Decembrie, etc.

c) *Lucrarea hîrtiilor*, în care se specifică ce are să conțină o hîrtie lucrată și să recomande pentru economie de timp și accelerarea corespondenței, ca să se facă corespondența pe original, adică : hîrtia eșită să meargă din secție în secție, din autoritate în autoritate, ne mai fiind nevoie de concepte, — după cum există și la noi în țară în : Armată, Direcțiunea C. F. R., Poștă și telegraf, etc.

d) *Clasarea hîrtiilor lucrate*, unde se detaliază destul de clar, în care anume dosare trebuiesc a fi trecute hîrtiile rezolvate, și în cum are să se așeze în dosar fie-care hîrtie, pentru ca să se poată găsi cu înlesnire și urmări cu ușurință tot șirul corespondenței.

Reflectînd puțin mi-am reamintit că camarazii Austriaci²⁾ au adoptat instrucțiunile ce se găsesc în serviciul de stingerea torenților din Franța, pe care le-au modificat ici-colea potrivit legilor acelei țări.

Procedeele de a clarifica în cele mai mici detalii, o dată pentru tot-d'a-una, ce are să facă personalul însărcinat cu stingerea to-

1) Vezi revista pe luna Noembrie 98.

2) Marele inundațiunii din toamna anului 1882, care a adus ruina la două din cele mai frumoase provincii ale Austriei : Tyrol și Carinthia, ocaziunii pagube peste 62 milioane de lei, a îndemnat pe contele de Falkenhayn ministrul Agriculturii ca împreună cu profesorul Seckendorff, să viziteze în cursul lucrilor Iunie și Iulie 1883, lucrările de stingerea torenților, fixarea terenurilor supătoare și împădurirea munților din Alpi Francesi, de pe teritoriul departamentului Basses-alpes.

Constatănd de visu avantajele acestor lucrări grandioase, care fac atîta onoare serviciului sylvic Frances și dorind ca să se formeze un personal special pentru stingerea torenților, se întoarse în țară și imediat în primă-vara anului 1884, trimise în misiune la Barcelonette „patria torenților”, 12 agenți sylvici superiori sub conducerea d-lui Salzer Consilier sylvic superior din Vienna plus lucrători necesari, spre a fi întrebuințați ca supraveghetori de lucrări. Comisiunea înapoiindu-se în țară, cu cunoștințe complete, căpătate după teren, s'au pus pe lucru, executînd lucrările, despre a căror gestiune se ocupă d. B. D. Neagoe în coloanele acestei reviste.

renților, însemnează că Direcțiunea pădurilor, dorește și pretinde ca totul să se urmeze după un program bine-stabilit și fixat mai din nainte, pentru ca controlul pe teren și în birou să se poată face cu înlesnire de cel în drept și pentru ca situația lucrărilor executate și ne executate la epocile de față, să fie uniformă în tot serviciul.

Acolo fără jenă, se aplică principiul ca forma să meargă în armonie cu fondul știind și cunoscându-se din experiență, că forma fără fond, nu poate să existe de cit la acele servicii, care lacome de a face ceva și repede, uită după puțin timp ce au făcut, cum au făcut și cită cheltuială și timp s'a întrebuințat la vre-o întreprindere începută or terminată.

Dacă ne aruncăm privirile spre serviciul nostru sylvic, lesne vedem cit suntem de înapoiat, — căci în materie de ținerea arhivei, n'avem nimic determinat.

Această lipsă de ordine o recunoaștem cu toții, care ese la iveală, cu cit un agent sylvic este mai des transferat și deci are ocasiunea ca să primească arhive de ale șefilor de ocoale, de ale regiunilor sylvice.

Ce găsim în acele arhive, iarăși știm cu toții, că nimic alt-ceva, de cit grupuri de cite-va dosare anuale, destul de voluminoase până la 2000 pagini și în greutate de cite-va kilograme, în care sînt amestecate hirtii de toate felurile de lucrări.

Dacă noul titular al unei diviziuni teritoriale sylvice, dorește să urmărească:

a) *Care sînt pădurile pentru care s'au întocmit studii de punerea lor în exploatare și care nu sînt încă vindute?* În lipsa unui registru imprimat, care ar trebui să se țină la corent, agentul sylvic, dacă paciența nu-l lipsește, este forțat să răsfoiască voluminoasele dosare, pe un period de cel puțin 4—5 ani, că să vadă în ce constă acele studii.

Iară dacă titularul n'are paciență ca să facă aceasta, și deci, a nu se mai interesa de lucrările propuse de predecesorii săi, tace și Ministerul neavînd nici o propunere din partea serviciului esterior, fie în ceea-ce privește modificarea estimațiunii, fie în ceea-ce privește revizuirea regimului de exploatare, e nevoit a face publicațiuni peste publicațiuni în «Monitorul oficial» și aceasta pe citi-va ani consecutivi.

2) *Care sînt pădurile în exploatare, pentru care urmează a se efectua operațiunile: predări, recepții, recolmente și remăsurări generale?* Iarăși în lipsa unui registru imprimat, care ar trebui să se țină permanent și unde totul trebuie să fie trecute la corent, agentul e nevoit să răsfoiască dosarele pe un număr de ani, egal cu periodul exploatarei pădurii, plus încă dosarele mai vechi, spre a căuta studiile de exploatarea pădurilor, și deci a fi pus în corent de prescripțiunile acelor studii; ast-fel dară, el este forțat să tot răsfoiască la cite 10—20 dosare, spre a găsi ceea-ce trebuie să știe, și aceasta spre a nu se da naștere la neregularități.

Dacă se întîmplă ca antreprenorul să moară și moștenitorul le-

gal să întârzieze cu cererea garanției, sau să nu o ceară de cît cu mult mai tîrziu de la data expirării periodului exploatării pădurii, atunci cu toții vedem: de la biuroul central al exploatării pădurilor, pînă la șeful de ocol și șeful regiunii, că recepțiile de parchete, parcele, etc., nu s'au făcut la timp și că remăsurarea porțiunii exploatate n'a mai avut loc.

Ministerul spre a putea libera garanția antreprenorului, dă ordin să se facă recepțiile parchetelor, unde lăstarul de multe ori este mai mare de 7—8 ani, etc., și să se facă remăsurarea porțiunilor exploatate, cînd acele porțiuni se confundă cu porțiunile exploatate pe urmă și imediate.

În fața acestor împrejurări, nu trag nici o concluziune spre a nu se zice că sunt prea îndrăzneți, dar nu încetez de a face întrebarea, dacă actele ce se dresază, după o întârziere atît de mare, vor fi destul de conștiincioase?

c) *Care sunt și în ce pădure cad, materialele lemnoase de categoria produselor accesorii, pentru care s'au întocmit acte estimative și se țin licitațiuni?* A arăta pe față cum stăm, este a spune mai mult de cît adevărul, dacă voiți afirma că se țin licitațiuni peste licitațiuni, pe un număr de 5—6, etc., ani și că numărul licitațiilor în cîte-va localități a covârșit cifrele de 14—20, etc.

Și încă cunosc cazuri multe, cînd licitațiunile se urmau, spre a se face forma, pe cînd în realitate materialul lemnos sau că putrezise sau că se înstrăinase.

Causa acestui abus de formalism, nu se datorește de cît lipsei de ordine în ținerea arhivei și lipsei unui registru imprimat și ținut la curent cu tot mersul corespondenței, cari fiind zilnic în fața agentului silvic, îl forțează ca să-și arunce ochii pe el, și deci să se miște și să propună șefului ierarhic tot ce va crede mai nemerit, spre a se putea scăpa de acele materiale lemnoase, a căror prezență în pădure nu este necesară nici ca să serve de *adevărate moaște* și nici ca *valoare bănească crescîndă*.

d) *Care sînt ordinele care au rămas neexecutate din anul precedent?* Aici este mare încurcătură, căci ordinele figurînd pe anul trecut, agentul respectiv conform usului le coase la dosarele din acel an, mulțumindu-se a pune pe ele rezoluția: *A se lucra de subsemnatul la primă-vara sau toamna anului viitor. — A se lucra cît timpul mi va permite, etc., etc.*, și a avea grijă de a îndoi filele hîrtielor, așa ca să iasă afară colțurile lor. Dacă se întîmplă ca hîrtia să se desdoiască și ast-fel colțul să nu se mai vadă, nu se mai urmărește acea hîrtie,—și deci ordinele rămîn neexecutate dacă serviciul care le-a dat numai face repetiri.

Cîte din ordine date, care mai de care mai importante și unele chiar cu termene fixe, rămîn neexecutate, după urma cărora de multe ori Statuleste prejudiciat.

Cred de prisos a mai arăta, tot ca generalități, ce se întîmplă cu mersul proceselor de delictes sylvice,—cu modul ținerii comptabilității fie ca *s tuajie de banii cheltuiți*, fie ca *situație de lucrări efec-*

tuat În raport cu *devisele prezentate și aprobate* în materie de pepinier, plantațiunii, etc., etc, căci acele lipsuri le cunoaștem cu toții!

Cînd aceste neajunsuri le întîmpinăm, în tot momentul, cu ocaziunea primirei spre conducerea vre-uneia din divisiunile teritoriale sylvice, și unde după urma lor, suferim cu toții atîtea nemulțumiri, care formează obiectul de discuție al tuturilor. Și cînd, spre a fi în curent cu tot ce s'a propus de predecesorii noștri, și cu tot ceea ce este în curs de execuție, nu facem de cit a ne incrimina unii pe alții și la urma urmelor a fi nevoiți a resfoi toate dosarele pe un period de cel puțin 7—10 ani, spre a se combina *acea mult dorită situațiune care ne va călăuzi la întocmirea programet de lucrări ce 'sî propune fie-care a executa*. Nu se naște (are întrebarea, dacă pe viitor urmează să stăm indiferenți, adică să fim *sclavi în ceea ce privește gîndirea și deci din acest punct de vedere să n'avem deplina posesiune și deplina cunoștință de toate drepturile noastre*,—sau vorbind către camarazi și pentru interesul serviciului executat de acești camarazi să arătăm pe față cum stam și să denunțăm calea cea mai bună de urmat?

Mai toți camarazii noștri sunt tineri și deci născuți și crescuți în timpul cînd, nu se judecă importanța unui serviciu, după voluminoasele dosare care trebuiesc mișcate din loc cu roaba și care tapițînd de jur împrejur camerele biurourilor, să pună în mirare pe cei profani ca să aprecieze, dar un ochi pătrunzător observînd numai o filă din acele voluminoase dosare ca să vadă conținutul unei corespondențe, va esclama că tot meșteșugul facerei corespondenței, se resumă în următoarea maximă: *«Hirtie îmi dai hirtie 'și daă!»* repetate cu multă convingere de d. P., inspector silvic.

Fiind-că, am avut ocaziunea ca, după un timp de 13 ani în serviciu, să primesc numai la archive, căci din 14 decisiuni Ministeriale de permutare în diverse unghiuri ale țării, zece din ele și-au avut toată puterea lor;—fiind-că, am avut fericita ocaziune să trec frontiera și să răsfoesc dosarele, registrele din serviciul silvic francez, de la șeful de ocol, șeful inspectiei, șeful conservației pînă la direcția pădurilor din Paris și înapoiindu-mă în țară grație funcțiunilor ce mi s'au încredințat, să mai pot răsfoi dosarele la cite-va circumscripții silvice și la peste 20 ocoale.

Prin urmare, cînd cunosc în dejuns cum stăm, nu'mi este oare permis să iaș condeiul și să arăt care sunt vederile mele obținute după multe observațiuni și în acord cu acele vederi, a denunța regiunea silvică care se *luptă în contra multor neajunsuri*, spre a crea un început de gestiune silvică și deci a forma o pepinieră de agenți, cari cu timpul risipiți prin restul țării să lupte și ei din răputeri, nu spre a răsturna vechea ordine de lucrări, dar spre a altoi cu vaccinul ordinii pe camarazii lor atești.

(Va urma).

Sub-inspector silvic
B. N. Pretorianu.

JURISPRUDENȚA FORESTIERĂ

În urma intervenirei, făcută de Grefa înaltei Curți de Casație și Justiție, cu adresa No. 11787 din 25 Noembrie 1898, prin care semnaleză că s'a ră strecurat mici erori la publicarea deciziunii No. 433 din 31 Iuliu 1896, sub titlu: *Delict silvic. — Recidiva. — Când există recidivă în materie de delict silvic.* (Art. 29, alin. I din codul silvic), din această revistă pe luna Noembrie 1898, paginile 363—369, o inserăm din nou, conform copieii, primită pe lingă sus citata adresă; făcându-se cunoscut că, acele erori există și în buletinul Curții de Casație, după care s'a extras copia spre a fi publicată în «Revista pădurilor».

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Sesiunea vacanțelor No. 433

Președenția D-lui N. Mandrea Președinte

Membrii prezenți D-nii	D. Hăntescu	Consilier
	D. Cuculi	»
	I. Duca	»
	Ciru Oeconomu	»
	M. Poenaru-Bordea	»

S'a luat în cercetare recursul făcut de Marin Grigore contra sentinței tribunalului Vlașca, cu No. 860/96;

Recurentul prezent;

S'a citit raportul făcut de D-l Poenaru-Bordea;

S'a ascultat D-l I. Brătescu avocatul asistent al recurentului, și D-l Procuror general G. Filitti în concluziuni;

Deliberând,

Asupra motivului I de casare:

«Violarca art. 29, aliniatul I-ii, Codul silvic, și exces de putere, «căci am fost condamnat ca recidivist, când legea silvică nu declară «recidivă, de cit atunci, în interval de trei luni, de la primul proces-verbal, s'a încheiat un alt proces aceluiași individ, ori din actele «aflute în dosarul judecătorecii, se constată, că am fost condamnat «pentru delict silvic în 1892 și 1894 și nici o dată în 1895; iar «procesul-verbal prin care sint condamnat acum, e dresat la 12 «Iunie 1895».

Avind în vedere că din alin. 1 de sub art. 29 din codul silvic, rezultă, că este recidivă, cind după trecere de 3 luni, s'a dresat asupra aceluiași individ un nou proces-verbal de delict, că este a se ști, ce este a se înțelege prin expresia «după trecerea de trei luni;»

Considerind că nu se poate lua expresia după modul literal, căci ar fi rezultatul cu totul ne logic, că spre a se ști, care e sensul

expresiei «după» rămâne a recurge și la textul legii franceze; că recurgând la art. 201 din legea franceză, rămâne a înțelege, că expresia «după» nu este a se lua în sensul literal, ci că trebuie să însemneze, în interval de înadvertonță săvârșită de legiuitorul nostru, într'aducerea textelor franceze, și în alte cazuri, precum art. 1780 cod. civil;

Considerând, că în specie tribunalul Vlașca prin sentința supusă recursului, constată că recurentul a mai fost condamnat în ultimul rînd de Judecătoria de pace Corbiu mare, la 29 August 1895, iar delictul ce i se impută lui azi, l'a comis la 12 Iunie 1895, adică după trecere de 3 luni, și aplicîndu-i pedeapsa ca pentru recidivist. a violat textele de lege invocate prin mijlocul de casare, comițînd și exces de putere.

Pentru aceste motive și fără a mai discuta pe cele-lalte,
Curtea,

În unire cu conclusionile D-lui Procuror general G. Filitti,

În numele legii,

Casează sentința tribunalului Vlașca cu No. 680/96 socotindu-se ca cum n'ar fi fost și fără putere;

Trimite afacerea spre a fi judecată din nou de Tribunalul Ilfov;

Ordonă transcrierea prezentei hotărîri în condica de sentințe a Tribunalului Vlașca.

Dată și pronunțată în ședință publică azi 31 Iulie 1896.

Urmează semnăturile D-lor membri și a D-lui Grefier.

p. conform. **A. Berceanu.**

No. 703.

Arendașii Statului. Introducere de vile spre păsciunare în pădurile Statului. Dacă constituie delict sylvic. (Art. 47 din condițiunile generale pentru arendarea moșiilor Statului și art. 23 din Codul sylvic.

Prescripțiune. Delict sylvic.—Prin cît timp se prescriu delicturile sylvice. (Art. 594 din procedura penală).

1°. *Arendașii Statului fiind opriți a introduce în pădurile Statului vile spre păsciunare, faptul de a introduce vile la păsciunare constituie un delict sylvic.*

2°. *Alți acțiunea publică, cît și cea privată, care rezultă dintr'un delict sylvic, se prescriu prin trecere de cinci ani din ziua de cînd delictul a fost comis.*

No. 301. *Respingerea recursului făcut de ministerul domeniilor contra sentinței tribunalului Neamțu cu No. 214 din 1895*

25 Septembrie 1896.

Curtea,

Ascultând citirea raportului făcut în cauză de d. consilier N. Predescu;

Pe d. avocat Popovici-Costi în dezvoltarea motivelor de casare și pe d. avocat Borcescu în combateri;

Deliberînd,

Asupra mijlocului de casare invocat :

«Greșită aplicare a presumpțiunii prevăzute de art. 594 din «Procedura Codului penal, intru cit în specie fiind vorba de daune rezultând din nerespectarea unei clauze stipulate într'un contract de drept civil, nu se poate invoca de cit presumpțiunea prevăzută de Codul civil.

«Imprejurarea că art. 47 din condițiunile generale de arendare menționează art. 23 din Codul sylvic, nu schimbă cituși de puțin caracterul civil al despăgubirilor, pe care statul e în drept a le pretinde de la arendașul care nu a respectat condițiunile contractului.

«Această clausă prescrie pur și simplu modul de constatare și de estimățiune al daunelor, lucru ce se invederează și mai mult din combinarea art. 47 cu art. 46 din condițiunile generale».

Avind în vedere că din sentința supusă recursului rezultă că Vasile S. Calude, intimat, în recurs fiind urmărit de Stat, după legea de urmărire, pentru plata unei sume de bani, ca amende și daune, pentru că în calitate de arendaș al Statului pe anii 1886—1893, ar fi introdus vite la pășune în pădurile Statului de pe moșia ce ținea în arendă, dînsul a făcut contestație la casierul general.

Că respingîndu-i-se această contestație, Calude a făcut apel și tribunalul în apel, găsind că, pentru anii 1886—1889 de arendare, faptul de a fi introdus vitele în pădure, constituind un delict sylvic, a fost prescripționat prin trecere de cinci ani de la comiterea lui, admite în parte apelul lui Calude și apără pe acesta de daunele și amenda la care fusese condamnat pentru anii 1886—1889;

Avind în vedere că art. 47 din condițiunile generale pentru arendarea moșiilor Statului prescrie că *pășunarea în pădure, de ori-ce esență și vîrstă este cu desăvîrșire poprite, conform art. 23 din Codul sylvic;*

Că, dar din acest art. 47 rezultă că, faptul pentru un arendaș al Statului de a pășuna vite în pădurile Statului, constituie un delict sylvic;

Avind în vedere că, după art. 594 din Procedura penală, alît acțiunea publică, cît și cea privată, care rezultă dintr'un delict, se prescriu prin trecerea de cinci ani din ziua de cînd a fost comis;

Considerînd că în specie, Calude fiind urmărit pentru amendă și daune, rezultînd dintr'un delict sylvic, *cu drept cuvînt tribunalul l'a apărât pentru periodul 1886—1889, constatînd în fapt că infracțiunile comise pe acei ani s'au prescripționat, intru cit, după art. 46 din Codul sylvic, în casurile neprevăzute de acel cod, cum este cazul cu prescripțiunea, se aplică dispozițiunile dreptului comun;*

Că așa fiind, motivul invocat este neîntemeiat.

Pentru aceste motive:

Respinge, etc.

Bul. C. Cas., volumul XXXV, partea II, pag. 1219, 1220 și 1221.

No. 716.

Delict silvic — Procesul-verbal de constatarea lui. — Ne-subscrierea delinquentului cu toate că a fost prezent la constatare. — Neconstatarea refuzului său. — Nulitate (art. 36 din Codicile silvic).

După art. 36 din Codicile silvic, prezența delinquentului se cere indispensabil la facerea procesului-verbal de constatarea unui delict silvic, prezența care trebuie să se constate prin subscrierea lui de către dînsul, sau prin mențiunea făcută de către funcționarul ce l'încheie, că delinquentul n'a voit a l' subscrie. Lipsa acestei subscrieri sau neconstatări, atrage nulitatea procesului-verbal.

No. 522. — **Respingerea recursului făcut de Stat contra sentinței tribunalului Teleorman No. 794 din 1893, dată în proces cu Vlaicu Marcu și alții pentru delict silvic.**

23 Noembrie 1893.

Curtea,

Ascultînd citirea raportului făcut de d. președinte P. Orbescu, și pe d. procuror de secție, Ciru Economu, în concluziunile sale.

Deliberînd,

Asupra motivului de casare:

«Tribunalul rău a achitat pe delincenti, anulînd procesul-verbal, care nu a fost scris de dînsii, conform art. 36 din Codul silvic, în vedere că art. 36 nu prescrie sub nulitate procesul-verbal care nu conține și această formalitate.»

Avînd în vedere că Vlaicu-Marcu, Ion Marcu și alții, fiind dați în judecată pentru că au tăiat lemne din pădurea Statului, tribunalul, prin sentința atacată cu recurs, a achitat pe delincenti de faptul imputat pe motiv că procesul-verbal de constatarea delictului este nul din punctul de vedere al art. 36 din Codul silvic, de oare-ce nu este scris de delincenti și nici mențiune nu se face într'insul de ce nu este scris de dînsii;

Avînd în vedere că după art. 36 din Codul silvic, prezența delincentului se cere indispensabil la facerea procesului-verbal de constatarea delictului, prezență care se va constata sau prin subscrierea delincentului, sau prin mențiunea făcută de funcționar că delincentul n'a voit a subscrie;

Avînd în vedere că, această mențiune ce trebuie să facă agentul ce instrumentează este o parte integrantă din actul încheiat de dînsul, și lipsind procesul verbal devine defectuos și nul;

Considerînd că în specie, tribunalul, examinînd validitatea acestui proces-verbal și găsind că nici delincentii nu l'a scris, nici mențiune de nevoiea lui de a l' subscrie este făcută, l'a anulat

cu drept cuvînt, interpretînd bine legea, și deci motivul invocat este neîntemeiat.

Pentru aceste motive, și

În unire cu concludsiunile d-lui procuror C. Oeconomu :
Respinge.

Bul. C. Cas., vol. XXXII, partea II. pag. 1067 și 1068.

Conform originalului :

Sub-inspector silvic, **B. N. Pretorianu.**

(Va urma).

LEGISLAȚIUNEA CORECȚIUNEI TORENȚILOR ÎN AUSTRIA ¹⁾

(U R M A R E)

§ 25. Fondul de construcție.

Dirigintele de lucrări este obligat a ține gestiunea fondului de lucrări, care i este acordată pentru acoperirea cheltuelilor cu lucrătorii, cu lucrările în regie și cu lucrul pe piese pentru fie-care campanie de lucru.

La începutul campaniei de lucru, dirigintele de lucrări va face demersurile necesare pentru a i se ordonața fondurile de construcție și va face propunerii relativ la mărirea acestor fonduri și la casieriele de unde trebuiesc ridicate. Suma fondurilor de construcție se determină după lucrările ce sunt de executat. Dirigintele de lucrări va face la timp demersurile necesarii pentru augmentare-fondurilor de construcție. Ridicarea diferitelor sume necesare din aceste fonduri de construcție, se face de către dirigintele lucrărilor, în schimbul unei chitanțe oficiale.

Dirigintele de lucrări, va ține pentru fie-care cîmp de lucru un tablou, asupra sumelor primite și cheltuite din fondul de construcțiunii (formularul VIII),

La sfîrșitul campaniei de lucru, se vor depune spre consemnare resturile, cari vor mai fi rămas din fondurile de construcție.

1) A se veda „Revista pădurilor” pe luna Noembre a c.

§ 26. Facerea plăteii.

Dirigintele de lucrări, va face însuși, sau prin dirigintele de lucrări locale, plata lucrătorilor, a lucrărilor executate pe piese și în regie. Pe cât este posibil se vor plăti lucrătorii în termene lunare, la 1-ia Duminică sau zi de sărbătoare, a lunii care urmează. La plată se vor aduce și două membrii din consiliul comunal, sau două persoane independente, care vor servi ca martori și care vor atesta plata exactă a lucrătorilor, conform cu tablourile lucrătorilor. Plata compturilor rezultate din lucrările în regie și a muncilor pe piese, se va face în schimbul unei chitanțe investită cu timbrul legal.

În privința plăteii lucrărilor executate de arestanți, se va avea în vedere înțelegerea luată între Ministerul de agricultură și cel de justiție relativ la admiterea arestanților a lucra, sau dispozițiunea luată de administrația penitenciarelor pe baza acelei înțelegeri.

§ 27. Examinarea socotelilor lunare.

Dirigintele de lucrări va examina socotelile lunare ale dirigintelui de lucrări locale (§ 37), cu privire la cifre și în privința lucrărilor executate, le va rectifica și le va trimite prin șeful secțiunii la ministerul de agricultură, după ce mai întâi le va fi scris, în urma observațiilor făcute cu ocaziunea verificării și rectificării.

§ 28. Avisare în cazul când creditele, acordate pentru lucrări nu vor fi suficiente.

Dacă în cursul corecțiunii, dirigintele de lucrări ar observa că prețurile unitare coprinse în devis, sînt prea mici și că din aceasta sau din altă cauză, suma totală prevăzută în devis nu va putea fi suficientă, atunci el va comunica aceasta imediat ministerului de agricultură, prin șeful secțiunii.

§ 29. Verificarea lucrărilor.

Dirigintele de lucrări, prin șeful secțiunii, va face la timpul oportun, ministerului de agricultură, propunerile necesare asupra timpului și modului verificării lucrărilor exe-

cutate pe cîmpul de lucru în campania curentă, sau cea trecută, eventual chiar asupra predărei acestor lucrări la acei însărcinați cu întreținerea lor; dirigintele de lucrări, va observa cu această ocazie dispozițiunile speciale care sînt în vigoare.

§ 30. Raportul final.

La sfîrșitul campaniei de lucru, dirigintele de lucrări, prin șeful secțiunii, va înainta ministerului de agricultură un raport final, asupra corecțiunilor de torenți executate, în campania de lucru trecută. Acest raport va cuprinde o descriere pe cît se poate de scurtă și coprinzătoare, a diferitelor lucrări executate în fie-care cîmp de lucru, a rezultatelor obținute, a abaterilor ce s'ar fi făcut de la proiecte, a accidentelor naturale precum și a altor împrejurări deosebite, carel au avut influență asupra mersului întreprinderii. În raport se vor arăta de asemenea și motivele, pentru care programul de lucru stabilit, nu a putut fi ținut cu exactitate, în cazul cînd prin lucrările executate s'au introdus modificări în acel program.

Pe lângă acest raport final, se va alătura și o indicațiune tabelară, a lucrărilor executate în campania de lucru trecută, arătînd pe de o parte lucrările prevăzute în proiect, pe de alta, acelea carel într'adevăr au fost executate, precum și asupra cheltuelilor prevăzute în devis și între acelea carel în realitate au fost făcute (formularul IX).

§ 31. Intreținerea corecțiunilor.

La sfîrșitul lucrării de corecțiune, dirigintele de lucrări la fața locului și pe cît împrejurările vor permite aceasta, va da toate instrucțiunile, carel sînt necesare autorităților chemate a supraveghea și întreține corecțiunea conform, alin. II, § 19 al legii din 30 Iunie 1884, F. I. i., 117.

C) Pentru diriginții de lucrări locale.

§ 32. Obligațiunii de serviciu în general.

Dirigintele de lucrări locale, va avea pe dirigintele lucrărilor, la facerea studiilor preparatoare pentru întocmirea proiectului, precum și la executarea lui, după însărcinările

ce 'i-a fost date. El va conduce apoi și executarea corecțiilor pe câmpul de lucru, ce 'i-a fost încredințat, sub conducerea imediată a dirigintelui de lucrări.

Dirigintele de lucrări locale, va executa lucrările întocmai după instrucțiunile dirigintelui lucrărilor, cu îngrijire și exactitate tehnică. Pentru acest scop, el va locui în acele localități, unde se află lucrătorii, cari au trebuință de o supraveghere tehnică, în tot timpul, în care alte afaceri urgente nu reclamă prezența lui.

Dirigintele de lucrări locale, nu poate părăsi câmpul de lucru sau raionul corespunzător, în timpul campaniei, dacă 'i s'au repartizat mai multe câmpuri de lucru, fără permisiunea dirigintelui lucrărilor; permisiunea se va da numai în cazuri urgente și numai pentru timpul strict necesar, avînd grije însă ca serviciul pe câmpul de lucru să meargă în mod regulat.

§ 33. Corespondența diriginților de lucrări locale.

În timpul campaniei de lucru dirigintele de lucrări locale, pentru toate afacerile cari 'i sînt încredințate, conform acestei instrucțiuni, va ține corespondență sub titlul «Corecțiunea torenților, direcția de lucrări locale i. r.» direct cu autoritățile locale, oficiile și agenții precum și particularii, cînd se vor observa dispozițiunile §§ 10 și 12 al. 2 și 3.

Dirigintele de lucrări locale, va ține asupra coresepondenței sale o notiță după indicațiunea dată de șeful secțiunii și hîrțile rezolvate le va păstra în ordinea cronologică.

La sfîrșitul campaniei de lucru, această notiță se va depune la șeful secțiunii și hîrțile păstrate, se vor incorpora la registratura secțiunii, pe cît aceasta este necesar, pentru complectarea tabloului asupra lucrărilor.

§ 34. Stricăciuni.

Dirigintele de lucrări locale, va avea grije la executarea lucrărilor de corecțiune, în special însă la deschiderea și folosința carierelor de peatră, la exploatarea materialului lemnos, la construcțiunea drumurilor Decauville,

zghiaburilor și a altor căi de transport, să evite pe cât posibil deteriorările pământului și a masivelor păduroase, sau să le reducă la minimum posibil. Stricăciunile cauzate, dupe casurile ivite se vor constata de către dirigințele de lucrări locale, chemînd de va fi posibil și pe cei interesați și se vor aduce la cunoștința dirigințelui lucrărilor, pentru a lua măsurile necesare conform § 23 al. 4.

Dacă dirigințele de lucrări locale observă stricăciuni aduse construcțiunilor din cîmpul de lucru, sau contravențiunii la poliția forestieră, cari ar avea influență asupra corecțiunii, atunci el va raporta imediat despre aceasta autorității competente.

§ 35. Relațiunile către lucrători de la lucrul în regie.

Dirigințele de lucrări locale, va repartisa diferiților lucrători sau echipelor de lucrători, puse sub conducerea șefilor de echipe, lucrările corespunzătoare, și va supraveghea și și va ține la lucru, ținînd și ordinea între dinși. Dirigințele de lucrări locale, are dreptul în timpul campaniei de lucru să angajeze sau să depărteze lucrători, să facă din lucrători simpli șefi de echipe și să ia înțelegerile necesare în privința prețurilor rezultate din aceste avansări.

Dirigințele de lucrări locale, va primi actele de legitimațiune ale lucrătorilor, dîndule despre aceasta o chitanță de primire (formularul X), pe cari le va păstra în tot timpul cît va dura lucrările, la sfîrșitul cărora se vor înapoia actele, luîndu-se înapoi chitanța dată.

Lucrătorii ocupați pe un cîmp de lucru, vor fi trecuți de către dirigințele de lucrări locale într'un tablou (formularul XI).

Dirigințele de lucrări locale, va impune șefilor de echipe să facă dări de seamă asupra lucrărilor efectuate, de către echipele lor (formularul XII) și le va controla. El va trece într'un tablou toate lucrările executate de echipe pe cîmpul de lucru (formularul XIII).

Dirigințele de lucrări locale este obligat de a anuncia oficiului comunal competente, atît sosirea cît și plecarea lucrătorilor.

§ 36. Intrebuințarea arestanților.

În cazul cînd ca lucrătorii sînt orînduiți arestanți, administrația penitenciarelor va îngriji pentru transportul, întreținerea, locuința și paza lor. Dirigintele de lucrări locale va întrebuința pe arestanți la diferite lucrări, formînd d'înt'rînșii dupe trebuință chiar echipe, sub conducerea arestanților mai proprii, ca șefi de echipe. Pe cît va fi posibil se vor întrebuința arestanți separați de lucrătorii liberi.

Despre purtarea arestanților, dirigintele de lucrări locale va face cunoscut ministerului de agricultură la sfîrșitul fiecărei luni (formularul XIV).

Dacă se vor ivi oare-care incidente și observațiuni la întrebuințarea arestanților, dirigintele de lucrări locale, va raporta imediat de-adreptul Ministerului de Agricultură.

§ 37. Compturile lunare de lucrători.

Imediat după plata lucrătorilor (§ 26) dirigintele de lucrări locale, va compune, pentru fie-care perimetru de corecțiune, comptul lunar al lucrărilor (formularul XV). Acesta va fi însoțit de însemnările de lucru, de compturile lucrărilor în regie și de chitanțele și dovezile relative la plata lucrului pe piese. Aceste acte se vor numerota și aceste numere se vor raporta la numerile corespunzătoare ale comptului.

Comptul lunar de lucrări se va subscrie de către dirigintele de lucrări locale și cel mult pînă la 10 ale lunet următoare se va înainta dirigintelui de lucrări.

§ 38. Darea de seamă despre progresul lucrărilor.

Darea de seamă, despre progresul lucrărilor, se va face de către dirigintele lucrărilor locale, în conformitate cu dispozițiunile ordinului Ministerului de Agricultură No. 6226 din 9 Mai 1886, respectiv No. 5651 din 16 Aprilie 1889, orientîndu-se după formularul No. XVI.

§ 39. Administrarea materialului.

Dirigintele de lucrări locale este obligat a îngriji de procurarea la timp a esplosivelor și pentru manipularea lor,

conform prescripțiilor, apoi pentru întreținerea și repararea instrumentelor, ce 'i au fost date din inventariul secțiunii.

Asupra sculelor date lucrătorilor, dirigințele de lucrări locale va ține o notiță, în urma unei instrucțiuni mai detaliate a șefului secțiunii, sau va însărcina pe șefii echipelor de lucrători cu ținerea acestei notițe. În această notiță se va arăta de asemenea și uzarea sau micșorarea de valoare a sculelor sau a altor obiecte, produsă prin întrebuințarea lor.

Instrumentele, cari în campania de lucru viitoare vor fi întrebuințate pe același perimetru de corecțiune sau pe un altul apropiat, se vor conserva, după finele campaniei de lucru, într'un loc uscat, cât mai aproape posibil de respectivul perimetru de corecțiune, care loc să se poată încuia și supraveghea. Alte obiecte se vor transporta la un loc unde se conservă inventarul secțiunii.

III. Dispozițiuni finale.

§ 40. Dacă Ministerul de Agricultură, pe baza § 1 al legii de la 7 Februarie 1888, (loaia legilor imperiale No. 17), permite ca corecțiunea de torenți să se facă sub conducerea unei secțiunii, a diviziunii tehnice pentru corecțiunea torenților, deși ea nu este întreprinsă de Stat, ci numai cu ajutorul lui, atunci în locul Ministerului de Agricultură, menționat în §§ 22, 23, 27, 28, 29 și 30 ale prezentei instrucțiuni, trece acea autoritate (consiliu județean, comisiune etc.), căreia 'i se cuvine de drept conducerea rcelei întreprinderi de corecțiune.

Dacă într'un asemenea caz, vor trebui să se introducă în dispozițiunile acestei instrucțiuni alte schimbări sau adăugiri, atunci se va face aceasta special cunoscut secțiunii respective.

INFORMAȚIUNI

D-l Ion Kalinderu, Președintele societății noastre, s-a înapoiat din inspecțiunea ce a făcut Domeniilor Coroanei din Moldova.

* * *

Sîntem informați că starea sănătății d-lui inspector silvic T. Galeru este îmbucurătoare. Confratele nostru 'și fracturase piciorul stîng d'asupra genunchiului, înapoindu-se din niște lucrări efectuate în munții județului Neamțu.

* * *

În urma cererii prefecturii de Argeș adresată Ministerului agriculturii, de a se însărcina o comisiune ca să studieze starea de degradare a terenurilor din basinalul văii Topologului, care aduce ruina și miseria în acele localități, datorită despăduririlor, sîntem informați că Ministerul a însărcinat pe d-nii D. Patrulius inspector silvic dirigiinte, I. Pitschak consilier silvic, P. Antonescu sub-inspector silvic, care s'a transportat în localitate în cursul lunii Noembrie 1898, însoțiți de d. Manolescu prefectul județului, în scopul sus citat.

Să sperăm că în urma raportului ce se va depune, onor. minister, va sesiza corpurile legiuitoare, spre a se legifera cesțiunea esproprierei terenurilor, în care urmează a se efectua lucrările privitoare la stingerea torenților, fixarea terenurilor surpătoare și împădurirea lor, precum și a se crea fondul special, cu care să se poată executa lucrările tehnice silvice de asemenea natură.

* * *

Sub conducerea d-lui guard-general silvic, V. Vlasie, la terenul comasat de plantație Comunală «Caraomer» jud. Constanța, din suprafața de 1700 ha., s'a arat și semănat ghindă în suprafață de 400 ha., și s'a făcut gropile pe o suprafață de 300 ha., în vederea plantării lor cu pueți de salcîm în primăvara anului viitor.

* * *

În baza propunerii regiunii III silvice, ministerul a decis ca drepturile ce sînt acordate șefilor de regiuni silvice prin decisiunea No. 29.250 din 26 Martie 1896, să se întindă și asupra isprăvnicilor cari fac serviciul domenal pe lângă șofii de ocoale din Dobrogea. Aceste drepturi consistă în: numiri, permutări, amendări, avansuri și destituiri, fiind pe aceeași linie ca și Brigadierii silvici.

Tabloiu de mutațiuni în personalul silvic superior al Statului

Nr. ordi.	Numele și Pronumele agentului	Gradul și Clasa	Funcțiunea unde a servit	Funcțiunea unde servește	Observațiuni
1	Al. Bulgărianu	G. gl. cl. I	Ocolul Tergoviște	Ocolul T.-Măgur.	
2	D. Danielopolo	» » » II	» T.-Măgurele	» Mărginea	
3	C. Rădulescu	» » »	» Topolog	» Cernavodă	
4	I. G. Ionescu	» » » I	» Orezu	» Seaca Opt.	
5	M. Bădescu	» » » II	» S.-Optoșani	» Topolog	
6	G. Gogulescu	» » » II	Șc. de Silvicult.	» Tigoviște	
7	A. Grumăzescu	» » »	Guard-adjutor	Guard-gen. cl. II av. și rēm pe loc	

Prin decretul Regal No. 3068/98 publicat în «Monitorul Oficial No. 161/98, reședința inspecției VII silvice s'a schimbat de la Brănesci la Ploesci, unde s'a și stabilit.

În ziua de 15 Decembrie 1898, s'a ținut licitație în localul ministerului domeniilor, pentru vînzarea spre exploatare a unui mare număr de păduri de ale Statului, și prețurile eșite sînt foarte avantajoase în raport cu estimările.

Între pădurile scoase în vînzare, figurează :

1) 6229 stejari din pădurea Rădesci (ocolul silvic Rădesci), care arbore s'a adjudecat cu lei 18.

2) 9057 stejari din pădurea Soracu-Ciomăgesci (ocolul silvic Seaca-Optoșani), care arbore s'a adjudecat cu lei 22 bani 85.

Statul ca și particularul lacom de câștig, vede cum dispar din pădure arbori de mai multe ori seculari, martori

la atâtea evenimente. N'ar fi oare util că atât pentru reclama cât și pentru necesitățile generațiilor viitoare, să se păstreze cu ceremonie forestiera și cu inventariu în regulă, de către serviciu silvic, arbori cari se vor constata că mai pot trăi câte-va decenii de ani?

CLIMA LUNEI SEPTEMBRE 1898 ST. N.

Ca și luna precedentă, Septembre a fost aproape normală în ceea ce privește temperatura și cantitatea de ploae. Temperatura lunară cea mai ridicată a fost 18°.5 la Constanța, iar cea mai coborâtă 11°.0 la Sinaia. Temperaturile extreme au atins 32°.8 la Giurgiu și Comăndărești la 13 și 14 și —1°.5 la Sinaia în ziua de 19. Epoca recoroasă a avut loc de la 2—8 și 16—24. În aceste intervale nopțile au fost reci mai ales la 8, 18 și 19 când pe unele locuri a căzut brumă iar pe munți zăpadă. Au fost în mijlociu 11 zile de vară. La 18 și 19 la Sinaia și Câmpulung am avut îngheț. Cerul în general puțin noros a avut 15 zile senine, 10 noroase și 5 acoperite.

Precipitațiunile atmosferice au dat 28 mm. în 4 zile în general cad 33 mm. Epoca de uscăciune ce începuse încă din August a durat pînă în ultima decadă din Septembre când o serie de ploii a început de la 24 și a durat pînă la finele lunii. În regiunea de cîmpie și mai ales în Dobrogea sunt localități în care n'a plouat de loc sau foarte puțin. Mijlociile pe județe au fost coprinse între 55 mm. în Muscel și 9 în Constanța.

Rouă a căzut mai în toate ținuturile din primele două decade. La 30 mai pretutindenți s'a lăsat ceață.

În cursul acestei luni s'a copt porumbul, strugurii, gutuile și persicele. Culesul porumburilor și strugurilor a început în decadele a doua și a treia. Arăturile de toamnă se fac cu activitate în urma ploilor ce a căzut, fiind cam întirziate din cauza secetei.

Pasările călătore au plecat. Nivelul Dunărei a fost pe lungimea sa foarte scăzut, cum n'a fost nici odată în ultimii 20 de ani. Față de valorile normale apele au fost mai scăzute cu 1.19 m. la T-Severin și 0.61 m. la Tulcea.

TABLA DE MATERIE

coprinsă în Revista pe anul 1898.

A

	Pag.
Adunarea generală a Societ. «Progresul silvic» din Maiu 1898.	
a) Discursul de deschidere de: <i>I. Kalinderu</i>	129
b) Situația Cassei societății de: <i>N. C. Nădejde</i>	133
c) Resumatul ședințelor	138
Amănagiarea pădurilor din munți de: <i>N. Manolescu</i>	273, 374, 393
Anul nou de: <i>N. C. Nădejde</i>	1
Arbori întrebuințați la Paris pentru plantarea șoselelor	60
Arbori fructiferi întrebuințați la plantarea șoselelor din Saxonia	315
Austria la Expoziția de la 1900	27

B

Bibliografia pe luna Ianuarie	31
» » Februarie	62
» » Martie	96
» » Aprilie	127
» pe lunile Maiu și Iunie	190
Budgetul administrației pădurilor din Prusia pe anul 1898-99	304
Bunurile familiei imperiale din Rusia	311
Budgetul pe 1898-99 (Proiect)	56
Badget pe 1899-1900 (Propuneri la alcătuirea) de: <i>B. D. Neagoe</i>	268

C.

Cântecul pădurarului (poesie) de: <i>G. Crăciunescu</i>	389
Cedri gigantiți	60
Cel mai bătrîn stejar din Franța	60
Circumscripțiile silvice (iarăși) de: <i>B. N. Iretorianu</i>	327
Comerțul de lemne la Galați de: <i>B. D. Neagoe</i>	243
Conducte de apă în lemn	315
Conferințe silvice din lunile Februarie și Martie 1898.	

Pag.

a) Discursul de deschidere de: <i>I. Kalinderu</i>	65
b) Conferința asupra pădurilor reșinoase din țară de: <i>Fl. Davidescu</i>	81, 102
Conservarea lemnului în contra insectelor.	315
Corecțiunea torenților din Austria (legislație) de: <i>B. D. Neagoe</i>	227, 284, 344, 380, 413.
Cultura Richitel de: <i>Magniet</i> și <i>Radian</i>	16, 52, 71
Cultura sălciei în scaun de: <i>Magniet</i> și <i>Radianu</i>	178

D

Direcția pădurilor și piscicultura în Franța	28
Defrișarea pădurilor din Romania	
a) Adresa Președintelui Societății «Progresul silvic», înaintată Ministerului Agriculturii de: <i>I. Kalinderu</i>	214
Dendometru, invenție românească	314

E

Electricitatea la vânătoare (întrebuințarea)	311
Excursiune în Bucovina de Asociațiunea silvică din Austria de: <i>Olimpiu Boiu</i>	119, 152
Excursiune forestieră în Moldova de: <i>P. Antonescu</i>	338
Expoziția universală de la Paris din 1900	
a) Apelul ministerului agriculturii	185
b) Clasificarea obiectelor referitoare la secția forestieră	186

F.

Fragment de program (Corpu silvic) de: <i>I. P. Chihaiu</i>	193
---	-----

	Pag.		Pag.
Făina de herestreă (utilizarea) de :		<i>Grinau</i>	197
<i>Olimpiu Boiu</i>	308	Organisarea serviciului silvic din România în comparație cu cel francez de : <i>I. Corodeanu</i>	280
G			
Gestiunea silvică de : <i>B. N. Pretorianu</i>	298, 405	P	
Greutățile înlocuirii amenajamentelor în pădurile noastre de : <i>Amicul Pădurilor</i>	4	Păsciunarea pădurilor (Memoriu consiliului tehnic al pădurilor)	249
I			
Îmbunătățirea mijloacelor de producțiune forestieră de : <i>P. Antonescu</i>	71	Pădurile și clima de : <i>I. P. Chihaia</i>	257, 321, 359, 393
Introducerea de specii noi lemnoase exotice (experiențe din Germania) de : <i>Amicul Pădurilor</i>	216, 278	Pasul omului (Măsura lungimii)	315
J			
<i>Jurisprudența silvică :</i>		Petrariu Th. G. de : <i>M. Tănăsescu</i>	31
Recidiva în materie de delict silvic de : <i>Ar. Eustațiu</i>	353	discur. ținute la țam. de : <i>M. Tănăsescu</i>	38
Necesitatea cunoașterii jurisprudenței silvice pentru un agent silvic de : <i>B. N. Pretorianu</i>	367	» » » » <i>C. P. Georgeșcu</i>	39
Decisiunile Marelui Curți de casație privitoare la art. 2 din legea silvică din 1852 de : <i>Alexander</i>	180	» » » » <i>G. Hazu</i>	42
Idem la art. 28, alin. 1 din Codul sil. 1881	368	» » » » <i>N. Saegiu</i>	43
Idem la art. 22 alin. 5 din Codul silvic 1881	370	» » » » <i>I. Kalinderu</i>	45
Idem la art. 19, Codul silvic 1881	371	» » » » <i>I. St. Stamatescu</i>	46
Idem la art. 19 din condițiunile de exploatare pădurilor	372	» » » » <i>N. C. Nădejde</i>	47
Idem la art. 47 din condițiunile de arendarea moșiilor statului combinat cu art. 23 din codul silvic	410	» » » » <i>D. Iones. Zane</i>	48
Idem la art. 36 din codicile silvice	412	poesie » » » » <i>G. Crăciunescu</i>	50
L			
Lunura stejarului de : <i>M. Tănăsescu</i>	161	Ploaia în păduri de : <i>D. G. Ionescu</i>	12
M			
Maladiile plantelor (apel pentru studierea lor) de : <i>D. C. Ionescu</i>	252	Plutăria pe Bistrița de : <i>D. G. Ionescu</i>	204
O			
Ocol model *	97	Prosper Demontzey (Biografie) de : <i>N. C. Nădejde</i>	86
Ocol model (Replica) de : <i>P. A.</i>		R	
		<i>Rosellina quercina</i>	123
		S	
		Sylvicultura în Bulgaria	309
		T	
		Taninul din scumpie de : <i>D. G. Ionescu</i>	176
		Terenurile plantațiilor comunale din Dobrogi (situațiune) de : <i>B. N. Pretorianu</i>	246, 264
		V	
		Vinarea animalelor stricătoare în România (Memoriu asupra) de : <i>Ernest Gheorghiu</i>	293, 341, 377
		Voiagiul unui stagiar silvic la Viena (Note și impresiuni) de : <i>Virgiliu Stoicescu</i>	402

LUCRARILE FORESTIERE PUBLICATE IN LIMBA ROMANA

STUDII

Lei B.

Antonescu Remus P. S. — Studiū asupra regulelor de exploatarea pădurilor	5.—
» Notite economice asupra tăierii pădurilor din țară	3.—
» Pădurile de munte și cimpie, 1875	2.—
» Cercetarea cauzelor și remedialul inccurilor și depuncerilor din basinalul Prahovei, 1887	8.—
» Regulatorul de exploatare al pădurii Urjugosia-Mușita	8.—
Antonescu-Petra. — Tratatul de grădinărit și aplicațiunea sa in România	2.—
Chivuțescu T. — Catechismul silvicultorului, 1886	2.—
» Cestiuni de păduri, 1890	4.—
Danilescu N. R. — Deteriorarea rezorvelor din pădurile de siejar, 1893.	3.—
» Amenajamentul pădurii Mörunglav (in colaborație cu B. Pisone și J. Gold)	3.—
Eleuterescu I. C. — Pădurile noastre	1.50
Gheorghiu C. Ecnest. — Studiū asupra pădurilor casei sf. Spiridon din Iași. —	—
Izopescu C. — Dendrometria, tradusă dupe <i>Cavaler A. de Gutenberg</i> . —	—
Lazurianu Al. — Studiū asupra creșterii arborilor și masivelor lemnoase.	3.—
Nadejde N. C. — Memoriū asupra restaurării și conservării terenurilor din munții «Pirinei» cu 11 plaușe	—
Fătrescu Marin. — Studiū asupra citor-va cestiunū de economie rurală din Dobrogea	—
Radian S. P. — Invățămîntul agriculturii și silviculturii	1.—
B. D. Neagoe. — Tabele de prețuri, arangiate dupe <i>Schmidt E.</i>	50
Stanațian Gr. — Domeniul nostru agricol și forestier	1.50
Stătescu G. — Influenta și importanța pădurilor in România, 1884	150
Tănăsescu M. A. — Studiū forestier asupra județelor Muscel și Dimbovita	—
Țințăreanu A. T. — Memoriū asupra exploatării in regiō de la Rădești și Seaca-Optășau	—

CONFERINȚE

Antonescu-Remus P. S. — Comparație intre pădurile țerei noastre și cele din Ungaria	1.—
Antonescu P. — Studiū comparativ asupra pădurilor din Austria 1896.	1.—
Cordea C. V. — Pescuitul, 1889	—
Davidescu Florian. — Pădurile rășinoase din țară.	—
Eleuterescu I. C. — Lucrări de intretinere și de ameliorație ale pădurilor	2.—
Lazurianu Al. — Semănarea și plantarea pădurilor, 1889	—
Macovei N. C. — Oclire asupra pădurilor Moldovei	—
Munteanu V. C. — Lumina și silvicultura, 1889	—
Stătescu G. — Istoria vinătoarei și măsurilor de aplicat in România in privința vinatului, 1889	—
» Pădurile statului și ale stabilimentelor publice, 1891	—
Tănăsescu M. A. — Despre regimul silvic și aplicarea lui	—
» Paralel din punctul de vedere silvic intre Austria și România:	—
Teodorescu T. N. — Impădurirea și exploatarea pădurilor statului din Dobrogea, 1893	—
D. I. Zane. — Despre starăa fizică a pădurilor noastre, 1893	—